Σάββατον 25 Ἰανουαρίου 2025

Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου (Ναζιανζηνοῦ) († 390)

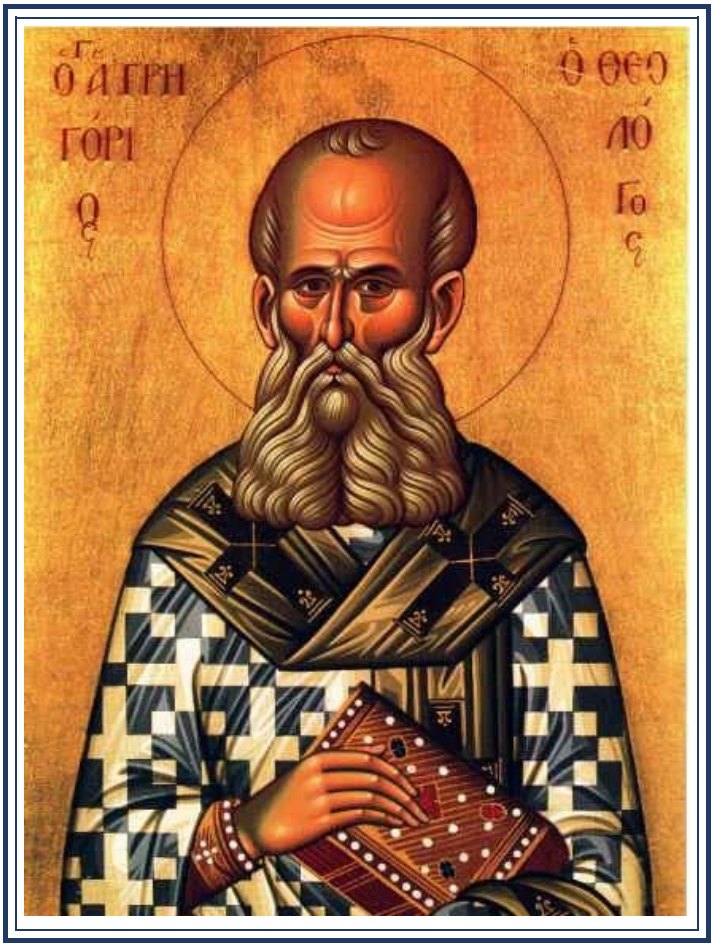

Ἐπιμέλεια
Λουκᾶς Λουκᾶ
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ' 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

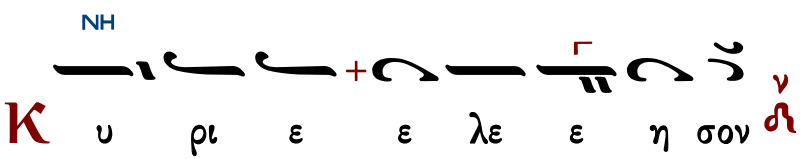

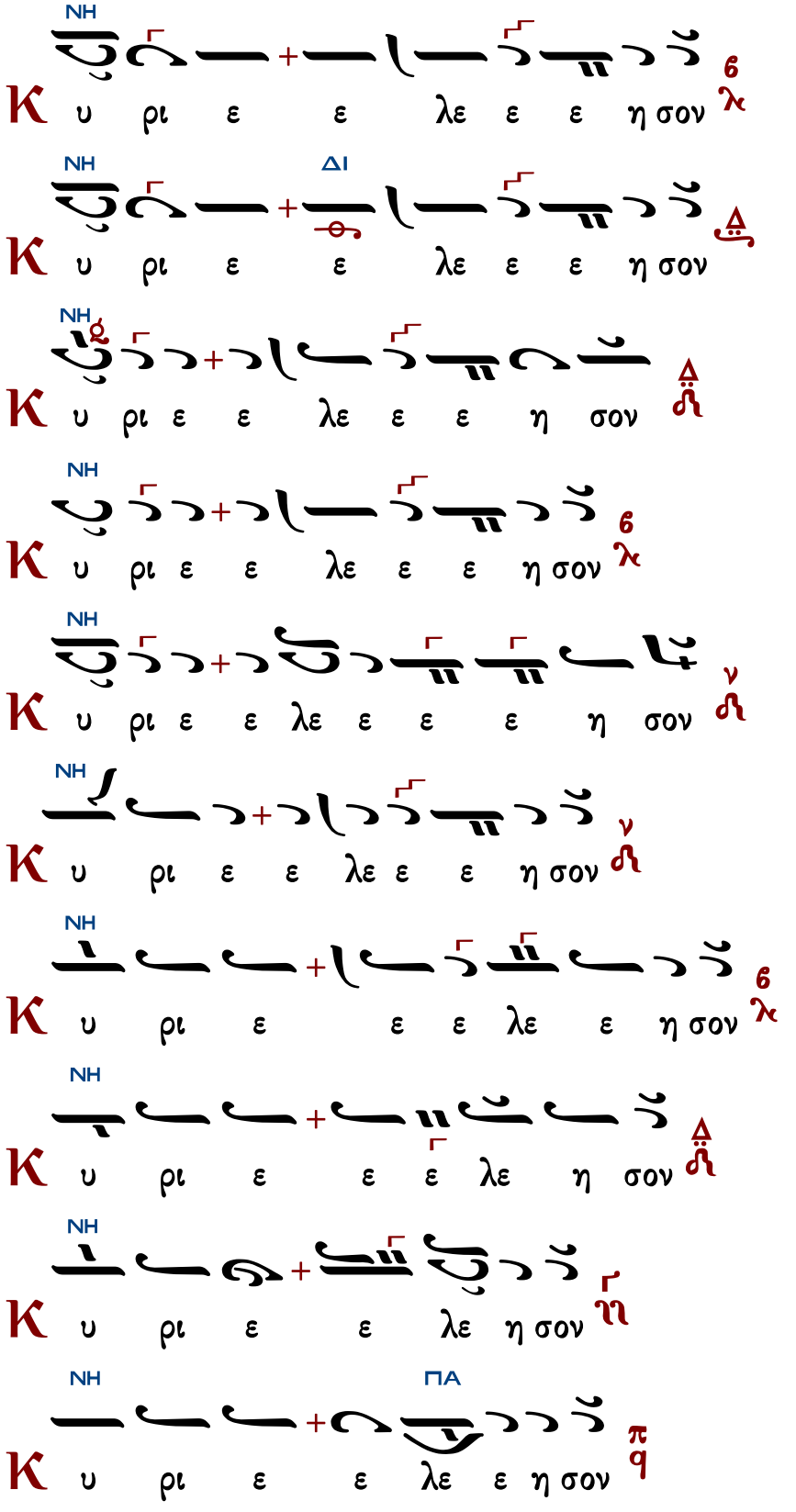

ἕτερα

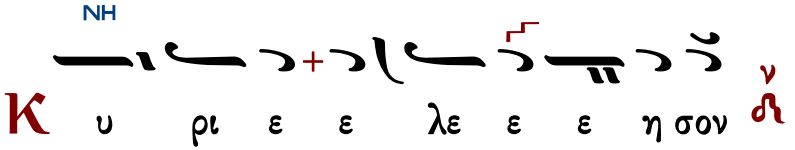

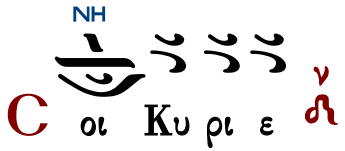

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

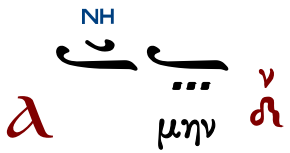

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

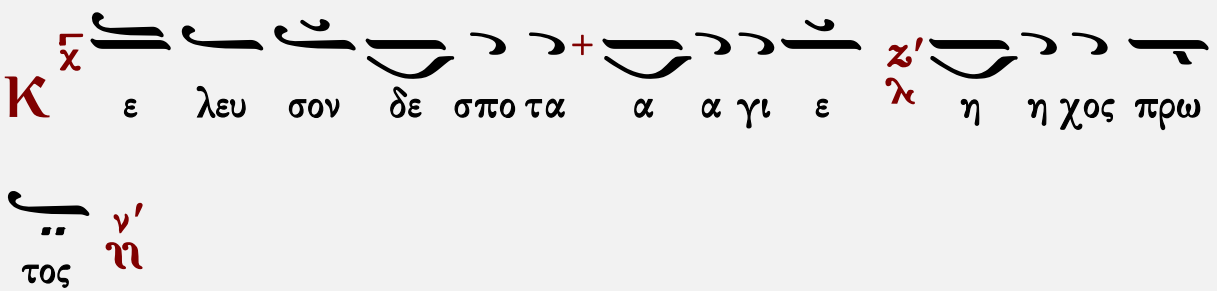

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος α΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ΙΙ

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στιχηρὰ προσόμοια

Πανεύφημοι μάρτυρες ἦχος α΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Πάτερ Γρηγόριε τὰ σά, χείλη οὐχ ὁ πρόξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε· θεολογίας γάρ, ἀνεδείχθης στόμα, εὐσεβείας δόγματα, καὶ νῦν τῇ οἰκουμένῃ φθεγγόμενος· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πάτερ Γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλον· οὐρανοδρόμῳ τε, ἐπιβὰς τεθρίππῳ, ἀρετῶν ὀχήματι, ἀνέπτης πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον, οὗ ἐμφορούμενος, νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πάτερ Γρηγόριε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, πιστὸς μεσίτης τῇ χάριτι· καὶ νῦν εὐΐλατον, εὐπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεὶς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπῃς πρὸς Κύριον, πρεσβεύων ὅσιε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν ἦχος β΄

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δεῦτε, ἐν ἱεροῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν θεηγόρον, τὸ γρήγορον ὄμμα τῆς χάριτος, καὶ πάνσοφον στόμα τοῦ Πνεύματος· τὸν λαμπρὸν φωστῆρα οἰκουμένης, τὸ μέγα τῆς Ἐκκλησίας περιήχημα, τὸ κλέος ὀρθοδοξίας τὸ πανθαύμαστον, θεολογίας τὴν βρύσιν· τῶν θείων δογμάτων, τὸν ἀέναον ποταμόν, τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἀμβροσίας θεῖα νάματα.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πόθῳ, πνευματικῷ σήμερον, ἀνυμνήσωμεν τὸν ἱεράρχην, τὸν τῶν ἀποστόλων ὁμότροπον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον, τῆς θεηγορίας τὴν πλημμύραν, τὸ ῥεῦμα διδασκαλίας τὸ ἡδύτατον, τῶν λόγων τῶν ὑψηγόρων τὴν ἀσφάλειαν, τὰ οὐρανόβροντα χείλη· τὴν πυρίπνουν γλῶσσαν, τῆς σοφίας τὸν θησαυρόν, τοῦ Λόγου τὸν κήρυκα, τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕμνοις χρεωστικοῖς ἅπαντες, ἐπαινέσωμεν τὸν Θεολόγον· τοῦ Χριστοῦ τῆς ποίμνης τὸν φύλακα, ἀγρευτὴν τῶν λύκων δὲ πάνσοφον, ζιζανίων νόθων ἐλατῆρα· σπορέα ὀρθῶν δογμάτων τὸν πανθαύμαστον, διώκτην αἱρετιζόντων ἰσχυρότατον, τὸν ἐπαυξήσαντα ὄντως, ἐγρηγόρσει θείᾳ, τοῦ Χριστοῦ τὰ τάλαντα ὡς εἰκός, καὶ κόσμον φωτίσαντα, διδαχῶν θείαις λαμπρότησι.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα, τὰς τῶν ῥαθύμων ψυχὰς διανίστησι· καὶ θεοφθόγγοις ῥήμασι, κλῖμαξ εὑρίσκεται τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν ἀναφέρουσα. Διὸ Γρηγόριε Θεολόγε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος, τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως, Ἰσραήλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος, ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραήλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔμεινεν ἄφθορος, ὁ ὢν καὶ προών, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀργοσύντομον		Σύντομον
Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	
Γαβριὴλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ̇ π̇ ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

δου δη ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα αν τες

οι δου ου λοι Κυ ρι ου (β′)

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δου ου λοι Κυ ρι ι ου ου ου ου

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος ἐ π̇ ϩ Βϫ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

Κ υ υ ρι ος εισ α κου σε ται αι μου εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον (β′)

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

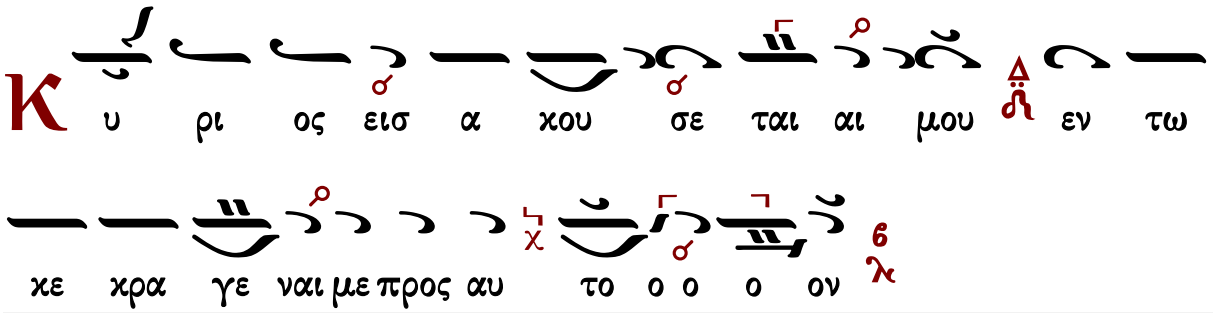

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

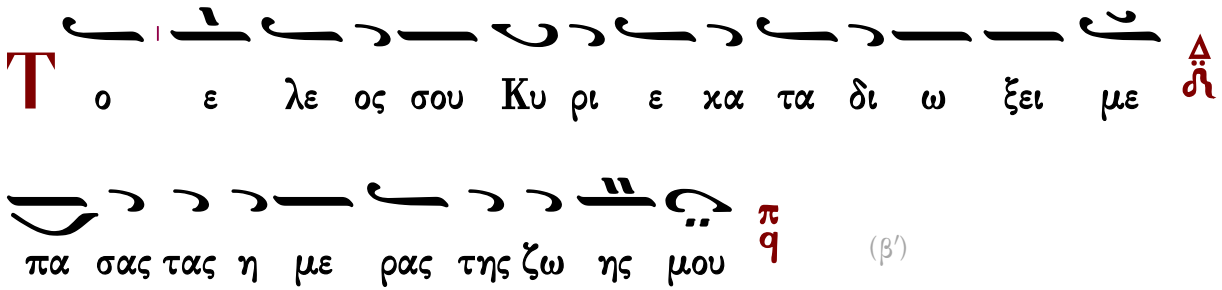

(β′)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

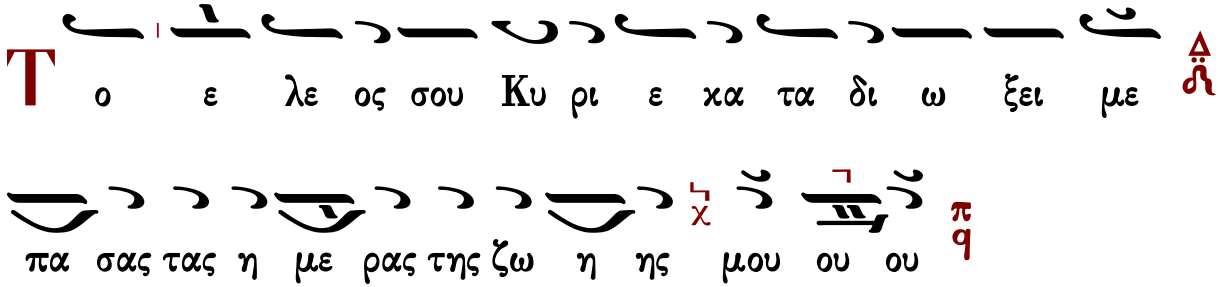

Τετάρτη ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ ἡ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

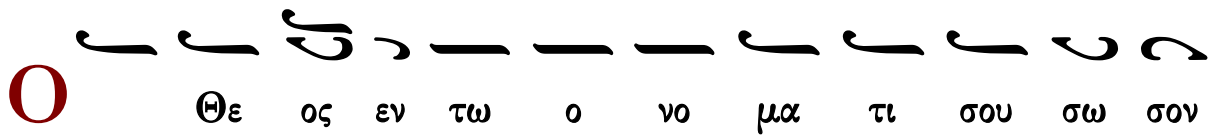

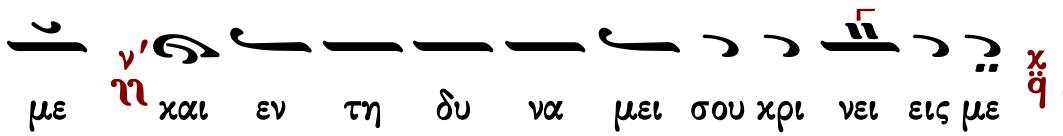

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

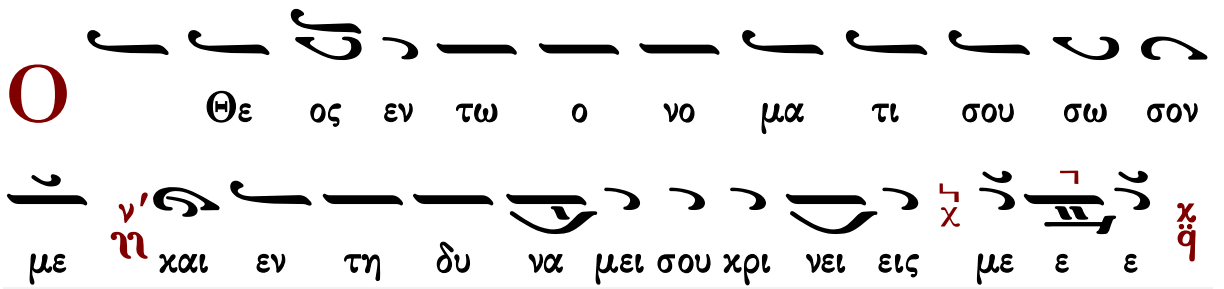

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ π Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

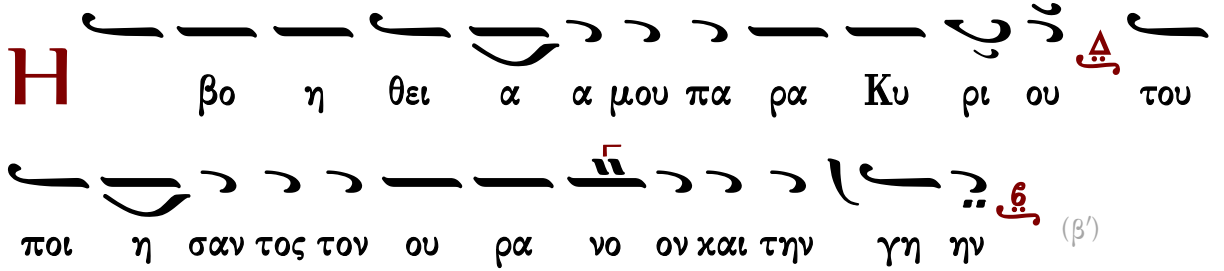

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

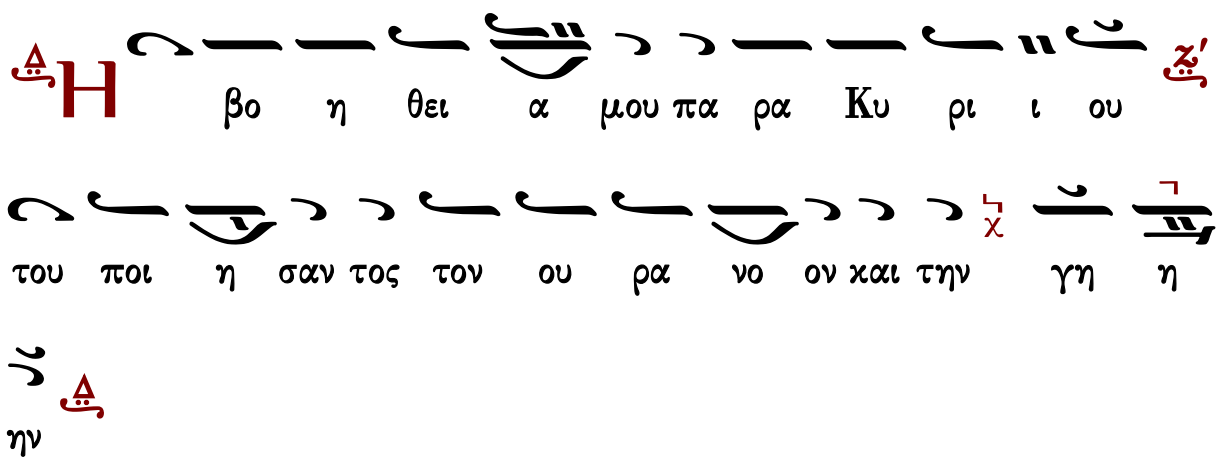

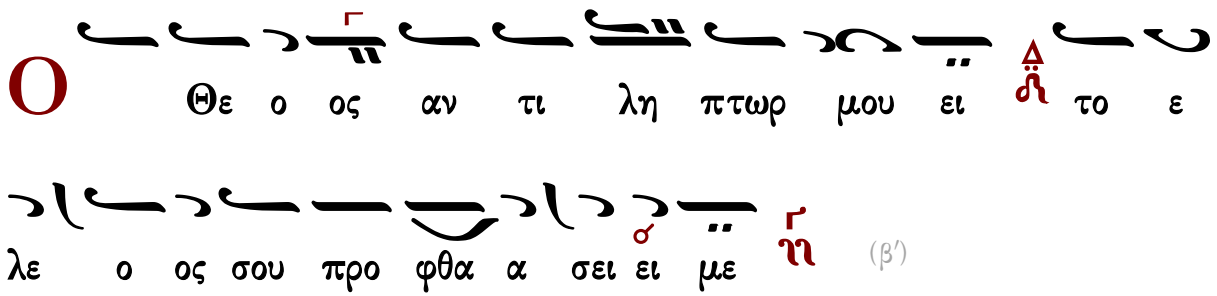

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

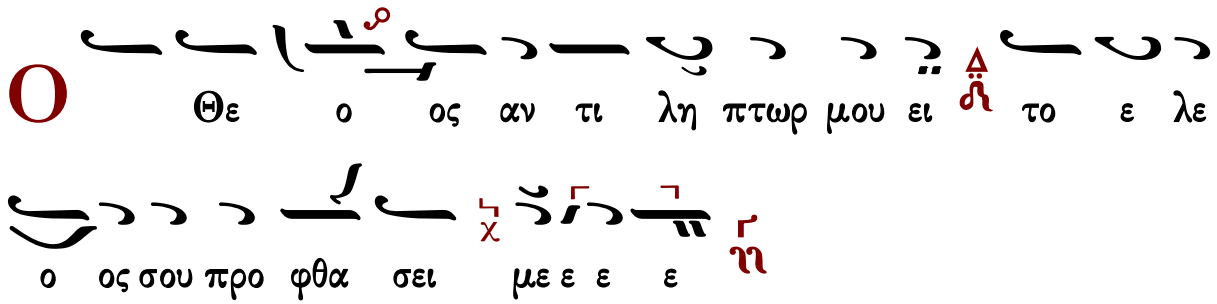

Ἀναγνώσματα

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

10, 6-7 και 3, 13-16 και 8,...

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὸ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν

ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

4, 7-15

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐκλογὴ

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι᾽ αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων,

καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὶ εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, **καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.**

Δεήσεις

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

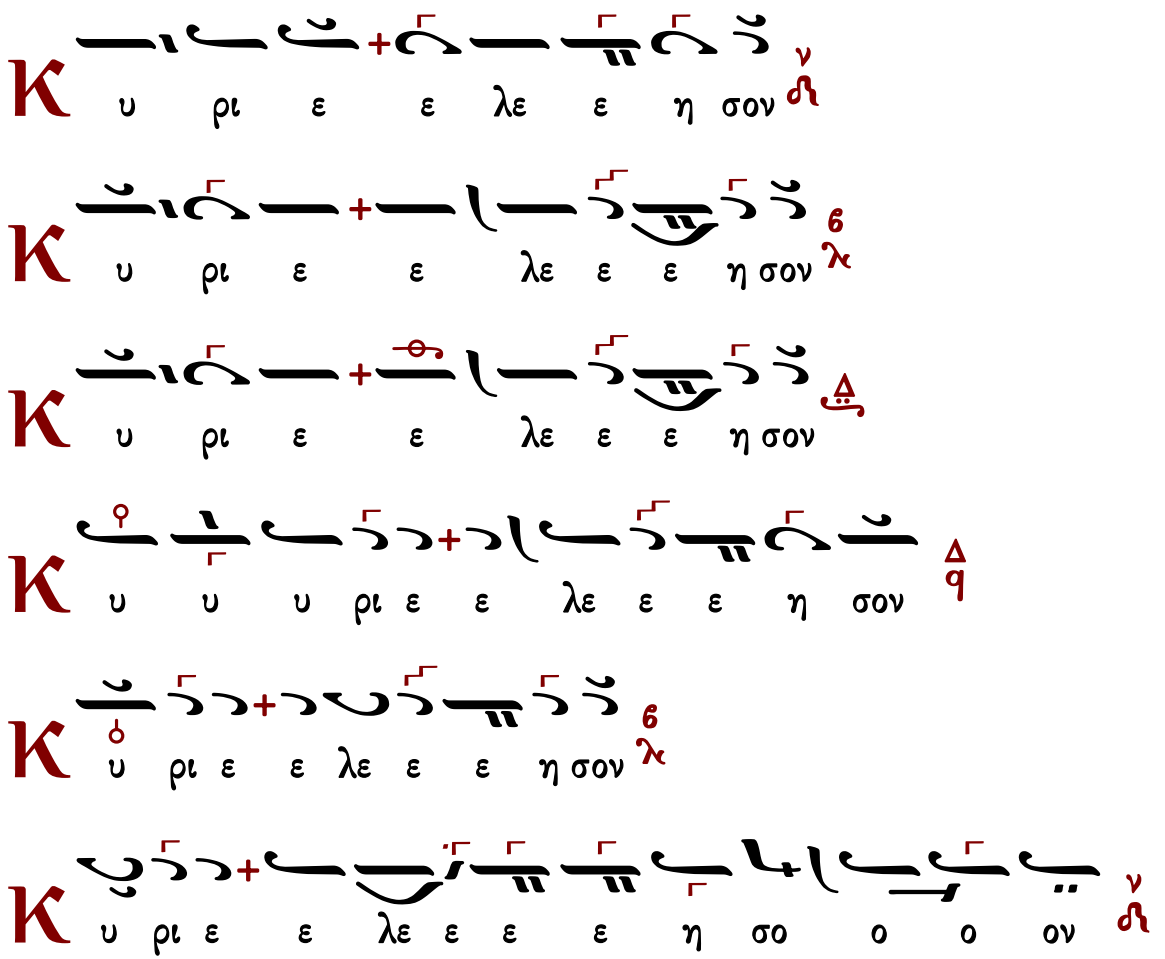

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν των ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος α΄

Ἐνθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, νομίμως προκαθηράμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὄρει προσέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, θεοφάντορ Γρηγόριε· καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον, ἐγγεγραμμένην Τριάδα· ἣν προσκυνοῦντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν· ἡ ἐν Τριάδι γινωσκομένη μονὰς ἐλέησον ἡμᾶς.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου)
Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ

ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου και ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

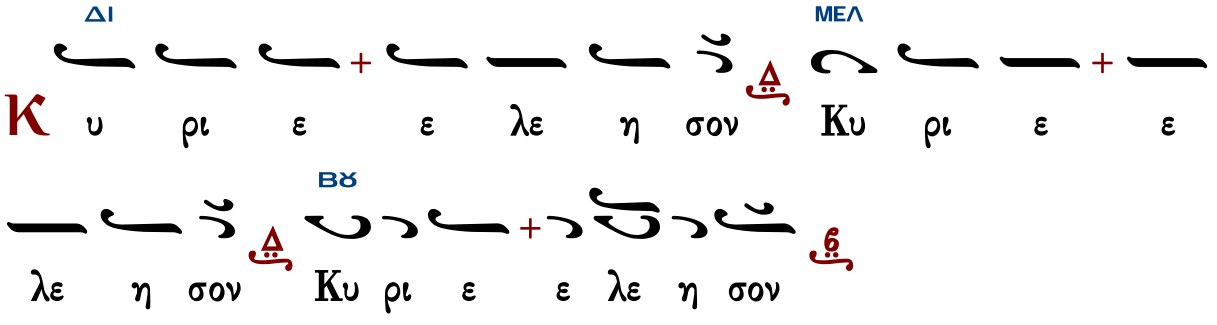

ἁγιορείτικα

Ἦχος Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

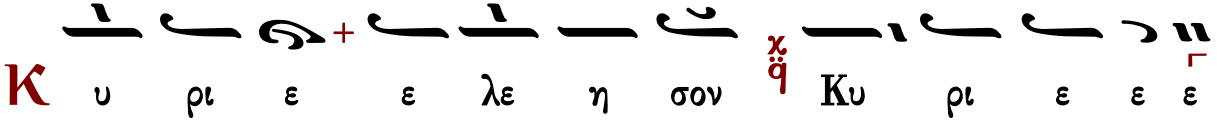

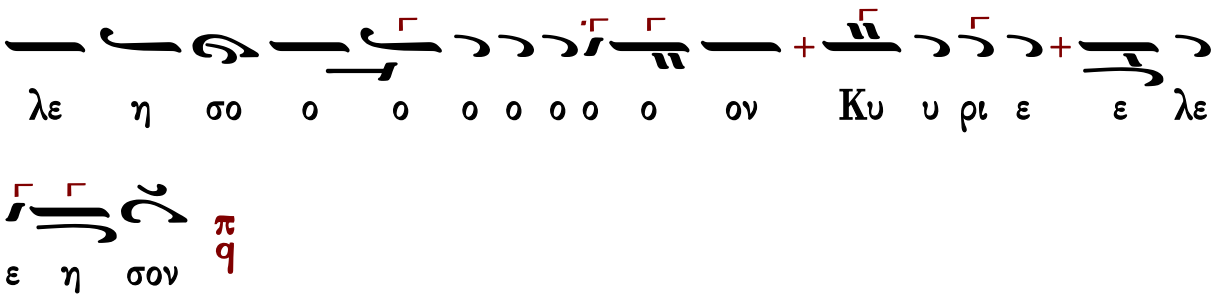

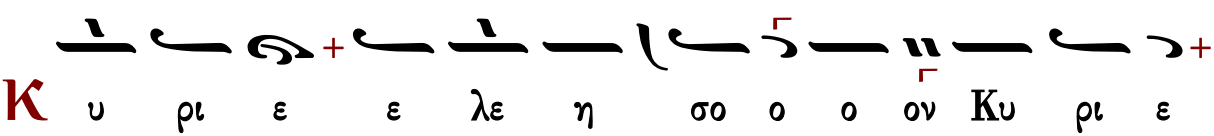

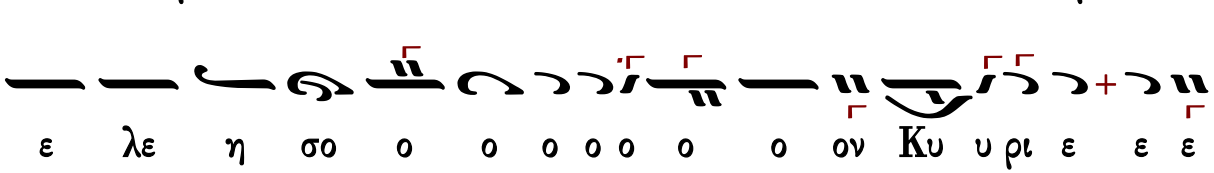

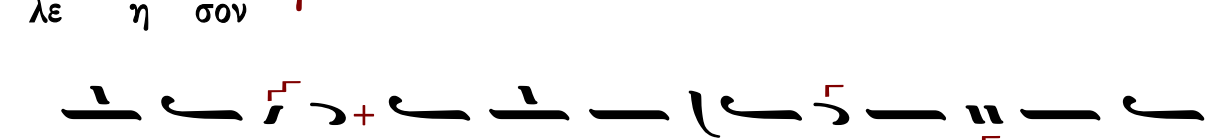

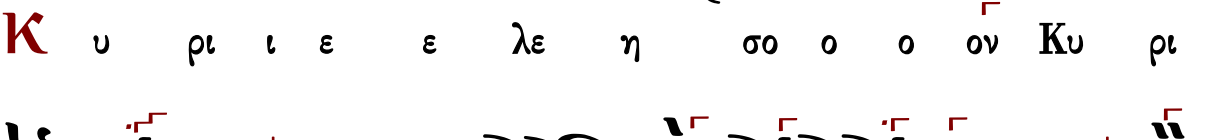

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεοδοσίου Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη — Ἱεροθέου Ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Χαίροις ἀσκητικῶν — ἦχος πλ.α΄

Χαίροις θεολογίας πηγή, καὶ θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδιαίτημα· τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ πάτερ, μετ' εὐσεβοῦς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι διετράνωσας, τρισὶν ἐν ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν, ἑνιζομένην, τῷ ταυτῷ τῆς θεότητος, τρισσουμένην δέ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι· βίου μὲν καθαρότητι, λαμπρότητι λόγων δέ, σέβειν διδάσκων Τριάδα, τὴν παναγίαν θεόπνευστε· παρ' ἧς ἐκπεμφθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Αἴγλῃ θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἱρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας· πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῷ, Θεολόγε φθάσας καὶ θεόφρονι, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ὡμίλησας· διαφανὲς γάρ, τὸν σὸν νοῦν ὥσπερ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τήν ἀκτῖνα πλουσίως, τὴν ἑνιαίαν ἐχώρησας· ἣν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Χαίροις ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος, ὁ πᾶσαν εὐφραίνων πόλιν, τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι, τρυφῆς ὁ χειμάρρους, τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος· ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβὴς φύλαξ ἔννομος· ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος, ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος· εὔηχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν γραφῶν ἑρμηνεύουσα, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, γεηπονῶν τῇ γλώττῃ σου Γρηγόριε, εὐσεβείας ἐν αὐταῖς, ἀειθαλεῖς ἐβλάστησας καρποὺς τῷ Θεῷ, τὰς ἀκανθώδεις αἱρέσεις πρόρριζον ἐκτεμών, καὶ κοσμῶν τοὺς λογισμοὺς καθαρότητι. Διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια, ἡ θεία λύρα, ὁ γρήγορος ὀφθαλμός, τῶν ποιμένων ὁ ποιμήν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτής, πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη — Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν — ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάντων ἡ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένῳ μοι Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, ποντουμένῳ τε ἀεί, ῥανίδα, τοῦ ἐλέους σου κατάπεμψον, καὶ χεῖρα βοηθείας σου παράσχου μοι· καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ δικαίων με, ὡς ἄβυσσον, τετοκυῖα τοῦ ἐλέους Ἁγνή.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος α΄

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀπόλυσις

Ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος…

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου

δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ′)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ′)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β′)

ψαλμὸς γ′

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ΄ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος α΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκιον

ἦχος α΄

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Θείας πίστεως

ἦχος γ΄

Θείαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον ἄϋλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὴν πίστιν ἐστήριξας, πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σάρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἦχος πλ.α΄

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· τὴν Ἀρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελών, ὡς εὐσεβείας ἀριστεύς, καὶ πρόμαχος ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκός μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἴασαι, τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπάς, στῆσον πανάμωμε· καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχάς προσφέρειν καθαράς, τῷ βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον		Ἐξομολογεῖσθε		Ἐκλογὴ	
Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λογον

ἦχος πλ.δ΄

Στηλιτεύων τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, τὰς Γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἡδύνοντα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, σαφῶς ἀξιάγαστε, τῇ Τριάδι λατρεύειν, ἐν μονάδι Θεότητος· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφὴν ἐν εἰκόνι προέστησας ἀσπάζεσθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον. Θεολόγε Γρηγοριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, Ἰησοῦ τοῦ παντάνακτος, χαῖρε μόνη Κυρία, τοῦ κόσμου πανάχραντε· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς ἁγίας Τριάδος, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριὰμ ἀειπάρθενε, Θεότοκε πανύμνητε, χαῖρε πάνσεμνε νύμφη ἡλιοστόλιστε, χαῖρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171 Πέτρου Λαμπαδαρίου
256 Πέτρου Λαμπαδαρίου
306 Χρυσοστόμου μοναχοῦ
279 Γαβριὴλ Κουντιάδου
179 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

ψαλμός 48

Ἦχος ⸗ Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
Θεσσαλονίκη 2007 σ.26*

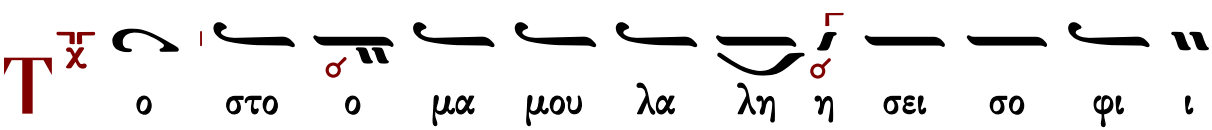

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

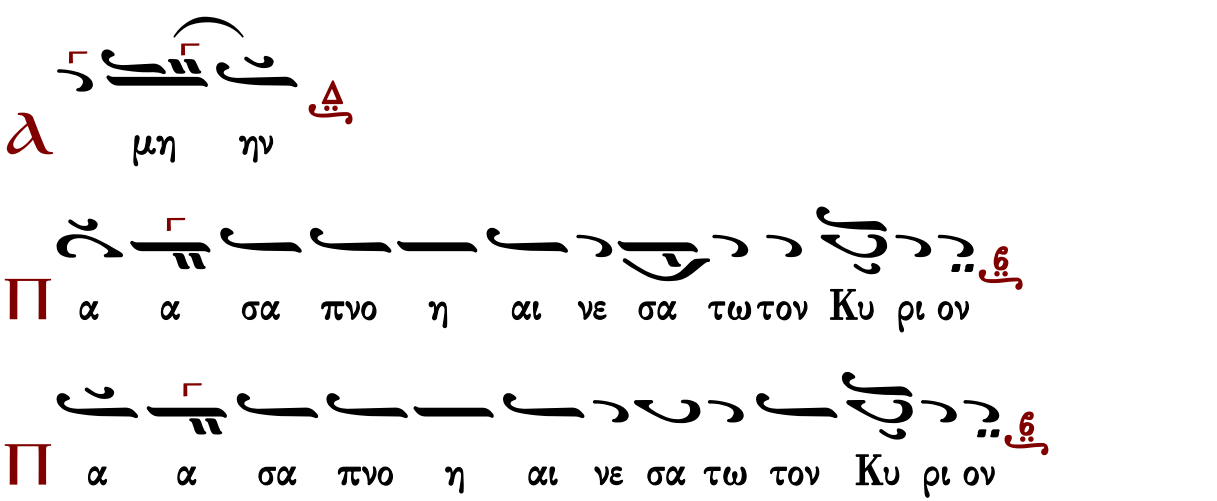

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

α ι νε σα τωπνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:1-9
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· 1 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ, καὶ λῃστής. 2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. 3 Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ᾽ ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. 4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· 5 ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ᾽ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. 6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν, ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. 7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. 8 Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ᾽ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. 9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.150*

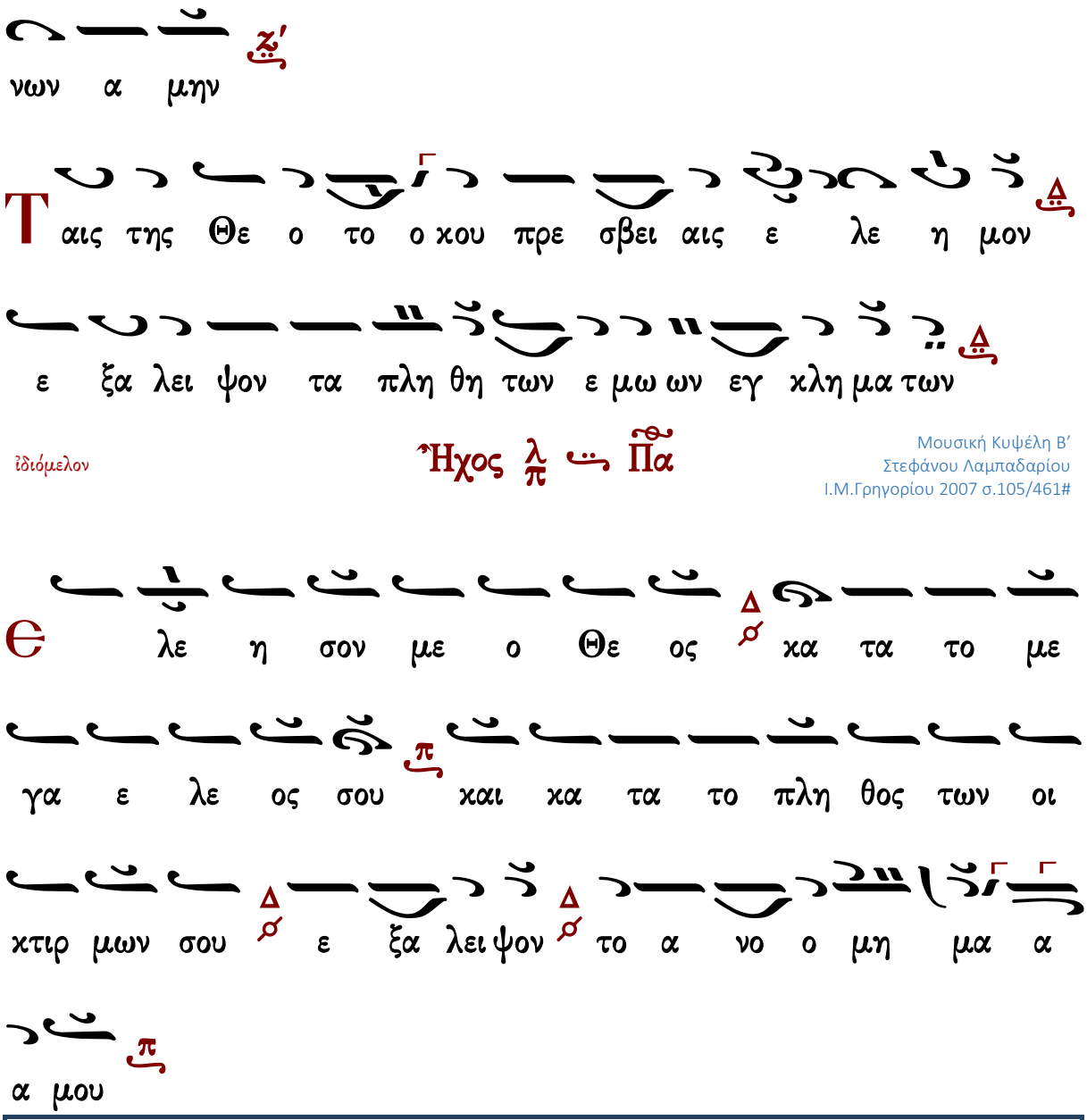

Ὅσιε τρισμάκαρ, ἁγιώτατε πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητής, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφημε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Θρασυβούλου Στανίτσα	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

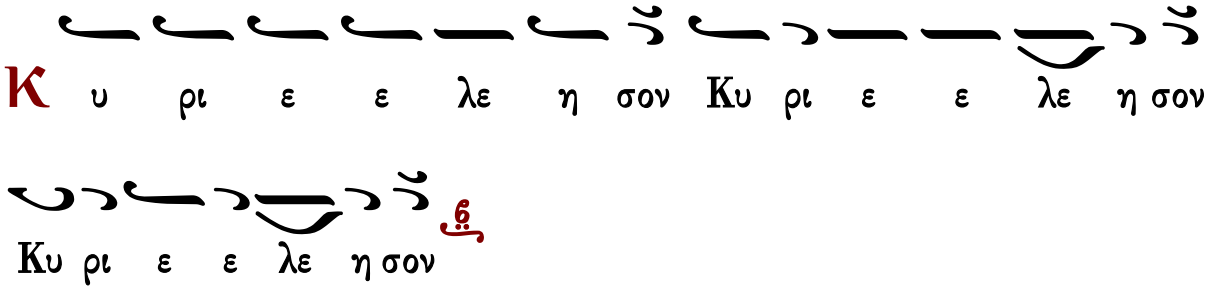

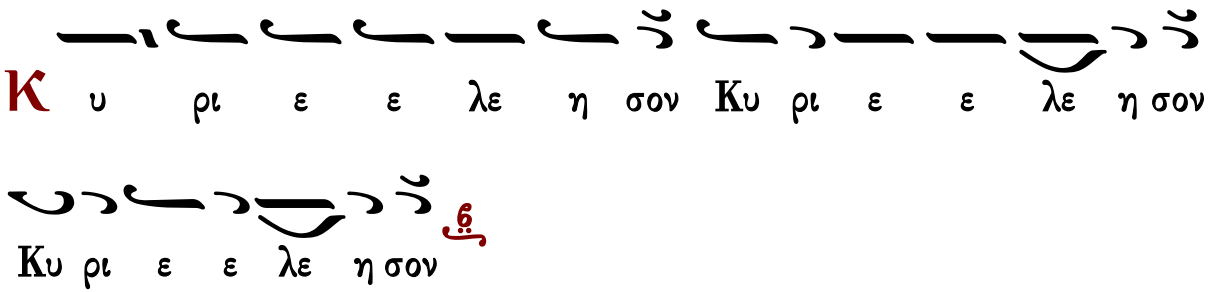

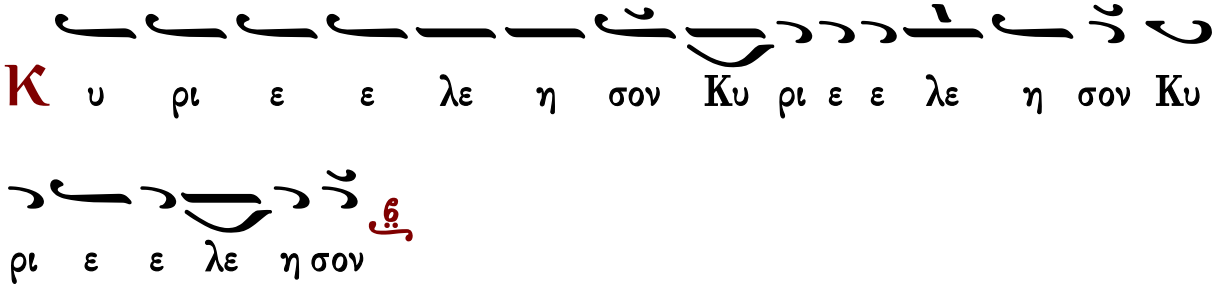

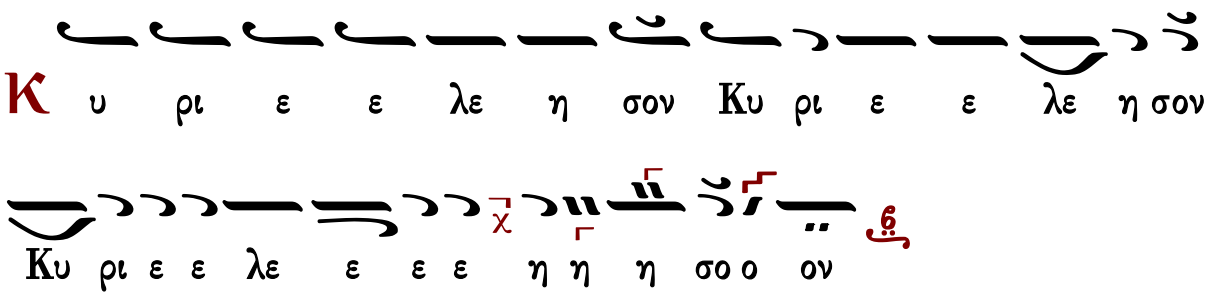

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ἦχος πλ.δ΄

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη ἁγνή, ἀξίωσον ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν α΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ α΄

Χριστὸς γεννᾶται

ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν θεολόγον τὸν δεύτερον, τὸν στῦλον τοῦ φωτὸς τὸν οὐράνιον, σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῶν τούτου λόγων οἱ ἐρασταί, πόθῳ συνελθόντες, εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς θεοκήρυκα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Λόγος πάτερ ὁ ἄναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμηθούμενος, προνοητικῇ δυνάμει σε, μάκαρ τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἷα Μητρί, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιούμενος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κετεκράτησας, καὶ χωρητικὸς γενόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, ἕνα Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοῦ σοφία πανάμωμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ᾠκοδόμησεν, ἐν τῇ σῇ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ κεχαριτωμένῃ, καὶ ὑπὲρ νοῦν, τούτῳ ἑνωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν ἁγνή, ὤφθη ὡς ἄνθρωπος.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β' τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ α'

Ἔπαινον ὁ θεόπτης

ἦχος α'

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥύσιον ἀρχεγόνου, ἡμετέρων τε παθῶν αἷμα θεόρρυτον, ἵστασο προσπένδων, καὶ νῦν τῶν πιστῶν, Γρηγόριε πάνσοφε, Θεὸν διδοὺς ἡμῖν εὐδιάλλακτον. (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πλάκας θεοχαράκτους, ὑπὸ γνόφον Μωϋσῆς εἷλεν εἰσδύνας ποτέ, σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος, θεοδόχον τράπεζαν, ὁλοσχερῶς Θεοῦ ἀντεβόλησας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θέλων δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς, ἀνακαλέσασθαι, φύσιν τῶν βροτῶν ὁ ὑπέρθεος, Παρθένε πανάμωμε, τὴν καθαρὰν νηδύν σου κατῴκησεν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ'

ἦχος πλ.δ'

«Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύι, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης ὀδυνηρῶς κείμενος, σὲ ἐπικαλοῦμαι Παρθένε, κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, σπεῦσον τοῦ σῶσαι μὲ καὶ ἐξελέσθαι ἐν τάχει, πυρὸς ὑποσμύχοντος νῦν τὴν καρδίαν μου.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν α΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ γ΄

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων — Ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀενάως βλυστάνουσαν, τῶν θεοσόφων διδαγμάτων, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, παμμάκαρ ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος κήρυξ καὶ εὔσημος, θεολογίας θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥήτωρ ὁ πυρίπνους, ἡ θεόφθογγος λύρα τῆς χάριτος, τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ, καὶ φθογγῇ θεοπνεύστῳ, ἠχήσας λαμπρότατα, τρισυποστάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελῴδησεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Θεογεννήτωρ, ἡ βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως, τὸν βασιλέα τῶν ἁπάντων, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Χριστόν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς, σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν β΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ γ΄

Ἡ τὸν πρὸ συλλήψεως ἄγνὸν Σαμουήλ — ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ δι᾽ ὀλισθήσεως προδήλου γαστρός, τῇ τεκούσῃ προφανεὶς ὅσιε πάτερ, ἐπωνυμίαν φέρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφῶν, ἐνδιαθέτως· χαίροις πάτερ σοι κραυγάζομεν. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ πρὸ τοῦ ἑλέσθαι πονηρὰ συζυγῆ, καὶ συνέριθον λαβὼν φάσμασι θείοις, θεοειδῆ ἁγνείαν, καὶ σωφροσύνην πρόμαχε πιστῶν, ἀγαλλιῶντες, χαίροις πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὔας τῆς προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ὀλίσθημα τὸ πρὶν ὑποδεξαμένη, τὸν τοὺς κατερραγμένους ἐπανορθοῦντα, Λόγον τοῦ Πατρός, τῇ ἀηττήτῳ, δυναστείᾳ μητροπάρθενε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον — ἦχος πλ.δ΄

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένῃ κατέσπειρας, τῶν πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὤφθης, τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε, Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅταν ἔλθῃ τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ ποιητής, προβάτοις με σύνταξον δεξιοῖς τὸν κατάκριτον, καὶ ἐξωτέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον ἄχραντε· ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνω τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ βοῶ σοι γηθόμενος· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, καὶ τῆς ἀῤῥωστίας κατακειμένῳ μοι, ὡς φιλάγαθος βοήθησον, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

Κανὼν α΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ δ΄

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύστης τῆς Τριάδος γεγονώς, τῇ ταύτης κατελάμπρυνας, τὴν οἰκουμένην ἐπιγνώσει σοφέ, δογμάτων μαρμαρυγάς, ἐξαστράπτων ὅσιε, τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας· ἣν μελετῶντες ἀεί, πάντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὄρθρος εὐσεβείας φαεινός, ἀκτῖνα τὴν τρισήλιον, εἰσδεδεγμένος ἐξανέτειλας, καὶ νύκτα τὴν ζοφεράν, δυσσεβῶν αἱρέσεων, αἴγλῃ τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων, ἐδίωξας καὶ ψυχάς, πάτερ τῶν πιστῶν κατεφαίδρυνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον πηγήν, τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐξ ἀϊδίου θεολόγῳ βροντῇ, παμμάκαρ θεολογῶν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, τοῦτο παρ' αὐτῆς μεμυημένος, τῆς ὄντως θεαρχικῆς, καὶ τῆς ἀρχιφώτου Θεότητος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνῆλθες εἰς ὄρος ἀρετῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ νεκρῶν ἔργων ἀφιστάμενος· καὶ πλάκας χειρὶ Θεοῦ, γεγραμμένας δόγματα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς θεολογίας, ἐδέξω μυσταγωγέ, τῶν ὑπερκοσμίων Γρηγόριε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμῃ πρὶν πεσόντα τὸν Ἀδάμ, ἀνέστησας Πανάμωμε, τὴν ἐνυπόστατον τεκοῦσα ζωήν, ἐκ μήτρας παρθενικῆς, ἁγνισθείσης Πνεύματι, καὶ πρὸς ἀπαθῆ καὶ θειοτέραν ἀκήρατόν τε φυγήν, τοῦτον ἐπανήγαγες Δέσποινα.

Κανὼν β' τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ δ'

Σὺν τῷ θαυμασίῳ στάς

ἦχος α'

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς πλησιφαεῖς καὶ πέλας Θεοῦ ταξιαρχίας ἐκμιμούμενος πάνσοφε, τὰ ὑπὲρ ταύτας ταῖς φρεσὶ περιπολεύων, πρὸς τὸν βυθὸν κατείληφας, τὴν ὑπέρτατον στάσιν, ἐντεῦθεν πλοῦτον φέρων, ἀνθρώποις ἀναφαίρετον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ τὸν οὐ ληπτὸν εἰσδύνας γνόφον, καὶ ὡς ἐκ πέτρας ἐπαθρήσας ὀπίσθια, συγκεκραμένην ὑλικῇ ἄϋλον φύσιν, καὶ ἀσυγχύτου μίξεως, χρηματίσας σημάντωρ, Χριστοῦ θεράπον, τοῦτον τοῖς δούλοις φέροις ἵλεων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὄρος ἀνεδείχθης σὺ νοητόν· ὅθεν ἐτμήθη ἀπορρήτως ὁ ἔντιμος λίθος, λεπτύνων ζοφερᾶς πλάνης εἰκόνα, καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, καταυγάζων τοὺς πίστει, ἀναβοῶντας· Κύριε, δόξα τῇ δυνάμει σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε'

ἦχος πλ.δ'

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν

εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον, ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγιείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἅπαντα ἐχθρὸν δυσμενῶς ἐπιτιθέμενος, ἡμῖν τοῖς δούλοις σοῦ, Πανάμωμε, θείῳ σοῦ κράτει, συμπατούσα ἐξαφάνισον.

Κανὼν α΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ ε΄

Θεὸς ὢν εἰρήνης

ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος, ὁ θεῖος τῶν σῶν, καὶ δογμάτων, ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, ὡς τάχος ἀστραπῆς, πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν, Τριάδα ἐν μονάδι, μονάδα ἐν Τριάδι, προσκυνεῖν Θεολόγε, θεολογῶν καὶ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἠράσθης τῆς ὄντως, σοφίας Θεοῦ, καὶ τῶν λόγων τὸ κάλλος ἠγάπησας, καὶ πάντων προτετίμηκας, τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς· διὸ σε τῷ στεφάνῳ, παμμάκαρ τῶν χαρίτων, εὐπρεπῶς ἐκόσμησε, καὶ θεολόγον ἀπειργάσατο.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνωστῶς σὺ τὸν ὄντα, ὡς πάλαι Μωσῆς, καθορᾶν θεορρῆμον ἐπόθησας, καὶ τούτου τὰ ὀπίσθια, τῇ πέτρᾳ σκεπασθείς, ἰδεῖν κατηξιώθης, καὶ πέλαγος τῆς θείας, ἐμυήθης οὐσίας, ἀκαταλήπτως φανερούμενον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πάλαι τὴν Εὔαν, μητέρα τὴν σήν, διαπλάσας ἐκ σοῦ σεισωμάτωται, ἐκείνης τὸ κατάκριμα, καὶ τὴν παρακοήν, προδήλως θεραπεύων, καὶ λύων ὡς οἰκτίρμον, καὶ Δεσπότης τῶν ὅλων, Θεογεννῆτορ μητροπάρθενε.

Κανὼν β΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ ε΄

Ἄνθρακα πυρὸς τῶν Ἡσαΐου

ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλῳ τῷ πυρὶ τῆς θεοπτίας, παμμακάριστε Γρηγόριε, προσερπύσας καθαρότητι νοῦ καὶ ψυχῆς, ἀπλήστως αὐτοχερσί, τὸ τριλαμπὲς ἐξήντλησας φῶς ἰσοθέατον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς μαρμαρυγαῖς περιπαρείς, τοῦ τρισηλίου ἀμαρύγματος, ἐκ τῆς αἴγλης πυρωθεὶς δέ, καὶ θείαις βολαῖς τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ἀντανακλώσας ἀκτῖνας, πᾶσιν ἐξέλαμψας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς τὸν τοῦ Πατρός, μονογενῆ Λόγον τὸν ἄναρχον, δεξαμένη Μητροπάρθενε, πύλη φωτός, σαφῶς ἐχρημάτισας, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσιν ἀστράψασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φιλεύσπλαχνε, τοῦ Θεοῦ λοχεύτρια, ὦ παρθένε θεοτόκε Μαρία, τῇ πρὸς Θεὸν ἐκτενεῖ σοῦ

πρεσβεία, τῶν δυσχερῶν μὲ ἀπάλλαξον κραζοντα, δοξάζω σὲ μόνη ἁγνή, παναγία θεόνυμφε Δέσποινα.

Κανὼν α΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ ς΄

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν

ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥείθροις τῶν σοφῶν, δογμάτων σου πάνσοφε, Ἀρείου τὸν νοῦν τὸν θολερώτατον κατεξήρανας, ἐν γαλήνῃ φυλάττων τὴν ποίμνην σου, ἀπερίκλυστον, καθάπερ λογικὴν κιβωτόν· ἥπερ εὐσεβείας σπέρματα, ἐναπέθου τὸ κάλλος τῶν λόγων σου.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, πλουτήσῃς τὸν νοῦν, πάτερ ἐστίλβωσας ἀκηλίδωτον, ὡς καινὸν καὶ νεόσμηκτον ἔσοπτρον, δι᾽ ἀσκήσεως ἀρίστης ἐργασάμενος· ἔνθεν καὶ θεοειδέστατος, ἀνεδείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλος συγκραθείς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ἐγένου φωστήρ, πάτερ ὁλόφωτος, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῇ τῆς θεολογίας καθαρότητι, τέρπων τὴν τερπνὴν ὁμήγυριν, τῶν πιστῶν Θεολόγε Γρηγόριε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέος Σαμουήλ, θεόσδοτος πέφηνας, δοθεὶς τῷ Θεῷ καὶ πρὸ συλλήψεως, παμμακάριστε, σωφροσύνῃ ἁγνείᾳ κοσμούμενος, καὶ τῇ τῆς ἱερωσύνης παναγίᾳ στολῇ, πάτερ, καθωραϊζόμενος, μεσιτεύων τῷ Πλάστῃ καὶ πλάσματι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τόμος καθαρὸς τὸν Λόγον δεχόμενος, γραφόμενον νῦν, τὸν ἀπερίγραπτον, τῇ Θεότητι, ἐγνωρίσθης προφήταις καὶ πρότερον, μητροπάρθενε Μαρία θεονύμφευτε· σὺ γάρ, τὸν ἀπεριόριστον, ἐν γαστρί σου ἀφράστως ἐχώρησας.

Κανὼν β΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ ς΄

Ὁ διαπόντιον, ὑπομείνας συμφοράν

ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ὑποβρύχιος, ταῖς φρεσὶν οὐ γεγονώς, κευθμῶνας, θείου ἐρευνήσας βυθοῦ, ἐκ δὲ τούτων, μαργαρίτην ἀρυσάμενος, σὺ τῷ Δεσπότῃ, καὶ σιγὴν ὥς περ λόγον, Γρηγόριε τέθεικας πανάριστε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ δι᾽ ἐντεύξεως, καθαρᾶς ἀγριουμένην κατευνάσας, ἅλα καὶ τῶν ξένων ἀποπτύσας λόγων ἅλμην, σὺ τῷ Δεσπότῃ ὡς οὐράνιος σταγών, λαὸν πιστὸν ἥρμοσας Γρηγόριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀπερινόητον, ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, τὸ μυστήριον Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ἀρρήτου καὶ φρικτῆς λοχείας τῆς σῆς· σὺ γὰρ Παρθένε τὸν τῶν ὅλων ποιητήν, τεκοῦσα παρθένος διετέλεσας.

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς…	Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἡ Παρθένος σήμερον — ἦχος γ΄

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰς συμπλοκὰς τῶν ῥητόρων, διαλύσας ἔνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τὴν Ἐκκλησίαν, ἐστόλισας· ὃν καὶ φοροῦσα, σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· Χαίροις πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Οἶκος

Ἐκ τῆς θεολογικῆς, καὶ ὑψηλῆς σοφίας σου ἔμπλησόν μου τὸν νοῦν, τὸν πτωχὸν καὶ ταλαίπωρον, ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον σου πάτερ· οὐ γὰρ ἰσχύσω λόγον προσάξαι σοι, εἰμὴ σὺ παράσχῃς μοι λόγον καὶ γνῶσιν, ἰσχὺν καὶ σύνεσιν· ὅπως ἐκ τῶν σῶν τὰ σὰ προσφέρω σοι, καὶ ἐκ τοῦ πλούτου τῶν ἀρετῶν σου, ἐκεῖθεν ἔχω ἀφορμάς, καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν κορυφήν σου, σὺν τοῖς πιστοῖς ἀνακράζων· Χαίροις πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Συναξάριον

Τῇ κε΄ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

Θεοῦ γινώσκειν ὀρθοδόξως οὐσίαν,
Χριστιανοῖς λεγάτον ἐκ Γρηγορίου.
Εἰκάδι Γρηγόριος θεορήμων ἔκθανε πέμπτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πουπλίου.

Ζωὴν ἔνυλον Πούπλιος καταστρέφει
Καὶ τὴν ἄϋλον καὶ νοητὴν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρη.

Πάσης ἀποστὰς ἀγάπης κόσμου Μάρης

Εἰ θεῖον ὕψος ἧκε θείας ἀγάπης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μεδούλη, σὺν τῇ συνοδείᾳ αὐτῆς, πυρὶ τελειοῦται.

Σεπτὴ Μεδούλη, τοῦ Θεοῦ Λόγου δούλη,
Δούλοις Θεοῦ σύναθλος εἰς πῦρ ὡράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου τοῦ σκευοφύλακος.

Τῶν γηΐνων οὐκ ἦν τι τῷ Δημητρίῳ,
Ἤδη βλέποντι πρὸς μόνην αὐλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Ἀπολλὼς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Χριστὸν βιώσας μέχρι καὶ τέλους βίον,
Θραύει πονηροῦ πᾶν Ἀπολλὼς τὸ θράσος.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Αὐξέντιος, ὁ μαρτυρήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 1720, ξίφει τελειοῦται.

Αὐξεντίῳ στέφανος ηὐξήθη μέγας,
Εἰς οὐράνια διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν α΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ ζ΄

Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλος ἐπιθυμίᾳ γλυκασμός τε, προφανῶς ὁ λόγος σου, ὅλος Γρηγόριε μεστός, εὐφροσύνης καὶ φαιδρότητος, θυμηδίας ἐμπιπλῶν, τοὺς πίστει ψάλλοντας· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοὶ πεφωτισμένῳ τὴν πηγήν, τῶν φωτισμάτων ἔφθασας· καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πυρπολούμενος κατέφλεξας, Εὐνομίου γλωσσαλγίας τῇ Τριάδι βοῶν· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνοίξας καταρράκτας τῆς ἀβύσσου, τῶν σοφῶν δογμάτων σου, ἀναστομώσας τε πηγὰς τῆς σοφίας σου, κατέκλυσας τοὺς τῆς πλάνης ἀρχηγούς, καταστραπτόμενος τῷ ἐνιαίῳ φωτὶ καὶ τρισηλίῳ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὄμβρος ὡς ἐπὶ πόκον καταβάς, ἐν σῇ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμός, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ σταγόνας ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος, ὁ τῶν πατέρων Θεός εὐλογημένος.

Κανὼν β΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ ζ΄

Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀδίκων ἡγεμόνων, πρὸ βημάτων ἑστηκὼς Γρηγόριε, τοὺς αἱρετίζοντας πυρός, χαλεπώτερον φυσῶντας φορᾷ, εὐσεβείᾳ κατεπίμπρας τῇ Τριάδι βοῶν· ὁ τῶν πατέρων Θεός εὐλογητὸς εἶ. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριάδος ἐπιπνοίᾳ, τὴν δογμάτων εὐσεβῶν Γρηγόριε, ἀνεπιθόλωτον πηγήν, ἐκ χειλέων ἀναβλύσας τῇ γῇ, ἀνθοφόρον τὴν τραχεῖαν ἄρδων ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νεκροῦται ὁ προπάτωρ, ὡς ἀκαίρως τοῦ φυτοῦ γευσάμενος, σὺ δὲ τὴν ἄληκτον ζωήν, ὦ Παρθένε ἐκβλαστήσασα, τὸν παράδεισον οἰκεῖν τοῦτον ἀνέστησας, Θεογεννῆτορ ἁγνὴ εὐλογημένη.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν α΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ η΄

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος — Ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴσον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀγαθότητι καὶ βασιλείᾳ, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, οὐσιώδη καὶ φυσικήν, τὴν ταυτότητα γινώσκων καὶ τὴν ἕνωσιν· διὸ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξης τῆς ἀγγελικῆς κατηξιώθης· ὡς γὰρ Ἄγγελος ἔλαμψας κόσμῳ, τῇ Τριάδι πάνσοφε, καθαγνίσας ἐπιμελῶς, τὴν ψυχήν τε καὶ τὸ σῶμα καὶ διάνοιαν· ᾗ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵλεων ταῖς προσευχαῖς σου τὸν Δεσπότην, ἐργασάμενος αἴτησαι πάτερ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἐν πίστει τὴν ἱεράν, καὶ πανέορτόν σου μνήμην ἑορτάζουσιν· ἐν ᾗ γεγηθότες ἀναμέλπομεν. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύστης τῆς τρισυποστάτου Μοναρχίας, καὶ Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι, ἀρετῶν ἀσκήσεσι, χρηματίσας Τριαδικός, Θεολόγος ἀνεδείχθης παμμακάριστε, καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ταῖς ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι᾽ ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονήν, Ἰακώβ, εὐλογημένην ἐκλεξάμενος· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν· εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν β᾽ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ ζ᾽

Οἱ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες Παῖδες, ἦχος α᾽

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Βαβυλωνίας πάτερ φλογός, ὑπεραρθεὶς καὶ μᾶλλον, αὐτῇ τῇ εὐσεβείᾳ, πυρσωθεὶς Τριαδικός, μυστιπόλος ἐκφανθείς, καὶ κήρυξ βοᾷς· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς πειραστικῆς ποικίλως πάτερ, καὶ σιδηρᾶς καμίνου, τὸ πῦρ κατασβεννύων εὐμαρῶς, τῶν πειρασμων ὑπεκδύς, πρὸς οὐρανὸν ἀνέπτης βοῶν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ χρυσοφαὴς λυχνία τὴν σήν, συμβολικῶς ἐδήλου, θείαν γέννησιν, ἄχραντε σεμνή· σὺ γὰρ τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, ᾧ βοῶμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ᾽

ἦχος πλ.δ᾽

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς

εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Κανὼν α΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ θ΄

Τύπον τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέμει σοι ζωὴν ἀκήρατον, ἡ ἀρχικὴ Τριάς, ἣν ἐθεολόγησας, δεξαμένη σου, τὰ δι᾽ αὐτὴν ἀγωνίσματα, καὶ τὰ δόγματα, καὶ τὰ παλαίσματα· ᾗ νῦν πάτερ παρέστης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἴγλῃ τριφεγγοῦς λαμπρότητος, τῆς ἐκ μιᾶς προερχομένης θεότητος, ἐλλαμπόμενος, ἱερομύστα Γρηγόριε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσῳζε, καὶ τῇ τῶν σῶν δογμάτων, θεολογίᾳ φωταγώγησον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δρόμον τὸν καλὸν τετέλεκας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ὑπεραγωνισάμενος, καὶ θεώσεως, ὡς θεολόγος τετύχηκας, καὶ τοῦ θείου σου πόθου πληρώσεως, μετείληφας ἀξίως, ἐκκλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὦ τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος! σὺ γὰρ παρθένε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφανέρωσας.

Κανὼν β΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ θ΄

Ὁ τὸν ἄνω βυθὸν τῆς θείας ἀκαταληψίας ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τὸ εὐτελὲς ἔνδυμα, τοῦ νομικοῦ περιρρήξας γράμματος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεῖον κάλλος, καὶ μυστικὸν τῶν θείων τοῦ Πνεύματος, ἡμῖν ἀναπτύξας γραφῶν, παμμακάριστε πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ταῖς ἄνω χορείαις, συναρίθμιος ὑπάρχων, ὅσιε πάτερ (καὶ γὰρ σὺν αὐταῖς, εἰς αἰῶνα συναγελάζῃ)· ὑπὲρ τῆς σῆς ποίμνης, τὰς ἐντεύξεις ποιοῦ πρὸς Θεόν. Παμμακάριστε πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ τὰ θεῖα μαθών, ἐκ θείας καὶ ὑπὲρ νοῦν ἐπιπνοίας, ὅσιε πάτερ, καὶ πρὸς τὴν αὐτῶν, μυστικῶς ἀποτελεσθεὶς ἀδίδακτον ἕνωσιν, ἀσχέτῳ σου ἔρωτι, παμμακάριστε πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὺ χωρίον ἁγνή, τῆς θείας ἀπεριληψίας, ὑπὲρ φύσιν ἐχρημάτισας, ὡς Θεῷ τὴν σάρκα δανεισαμένη, τῷ σοῦ τὴν παρθενικήν, μὴ διαρρήξαντι μήτραν, ἐν τῷ τίκτειν ἀσπόρως, σὲ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

ἦχος γ΄

α Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

γ Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

δ Ἐκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών,τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ε Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ᾽ ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ς Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

ζ Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν».

η Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Σύντομοι Ἀργαὶ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 — ἦχος γ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος γ΄

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	
σύντομος	ἀργὴ	σύντομος	ἀργὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Τοῖς μαθηταῖς

ἦχος β΄

Μονάδα τρισυπόστατον, καὶ Τριάδα τελείαν, ἐν μιᾷ τῇ θεότητι, πάνσοφε Θεολόγε, ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι, φῶς εἰπὼν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν φῶς αὖθις τε, φῶς τὸ ἅγιον Πνεῦμα· ἀλλὰ ἓν φῶς, ἀμερὲς ἀσύγχυτον· εἷς Θεὸς γάρ, τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, ὦ Γρηγόριε μάκαρ.

Ὑψηγορίᾳ χρώμενος, σῶν δογμάτων πανσόφως, τρανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἀπόρρητον βάθος, τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἄθλους τε τῶν ἁγίων, καὶ βίους ἐρρητόρευσας, ὦ Γρηγόριε μάκαρ· καὶ νῦν Θεός, ἐν μεθέξει πέλων τῇ πρὸς τὸ θεῖον, σώζοις κἀμέ καὶ δέχοιο, σαῖς σκηναῖς Θεολόγε.

Μετὰ τῆς θεομήτορος, καὶ παρθένου Μαρίας, καὶ Βασιλείου πάνσοφε, παρεστὼς τοῦ μεγάλου, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, πρέσβευε, νῦν τοῖς ἀνευφημοῦσί σε Θεολόγε, ἀρχιερεῦ Γρηγόριε, ῥῆτορ τῆς Ἐκκλησίας.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

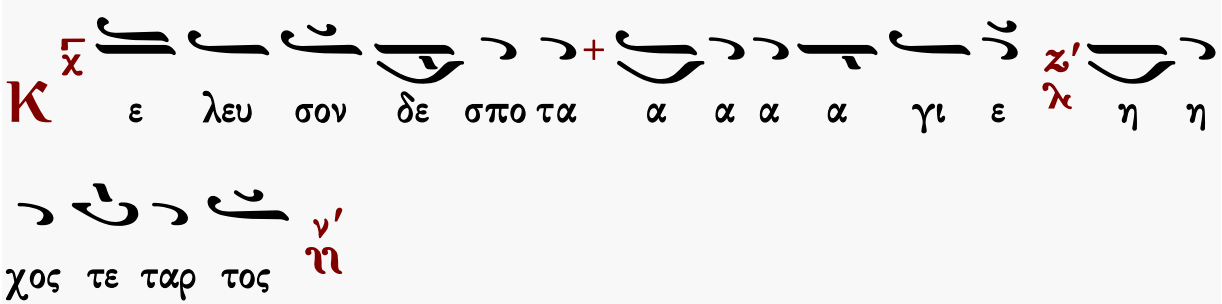

Αἶνοι

ἦχος δ΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριήλ Κουντιάδου

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη′ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοὶς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ′ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν′ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρὰ προσόμοια

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς ἦχος δ΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυς τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζῃ ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων ἀγγέλοις συνόμιλος, ἱκετεύων ἀπαύστως τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὁ Θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ μύστης, τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὁ τῆς Τριάδος φαιδρός, ὑπογραφεὺς ὁ τὴν ἄρρητον, καὶ θείαν φύσιν, ὑπερφυῶς διδάσκων Γρηγόριε· καὶ νῦν τηλαυγέστερον, ἐπαπολαύων Θεοῦ, τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε, καὶ ὑπερμάχει, τῆς Ἐκκλησίας, ἣν συνεκρότησας· σοῦ γὰρ ὁ φθόγγος ἐπὶ πάντα, τῆς οἰκουμένης διῆλθε τὰ πέρατα, ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Γεωπονήσας τῇ γλώσσῃ θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὔλαξι σπόρον τὸν ἔνθεον, θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τὰ τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, πάτερ πατέρων, καὶ ποιμὴν ποιμένων καὶ δόξα πιστῶν, ἱερέων φωστήρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας, τὸ τίμιον στόμα σου, πάτερ Γρηγόριε, θεολογίας ἐξήντλησας, τὸ θεῖον νᾶμα, καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωκας· αἱρέσεων ἔφραξας, ῥοῦν τὸν ψυχόλεθρον, τὸν βλασφημίας ἀνάμεστον, ὡς κυβερνήτην· εὗρε καὶ γὰρ σε Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα, ὡς ἀνέμων πνοάς, δυσσεβῶν τὰς ὁρμάς, ἐν Μονάδι οὐσίας, τὴν Τριάδα καταγγέλλοντα.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

Ἦχος α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὸ τῶν αἱρέσεων θέριστρον, καὶ ὀρθοδόξων ἥδυσμα, τὸν δεύτερον ἐπιστήθιον, τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην, τοῖς δόγμασι γενόμενον, τὸν σοφόν ἀρχιποίμενα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, θεολογικοῖς ὕμνοις προσείπωμεν. Σὺ εἶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ δοὺς σεαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ διδάσκαλος Χριστός, ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σὺν Παύλῳ χορεύεις, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πέτρου Ἐφεσίου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου | Ἀθανασίου Καραμάνη
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη | Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

Ἦχος α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς παναγία Παρθένε.

Δοσίθεου Κατουνακιώτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ')

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου Μανουήλ Πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	ἦχος α'	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἀπολυτίκιον

ἦχος α'

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ π ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

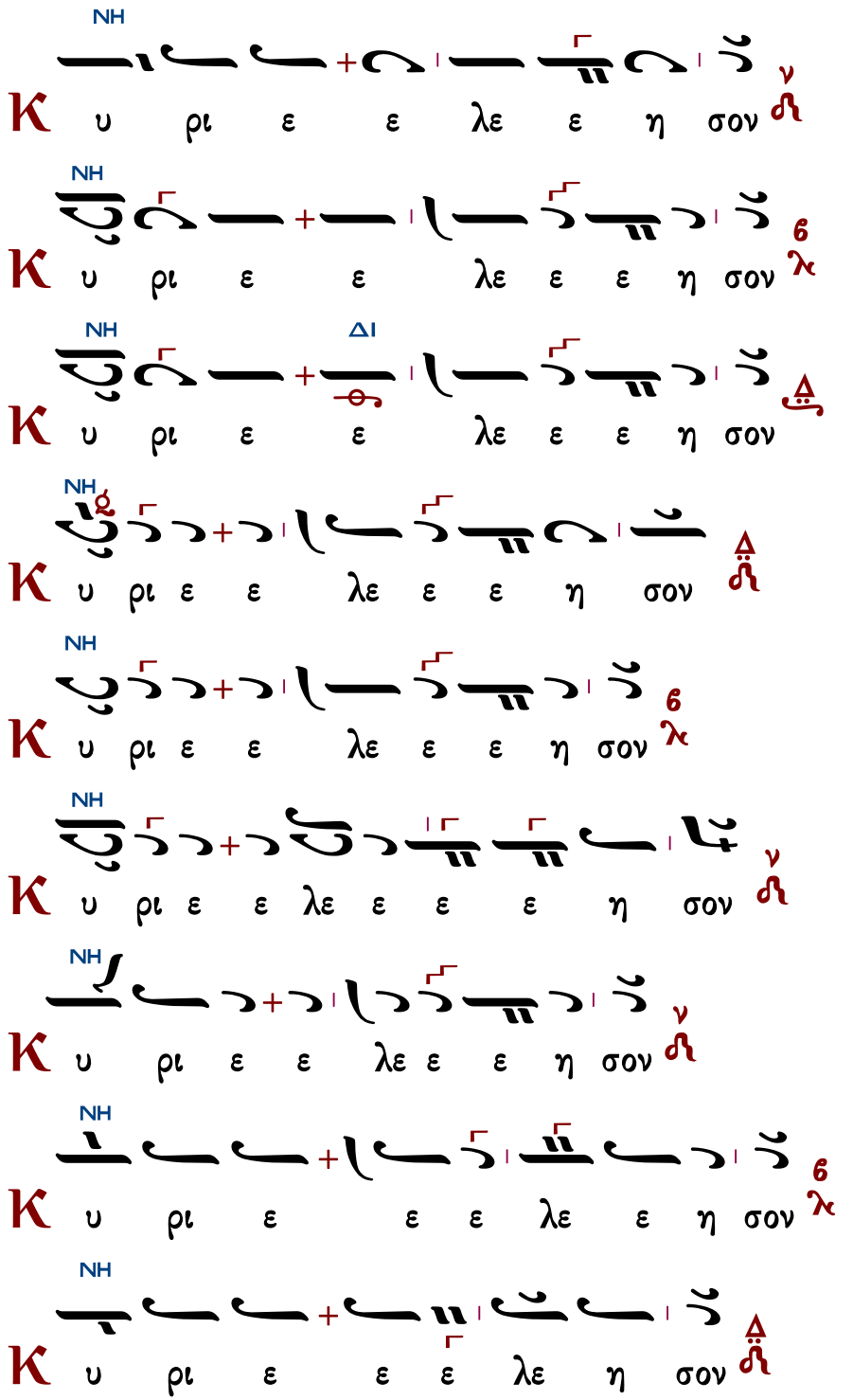

ἕτερα

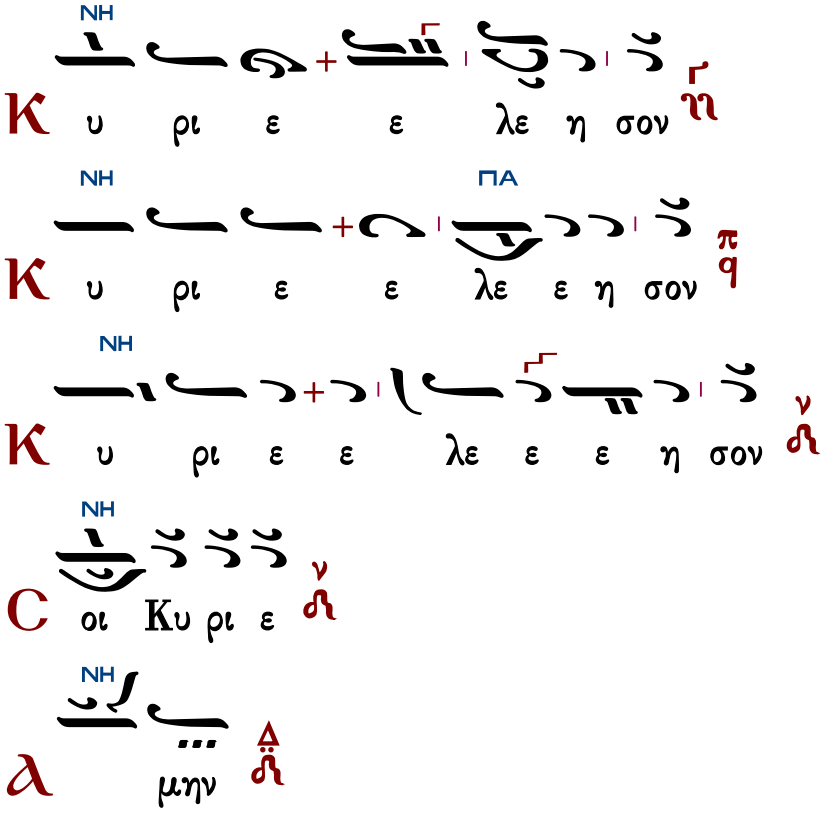

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.72#

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

Πανδέκτη
1851 σ.26#

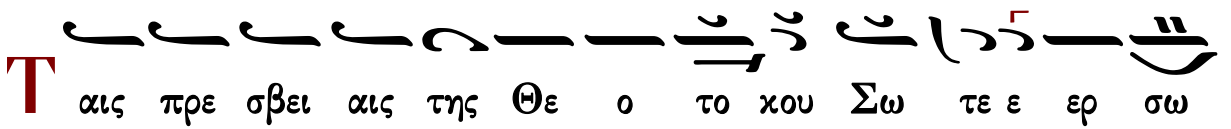

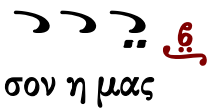

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

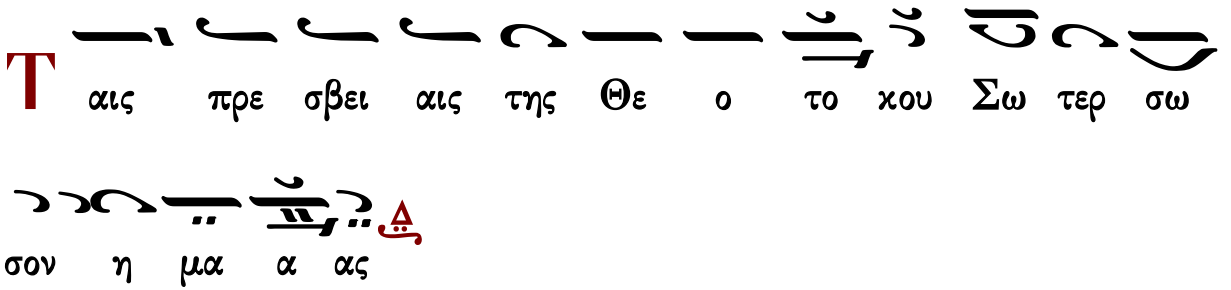

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.72#

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Πανδέκτη 1851 σ.26#

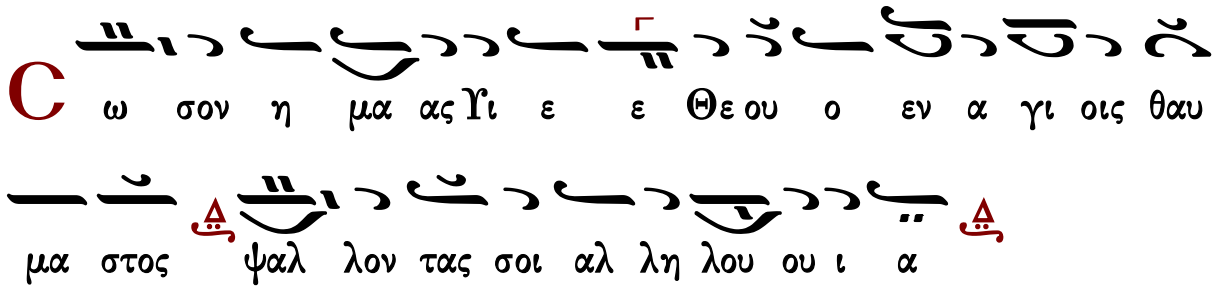

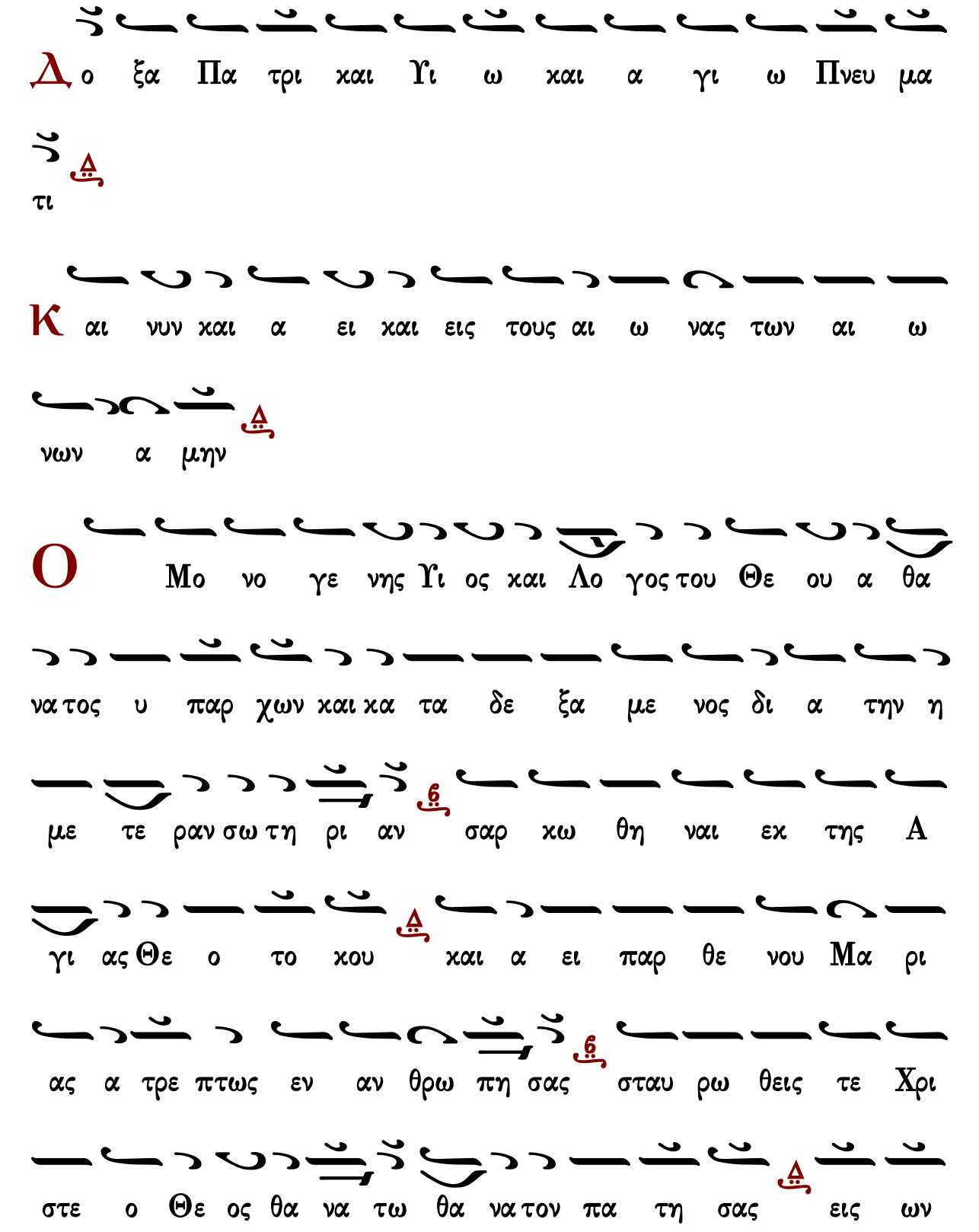
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα
να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α
γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι
ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι
στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων

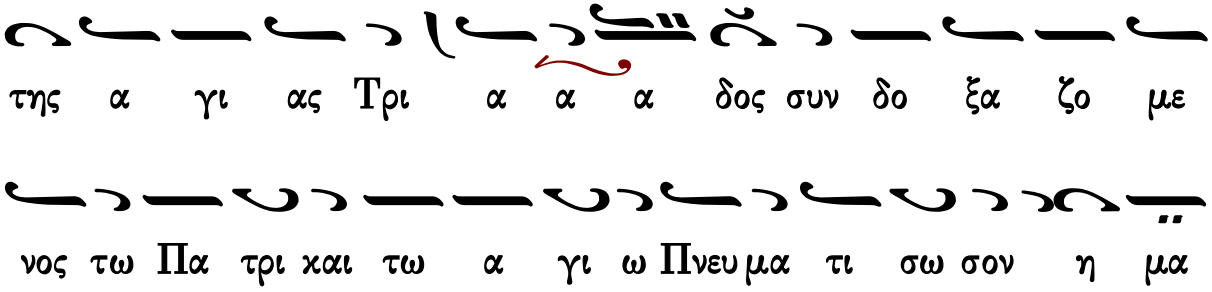

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ' **Ἦχος ϥ Πα** πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.71

∴ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. 94:1

∴ Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. 94:2

∴ Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 94:3

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος τοῦ Εὐαγγελίου

Σοφία· ὀρθοί.

Ἦχος Δι Πανδέκτη 1851 σ.27#

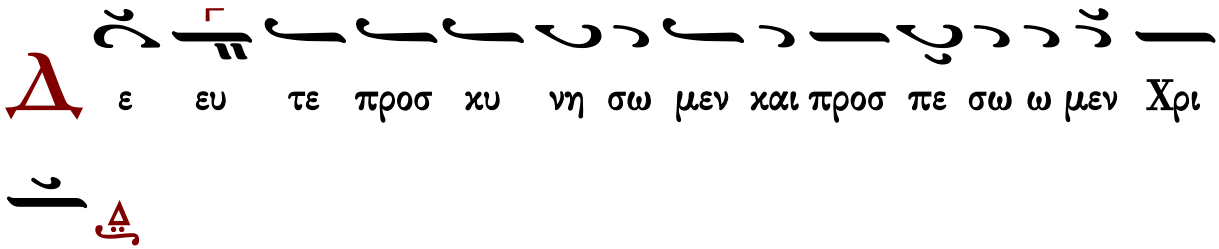

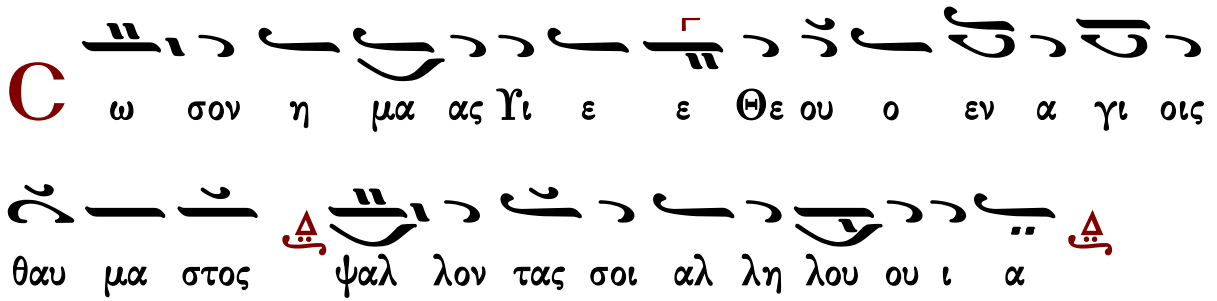

Ἀπολυτίκια

Γρηγορίου Θεολόγου

ἦχος α΄

Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Χρυσοστόμου μοναχοῦ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὑπαπαντήν

ἦχος α΄

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. Ἀλλ᾽ εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη I	ἦχος β΄	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη II		Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος α΄.
Πρόσχωμεν
∴ Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. 48:4
∴ Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. 48:2
Σοφία
Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 7:26-28, 8:1-2
Πρόσχωμεν
Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ᾽ ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, Υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· τοιοῦτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.
Εἰρήνη σοι.

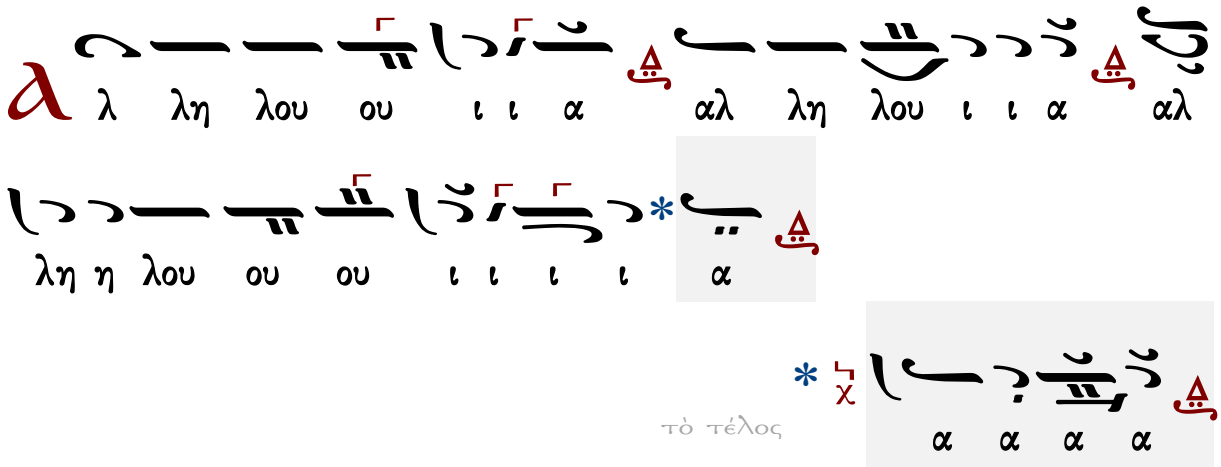

∴ Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. 77:1

∴ Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ᾽ ἀρχῆς. 77:2

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:9-16
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εἶπεν ὁ Κύριος· 9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται
καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. 10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύσῃ
καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. 11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. 12 Ὁ μισθωτὸς δὲ,
καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι
τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. 13 Ὁ δὲ
μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. 14 Ἐγώ εἰμι ὁ
ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. 15 Καθὼς γινώσκει
με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.
16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ
τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

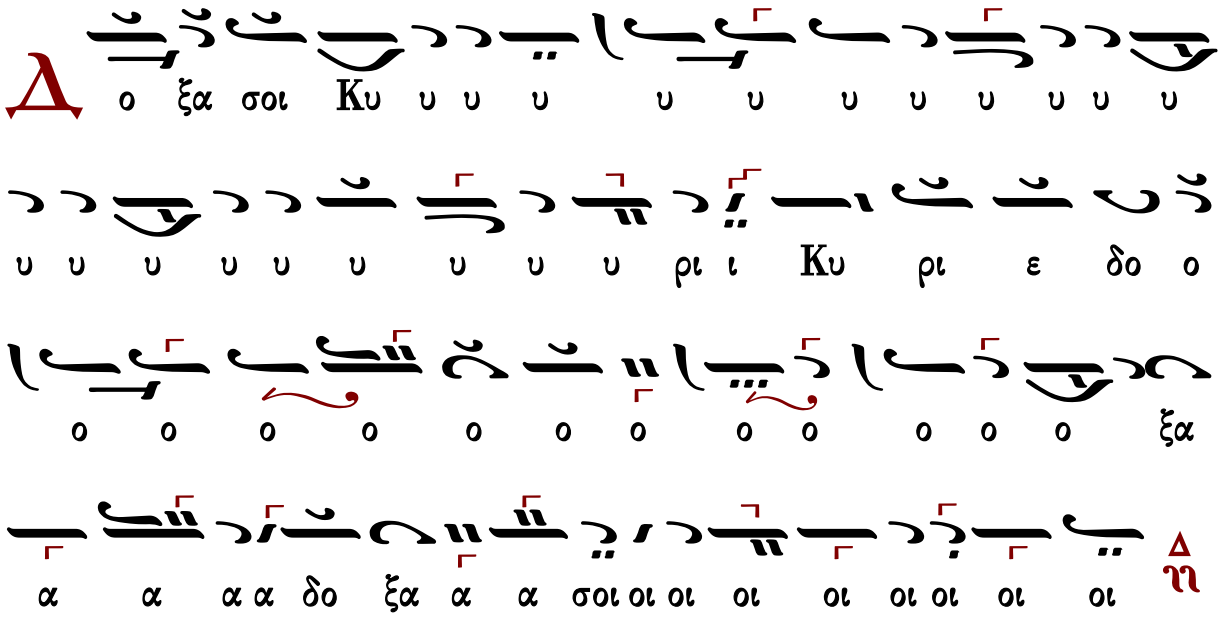

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

479	Πέτρου Λαμπαδαρίου	596	Βασιλείου Νικολαΐδη III
608	Πέτρου Ἐφεσίου	301	Θρασυβούλου Στανίτσα
459	Θεοδώρου Φωκαέως	385	Γεωργίου Καρακάση
449	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	304	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
372	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	167	Γεωργίου Τσατσαρώνη I
372	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	253	Γεωργίου Τσατσαρώνη II
318	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	318	Γεωργίου Τσατσαρώνη III
464	Κωνσταντίνου Πρίγγου	349	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
504	Γαβριήλ Κουντιάδου	304	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
263	Βασιλείου Νικολαΐδη I	240	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
361	Βασιλείου Νικολαΐδη II	364	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Λειτουργικὰ

Πατριαρχικὰ	Γερασίμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	Κωνσταντίνου Ψάχου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	τὰ κατὰ παράδοσιν	Γεωργίου Καρακάση
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Γερ. Πρεβεζιάνου - Σινωπέως
Γεωργίου Τσατσαρώνη I	Γεωργίου Τσατσαρώνη II	Γεωργίου Τσατσαρώνη III

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος πλ.α'

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

430	Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ	252	Δημητρίου Κουτσαρδάκη
509	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	311	Βασιλείου Νικολαΐδη

470	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	349	Κωνσταντίνου Λάμπρου
519	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν...
Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν...
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου

δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου | Δημητρίου Σουρλαντζῆ | Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστός ὁ ἀληθινός Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

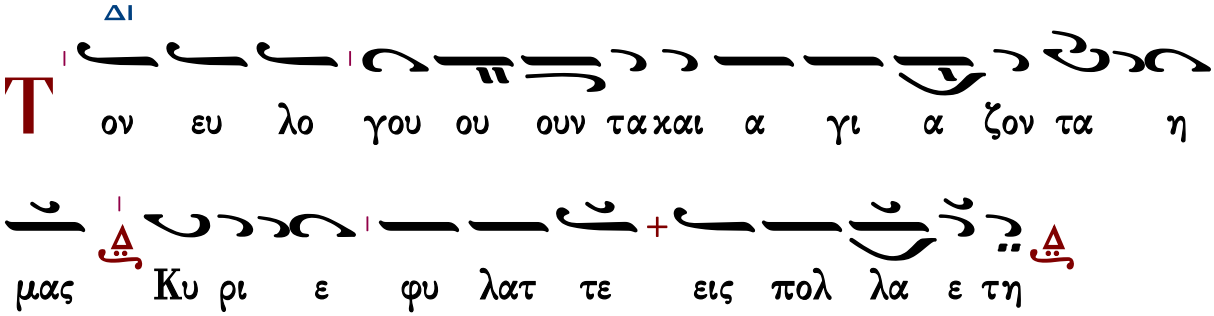

Εἰς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

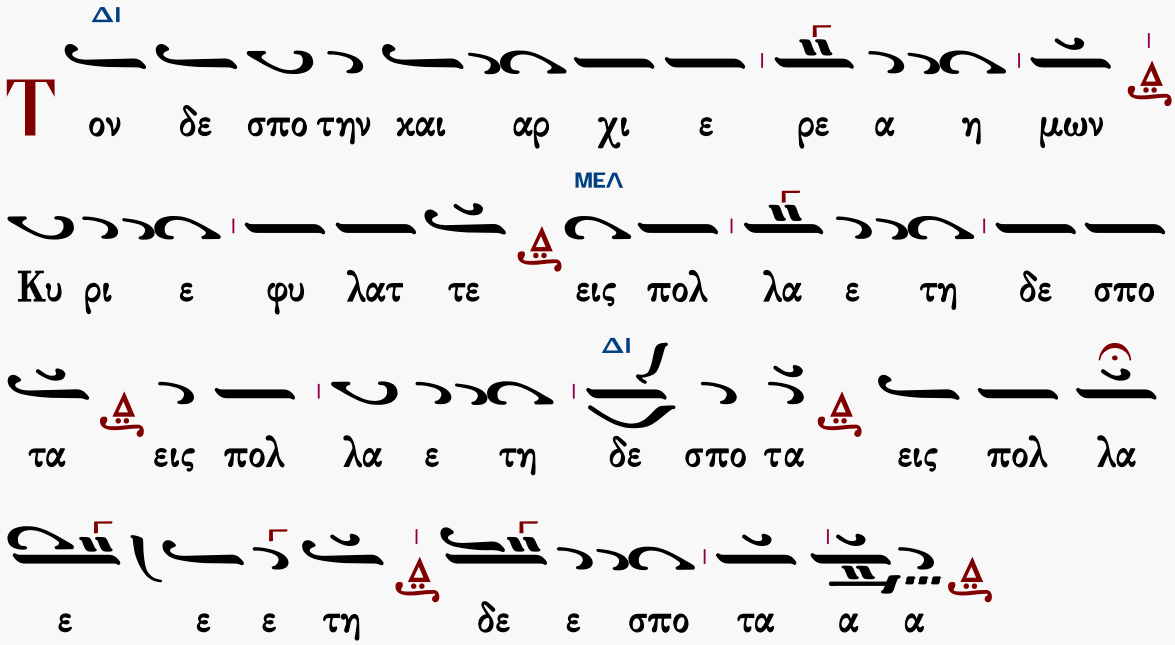

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Εὐχαριστοῦμεν ὅσους μᾶς ἐνημερώνουν γιὰ λάθη ποὺ ἐντοπίζονται.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἦχος λ πα ν̇ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

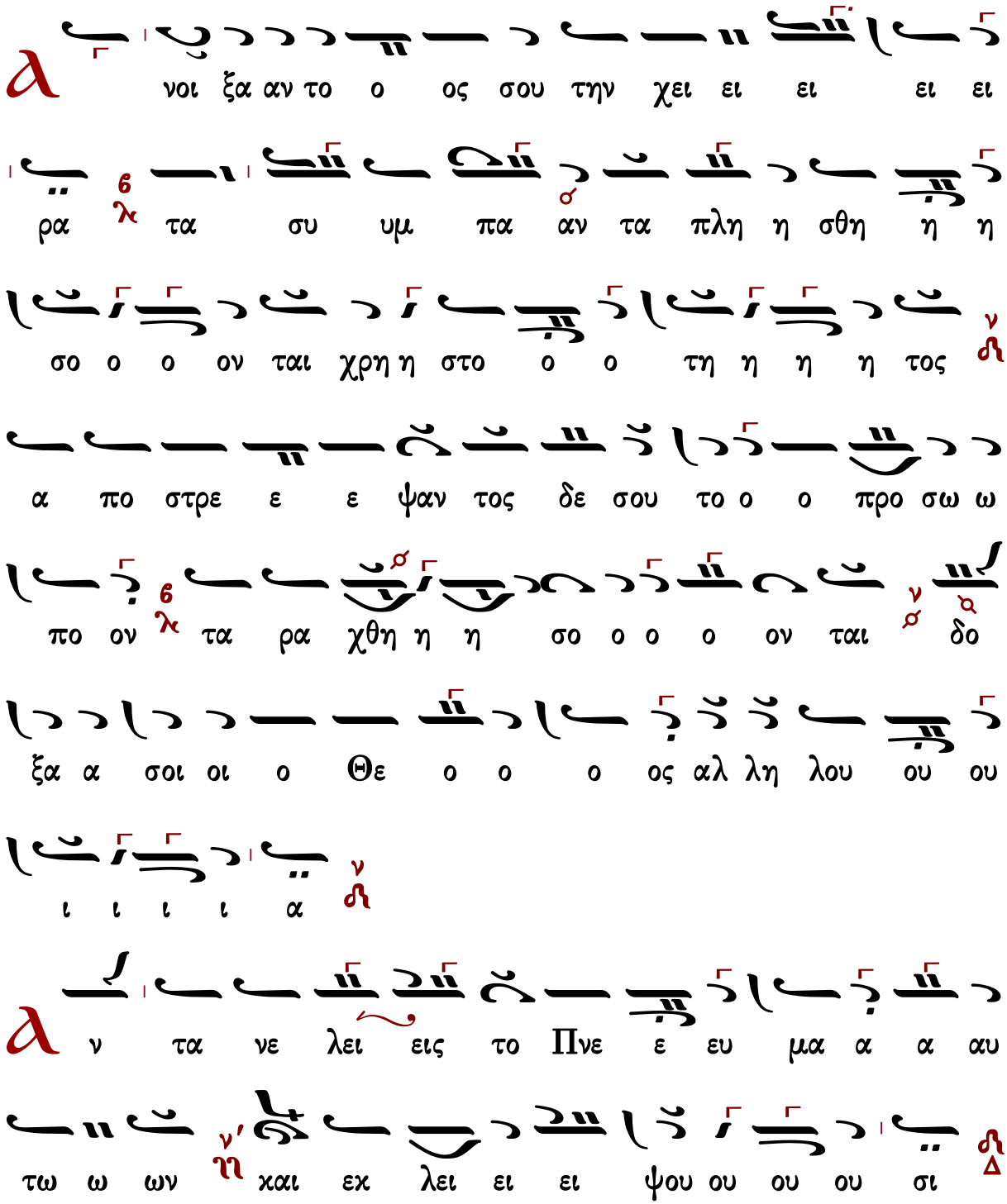

χαι εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι

στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α

σου χαι χτι σθη η σο ον ται αι χαι α να χαι

νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη

ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι

Υι ι ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ

μα α το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε

δο ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α

νι ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο

ο ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

O

ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην χαι ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε

ε ω ω ων χαι χα πνι ι ι ι ι ζο χαι χα

πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι

ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α

α σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η

δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον χαι ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο χαι ο μο ο θρο ο νο ον

Τρι α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α

σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος

Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

Θ χ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο

μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει

ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε

ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σχο ο ο τος και ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το κρα α α το ο ορ συ υ υν

Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

ω ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο

φι ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α

σοι Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε

δο ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε

δο ο ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο

ο α γι ι ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ

πο ρε ευ ο ο ο με ε ε ε νον χαι εν Υι

ω α να παυ ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας

α γι α δο ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι

οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α

α μην

Λ λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου

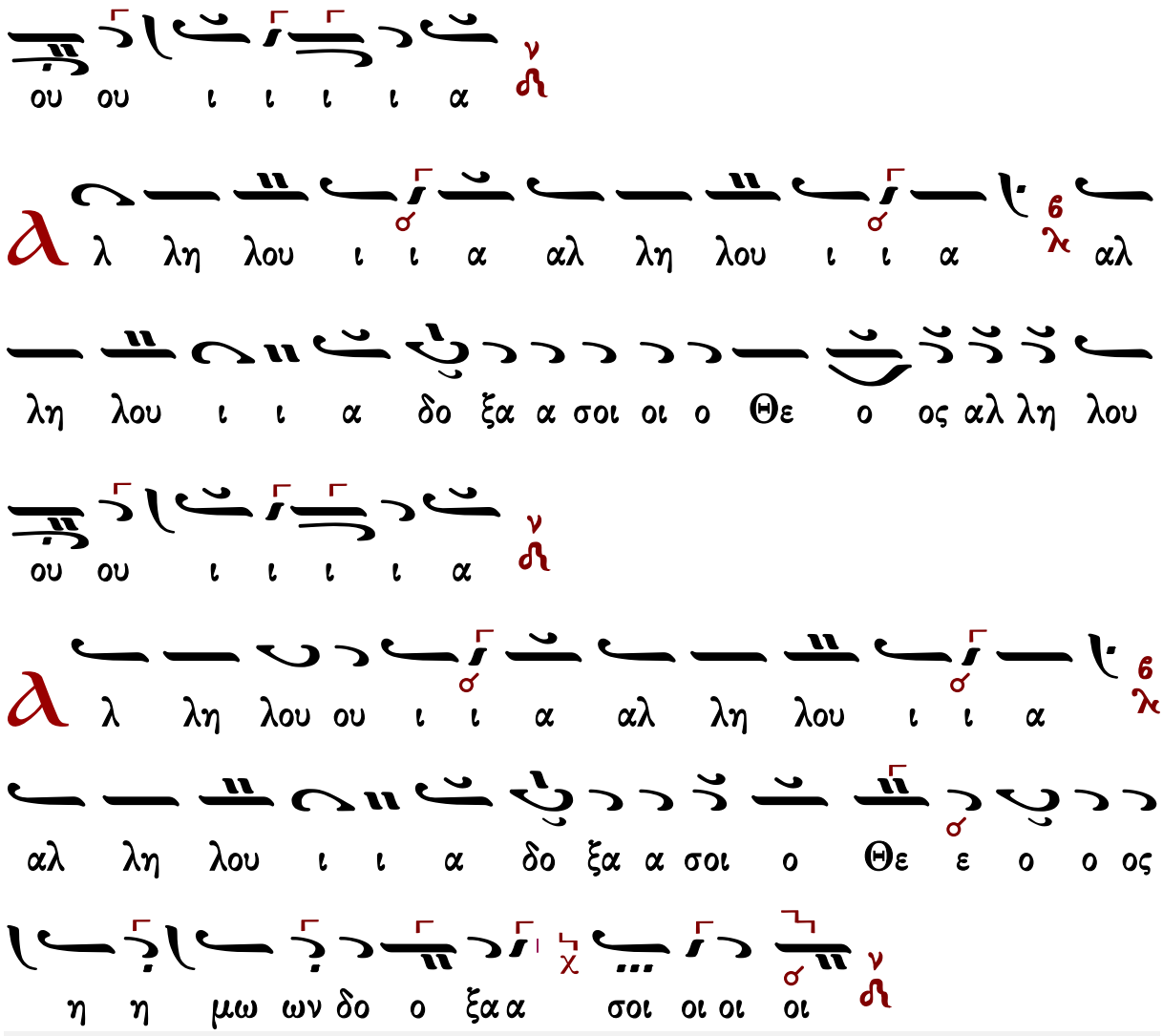

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ⸗ Πα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.183*

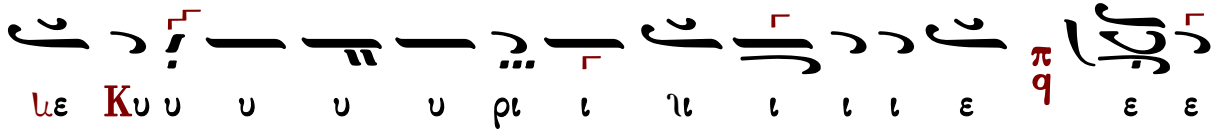

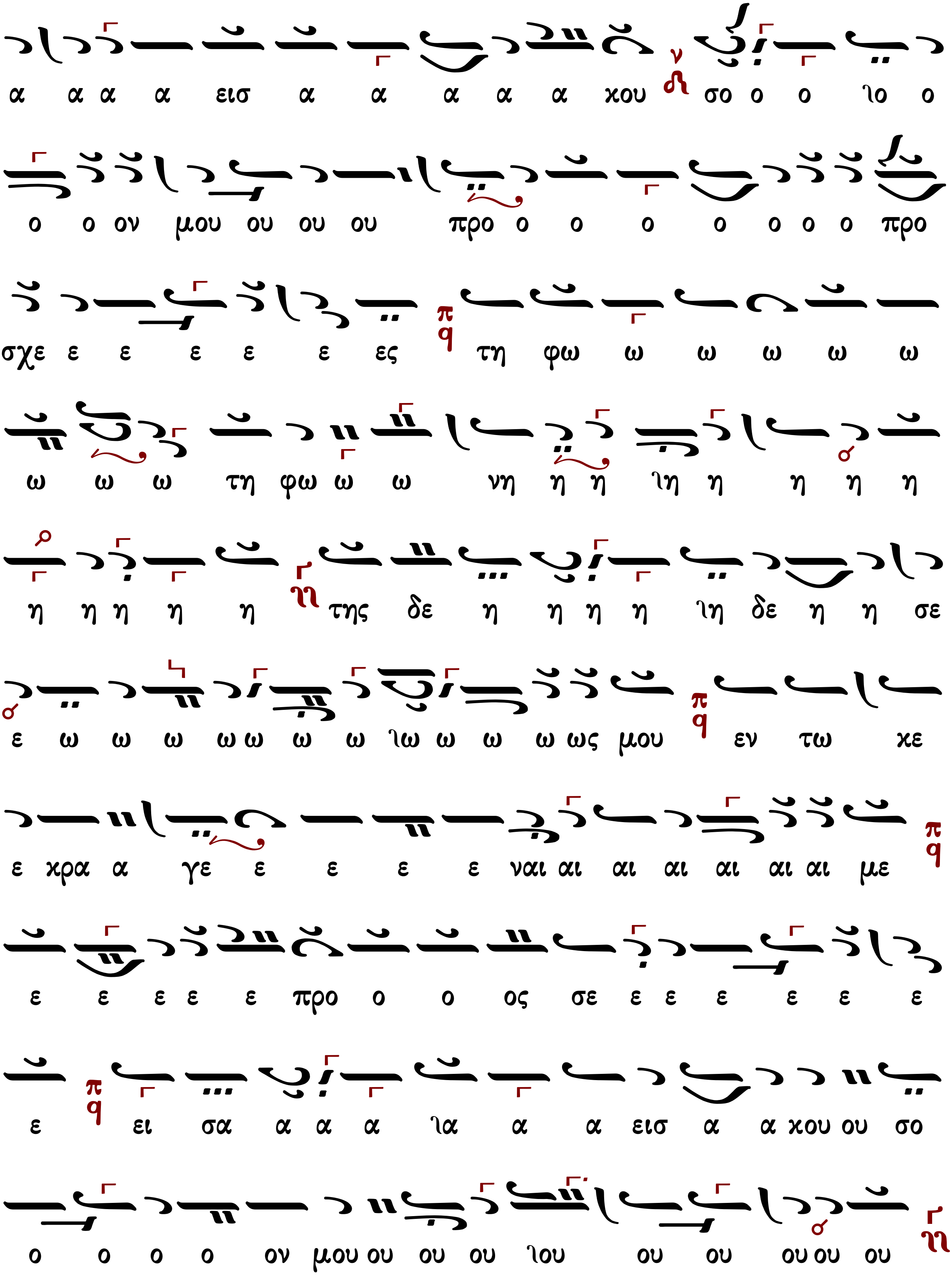
α α α α εισ α α α α α κου σο ο ο ιο ο
ο ο ον μου ου ου ου προ ο ο ο ο ο ο ο προ
σχε ε ε ε ε ε ες τη φω ω ω ω ω ω
ω ω ω τη φω ω ω νη η η ιη η η η η
η η η η η της δε η η η η ιη δε η η σε
ε ω ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ως μου εν τω κε
ε κρα α γε ε ε ε ε ναι αι αι αι αι αι αι με
ε ε ε ε ε προ ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε
ε ει σα α α α ια α α εισ α α κου ου σο
ο ο ο ο ον μου ου ου ου ιου ου ου ου ου ου

ε πα αρ σι ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ις των
χει ρω ω ω ω ιω ω τω ων χει ει ρω ω ω ω ω
ω ω ιω ω ω ω ων μου θυ σι ι ιι ι ι ι
α ε σπε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι νη η
η η η η η η εισ α α α α ια α α εισ
α α χου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου ου ιου ου ου
ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι Κυ ρι ι ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ⸗ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.1*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος σε ε εισ α κου

σο ο ο ο ο ον μου εισ α κου σον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ος

σε ε εισ α κου σο ο ον μου ου προ ο σχες τη

φω νη η η η τη η ης δε η η σε ω ω ω ως μου

εν τω κε κρα γε ε ναι με προ ος σε ε ε εισ α

κου σο ον μου ου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η

η η μου ως θυ μι ι α α μα α α ε εν ω

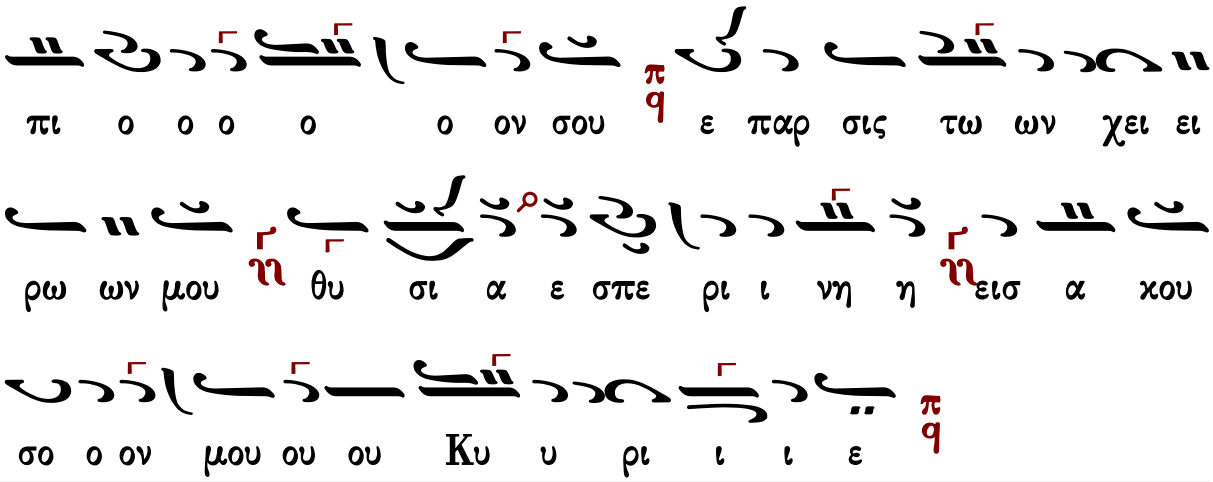

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ψαλμὸς ρμ′ (140)

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.1#

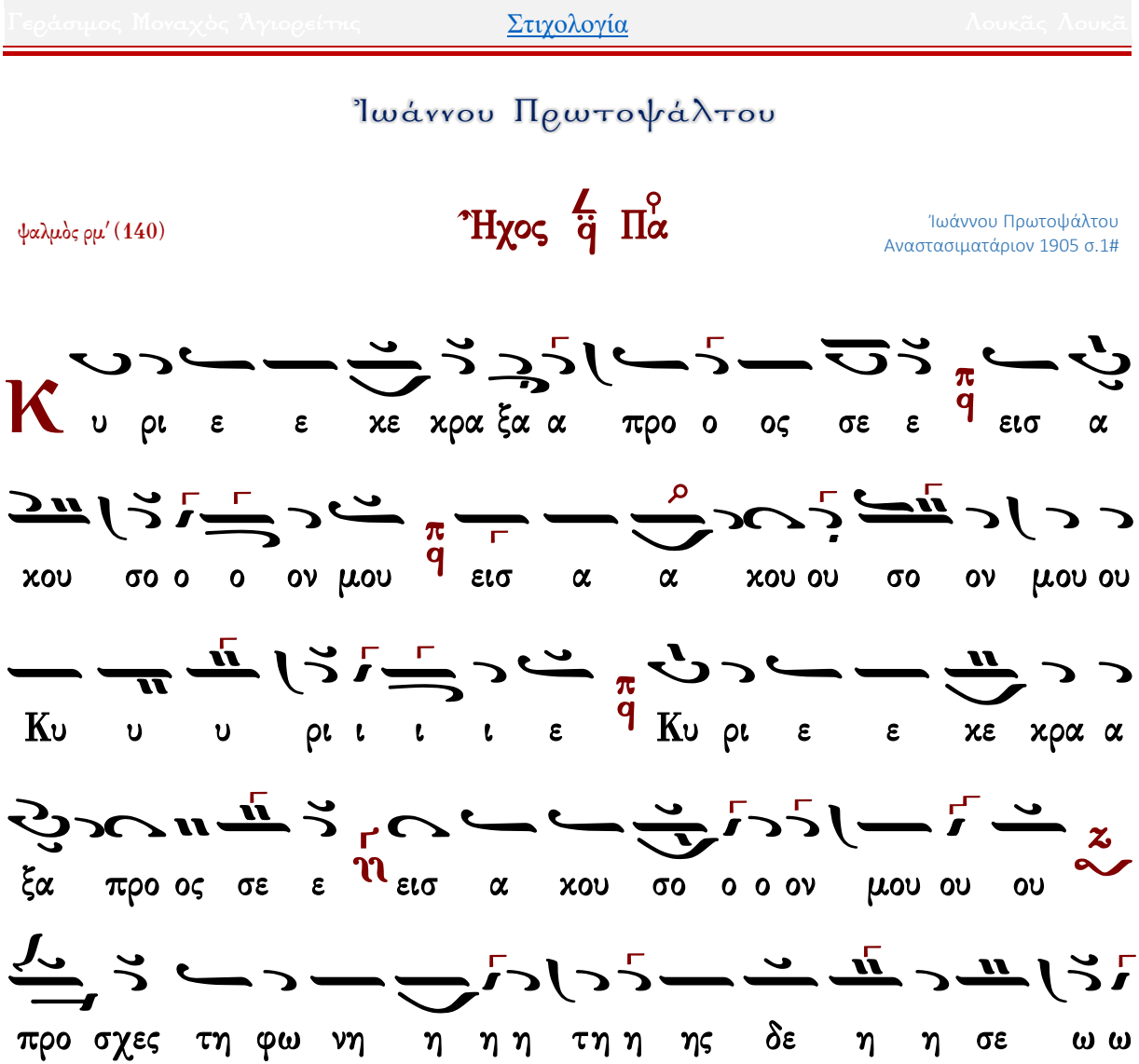

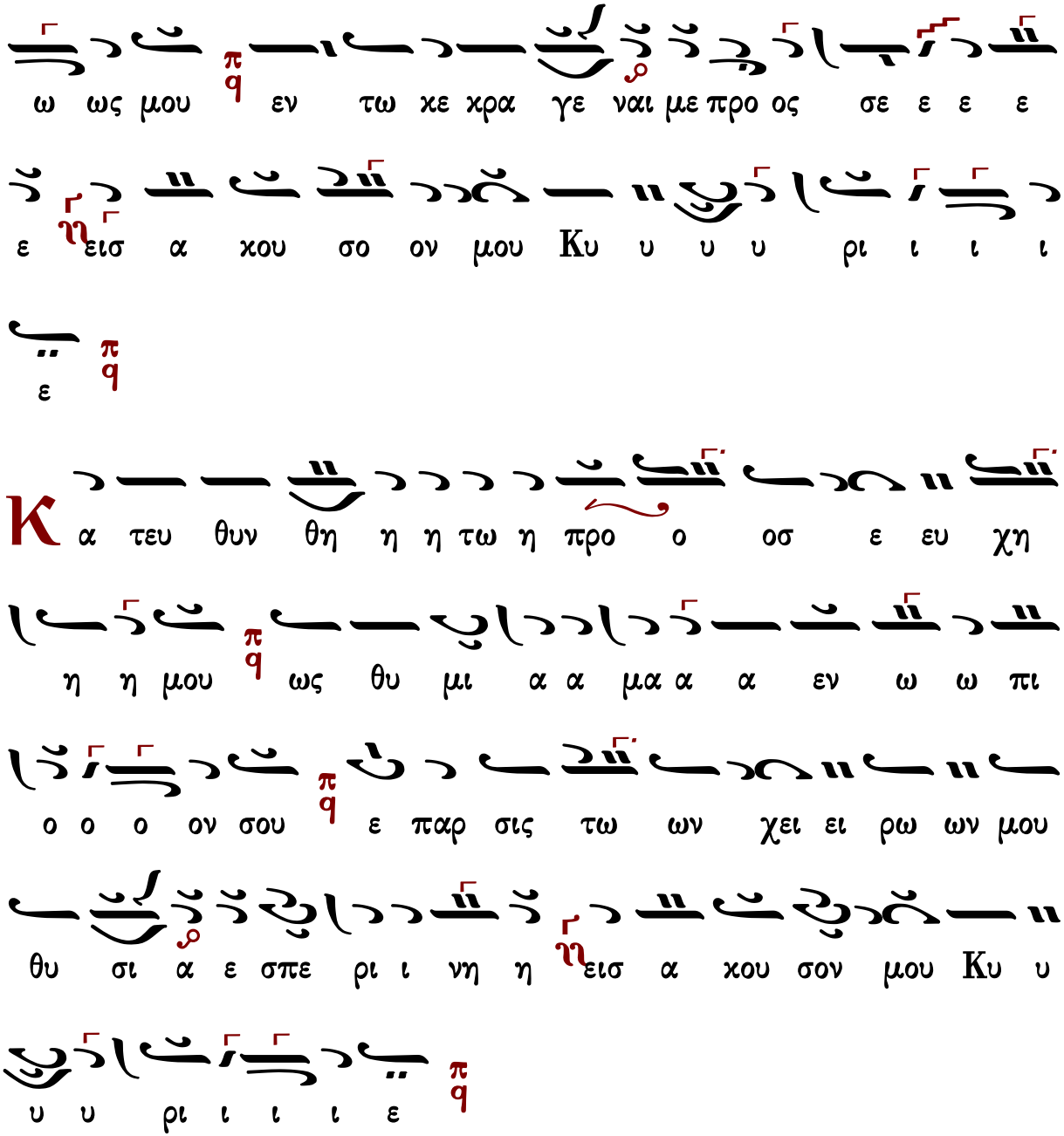

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.5*

Κ υ ρι ε ε κε ε κρα α α ξα προς σε ει εισ α
κου ου σο ο ο ον μου π/q εισ α α κου ου ου σο ον μου
Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε
κρα α α ξα προς σε ει εισ α κου ου σο ο ο ον μου π/q
προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η
η η σε ε ε ω ω ω ως μου π/q εν τω κε κρα
γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α κου ου ου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π/q
Κ α τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η
μου π/q ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω

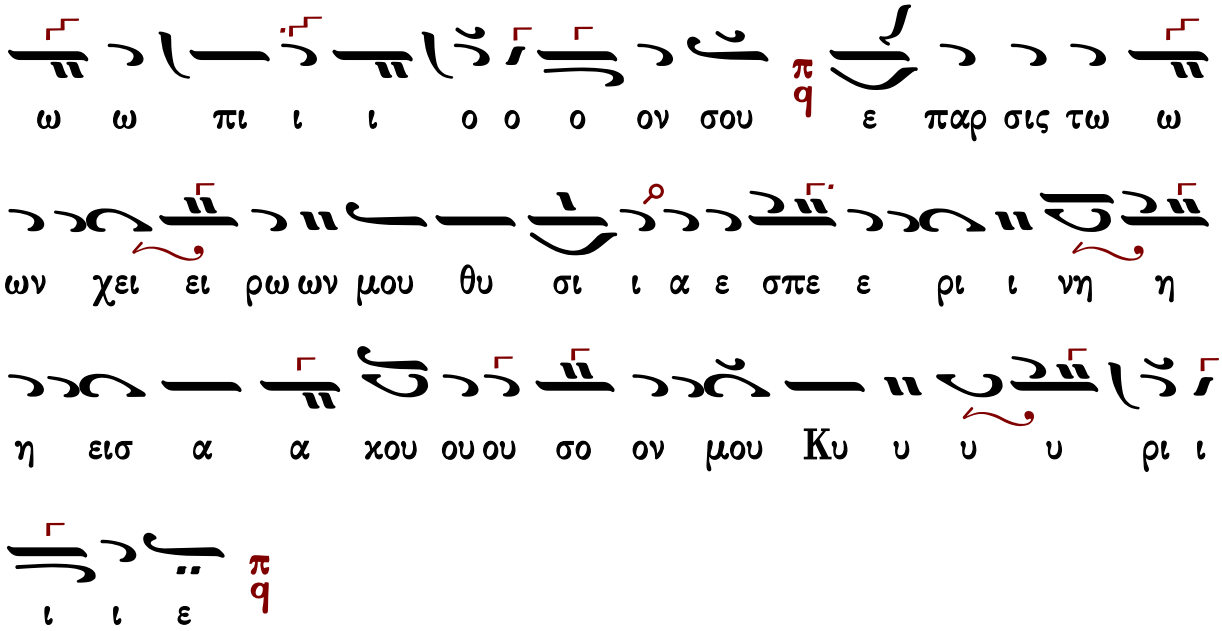

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος ⸗ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.122*

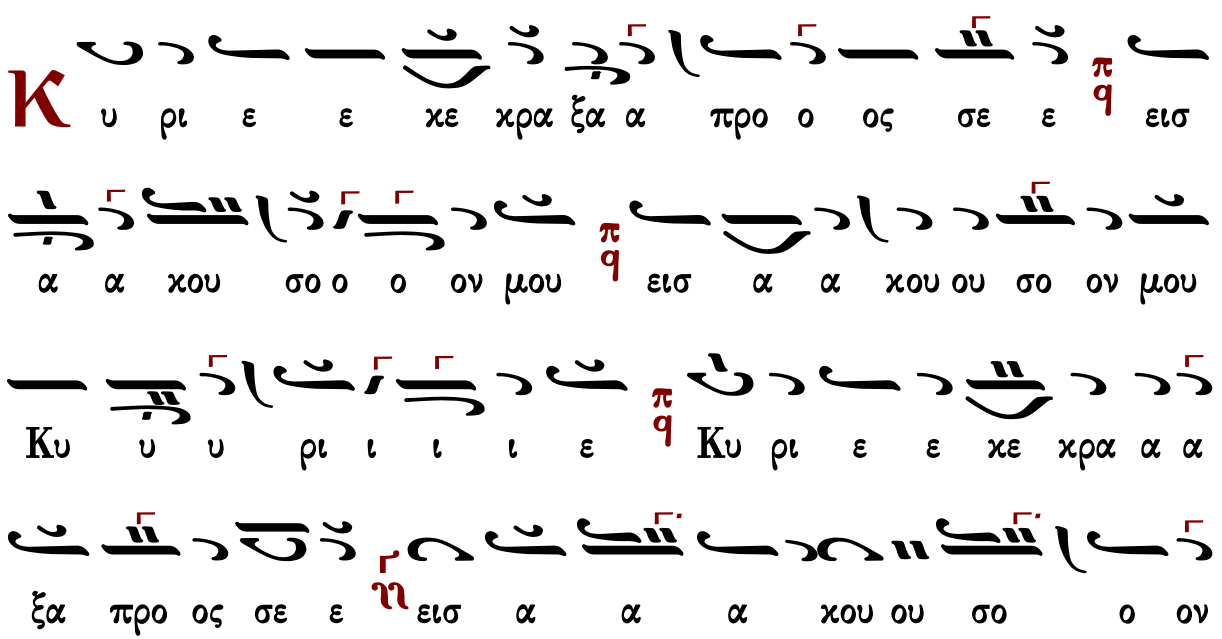

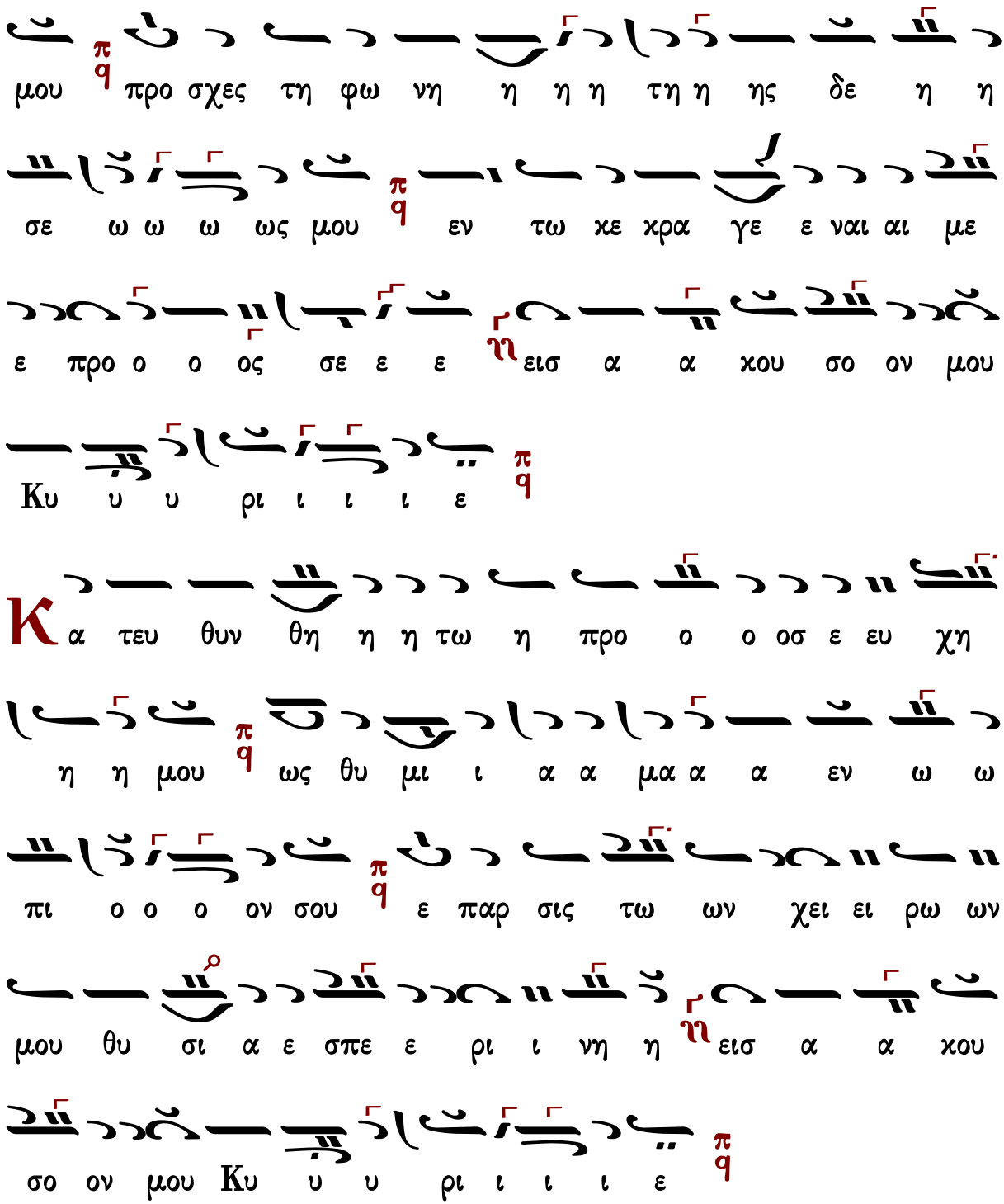

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος δ̈ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.88*

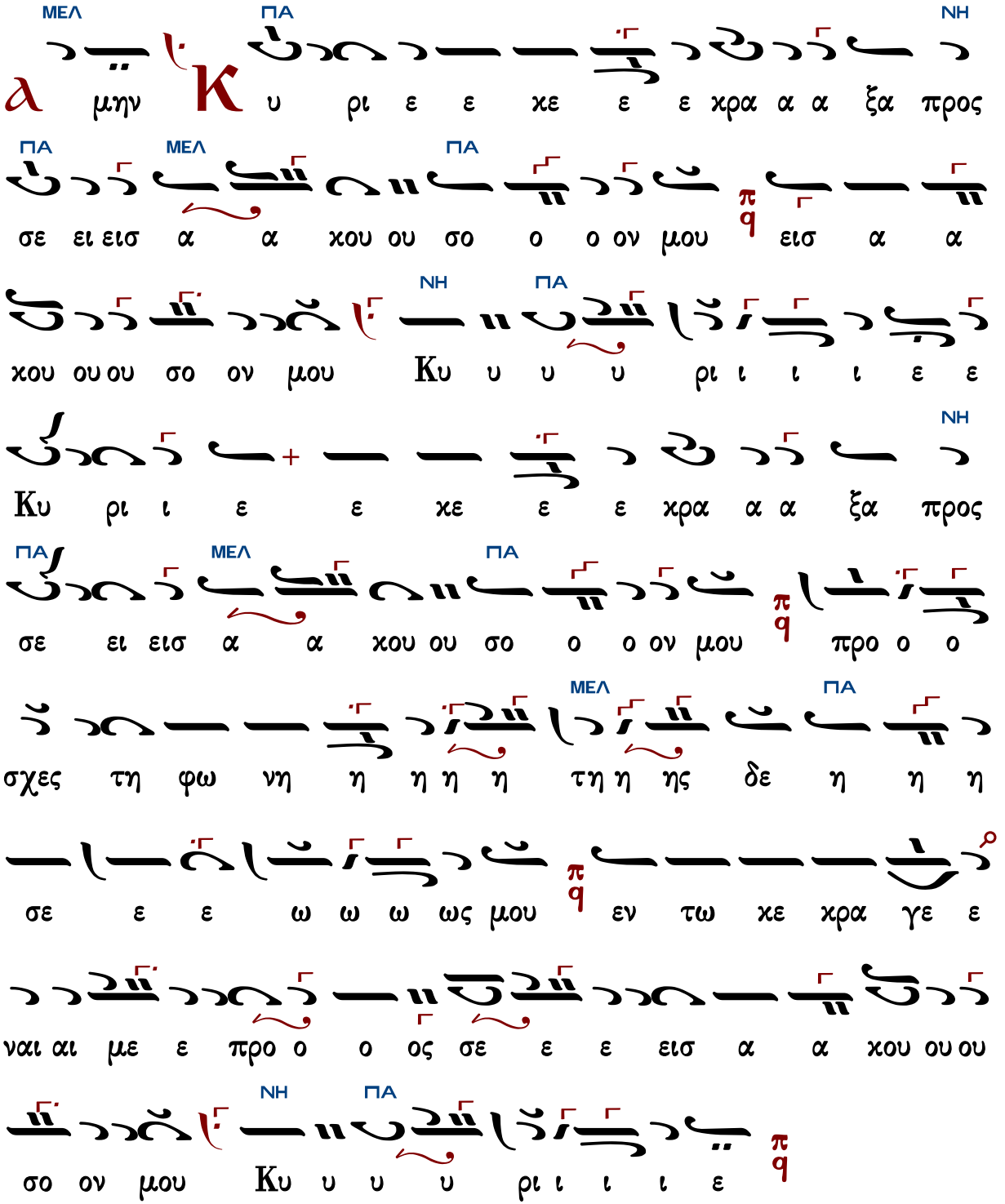

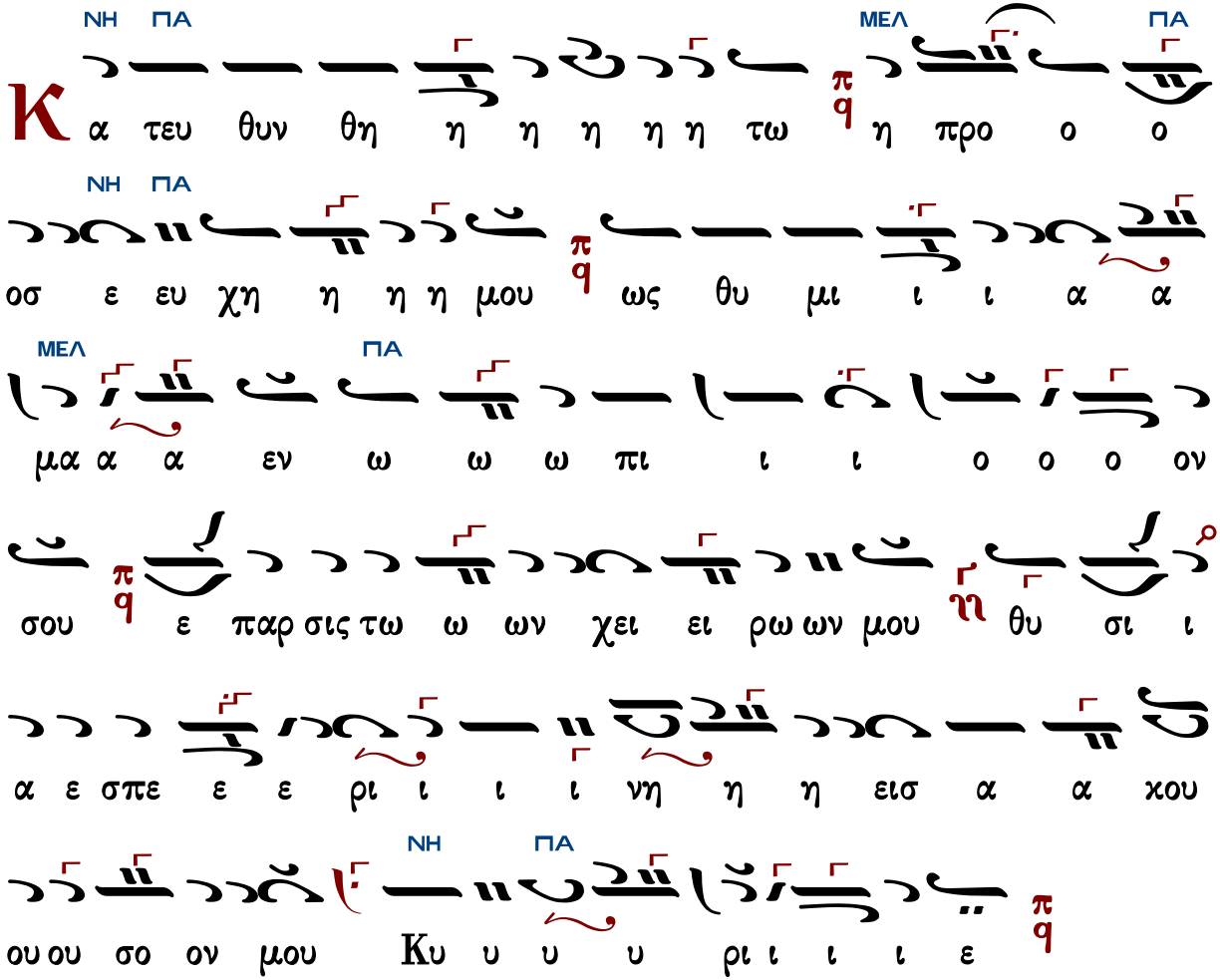

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη Ι

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.5/16*

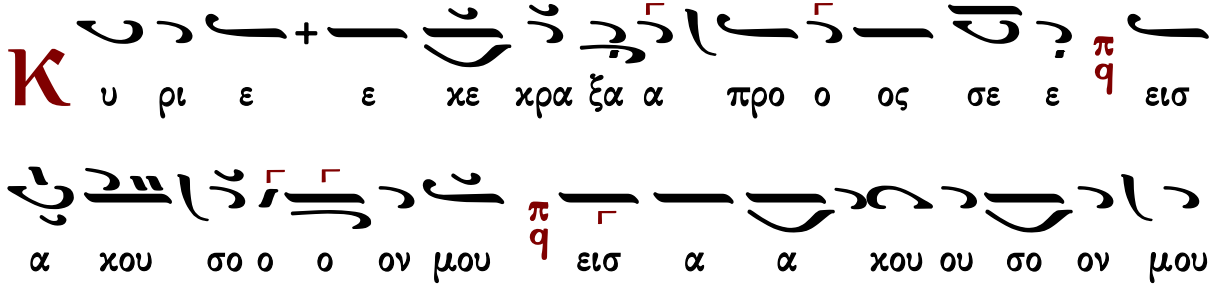

ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε χε χρα α
ξα προ ος σε ε ειση α χου σο ο ον μου ου προ σχε ες
τη φω νη η της δε η η σε ε ω ως μου εν τω χε
χρα γε ε ναι με ε προ ο ος σε ειση α α χου
σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ε ευ χη η η μου
ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ον
σου ε ε παρ σις τω ων χει ει ρω ων μου θυ σι ι α
ε ε σπε ρι ι νη ειση α α χου σο ον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

ἀργὸν εἱρμολογικὸν

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2003 σ.114/1462*

Κ υ ρι ε ε κε ε κρα ξα προ ο ος σε ε

εισ α κου ου σο ο ον μου εισ α α κου ου σο ον

μου ου Κυ υ ρι ι ε ε Κυ υ ρι ι ε ε κε

ε ε κρα α ξα προ ος σε ε εισ α α α α α κου

σο ον μου προ ο σχες τη φω ω νη της δε η η

σε ε ω ω ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε

ναι αι με ε προ ο ος σε εισ α α κου σο

ον μου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη τω η προ οσ ευ χη η η μου

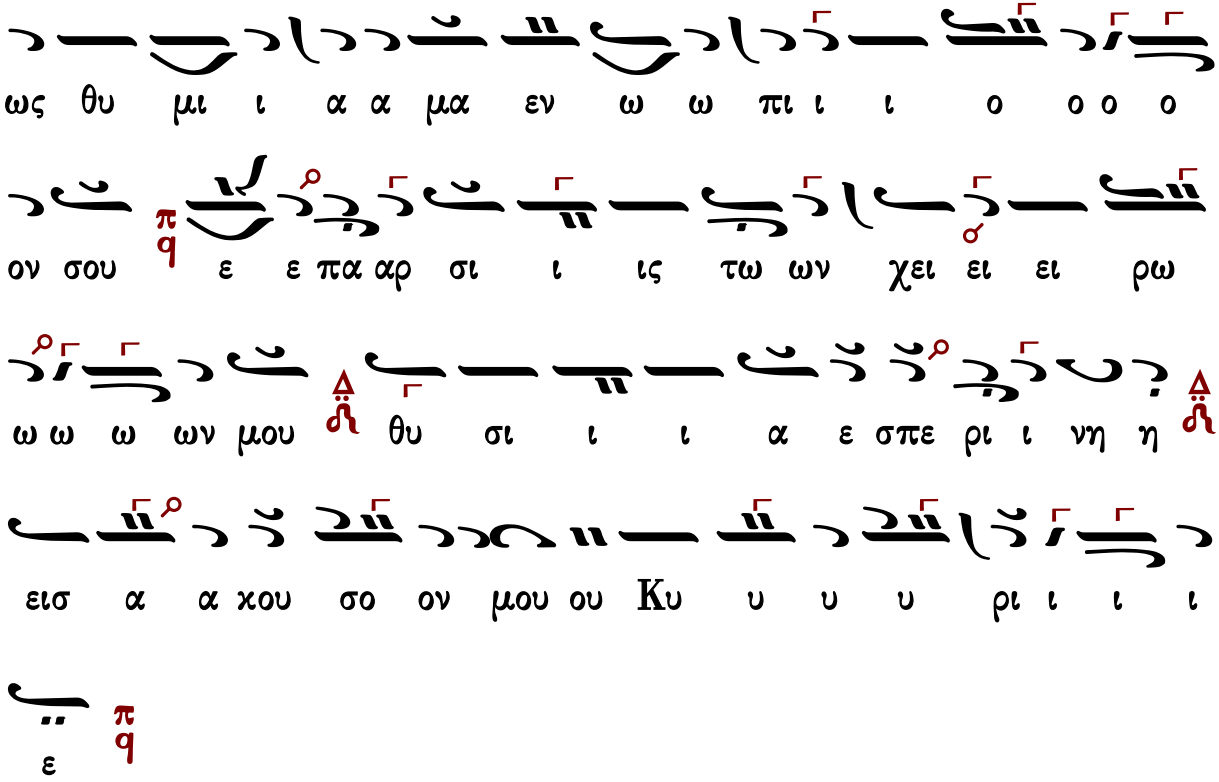

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Νέον Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.2*

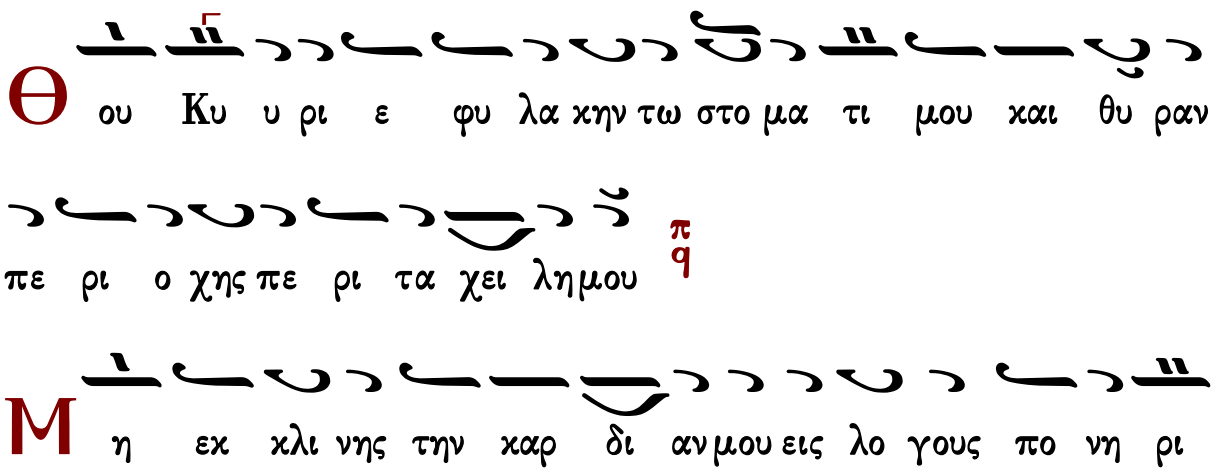

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι αις

C

υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π

αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω

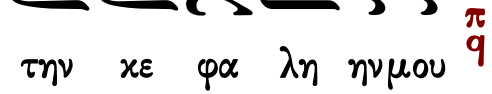

την κε φα λη ηνμου

O

τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

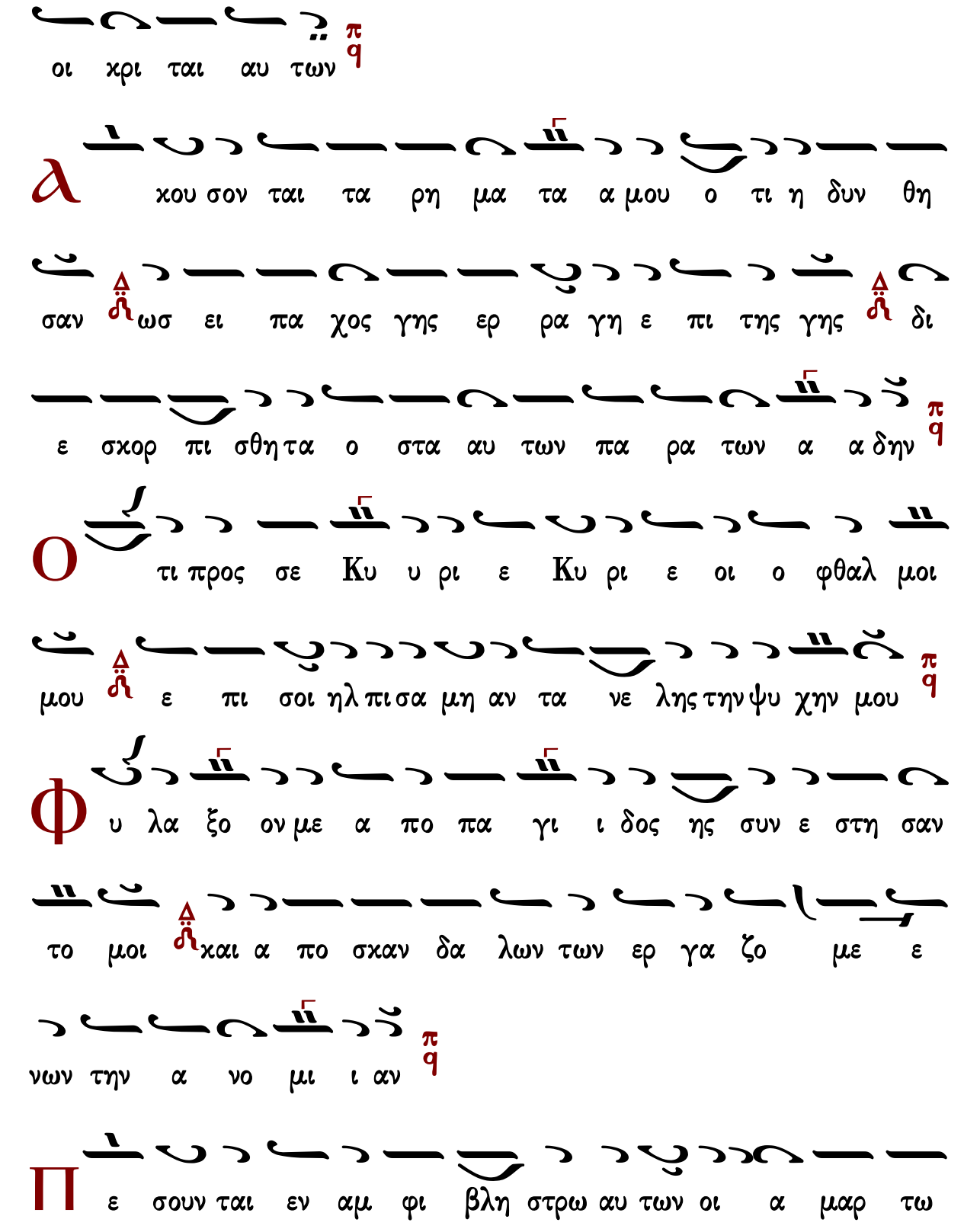
οι χρι ται αυ των
λ χου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σχορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα των α α δην
ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην μου
φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε
νων την α νο μι ι αν
π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

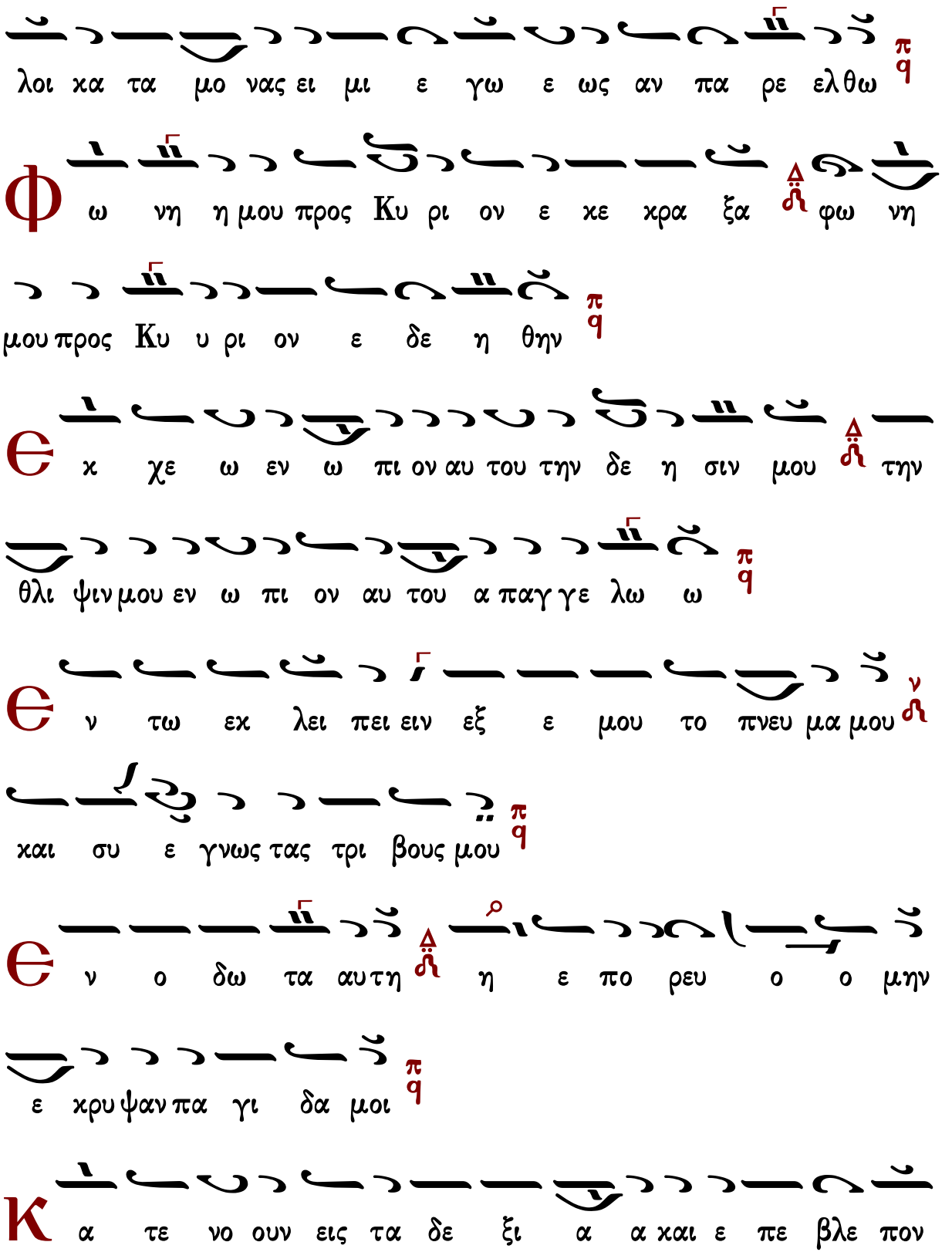
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελθω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
Θ κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την
θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω ω
Θ ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
Θ ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην
ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

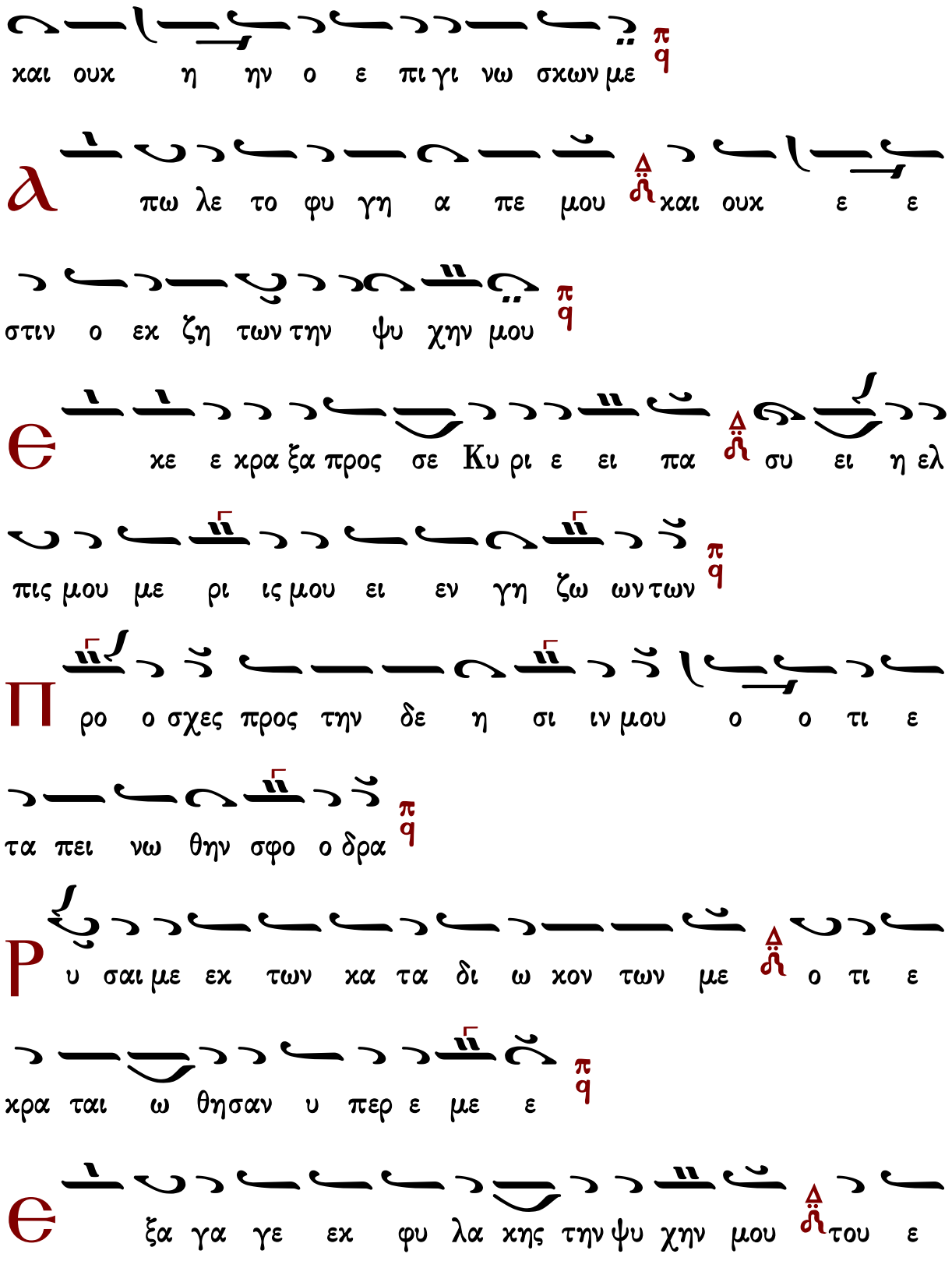
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
πω λε το φυ γη α πε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η ελ
πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε
τα πει νω θην σφο ο δρα
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε

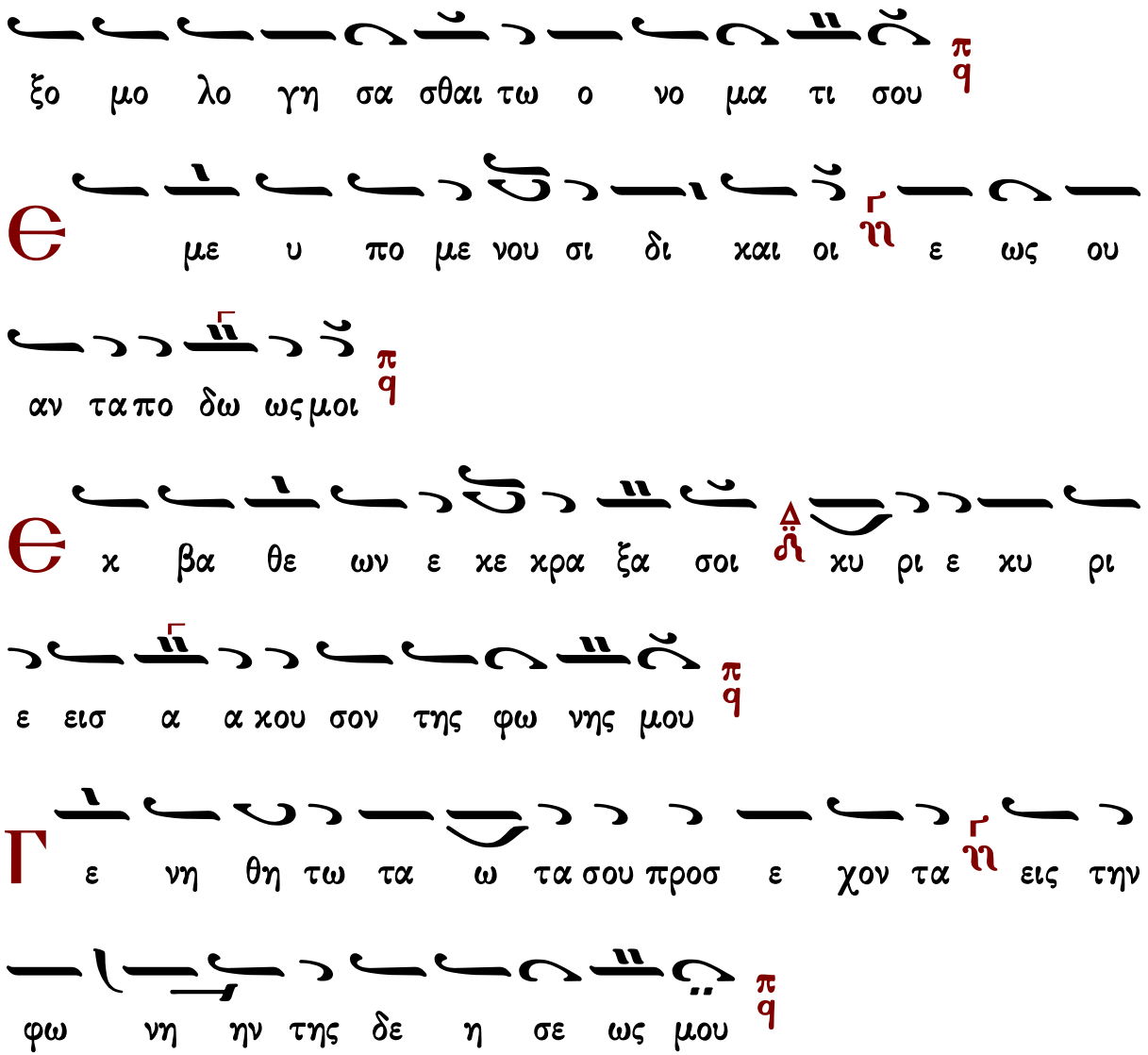

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχηρὰ Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.2#

υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη ρι

ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ

τι ι αις

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων

αυ των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α

τω την κε φα λην μου

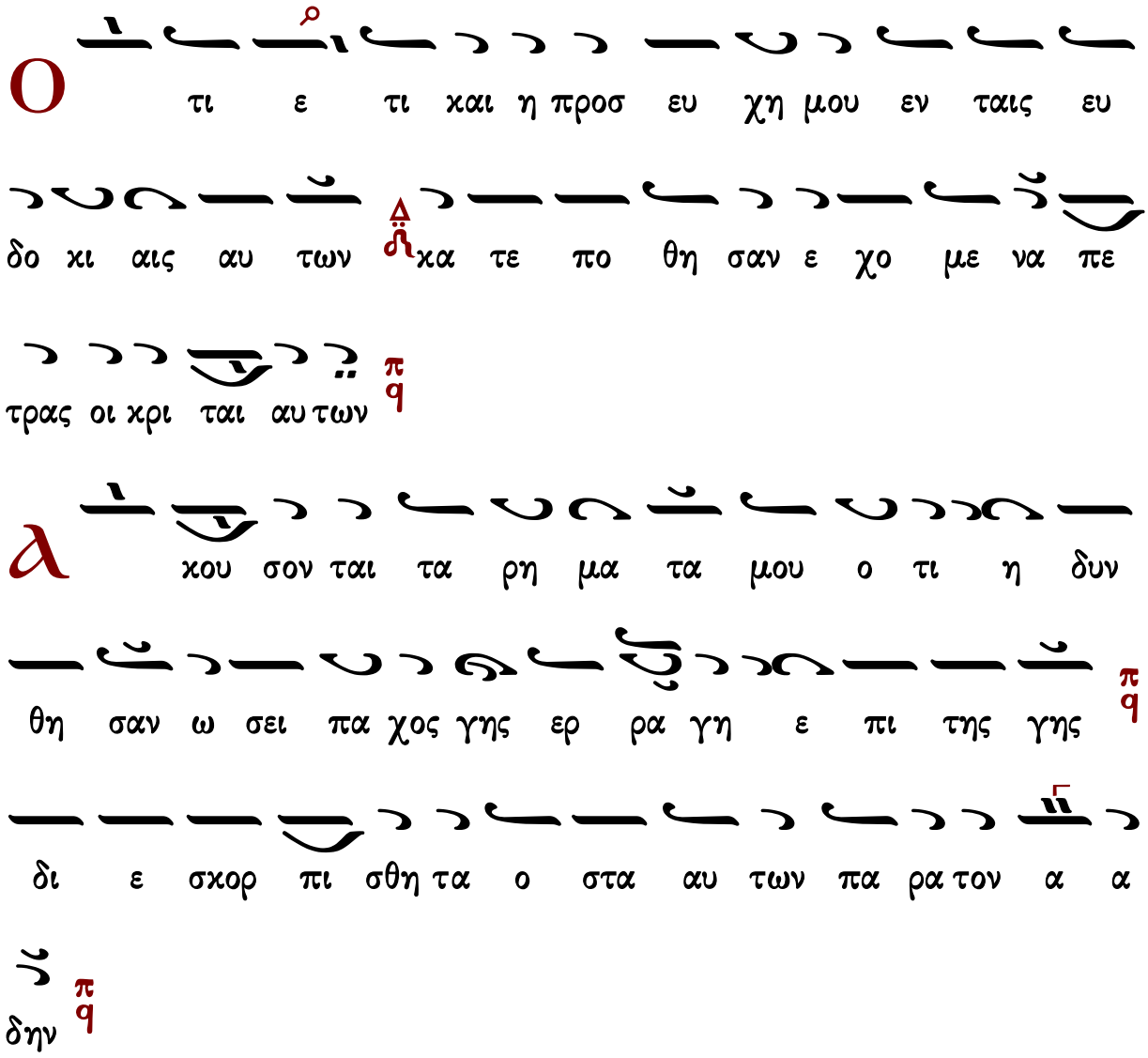
Ο
τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ
δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
Α
κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης
δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α
δην
Ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χην μου

Φ

υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το μοι χαι α πο σχαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π

ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ

ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Є

κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

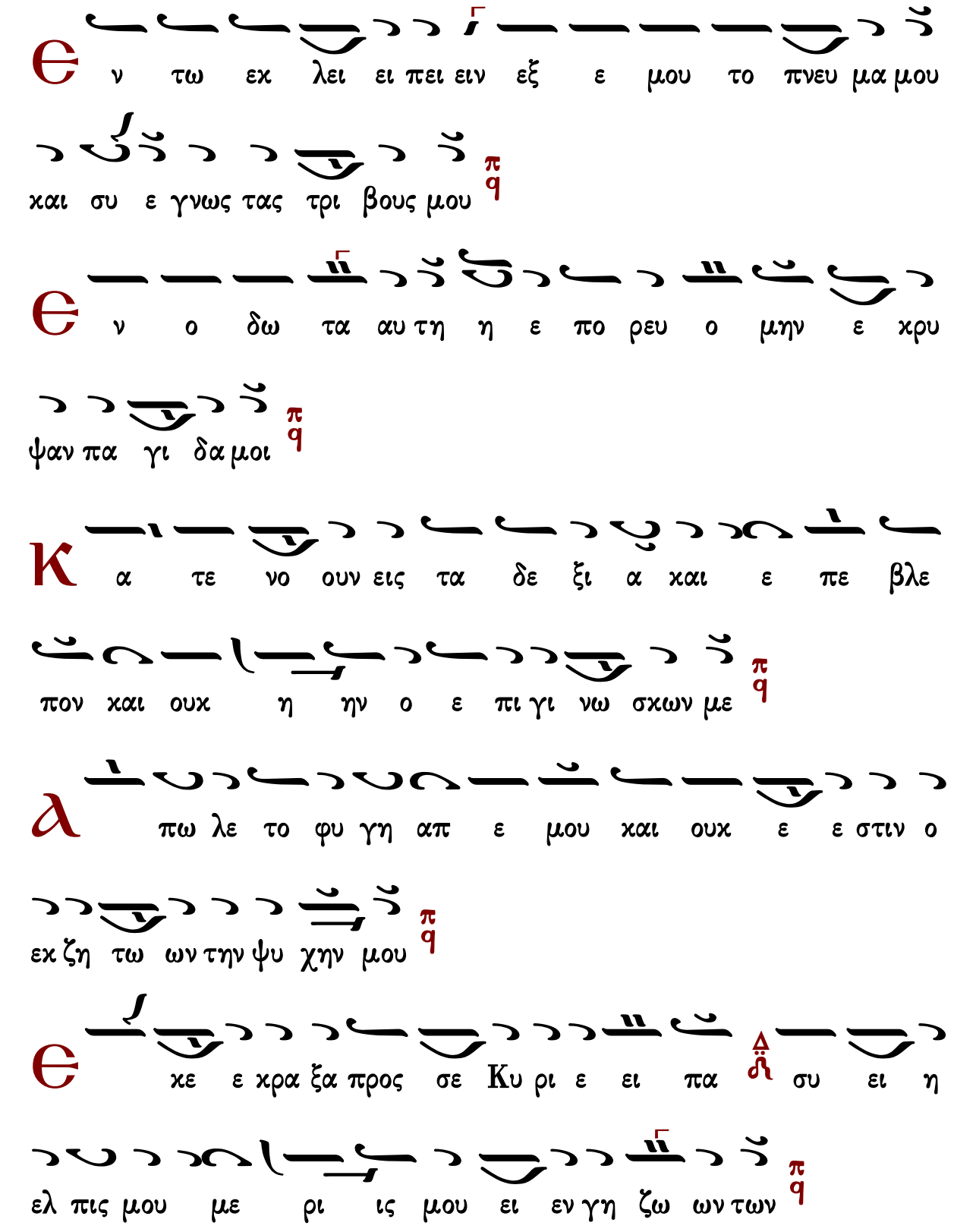
Є
ν τω εκ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε γνως τας τρι βους μου
π
q
Є
ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι
π
q
Κ
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
π
q
Λ
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν ο
εκ ζη τω ων την ψυ χην μου
π
q
Є
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η
ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ων των
π
q

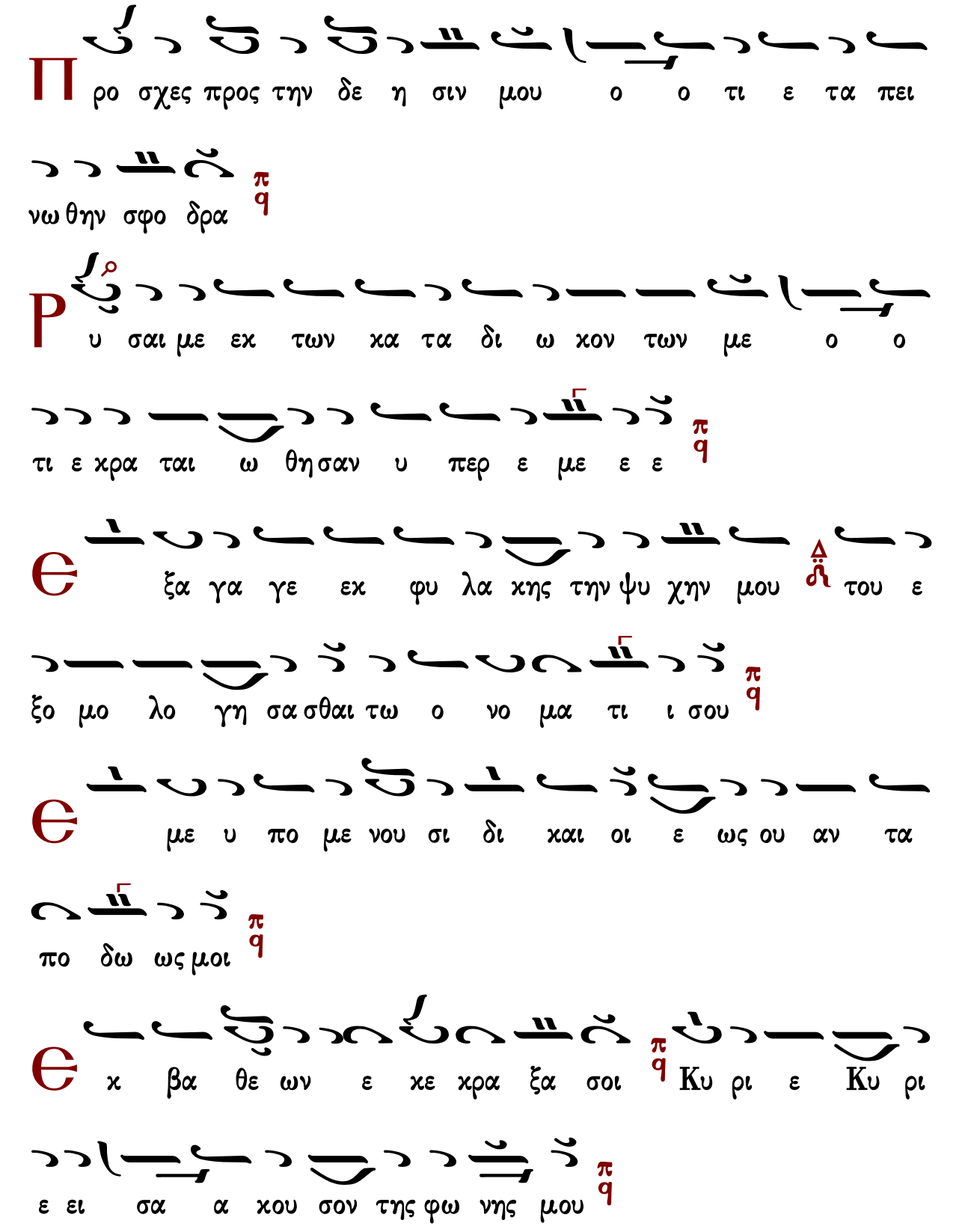
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο δρα
Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο
τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε ε
Θ ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε
ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου
Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα
πο δω ως μοι
Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.6/17*

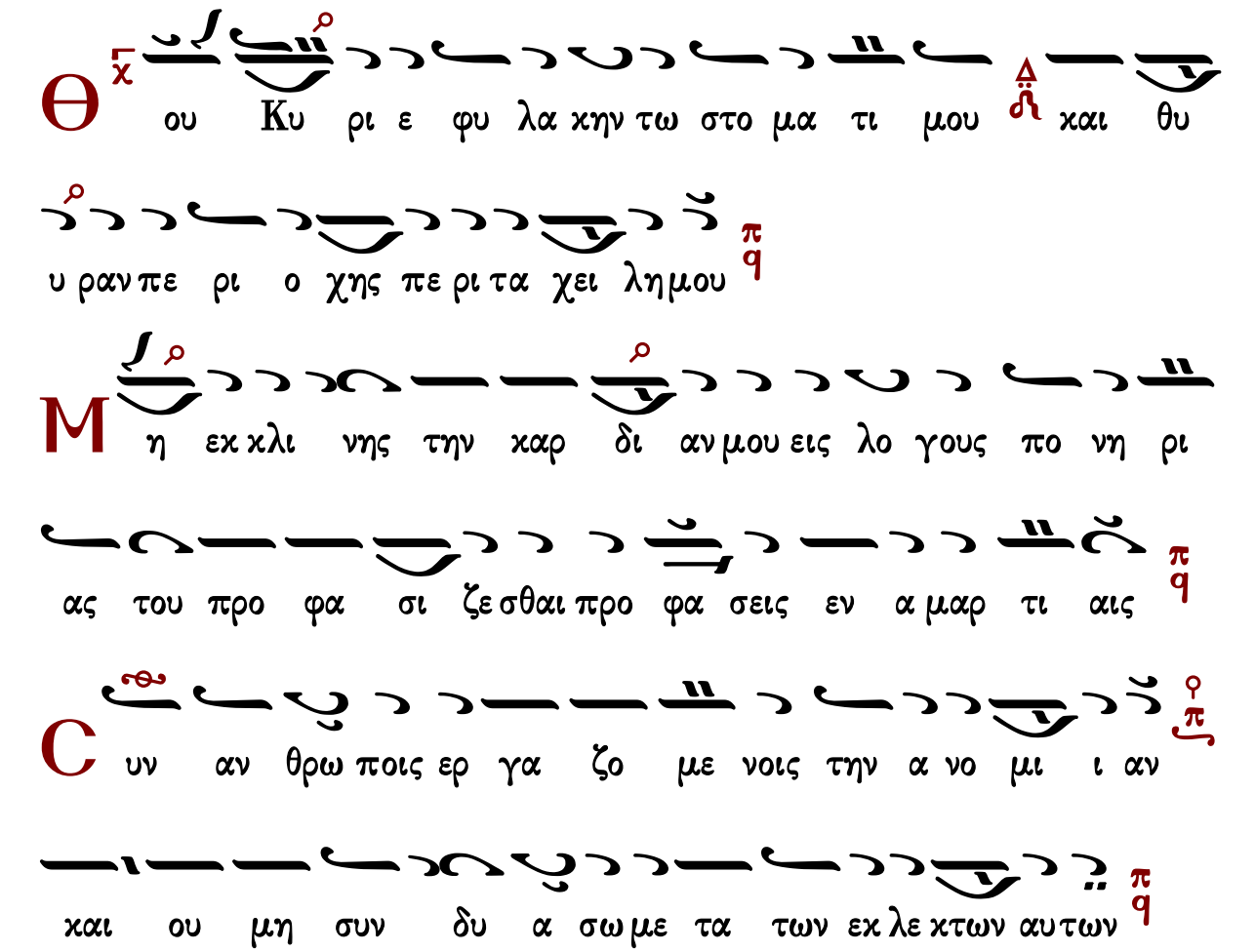

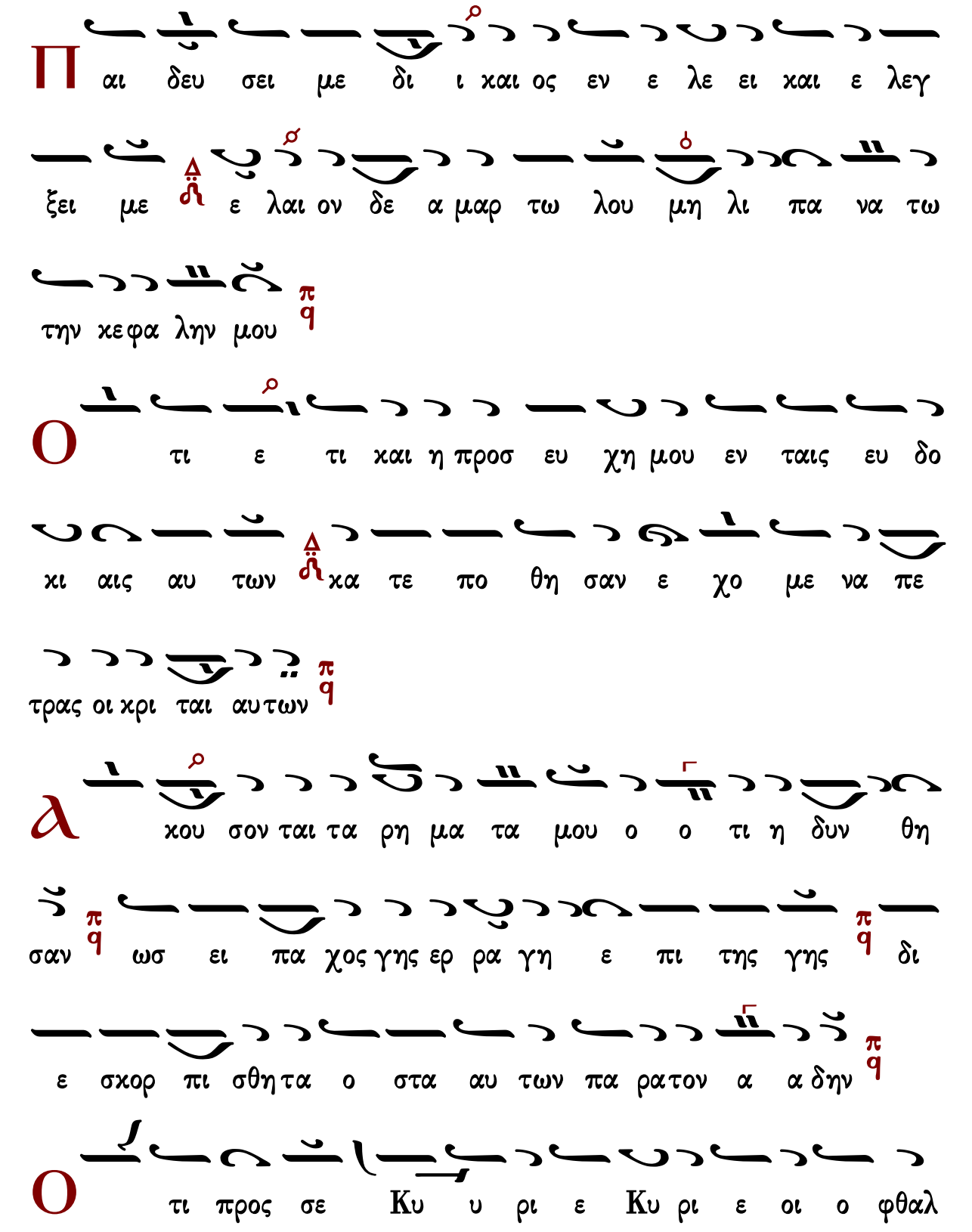
Π
αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου
Ο
τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
λ
κου σον ται τα ρη μα τα μου ο ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο
τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

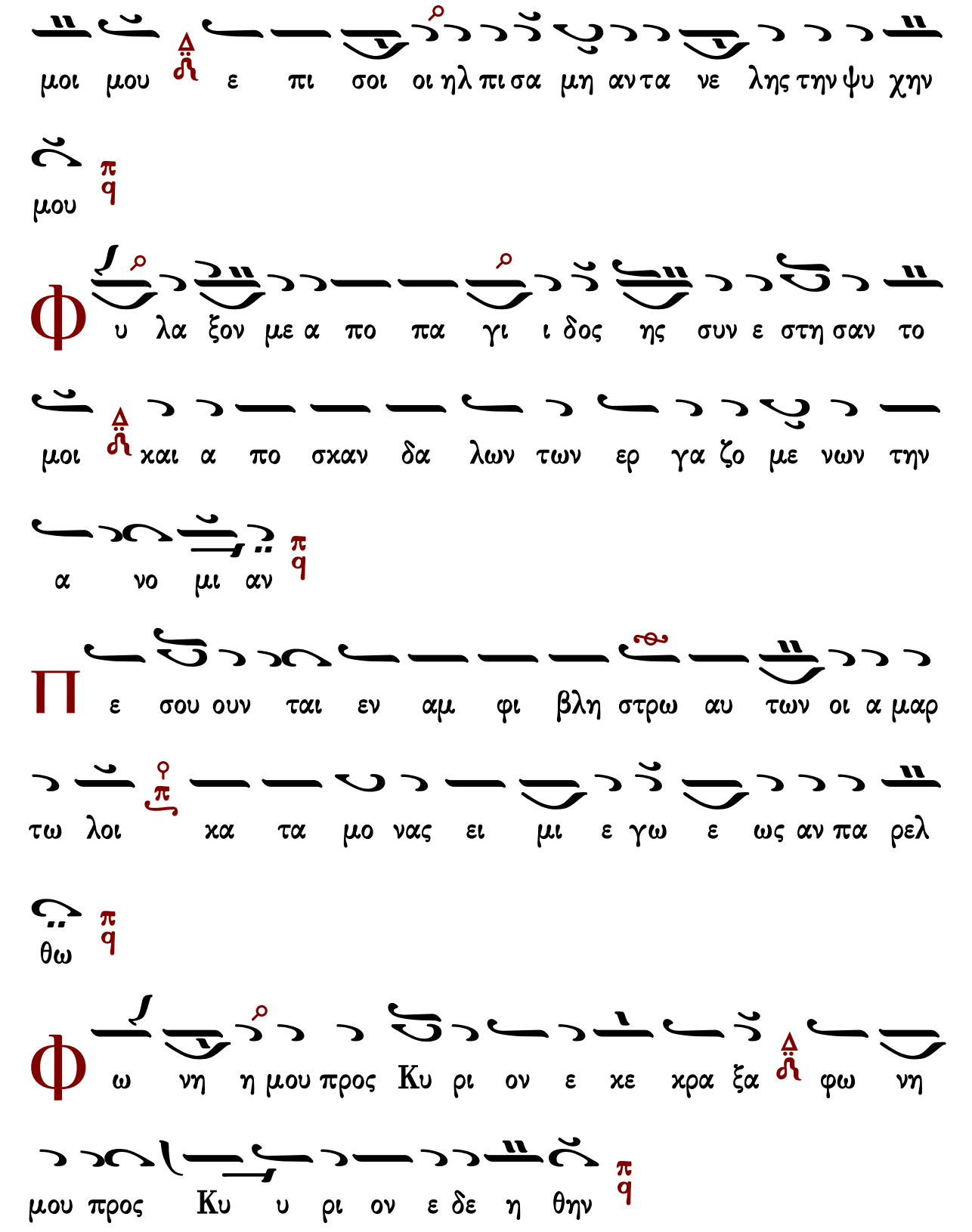
μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν το
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι αν
Π ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ
τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ
θω
Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Є χ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου ⲧⲏⲛ

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εχ λει ει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα

μου και συ ε ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω τα αυ τη η ε ο ρευ ο μην ε χρυ

ψαν πα γι δα μοι

Ⲕ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουχ ην ο ε πι γι νω σχων με

Ⲗ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουχ ε ε στιν ο

εχ ζη τω ων τη ν ψυ χη η ν μου

Є

κε κρα ξα προς σε ε Κυ ρι ε ει πα συ ει η

ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των

Π

ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

Ρ

υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Є

ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του εξ

ο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι σου

Є

με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δως μοι

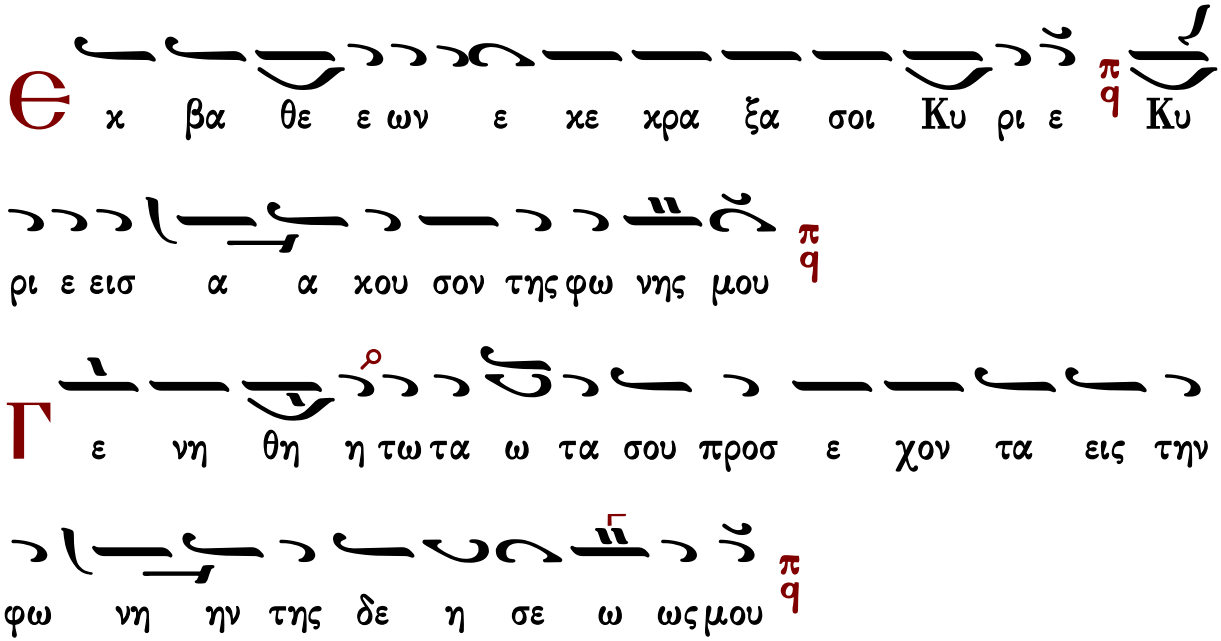

Στιχηρὰ προσόμοια

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Πανεύφημοι μάρτυρες

Ἦχος ⸗ Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.187*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

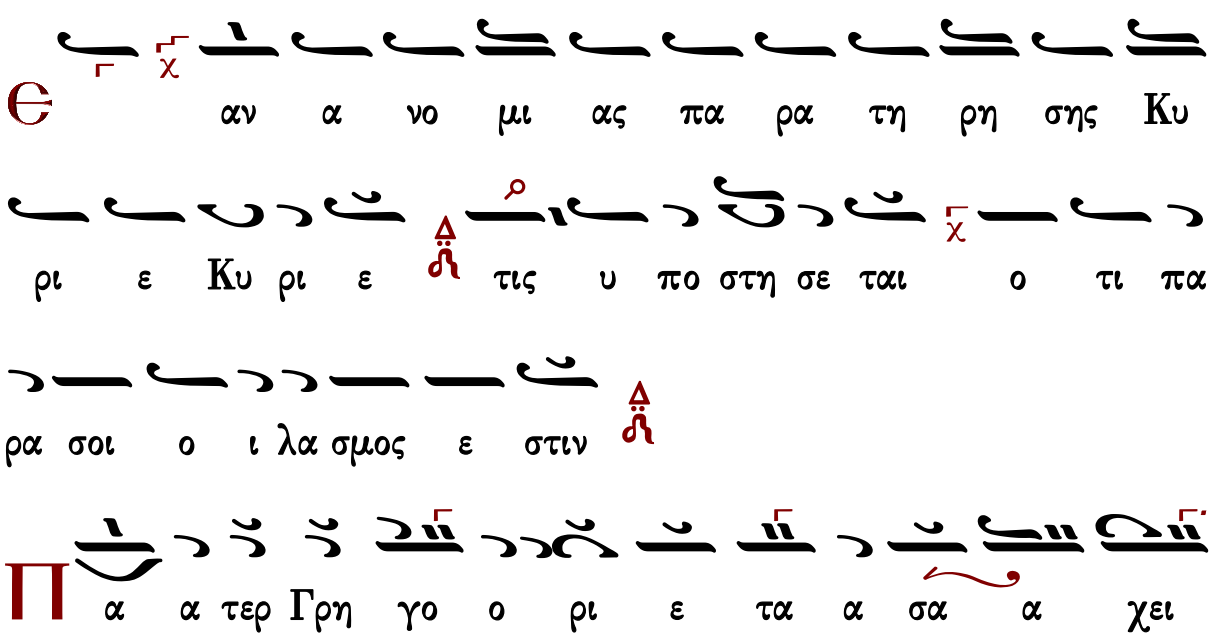

ει ει λη η ου ουχ ο ο προ ο ο ξε ε

νο ος της λη θης τα α α φο ος ε κα α λυ υ

υ ψε ε θε ε ε ε ο λο γι ι ι α α ας

γα αρ αν ε δει ει ει χθη ης στο ο μα ε ε ευ

σε ε βει ει α ας δο ο ο γμα α τα α και

νυ υν τη οι οι κου ου με ε ε ε ε νη η φθε εγ γο

ο ο με ε ε νο ος δι ι ι ι ο ι κε ε ε

τε ε ευ ε ε δω ρη θη η η η ναι αι αι αι ται

αις ψυ χαις η μω ων την ει ει ρη η η νην και το

με ε ε γα ε ε λε ε ε ος

χ
Є νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη
ου εις τον λο γον σου χ η λ πι σεν η ψυ χη μου ε
πι τον Κυ ρι ον
Π α α τερ Γρη γο ο ρι ε σο ο φω ως τη
η ης σα αρ χο ος ε ε ξε ε ε χλι ι
να ας π q το δυ σμε νε ε ες χαι αι ε πι ι βου
ου ου λο ον ου ου ου ου ρα νο δρο ο ο μω ω ω
τε ε π q ε πι βα α ας τε ε θρι ιπ πω α
α α ρε ε τω ων ο ο χη η η μα α τι

ι α νε ε πτης προ ος το ο χα α α α α αλ λο
ος το ο α α αρ ρη η η το ον ου ου ου ου
εμ φο ρου ου ου με ε ε νο ος νυν βρα βε ε ε
ευ ει ει ει εις ται αις ψυ χαις η μω ων την ει
ει ρη η η νην και το με ε ε γα ε ε λε ε ε
ος
πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ κτος
α πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
α α τερ Γρη γο ο ρι ε Θε ε ου ου και

νην και το με ε ε γα ε ε λε ε ε ος

η η η ρη ει ει την ων μω ων η χαι αις ψυ ται αις

ω α α λα ι ι ι ευ ναι αι αι αι ι ι τι ι χαι αι αι αι

ρι α χα τη ης τη ι ι σι με στος πι ας να

ο γο ε ε γε ων πω ω θρω αν α αι αι

ων ο ο ο σι ι ε δω ρη θη η η η ναι αι αι αι

ης προ ος Κυ υ υ ρι ι ι ο ον πρε σβε ε ευ ω

ιν Χρι στο ον μη δι ι α α λει ει ει ει ει ει πη

μι η η εις ει θει ι τι χαι αις ευ ε σο ο

προ στοις α α ι σι η η ρη παρ ευ ον το

ι ι τι ι χαι αι αι αι νυν ευ ι ι ι λα α α

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.189*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι

ω ω ων α α αυ του

Δ ε ε ευ τε εν ι ε ροι οι οι οις με ε ε ε

λε ε ε ε σιν ευ φη μη η σω ω ω με εν

το ον θε ε ε η γο ο ρον το γρη γο ρον ο ο ο ομ

μα τη ης χα α α ρι ι ι ι τος και παν σο φον

στο ο μα α α του Πνε ευ μα α α α τος τον λαμ

προν φω στη ρα οι οι οι χου με ε νης το με ε ε

γα της Εκ κλη σι α α ας πε ρι η η η η χη η η

η μα το ο κλε ε ε ος ορ θο δο ξι α α ας το

παν θα α αυ μα α α α στον θε ο λο γι α

α ας την βρυ υ σιν τω ων θει ων δο ο γμα α α

των τον α ε ε ε ε ε ε να ο ον πο ο

ο τα α α α μον την πη γην την βρυ υ υ ου σαν

αμ βρο σι ας θει α α να α α μα α α α τα

ἀ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Π

ο ο ο θω πνευ μα τι χω ω ω ω ση η η η

με ε ε ε ρον αν υ μνη η σω ω ω με εν

το ον ι ι ι ε ρα αρ χην τον των α πο στο ο

ο ο λων ο ο μο ο ο τρο ο ο ο πον και της ευ

σε βει ει α α ας υ πε ερ μα α α α χον της

θε η γο ρι ας τη η ην πλημ μυ υ ραν το ρε

ε ευ μα δι δα σκα λι α α ας το η η δυ υ υ

τα α α α τον τω ων λο ο ο γων των υ ψη γο

ρω ω ων την α σφα α α λει ει ει ει αν τα ου

ρα νο βρο ο ον τα χει ει λη την πυ ρι πνου

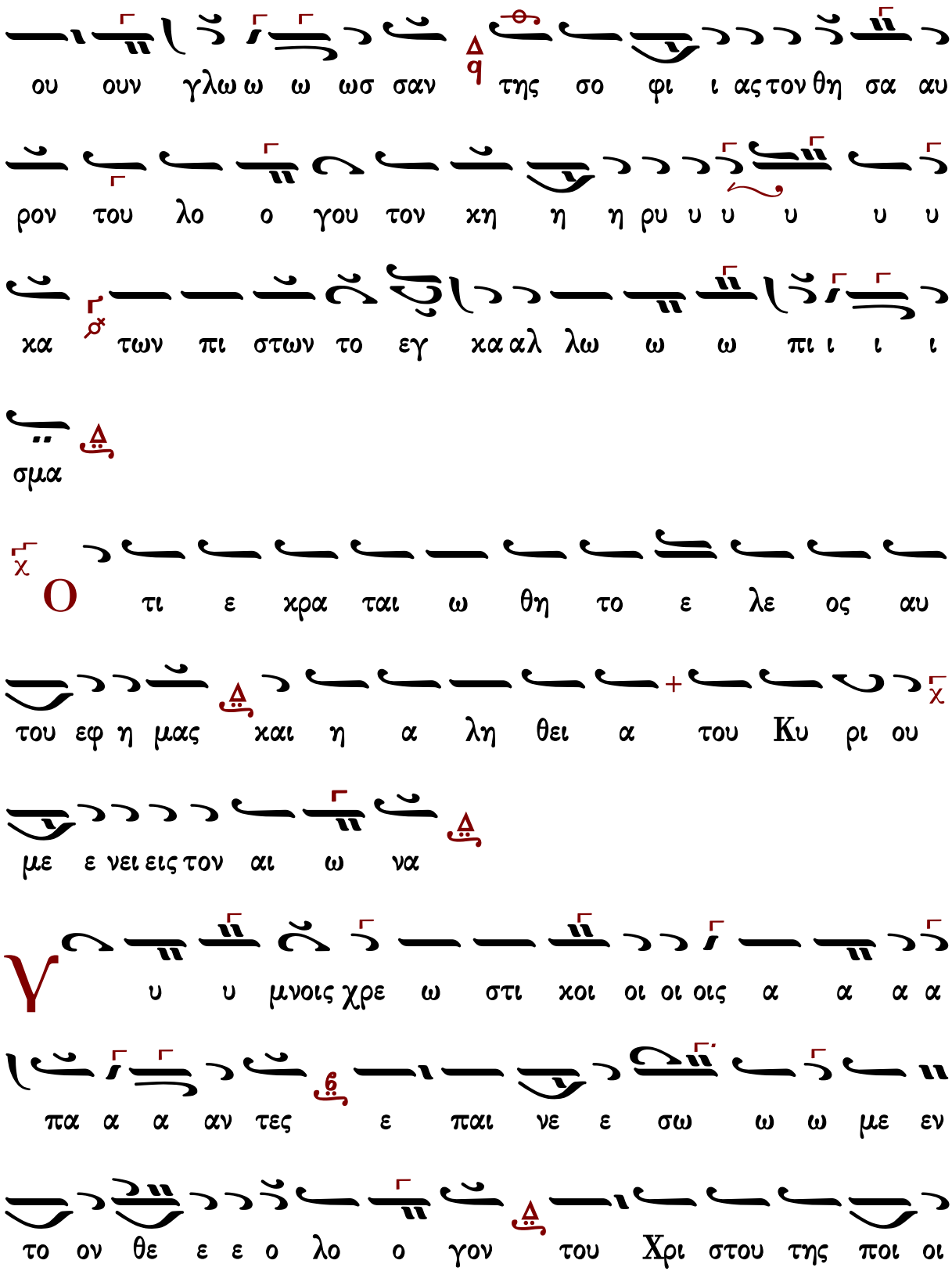
ου ουν γλω ω ω ωσ σαν της σο φι ι ας τον θη σα αυ
ρον του λο ο γου τον κη η η ρυ υ υ υ υ υ
κα των πι στων το εγ κα αλ λω ω ω πι ι ι ι
σμα
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ
του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου
με ε νει εις τον αι ω να
Υ υ υ μνοις χρε ω στι κοι οι οι οις α α α α
πα α α αν τες ε παι νε ε σω ω ω με εν
το ον θε ε ε ο λο ο γον του Χρι στου της ποι οι

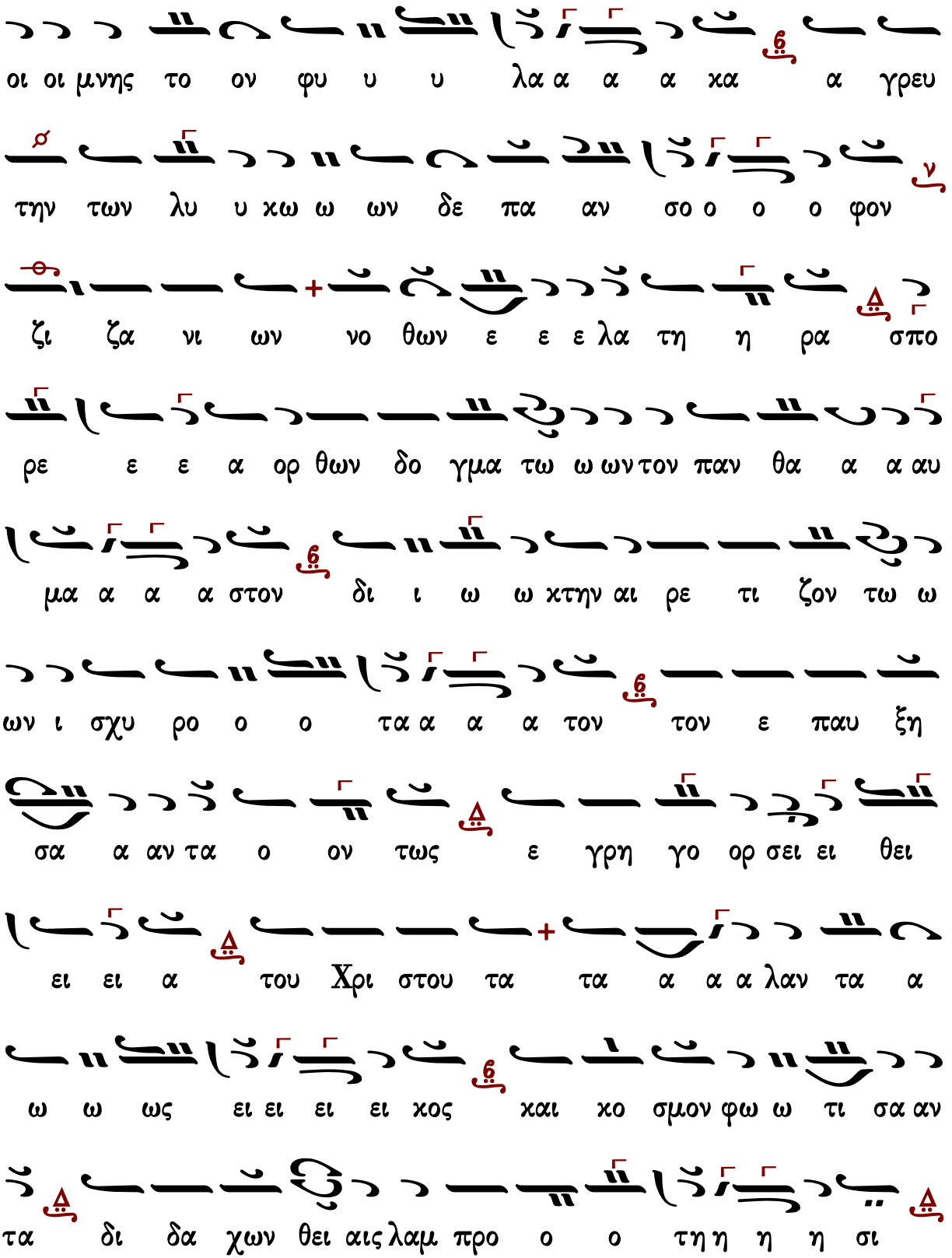
οι οι μνης το ον φυ υ υ λα α α α κα α γρευ
την των λυ υ κω ω ων δε πα αν σο ο ο ο φον
ζι ζα νι ων νο θων ε ε ε λα τη η ρα σπο
ρε ε ε α ορ θων δο γμα τω ω ων τον παν θα α α αυ
μα α α α στον δι ι ω ω κτην αι ρε τι ζον τω ω
ων ι σχυ ρο ο ο τα α α α τον τον ε παυ ξη
σα α αν τα ο ον τως ε γρη γο ορ σει ει θει
ει ει α του Χρι στου τα τα α α α λαν τα α
ω ω ως ει ει ει ει κος και κο σμον φω ω τι σα αν
τα δι δα χων θει αις λαμ προ ο ο τη η η η σι

Πανεύφημοι μάρτυρες

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.321/319*

Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Π α τερ Γρη γο ρι ε τα σα α χει λη ουχ ο προ ξε νος της

λη θης τα α φος ε κα λυψε θε ο λο γι ας γαρ α

νε δει χθης στο ο μα ευ σε βει ας δο γμα τα και νυν τη οι

κου με νη φθεγ γο με νος δι ο ι κε τευ ε δω ρη

θη η ναι αι ταις ψυ χαις η μων την ει ρη νην και το με

γα ε ε λε ε ος

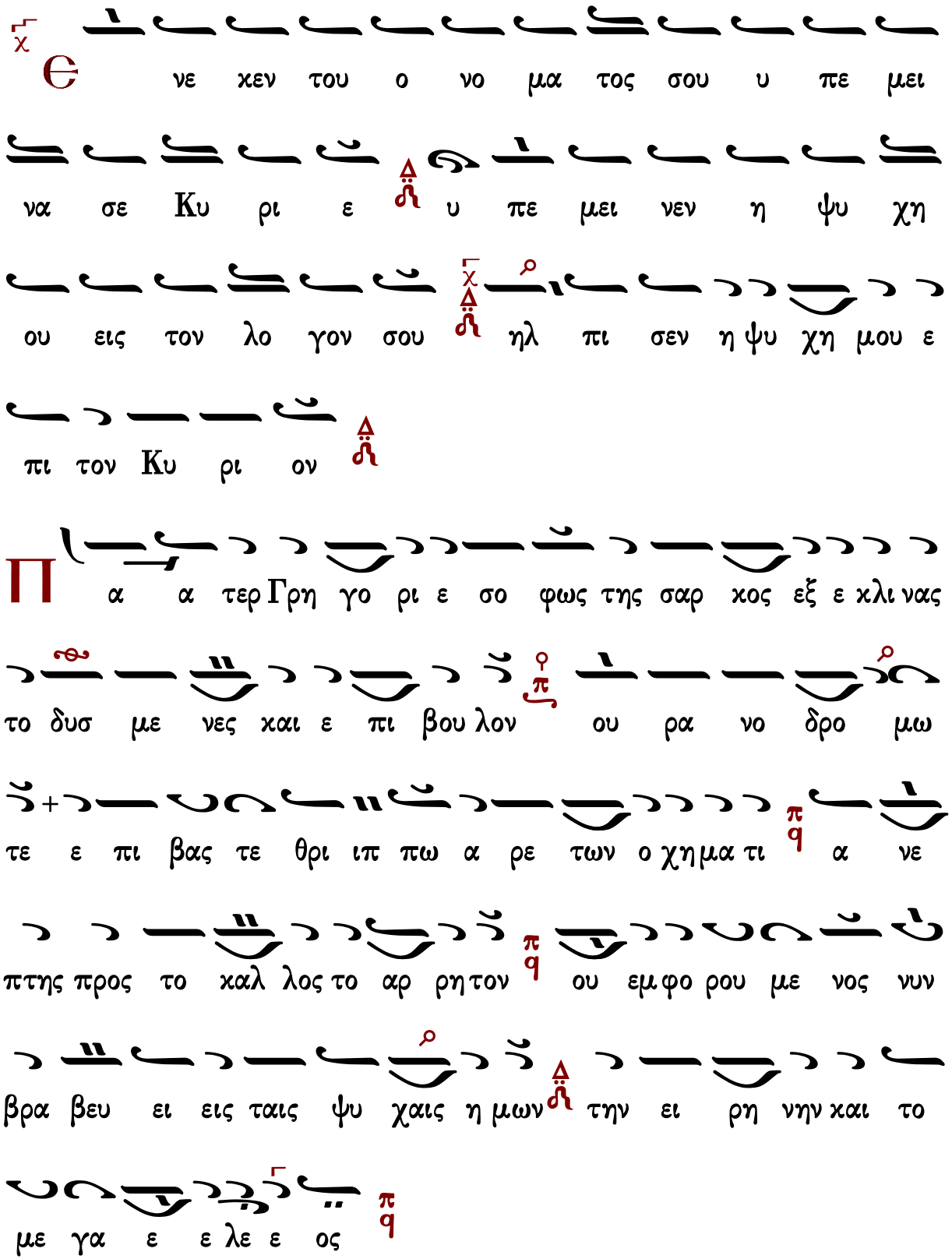
νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη
ου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε
πι τον Κυ ρι ον
Π α α τερ Γρη γο ρι ε σο φως της σαρ κος εξ ε κλι νας
το δυσ με νες και ε πι βου λον ου ρα νο δρο μω
τε ε πι βας τε θρι ιπ πω α ρε των ο χη μα τι α νε
πτης προς το καλ λος το αρ ρη τον ου εμ φο ρου με νος νυν
βρα βευ ει εις ταις ψυ χαις η μων την ει ρη νην και το
με γα ε ε λε ε ος

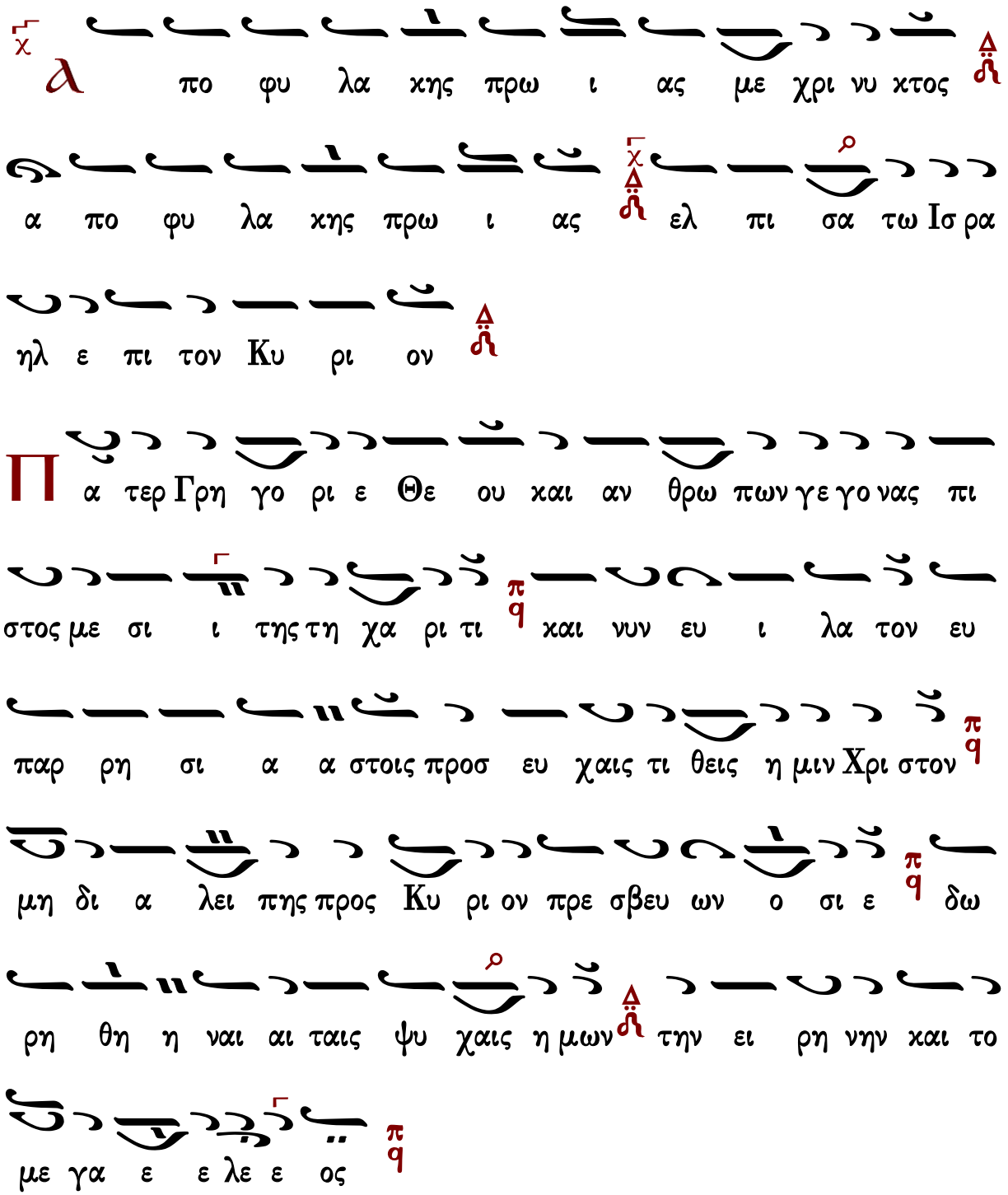

Ποίοις εὐφημιῶν

Ἦχος Δι

Σωτηρίου Αρβανίτη
Μουσικά Μηναία
Ιαν-Φεβ. 2009 σ.238*

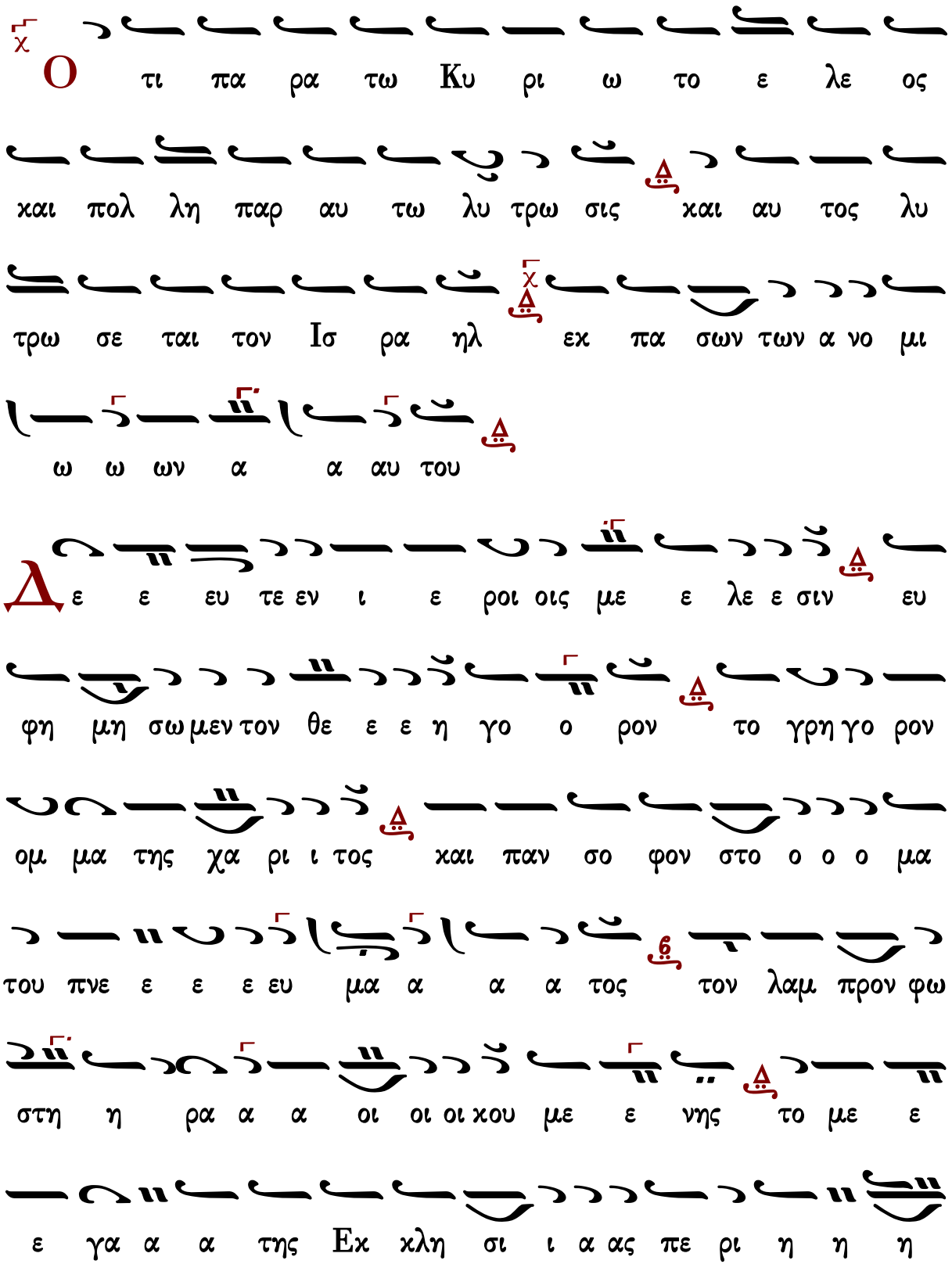
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του
Δ ε ε ευ τε εν ι ε ροι οις με ε λε ε σιν ευ
φη μη σω μεν τον θε ε ε η γο ο ρον το γρη γο ρον
ομ μα της χα ρι ι τος και παν σο φον στο ο ο ο μα
του πνε ε ε ε ευ μα α α α τος τον λαμ προν φω
στη η ρα α α οι οι οι κου με ε νης το με ε
ε γα α α της Εκ κλη σι ι α ας πε ρι η η η

χη η η η μα το χλε ε ε ο ο ος ορ θο

δο ξι ι α ας το παν θα α αυ μα α α α στον

θε ο λο γι ι α α ας την βρυ υ σιν των θει

ων δο ο γμα α α α α των τον α ε ε να ον πο τα

μο ο ον την πη γη ην την βρυ υ υ υ ου

ου ου ου ου ου σαν αμ βρο σι ι ι ας θει ει α α να

α α μα α α α τα

ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι

Π ο ο ο θω πνευ μα τι χω ω ση η με ε ρον α

νυ μνη σω μεν τον ι ι ι ε ρα αρ χην τον των α

πο στο λων ο μο τρο ο πον και της ευ σε βει ει ει ει

ας υ πε ε ε ε ερ μα α α α χον της θε η

γο ρι ι α α ας τη η ην πληµ µυ υ ραν το

ρε ε ευ µα α α της δι δα σκα λι ι α ας το

η δυ υ υ τα α α α τον των λο ο ο γω ω

ων των υ ψη γο ο ρω ων την α σφα α α λει ει

ει ει αν τα ου ρα νο ο βρο ο ον τα χει ει

λη την πυ ρι πνου ουν γλω ω ω ω ωσ σαν της σο

φι ι ας το ον θη σαυ ρο ο ον του Λο ο γου τον

χη η η η ρυ υ υ υ υ υ χα των πι στω

ω ων το ε εγ χα αλ λω ω ω πι ι ι ι σμα

Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω να

Υ υ υ μνοις χρε ω στι χοι οις α α πα αν τες ε

παι νε σω μεν τον θε ε ε ο λο ο γον του Χρι στου

της ποι μνης τον φυ λα α κα α γρευ την των λυ υ υ υ

χων δε πα α α α αν σο ο ο ο φον ζι ζα νι

ων νο ο θω ω ων ε ε ε λα τη η ρα σπο ρε

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̅ π̅ ν̅ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.163*

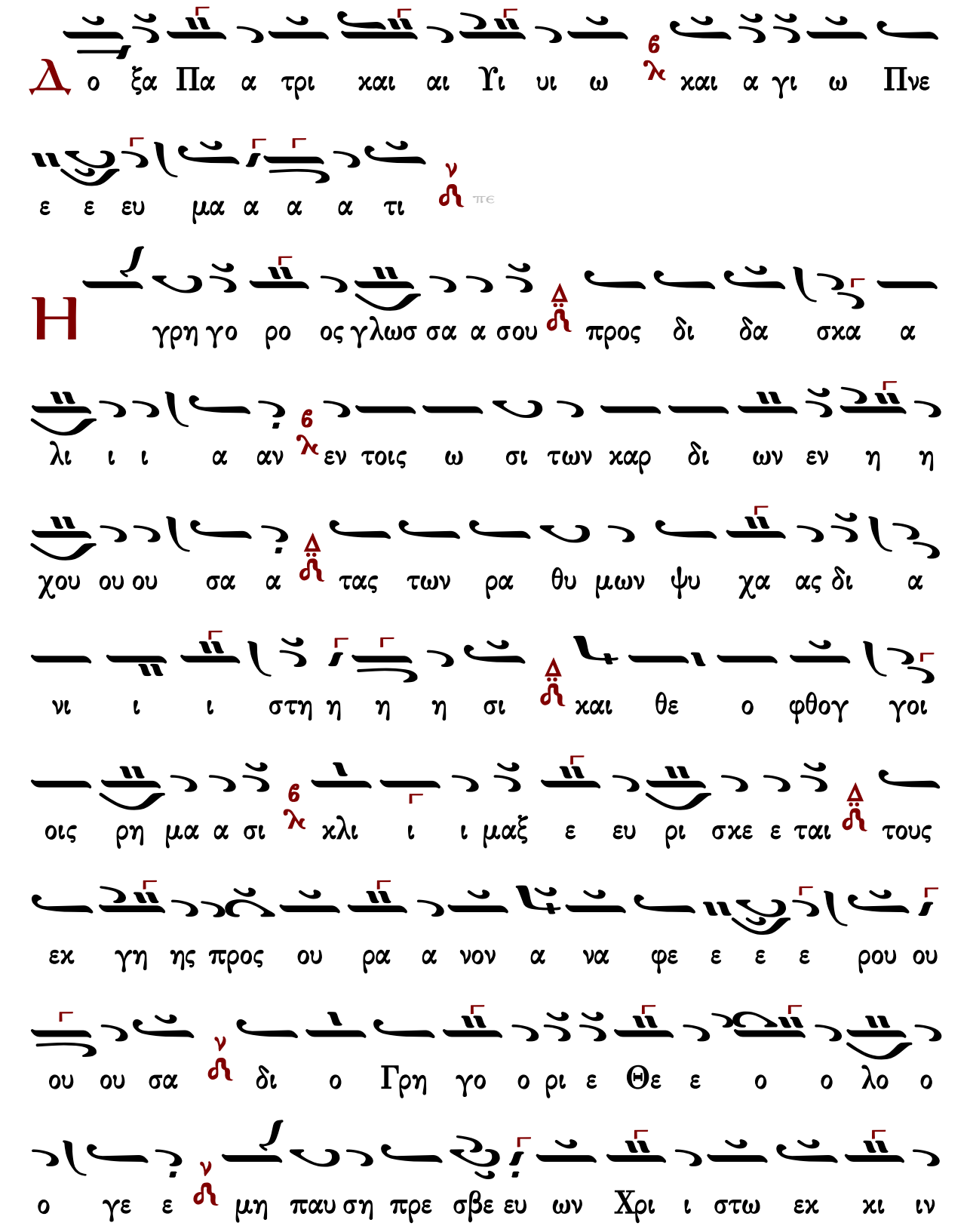
Δ
ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω 6 και α γι ω Πνε
ε ε ευ μα α α α τι ν πε
Η
γρη γο ρο ος γλωσ σα α σου Δ προς δι δα σκα α
λι ι ι α αν 6 εν τοις ω σι των χαρ δι ων εν η η
χου ου ου σα α Δ τας των ρα θυ μων ψυ χα ας δι α
νι ι ι στη η η η σι Δ και θε ο φθογ γοι
οις ρη μα α σι 6 κλι ι ι μαξ ε ευ ρι σκε ε ται Δ τους
εκ γη ης προς ου ρα α νον α να φε ε ε ε ρου ου
ου ου σα ν δι ο Γρη γο ο ρι ε Θε ε ο ο λο ο
ο γε ε ν μη παυ ση πρε σβε ευ ων Χρι ι στω εκ κι ιν

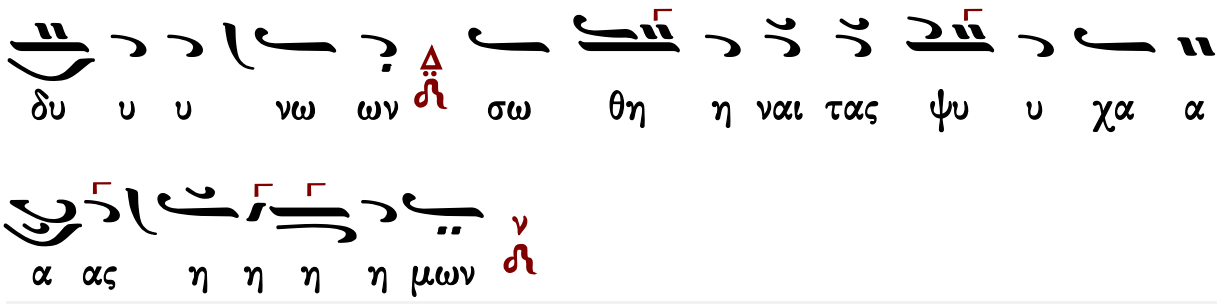

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ἡ Νη

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.101/457*

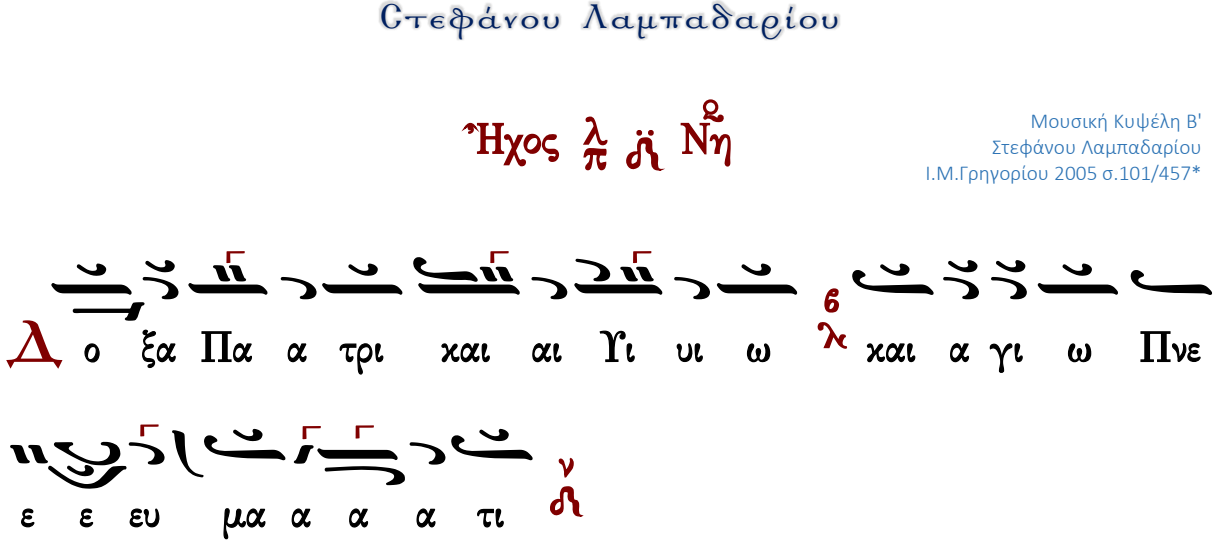

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ἡ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.474*

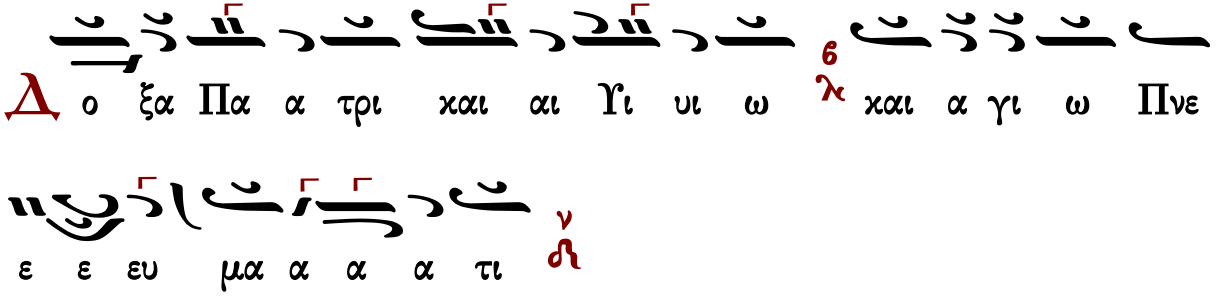

H

γρη η γο ρο ος γλωσ σα α σου προς δι δα σκα α

α λι ι ι α αν λ6 εν τοις ω σι ι σ των χαρ δι ι

ων ε εν η η χου ου ου σα α Δ τας των ρα θυ υ

μων ψυ χα ας δι α α νι ι ι στη η η η σι Δ

και αι θε ο φθογ γοι οι οις ρη μα α σι κλι ι μαξ ε

ευ ρι σκε ε ται τους εκ γη ης προς ου ρα α νο ο

ον α να α φε ε ε ε ε ρου ου ου ου σα ν

δι ο Γρη γο ρι ε θε ε ο λο ο ο γε ε ν

μη παυ ση πρε σβε ευ ων Χρι ι στω ω ω ω εκ κιν π Δ

δυ υ υ νω ων σω θη η ναι αι τας ψυ χα α α Δ α

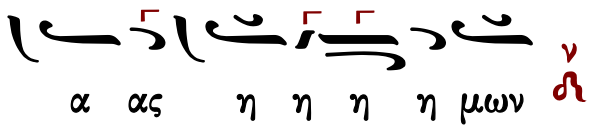

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ πα νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.293*

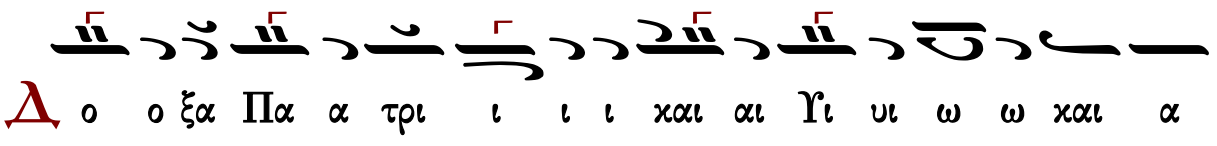

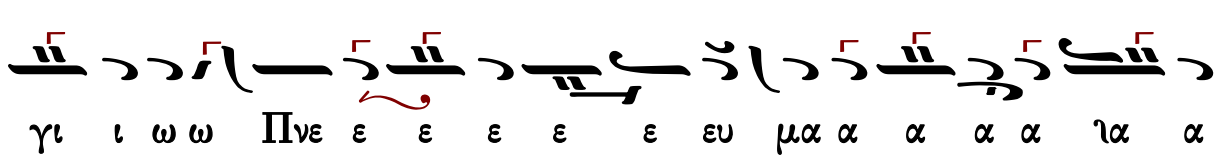

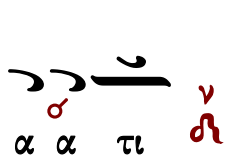

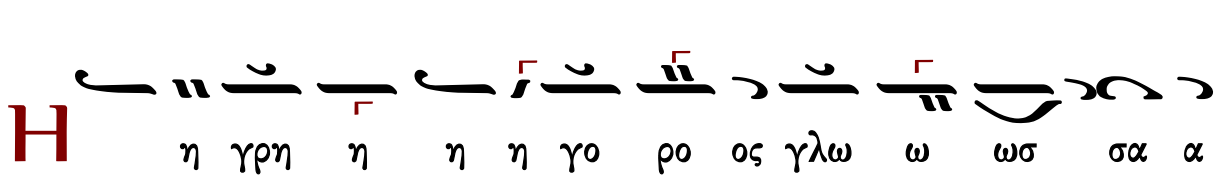

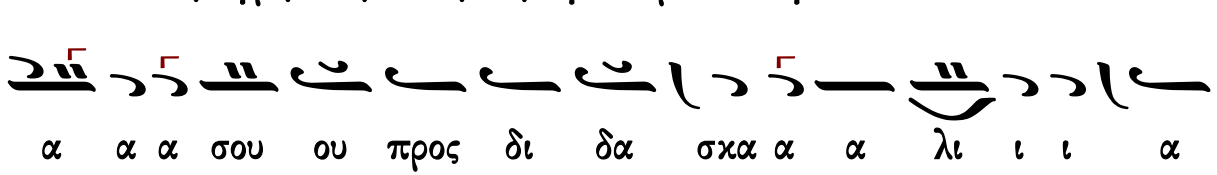

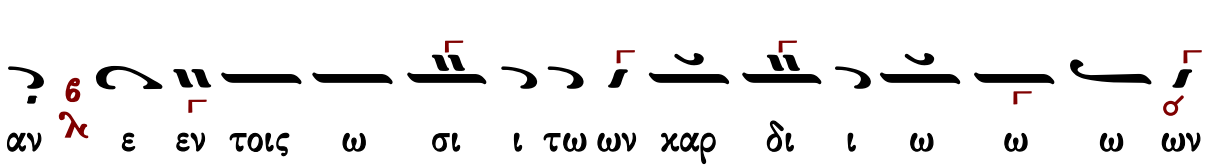

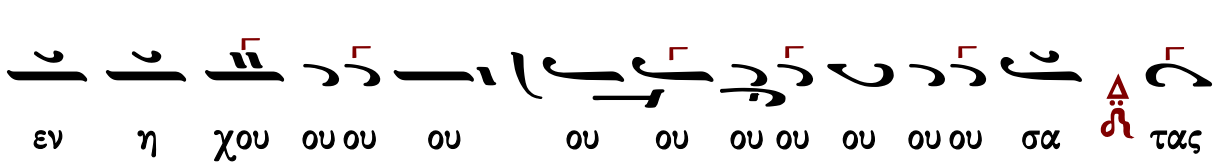

σης πρε ε σβε ε ε ε ε ε ευ ειν Χρι στω ω

ι ε ε θε ε ο ο λο ο ο γε ε μη η πα α αυ

α να φε ε ρου ου σα δι ο ο Γρη η γο ρι

ρα α α νο ον α α να α α φε ε ε ε ρου ου

ου ους ε ε εχ γη ης προ ο ο ο ος ου ου

ι ι ι ι σχε ε ται του ου ου ου ου

σι ι ι ι χλι ι ι ι ι μα αξ ε ευ ρι ι

φθογ γοις ρη η η μα α α α ρη η μα α α α

ι ι ι στη η δι α νι ι στη η σι χαι θε ο

των ρα θυ υ μων ψυ υ χας δι α α νι ι ι ι

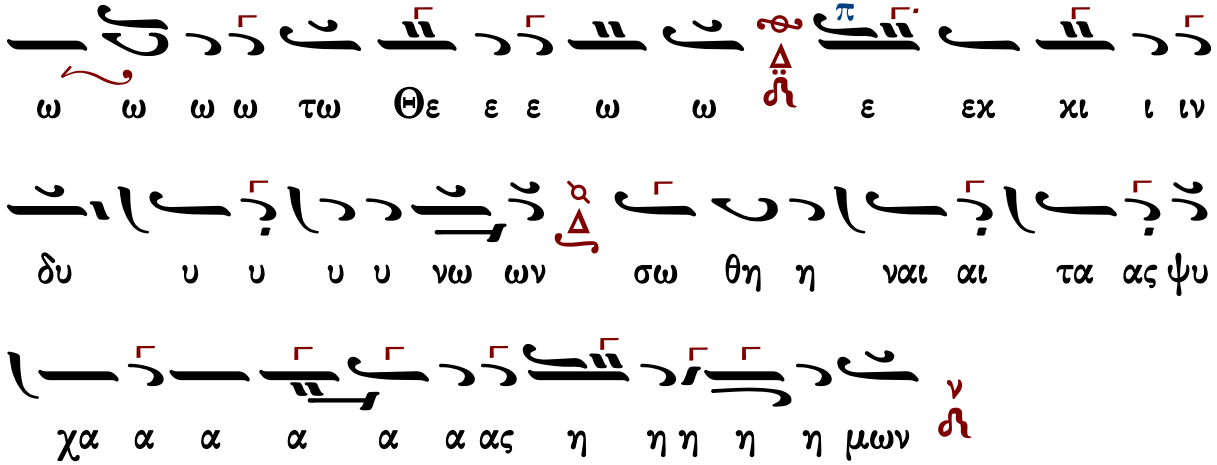

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ πα ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.322/320*

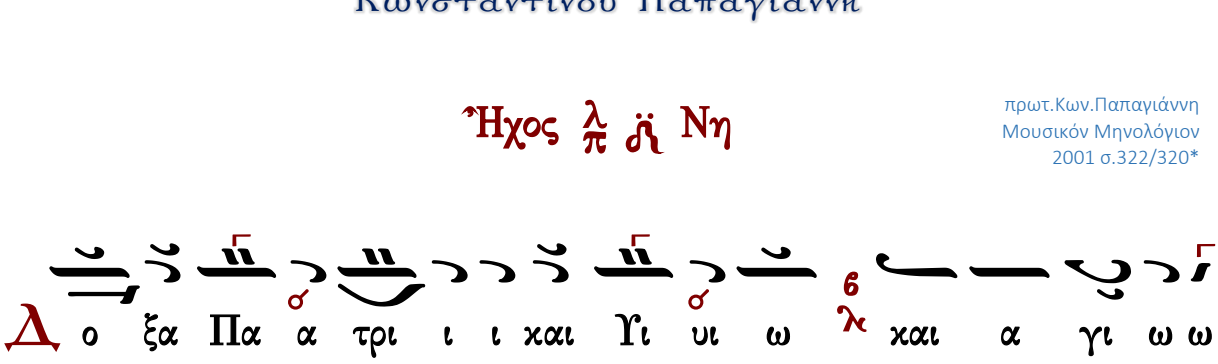

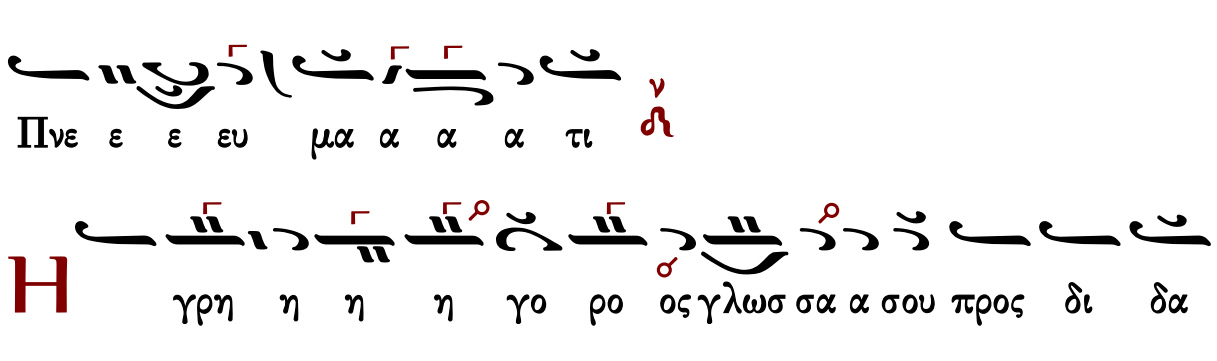

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̅ π̅ ἀ̅ Νη̅

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστάριον 2019 σ.380*

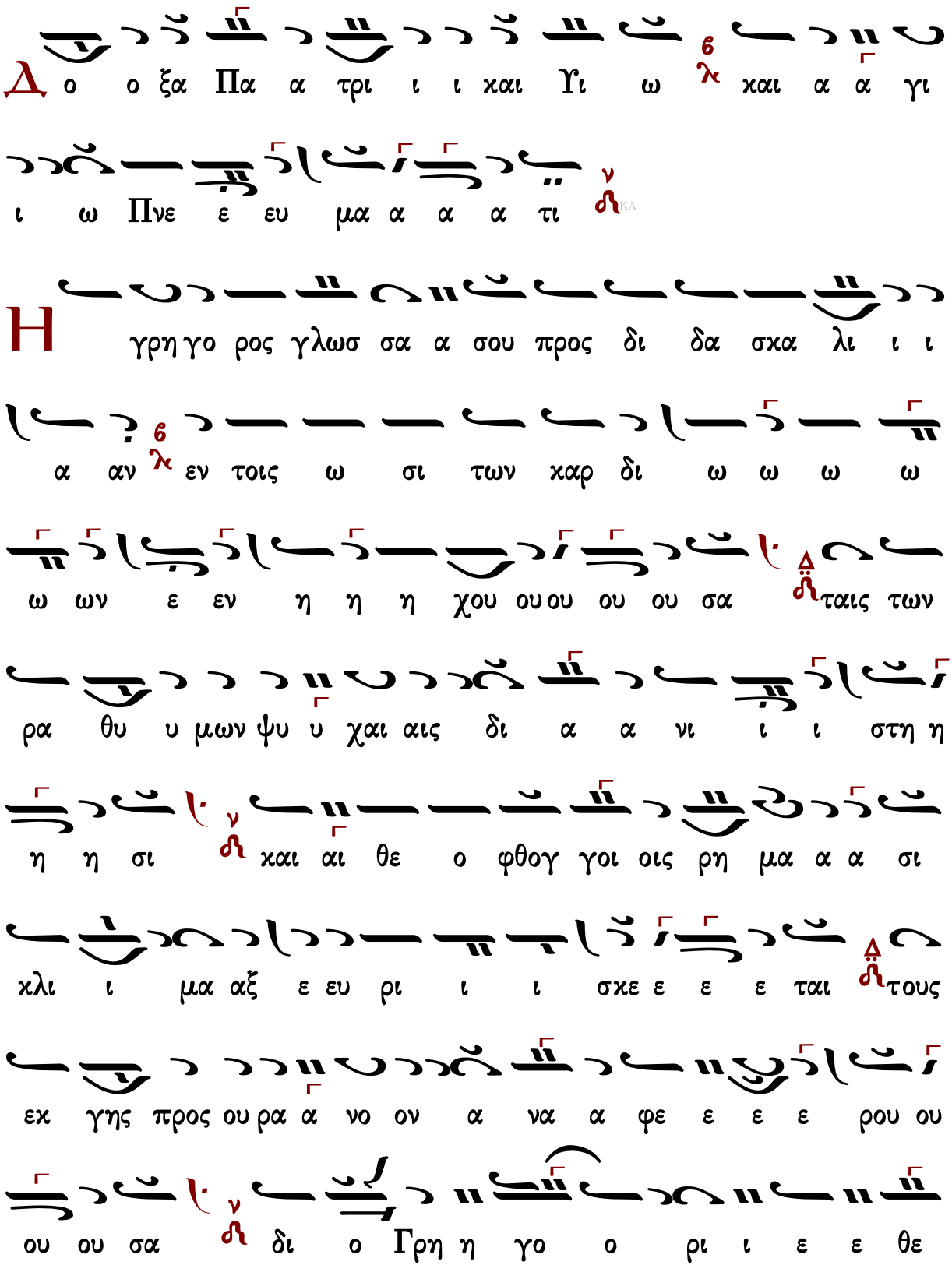
Δ
ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ω και α α γι
ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι
Η
γρη γο ρος γλωσ σα α σου προς δι δα σκα λι ι ι
α αν εν τοις ω σι των χαρ δι ω ω ω ω
ω ων ε εν η η η χου ου ου ου ου σα ταις των
ρα θυ υ μων ψυ υ χαι αις δι α α νι ι ι στη η
η η σι και αι θε ο φθογ γοι οις ρη μα α α σι
χλι ι μα αξ ε ευ ρι ι ι σκε ε ε ε ται τους
εκ γης προς ου ρα α νο ον α να α φε ε ε ε ρου ου
ου ου σα δι ο Γρη η γο ο ρι ι ε ε θε

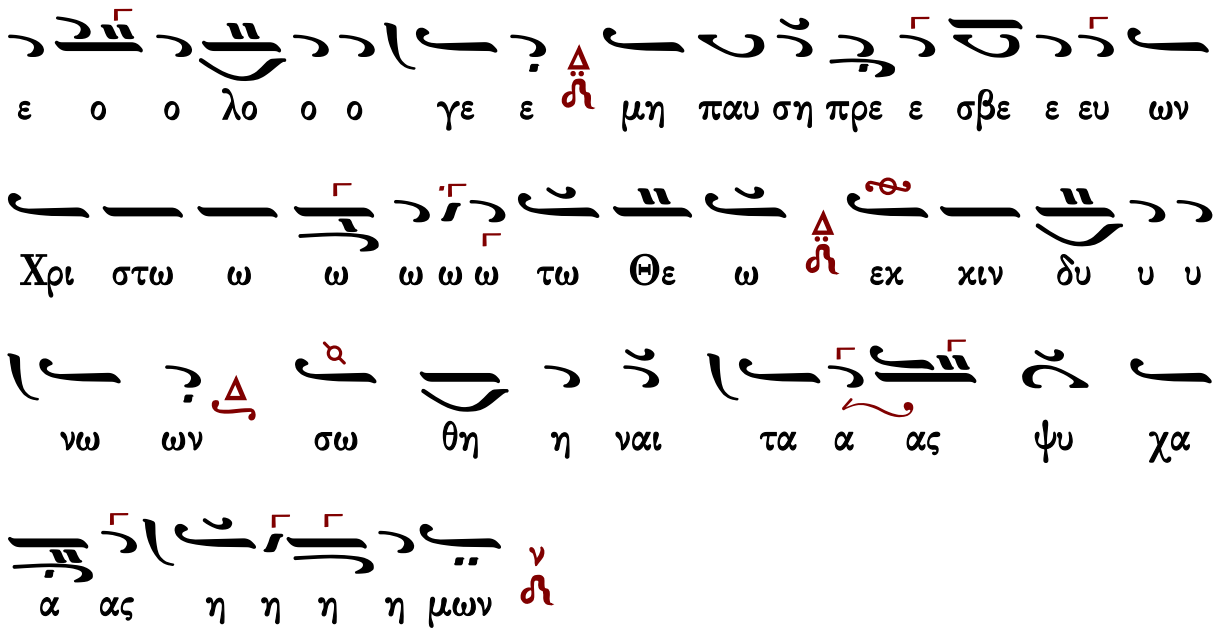

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.130*

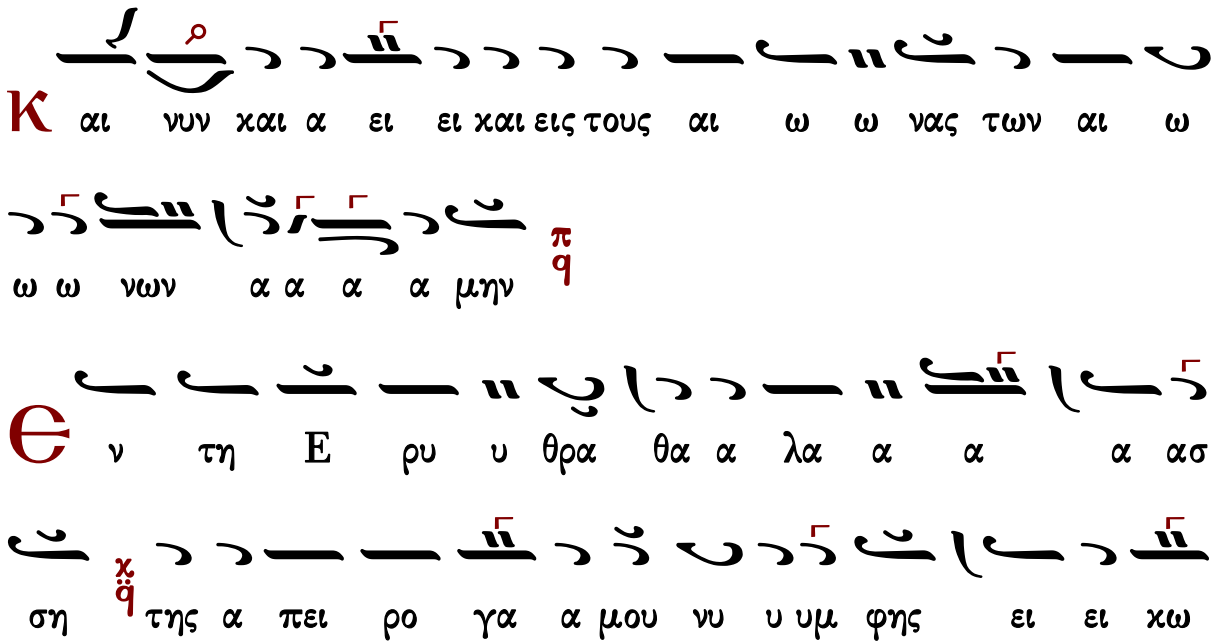

ων δι ι ε γρα α α α α φη η πο ο τε

ε κει Μω υ σης δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α

α α τος εν θα δε ε Γα βρι ι ι ηλ υ πη ρε

τη ης του θα α α αυ μα α α α τος το τε τον βυ

θον ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυν

δε τον Χρι στον ε ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως η η η

Παρ θε ε ε ε νος η θα λα α ασ σα α με τα

την πα ρο δον του Ι ισ ρα α ηλ ε ε μει νε εν

α α α βα α α α τος η α α α α α α α

α με ε ε ε εμ πτος με τα την κυ η σιν του Ε εμ

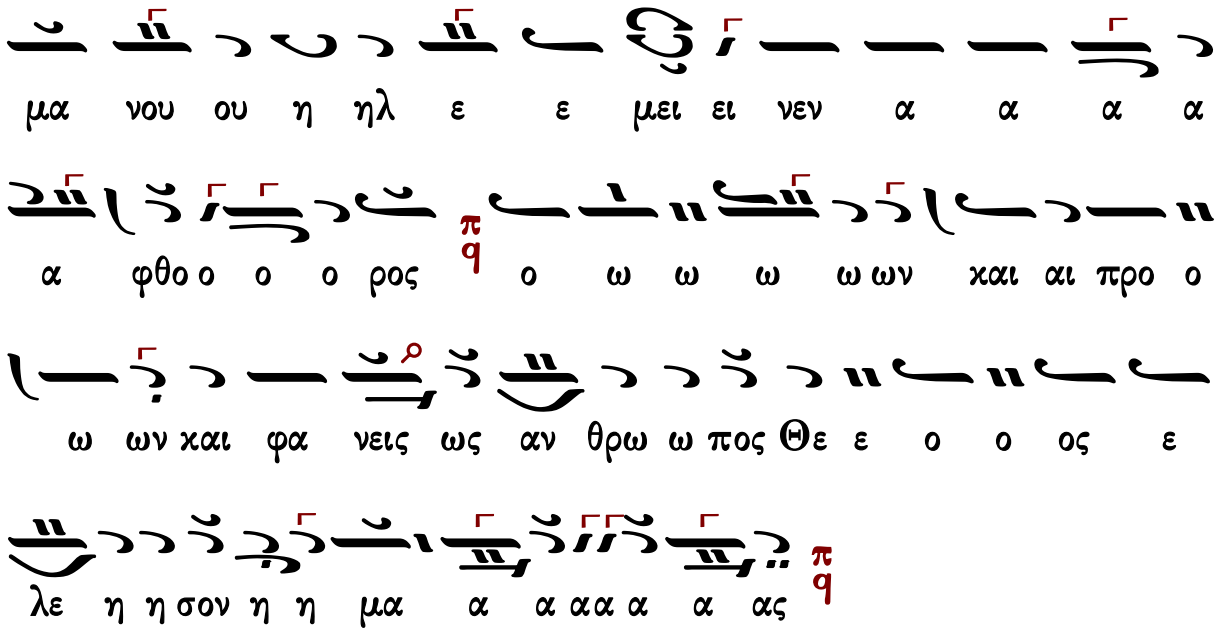

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.218#

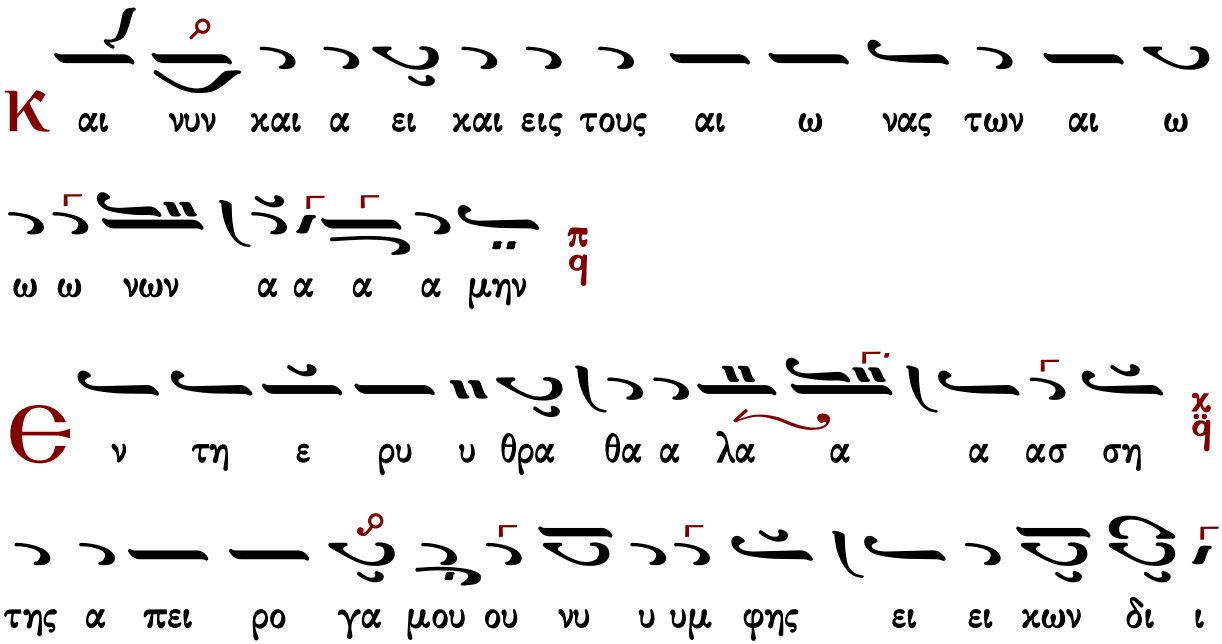

ε γρα α α α φη η πο ο ο τε ε χει Μω

υ σης δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α

τος εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη

ης του θα α α α αυ μα α α α τος το τε τον

βυ θον ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α

ηλ νυ υ υν δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο

ο ρως η Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α

ασ σα α με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ

ρα α ηλ ε ε μει νε εν α α α βα α α α τος

η α α α α α α α με ε ε ε η α α με εμ

πτο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ος χ ϙ με τα την

χυ η σιν του Εμ μα νου η ηλ ε μει ει νεν α α α

α α φθο ο ο ο ρος π ϙ ο ω ω ω ων και αι προ

ο ων χ ϙ και φα νεις ως αν θρω ω πο ος Θε ε ος χ ϙ ε

λε η σο ον η μα α α α α α α ας π ϙ

σύντομον

Ἦχος λ π ϙ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.4920*

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην χ ϙ

Θ ν τη ε ρυ θρα θα λα ασ ση ν΄ ιη της α πει ρο γα

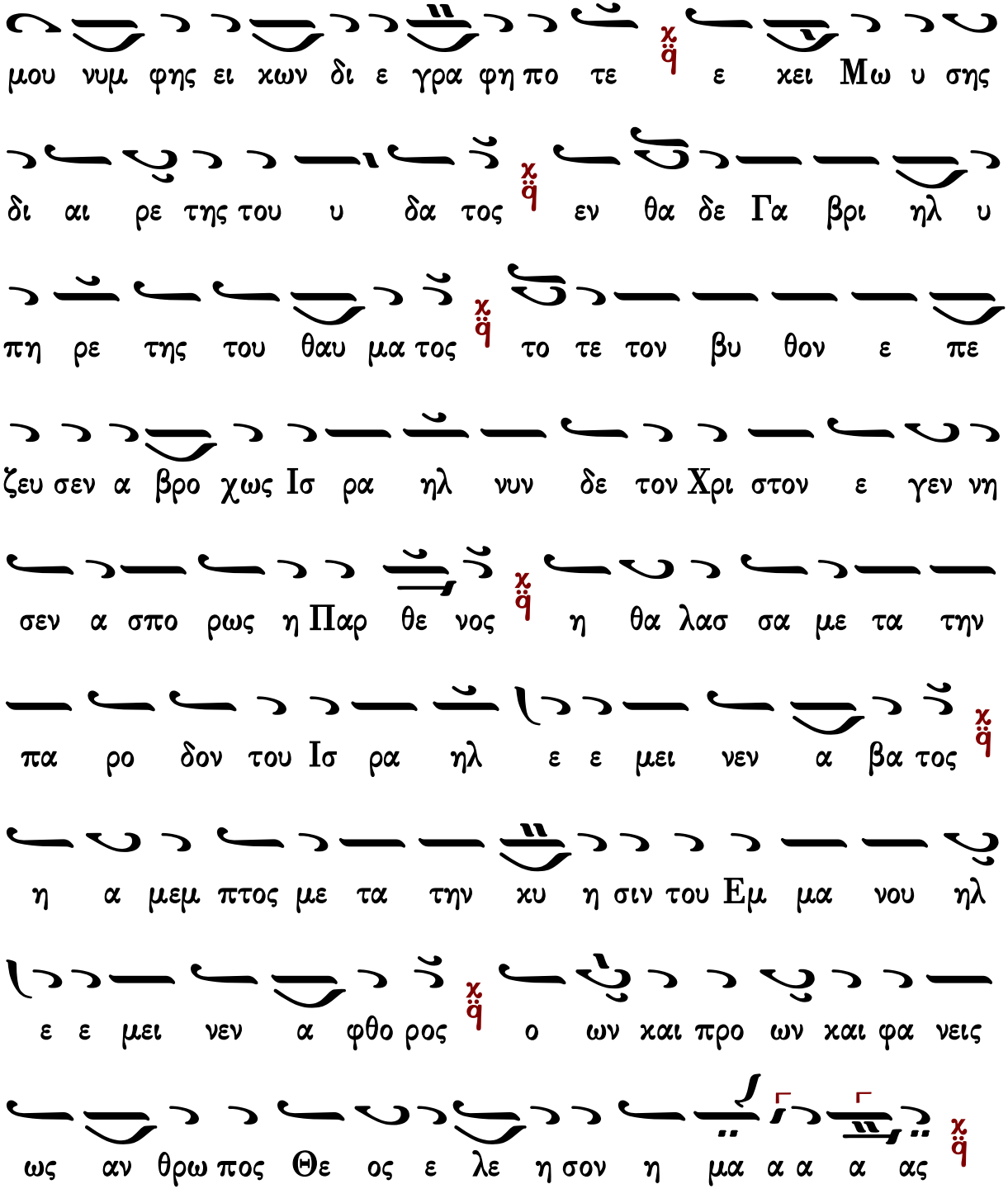

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εἴσοδος Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.10*

α δε ε ε Γα α βρι η η η ηλ υ πη η ρε ε

ε ε της του ου θα α α του θα α αυ μα α τος

το τε ε τον βυ θον ε ε πε ε ζε ε ευ σεν α βρο

χω ως Ι ισ ρα α η ηλ νυ υ υ υ υ υν δε ε

ε το ο ο ο ον Χρι ι ι ι στο ο ον ε γε

εν νη η η σε εν α α α σπο ο ρως η η η η

η Πα α α αρ θε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε

ε νος η θα α α λα α α α α ια α α ασ

σα με τα α τη ην πα α ρο ο δον του ου ου ου

Ι ισ ρα α η η η ηλ ε ε ε ε μει νε εν α

η τος α α α α α α α α βα α α α α
α α α α α α με ε ε ε ε η α α α α
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εμ πτος με τα την
χυ υ υ η η η η η σιν του Εμ μα α νου ου η ηλ
ε ε ε ε ε ε ε μει ει νε εν α α α α α α α
φθο ο ο ο ο ιο ο ο ο ρος ο ω ω ω ω ων και
αι προ ο ω ω ω ω ω ω ω ιω ω ων και αι αι
προ ο ων και φα νει εις ω ως α αν θρω ω ω πο ος
Θε ε ε ο ο ος ε λε ε η η η σον η η η
μα α α α αα α α α ας

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.81*

Κ αι νυ υ υ υν χαι αι α ει χ ϊ χαι εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω ω ω νων α α α

μην π ϊ

Θ ν τη Ε ε ρυ υ θρα θα α λα α α α α ασ ση χ ϊ

της α πει ρο γα α μου νυ υ υμ φης ∆ ϊ ει ει

χω ων δι ι ε γρα α α α α φη πο ο ο τε π ϊ

ε χει Μω υ σης δι αι ρε ε ε της του ου υ υ

υ δα α α α τος χ ϊ εν θα α δε ε ε Γα α βρι ι

ι ηλ ∆ ϊ υ πη η ρε ε τη ης του θα α α

α αυ μα α α α τος π/q το τε τον βυ θον ε πε ζε ε ευ σεν

α βρο ο χω ως Ι ισ ρα ηλ χ/q νυ υ υν δε τον

Χρι στον ε γε εν νη η η σεν Δ/Ḃ α α σπο ο ρως η

η Πα α αρ θε ε ε ε νος π/q η θα α α α α λα α α

ασ σα π/q με τα την πα ρο δο ον του ου Ι ισ

ρα ηλ χ/q ε ε μει νε εν α α α βα α α α τος χ/q

η α μεμ πτος με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου ηλ Δ/Ḃ

ε ε μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ο ρος π/q ο

ω ω ω ω ων και αι προ ων χ/q και φα νεις ως αν θρω

ω πο ος Θε ε ε ος Δ/Ḃ ε λε ε η σο ο ο

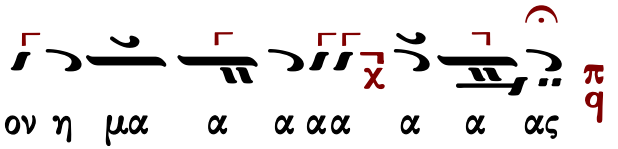

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος λ/π ἀ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.312

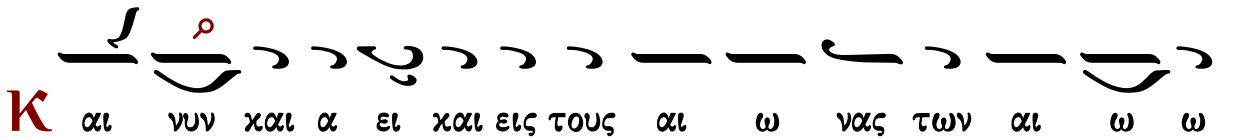

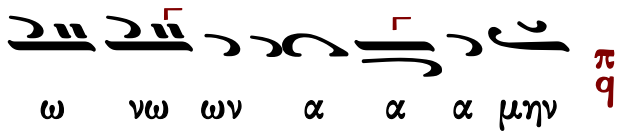

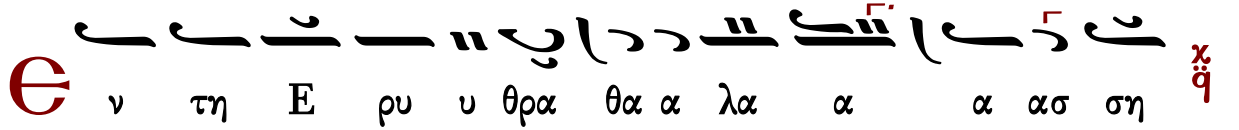

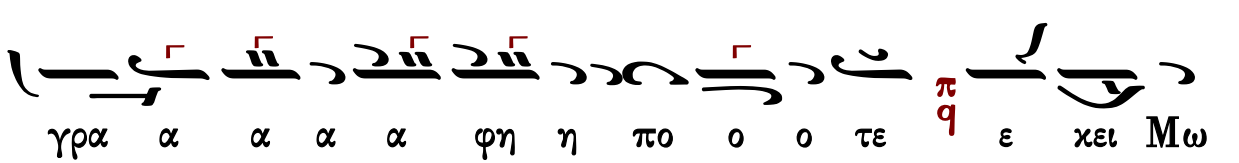

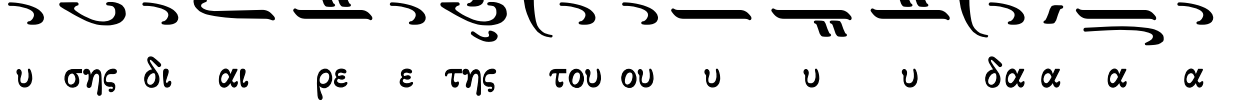

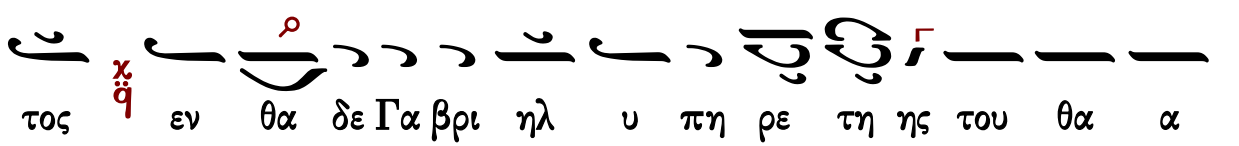

α α αυ μα α α α τος πq το τε τον βυ θον ε πε ζε ευ

σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ χq νυν δε τον Χρι στον

ε γε εν νη η η σεν α α σπο ο ρως η η Παρ θε

ε ε ε νος πq η θα λα α ασ σα α με τα την πα

ρο δον του ου Ισ ρα α ηλ χq ε ε μει νε εν α

α α βα α α α τος χq η α α α α α α α με ε

ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο ο ιο

ο ο ο ο ο ος χq με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου η ηλ

ε ε μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ο ρος πq

ο ω ω ω ω ων και αι προ ο ων χq και φα νεις ως

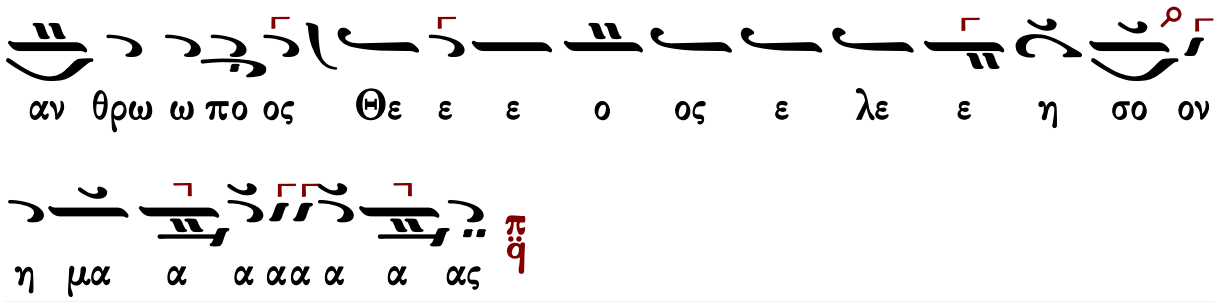

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ ϋ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β175*

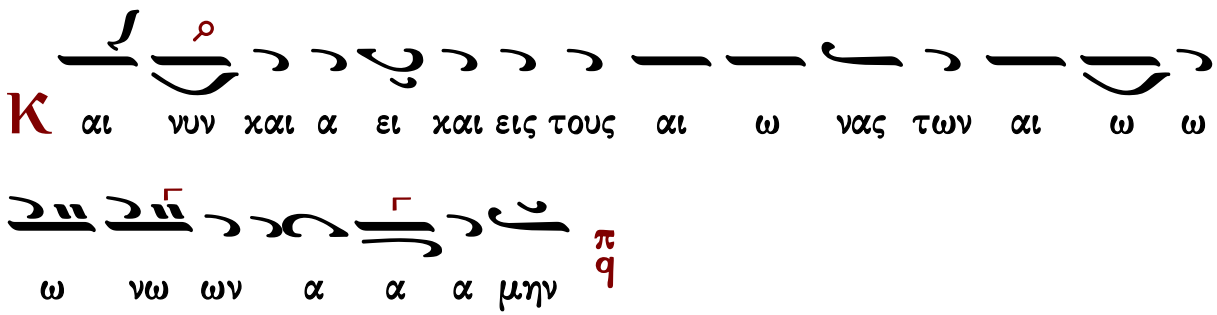

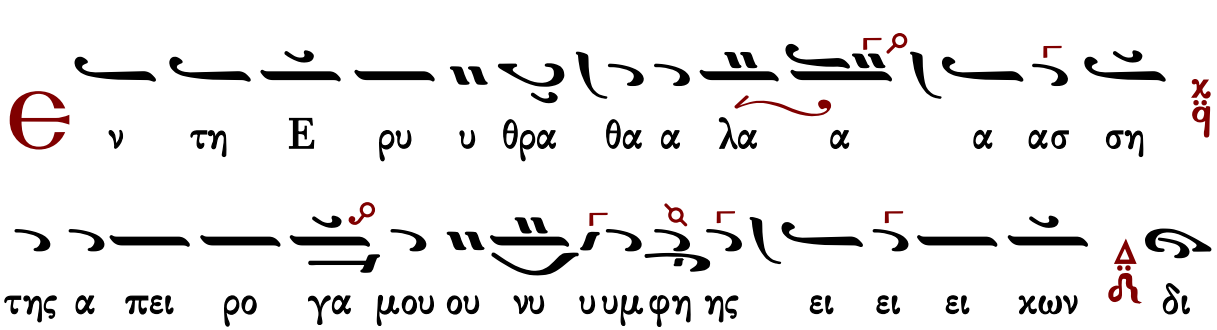

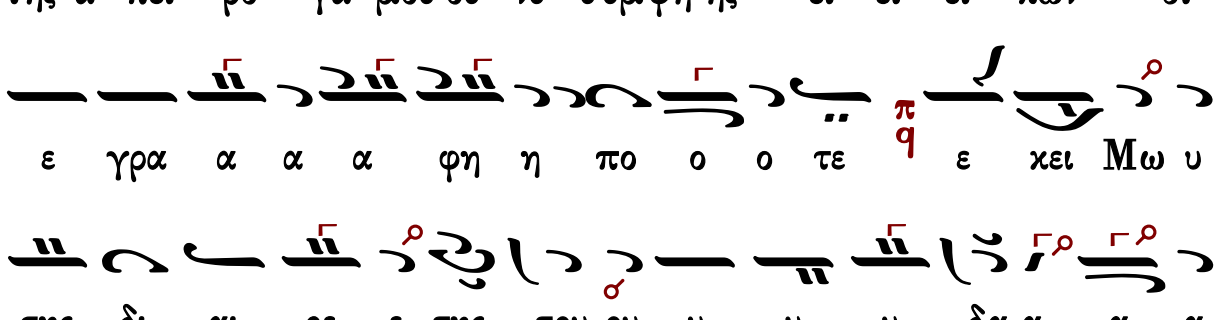

τος εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε ε

ε τη ης του θα α α αυ μα α α α τος το τε τον

βυ θον ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ

νυ υ υν δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως

η Παρ θε ε ε νο ος η θα λα ασ σα α με

τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε

μει νε εν α α α βα α α α τος η α α α

α α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο

ο ιο ο ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν του Εμ

μα νου η ηλ ε ε μει ει νεν α α α α φθο ο ο ο

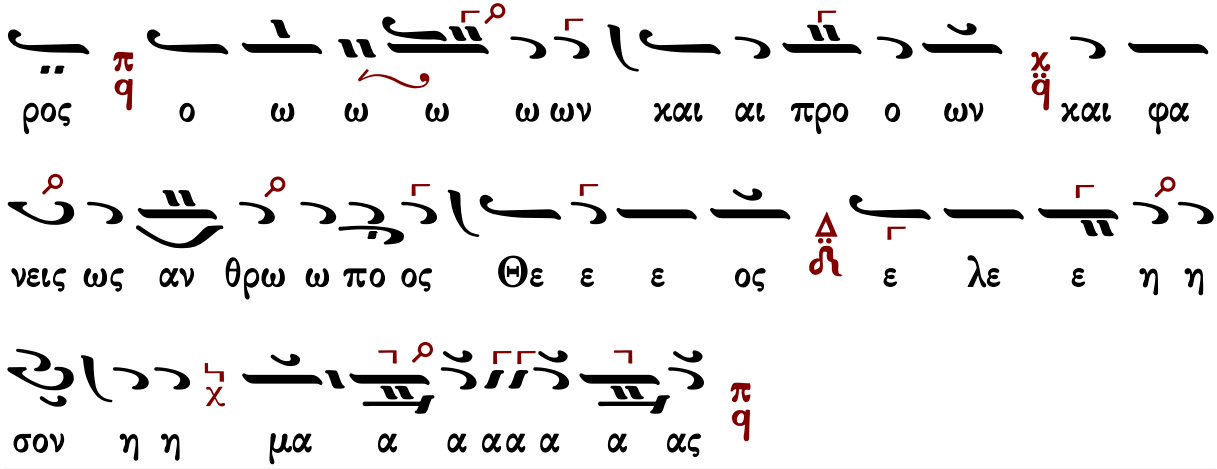

σύντομον

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β295*

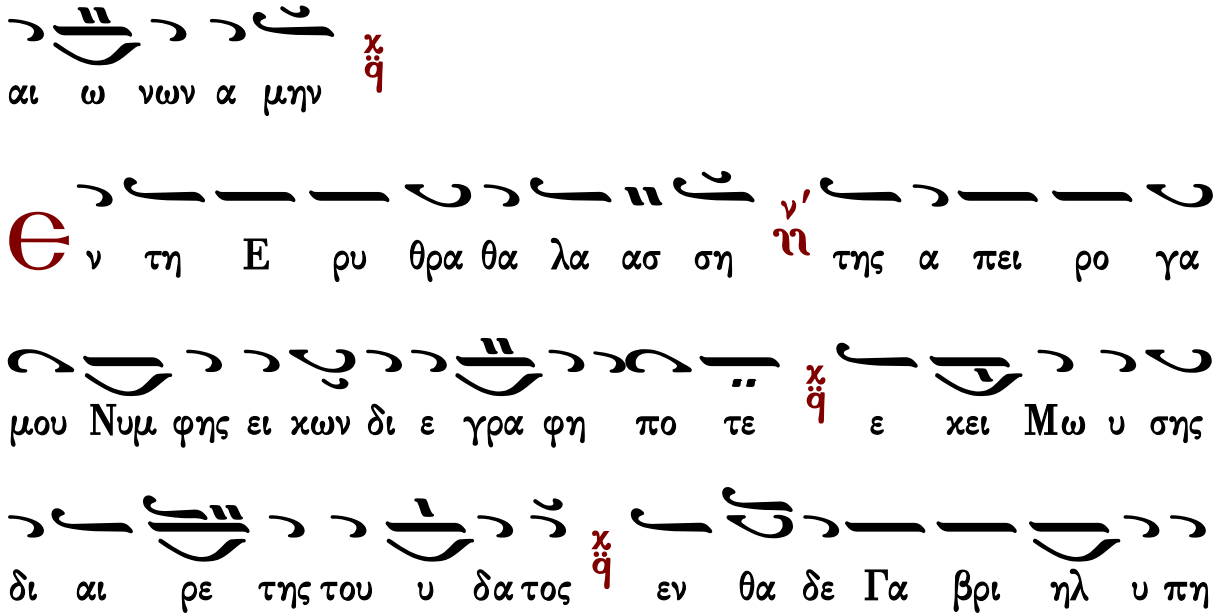

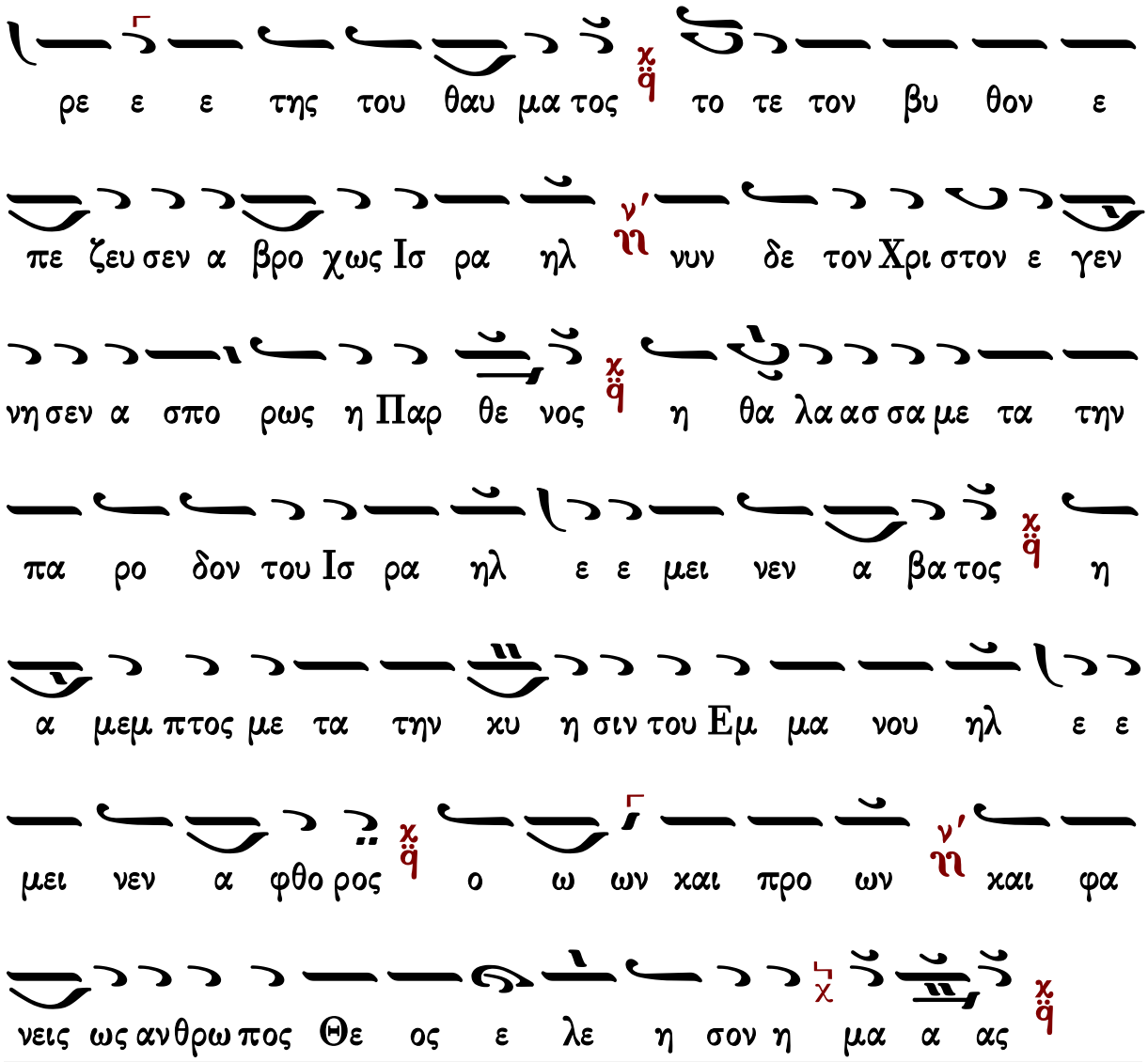

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

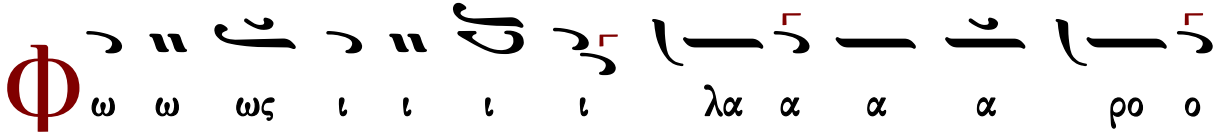

ας α α α ι ι ι ι γι α α α ν ο ο ο

α α α α θα α α α ξη η ης ο ο ο ο δο

ου ου ος ρο τα Πα ου ου του α α α α ν α α

ου ου ου ου ι ι ι ι νι α α α ρα ου

α χα α μα ου ου ι ι ι ι γι α α α α

ου ου σου η η η η ι ι ι ος Ι ο ο ρο α

ο ο ο θο λε ε ε στε ι ι ι ριΧ ου ου ου

ι ι λι η η η η ν η η η πι ε ε τες ον

ο ο δο ι ι ιν ι ι σι υ υ υ δυ ου ου ι ι ι

ε ε σπε ω ω ω ω ως ε ε ες φω ω ω ω ε ε τε ον ο

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι

οι οι οις υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

ω ω ναι αι αι αι αι αις αι αι σι ι ι αι αις

Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου

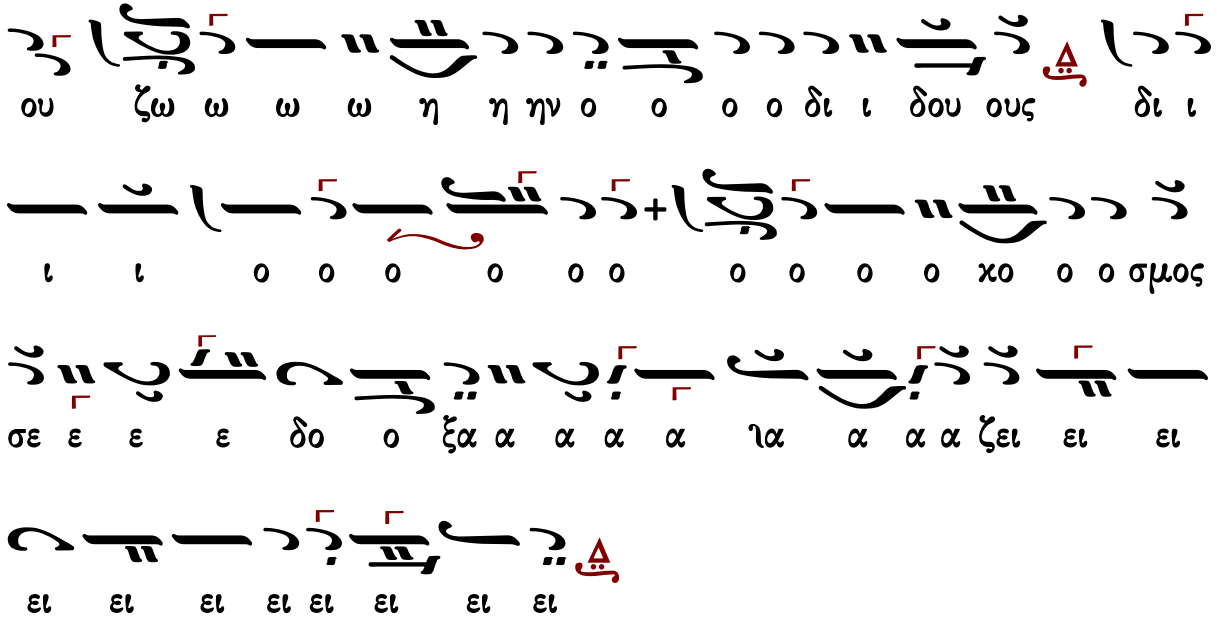

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

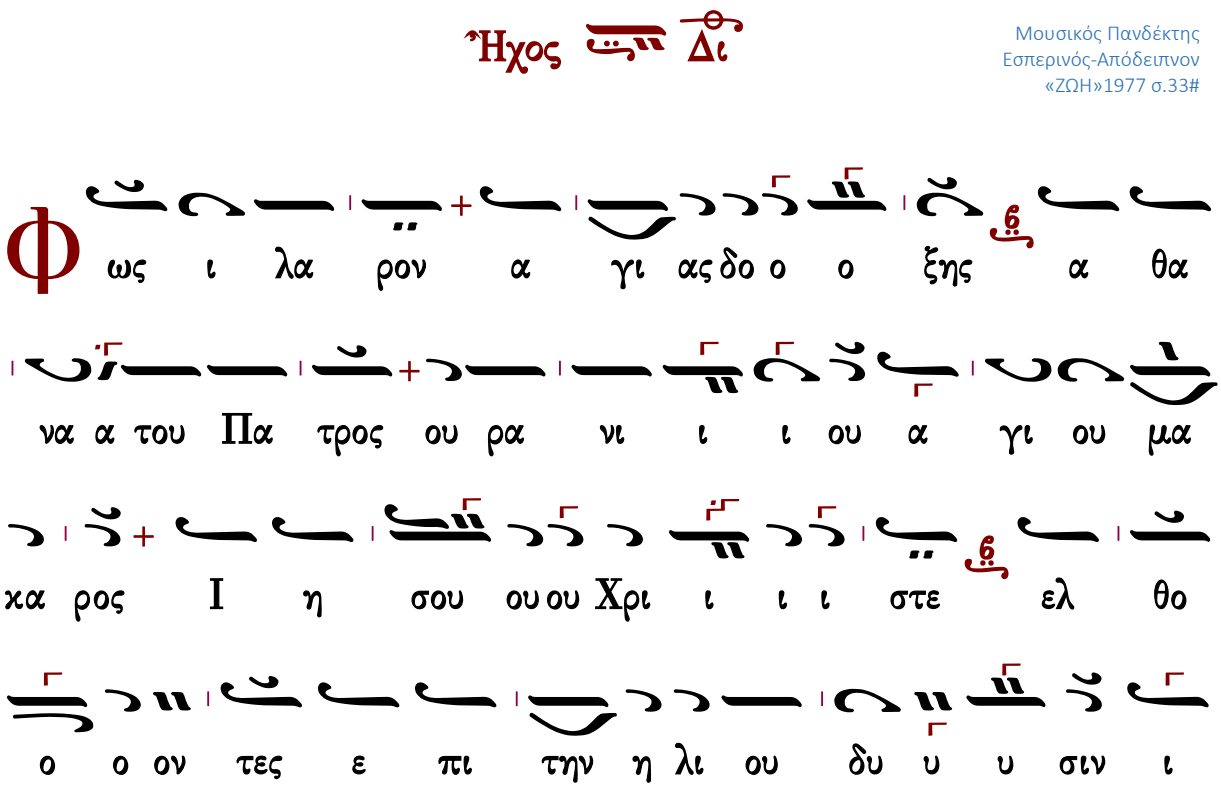

δον τες φως ε σπε ρι νον υ μνου μεν Πα τε ε ρα

Υι ον και α α α γι ον Πνε ευ μα Θε ον α ξι

ο ο ον Σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει σθαι φω

ναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ου ζω η η η

η η η ην ο δι ι δου ου ους δι ο ο ο ο χο

ο σμος σε ε ε δο ο ξα α α ζει ει ει

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

ΔΙ ΒΫ

Φ ως ι λα α ρο ο ον α α α γι ι ι ι ι

ΜΕΛ ΔΙ

ας δο ο ξης α θα να α α του ου Πα

ΔΙ

α α τρος ου ρα νι ι ι ι ι ου ου ου ου

ΒΖ

α γι ου ου ου μα α χα α α ρος Ι η σου ου

ΜΕΛ

ου Χρι ι ι ι ι στε ελ θο ο ον τες ε

ΔΙ ΓΑ

πι ι τη η ην η η η λι ι ι ου ου δυ υ υ σιν

ΔΙ

ι δο ον τε ες φω ως ε ε σπε ε ρι ι ι ι

ΔΙ

νο ον υ υ μνου ου ου ου ου ου με ε ε εν Πα

ΒΖ

τε ε ε ε ρα α Υι υι υι ον χαι α α γι

ΔΙ

ι ον Πνε ε ε ευ μα α Θε ε ε ον α α

ΒΖ

ξι ι ι ο ο ο ο ον σε ε ε εν πα α σι

ΔΙ ΜΕΛ

ι ι χαι αι αι ροι οι οις υ μνει ει σθαι φω ναις

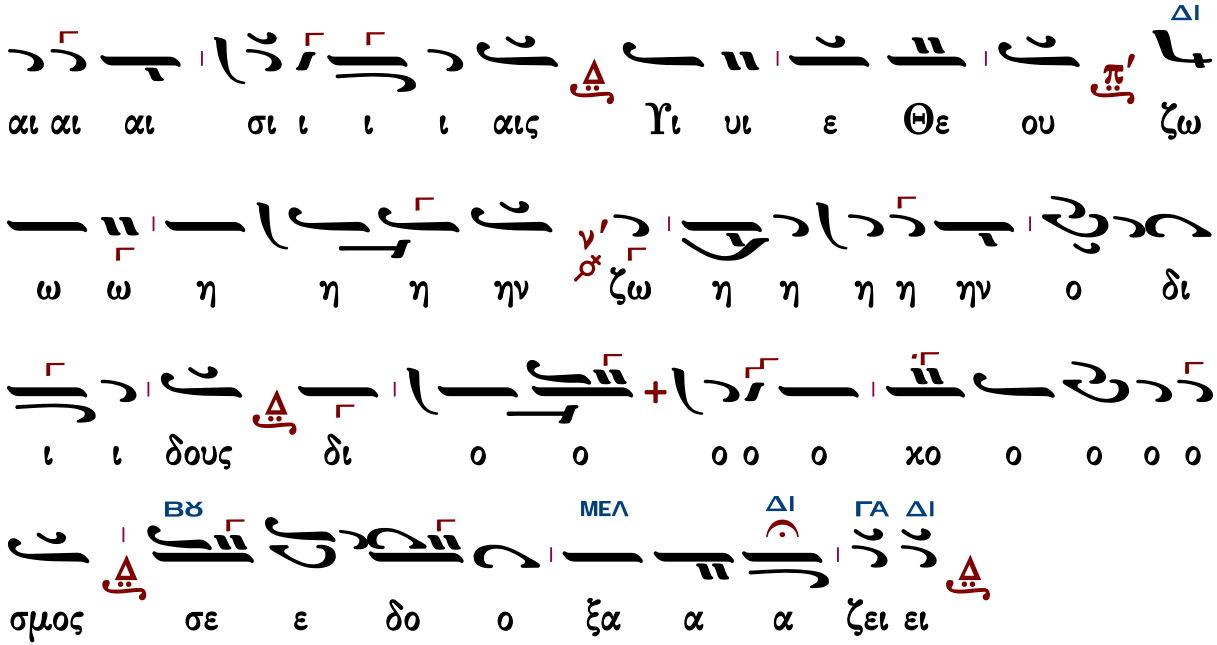

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

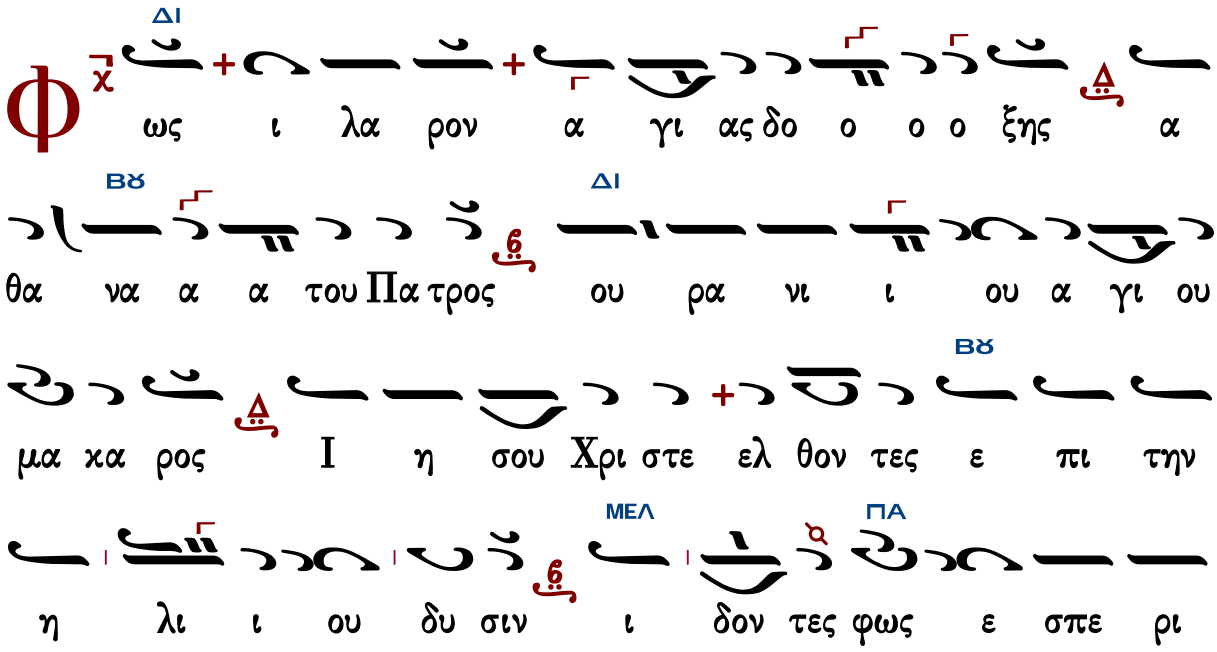

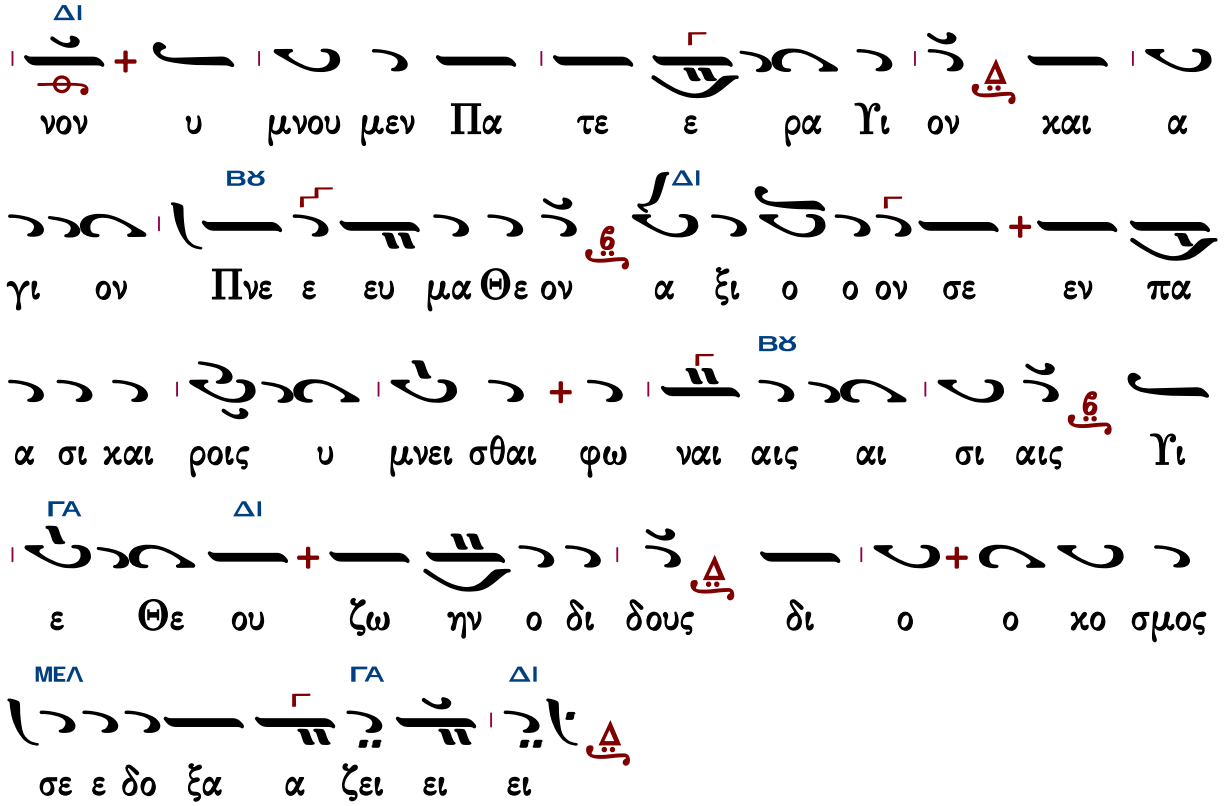

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τὴν Λιτὴν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δ Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.95*

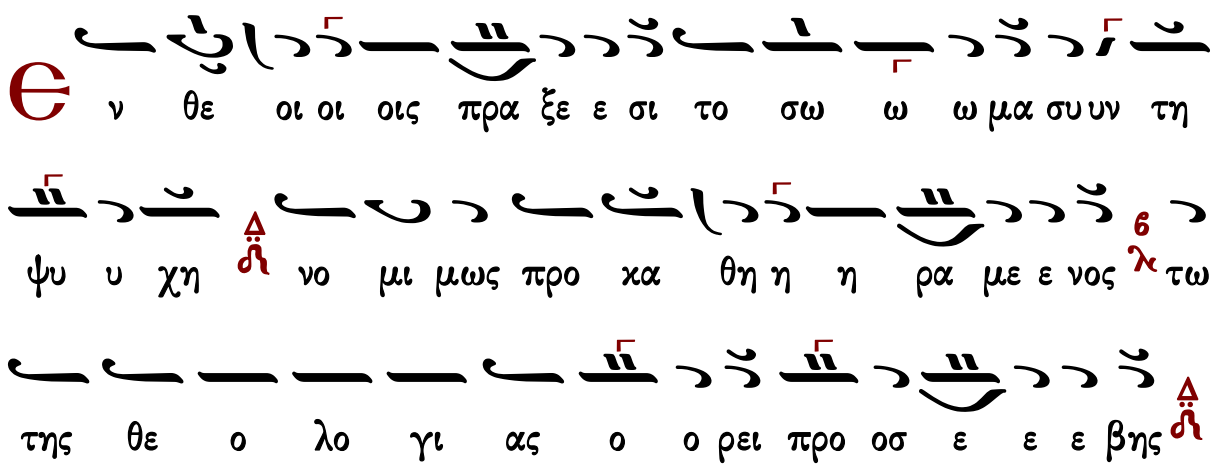

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.102/458*

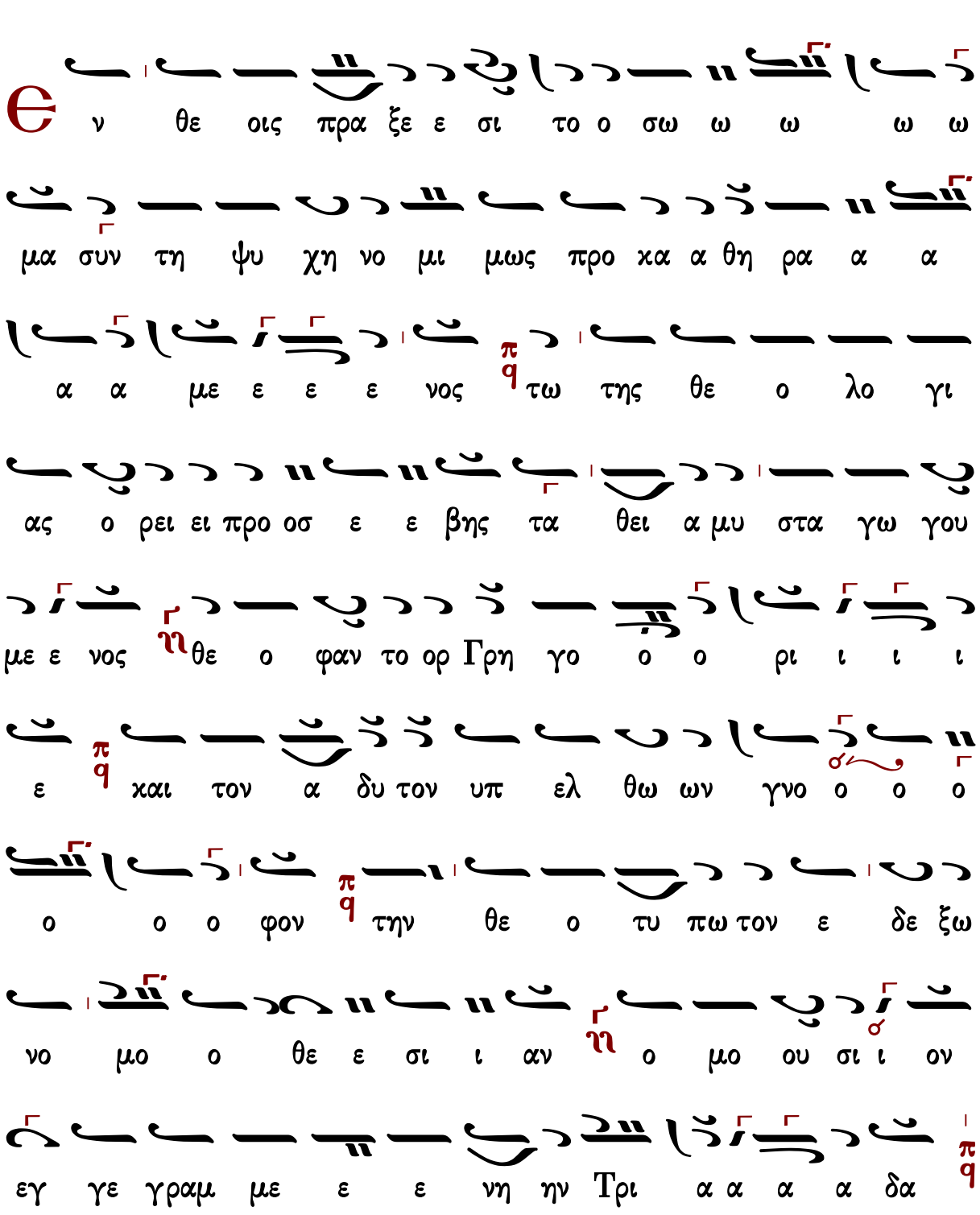

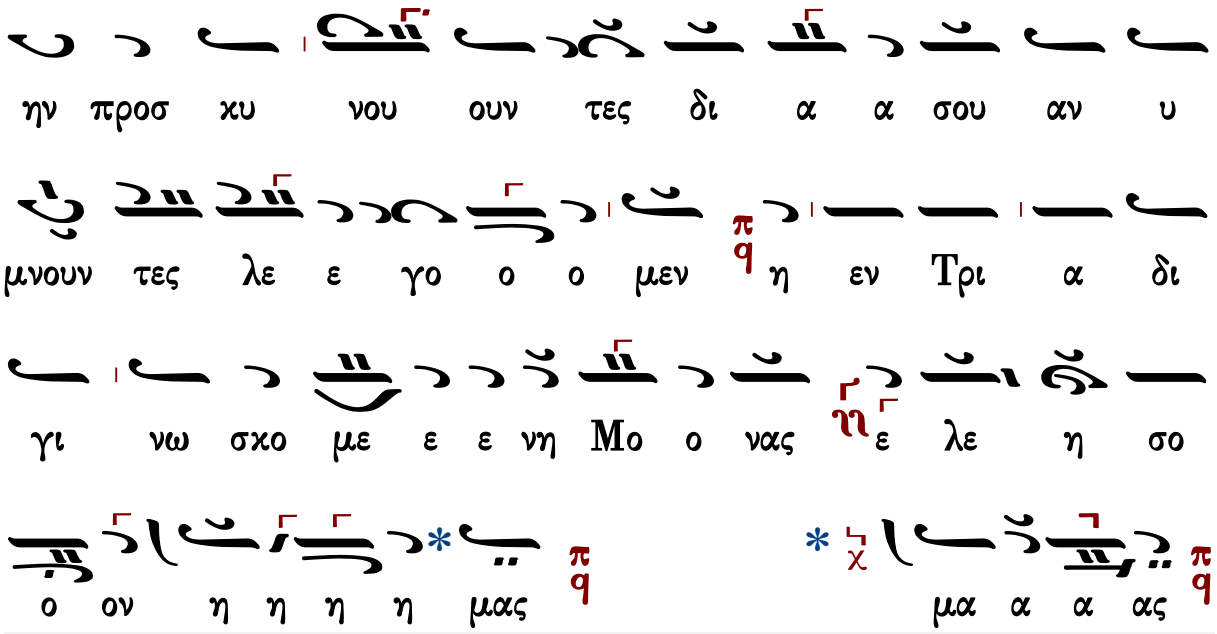

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἀρτοκλασία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.475*

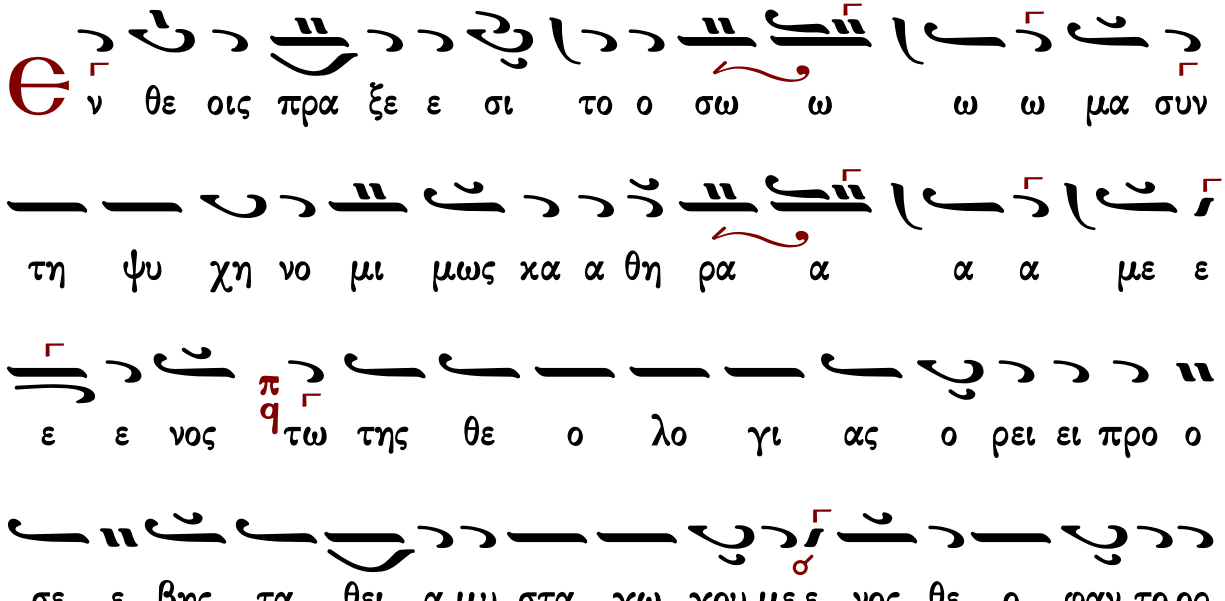

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἀρτοκλασία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.323/321*

ν θε οις πρα ξε ε σι το σω μα συν τη ψυ χη νο μι
μως προ κα α θη ρα α α με ε ε ε νος τω της θε
ο λο γι ας ο ρει ει προ οσ ε ε βης τα θει α μυ
στα γω γου με ε νος θε ο φαν το ορ Γρη γο ο ο ρι ι
ι ι ε και τον α α δυ το ον υ πε ελ θων
γνο ο ο ο ο ο ο φον την θε ο τυ πω τον
ε δε ξω νο μο θε σι ι ι α αν ο μο ου σι ον
εγ γε γραμ με ε ε νη ην Τρι α α α α δα
ην προσ κυ νουν τες δι α α σου α νυ μνου ου ουν
τες λε ε ε ε γο ο ο ο μεν η εν Τρι α δι γι

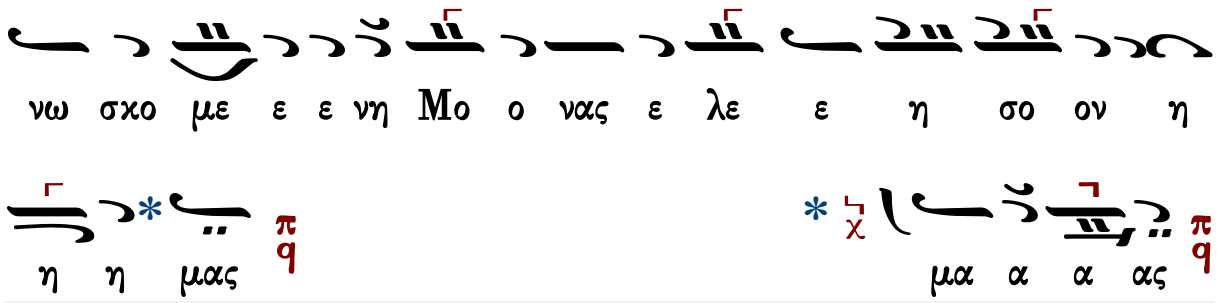

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ ἀ κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

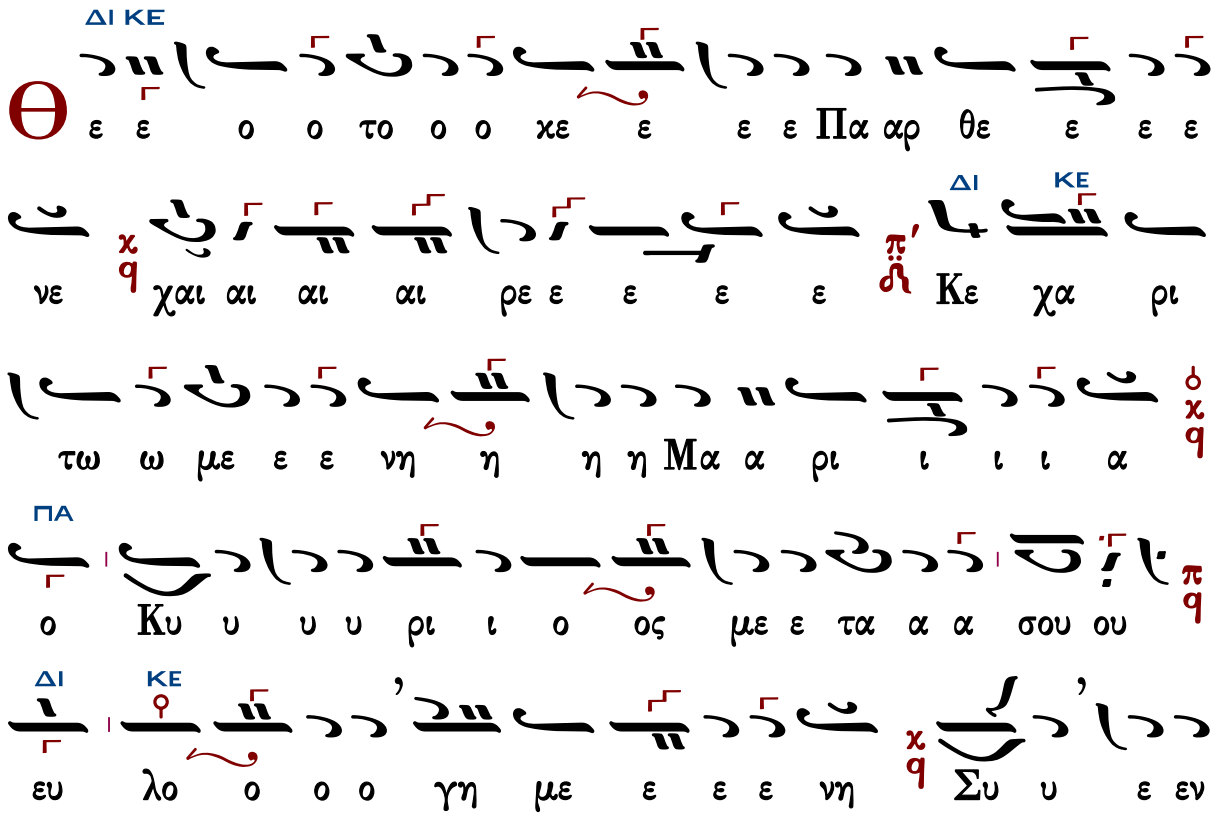

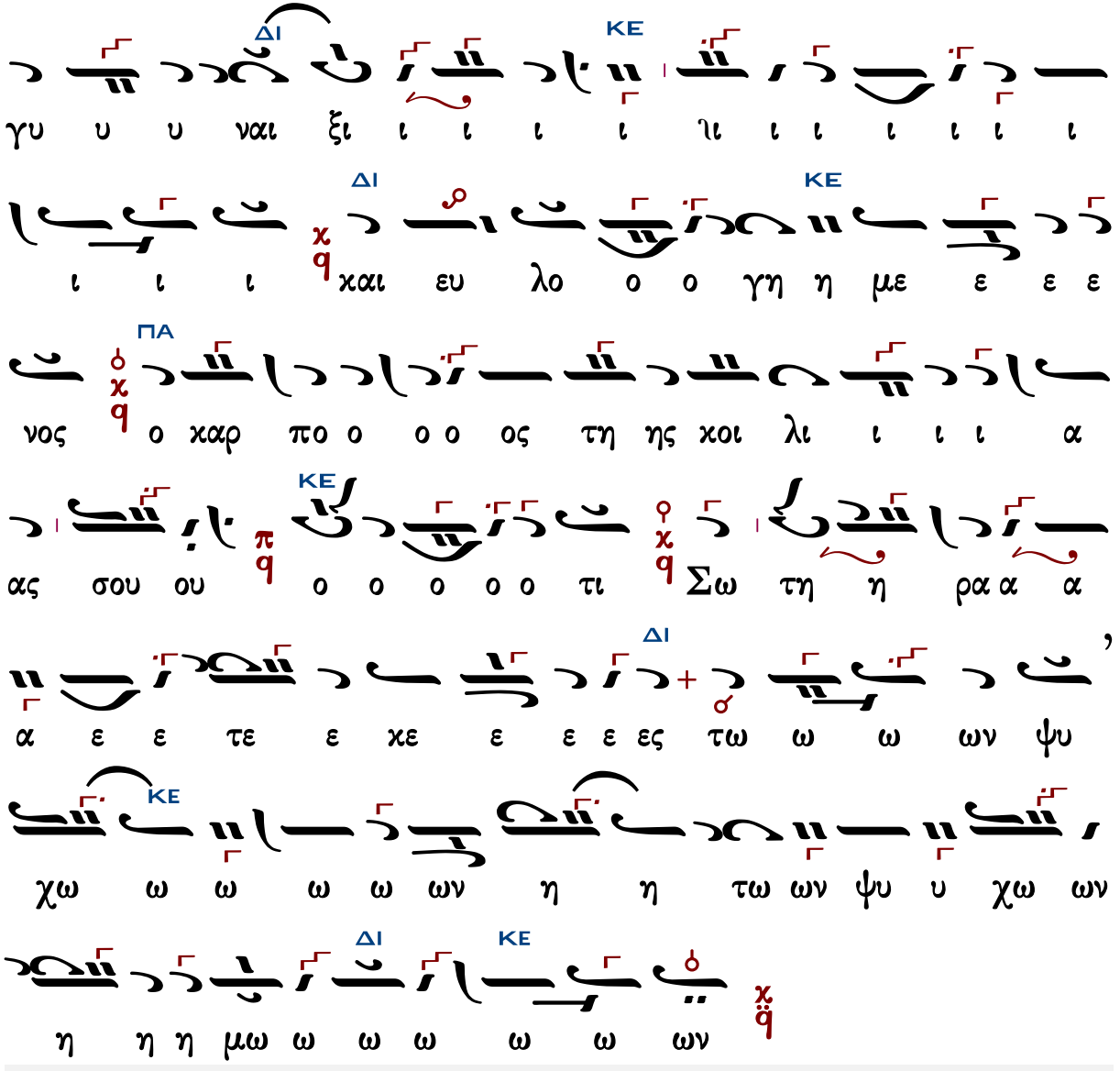

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ π ϊ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

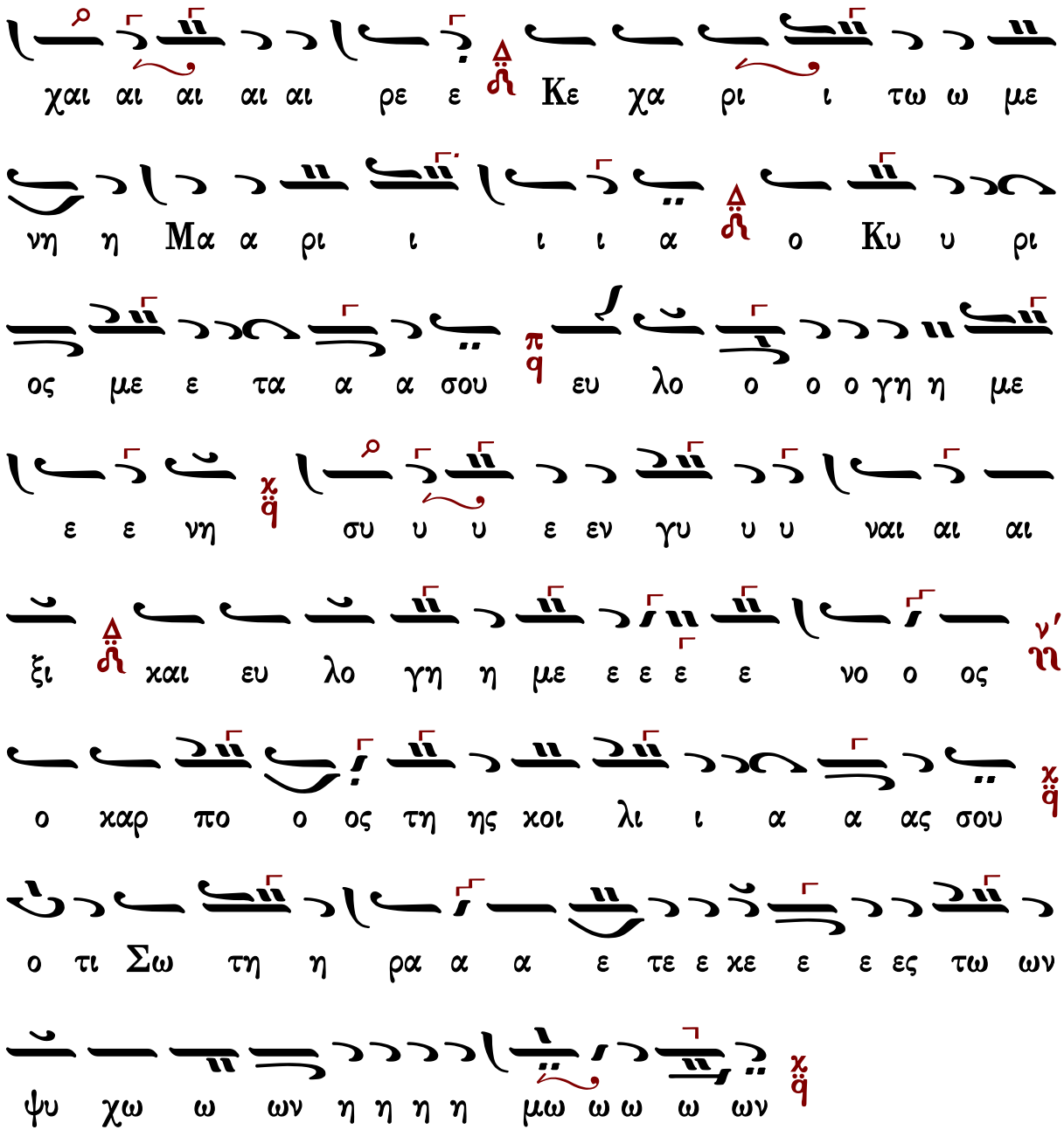

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Ἦχος λ/π ϋ Κε

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

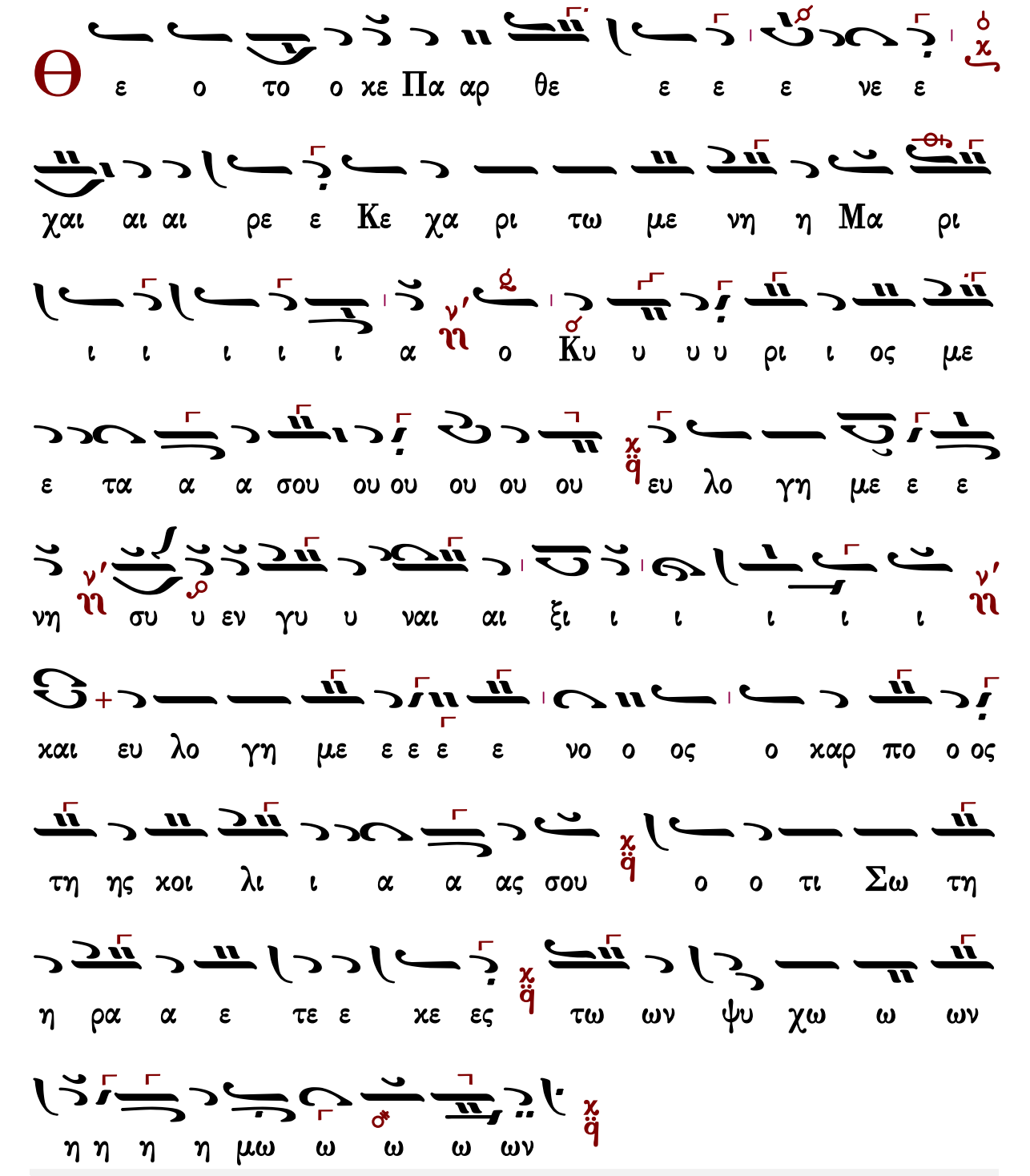
Θ
ε ο το ο κε Πα αρ θε ε ε ε νε ε
χαι αι αι ρε ε Κε χα ρι τω με νη η Μα ρι
ι ι ι ι ι α η ο Κυ υ υ υ ρι ι ος με
ε τα α α σου ου ου ου ου ου ευ λο γη με ε ε
νη η συ υ εν γυ υ ναι αι ξι ι ι ι ι ι η
και ευ λο γη με ε ε ε ε νο ο ος ο καρ πο ο ος
τη ης κοι λι ι α α ας σου ο ο τι Σω τη
η ρα α ε τε ε κε ες τω ων ψυ χω ω ων
η η η η μω ω ω ω ων

Ἦχος ⸗ Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

Θε ε ο ο το ο ο χε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε

ΔΙ ΜΕΛ

νε χαι αι αι αι ρε ε χε χα ρι ι ι ι ι ι

ΔΙ

τω με ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε νη

ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ

Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο

ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου

ΒΫ ΜΕΛ

ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε νη η η η

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι

ΚΕ ΔΙ

χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο

ΠΑ

ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου

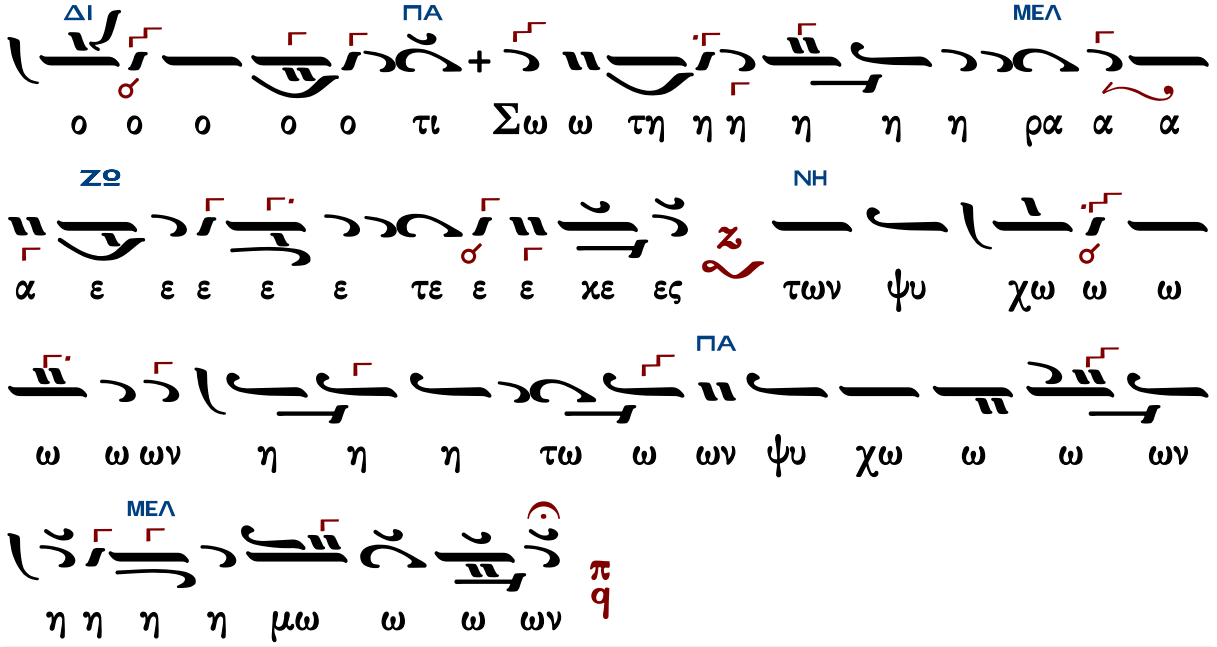

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοδοσίου Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

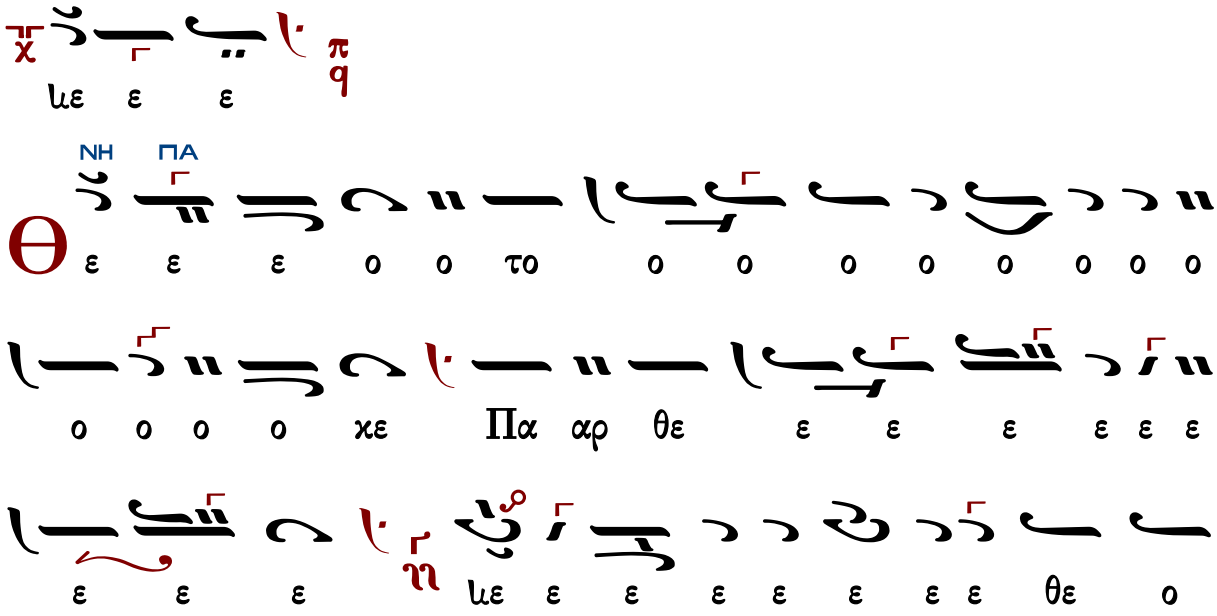

ΔΙ ΚΕ

το ο ο ο ο ο κε Παρ θε ε ε ε ε ε

ε ε νε ε ε ε ε ε ε ε χαι αι αι αι

ΠΑ

αι αι αι αι αι αι ρε τε ρι ρι ρι ρε εμ χαι αι αι αι

αι αι αι ρε

ΜΕΛ ΒΘ

Κ ε χα ρι τω ω με ε ε ε κε χα ρι τω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε νη τι ι ι ι

ΜΕΛ

τι ι ι ι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε τε ε ρεμ

ΓΑ

Χ αι αι αι αι αι αι αι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α

ΝΗ

ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου το ο το

ΓΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ

ΝΗ ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΖΩ

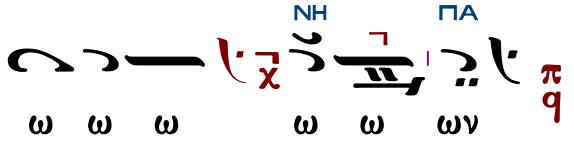

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

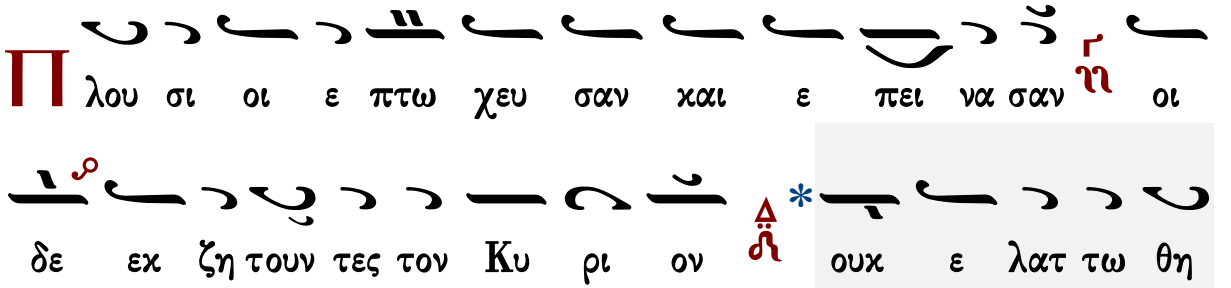

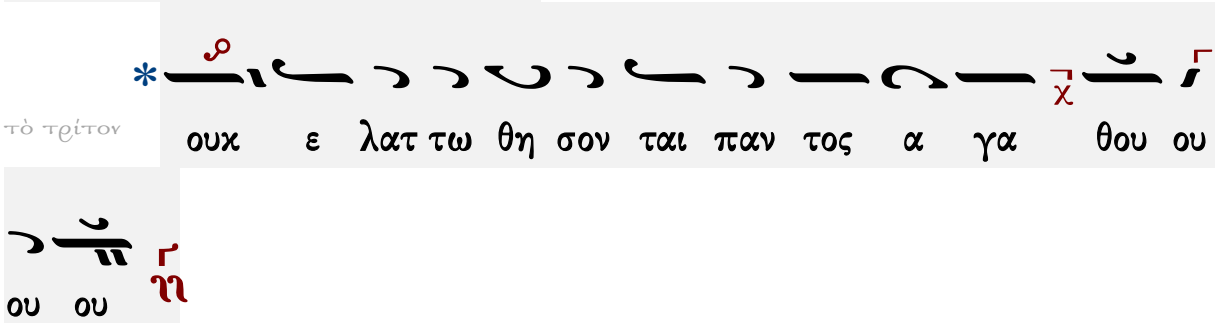

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

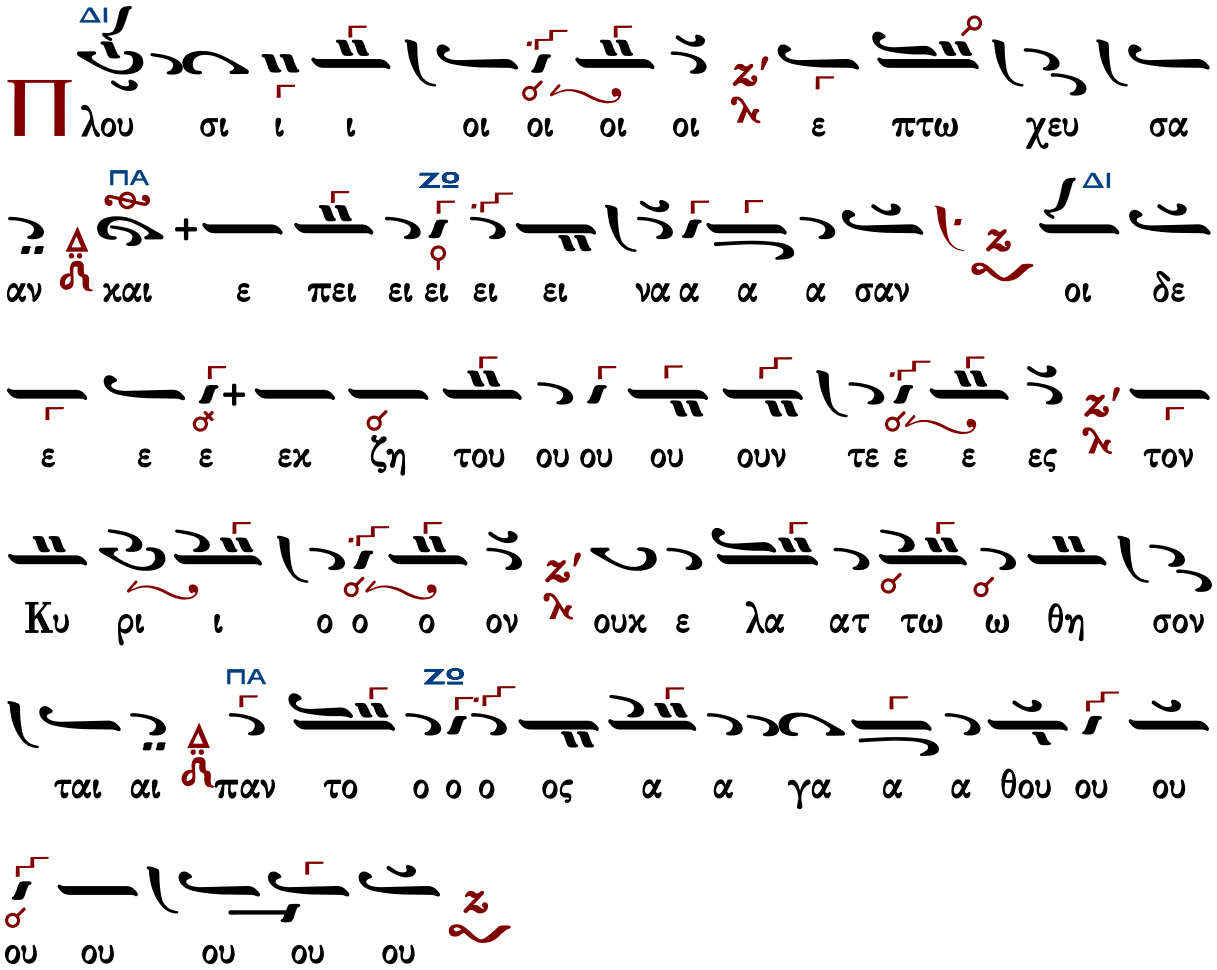

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ προσόμοια

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ ϋ Κε

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.192*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

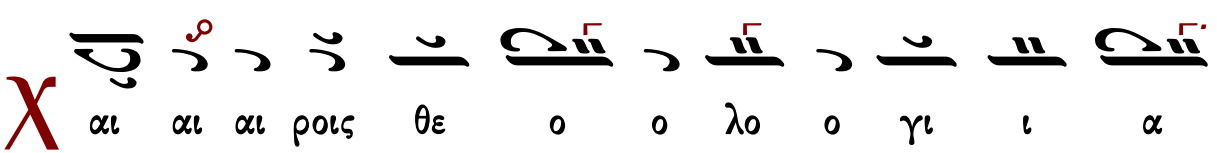

ας πη η η γη χαι αι θε ω ω ρι α ας υ ψη λη η

ης εν δι ι αι αι τη η μα το ον α νω ω ω βυ υ θον

γα αρ πα τε ερ μετ ε ευ σε βου ου ου ου ους λο γι ι σμου

ε ρευ νη σας πα α α σι δι ε ε τρα νω ω σας τρι

σι ιν εν η λι ι οι οις μι αν φω το ο ος

ει ναι αι συ υγ χρα α σιν ε ε νι ζο ο με νη ην τω ταυ

τω ω ω της θε ε ο τη η το ο ο ος τρισ σου ου με νη ην δε

ε ε ταις σε πται αι αις υ πο ο στα α σε ε σι

βι ι ι ου ου με εν κα α θα ρο τη η τι ι λαμ

προ ο ο τη η τι λο γω ων δε σε βει ειν δι ι δα

α σκω ων Τρι ι α α α α δα την πα αν α

γι ι ι α αν θε ο πνε ευ στε παρ ης εκ πε εμ φθη

η η ναι αι ταις ψυ υ χαις η η μων δυσ ω ω ω πει το

με ε γα ε ε λε ε ε ος

Τ ο στο μα μου λα λη σει σο φι αν και η

με λε τη της καρ δι ι ας μου συν ε σιν

λ ι αι αι γλη θε ο ο λο ο γι ι α

ας τη η ης σης τη ην των αι αι ρε σε ε ων σκο το ο ο

μαι να αν ε ε λυ υ σας πη η γην γα α αρ α α παυ γα

α σμα τω ων θε ο ο σε βει ει ει ει ει λο γι ι σμω

ω πει ει ταις ψυ υ χαις η η μων δο θη η η ναι το με

αι αι αι α αν ε χω ρη η σας ην νυν εχ δυ υσ ω ω

ι να α πλου ου σι ι ι ι ως την ε ε νι

δε ε ε ξω ω λαμ προ τα α τα και τη ην α α κτι

πα α α τε ερ φω ως και αι α με ρι ι στο ον ε

νο ο ος το τρισ σο ο ον της θε ε ο ο τη η τος

νου ου ουν ωσ πε ερ ε σο ο πτρο ο ο ον ερ γα α σα με ε

ναις ω ω μι ι λη η σας δι ι α φα α νες γα αρ τον σον

γαι αις ταις ε κει ει ει θεν εκ δι δο με ε ε

θε ο λο γε φθα α α σας και θε ε ο φρο ο νι αυ

ε γα ε ε λε ε ε ος

C το μα δι και ου με λε τη σει σο φι αν και

η γλωσ σα αυ του λα λη η σει χρι ι σιν

χ αι αι αι ροις ο πο ο τα α μο ος του

ου Θε ε ε ου ο α ει ει πλη ρη ης των υ δα α

α των τη ης χα α ρι ι τος ο ο πα σα α αν ε ευ φραι

νω ων πο λι ιν του βα α σι λε ε ε ε ε ως Χρι ι στου

τοις εν θε οις λο ο ο γοις και δι ι δα γμα α σι τρυ

φη ης ο χει μα α αρ ρους το αν εξ α α αν

τλη το ον πε ε λα α γος ο ο των δο ο γμα τω ων α χρι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.326/324*

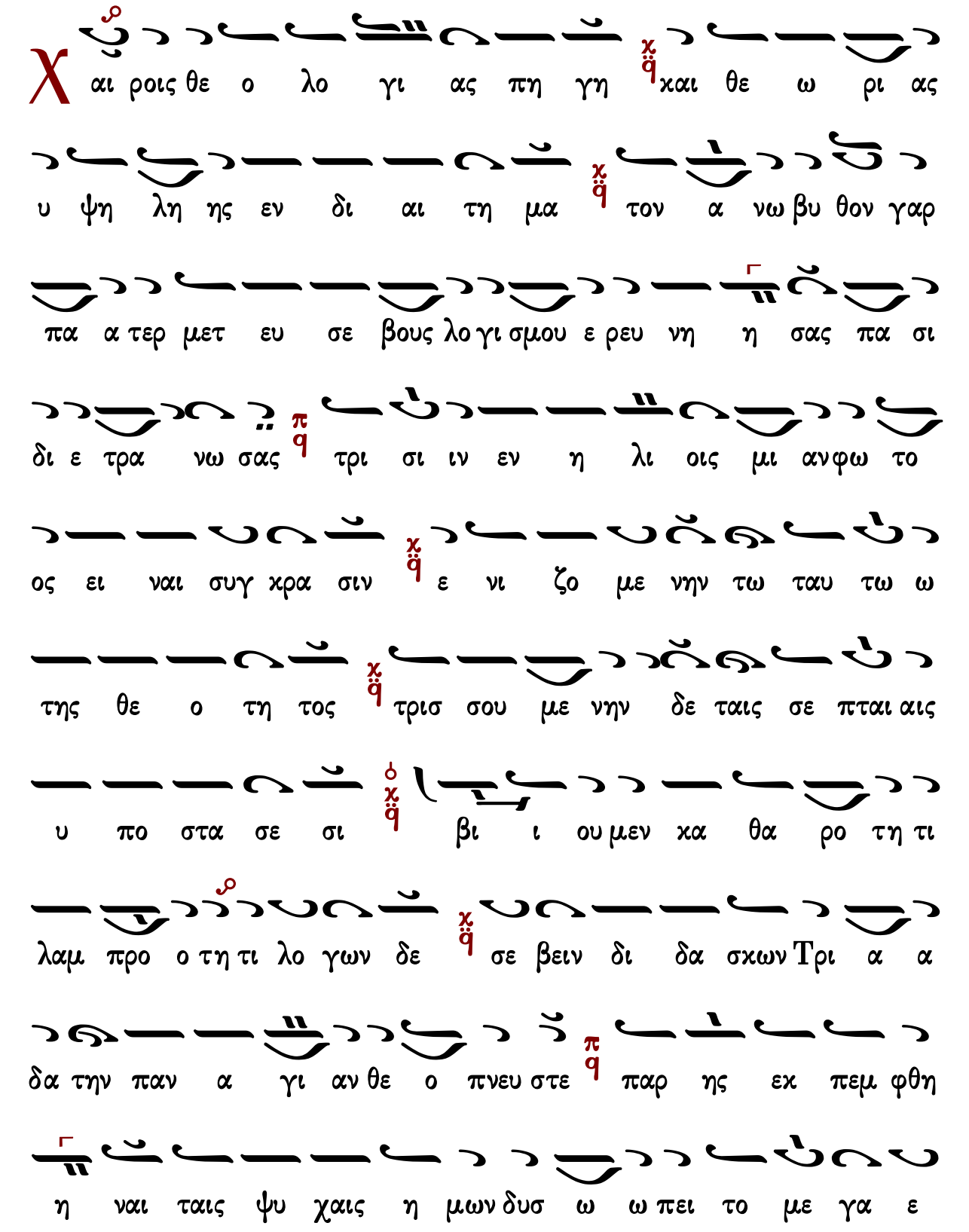
χ
αι ροις θε ο λο γι ας πη γη χαι θε ω ρι ας
υ ψη λη ης εν δι αι τη μα τον α νω βυ θον γαρ
πα α τερ μετ ευ σε βους λο γι σμου ε ρευ νη η σας πα σι
δι ε τρα νω σας τρι σι ιν εν η λι οις μι ανφω το
ος ει ναι συγ χρα σιν ε νι ζο με νην τω ταυ τω ω
της θε ο τη τος τρισ σου με νην δε ταις σε πται αις
υ πο στα σε σι βι ι ου μεν κα θα ρο τη τι
λαμ προ ο τη τι λο γων δε σε βειν δι δα σκων Τρι α α
δα την παν α γι αν θε ο πνευ στε παρ ης εκ πεμ φθη
η ναι ταις ψυ χαις η μων δυσ ω ω πει το με γα ε

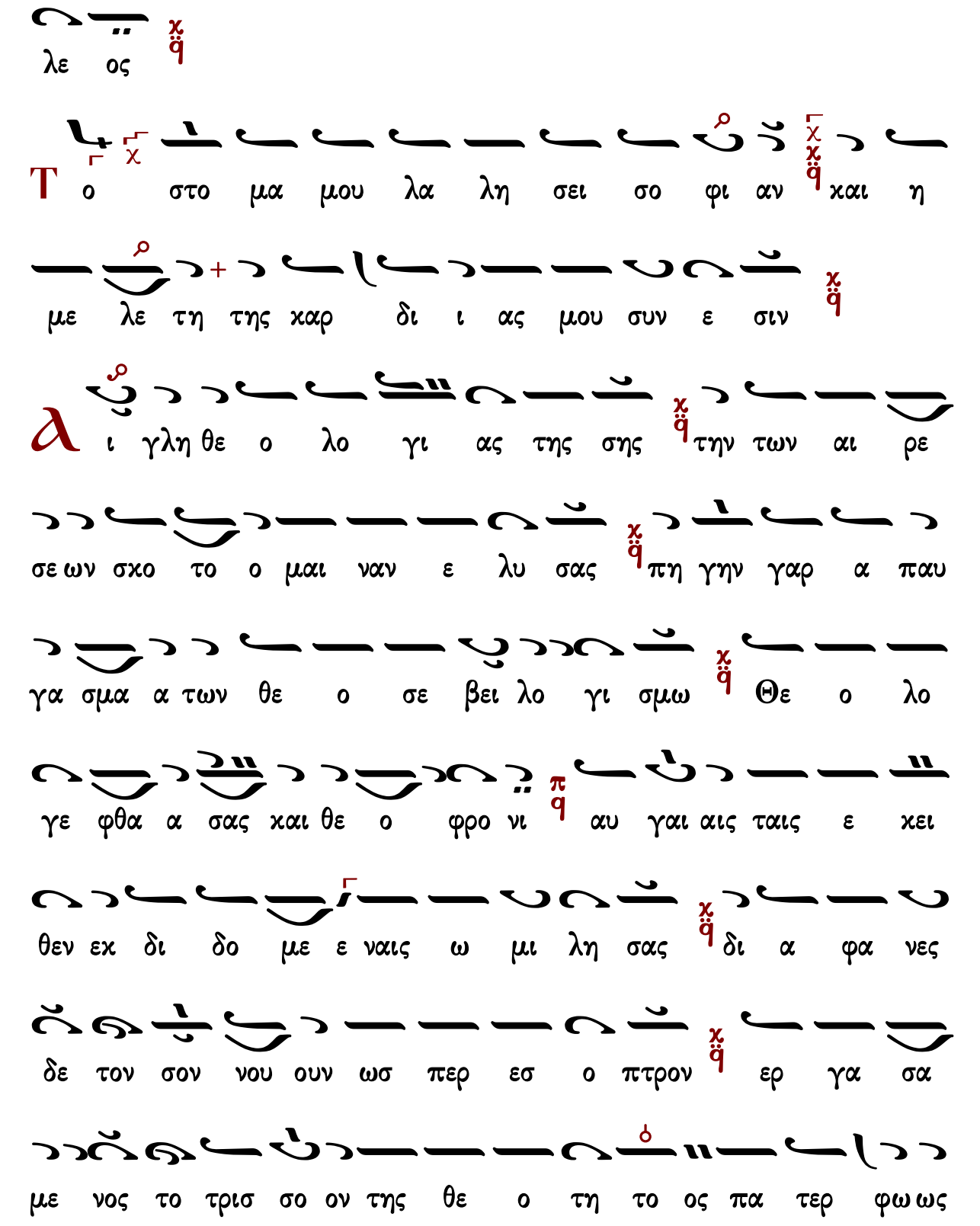
λε ος
Τ ο στο μα μου λα λη σει σο φι αν και η
με λε τη της καρ δι ι ας μου συν ε σιν
Δ ι γλη θε ο λο γι ας της σης την των αι ρε
σε ων σκο το ο μαι ναν ε λυ σας πη γην γαρ α παυ
γα σμα α των θε ο σε βει λο γι σμω Θε ο λο
γε φθα α σας και θε ο φρο νι αυ γαι αις ταις ε κει
θεν εκ δι δο με ε ναις ω μι λη σας δι α φα νες
δε τον σον νου ουν ωσ περ εσ ο πτρον ερ γα σα
με νος το τρισ σο ον της θε ο τη το ος πα τερ φω ως

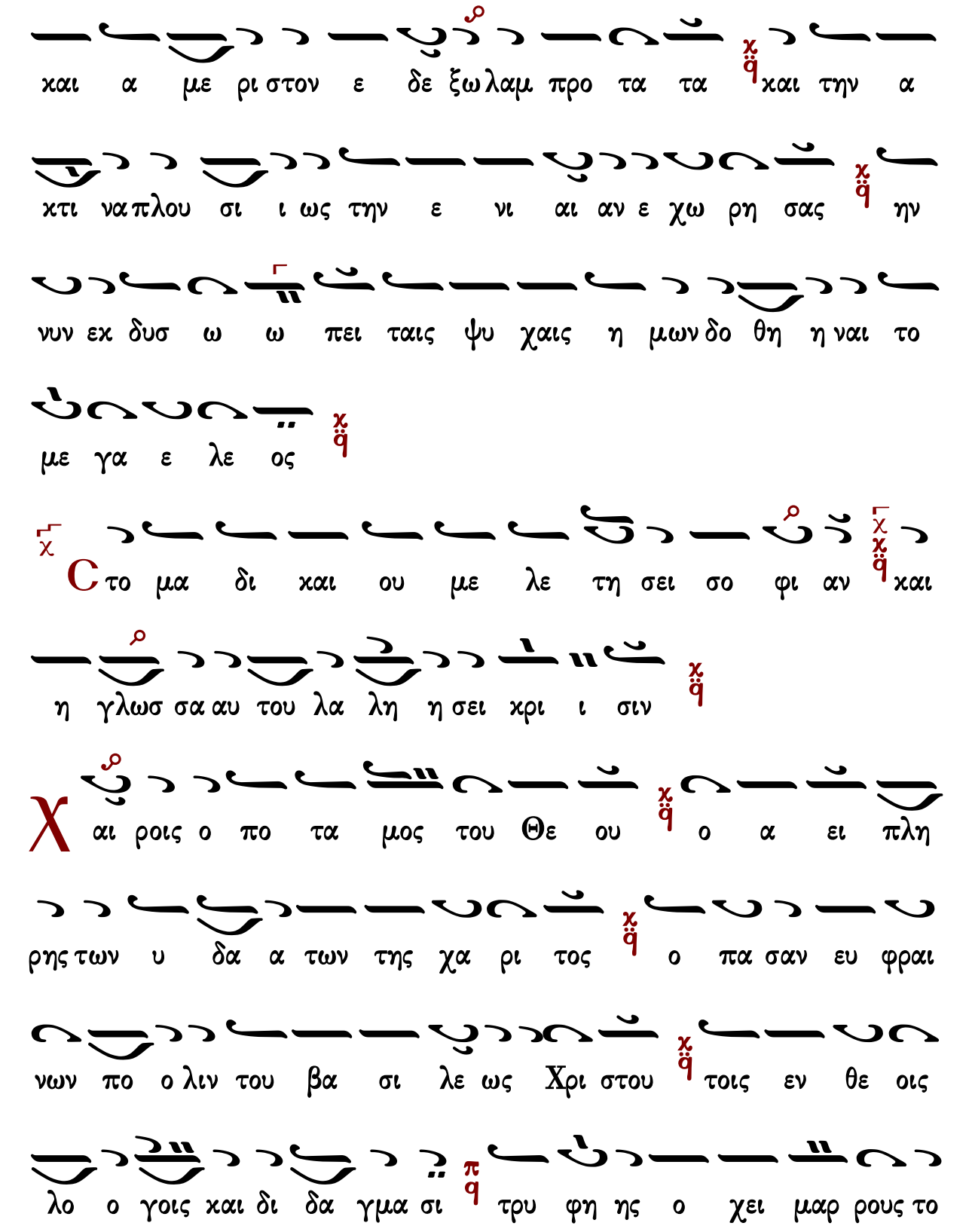
και α με ρι στον ε δε ξω λαμ προ τα τα και την α
κτι να πλου σι ι ως την ε νι αι αν ε χω ρη σας ην
νυν εκ δυσ ω ω πει ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το
με γα ε λε ος
Στο μα δι και ου με λε τη σει σο φι αν και
η γλωσ σα αυ του λα λη η σει κρι ι σιν
Χ αι ροις ο πο τα μος του Θε ου ο α ει πλη
ρης των υ δα α των της χα ρι τος ο πα σαν ευ φραι
νων πο ο λιν του βα σι λε ως Χρι στου τοις εν θε οις
λο ο γοις και δι δα γμα σι τρυ φη ης ο χει μαρ ρους το

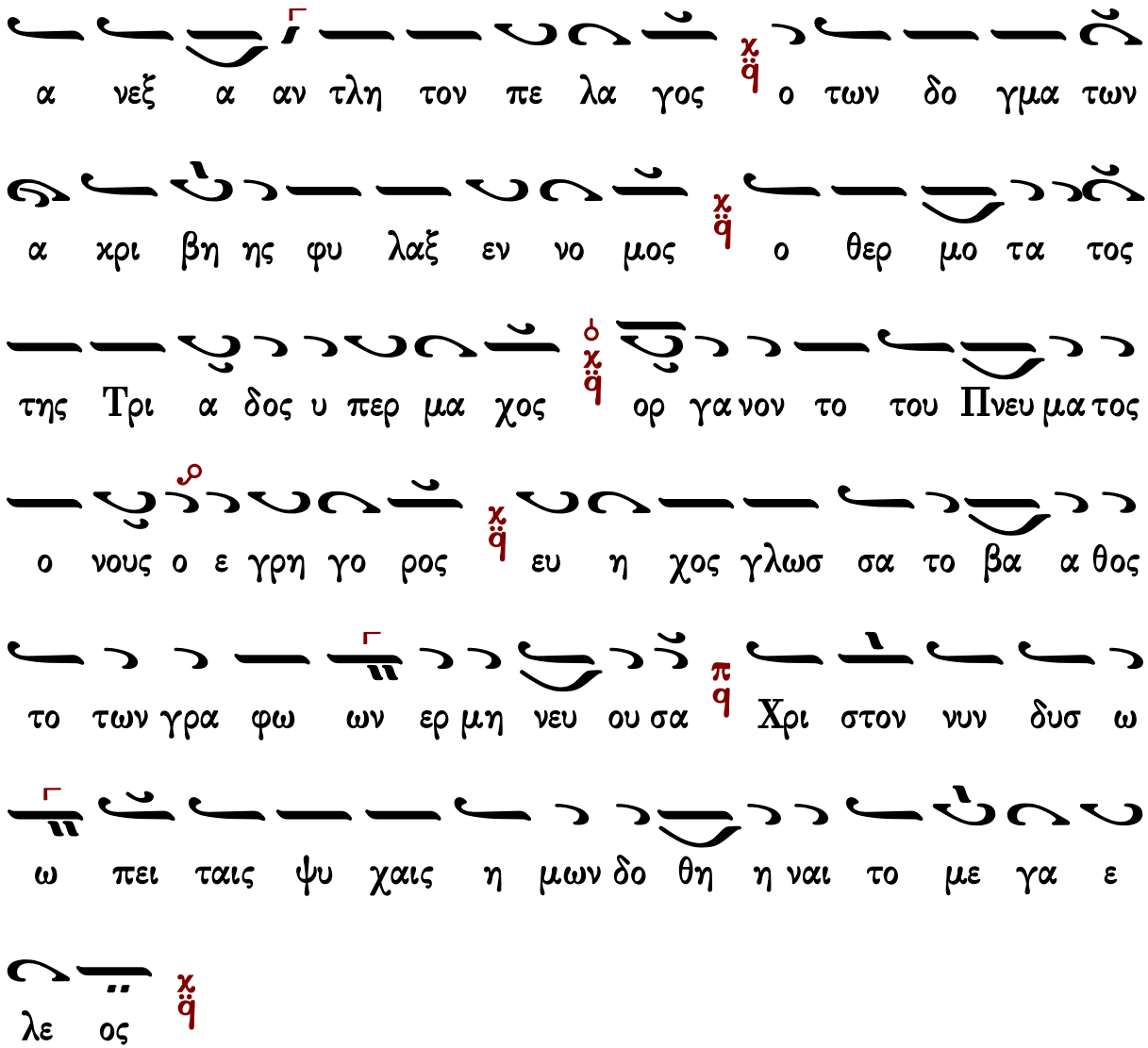

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.164*

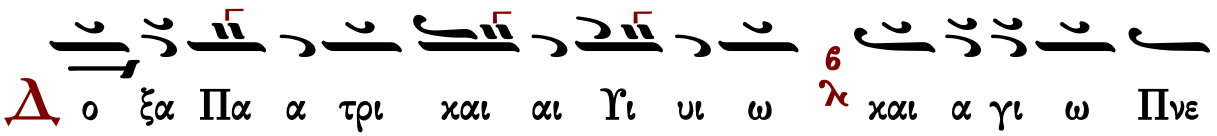

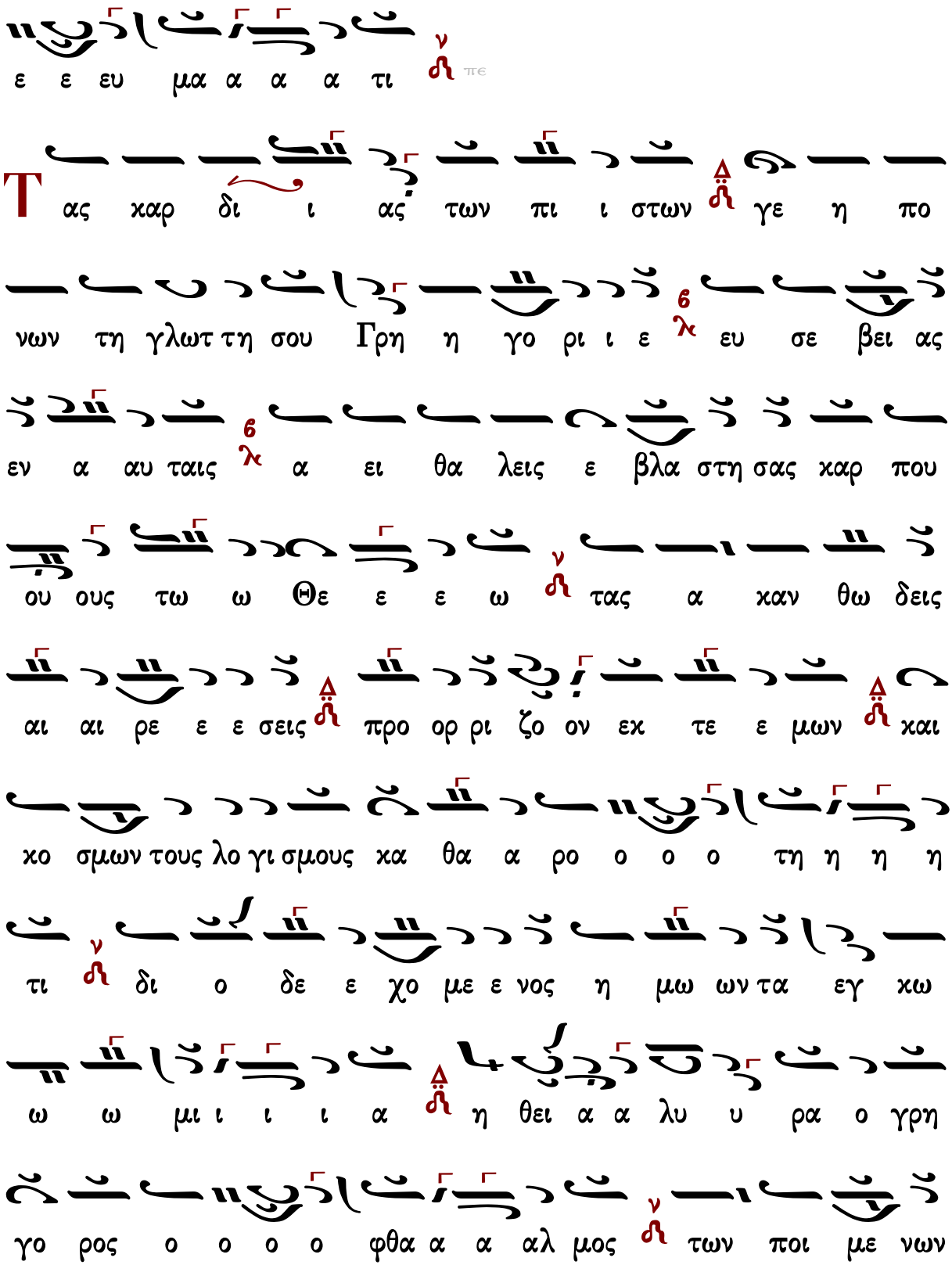
ε ε ευ μα α α α τι
Τ ας καρ δι ι ας των πι ι στων γε η πο
νων τη γλωτ τη σου Γρη η γο ρι ι ε ευ σε βει ας
εν α αυ ταις α ει θα λεις ε βλα στη σας καρ που
ου ους τω ω Θε ε ε ω τας α καν θω δεις
αι αι ρε ε ε σεις προ ορ ρι ζο ον εκ τε ε μων και
κο σμων τους λο γι σμους κα θα α ρο ο ο ο τη η η η
τι δι ο δε ε χο με ε νος η μω ων τα εγ κω
ω ω μι ι ι ι α η θει α α λυ υ ρα ο γρη
γο ρος ο ο ο ο φθα α α αλ μος των ποι με νων

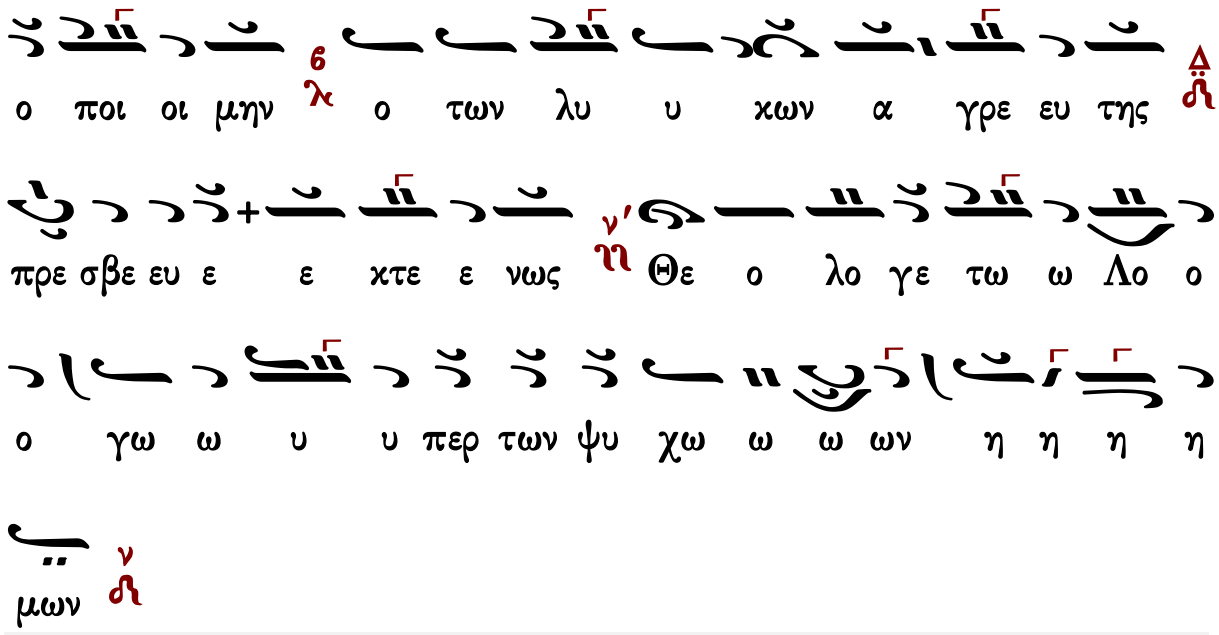

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ πα νη

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.104/460*

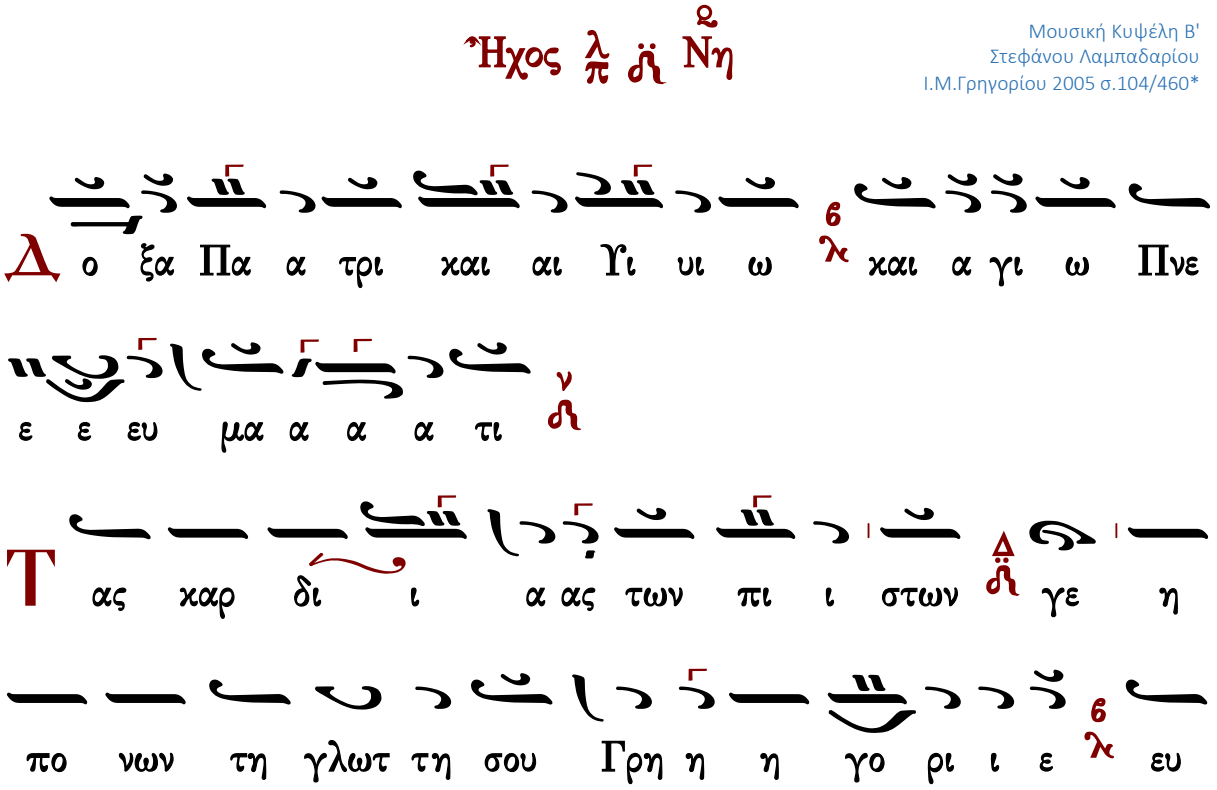

σε βει ας εν α αυ ταις α ει θα λεις ε βλα στη

σας χαρ που ου ους τω ω Θε ε ε ω ν τας α

χαν θω δεις αι ρε ε ε σεις προρ ρι ζο ον εχ τε ε

μων ν και χο σμων τους λο γι σμους χα θα α ρο ο ο

ο ο τη η η η τι ν δι ο δε ε χο με ε νος

η μων τα ε εγ χω ω ω μι ι ι ι α ν η θει

α α λυ υ υ ρα ο γρη γο ρος ο ο ο ο ο φθα

α α αλ μος ν των ποι με νων ο ποι οι μην λ ο των

λυ υ χων α γρε ευ της ν πρε σβε ευ ε εχ τε ε

νως ν Θε ο λο γε τω ω Λο ο ο γω ω υ πε ερ

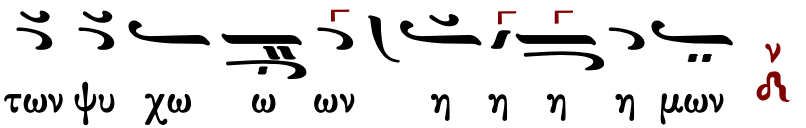

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ πα νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.478*

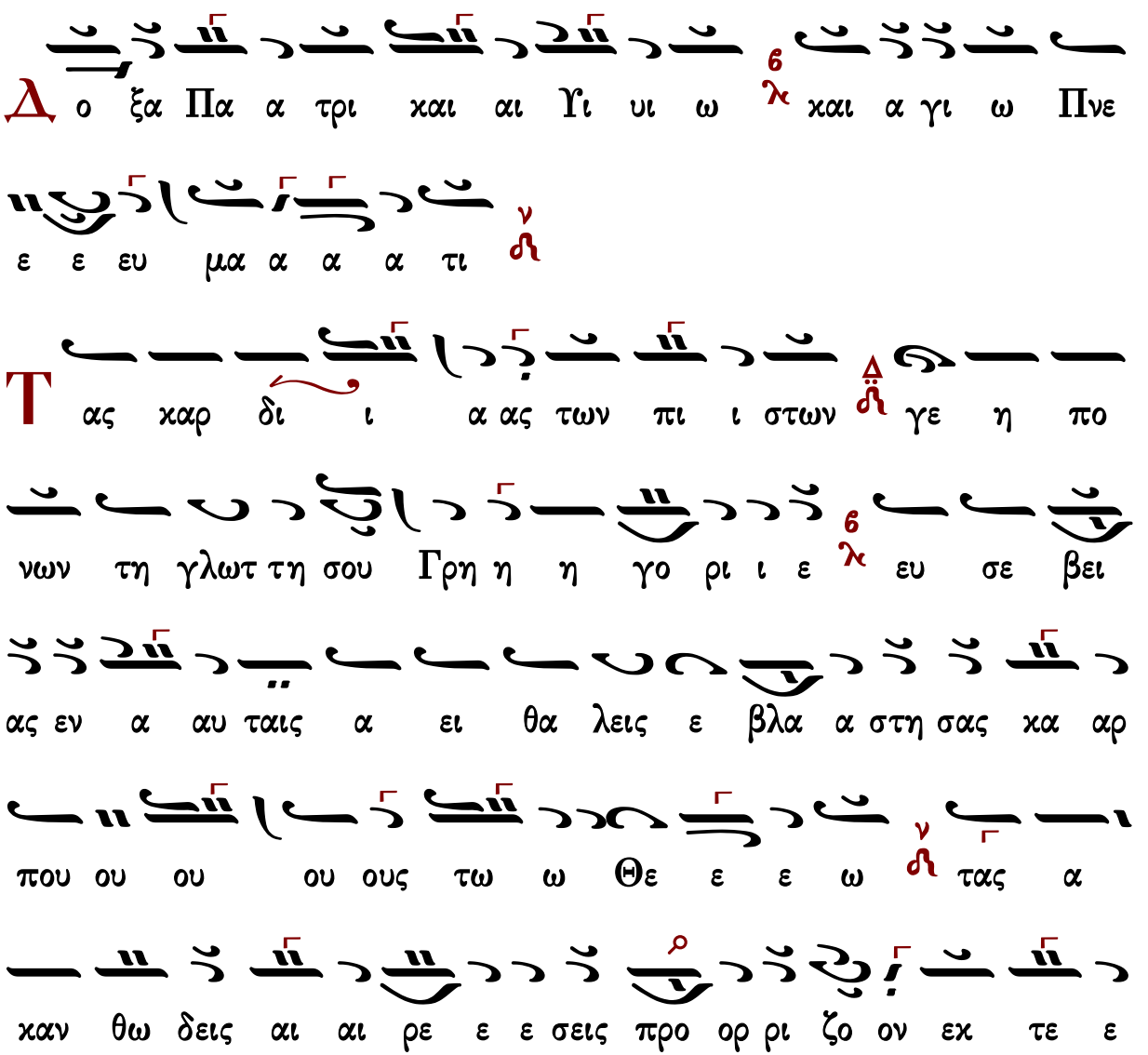

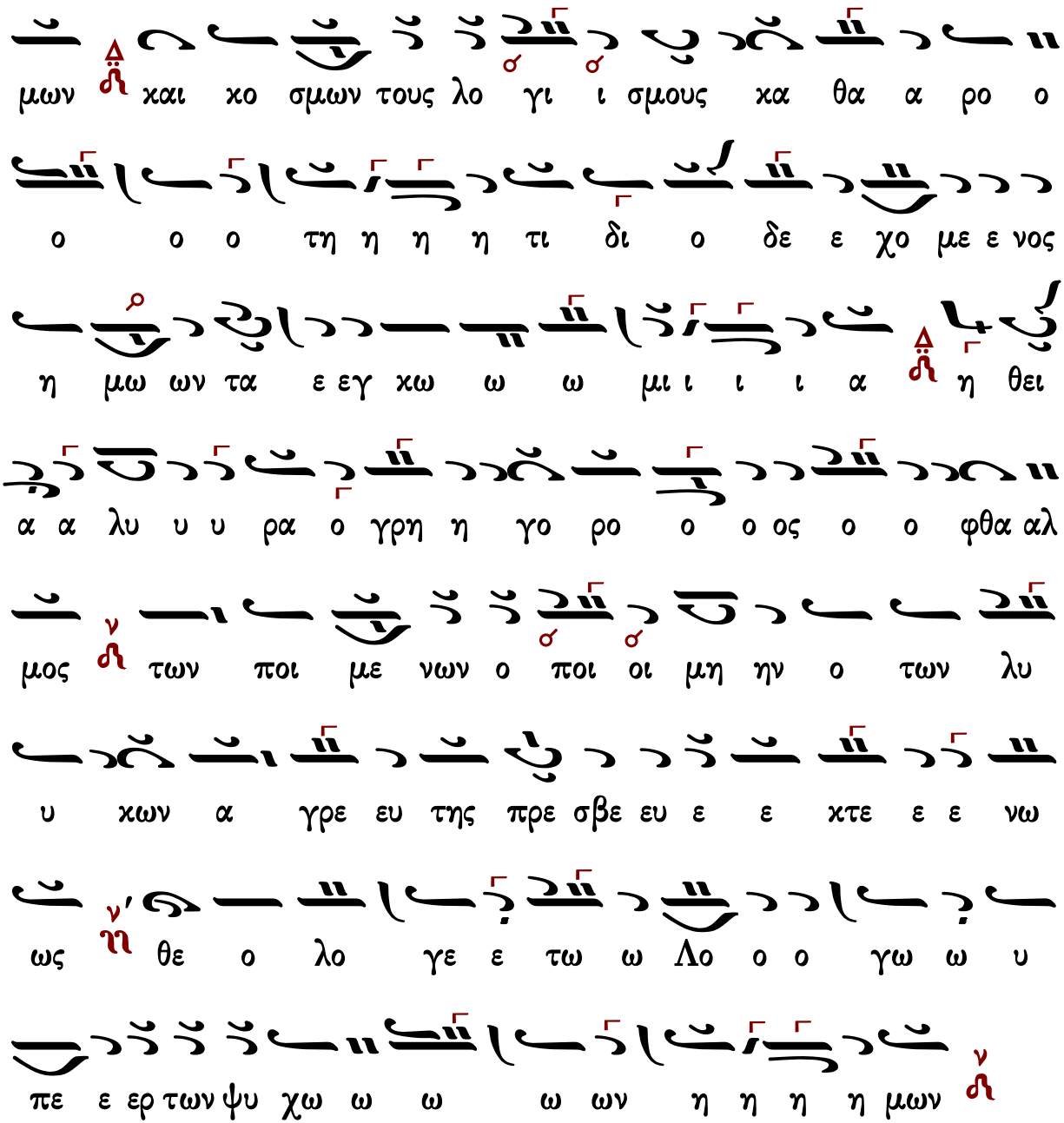

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ̅ ἀ̅ Νη̅

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.294*

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι

Τας χαρ δι ι α ας τω ων πι ι στω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ων γε ε η πο νων

τη η γλω ωτ τη η σου ου ου Γρη η γο ο ο ο ο ρι ι ι ε

ε ευ σε βει ει ας ε εν α α αυ ται αι αις α

ει θα λεις ε βλα α α στη η η η η σα α ας

χαρ που ου ου ους τω Θε ε ω ω ω τας α χαν θω

ω ω ω δεις αι ρε ε ε ε ε σεις προρ ρι ι ζο

γω ω υ πε ε ερ τω ωνψυ χω ω ω ω ω ων
ε ε νω ως θε ο λο γε ε ε ε τω Λο ο ο
γρευ τη η η ης πρε ε ε ε σβε ευ ε ε εχ τε
ποι οι μη η η ην λυ υ χω ων α α
μο ο ο ο ο ο ος των ποι με ε ε νω ων ο ο
υ υ υ υ υ ρα ο γρη η γο ο ρο ο ος ο φθα αλ
εγ χω ω μι ι ι α α η θει α λυ υ υ υ
ε χο ο με ε νο ος η μω ων τα ε εγ χω ω τα
ου ου ους χα α θα α ρο ο τη η τι δι ο δε
ο ο ον εχ τε ε ε μων και πλου των του ους λο γι σμου

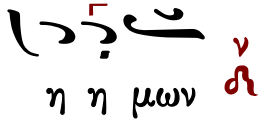

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.328/326*

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

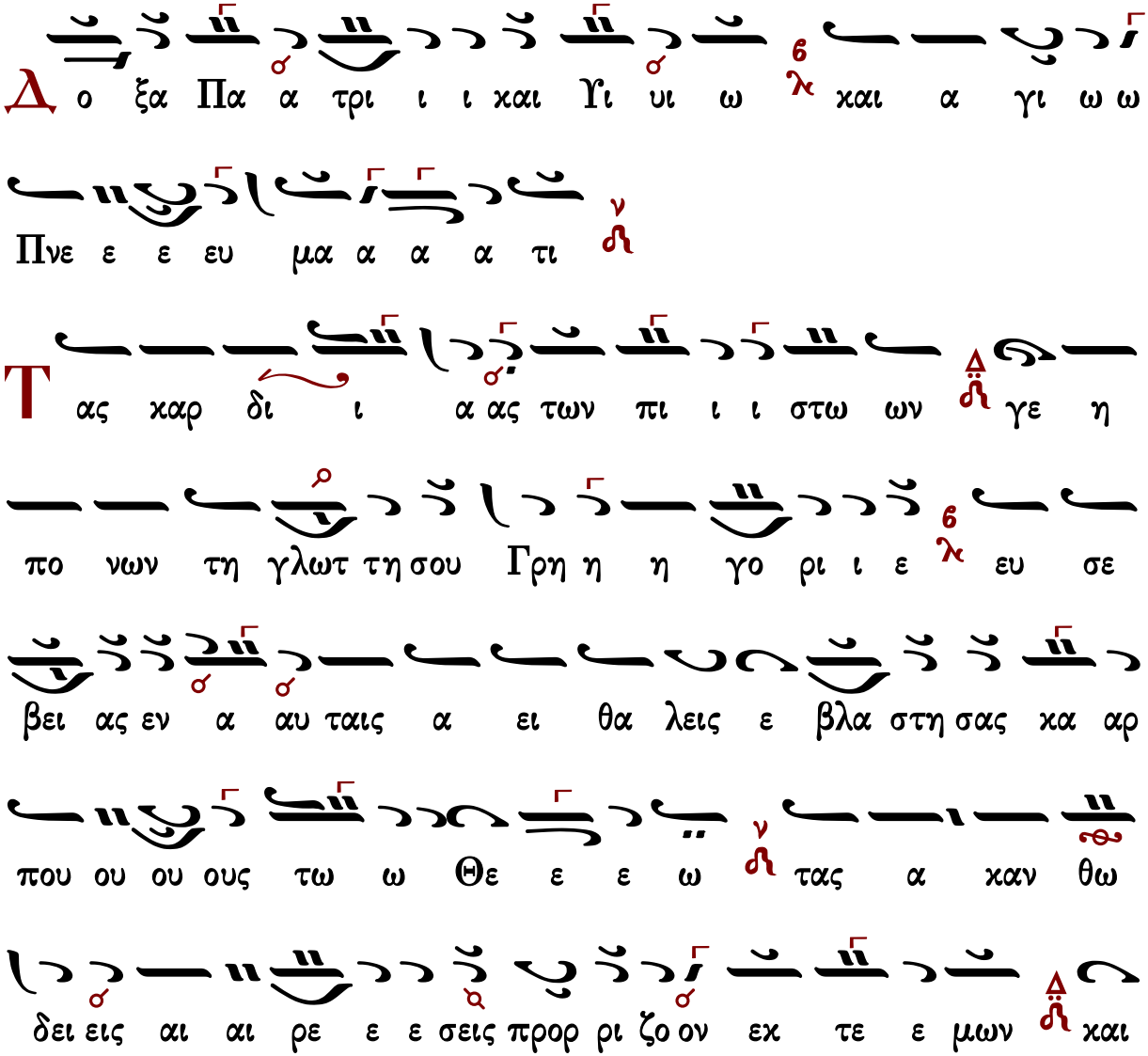

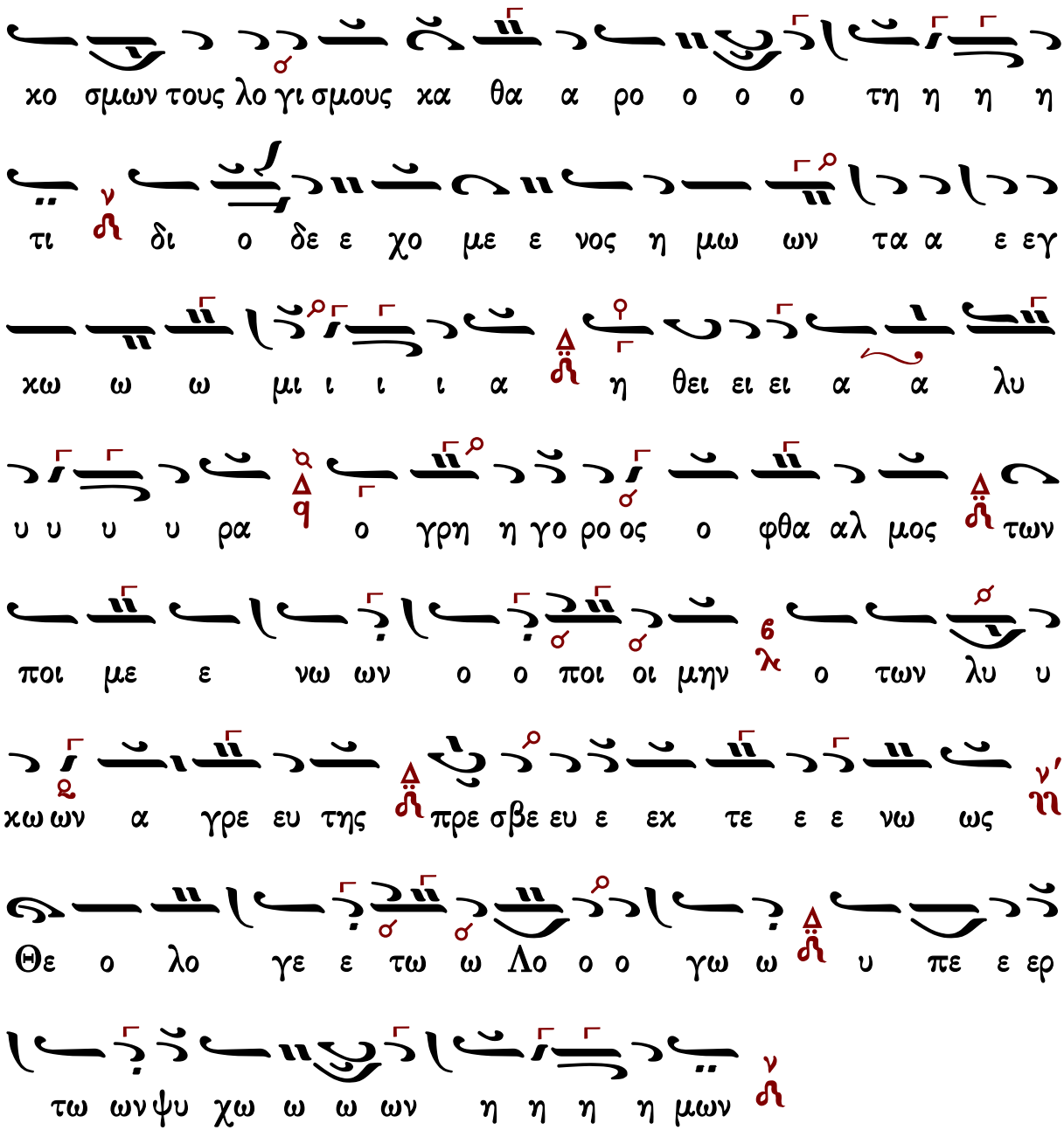

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ΄ ἀ Νη

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστάριον 2019 σ.381*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ω και α α γι

ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Τ ας χαρ δι α ας των πι στων γε η πο νων τη

γλωτ τη σου Γρη η η γο ρι ι ε ευ σε βει ει

α ας ε εν α αυ ταις α ει θα λεις ε βλα α στη η

σας χα αρ που ου ους τω Θε ε ε ω τας α

καν θω δεις αι αι ρε ε ε σεις προ ο ορ ρι ζο ον εκ τε

μων και κο σμων τους λο γι σμους κα θα α ρο

ο ο τη η η η τι δι ο δε ε χο με ε νος η

μω ων τα α ε εγ κω ω ω μι ι ι α η

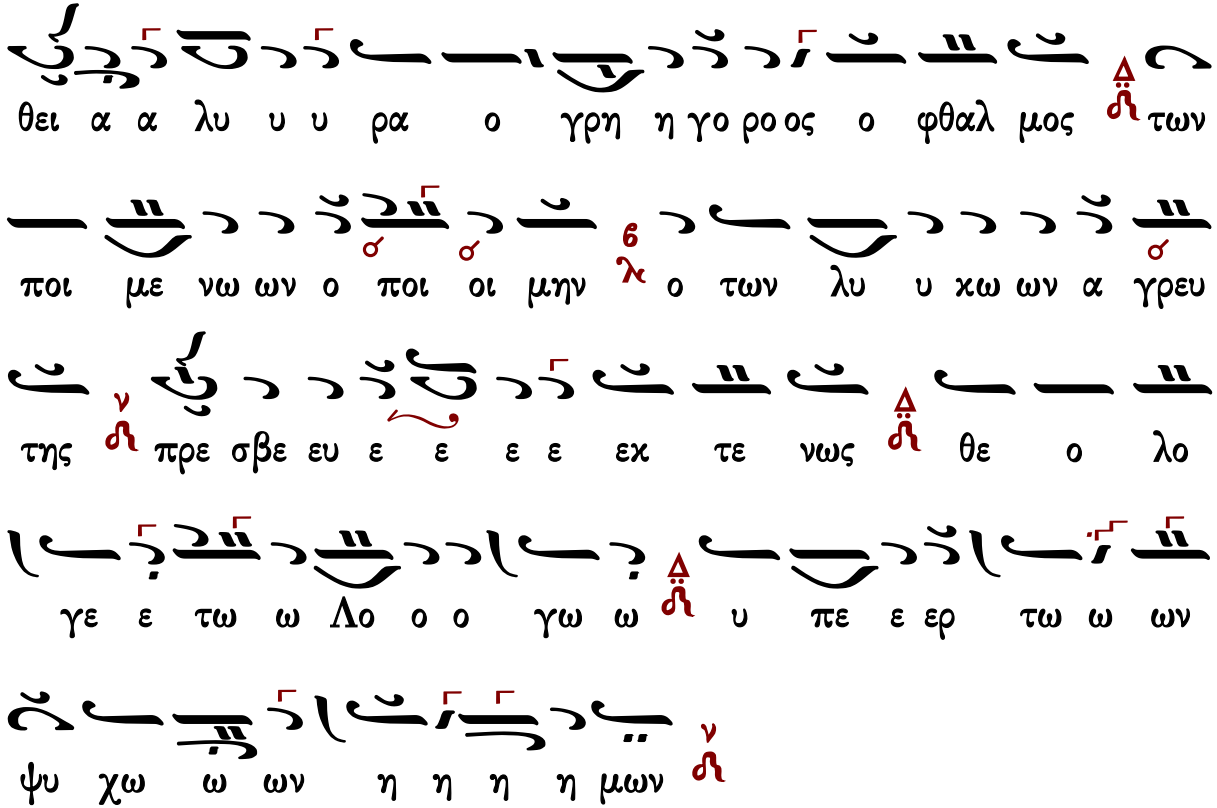

Θεοτοκίον

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.329/327*

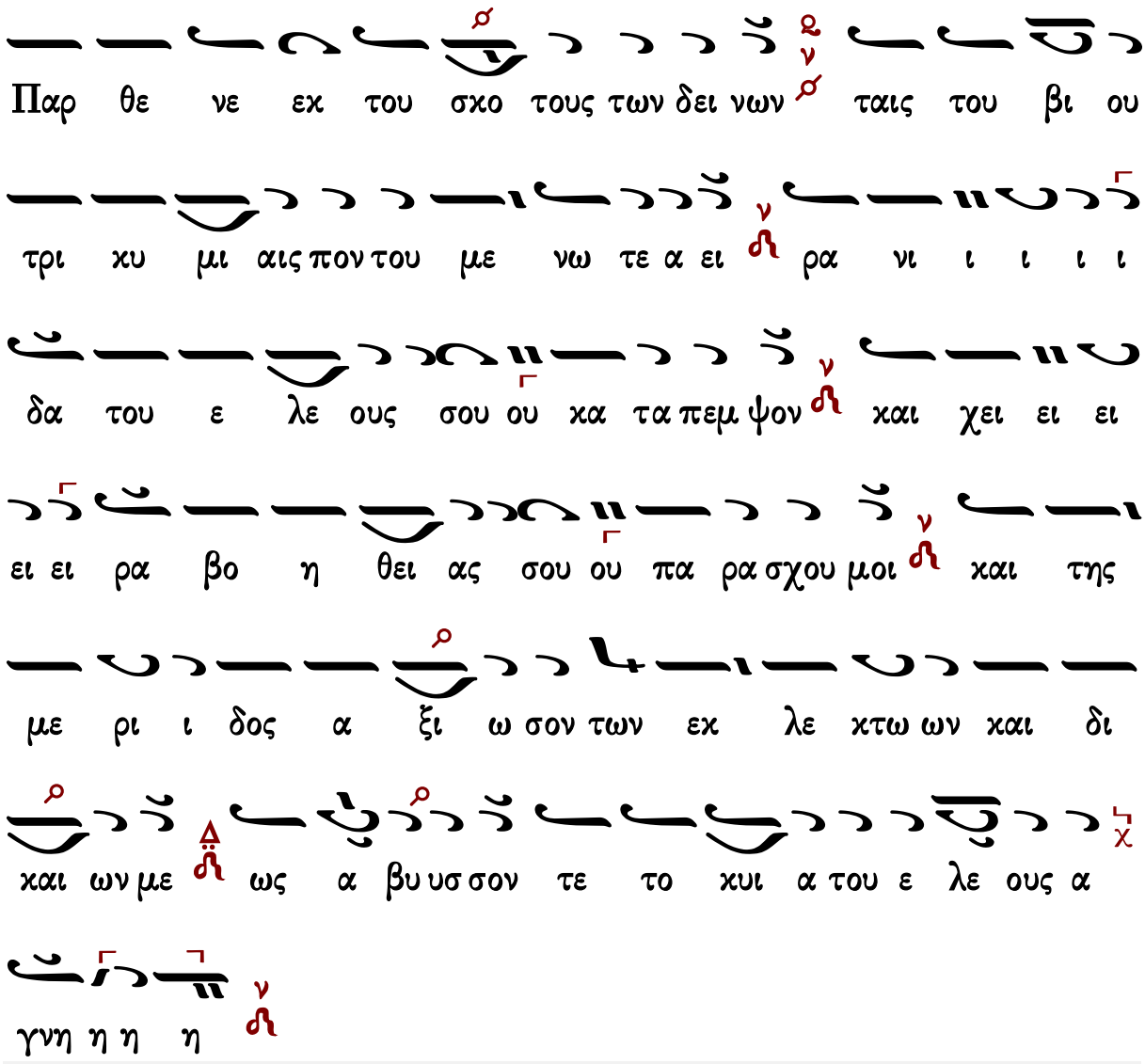

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀπολυτίκιον

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.96*

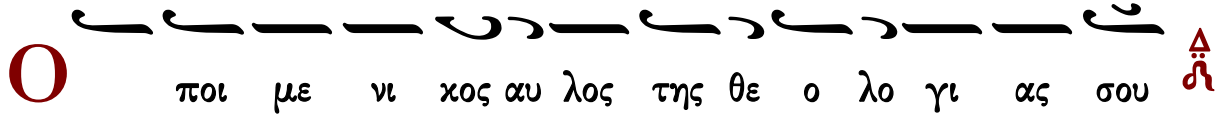

ἑσπέρας	☜ Θεοτοκίον ☞	ὄρθρος	Θεία Λειτουργία	Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.105/461*

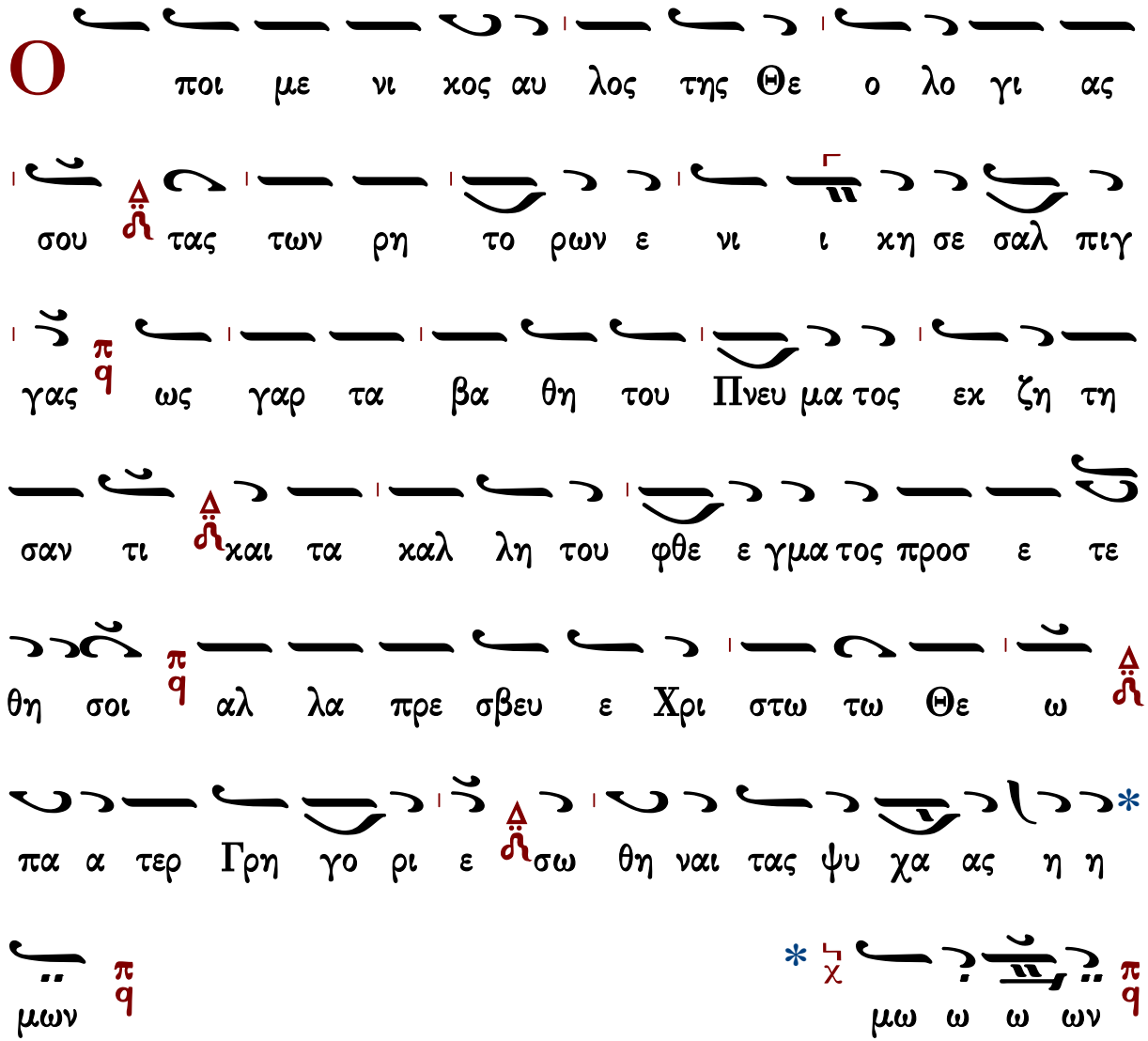

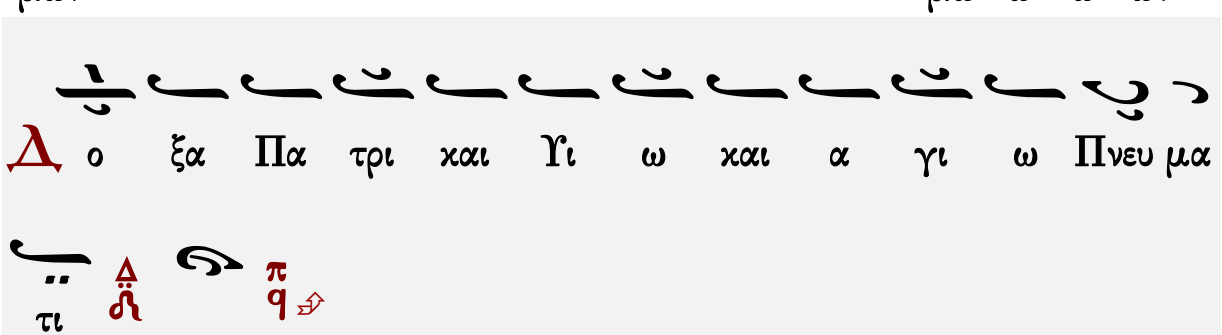

ἑσπέρας | ☜ Θεοτοκίον ☞ | ὄρθρος | Θεία Λειτουργία | Εἰσοδικὸν | ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Ἦχος ∫ q̈ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.479*

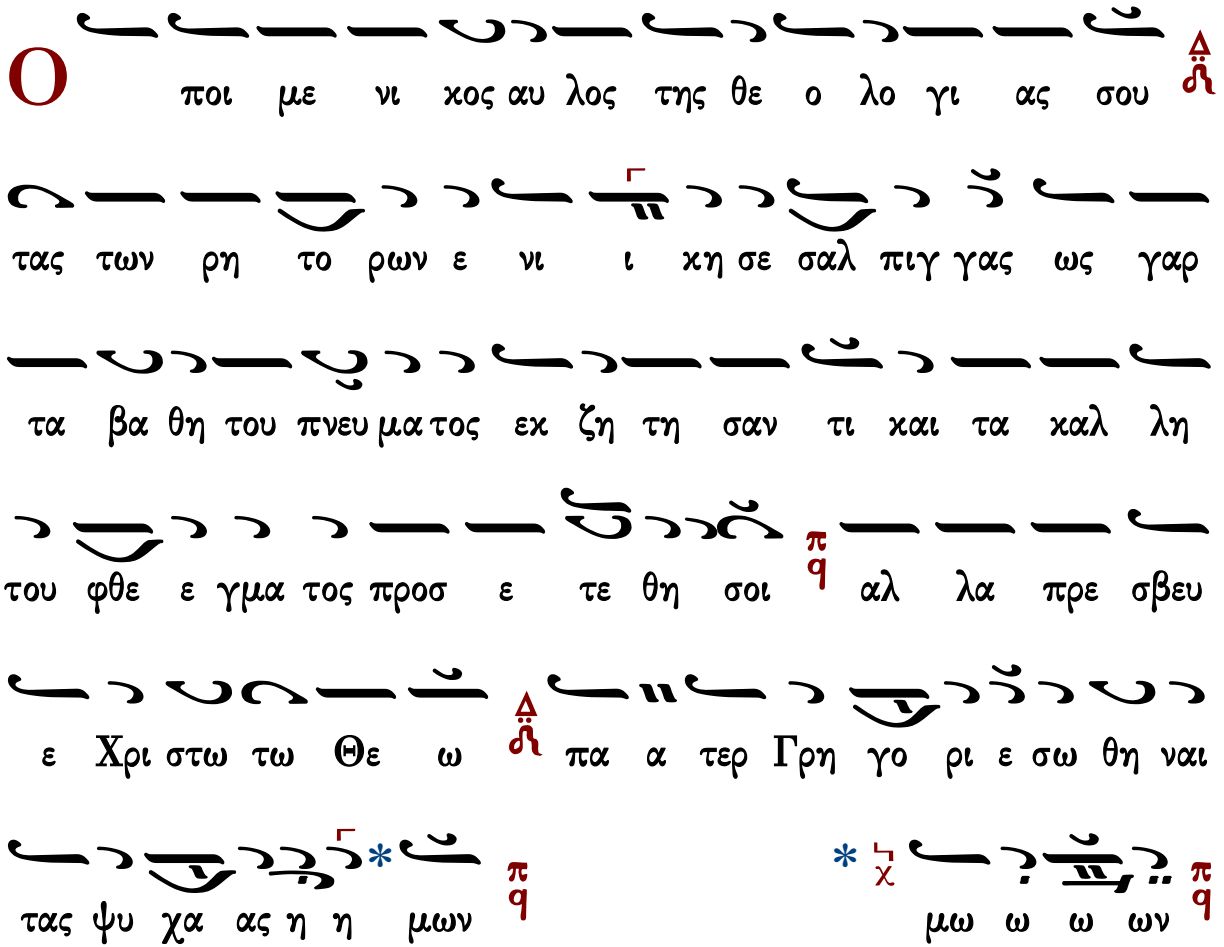

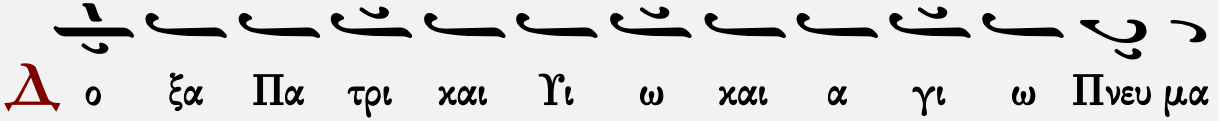

ἑσπέρας	☜ Θεοτοκίον ☞	ὄρθρος	Θεία Λειτουργία	Εἰσοδικὸν	ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⲅ ϥ̈ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.330/328*

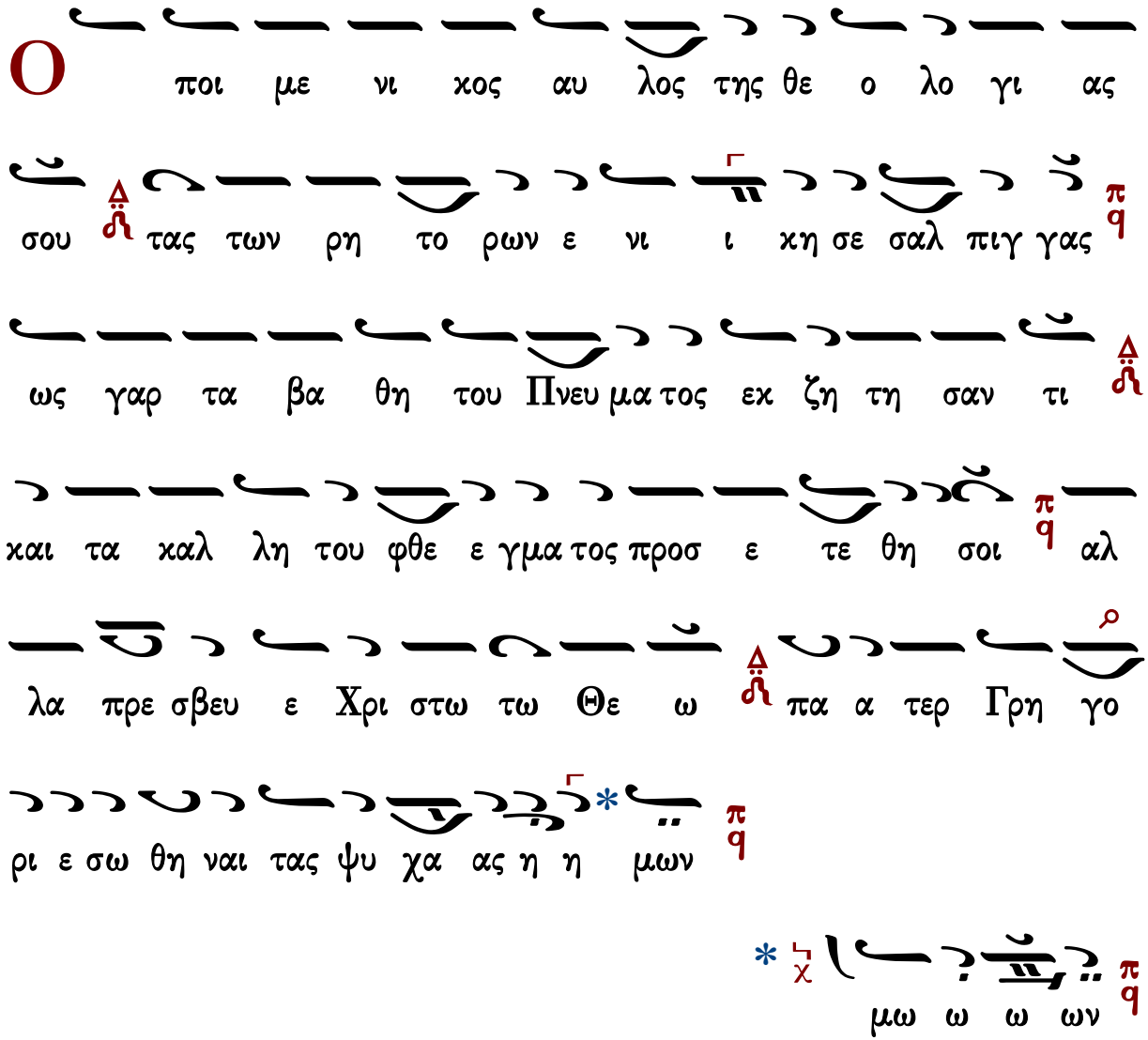

ἑσπέρας | ☜ Θεοτοκίον ☞ | ὄρθρος | Θεία Λειτουργία | Εἰσοδικὸν | ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Ἦχος ⸗ Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.456*
(διασκευὴ Γερασίμου μοναχοῦ)

Ο ποι με νι χο ος α αυ λο ο ος της θε

ο ο λο γι α ας σου ου ου τας τω ων ρη

το ο ο ο ο ρων ε ε νι ι ι ι χη η σε ε ε

σα α αλ πι ιγ γα ας ως γαρ τα βα α

α α α θη του ου πνευ μα α το ος ε εκ ζη τη

σα αν τι ι ι και τα κα α α α αλ λη του

φθε ε γμα το ο ος προ οσ ε ε ε τε ε ε θη

η η σοι οι αλ λα πρε σβευ ε Χρι στω ω ω τω Θε ε

ω ω ω πα α α α τε ερ Γρη η γο ο ρι ι ε

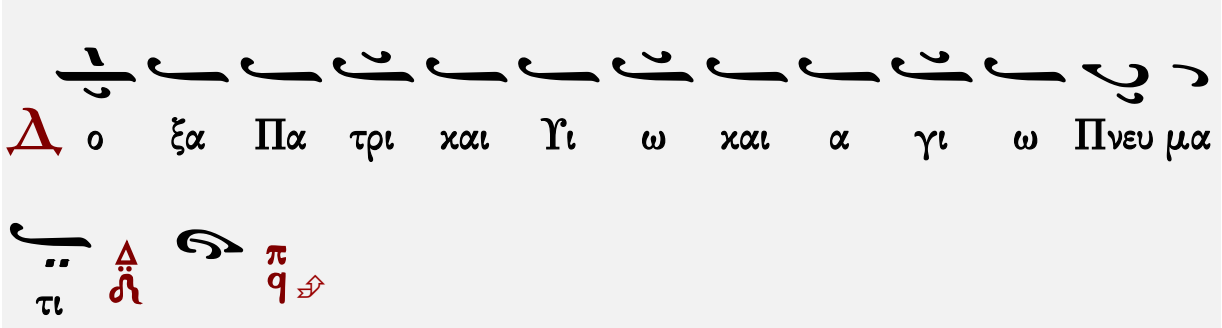

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.15*

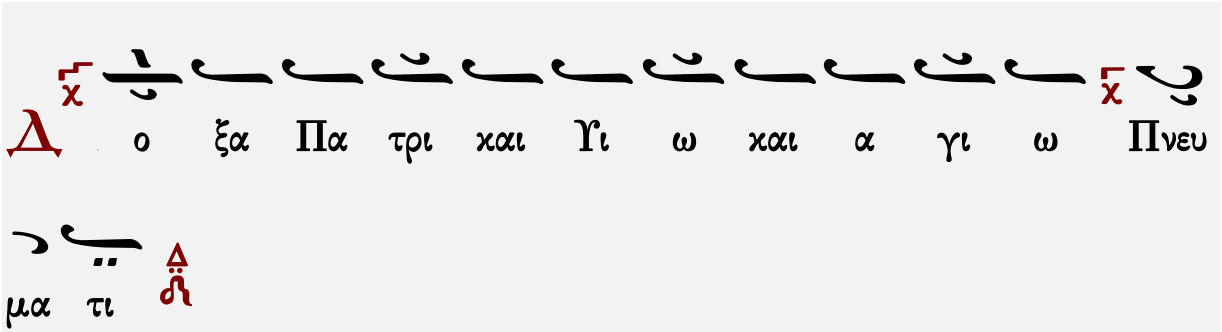

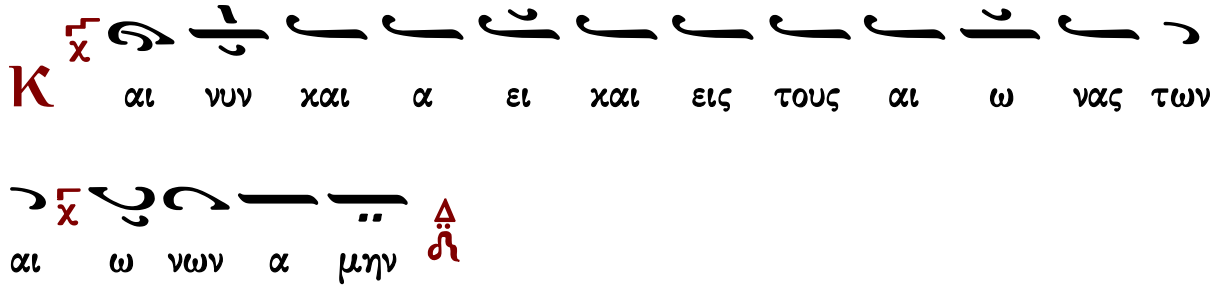

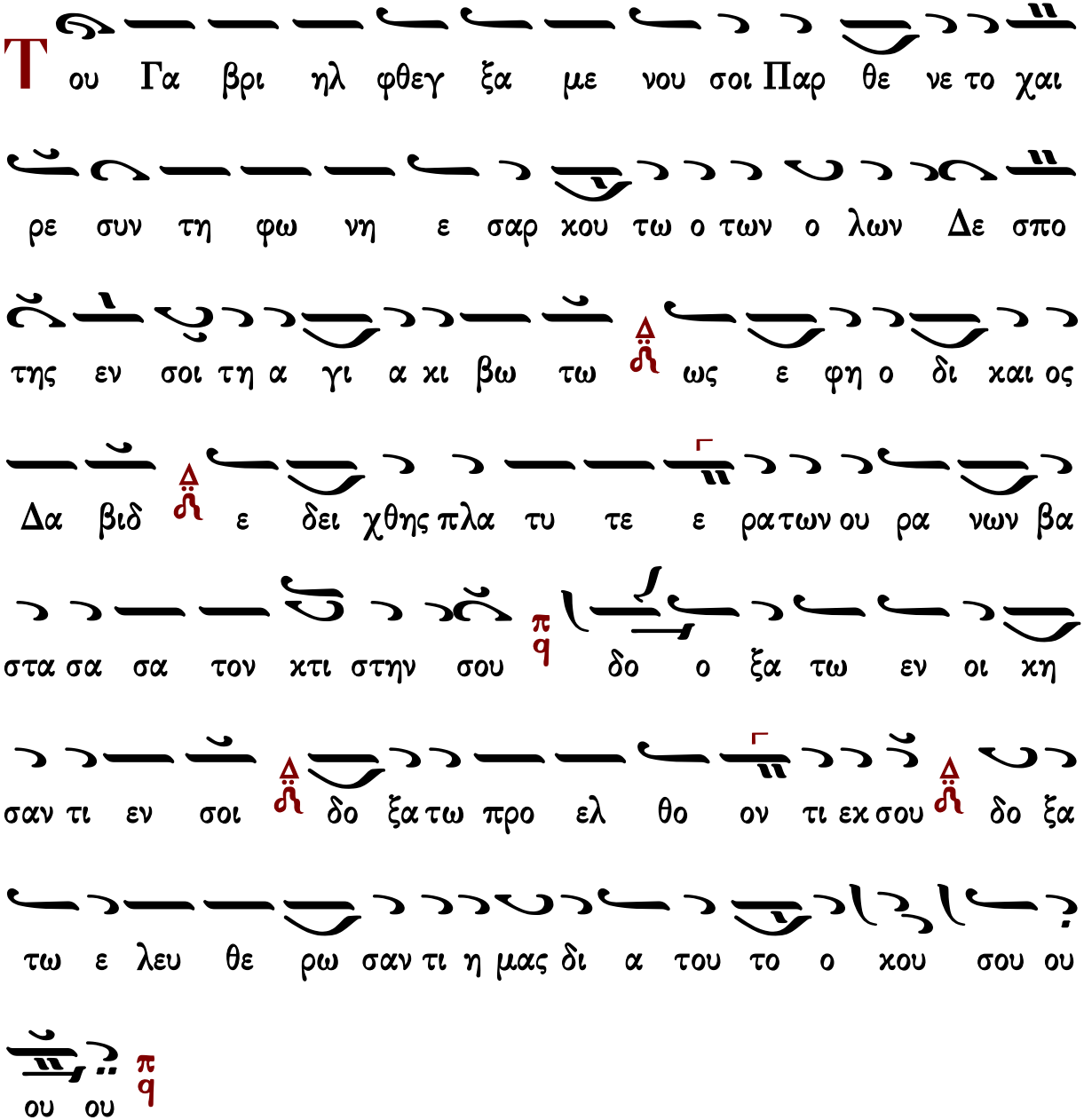

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Θεοτοκίον

Ἦχος δ΄ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.13#

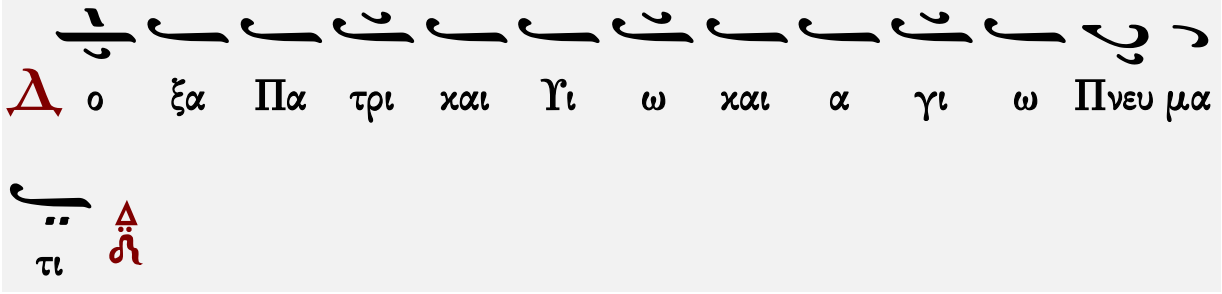
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

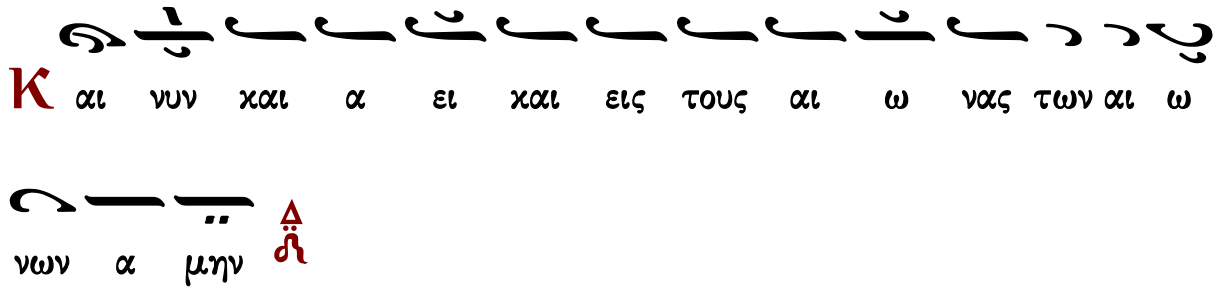
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Τ ου Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων
Δε σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη
ο δι και ος Δα βιδ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των
ου ρα νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω εν οι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ σου

δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο χου ου

σου ου ου ου

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος πλ. α Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον 1952 σ.17*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Τ ου Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι

αι ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε

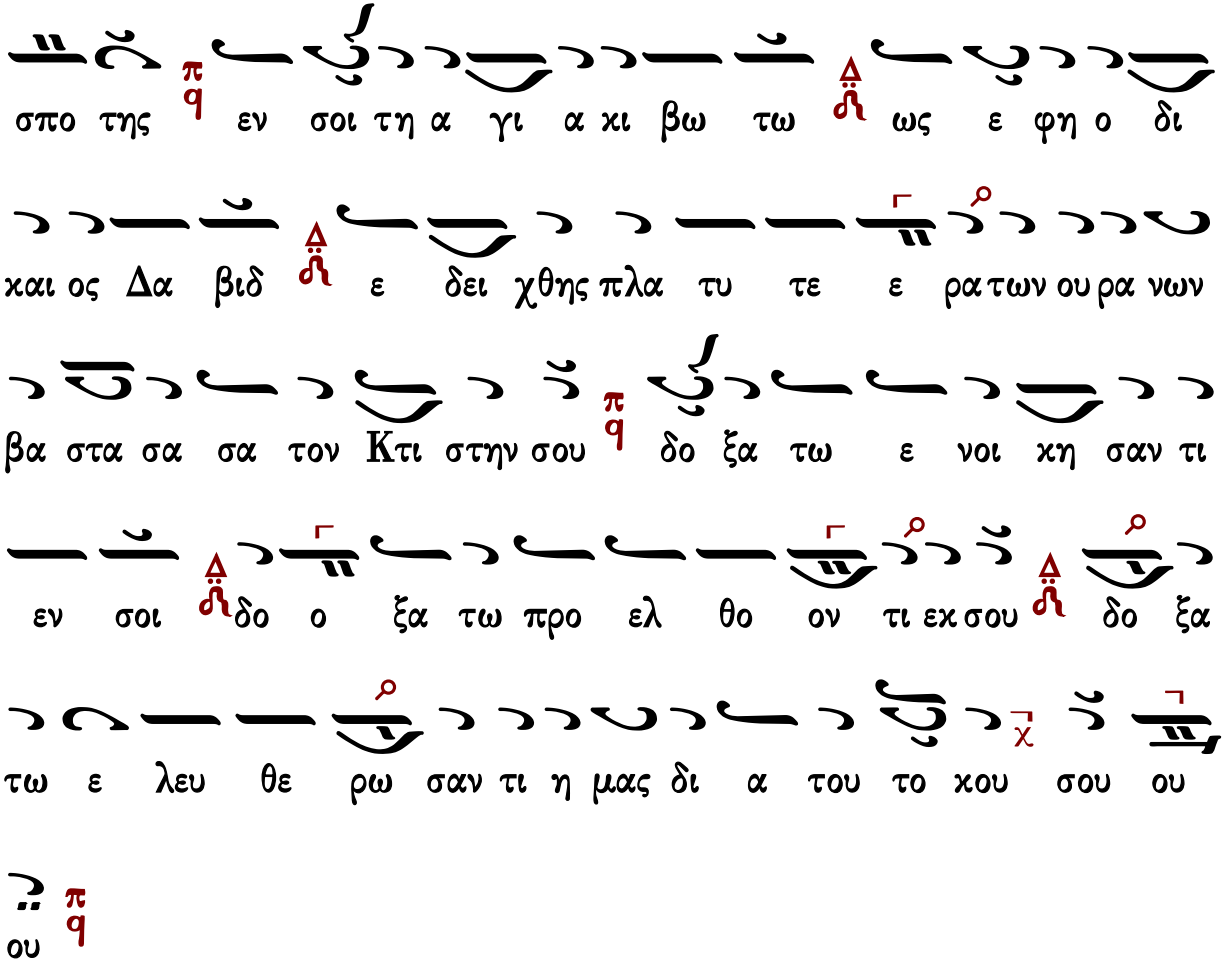

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Καθίσματα](#)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.26*

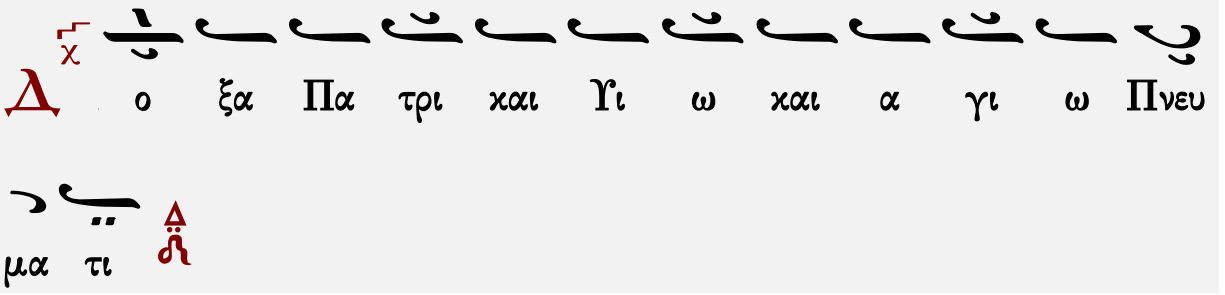

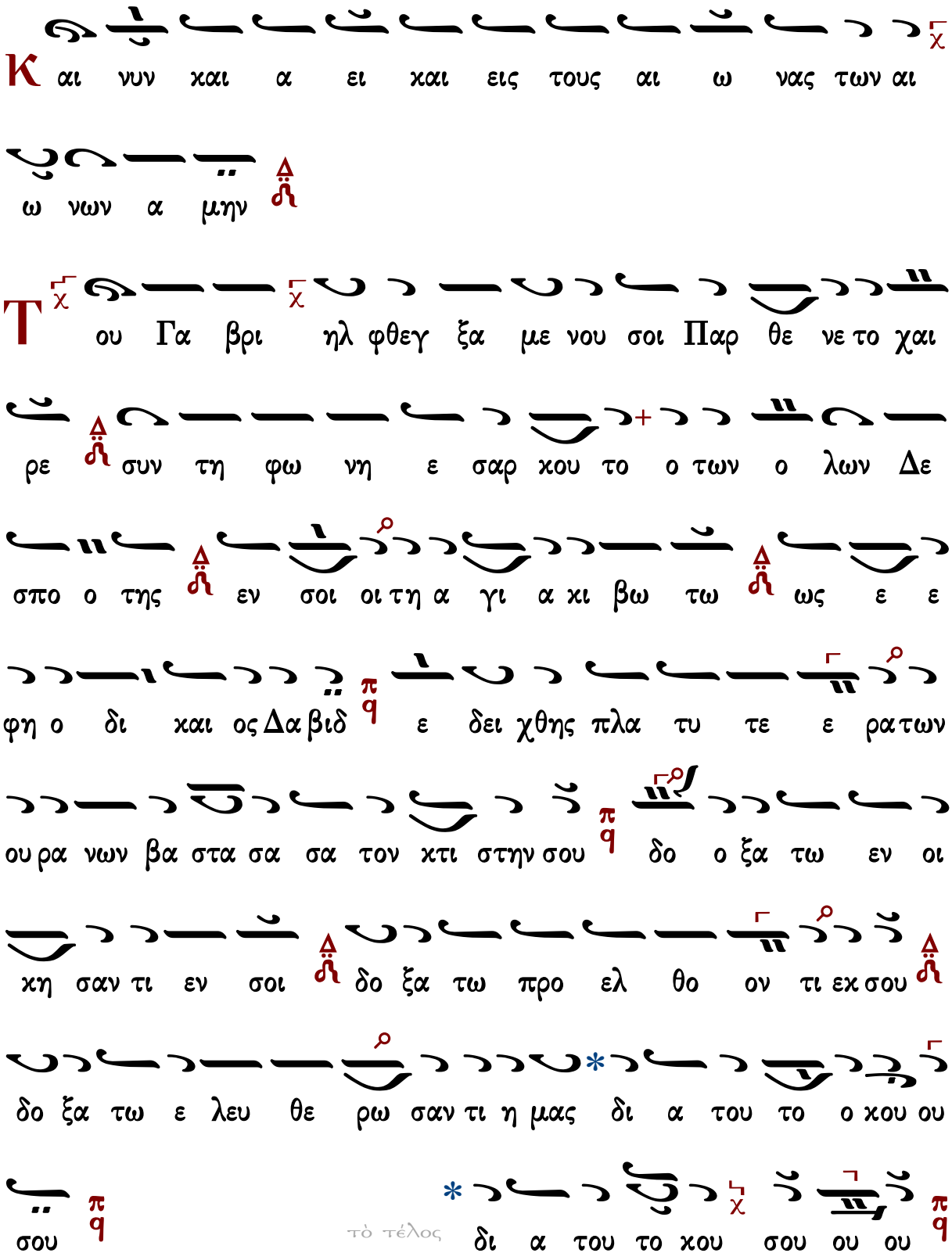
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
Τ ου Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της εν σοι οι τη α γι α κι βω τω ως ε ε
φη ο δι χαι ος Δα βιδ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των
ου ρα νων βα στα σα σα τον κτι στην σου δο ο ξα τω εν οι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ σου
δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κου ου
σου
τὸ τέλος δι α του το κου σου ου ου

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ἡ **Πα**

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.13#

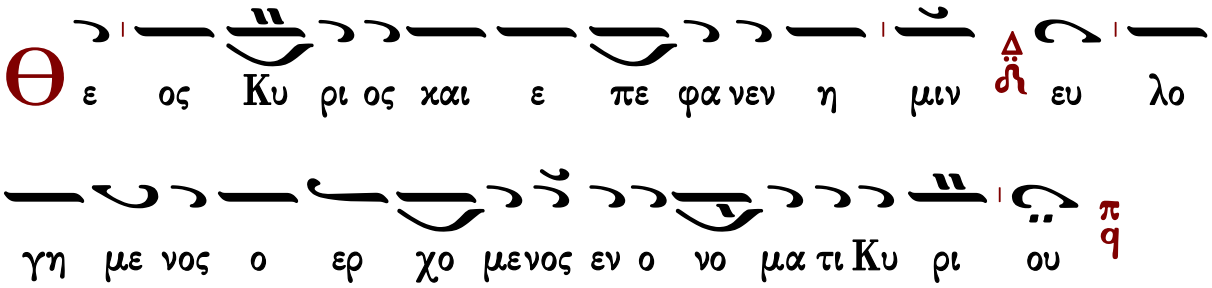

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

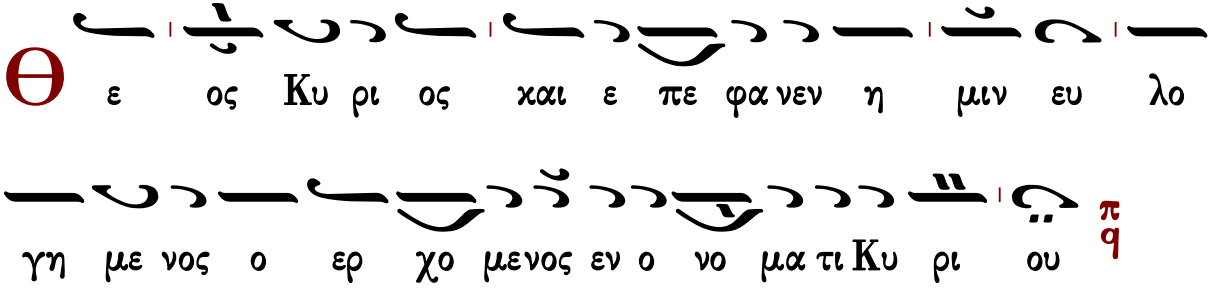

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος ἡ **Πα**

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.428*

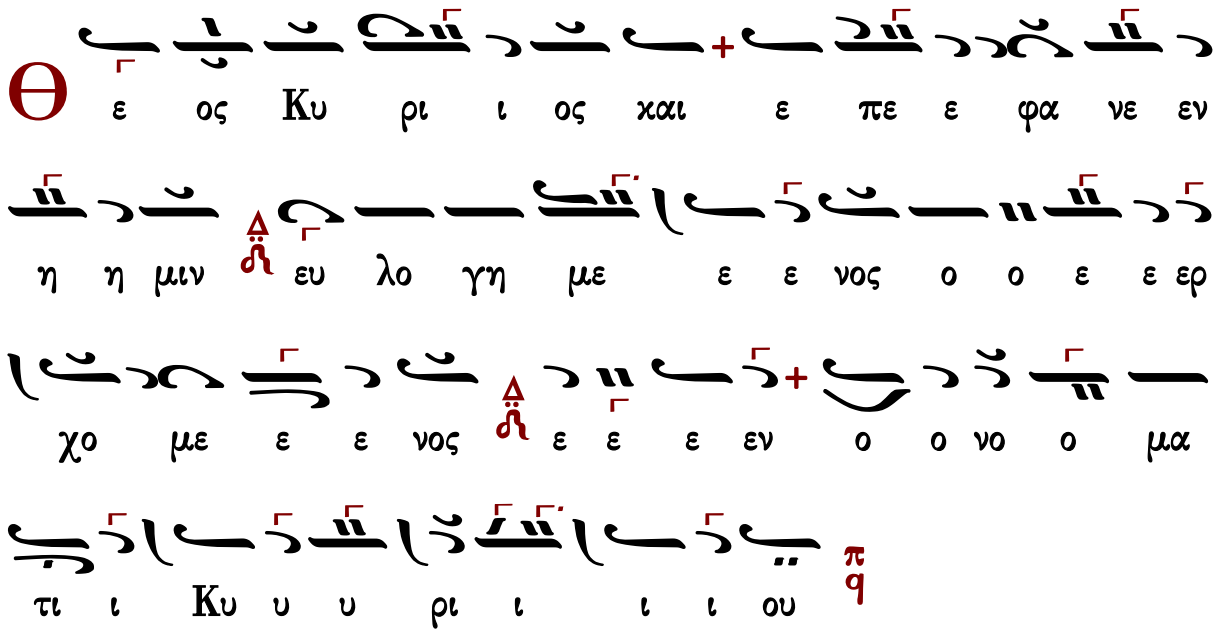

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ⲗ ϥ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.17*

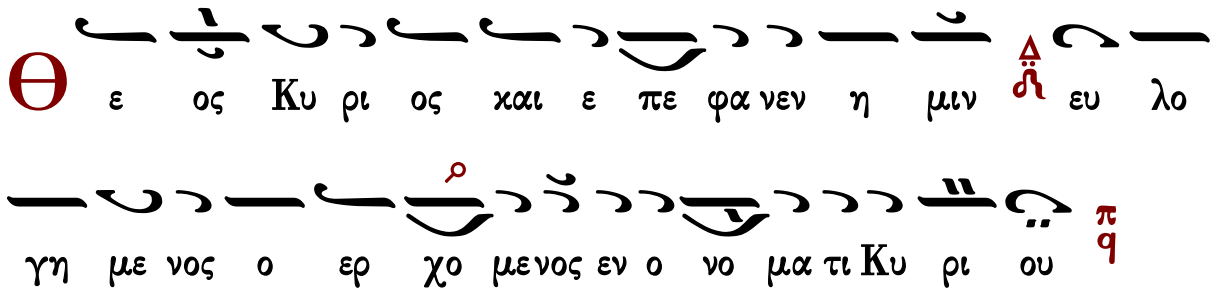

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κάθισμα μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Θείας Πίστεως

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.331*

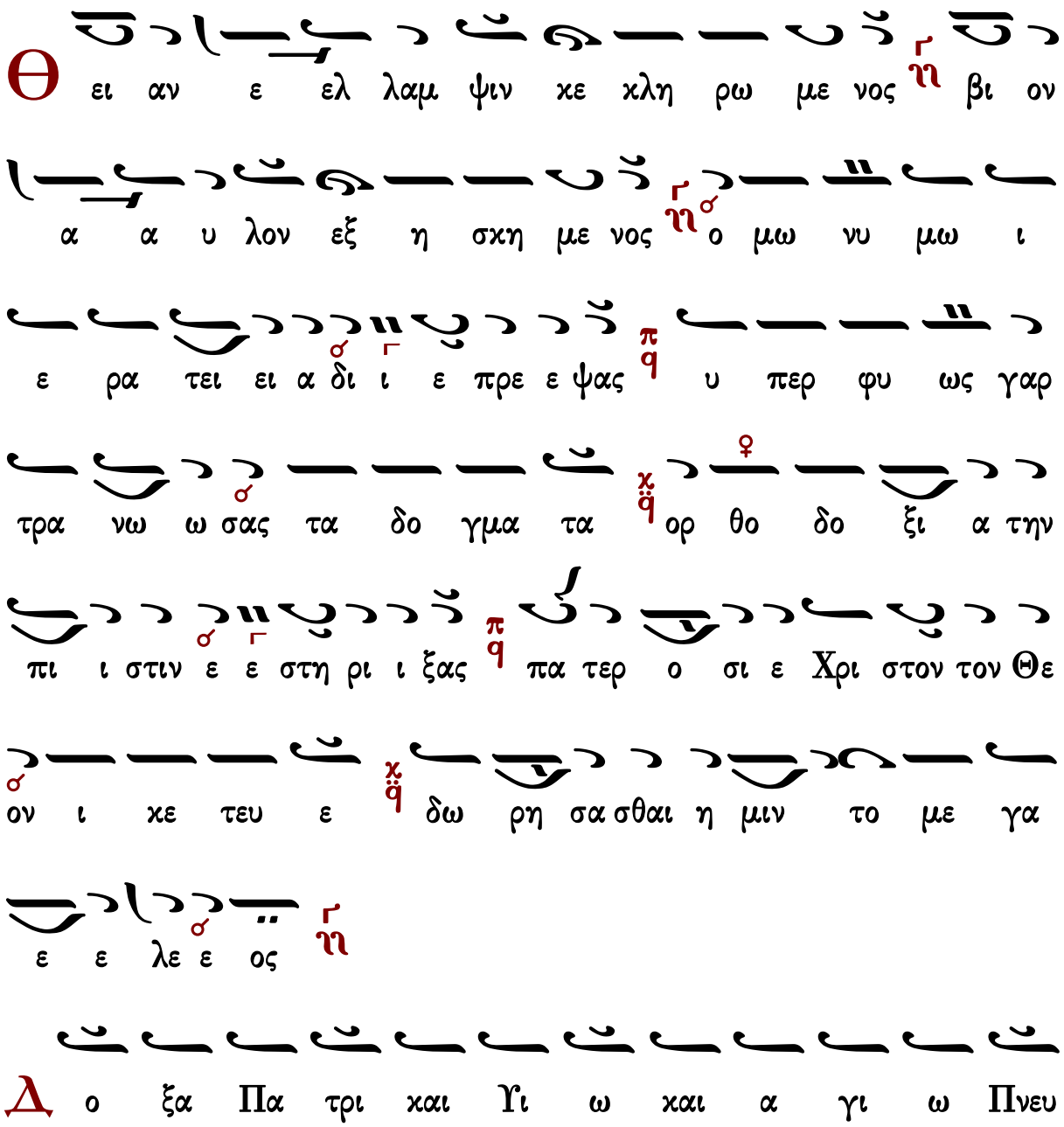

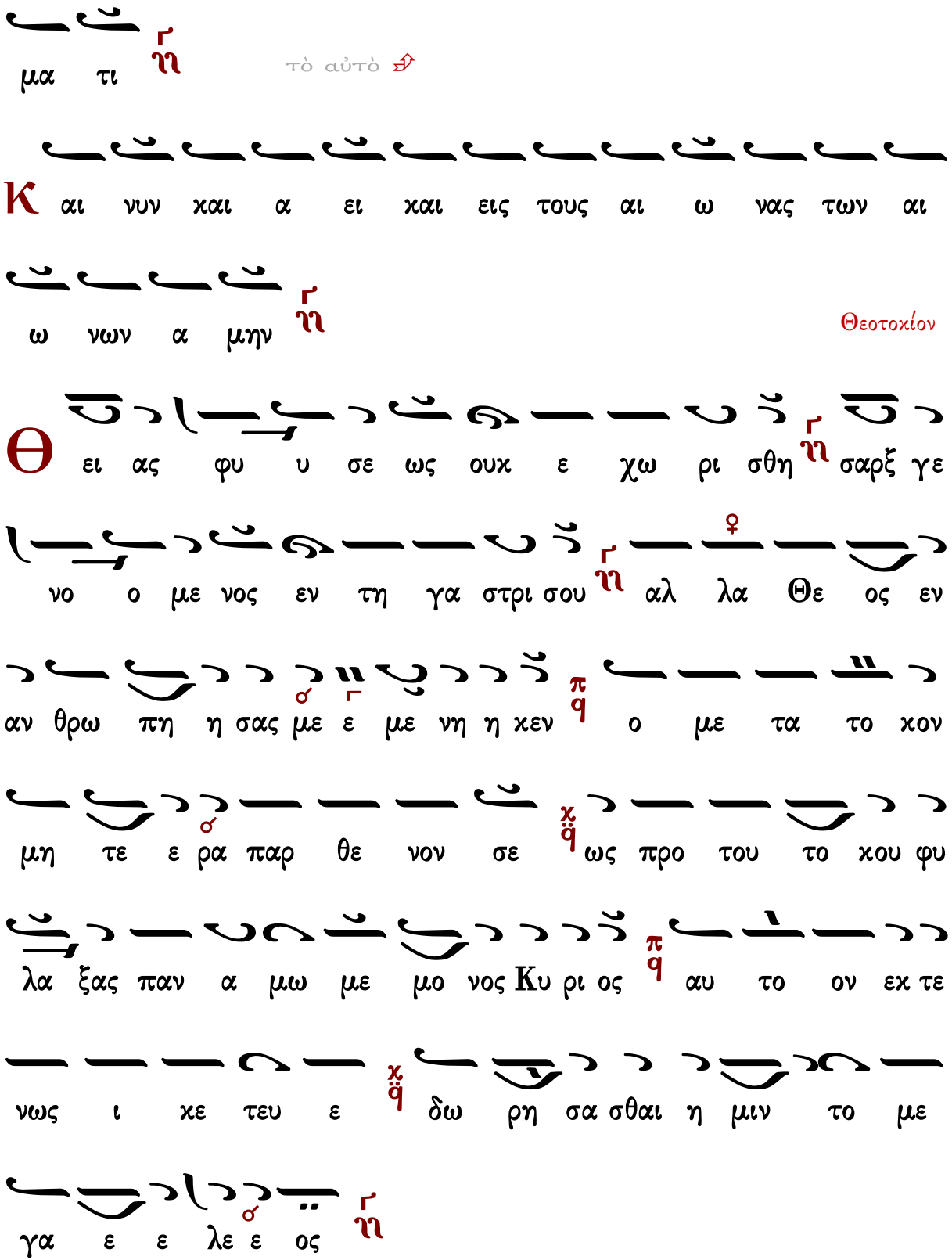

Κάθισμα μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.331*

Γ ρη γο ρη σας τω λο ο γω της α λη θει ας

Χρι στου χ ϊ της Τρι α δος το κρα α τος ε θε ο λο

γη σας χ ϊ την Α ρει ου δυσ σε βη και πα ρα νο μον

κα κο δο ξι αν κα θε λων ως ευ σε βει ας α ρι

στευς και προ ο μα χος ι ε ραρ χα χ ϊ ε φω τι σας

τους εν σκο ο τει της α γνω σι ι ας κα θευ δο ον

τας χ ϊ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι χ ϊ

τὸ αὐτὸ

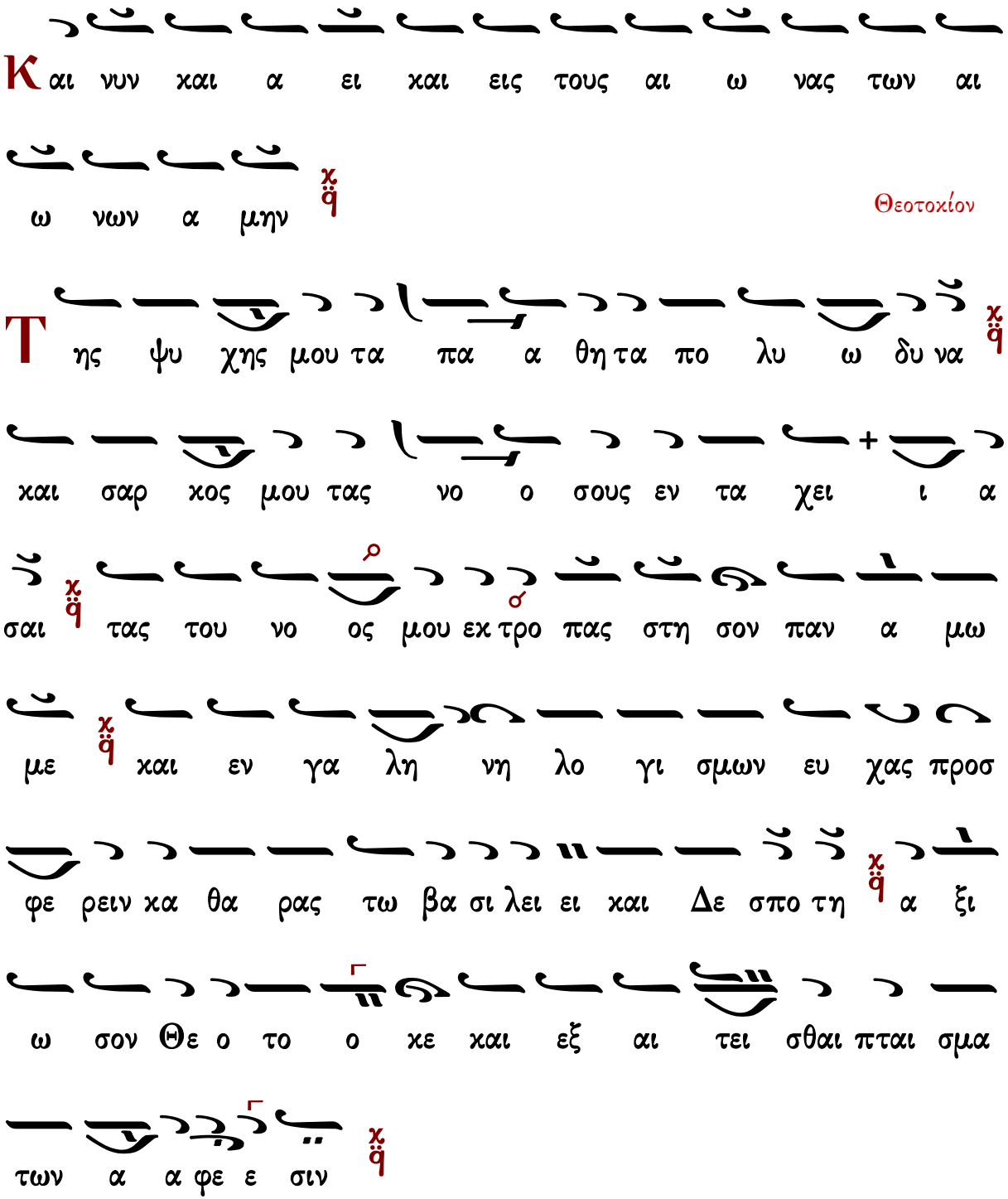

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Δόξα... Καὶ νῦν.. | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα·...
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·...
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα·...
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα·...
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·...
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·...
Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα·...
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·...
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·...
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα·...
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·...
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·...
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·...
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα·...
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·...
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα·...
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα·...
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·...
Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·...
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·...
Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·...
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·...
Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα·...

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Εἰς Ἱεράρχας

Ἦχος λ̇ π̇ ⲧ̀ ⲁ̀

Τὴν οἰκουμένην. Ἀλληλούϊα

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Ἀλληλούϊα

Οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ.

Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἐκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου,

Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα.

Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖρας μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε.

Τοῦ ἀκοῦσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας.

Οὐκ ἐκάθησα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.

Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθήσω.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεταιι.

Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἐν κρίσει.

Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Ἀλληλούϊα

Δούλοι Κύριον

μέλος σύντομον

Ἦχος ⸗ ϟ Πα

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

Δ ου λοι Κυ ρι ι ο ον αλ λη λου ι ι α π ϟ

α ι νει τε το ο νο μα Κυ ρι ι ου αι νει τε δου

ΝΗ ΠΑ

λοι Κυ ρι ι ον αλ λη λου ι α π ϟ

ΠΑ

Ο ι ε στω τες εν οι οι χω Κυ ρι ι ου εν αυ λαι αις

ΝΗ ΠΑ

οι οι χου Θε ου η η μων αλ λη λου ι α π ϟ

ΠΑ

α ι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θο ος Κυ

ΝΗ

ρι ος Δ ψαλ λα τε τω ο νο μα τι αυ του ου ο τι κα λον ν

ΠΑ

αλ λη λου ι α π ϟ

ΠΑ

Ο ο τι τον Ι α χωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο

ΝΗ

Κυ ρι ος Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω

ΠΑ

αλ λη λου ι α

ΠΑ

Ο τι ε γω ε γνω χα ο τι με γας ο Κυ ρι

ΝΗ

ος και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους

ΠΑ

αλ λη λου ι α

ΠΑ

Π αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η

σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα

ΝΗ ΠΑ

λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι

α

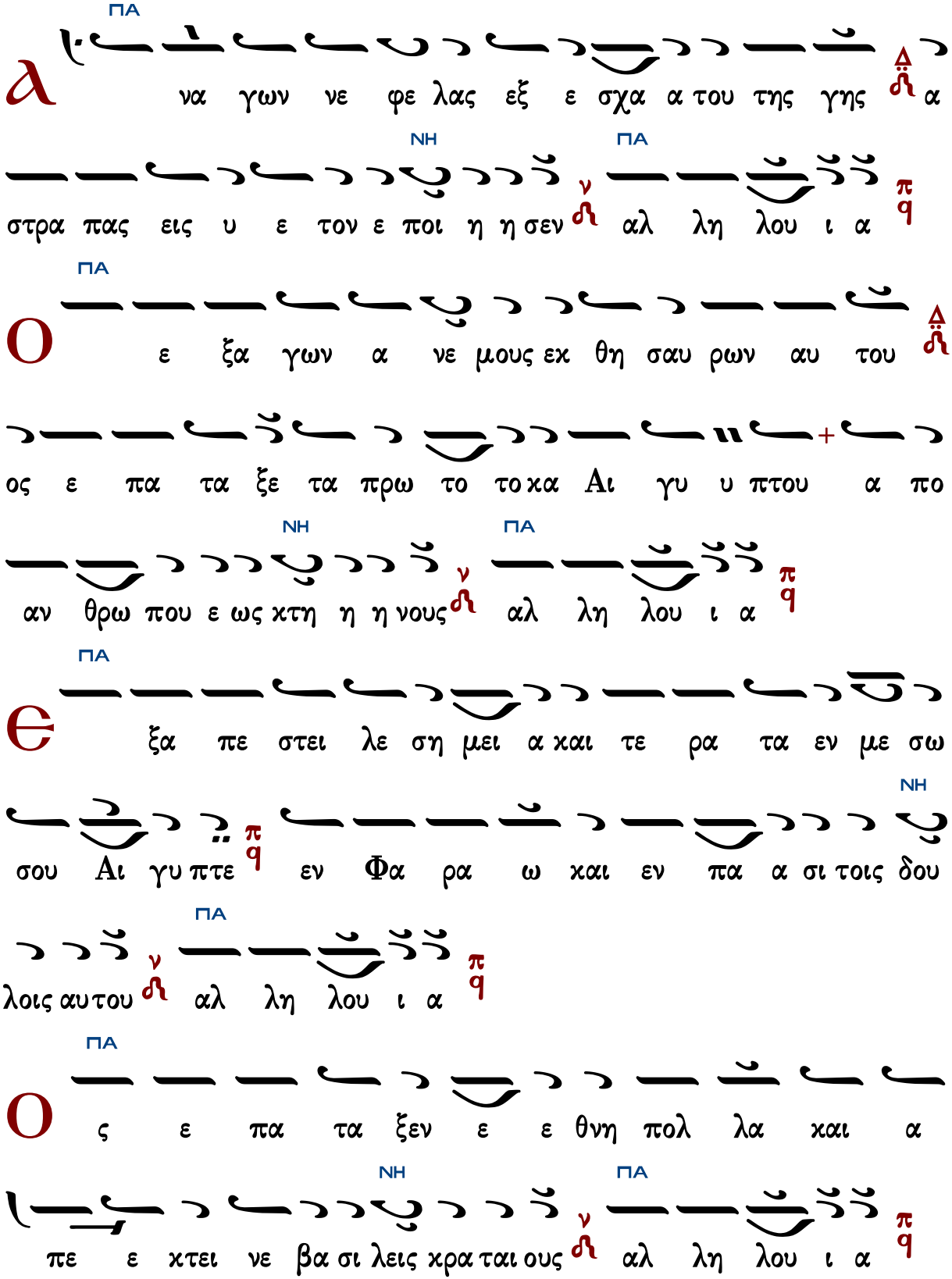
ΠΑ
α
να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο
ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το τοκα Αι γυ υ πτου α πο
ΝΗ ΠΑ
αν θρω που ε ως κτη η η νους αλ λη λου ι α
ΠΑ
ϵ
ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω
ΝΗ
σου Αι γυ πτε εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
ΠΑ
λοις αυτου αλ λη λου ι α
ΠΑ
ο
ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α
ΝΗ ΠΑ
πε ε κτει νε βα σι λεις κρα ται ους αλ λη λου ι α

ΠΑ

Τ ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον

Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν Δ και πα α σας

ΝΗ ΠΑ

τας βα σι λει ας Χα να αν ν αλ λη λου ι ι α π q

ΠΑ

Κ αι ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν +

ΝΗ ΠΑ

κλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του ν αλ λη λου

ι ι α π q

ΔΙ

Κ υ ρι ε χ q το ο νο μα σου εις τον αι ω ω

ΠΑ ΝΗ

να Δ και το μνη μο συ νο ον σου + εις γε νε αν και γε

ΠΑ

νε αν ν αλ λη λου ι ι α π q

ΠΑ

Ο τι κρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του Δ και

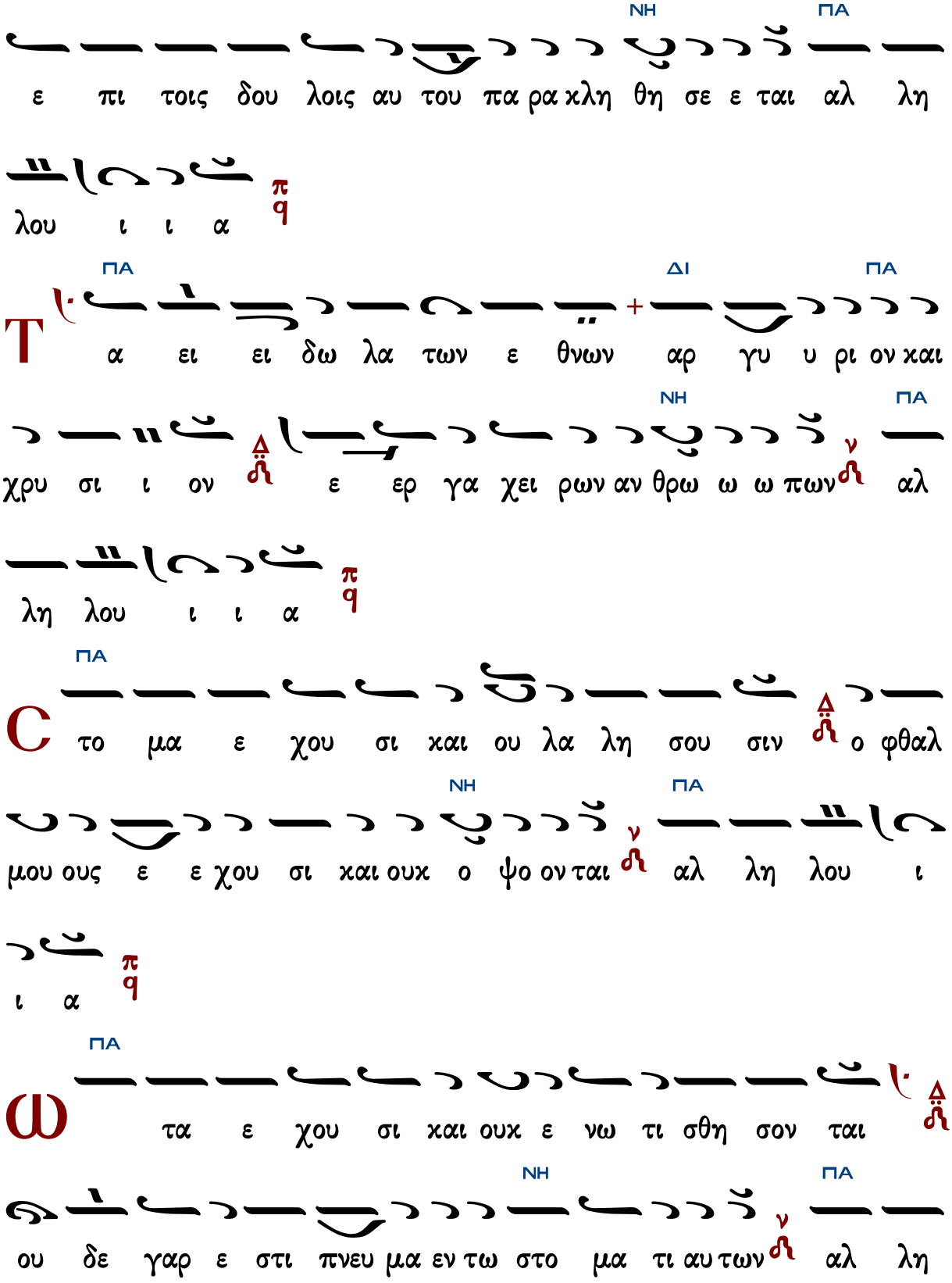
ΝΗ ΠΑ
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα χλη θη σε ε ται αλ λη
λου ι ι α
π q
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και
ΝΗ ΠΑ
χρυ σι ι ον Δ ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων ν αλ
λη λου ι ι α
π q
ΠΑ
C το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν Δ ο φθαλ
ΝΗ ΠΑ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται ν αλ λη λου ι
ι α
π q
ΠΑ
Ω τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται Δ
ΝΗ ΠΑ
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των ν αλ λη

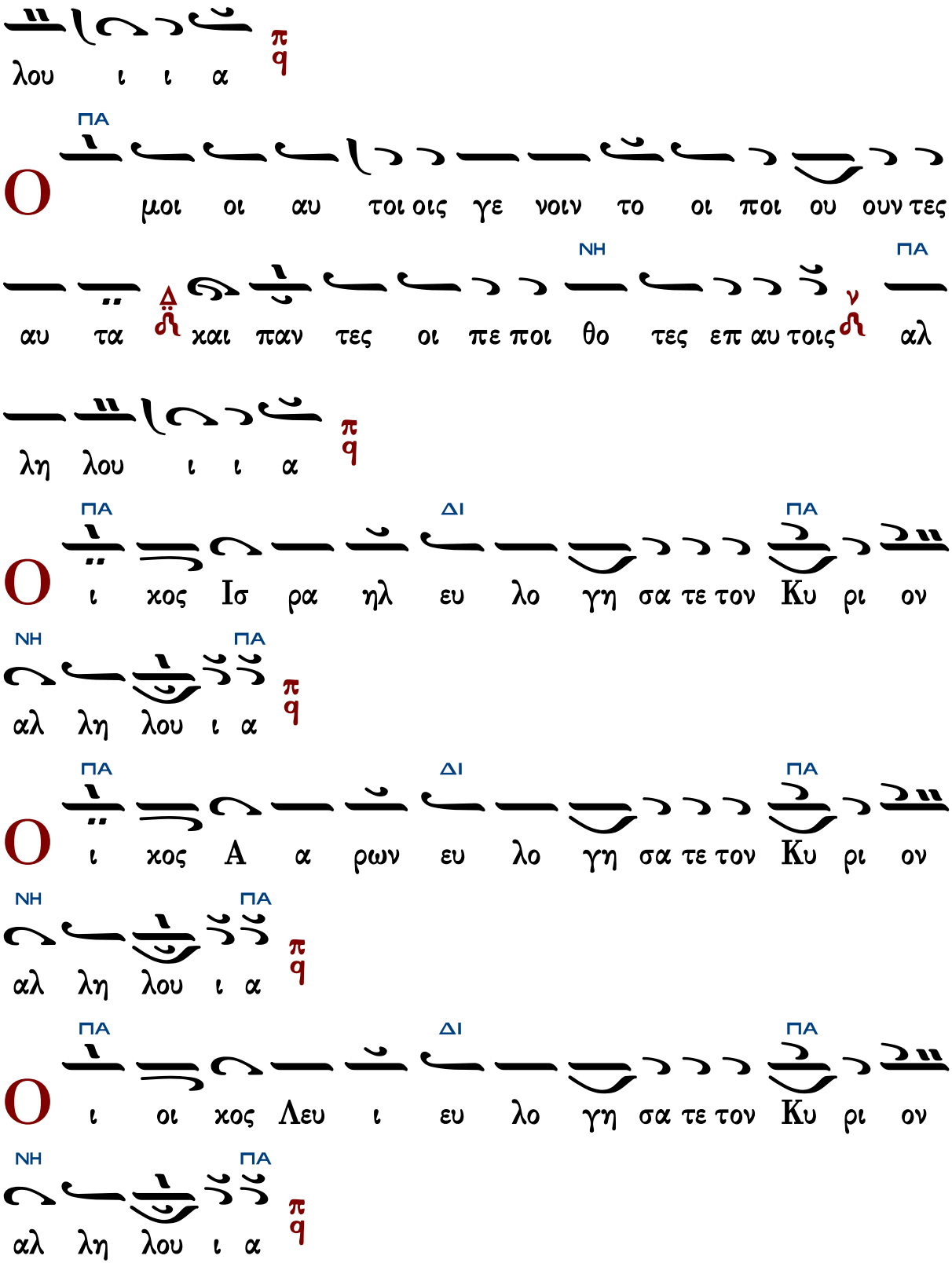
λου ι ι α
ΠΑ
Ο μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες
αυ τα και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις αλ
ΝΗ
ΠΑ
λη λου ι ι α
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Ο ι χος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Ο ι χος Α α ρων ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
Ο ι οι χος Λευ ι ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον
ΝΗ
ΠΑ
αλ λη λου ι α

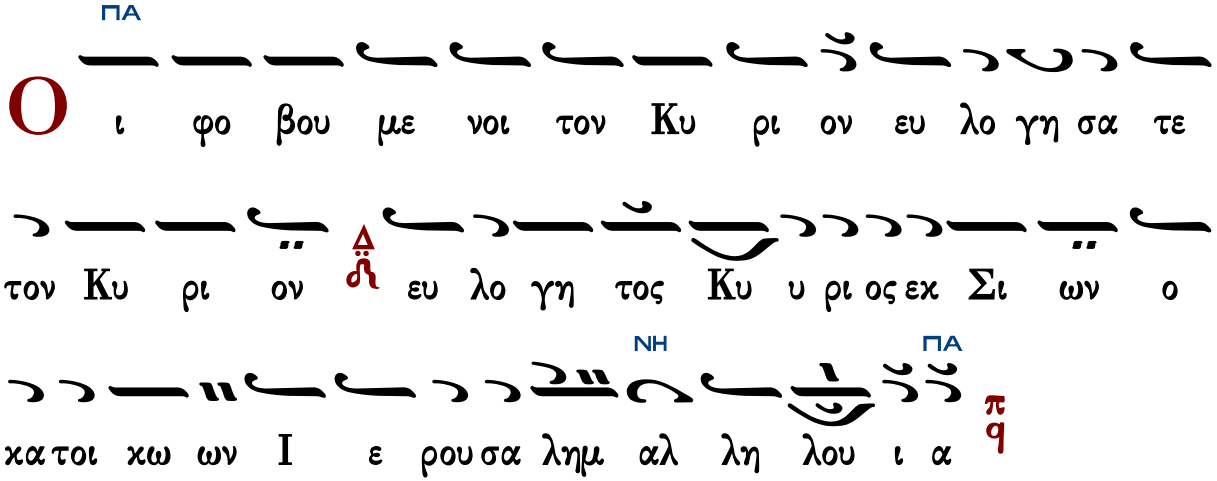

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν.. — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος
Ἦχοι: α', πλ.δ', πλ. β', βαρύς, α'

Ψαλμός 135

Ἦχος Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

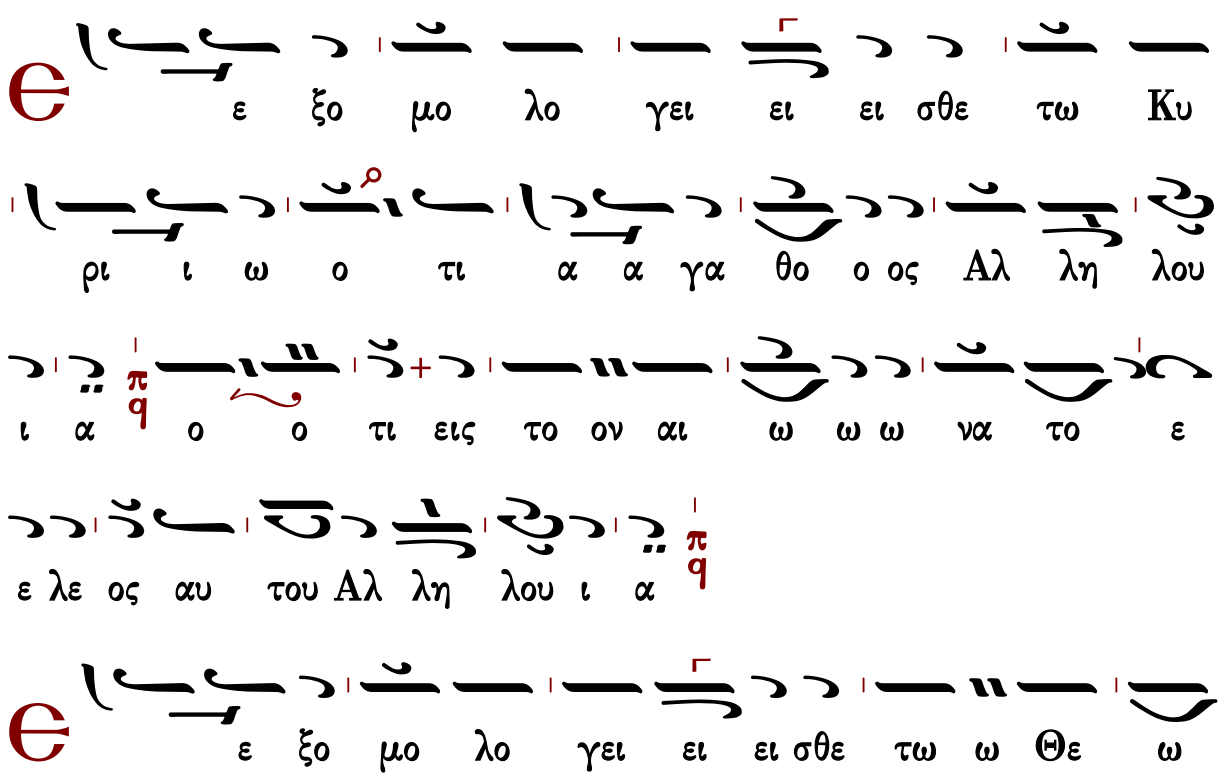

των θε ω ω ων Αλ λη λου ι α πq ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι

α πq

Є ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω Κυ ρι ω

τω ων κυ ρι ι ι ω ω ων Αλ λη λου ι α πq

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

αυ του Αλ λη λου ι α πq

Τ ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα

μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α πq ο ο τι εις το

ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου

ι α
ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Ἦχος λ̅ π̅ ἡ̈ Πα̅

ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο

ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ι α
Τ ον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η
με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις
το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ
λη λου ου ι α
Τ ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου
σι αν τη ης νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου

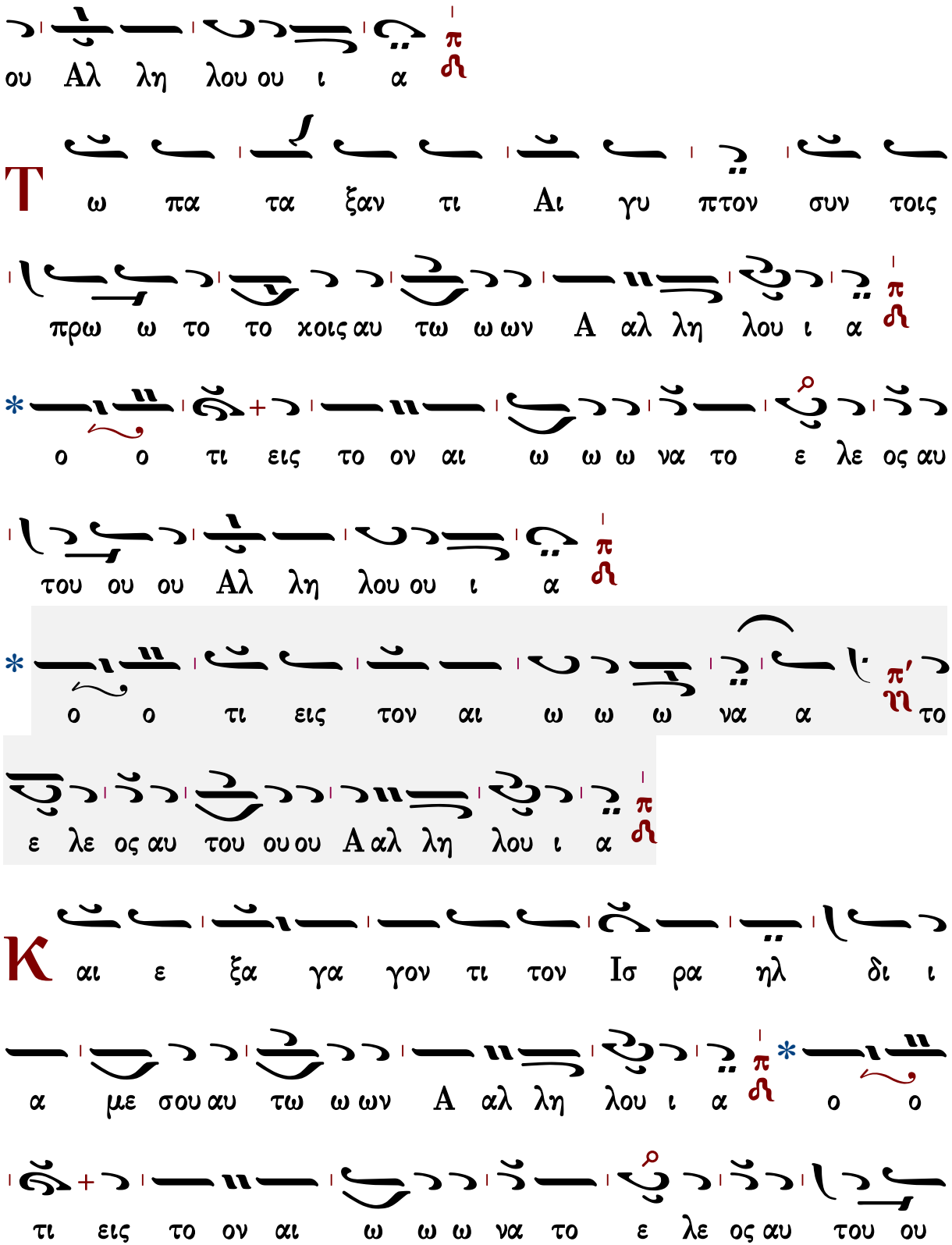
ου Αλ λη λου ου ι α
Τ ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις
πρω ω το το χοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α
* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ
του ου ου Αλ λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α
Κ αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α * ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου

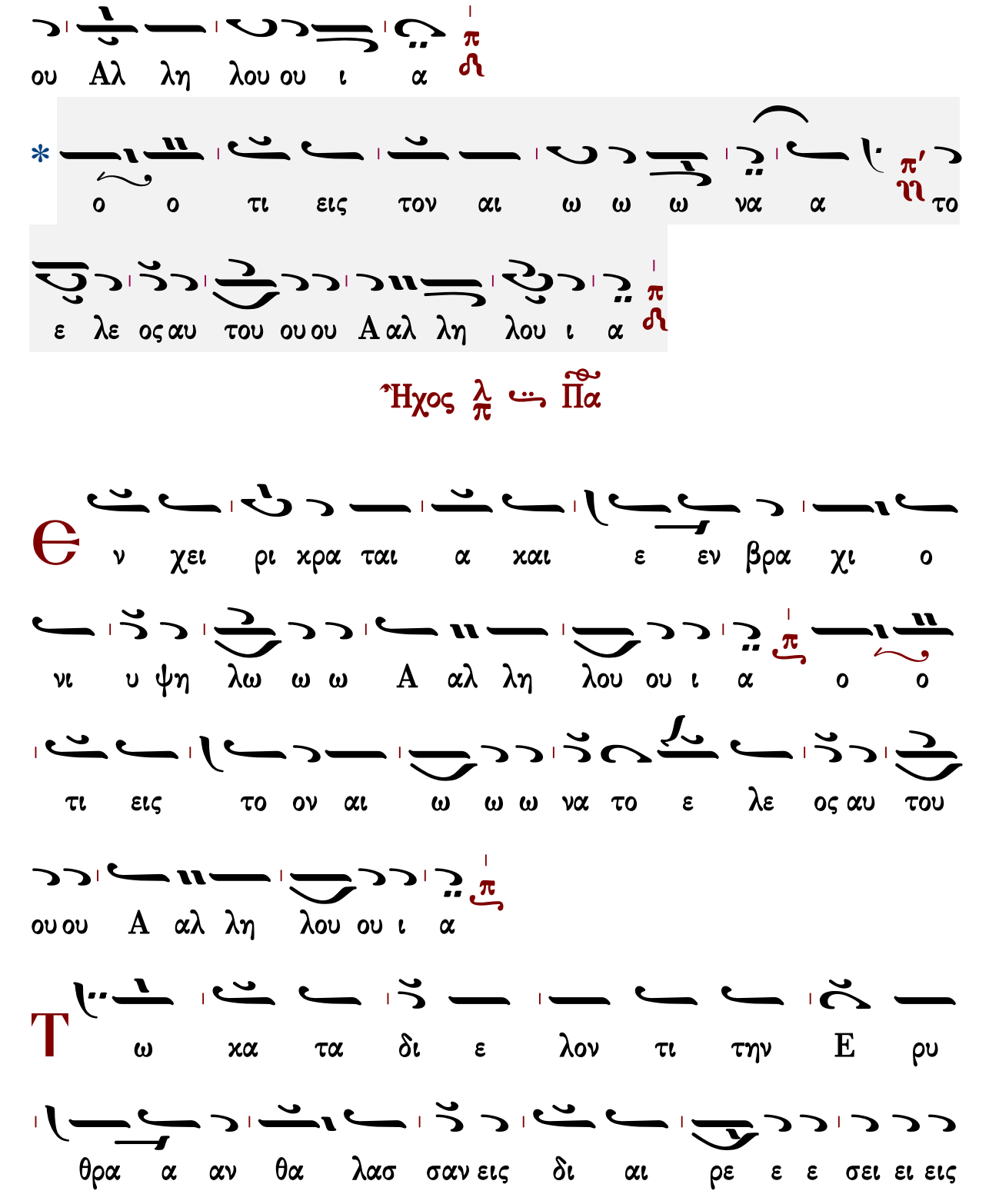
ου Αλ λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α
Ἦχος
Θ ν χει ρι κρα ται α και ε εν βρα χι ο
νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του
ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Τ ω κα τα δι ε λον τι την Ε ρυ
θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις

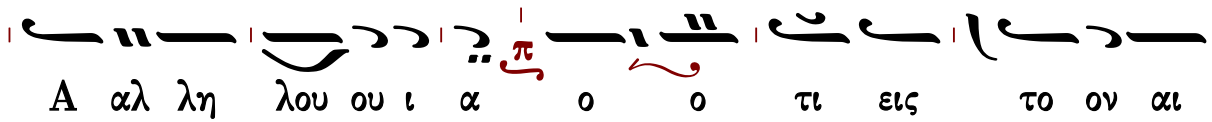
A αλ λη λου ου ι α π ο ο τι εις το ον αι

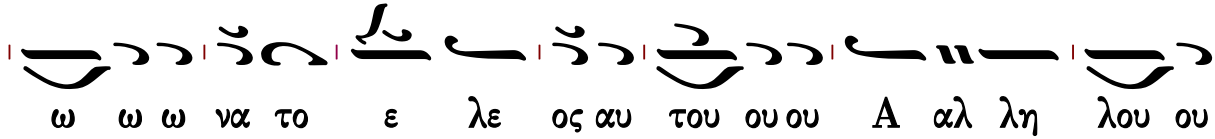
ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου

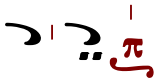
ι α π

Κ αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι

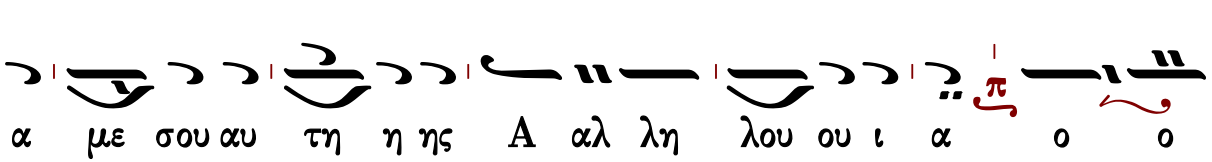
α με σου αυ τη η ης A αλ λη λου ου ι α π ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

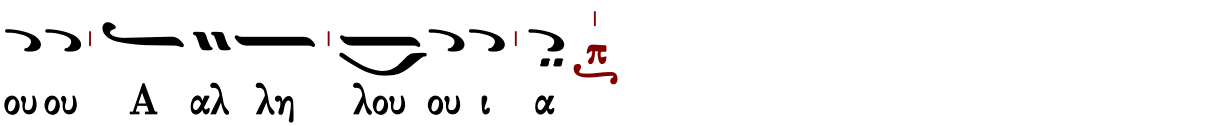
ου ου A αλ λη λου ου ι α π

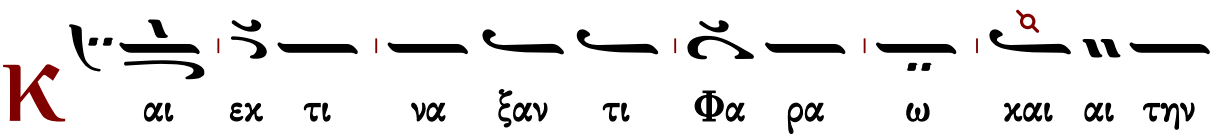
Κ αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω κ αι αι την

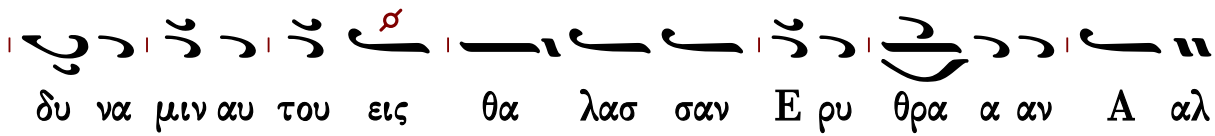
δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν Ε ρυ θρα α αν A αλ

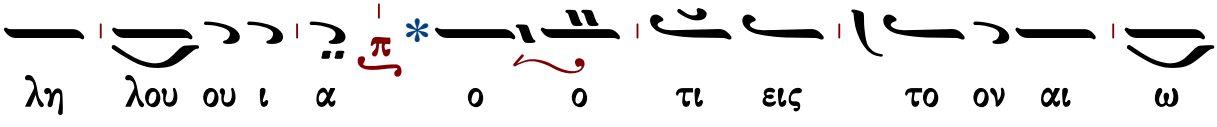
λη λου ου ι α π * ο ο τι εις το ον αι ω

ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

*ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

T ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του

εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α

*ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε

ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

*ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος Ζω

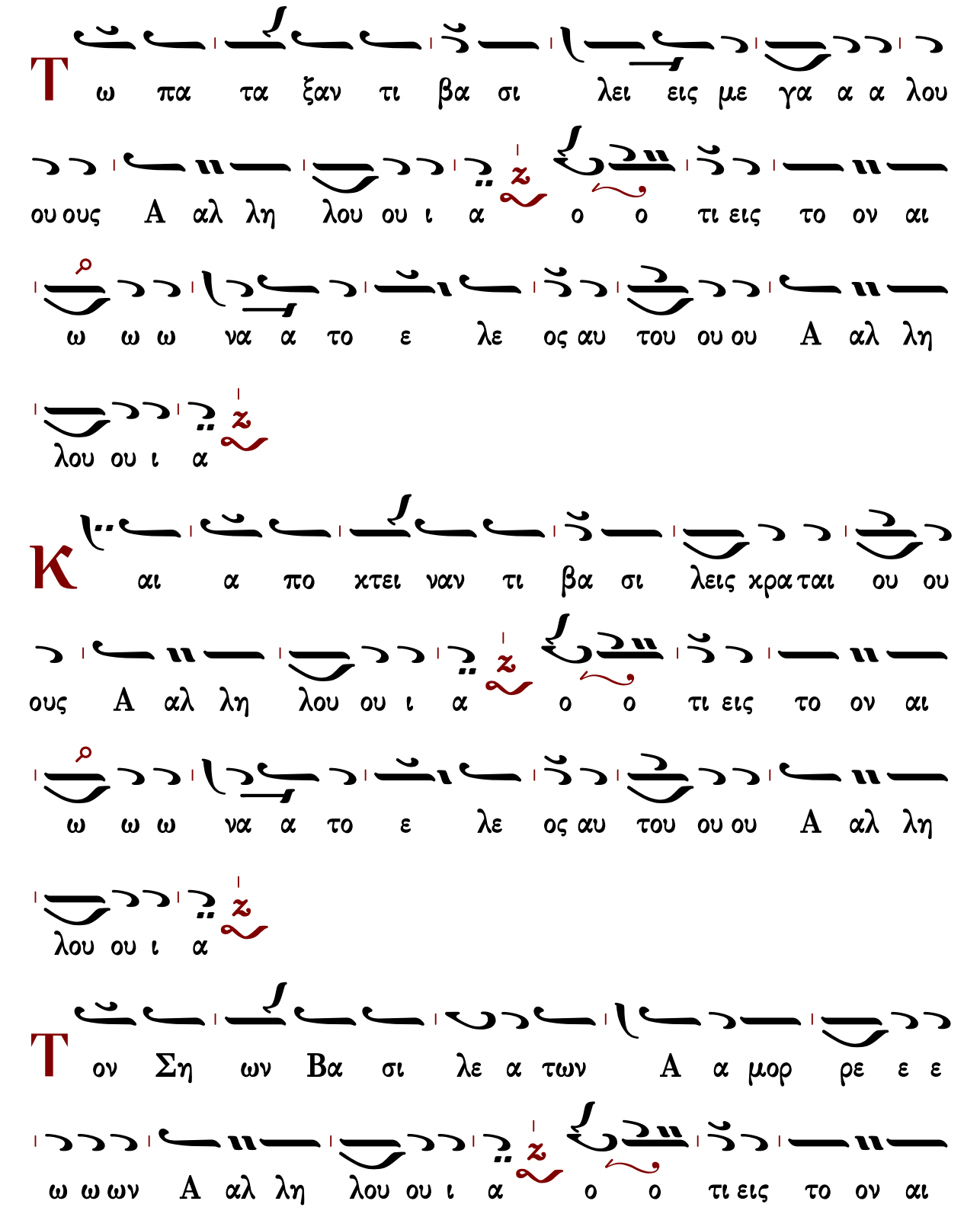
Τ ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου
ου ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α
Κ αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου
ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α
Τ ον Ση ων Βα σι λε α των Α α μορ ρε ε ε
ω ω ων Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

λου ου ι α

Κ αι τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν Α αλ

λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω

να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Κ αι δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι

α α αν Α αλ λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον

αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

λη λου ου ι α

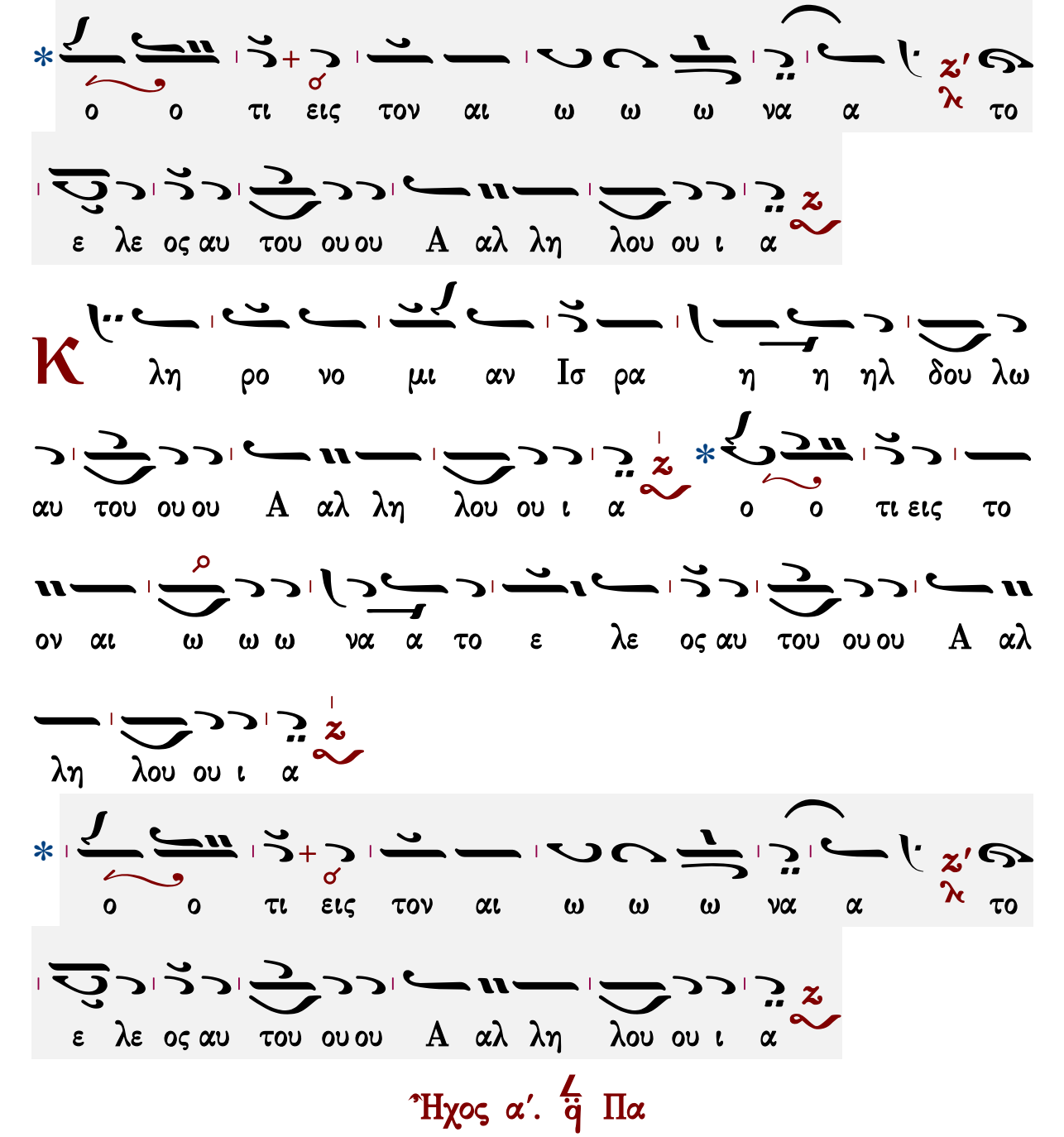
Κ
Ο
Ἦχος α΄. Πα

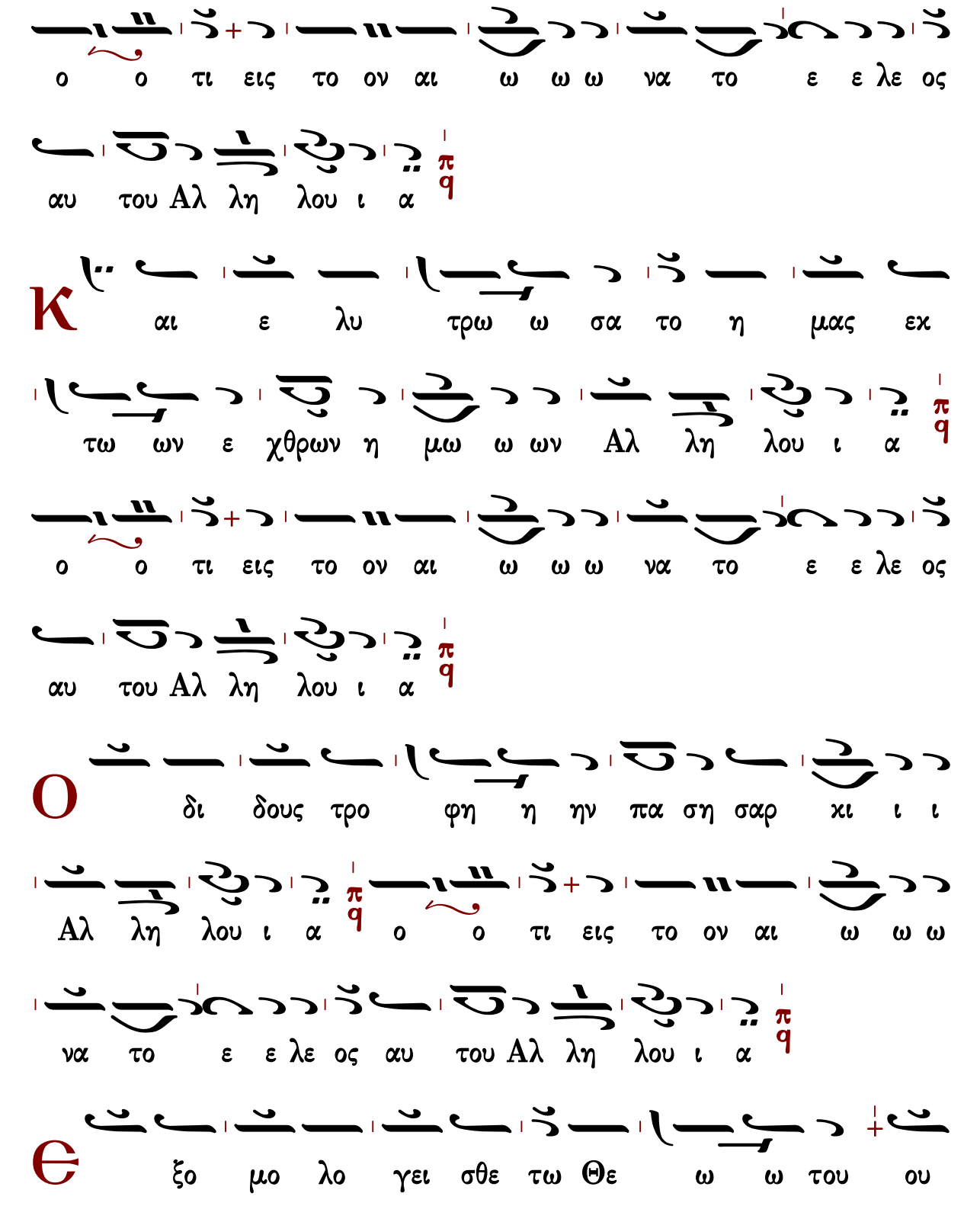
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
π q
Κ
αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ
τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α
π q
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
π q
Ο
δι δους τρο φη η ην πα ση σαρ κι ι ι
Αλ λη λου ι α
π q
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω
να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι α
π q
Θ
ξο μο λο γει σθε τω Θε ω ω του ου

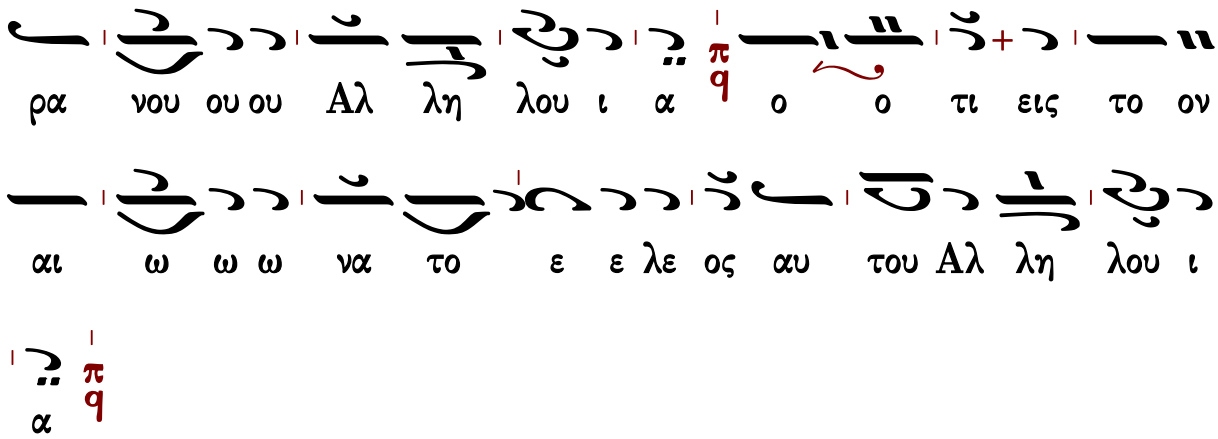

Ἐκλογή εἰς ἱεράρχας

Ἦχος λ πλ δ

π. Γεωργίου Ρήγα
Μελωδήματα Σκιάθου
1958 σ. 33*

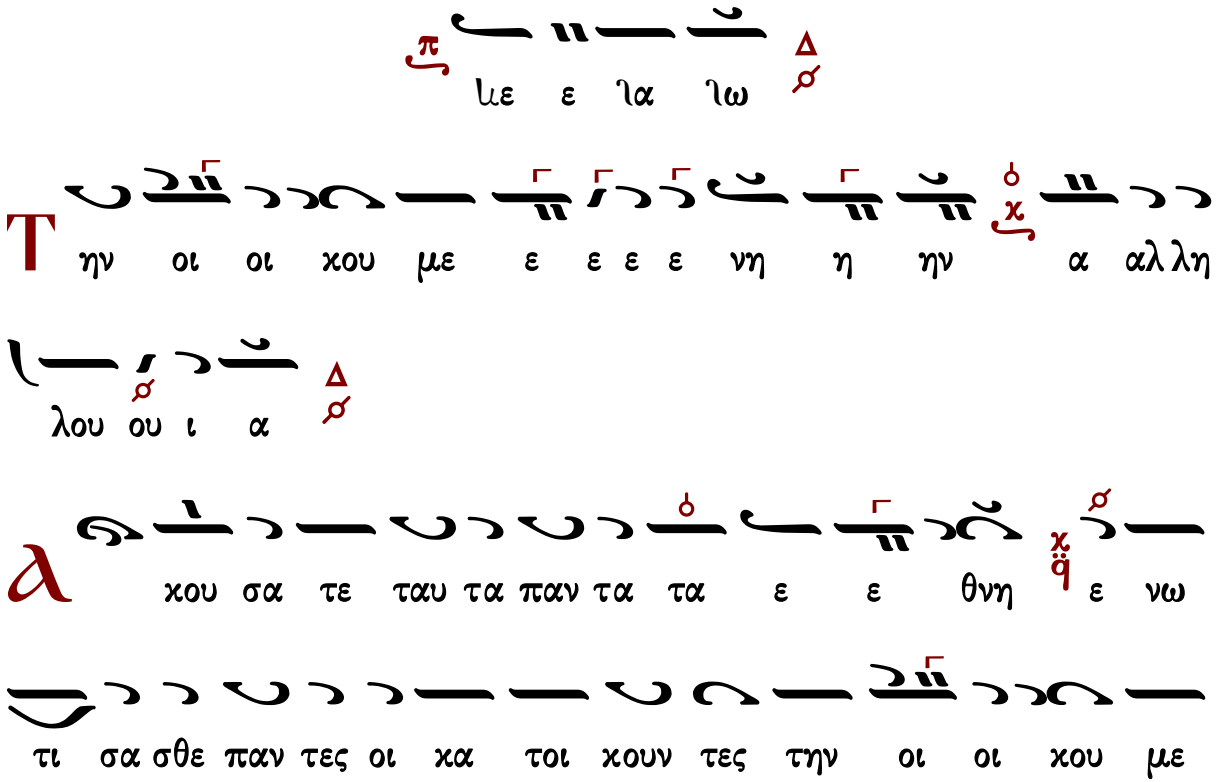

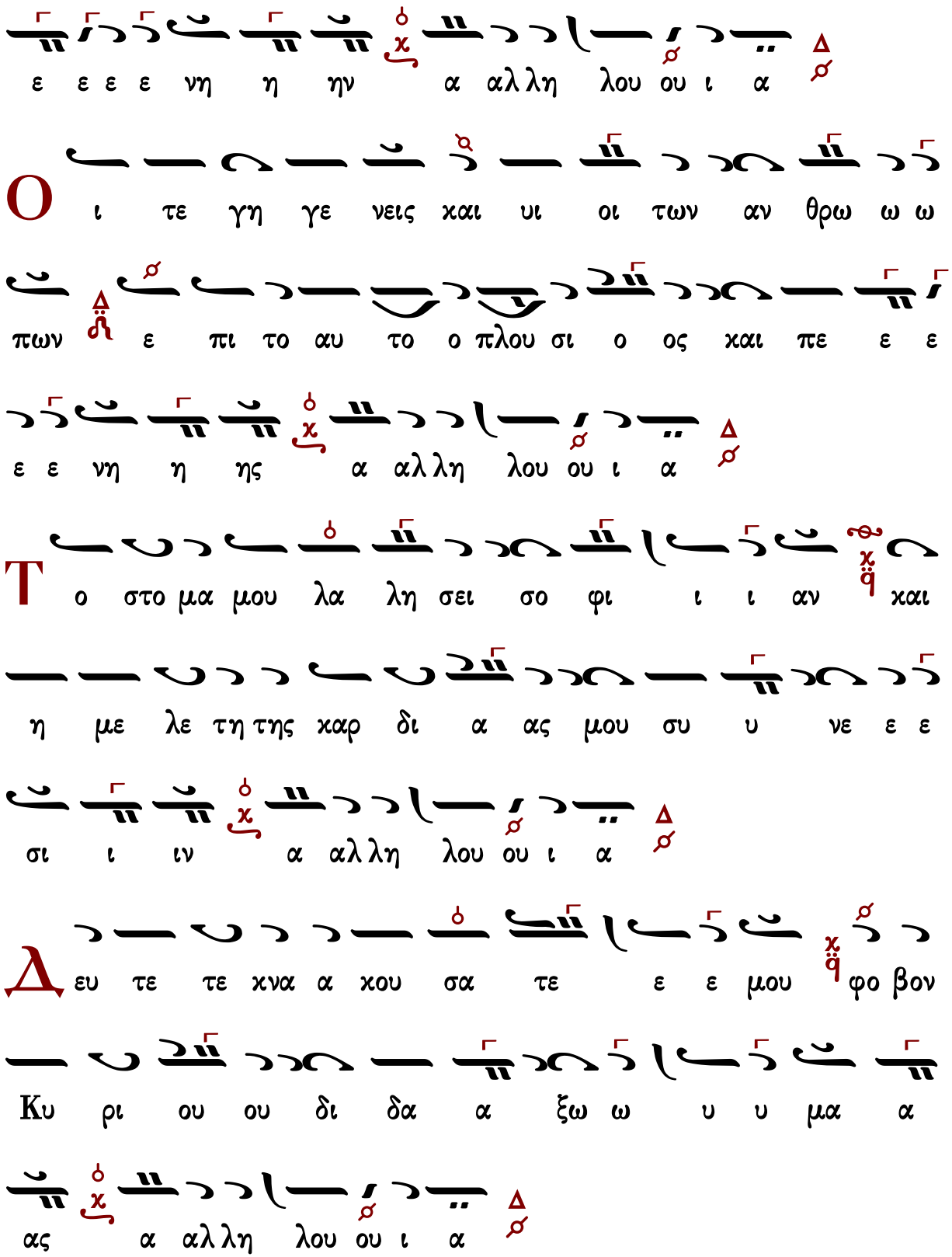
ε ε ε ε νη η ην α αλ λη λου ου ι α
Ο ι τε γη γε νεις χαι υι οι των αν θρω ω ω
πων ε πι το αυ το ο πλου σι ο ος χαι πε ε ε
ε ε νη η ης α αλ λη λου ου ι α
Τ ο στο μα μου λα λη σει σο φι ι ι αν χαι
η με λε τη της χαρ δι α ας μου συ υ νε ε ε
σι ι ιν α αλ λη λου ου ι α
Δ ευ τε τε χνα α χου σα τε ε ε μου φο βον
Κυ ρι ου ου δι δα α ξω ω υ υ μα α
ας α αλ λη λου ου ι α

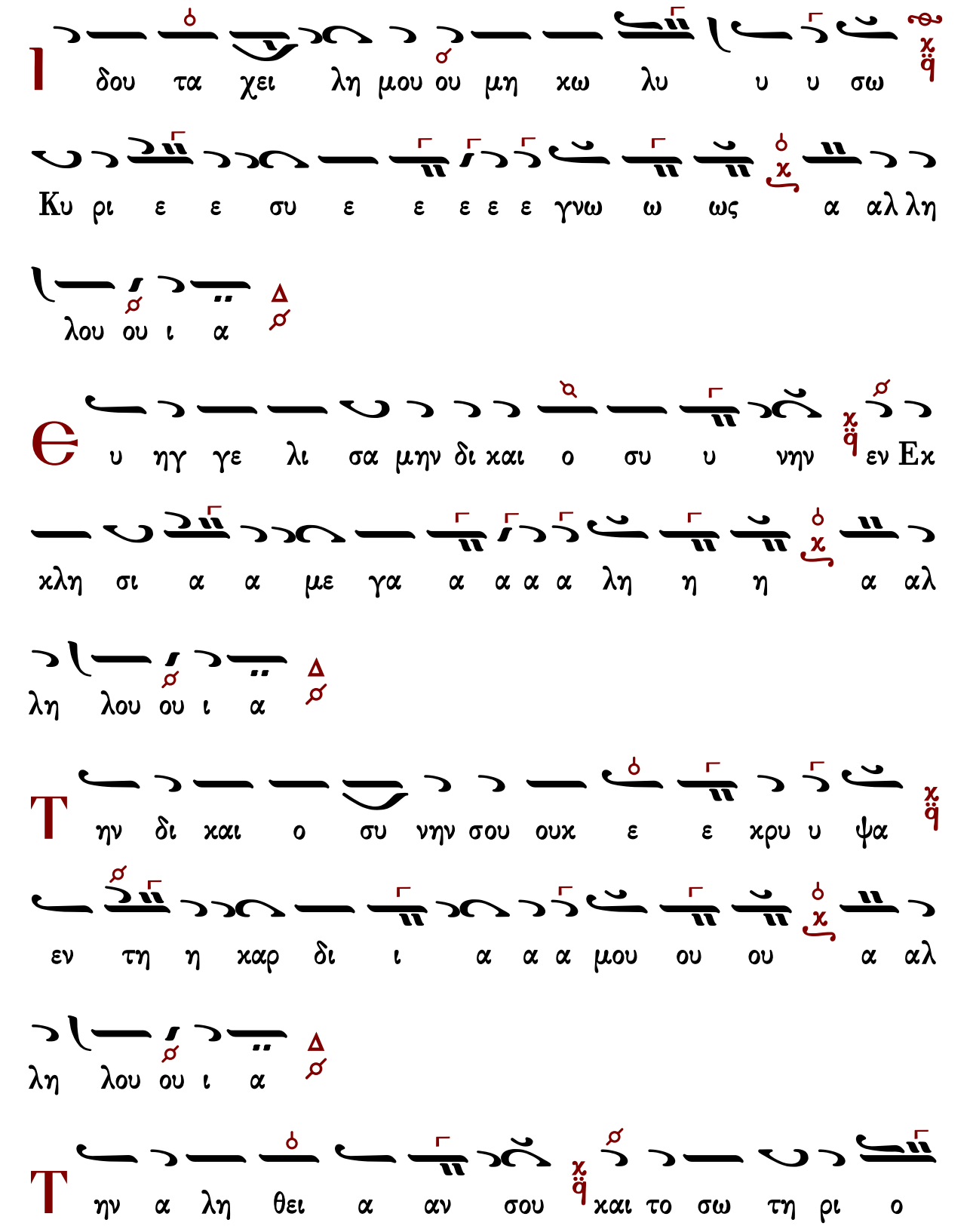
δου τα χει λη μου ου μη κω λυ υ υ σω
Κυ ρι ε ε συ ε ε ε ε ε γνω ω ως α αλ λη
λου ου ι α
υ ηγ γε λι σα μην δι και ο συ υ νην εν Εκ
κλη σι α α με γα α α α α λη η η α αλ
λη λου ου ι α
ην δι και ο συ νην σου ουκ ε ε κρυ υ ψα
εν τη η καρ δι ι α α α μου ου ου α αλ
λη λου ου ι α
ην α λη θει α αν σου και το σω τη ρι ο

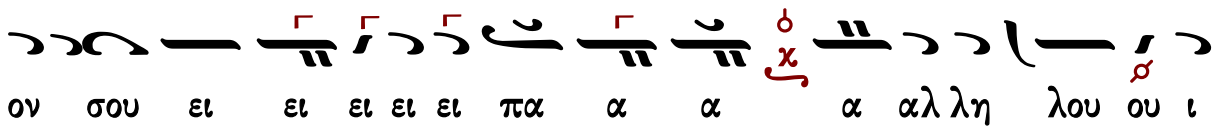
ον σου ει ει ει ει ει πα α α α αλ λη λου ου ι

α

Ο

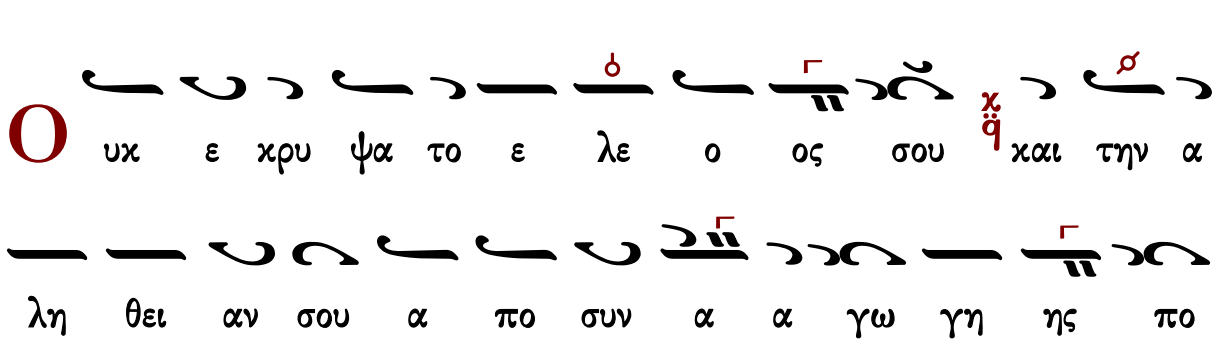
υκ ε κρυ ψα το ε λε ο ος σου και την α
λη θει αν σου α πο συν α α γω γη ης πο

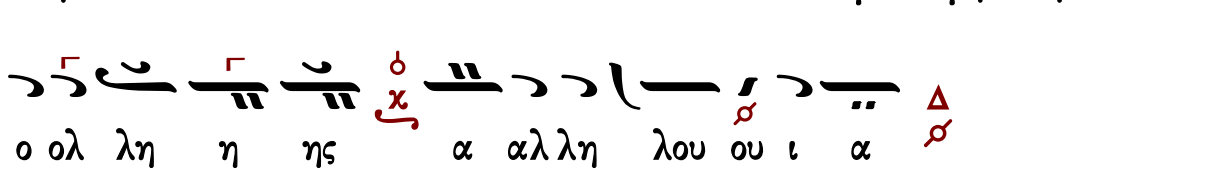
ο ολ λη η ης α αλ λη λου ου ι α

Π

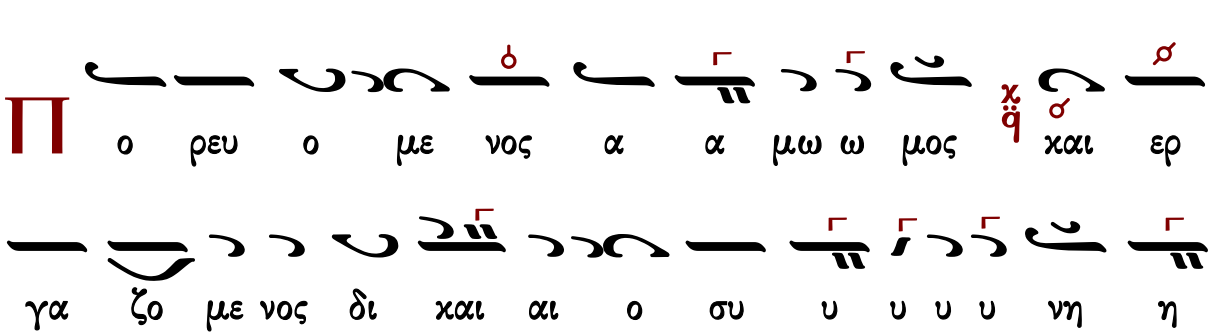
ο ρευ ο με νος α α μω ω μος και ερ
γα ζο με νος δι και αι ο συ υ υ υ υ νη η

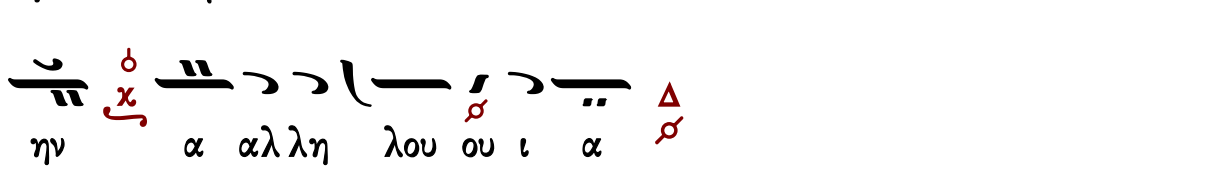
ην α αλ λη λου ου ι α

Θ

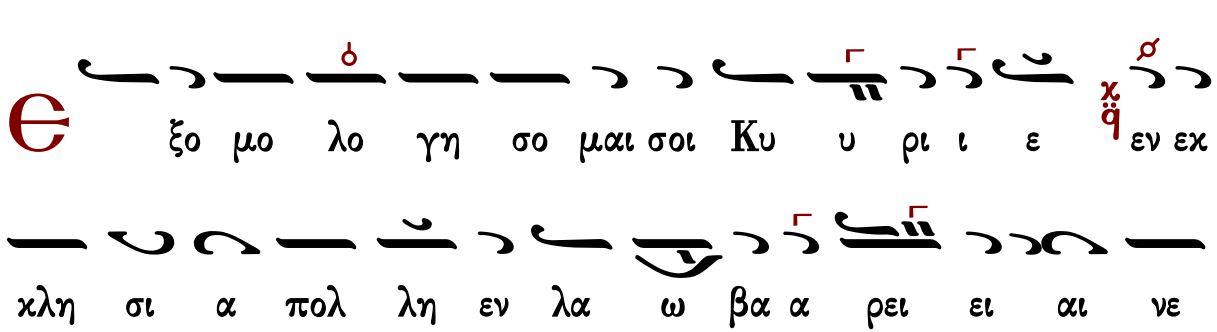
ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ υ ρι ι ε εν εκ
κλη σι α πολ λη εν λα ω βα α ρει ει αι νε

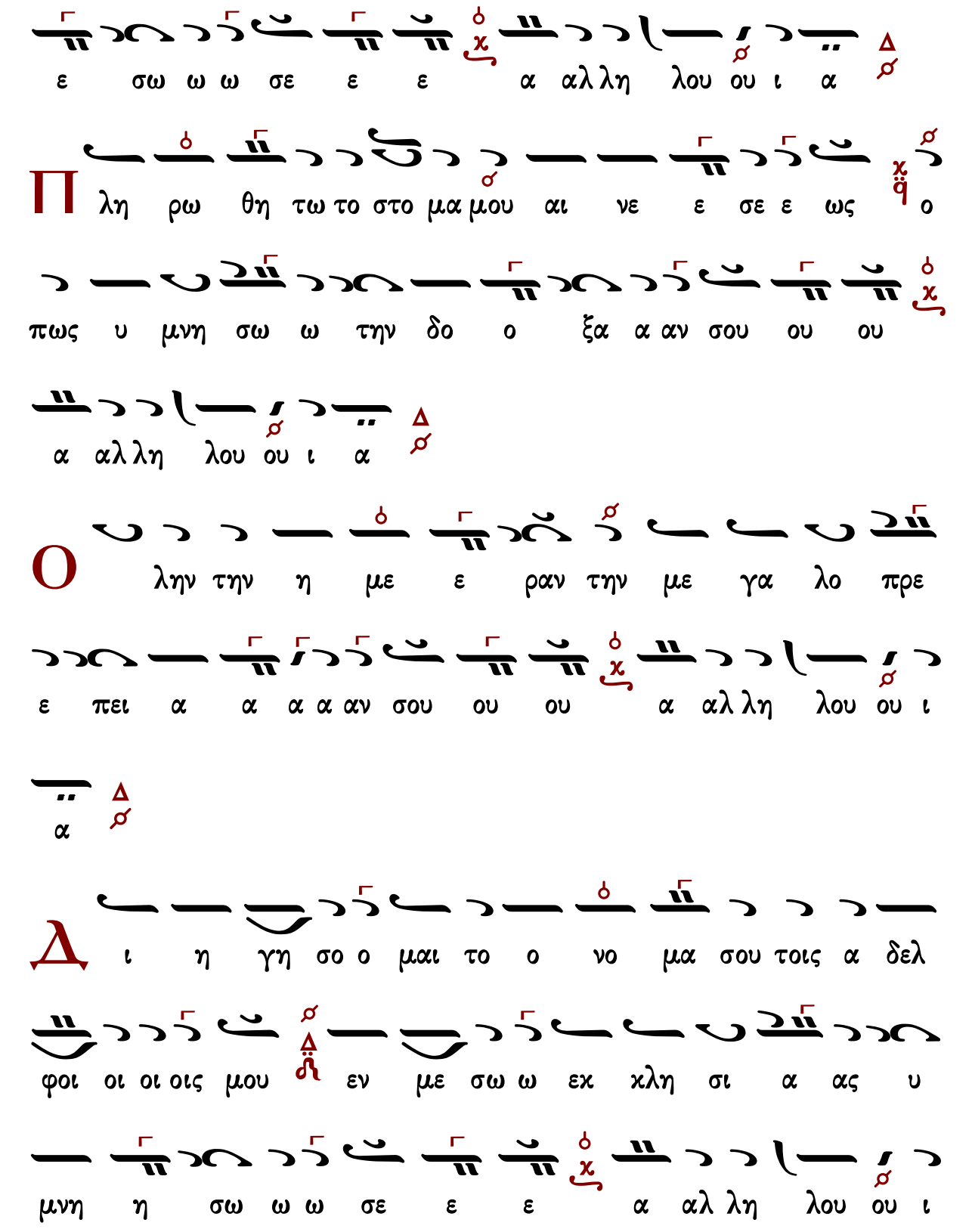
ε σω ω ω σε ε ε α αλ λη λου ου ι α
Π λη ρω θη τω το στο μα μου αι νε ε σε ε ως ο
πως υ μνη σω ω την δο ο ξα α αν σου ου ου
α αλ λη λου ου ι α
Ο λην την η με ε ραν την με γα λο πρε
ε πει α α α α αν σου ου ου α αλ λη λου ου ι
α
Δ ι η γη σο ο μαι το ο νο μα σου τοις α δελ
φοι οι οι οις μου εν με σω ω εκ κλη σι α ας υ
μνη η σω ω ω σε ε ε α αλ λη λου ου ι

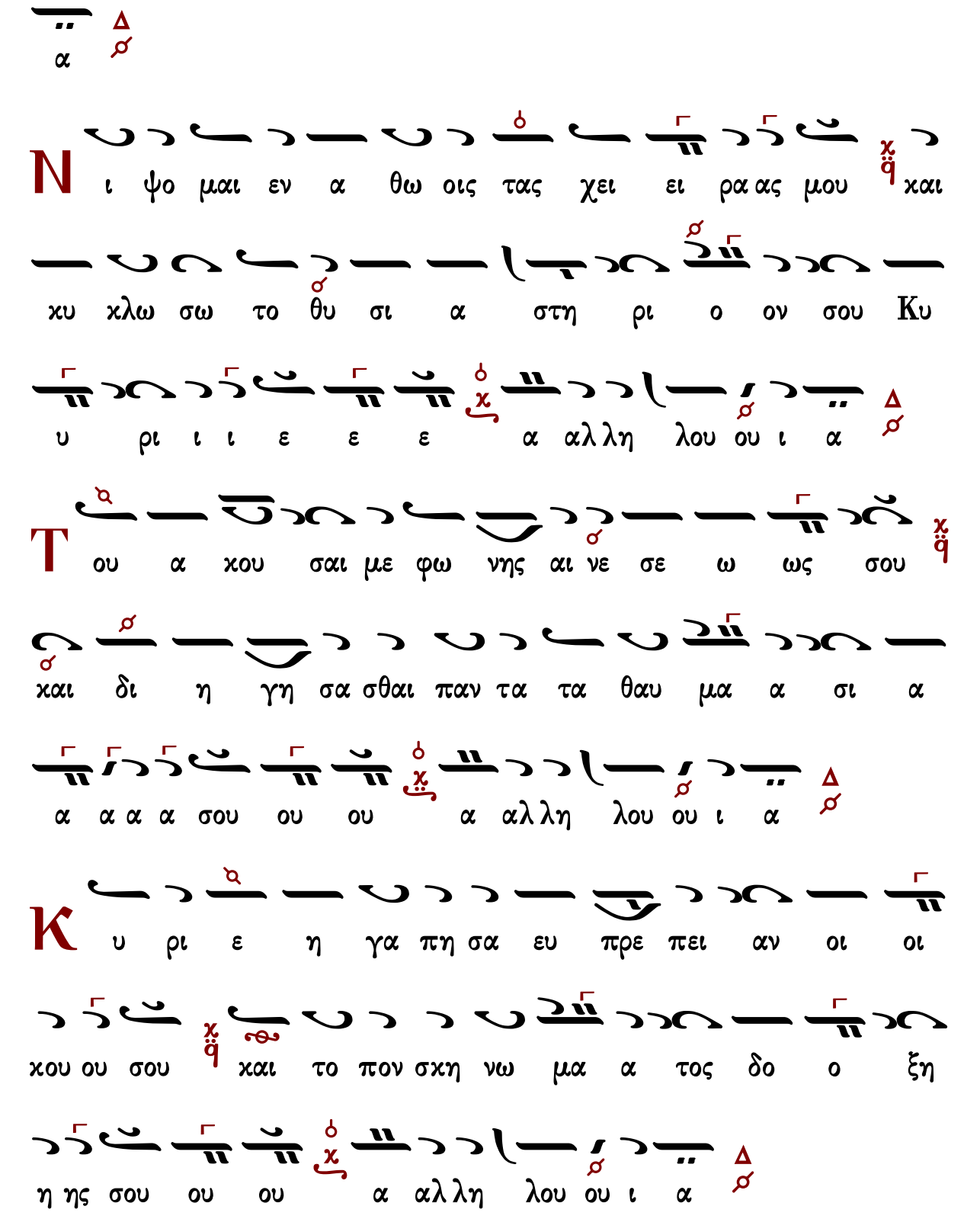
α
Ν ι ψο μαι εν α θω οις τας χει ει ρα ας μου και
κυ κλω σω το θυ σι α στη ρι ο ον σου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε α αλ λη λου ου ι α
Τ ου α κου σαι με φω νης αι νε σε ω ως σου
και δι η γη σα σθαι παν τα τα θαυ μα α σι α
α α α α σου ου ου α αλ λη λου ου ι α
Κ υ ρι ε η γα πη σα ευ πρε πει αν οι οι
κου ου σου και το πον σκη νω μα α τος δο ο ξη
η ης σου ου ου α αλ λη λου ου ι α

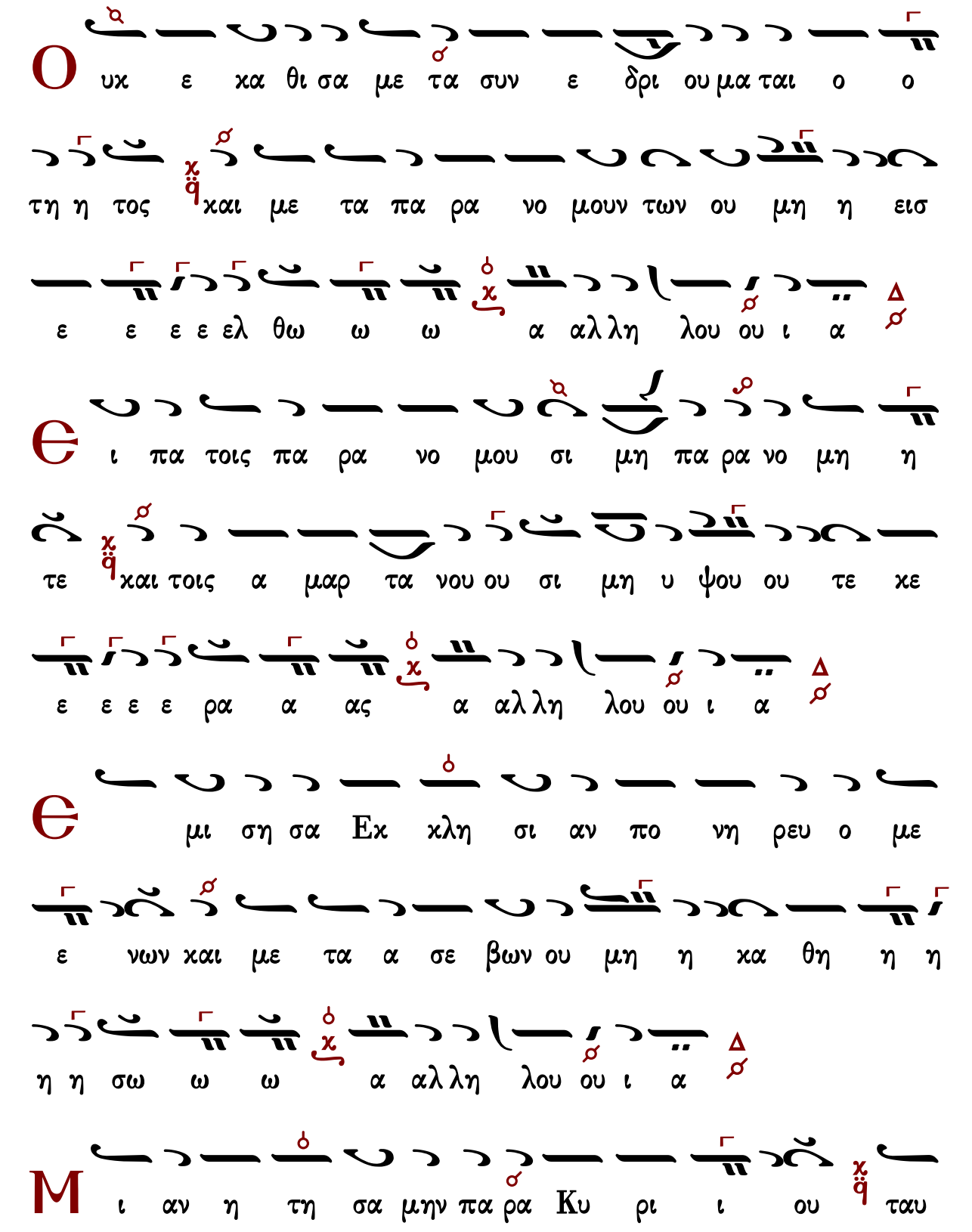
Ο
υκ ε κα θι σα με τα συν ε δρι ου μα ται ο ο
τη η τος και με τα πα ρα νο μουν των ου μη η εισ
ε ε ε ε ελ θω ω ω α αλ λη λου ου ι α
Θ
ι πα τοις πα ρα νο μου σι μη πα ρα νο μη η
τε και τοις α μαρ τα νου ου σι μη υ ψου ου τε κε
ε ε ε ε ρα α ας α αλ λη λου ου ι α
Θ
μι ση σα Εκ κλη σι αν πο νη ρευ ο με
ε νων και με τα α σε βων ου μη η κα θη η η
η η σω ω ω α αλ λη λου ου ι α
Μ
ι αν η τη σα μην πα ρα Κυ ρι ι ου ταυ

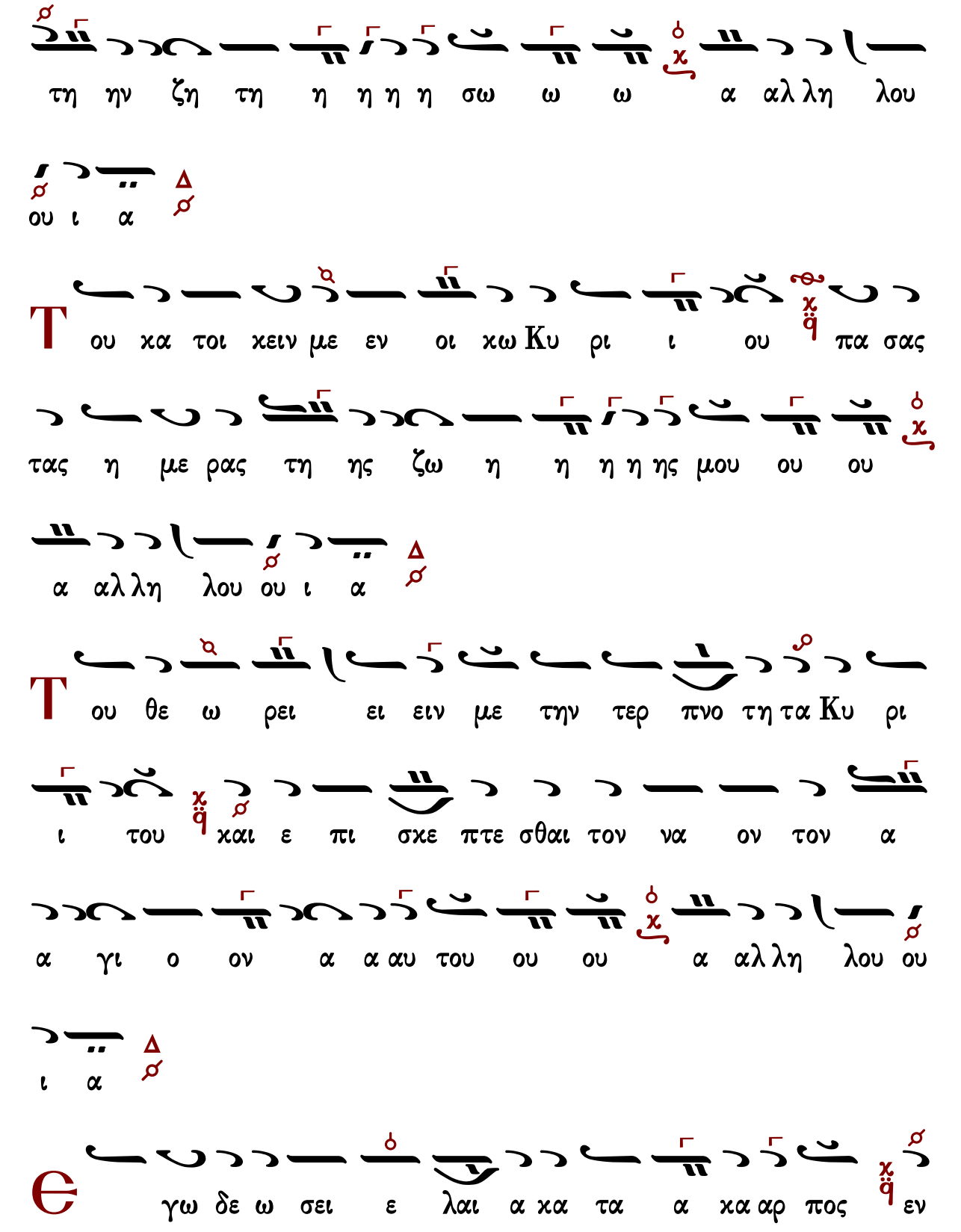
τη ην ζη τη η η η η σω ω ω α αλ λη λου
ου ι α
Τ ου κα τοι κειν με εν οι κω Κυ ρι ι ου πα σας
τας η με ρας τη ης ζω η η η η ης μου ου ου
α αλ λη λου ου ι α
Τ ου θε ω ρει ει ειν με την τερ πνο τη τα Κυ ρι
ι του και ε πι σκε πτε σθαι τον να ον τον α
α γι ο ον α α αυ του ου ου α αλ λη λου ου
ι α
Θ γω δε ω σει ε λαι α κα τα α κα αρ πος εν

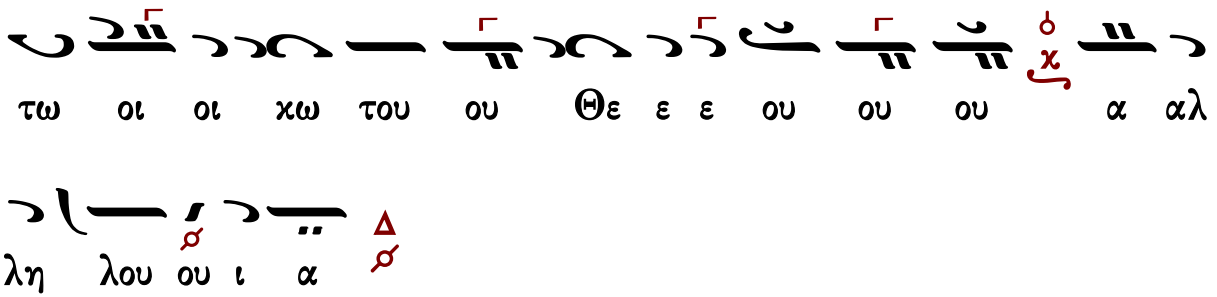
τω οι οι χω του ου Θε ε ε ου ου ου α αλ
λη λου ου ι α

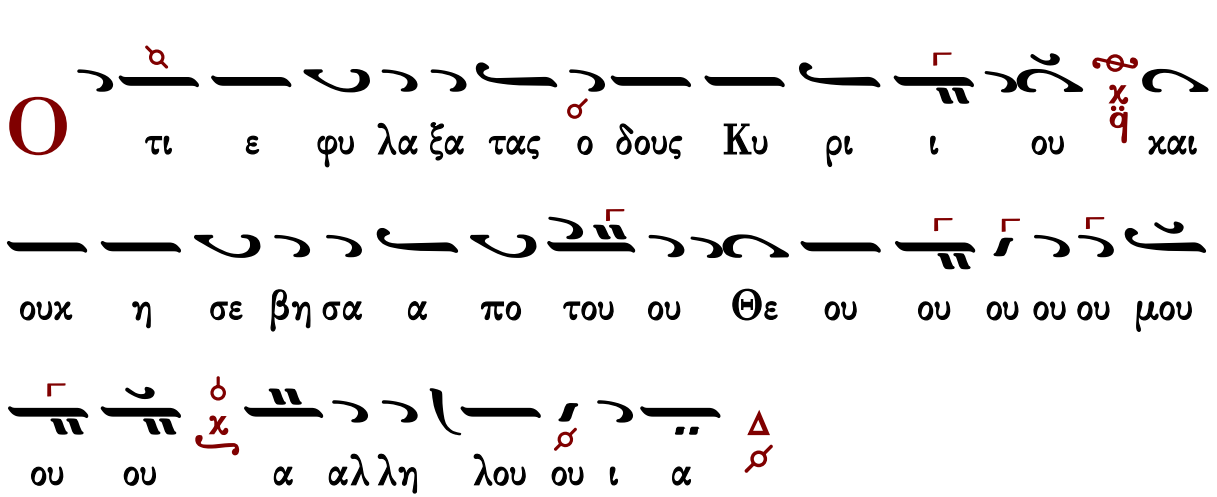
Ο τι ε φυ λα ξα τας ο δους Κυ ρι ι ου και
ουκ η σε βη σα α πο του ου Θε ου ου ου ου ου μου
ου ου α αλ λη λου ου ι α

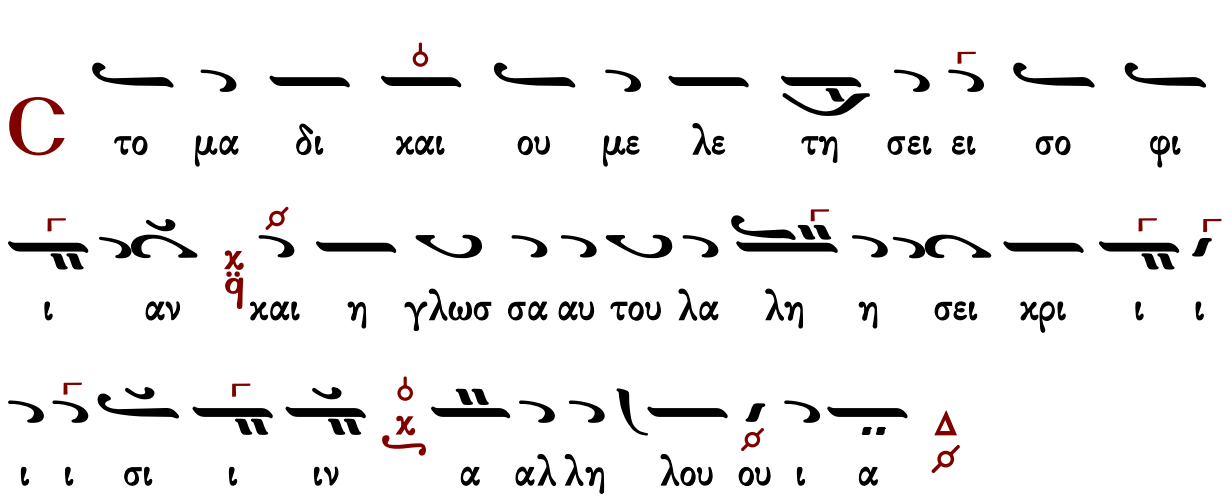
C το μα δι και ου με λε τη σει ει σο φι
ι αν και η γλωσ σα αυ του λα λη η σει κρι ι ι
ι ι σι ι ιν α αλ λη λου ου ι α

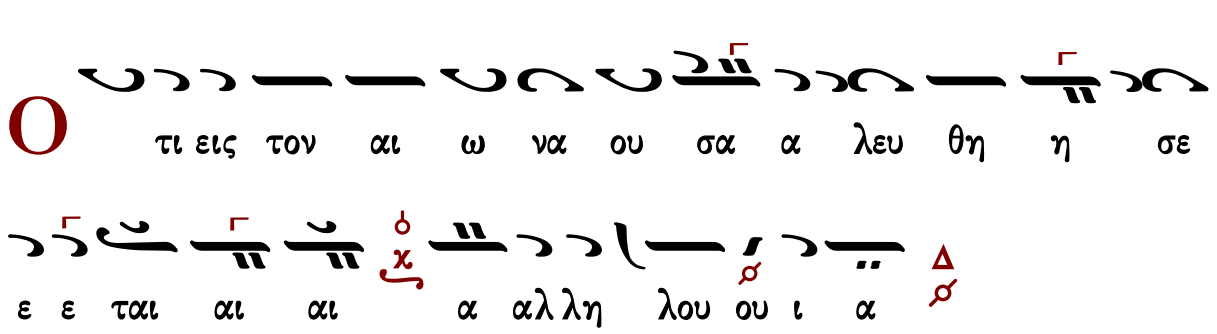
Ο τι εις τον αι ω να ου σα α λευ θη η σε
ε ε ται αι αι α αλ λη λου ου ι α

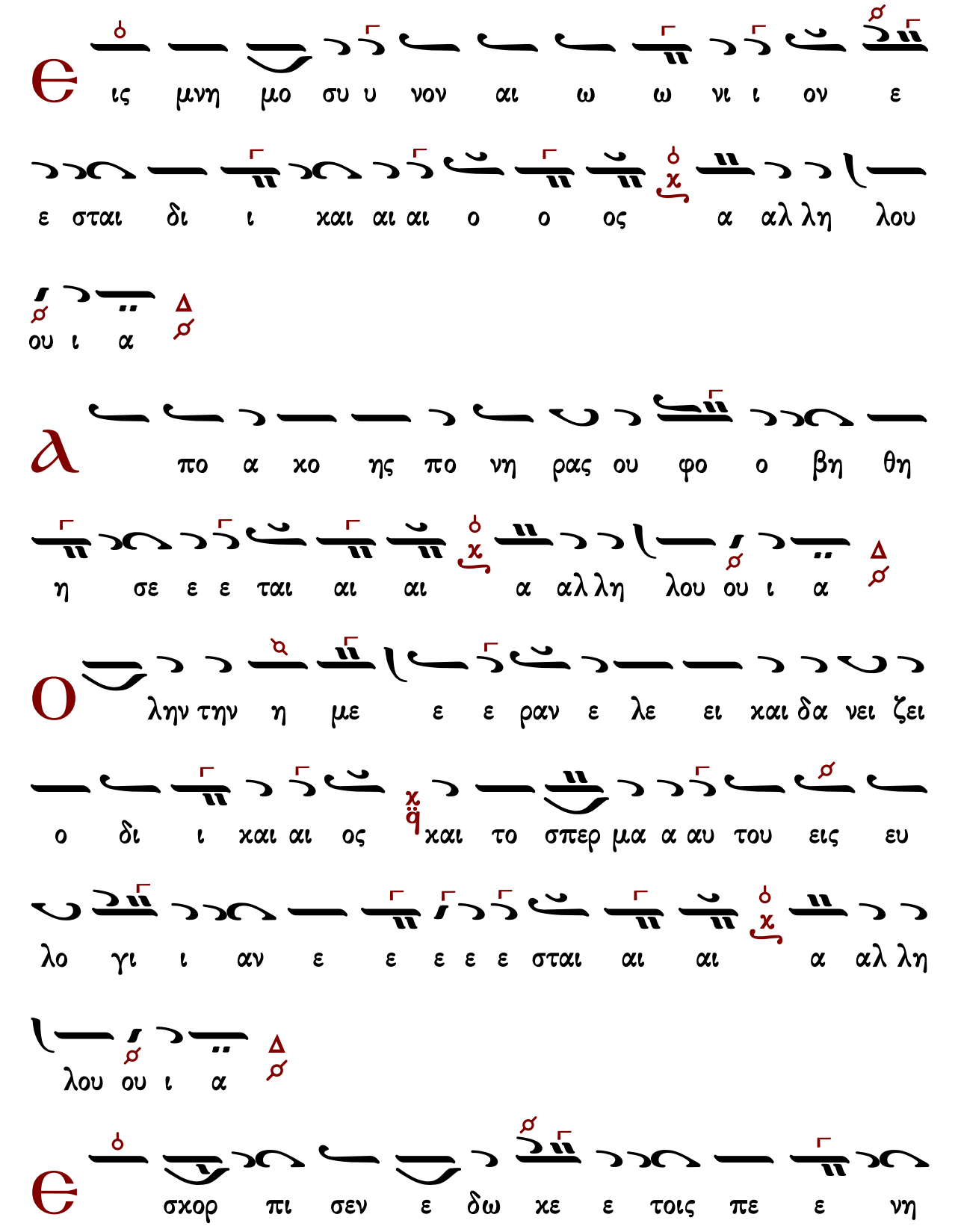
ις μνη μο συ υ νον αι ω ω νι ι ον ε
ε σται δι ι και αι αι ο ο ος α αλ λη λου
ου ι α
πο α χο ης πο νη ρας ου φο ο βη θη
η σε ε ε ται αι αι α αλ λη λου ου ι α
λην την η με ε ε ραν ε λε ει και δα νει ζει
ο δι ι και αι ος και το σπερ μα α αυ του εις ευ
λο γι ι αν ε ε ε ε ε σται αι αι α αλ λη
λου ου ι α
σχορ πι σεν ε δω χε ε τοις πε ε νη

η η σι ι ιν α αλλη λου ου ι α

Η δι χαι ο συ νη αυ του με νει εις τον αι

ω να του ου αι ω ω ω ω ω νο ο ος α αλλη

λου ου ι α

Φ ως α νε ε τει λε τω δι χαι αι ω και τοις ευ

θε σι τη καρ δι α ε ευ φρο συ υ υ υ υ νη η

η α αλλη λου ου ι α

Π ε φυ τευ με νος εν τω οι χω Κυ ρι ι ου εν

αυ λαις του Θε ου η μων ε εξ αν θη η η η η σει

ει ει α αλλη λου ου ι α

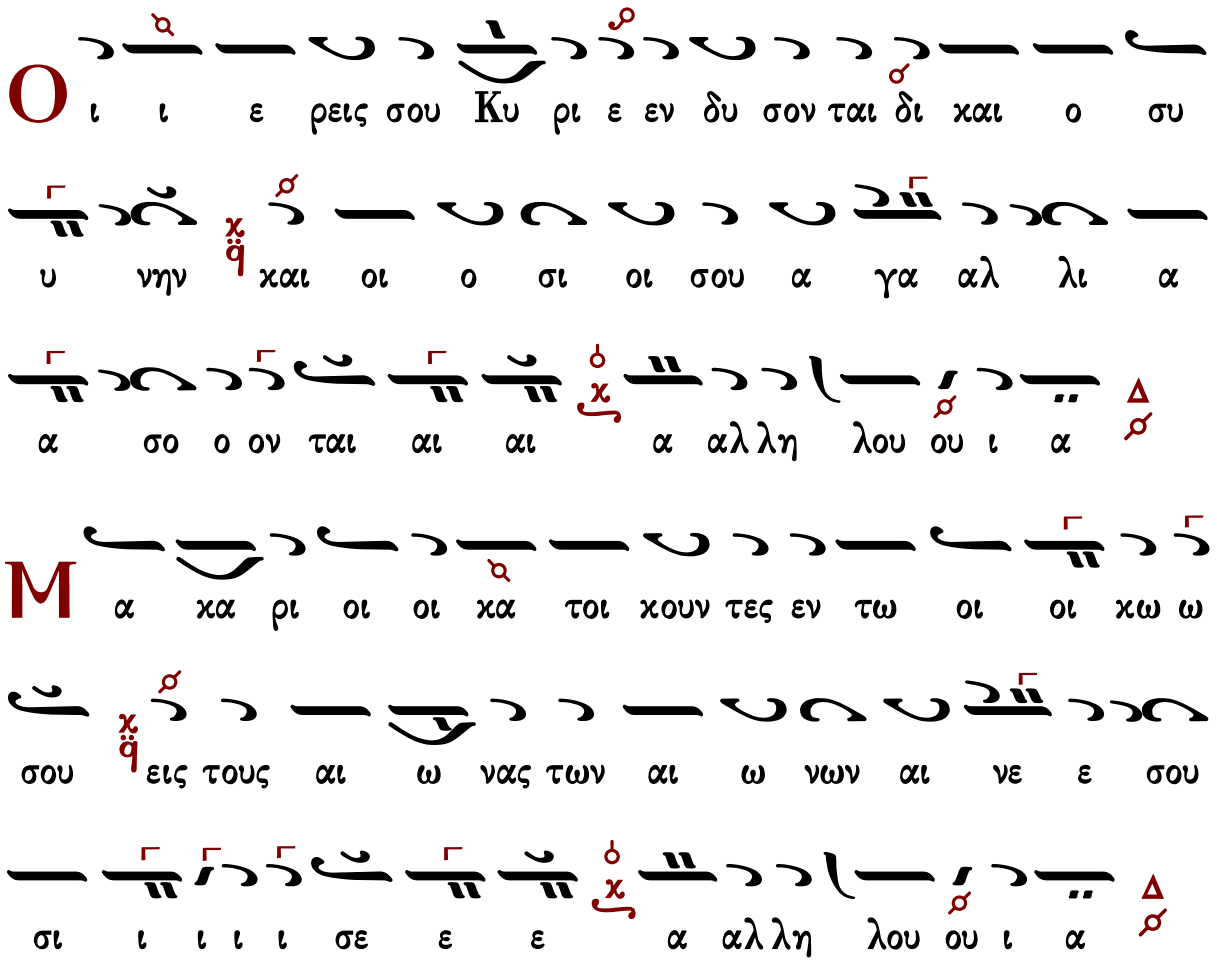

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ᾱ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

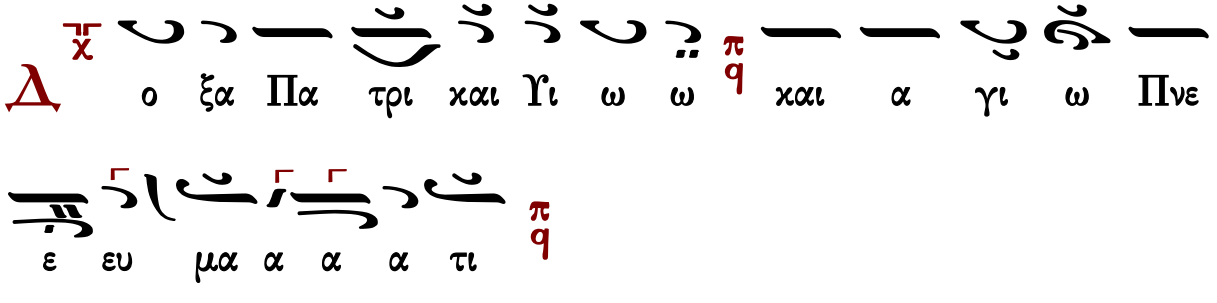

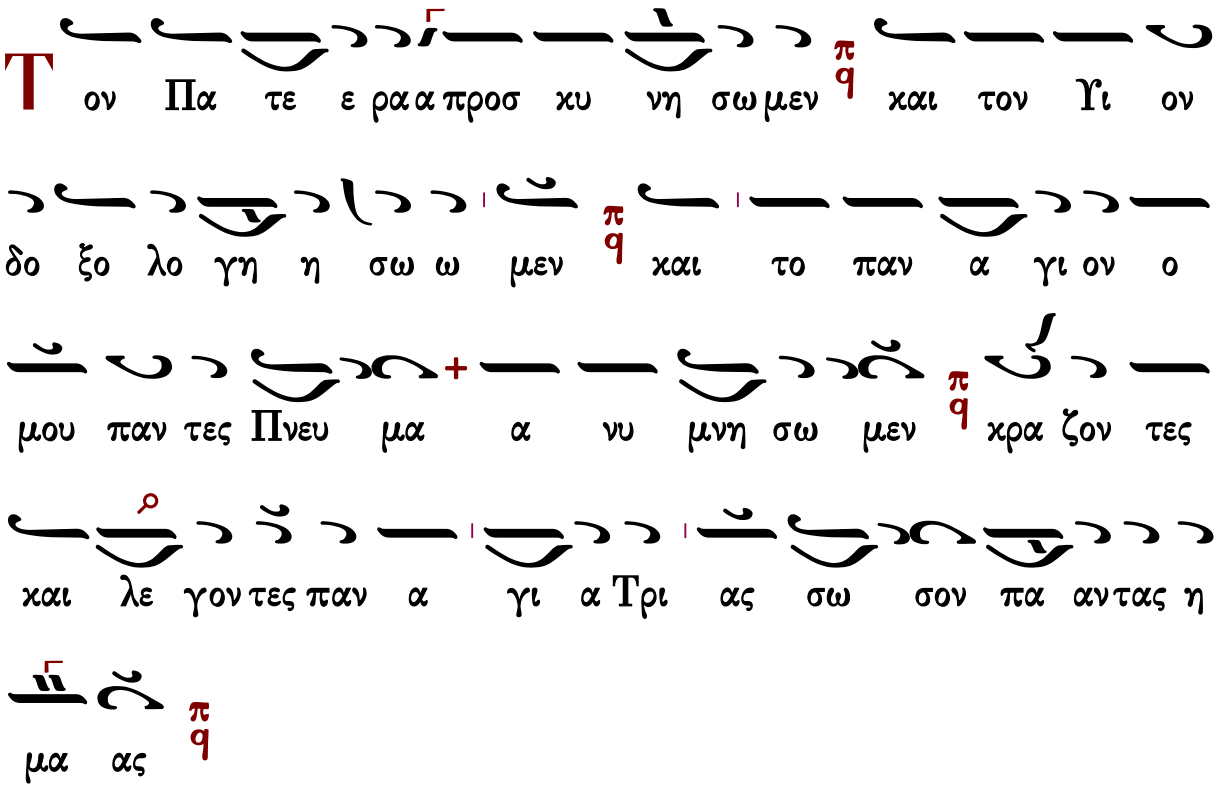
Τον Πα τε ε ρα α προσ κυ νη σω μεν πq και τον Υι ον
δο ξο λο γη η σω ω μεν πq και το παν α γι ον ο
μου παν τες Πνευ μα α νυ μνη σω μεν πq κρα ζον τες
και λε γον τες παν α γι α Τρι ας σω σον πα αν τας η
μα ας πq

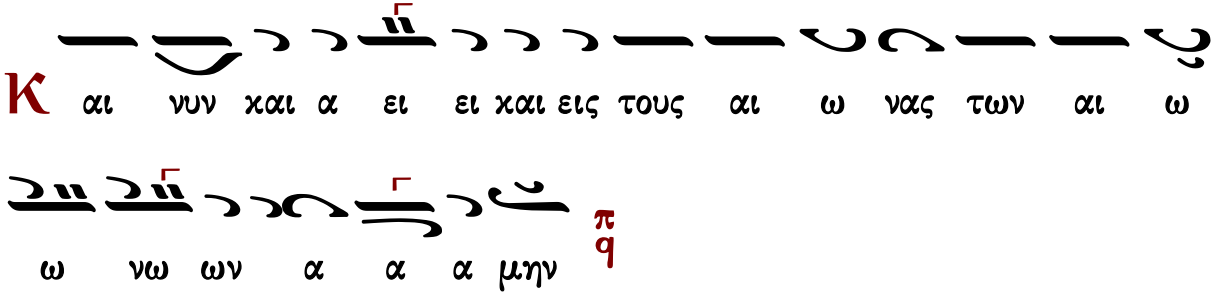
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νω ων α α α μην πq

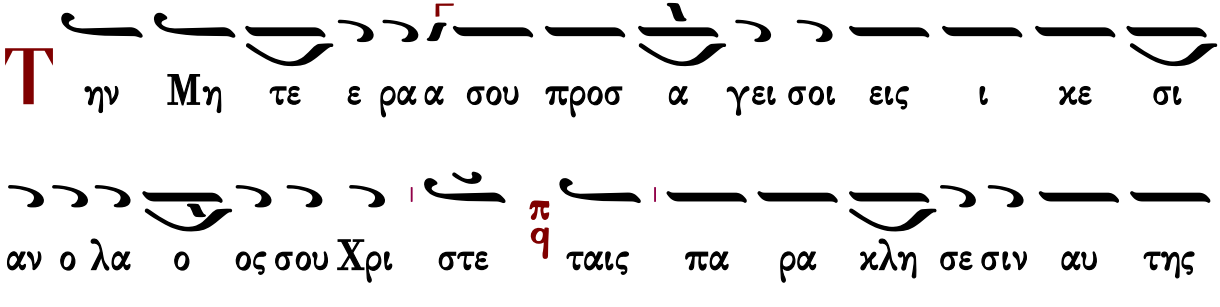
Την Μη τε ε ρα α σου προσ α γει σοι εις ι κε σι
αν ο λα ο ος σου Χρι στε πq ταις πα ρα κλη σε σιν αυ της
τους οι κτιρ μους σου δος η μι ιν α γα θε πq ι να σε δο

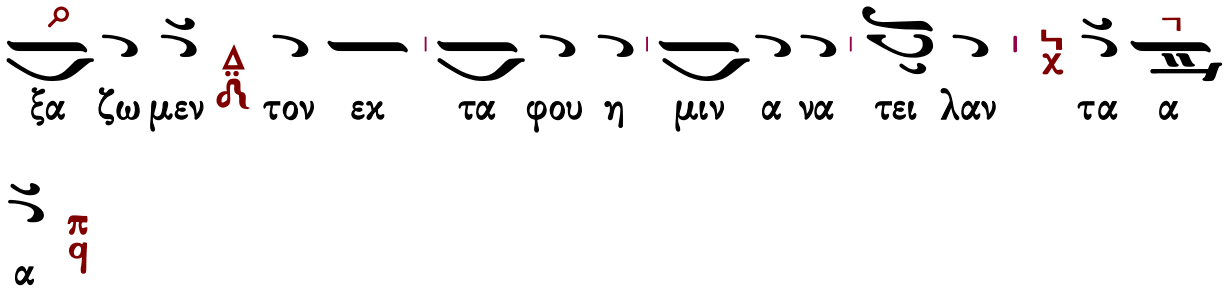

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα… Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λογον

Ἦχος λ πα νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.332*

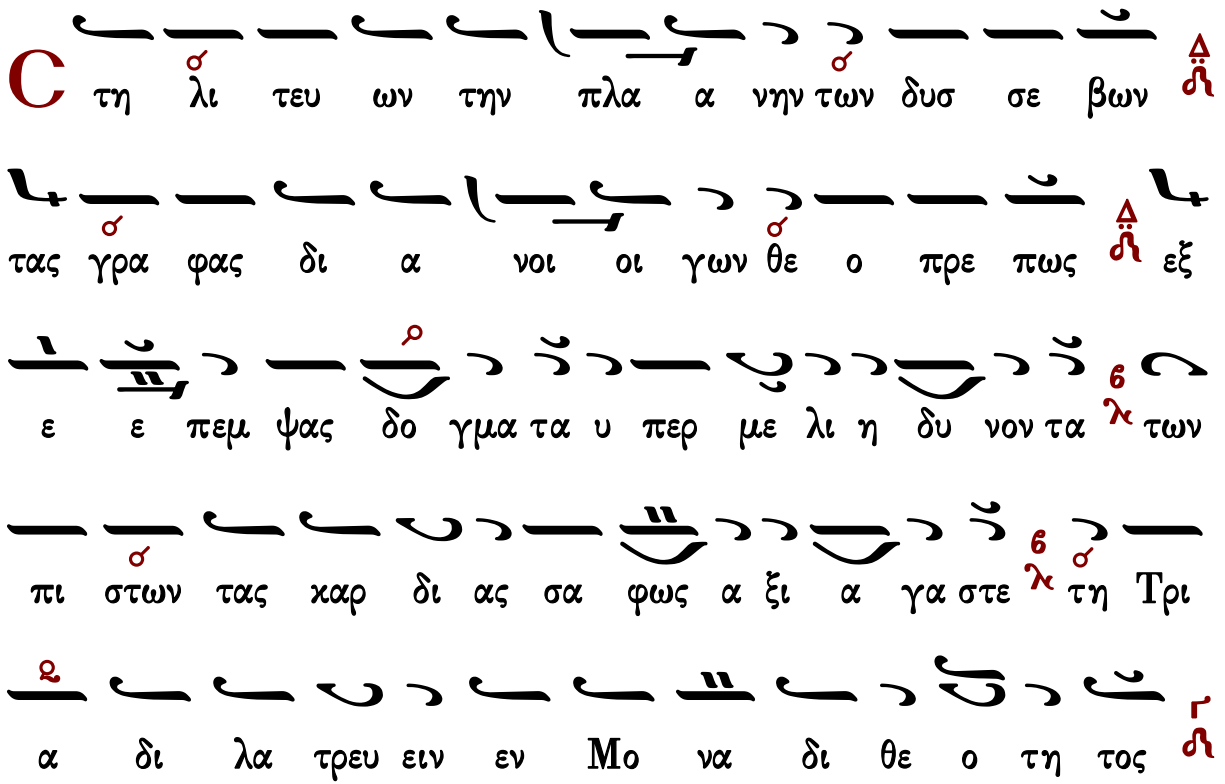

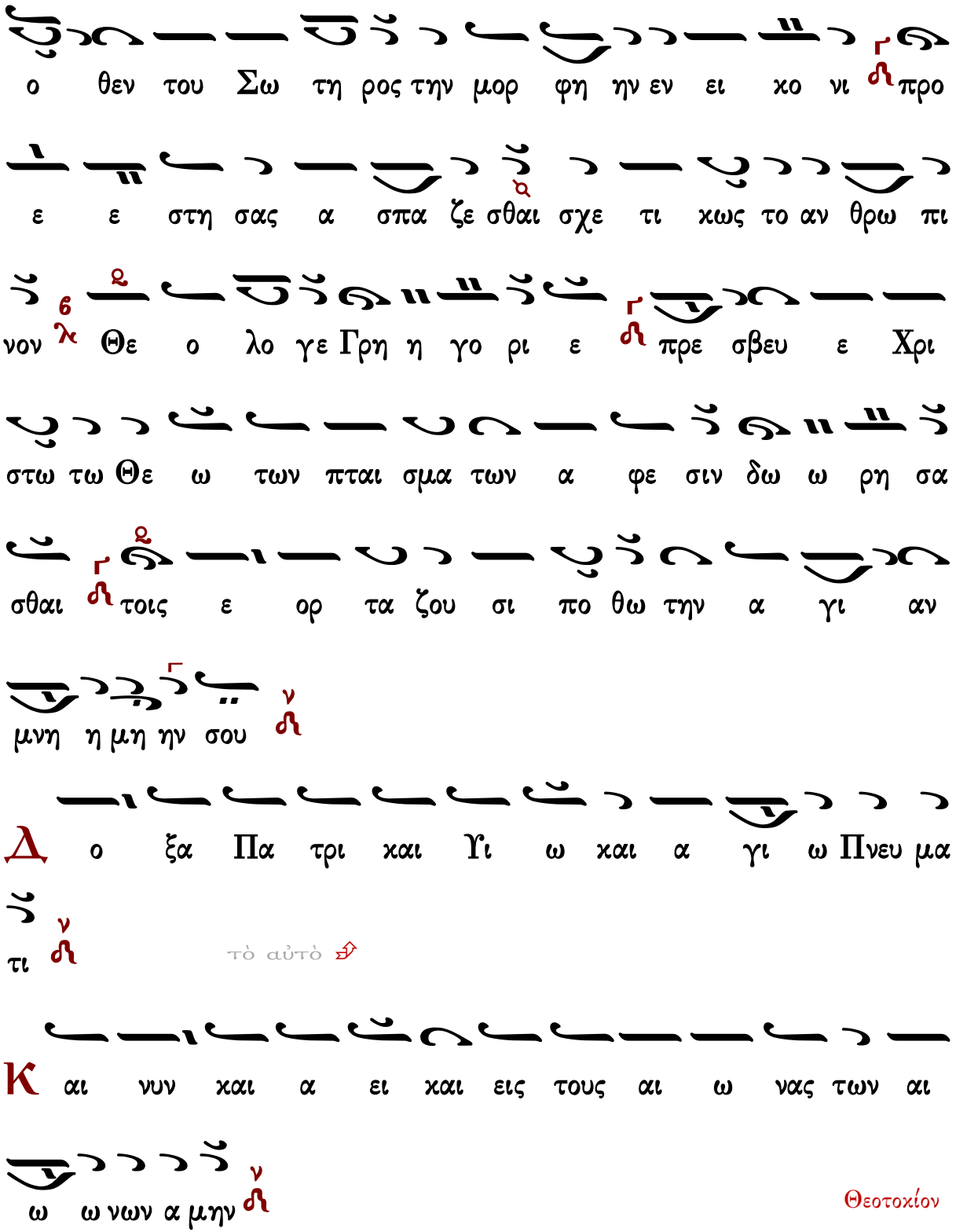
ο θεν του Σω τη ρος την μορ φη ην εν ει κο νι προ
ε ε στη σας α σπα ζε σθαι σχε τι κως το αν θρω πι
νον Θε ο λο γε Γρη η γο ρι ε πρε σβευ ε Χρι
στω τω Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα
σθαι τοις ε ορ τα ζου σι πο θω την α γι αν
μνη η μη ην σου
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
τὸ αὐτὸ
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Θεοτοκίον

Δ
ευ τε παν τα τα ε ε θνη θε ο πρε πως
την Μη τε ρα του πα αν των δη μι ουρ γου υ
μνη η η σω μεν λε γον τες χαι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε
του των ο λων δε σπο ζον τος Ι η σου του παν τα να
κτος χαι ρε μο νη κυ ρι α του κο σμου παν α μω
με χαι ρε το δο χει ον της α γι ι ας Τρι α
δος Πα τρο ος Υι ου και Πνευ μα τος το λαμ προ ον
και α κη ρα τον Μα ρι αμ α ει παρ θε νε Θε ο το κε
πα αν υ μνη τε χαι ρε παν σε μνε νυμ φη η λι ο στο
λι στε χαι ρε παν των χα ρα α των υ μνου ουν τω ων σε

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος ⸗ Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

Θ κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου (β΄)

Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε απ ε ξη ραμ

με νοι (β΄)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

λ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α

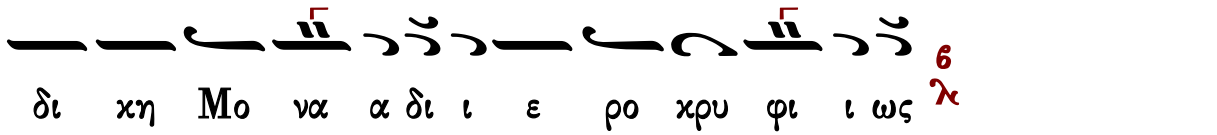

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

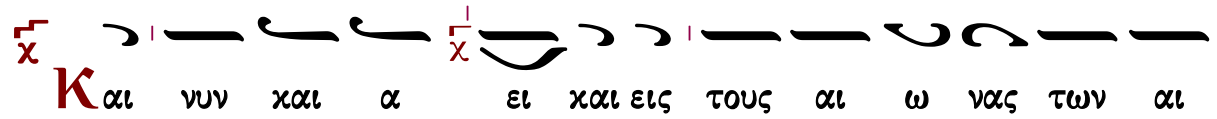

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

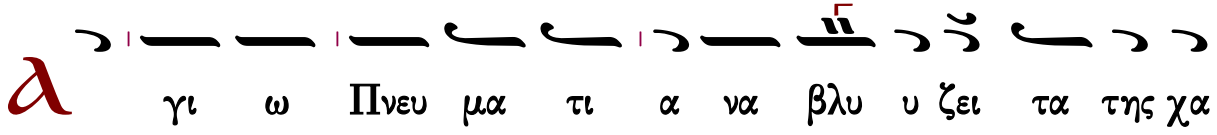

γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

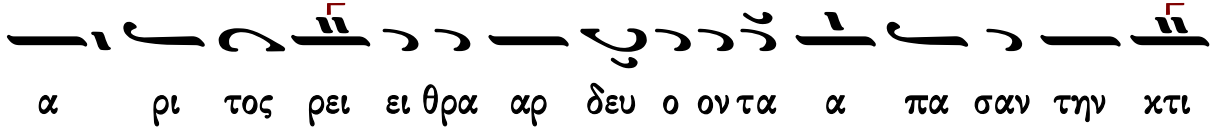

α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι

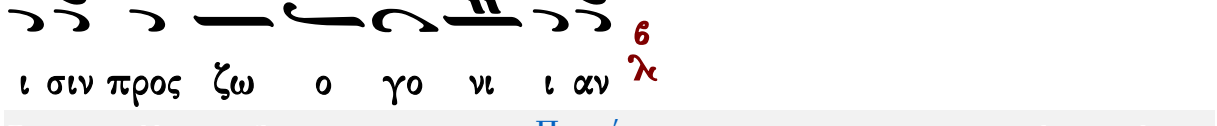

ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.34#

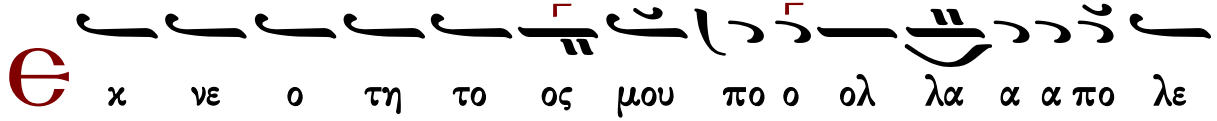

κ νε ο τη το ος μου πο ο ολ λα α α πο λε

ε μει με ε ε πα α α θη η 6 λ αλλ αυ τος α αν

τι λα α α βου ου ου χαι σω ω σον Σω ω ω τη η

ηρ μου ου 6 λ (β′)

Ο ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α

πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου 6 λ ως χο ο ορ

το ο ος γα αρ π q πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι 6 λ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι χαι Υι ω ω χαι Α γι ω Πνευ μα

α τι ι 6 λ

α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω

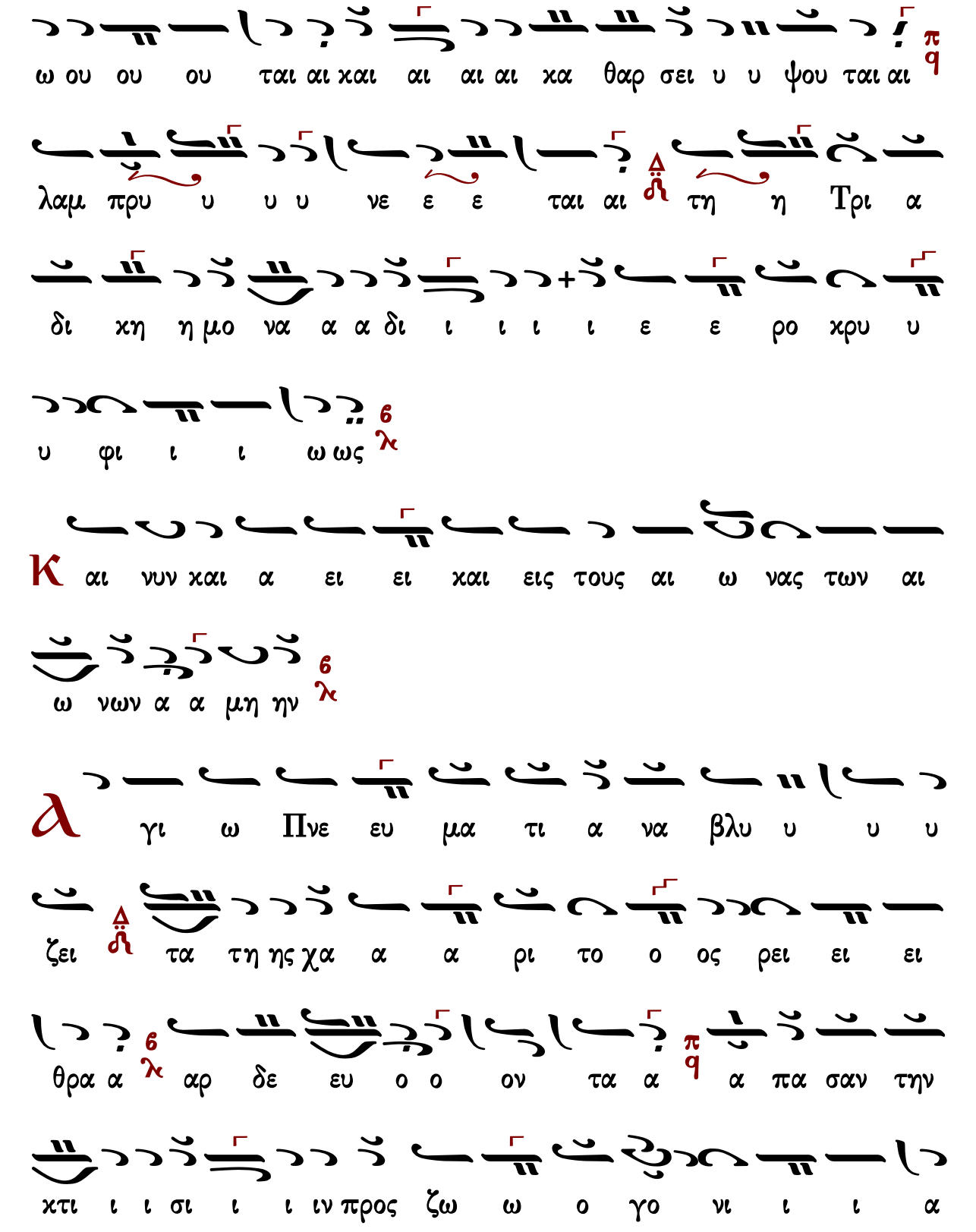
ω ου ου ου ται αι χαι αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι
λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι α
δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ υ
υ φι ι ι ω ως
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω νων α α μη ην
Ⲁ γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ υ υ
ζει τα τη ης χα α α ρι το ο ος ρει ει ει
θρα α αρ δε ευ ο ο ον τα α α πα σαν την
κτι ι ι σι ι ι ιν προς ζω ω ο γο νι ι ι α

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

Θ
κ νε ο τη η το ος μου πο ο ολ λα α α πο
λε ε ε μει με ε πα α α θη η αλλ αυ
το ος αν τι λα α βου ου ου και σω ω ω σον Σω
ω τη η ηρ μου ου (β′)

Ο
ι μι σου ου ου ουν τε ες Σι ι ω ων αι σχυ υν
θη η η τε ε ε ε α α πο του Κυ
υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι

(β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι αι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

α γι ω ω Πνε ευ μα α τι πα α α α σα α

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι χαι κα θα α α α

αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται τη Τρι α δι κη η μο ο να

α α δι ι ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω

ως

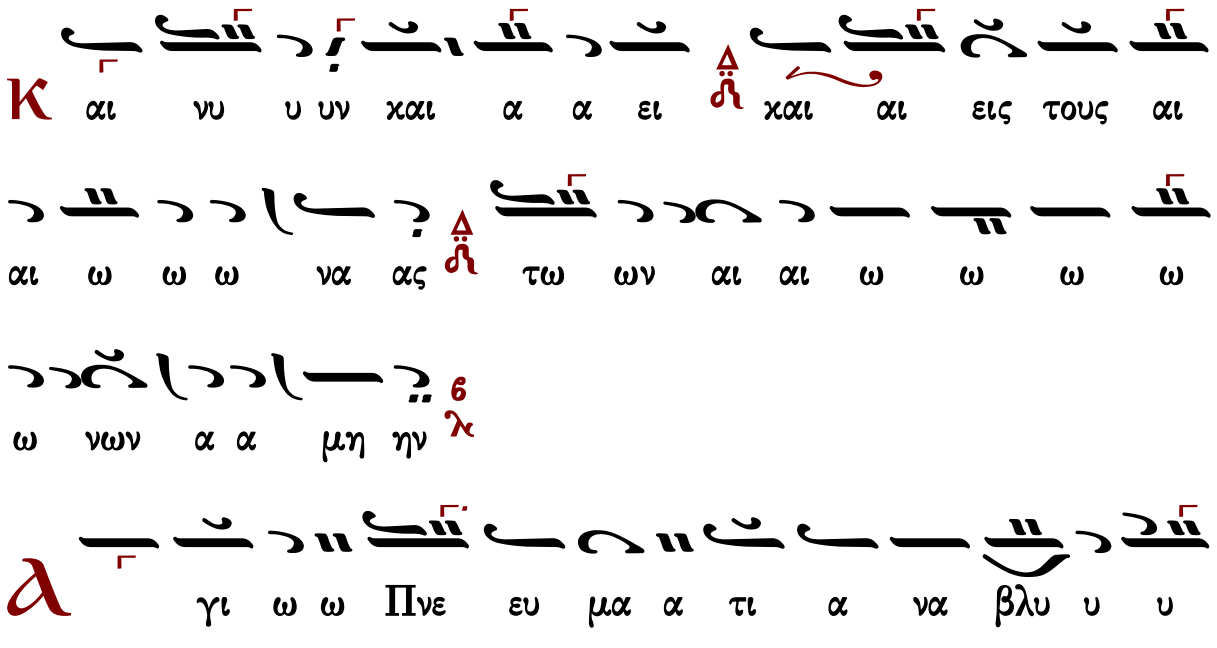

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Προχείμενον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργόν

Ἦχος Βϩ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

Є

χ νε ο τη το ο ο ο ος μου πο ο ολ λα α

α πο λε ε μει με ε πα α α θη η λ6 αλλ αυ

το ο ος α αν τι λα α βου ου ου ου ου χαι σω ω

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου λ6 (β′)

Ο

ι μι σου ου ουν τες Σι ι ων αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου λ6 ως χο ορ το ο ο ος γα αρ π9 πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι λ6 (β′)

Δ

ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι υι ω χαι αι αι

αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι χαι χα θα α α αρ

σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε

ται αι τη Τρι α δι χη η μο ο ο να α α δι ι ι

ι ι ε ε ε ρο χρυ υ φι ι ι ω ως

αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι αι ω ω

ω νας των αι ω ω νων α α μη ην

γι ω Πνευ μα α τι α να βλυ υ υ ζει τα

τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει θρα α

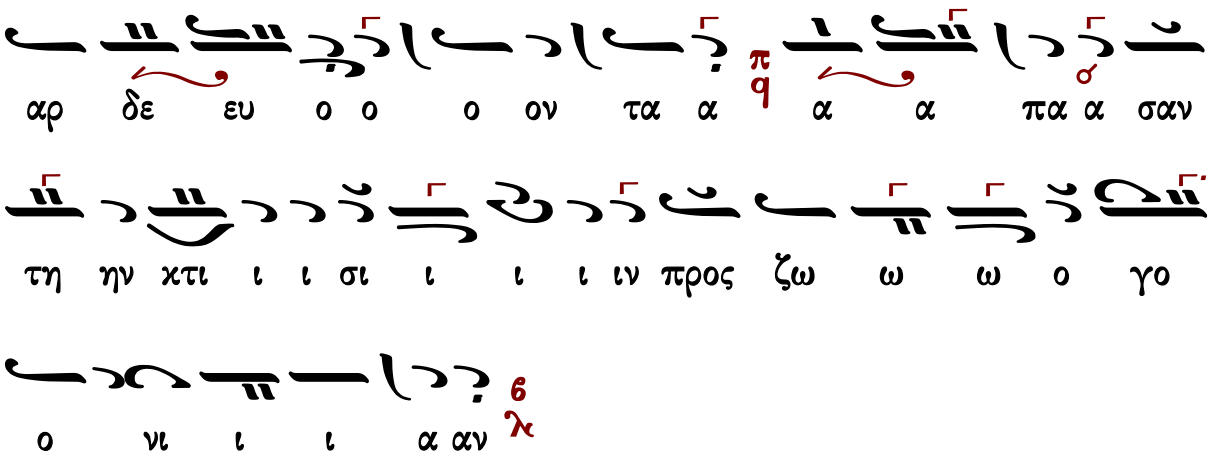

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

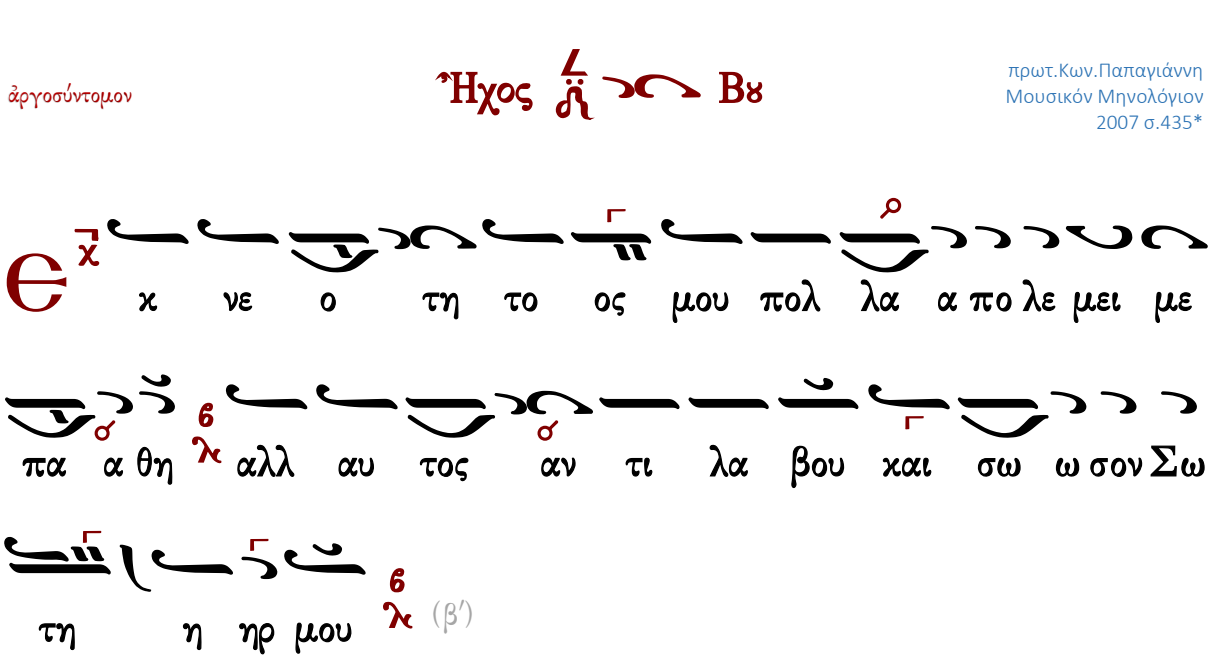

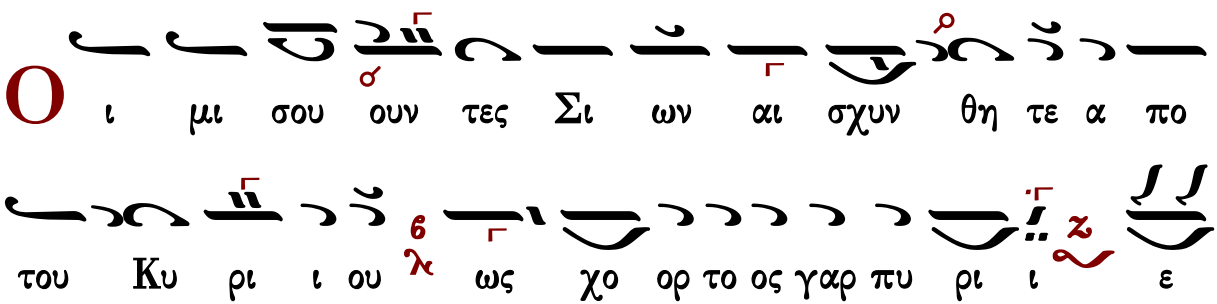

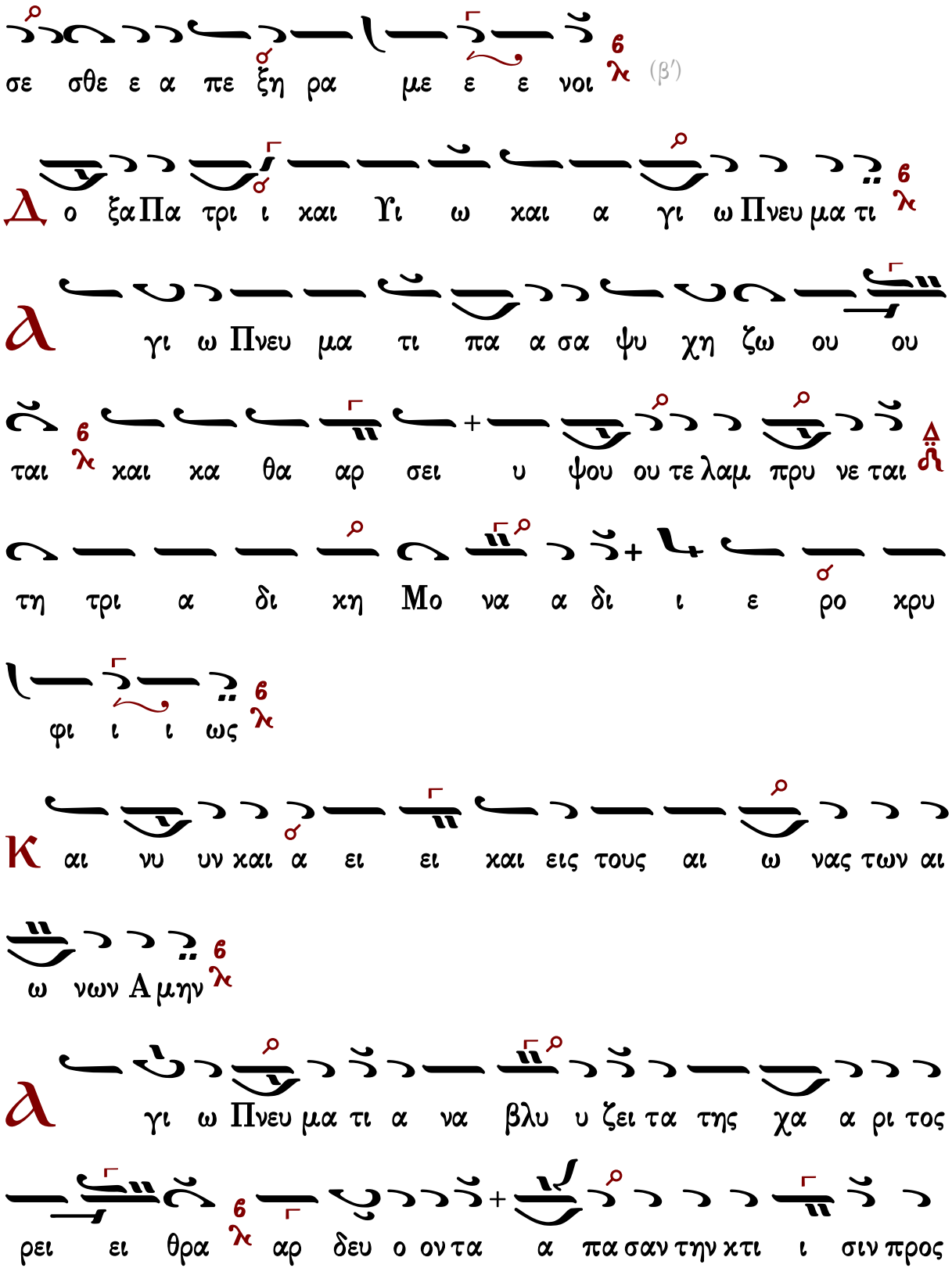
σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι
(β′)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου
ται και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται
τη τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ
φι ι ι ως
Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Δ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α ρι τος
ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σαν την κτι ι σιν προς

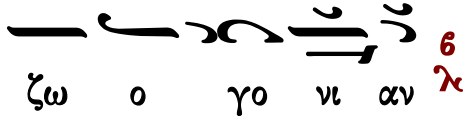

Μετὰ τὸν Ν'

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ⸎ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.56*

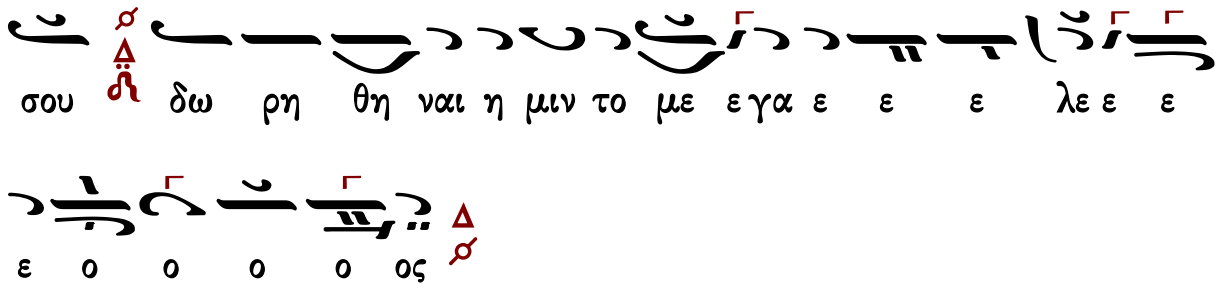

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἰδιόμελον

Ἦχος λ π ⸎ Πα

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.105/461#

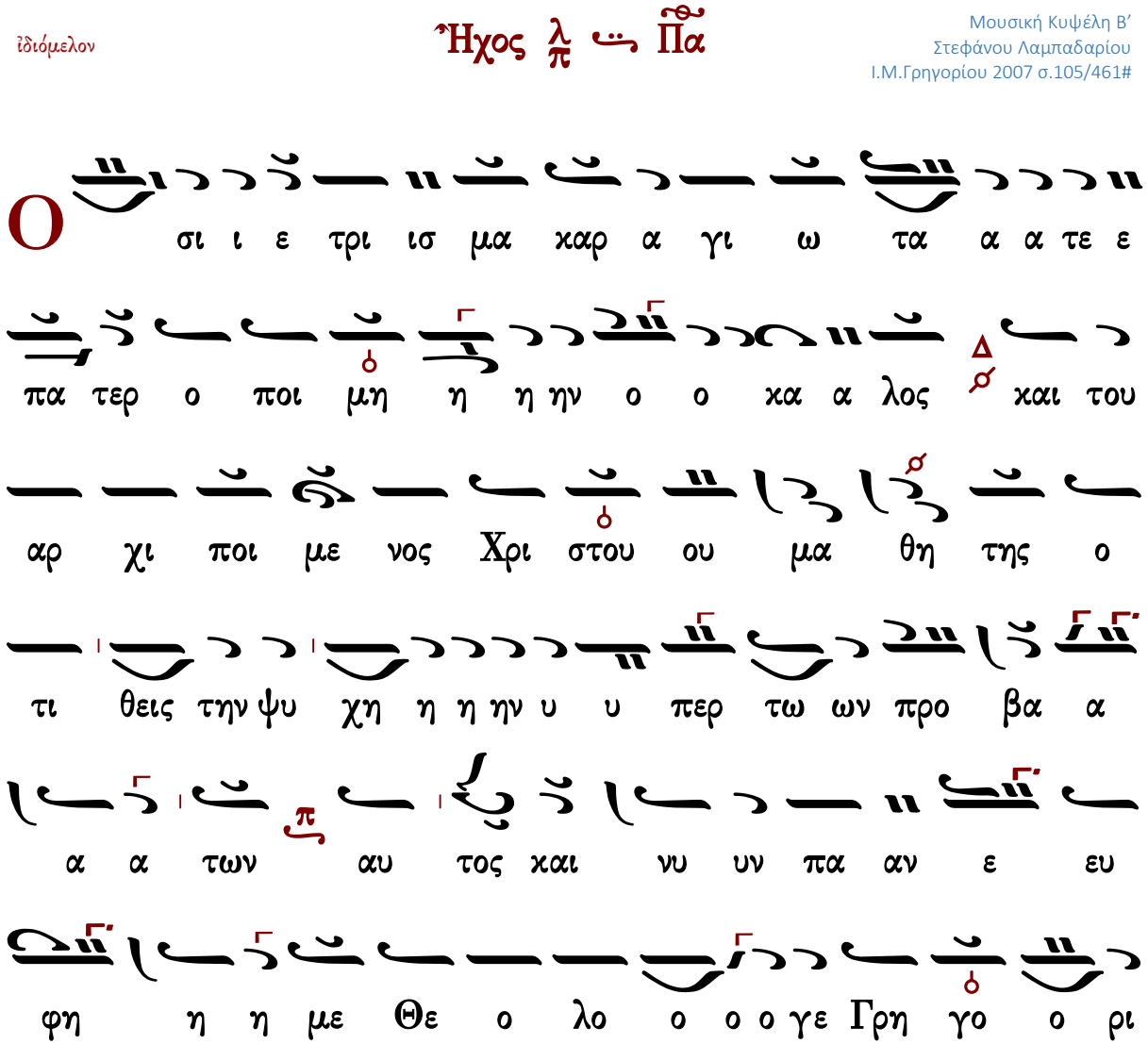

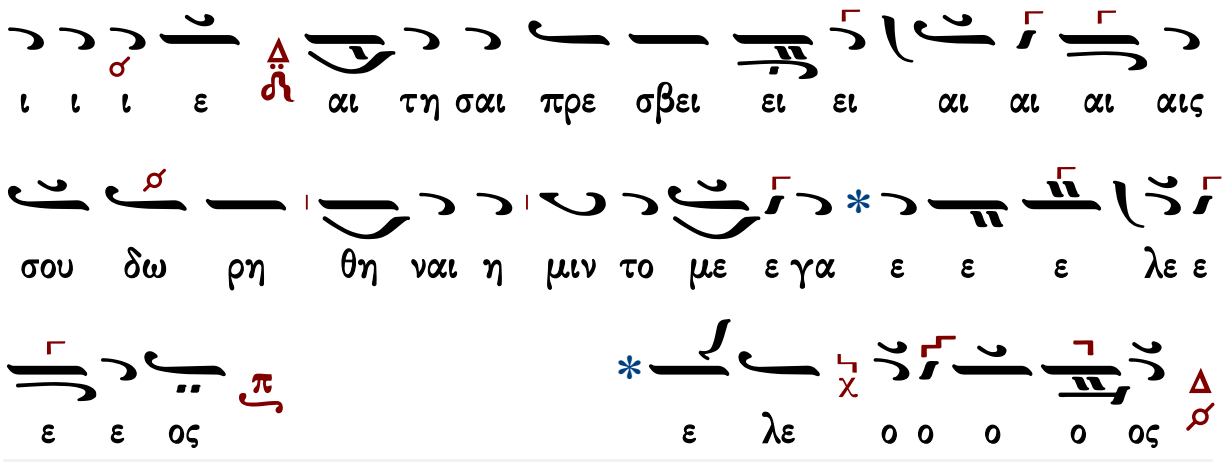

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ πλ. β Πα

Παναγιώτη Κηλτζανίδη
Τριώδιον 1886 σ.79*

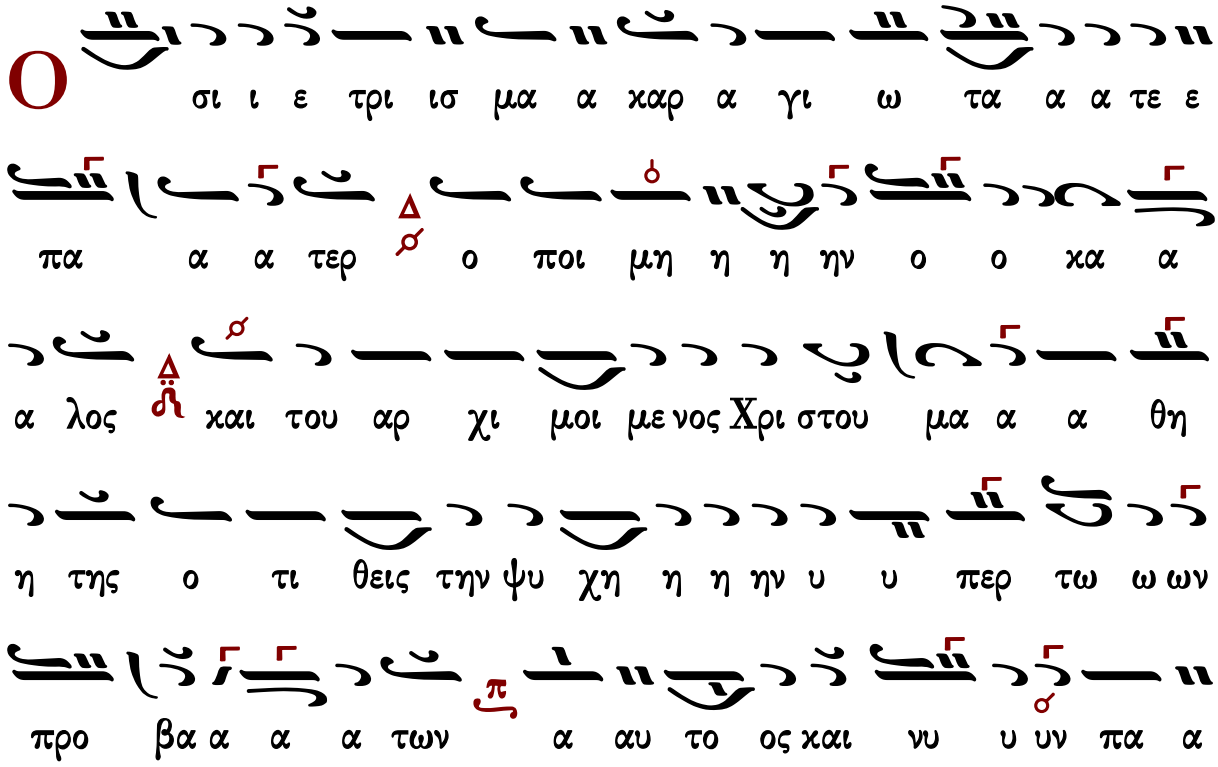

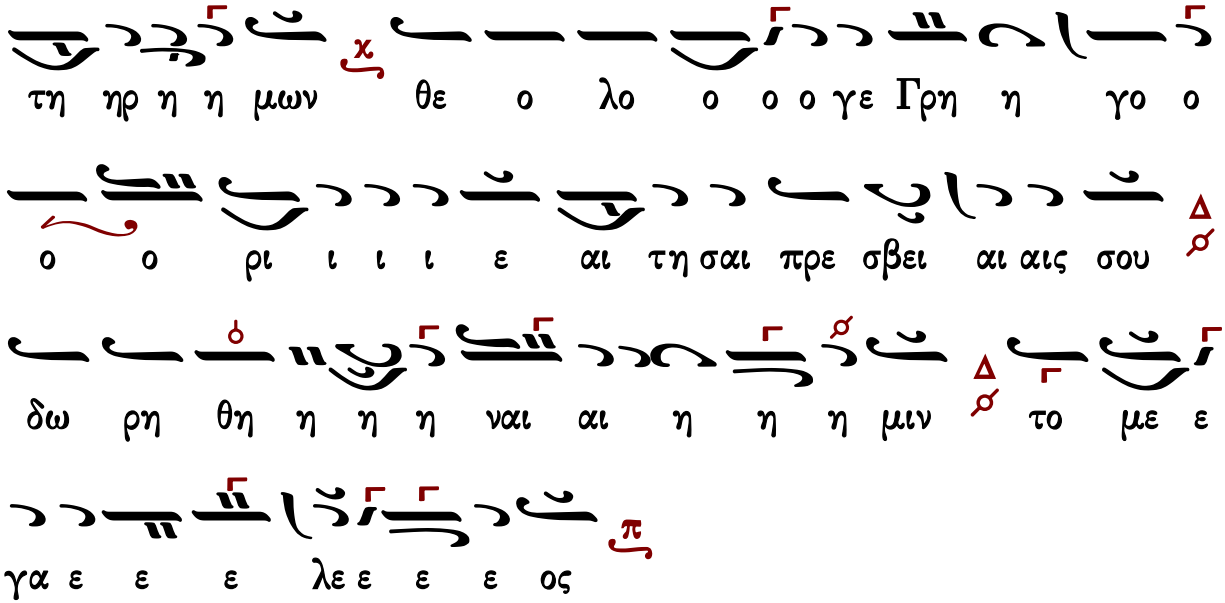

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα

Ἦχος λ̇ π̇ ... Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Τριώδιον 1969 σ.113*

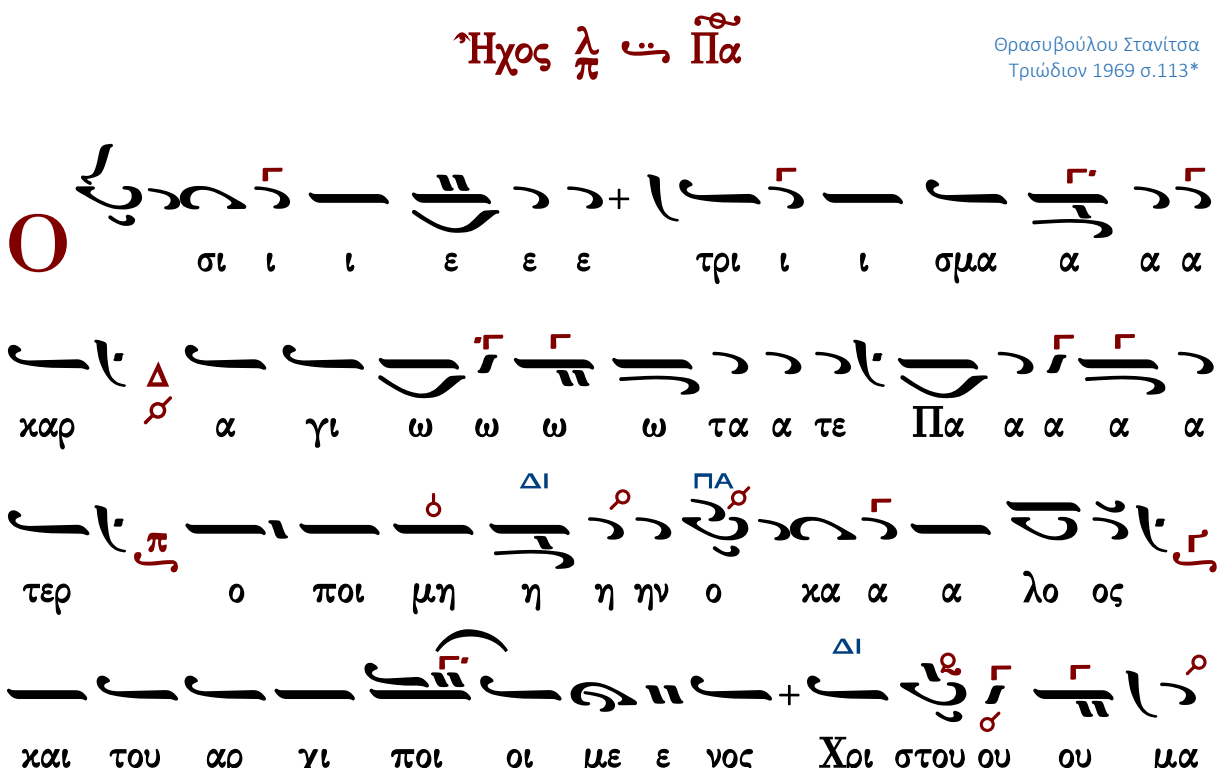

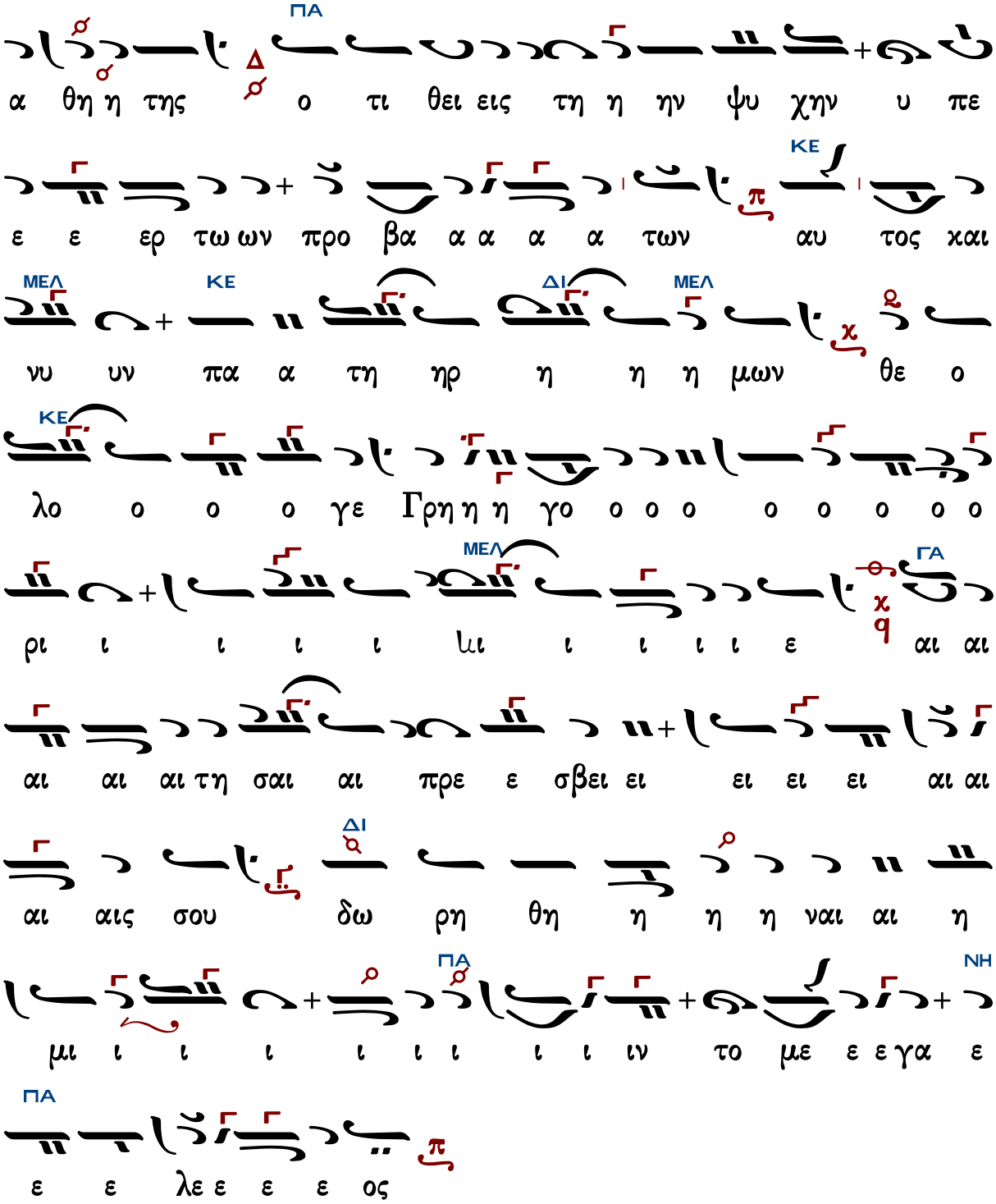

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος α’ 2003 σ.104*

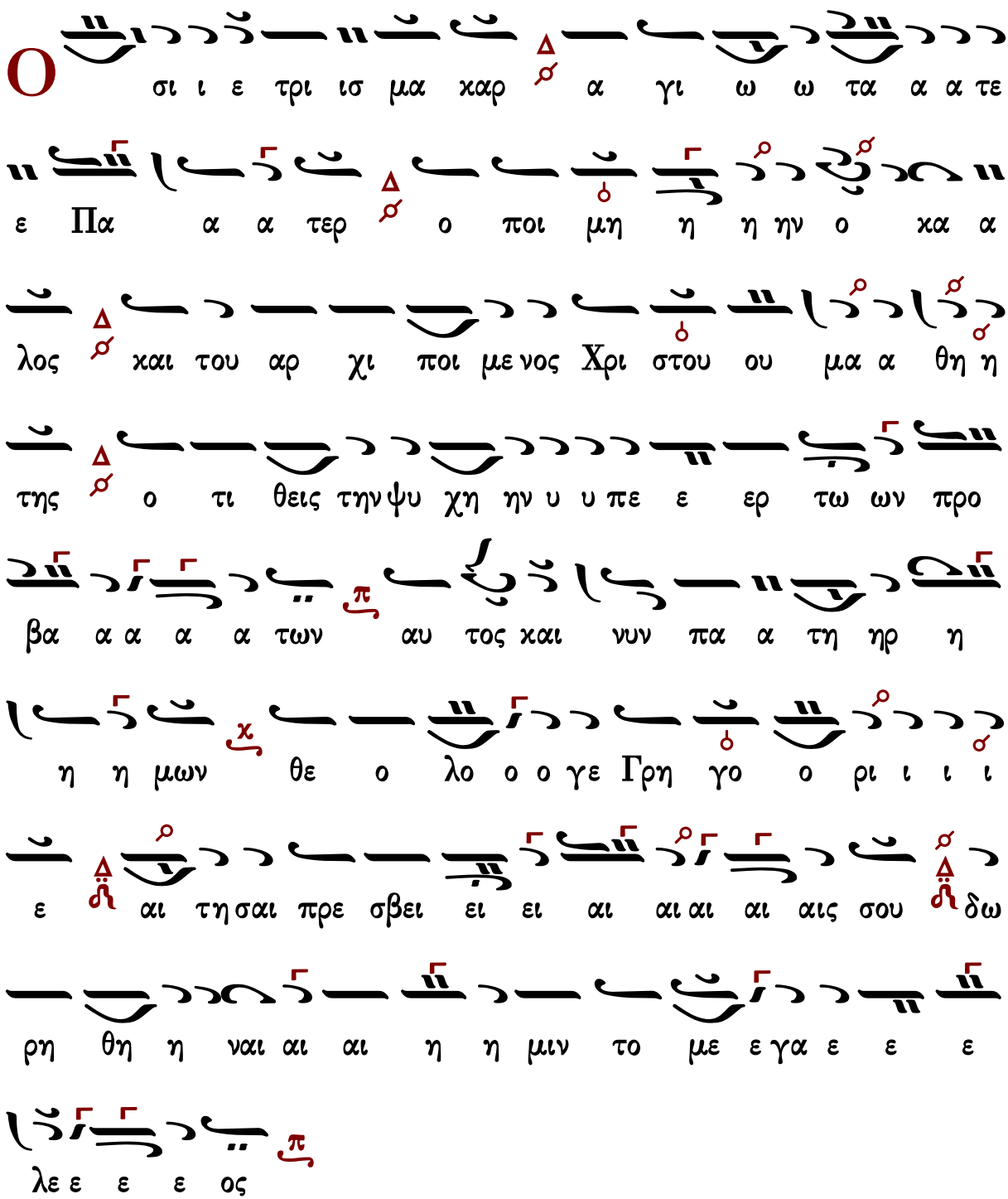

Ἦχος λ ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστικά Τριωδίου
2020 σ.21*

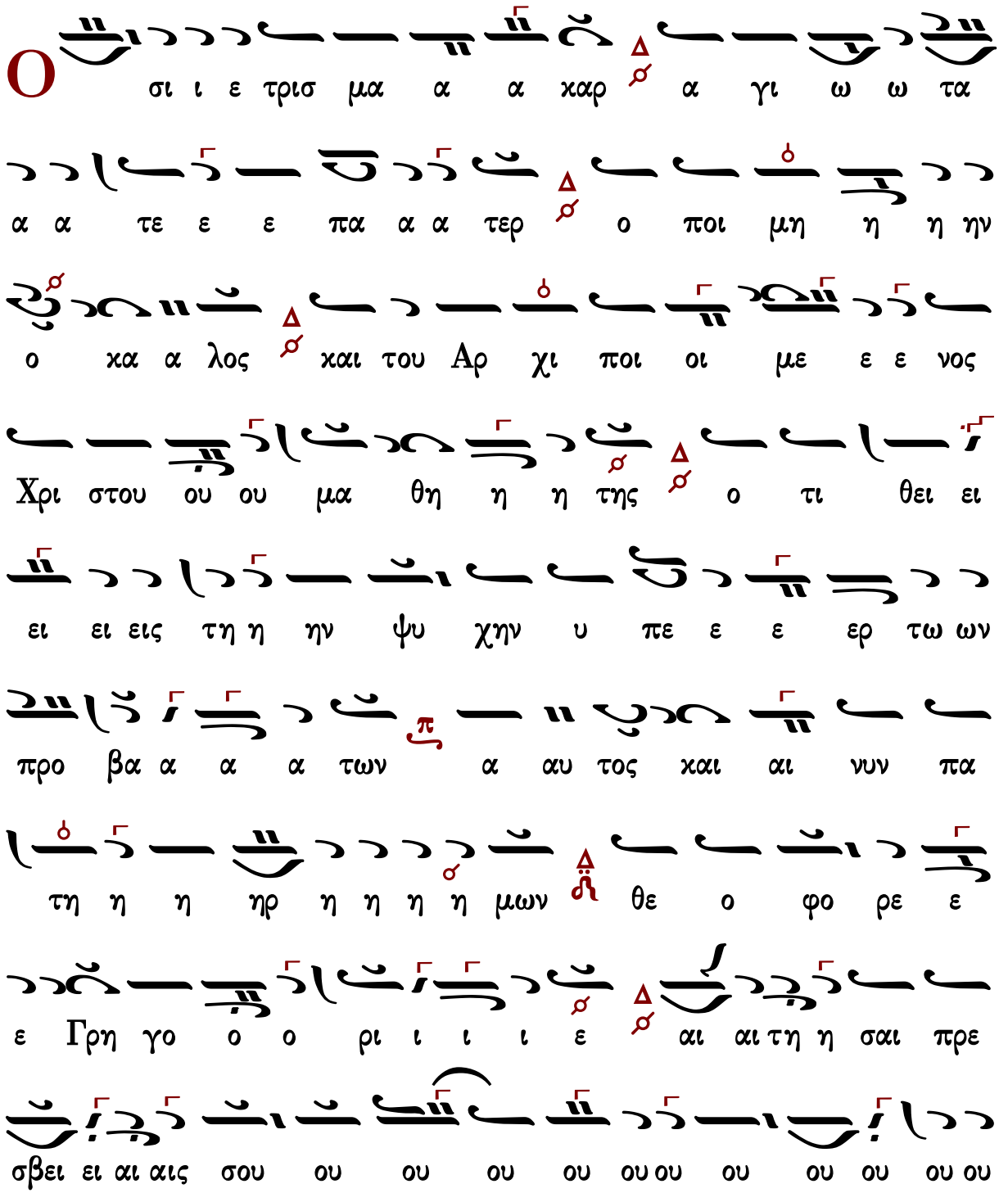

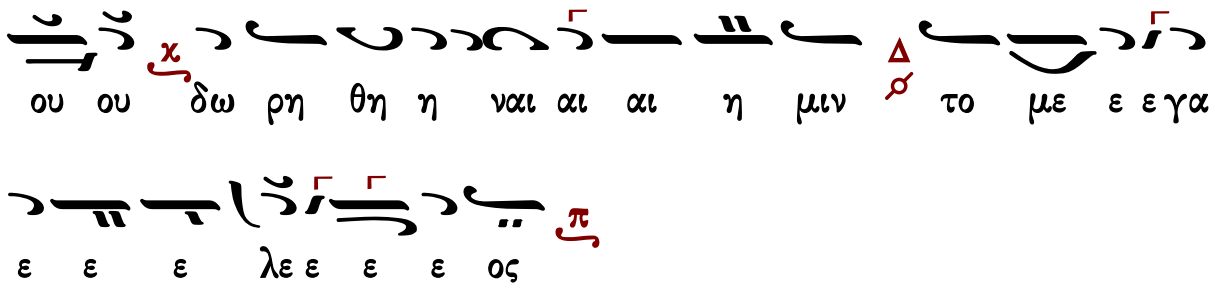

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ π ἡ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.468#

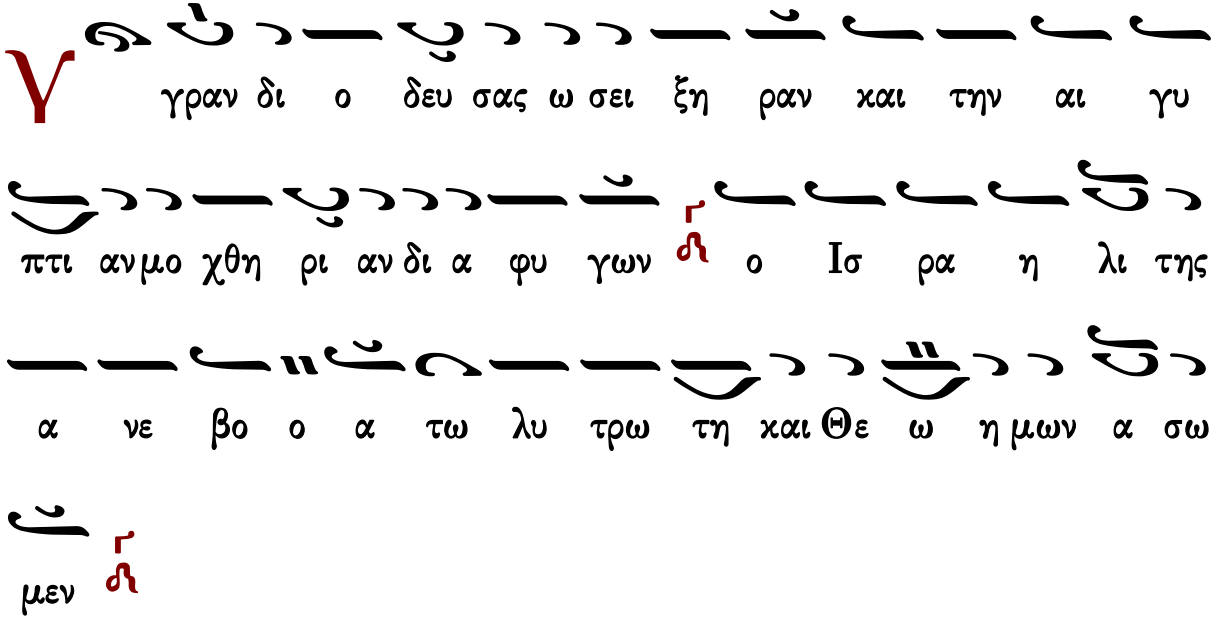

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.566#

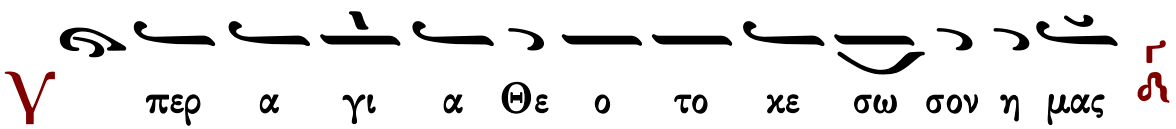

Π ολ λοις συν ε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα

τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του

Λο γου και Παρ θε ε νε χ των δυ σχε ρων και δει νων

με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ

μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον κο

ρη τη γα λη η νη χ τη του Υι ου και Θε ου σου

παν α μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

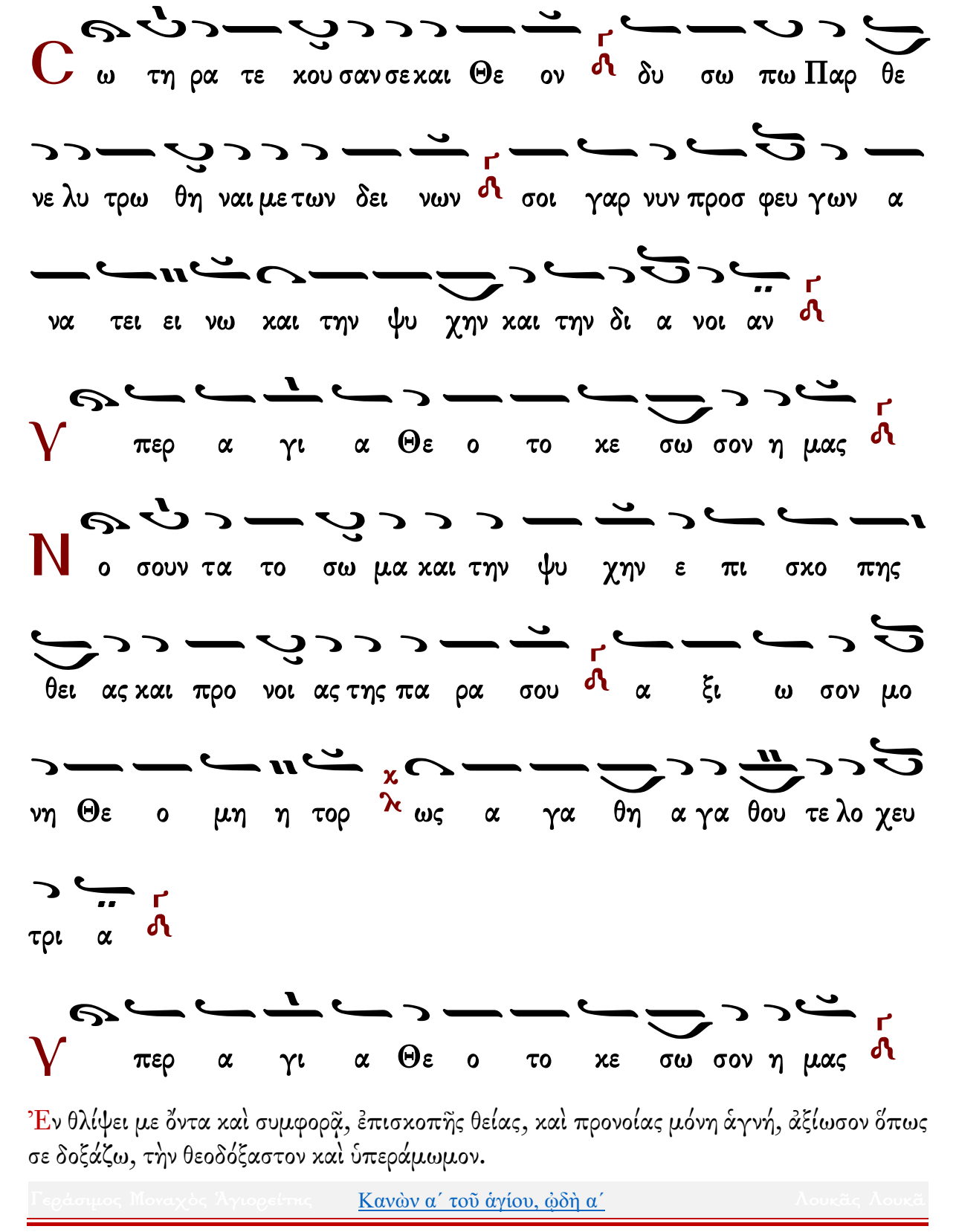

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας μόνη ἁγνή, ἀξίωσον ὅπως σε δοξάζω, τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Χριστὸς γεννᾶται

Ἦχος δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.334*

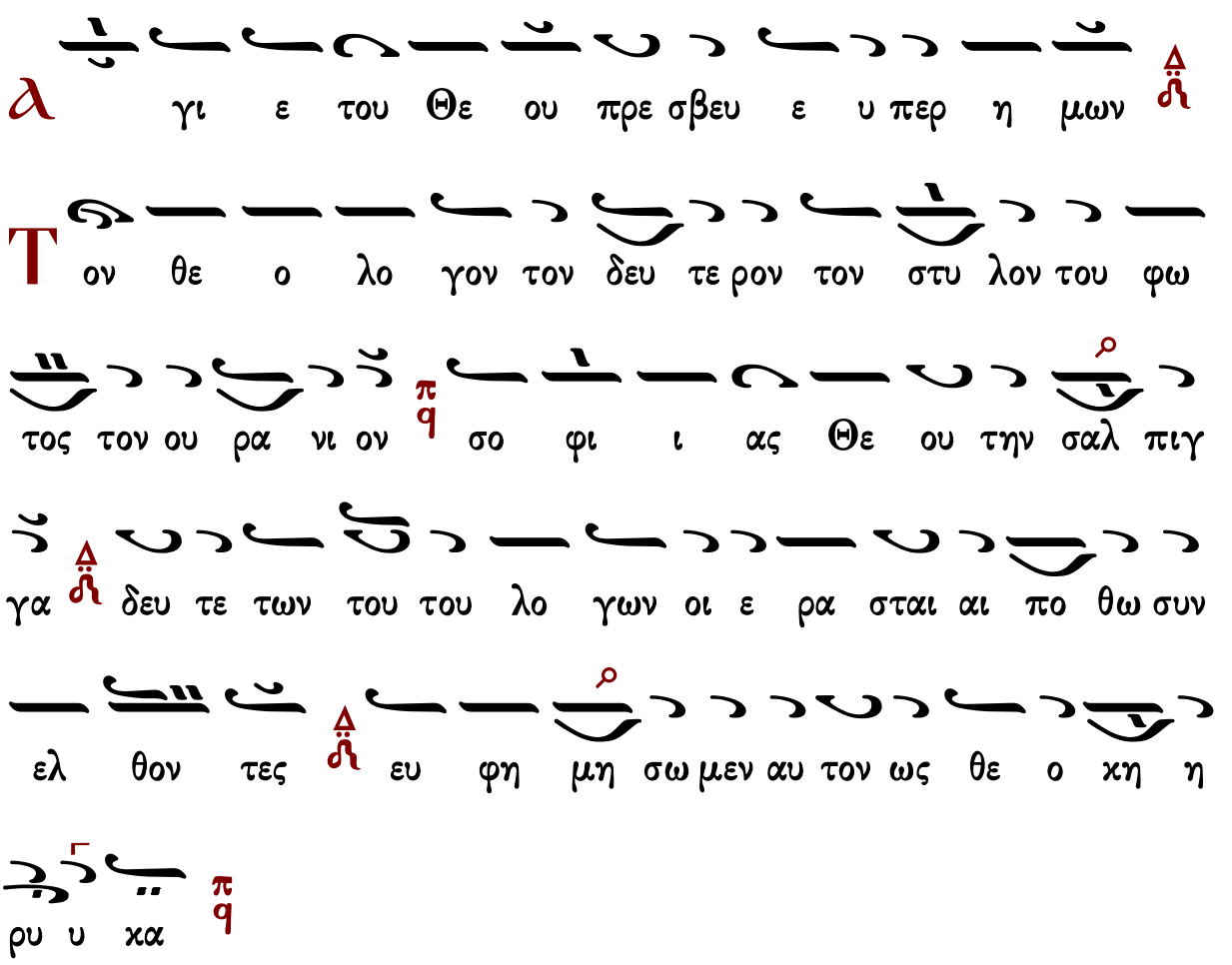

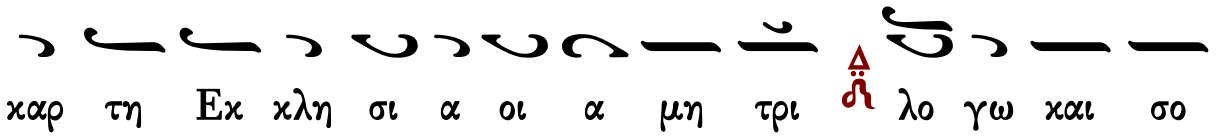

χαρ τη Εκ κλη σι α οι α μη τρι λο γω και σο

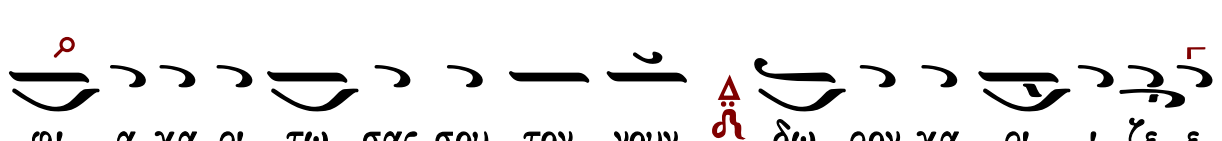

φι α χα ρι τω σας σου τον νουν δω ρον χα ρι ι ζε ε

ται

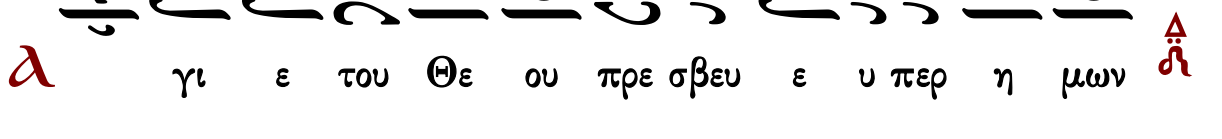

γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

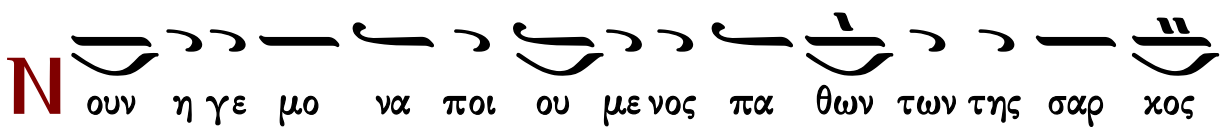

ουν η γε μο να ποι ου με νος πα θων των της σαρ κος

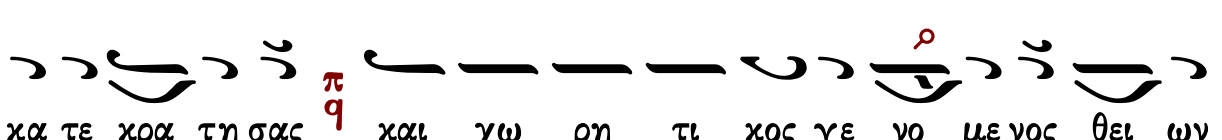

κα τε κρα τη σας και χω ρη τι κος γε νο με νος θει ων

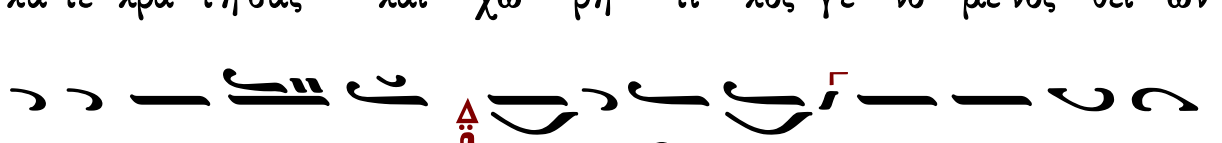

α παυ γα σμα των ε να Θε ο ον εν τρι σι προσ

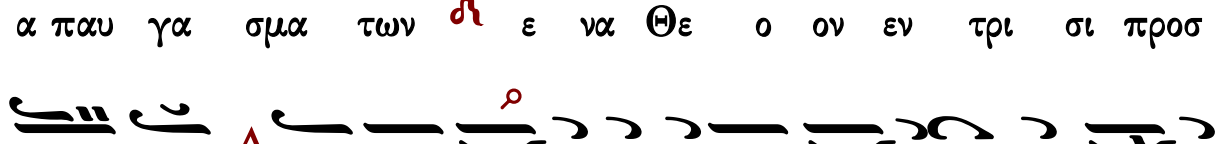

ω ποις κα τε φω τι σας η μας σε βειν Γρη γο ο

ρι ι ε

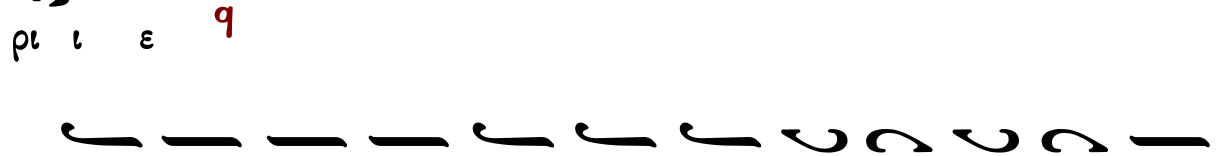

περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

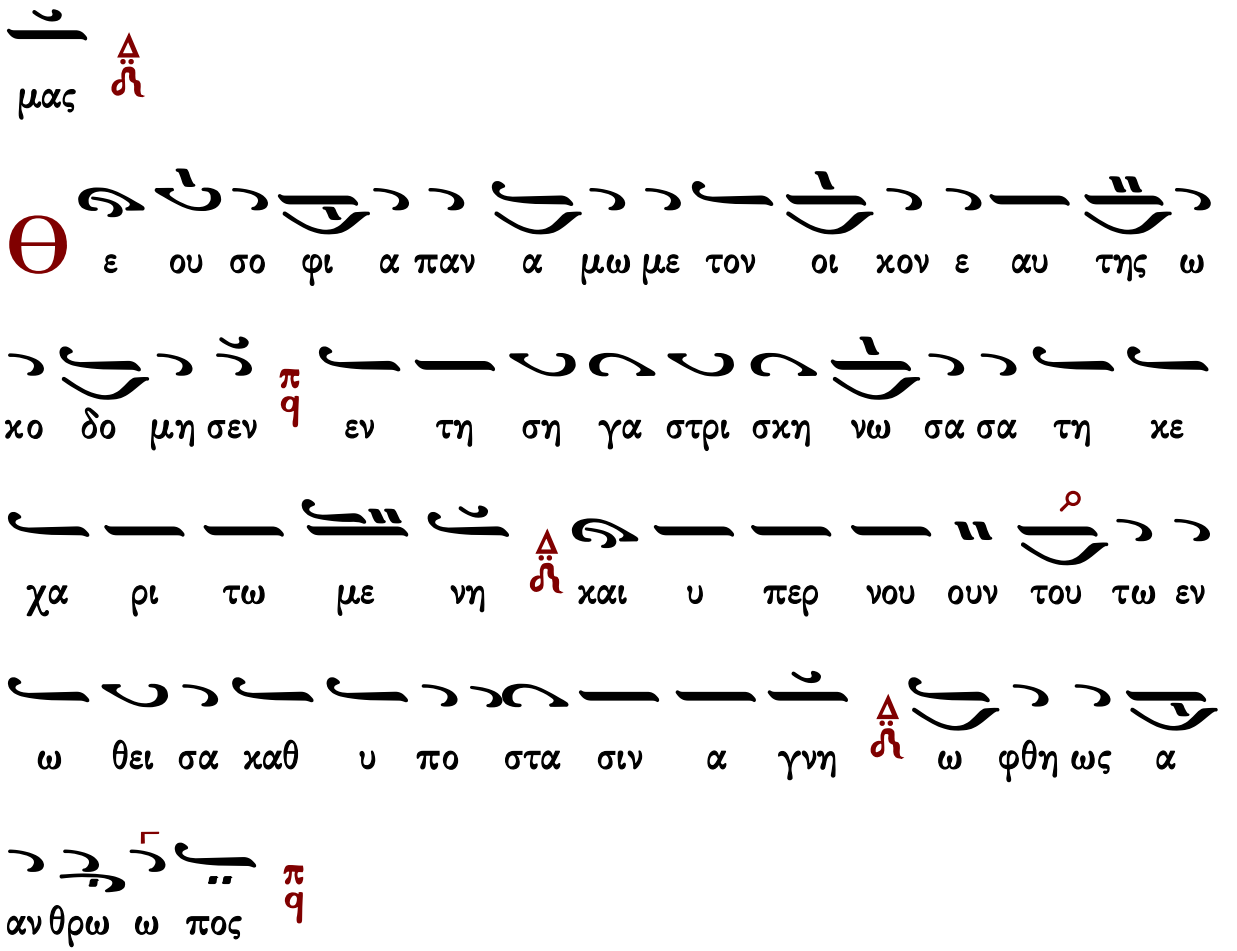

Κανὼν β′ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ α′

Ἔπαινον ὁ θεόπτης

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.336*

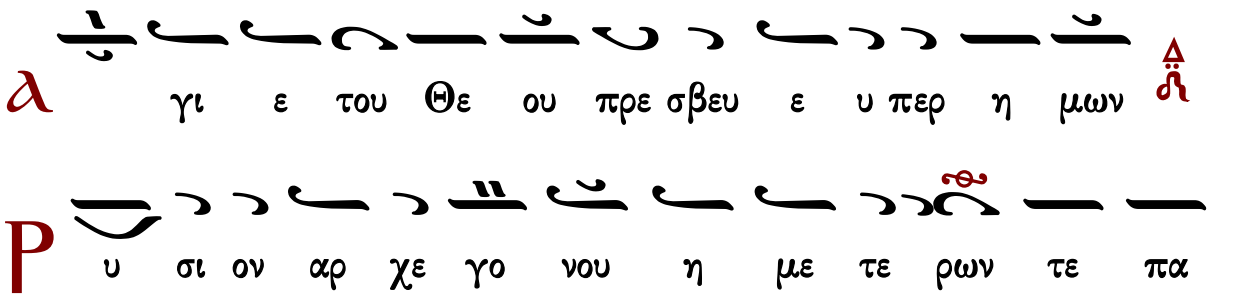

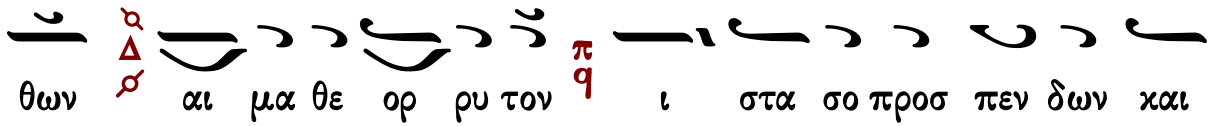
θων αι μα θε ορ ρυ τον ι στα σο προσ πεν δων και

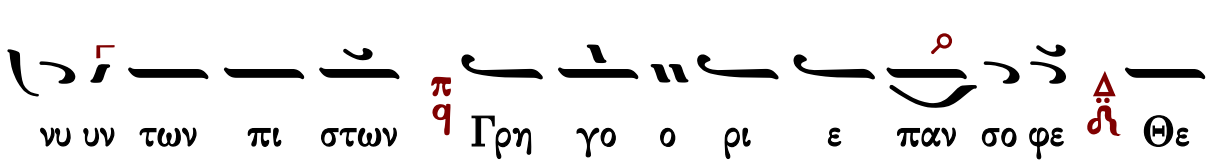
νυ υν των πι στων Γρη γο ο ρι ε παν σο φε Θε

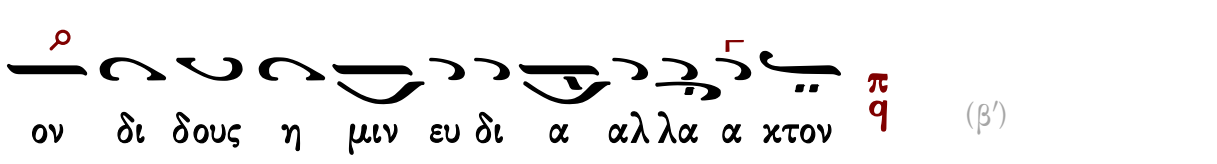
ον δι δους η μιν ευ δι α αλ λα α κτον

(β′)

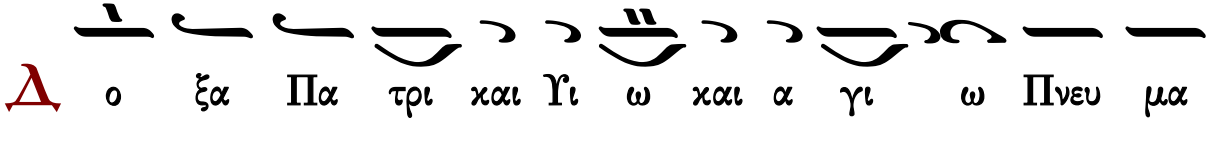
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

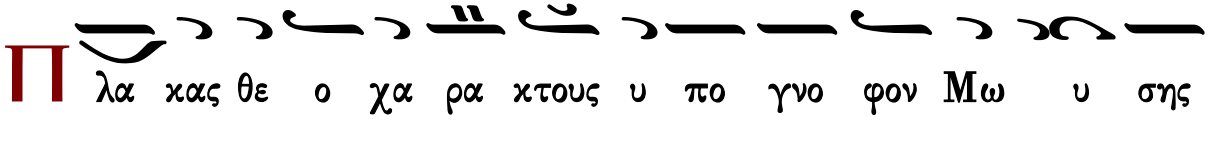
Π λα κας θε ο χα ρα κτους υ πο γνο φον Μω υ σης

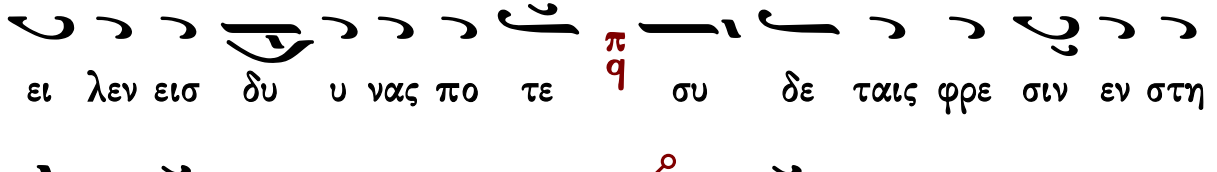
ει λεν εισ δυ υ νας πο τε συ δε ταις φρε σιν εν στη

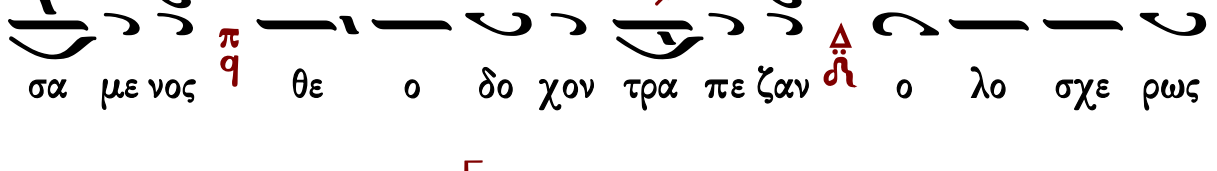
σα με νος θε ο δο χον τρα πε ζαν ο λο σχε ρως

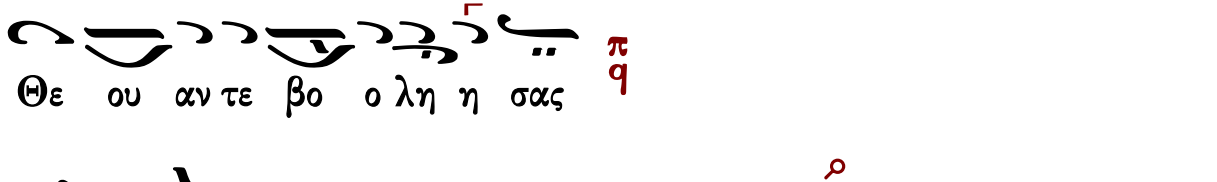
Θε ου αν τε βο ο λη η σας

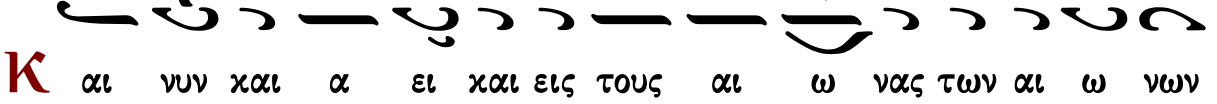
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Θε λων δι ευ σπλαγ χνι αν εχ θα να του και φθο

ρας α να κα λε σα σθαι φυ σιν των βρο των ο

υ περ θε ος Παρ θε ε νε παν α μω με την κα θα

ραν νη δυν σου κα τω ω κη η σεν

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.470#

Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε ε Κυ ρι ε και

της Εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με στε ρε ω σον εν

τη α γα α πη τη ση των ε φε των η αχ χρο της

των πι στων το στη ρι γμα μο νε φι λαν θρω πε

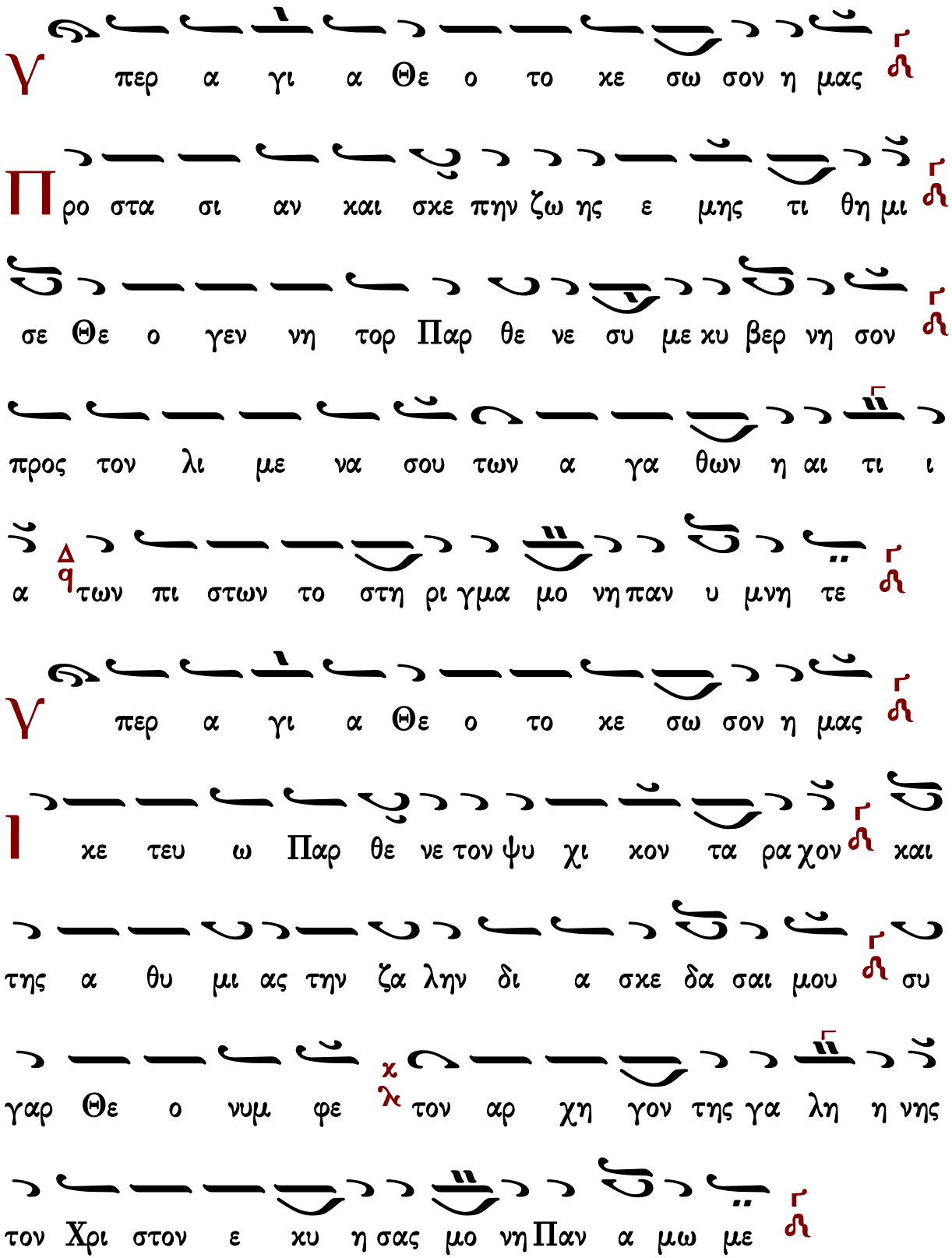
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης τι θη μι
σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ με κυ βερ νη σον
προς τον λι με να σου των α γα θων η αι τι ι
α των πι στων το στη ρι γμα μο νη παν υ μνη τε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα χον και
της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δα σαι μου συ
γαρ Θε ο νυμ φε χ λ τον αρ χη γον της γα λη η νης
τον Χρι στον ε κυ η σας μο νη Παν α μω με

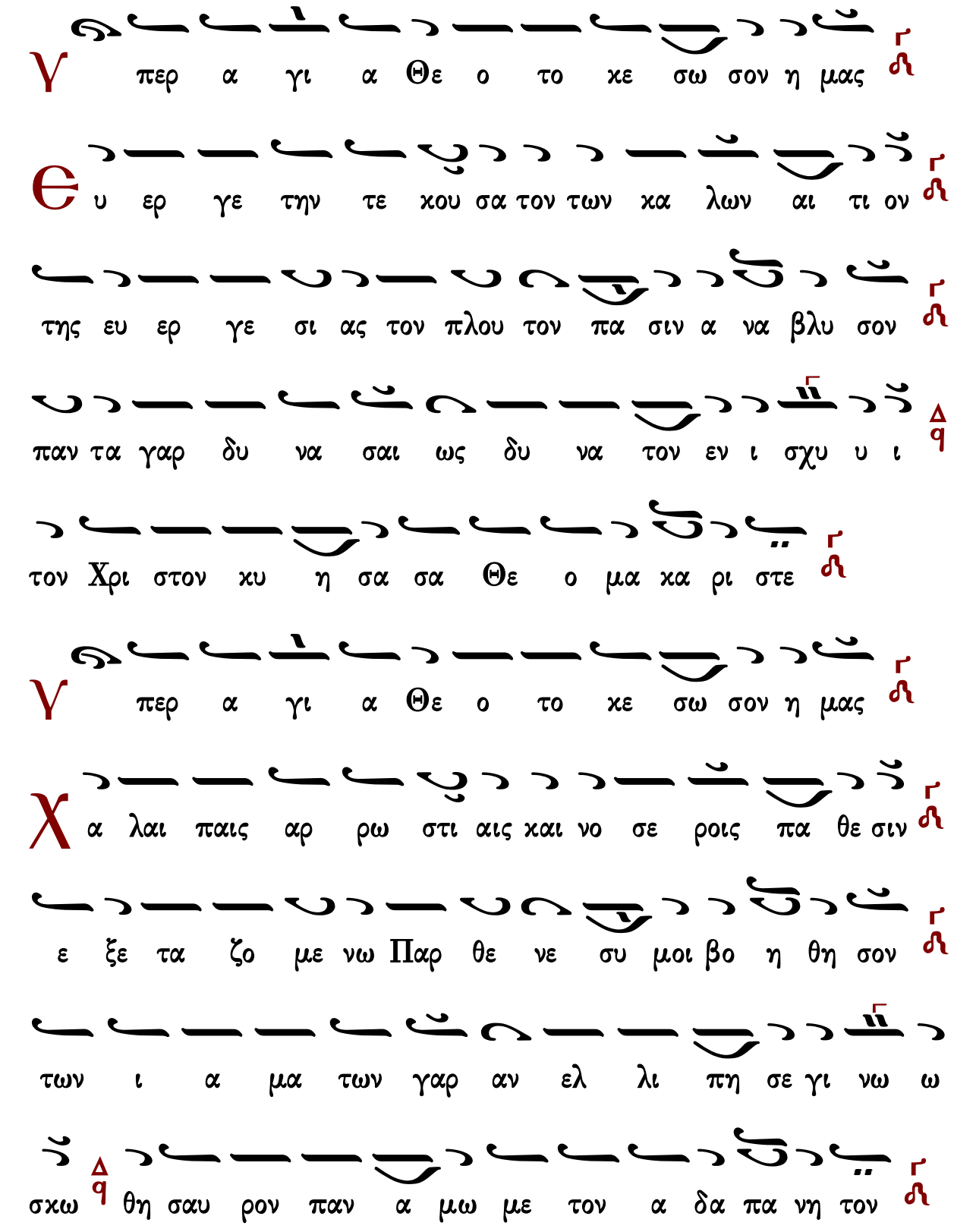
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Θ υ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων αι τι ον
της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να βλυ σον
παν τα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι σχυ υ ι
τον Χρι στον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Χ α λαι παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα θε σιν
ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι βο η θη σον
των ι α μα των γαρ αν ελ λι πη σε γι νω ω
σκω θη σαυ ρον παν α μω με τον α δα πα νη τον

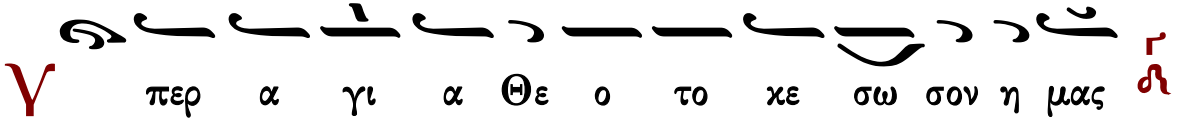

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης ὀδυνηρῶς κείμενος, σὲ ἐπικαλοῦμαι Παρθένε, κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, σπεῦσον τοῦ σῶσαί με καὶ ἐξελέσθαι ἐν τάχει, πυρὸς ὑποσμύχοντος νῦν τὴν καρδίαν μου.

Κανὼν α΄ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ γ΄

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων

Ἦχος δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.337*

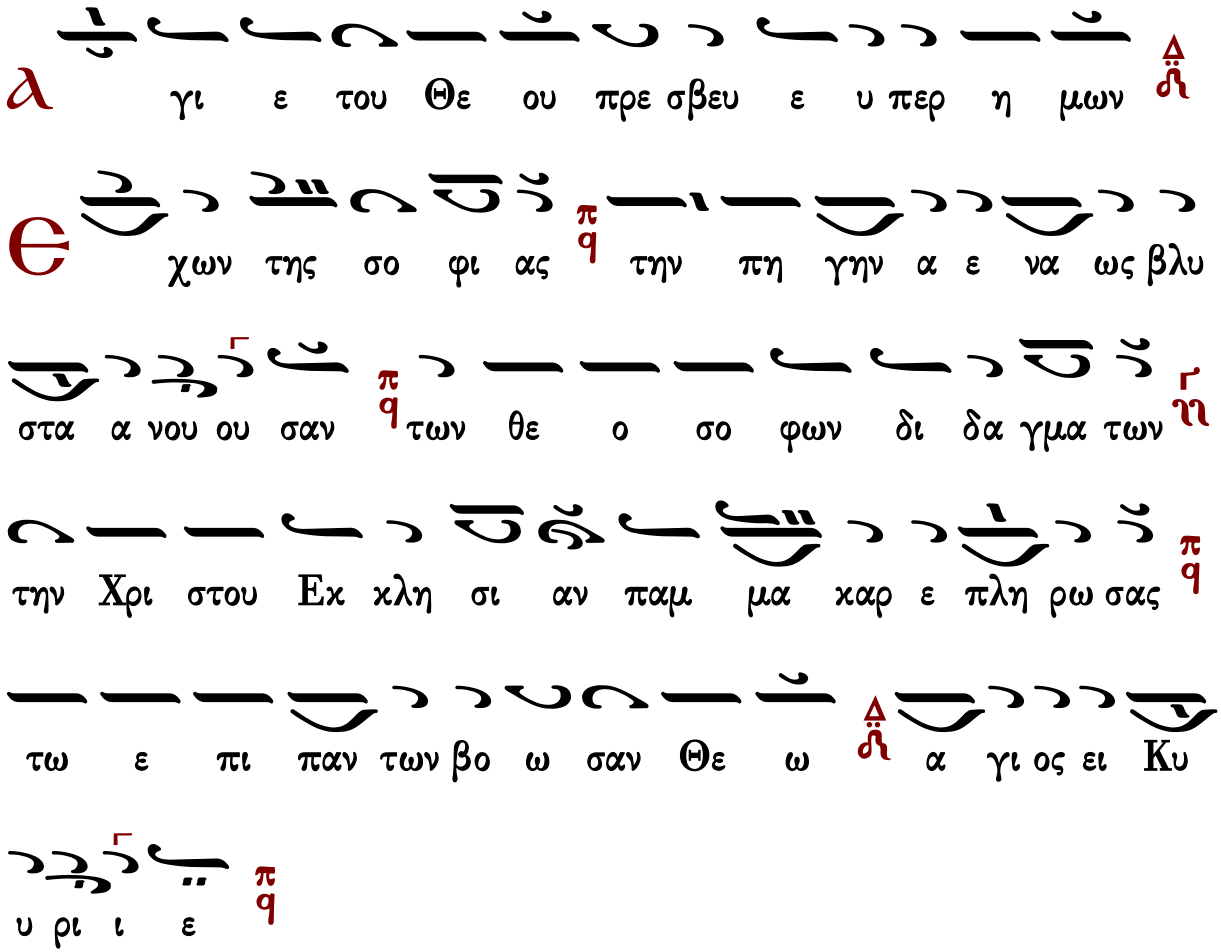

λ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
Ο της ευ σε βει ας με γα λο φω νος κη ρυξ
και ε ευ ση η μος θε ο λο γι ας θε ο λο γος
θη σαυ ρον θε ω ρι ας α φθο νως προ βαλ λε ται
και δι α νε μει πλου σι ως η μιν πλου τον α να
φαι αι ρε ε τον
λ γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
Ρ η τωρ ο πυ ρι πνους η θε ο φθογ γος λυ ρα
της χα α ρι ι τος τη θε ο λο γω ε πι πνοι α και
φθογ γη θε ο πνευ στω η χη σας λαμ προ τα τα τρισ υ

πο στα του ου σι ας η μιν με λος ε με λω ω δη η

σεν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Η θε ο γεν νη τωρ η βα σι λισ σα πα σης

της κτι ι σε ε ως τον βα σι λε α των α παν των

δυ σω που σα μη παυ ση Χρι στον ον η μιν ε γεν νη

σας εις σω τη ρι αν των ε πι γης σω σαι τους υ μνου

ουν τα ας σε

Κανὼν β᾽ τοῦ ἁγίου, ᾠδὴ γ᾽

Ἡ τὸν πρὸ συλλήψεως ἅγνὸν Σαμουήλ

Ἦχος ⲅ ϥ̈ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.338*

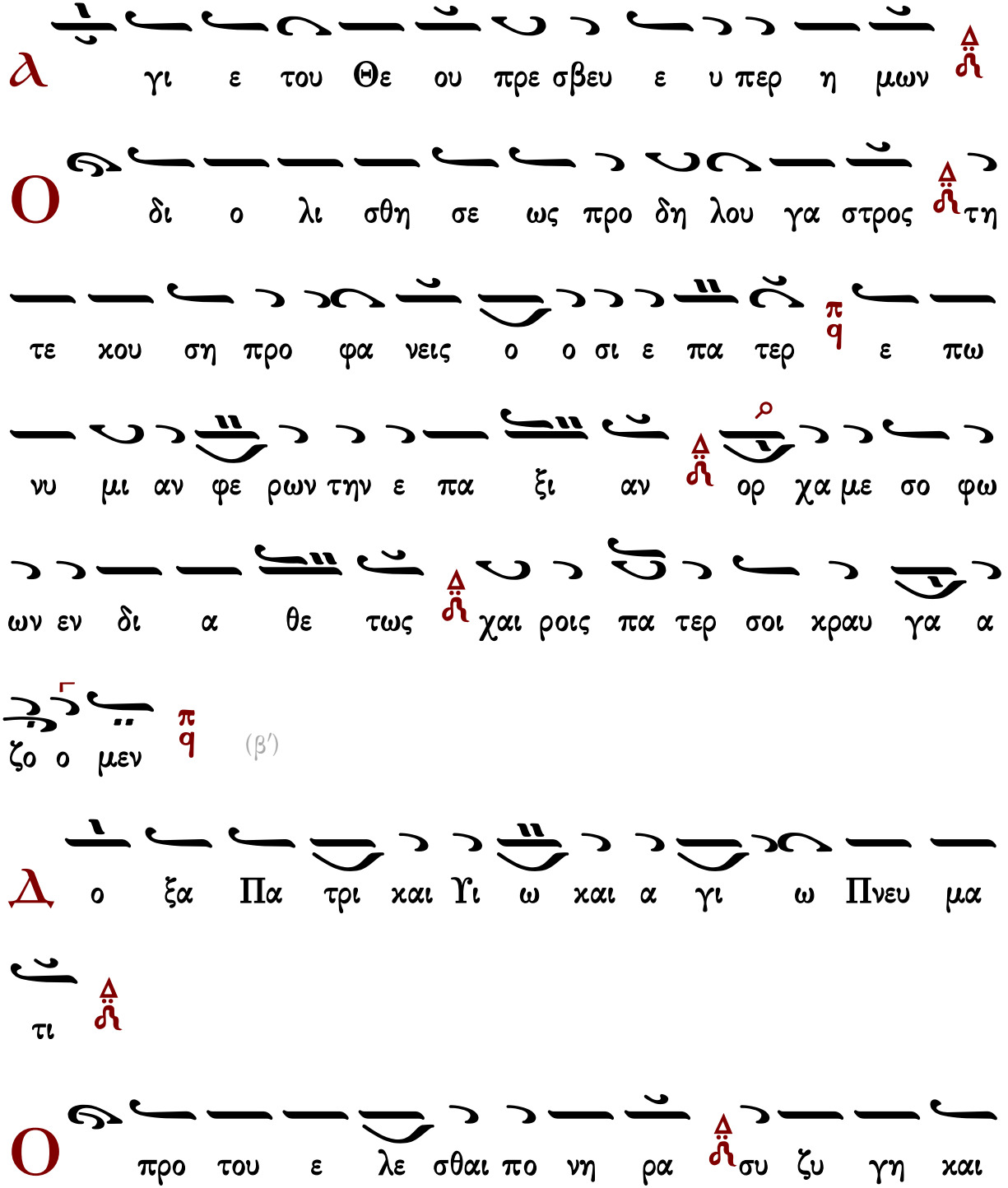

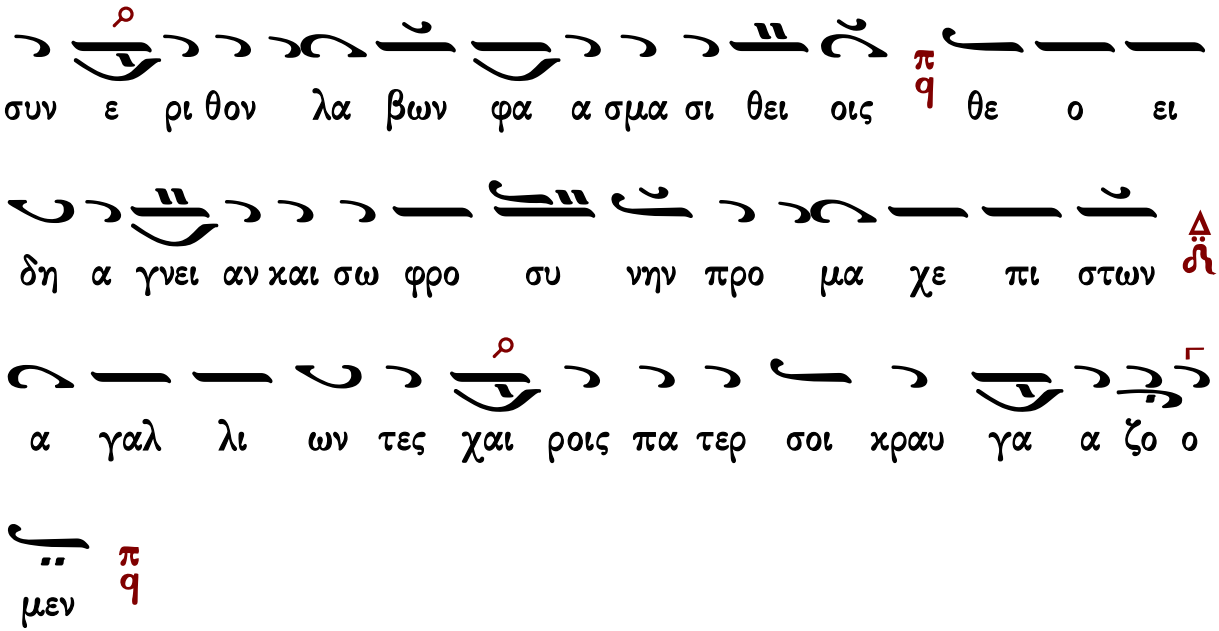
συν ε ρι θον λα βων φα α σμα σι θει οις θε ο ει
δη α γνει αν και σω φρο συ νην προ μα χε πι στων
α γαλ λι ων τες χαι ροις πα τερ σοι κραυ γα α ζο ο
μεν

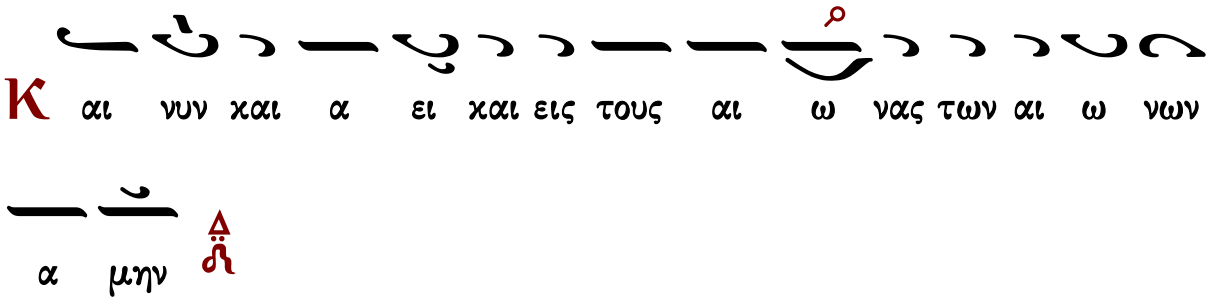
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην

Є υ ας της προ μη το ρος α νωρ θω σας το ο λι σθη μα
το πριν υ πο δε ξα με νη τον τους κα τερ ρα γμε
ε νους ε πα νορ θουν τα Λο γον του Πα τρος τη
α ητ τη τω δυ να στει α Μη τρο πα αρ θε ε νε ε

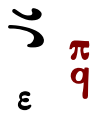

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν… Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ̇ ἡ̈ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.32*

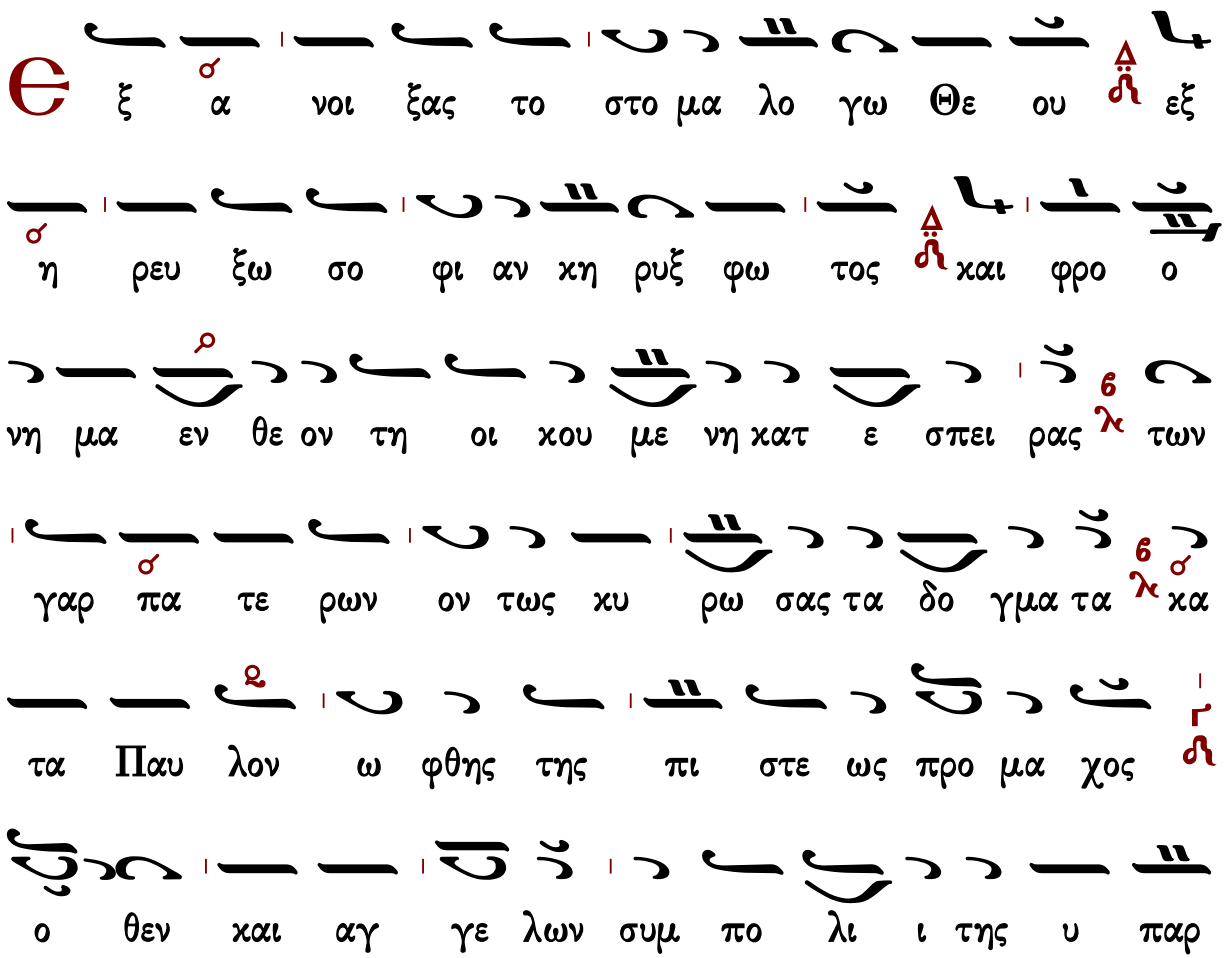

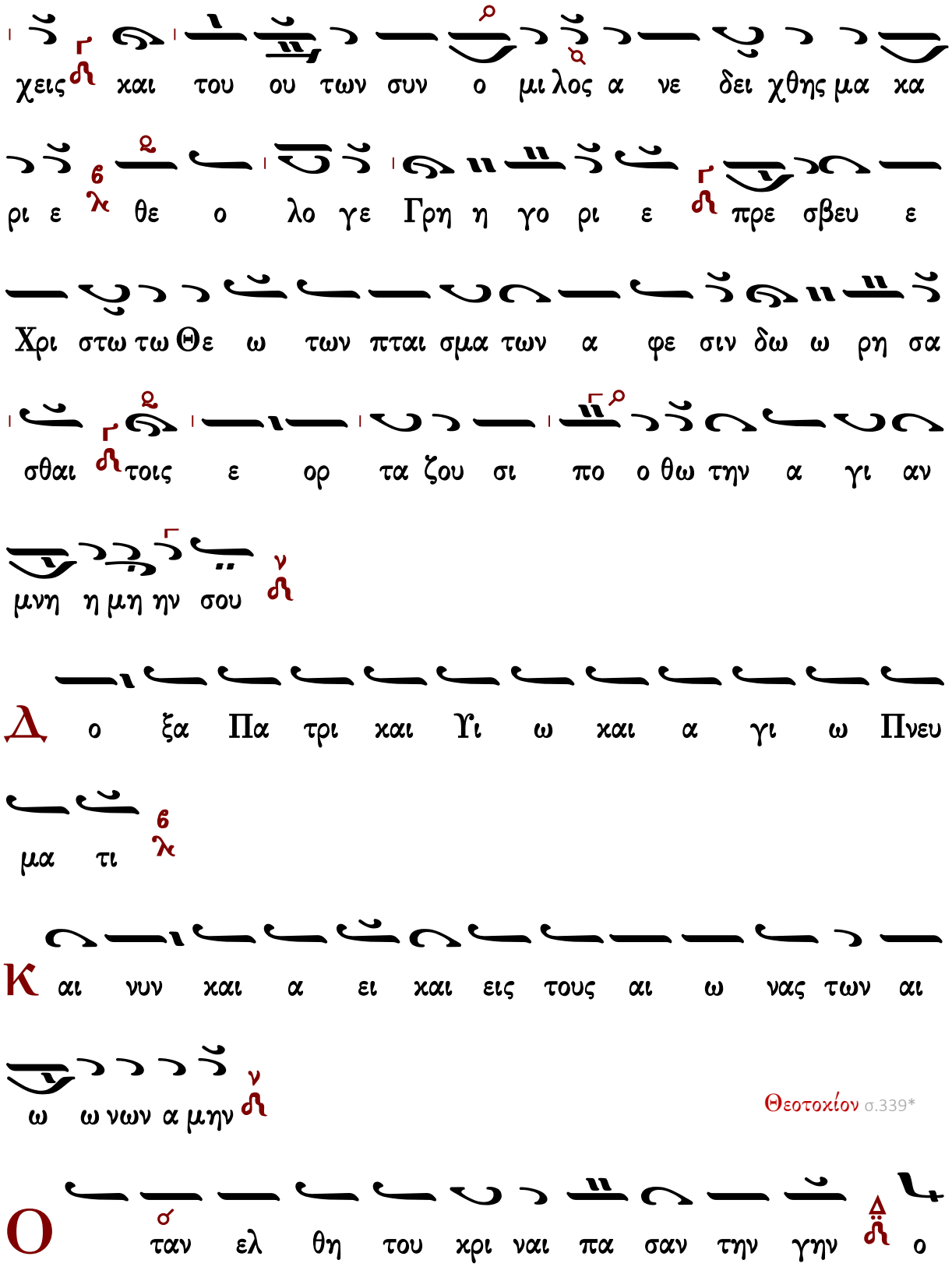
χεις και του ου των συν ο μι λος α νε δει χθης μα κα
ρι ε θε ο λο γε Γρη η γο ρι ε πρε σβευ ε
Χρι στω τω Θε ω των πται σμα των α φε σιν δω ω ρη σα
σθαι τοις ε ορ τα ζου σι πο ο θω την α γι αν
μνη η μη ην σου
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην
Θεοτοκίον σ.339*
Ο ταν ελ θη του χρι ναι πα σαν την γην ο

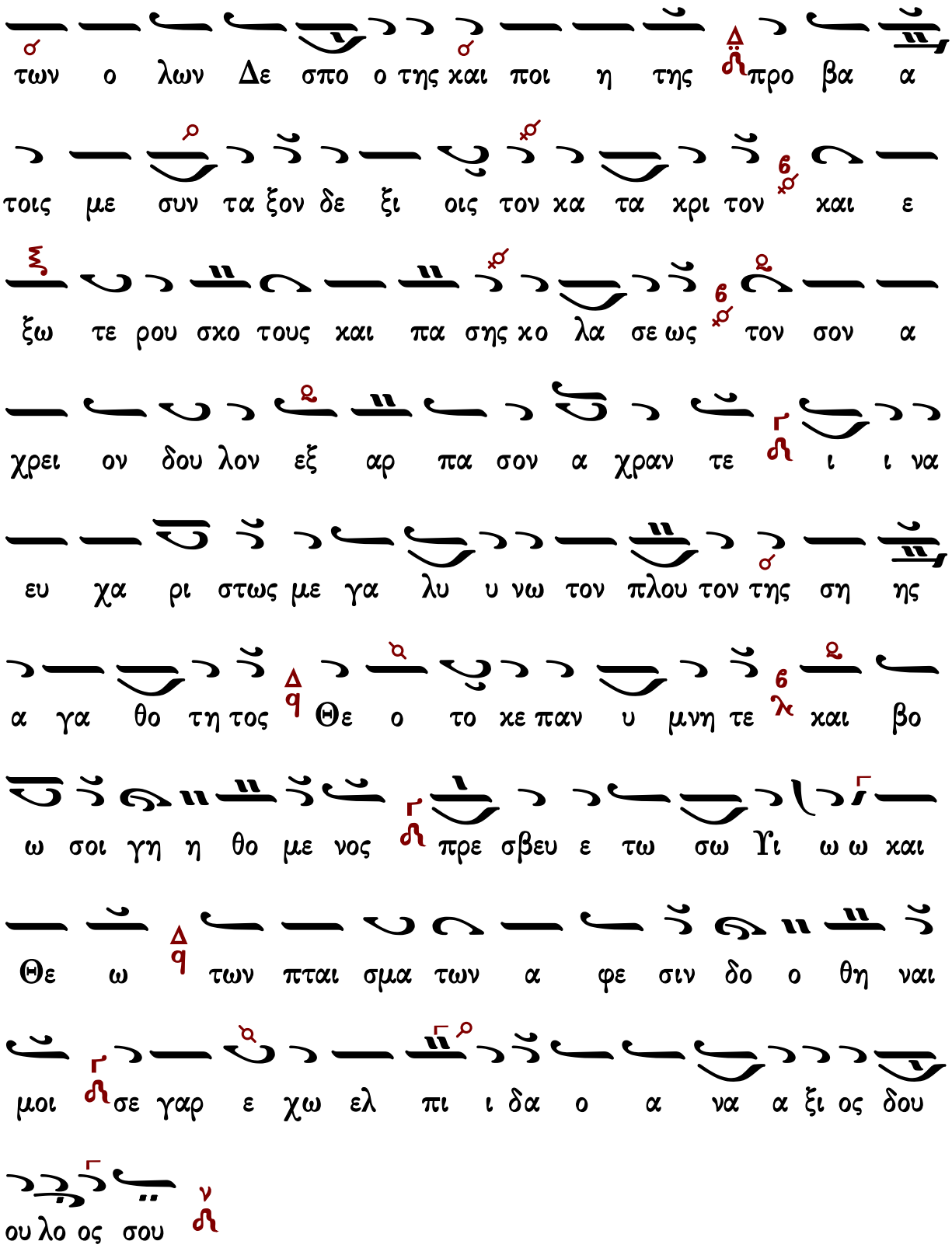
των ο λων Δε σπο ο της και ποι η της προ βα α
τοις με συν τα ξον δε ξι οις τον κα τα κρι τον και ε
ξω τε ρου σκο τους και πα σης κο λα σε ως τον σον α
χρει ον δου λον εξ αρ πα σον α χραν τε ι ι να
ευ χα ρι στως με γα λυ υ νω τον πλου τον της ση ης
α γα θο τη τος Θε ο το κε παν υ μνη τε και βο
ω σοι γη η θο με νος πρε σβευ ε τω σω Υι ω ω και
Θε ω των πται σμα των α φε σιν δο ο θη ναι
μοι σε γαρ ε χω ελ πι ι δα ο α να α ξι ος δου
ου λο ος σου

Κοντάκιον

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἦχος ἡ Γα Πα

≈Δημητρίου Σουρλαντζή≈
Προσόμοια
Σίδνεϋ 2007 σ.36*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Οἶκος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς

Σύντομοι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ἡ Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.286#

Χ ερ σον α βυσ σο το χον πε δον Η λι ος ε πε πο λευ

σε πο τε ω σει τει χος γαρ ε πα γη ε κα τε ε ρω θεν

υ υ δωρ λα ω πε ζο πον το πο ρου ου ουν τι και

θε α ρε στω ως μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ ρι ι ι

ω εν δοξως γαρ δε δο ο ξα α σται

ᾠδὴ γ΄

Τ ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι πε ε ποι θο

ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την Εκ κλη σι ι αν

ην ε κτη σω χορὸς α΄ τω τι μι ι ω σου αι αι μα α

τι

ᾠδὴ δ΄

Є

χα α λυψεν ου ρα νους η α ρε τη σου Χρι

στε της κι βω του γαρ προ ελ θων του α γι α σμα

τος σου της α α φθο ο ρου μη τρος εν τω να ω της δο ξης

σου ω φθη ης ως βρε φος αγ κα λο φο ο ρου ου με ε νος και

ε πλη ρω θη τα πα αν τα της σης αι νε ε σε ε

ως

ᾠδὴ ε′

Ѡ

ς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν θρο νω

ε πηρ με νω Θε ον υπ Αγ γε λων δο ξης δο ρυ φο ο

ρου ου με ε νον ω τα α λας ε βο α ε γω προ γαρ ει

δον σω μα του με νον Θε ον φω τος α α νε σπε ρου και

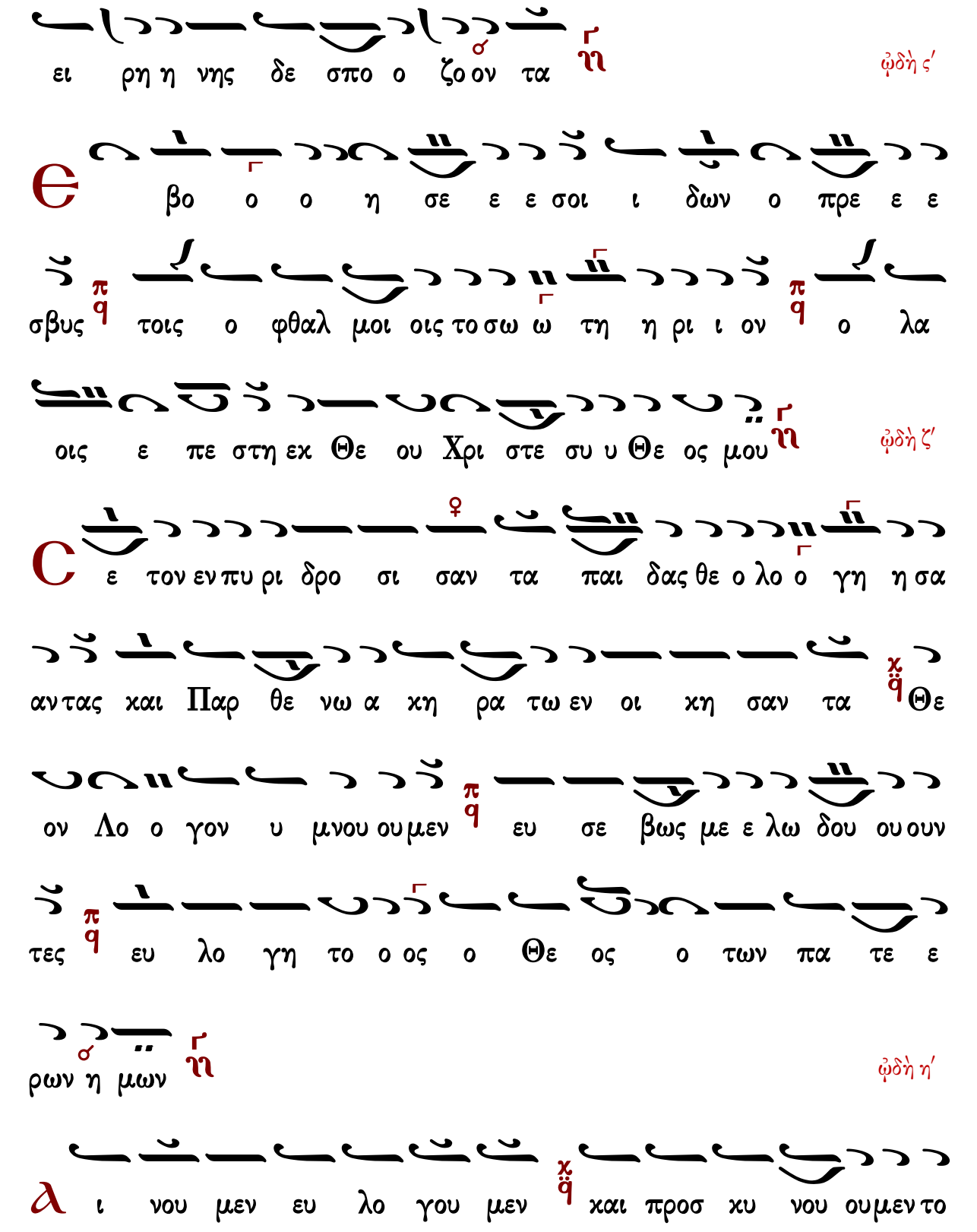
ει ρη η νης δε σπο ο ζο ον τα
ᾠδὴ ϛ′
Є βο ο ο η σε ε ε σοι ι δων ο πρε ε ε
σβυς τοις ο φθαλ μοι οις τοσω ω τη η ρι ι ον ο λα
οις ε πε στη εκ Θε ου Χρι στε συ υ Θε ος μου
ᾠδὴ ζ′
C ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο ο γη η σα
αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω εν οι κη σαν τα Θε
ον Λο ο γον υ μνου ου μεν ευ σε βως με ε λω δου ου ουν
τες ευ λο γη το ο ος ο Θε ος ο των πα τε ε
ρων η μων
ᾠδὴ η′
ϧ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου μεν το

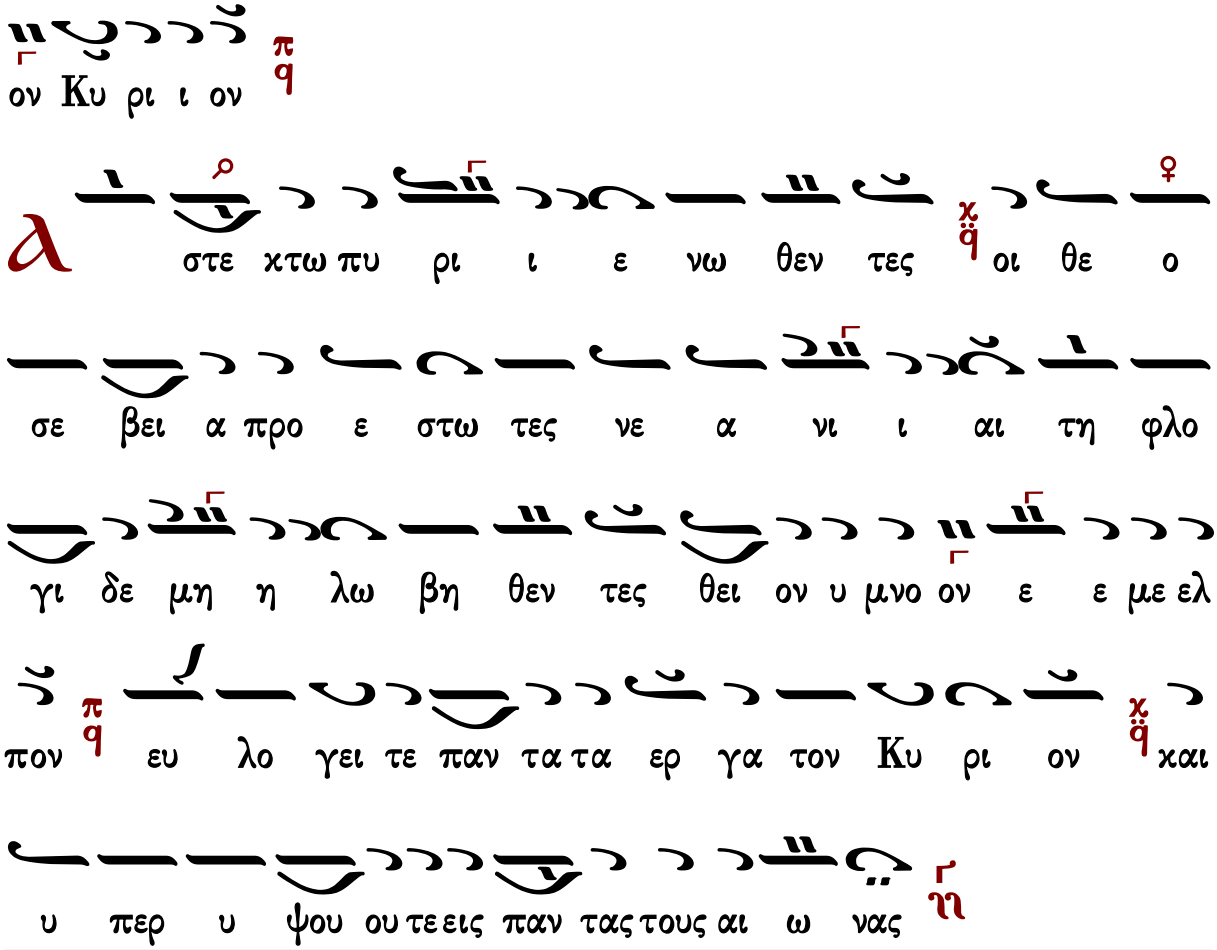

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Τιμιωτέρα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργαὶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

θὶς τὰς καταβασίας ταύτας ἐπεφέραμεν ἐλαφράς τινας μεταβολὰς πρὸς ἀποφυγὴν παρατονισμῶν καὶ ἀστόχου χωρισμοῦ λέξεων. Οὐσιαστικωτέρας διορθώσεις πρὸς καλυτέραν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος καὶ σύντμησιν μουσικῶν τινων γραμμῶν παραθέτομεν μεθ᾽ ἑκάστην καταβασίαν. [πρωτ.Κων.Παπαγιάννης]

ᾠδὴ α᾽ — Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.65/512*

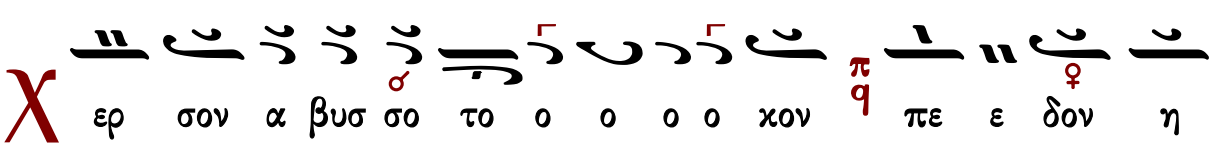

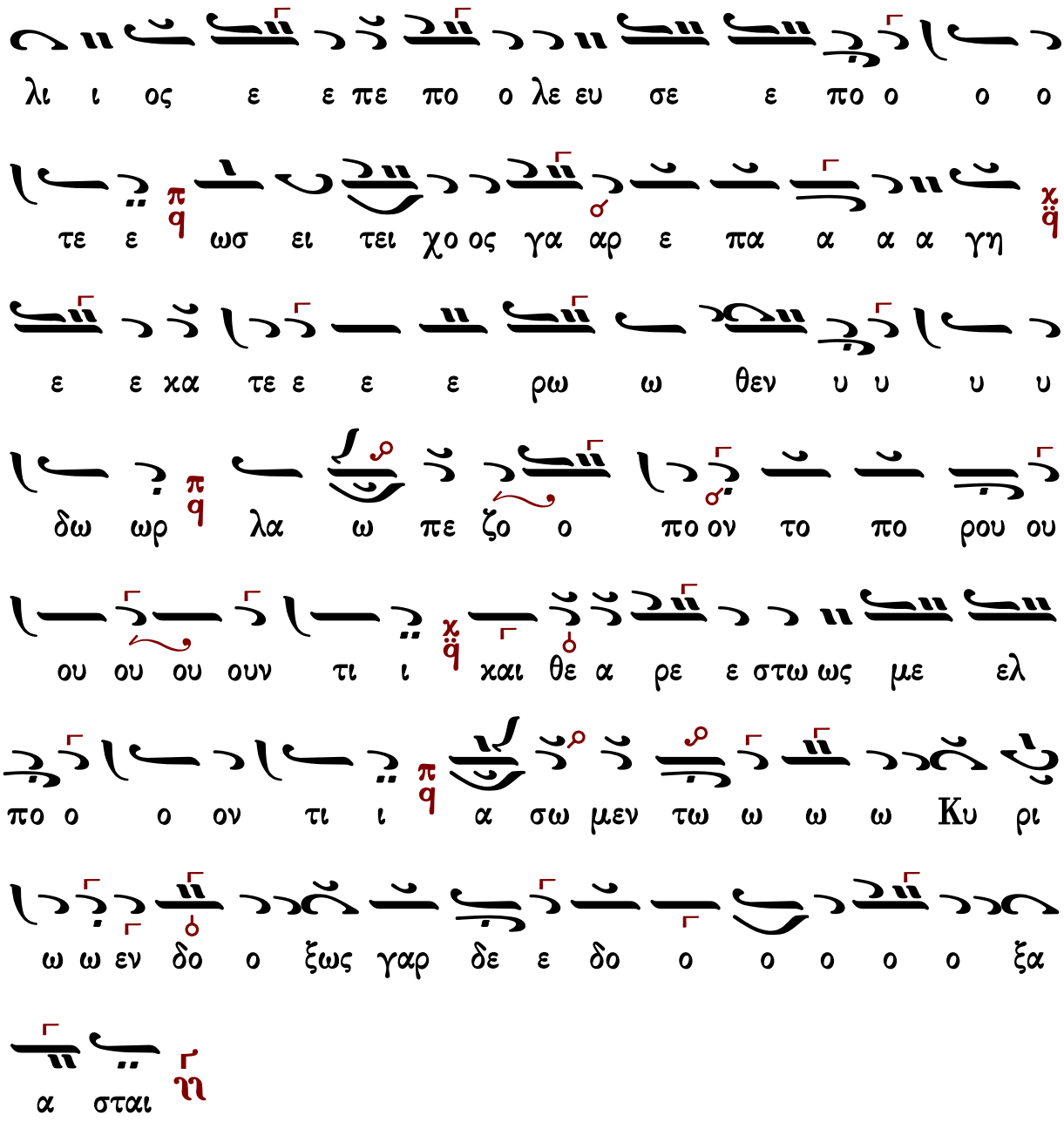
λι ι ος ε ε πε πο ο λε ευ σε ε πο ο ο ο
τε ε ωσ ει τει χο ος γα αρ ε πα α α α γη
ε ε κα τε ε ε ε ρω ω θεν υ υ υ υ
δω ωρ λα ω πε ζο ο πο ον το πο ρου ου
ου ου ου ουν τι ι και θε α ρε ε στω ως με ελ
πο ο ο ον τι ι α σω μεν τω ω ω ω Κυ ρι
ω ω εν δο ο ξως γαρ δε ε δο ο ο ο ο ξα
α σται

διασκευὴ

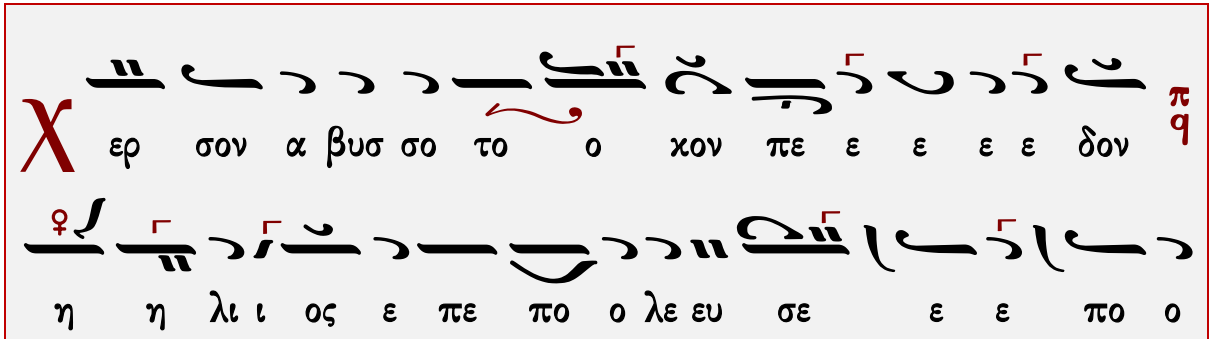
ερ σον α βυσ σο το ο κον πε ε ε ε δον
η η λι ι ος ε πε πο ο λε ευ σε ε ε πο ο

τε ε ωσ ει τει χο ος γα αρ ε πα α α α
γη ε κα τε ε ρω ω θεν υ υ υ υ
δω ωρ λα ω πε ζο πον το πο ρου ου ου ου ουν
τι ι και θε α ρε ε στως με ελ πο ο ο ον
τι ι α σω μεν τω ω ω ω Κυ ρι ω ω εν δο
ο ξως γαρ δε ε δο ο ο ο ο ο ξα α σται

ᾠδὴ γ′

Τ ο στε ε ε ρε ε ε ε ε ω ω μα α α
α α των ε πι ι σοι πε ε ε ε ποι οι θο ο ο τω
ων στε ρε ε ε ω ω ω ω σον Κυ υ ρι ι ε ε
ε την Ε εκ κλη σι ι ι ι α αν η η η

διασχευὴ

ᾠδὴ δ΄

χ
ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε
τη ι
της χι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του ου α α α γι
α α σμα το ο ο ος σου ου π τη ι α φθο ο ο
ρου ου Μη η τρο ο ος χ εν τω ω να ω ω τη ης δο ο
ο ξη η η ης σου ου π ω ω φθη η ης ω ως βρε
ε ε φος χ α αγ κα λο ο φο ο ρου ου ου με ε ε
ε νο ος π και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν
τα α της σης αι αι νε ε ε ε ε ε σε ε
ω ς η

διασκευὴ

κα λυ ψε εν ου ου ρα νου ου ους η α α

ρε ε ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε

της χι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του α γι α

σμα α α το ο ος σου ου της α φθο ο ο ρου ου

Μη η τρο ος εν τω να ω ω ω της δο

ο ξη ης σου ω ω φθη η η ης ω ως βρε ε ε

φος αγ κα λο φο ρου ου ου με ε ε ε νο ος

και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν τα α της

σης αι αι νε ε ε ε ε σε ε ως

ᾠδὴ ε′

ω ς ει δε εν Η η σα ι ι ι ι ας συ υμ

βο ο λι ι ι κω ω ως εν θρο νω ε ε

ε πηρ με ε ε ε ε νω ω Θε ε ε ον υπ αγ
γε λω ων δο ο ο ξης δο ο ρυ υ φο ρου ου ου με
ε ε ε ε νο ον ω τα α α α α α α α
λα ας ε βο ο ο α α ε ε ε γω ω προ
γαρ ει ει ει δο ον σω μα α του ου με νο ο ον Θε ε
ε ε ο ον φω το ο ος α α α νε σπε ε
ε ε ρου και ει ρη η η νης δε ε σπο ο ο ο ο
ο ζο ον τα
ἄλλη γραμμή
σω μα του ου με νο ον Θε ε ο ον
ὠδὴ ϛ'
ω δω ι ιο οι σε ε ε η η ο ο ο βο

ω ων ο ο πρε ε ε σβυ υς τοις ο φθαλ μοι οι οις το ο

σω τη η η ρι ι ι ι ο ον ο ο λα οι οι

οι οις ε ε πε ε ε στη εκ Θε ου Χρι στε συ υ

υ υ υ Θε ος μου ου

διασκευὴ

βο ο ο ο η η σε ε ε σοι οι ι δω

ω ω ων ο ο πρε ε ε σβυ υς τοις ο φθαλ μοι οι οις

το ο σω τη η η ρι ο ο ον ο ο ο λα

οι οις ε πε ε ε ε ε στη η εκ Θε

ου Χρι στε συ υ υ υ υ Θε ος μου ου

ᾠδὴ ζ'

C ε ε το ον εν πυ ρι ι ι δρο σι ι σα αν τα

παι αι αι δας θε ο ο λο ο γη η η σα α α αν

τα ας και Παρ θε νω ω α χη ρα α α α τω εν

οι χη η σα αν τα Θε ο ο ον Λο ο ο ο γο

ον υ μνου ου ου ου με εν ευ σεσ βως με ε ε

λω ω δου ου ουν τε ες ευ λο γη το ο ο ος ο Θε

ο ο ος ο των πα α τε ε ε ε ρω ων η η μω

ων

ᾠδὴ η΄

λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου ου

μεν το ον Κυ υ υ ρι ι ι ο ον

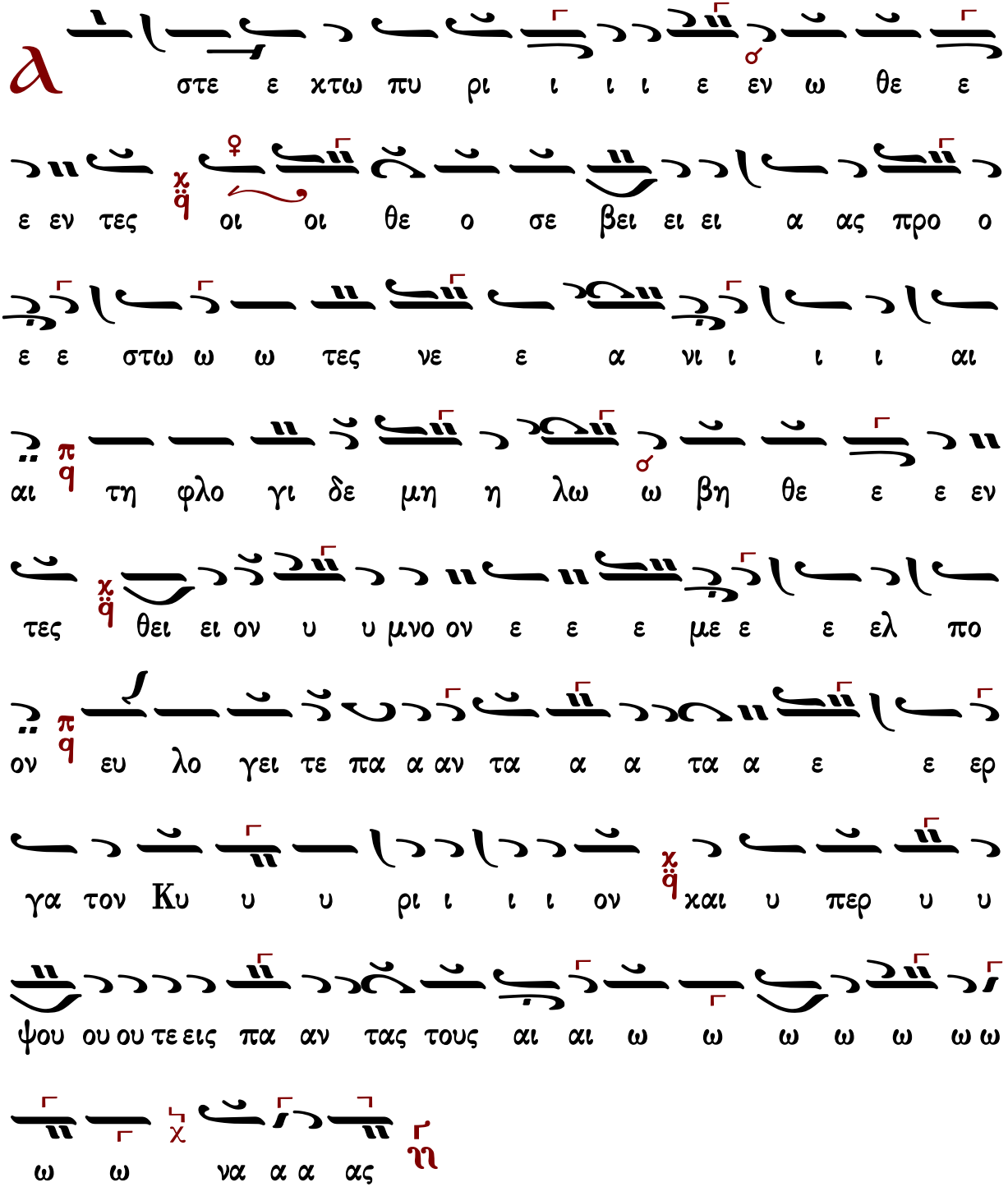

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

Ἦχος ϊ Γα

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ϊ Γα Πα

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.502#

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καταβασία θ΄ ᾠδῆς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.24#

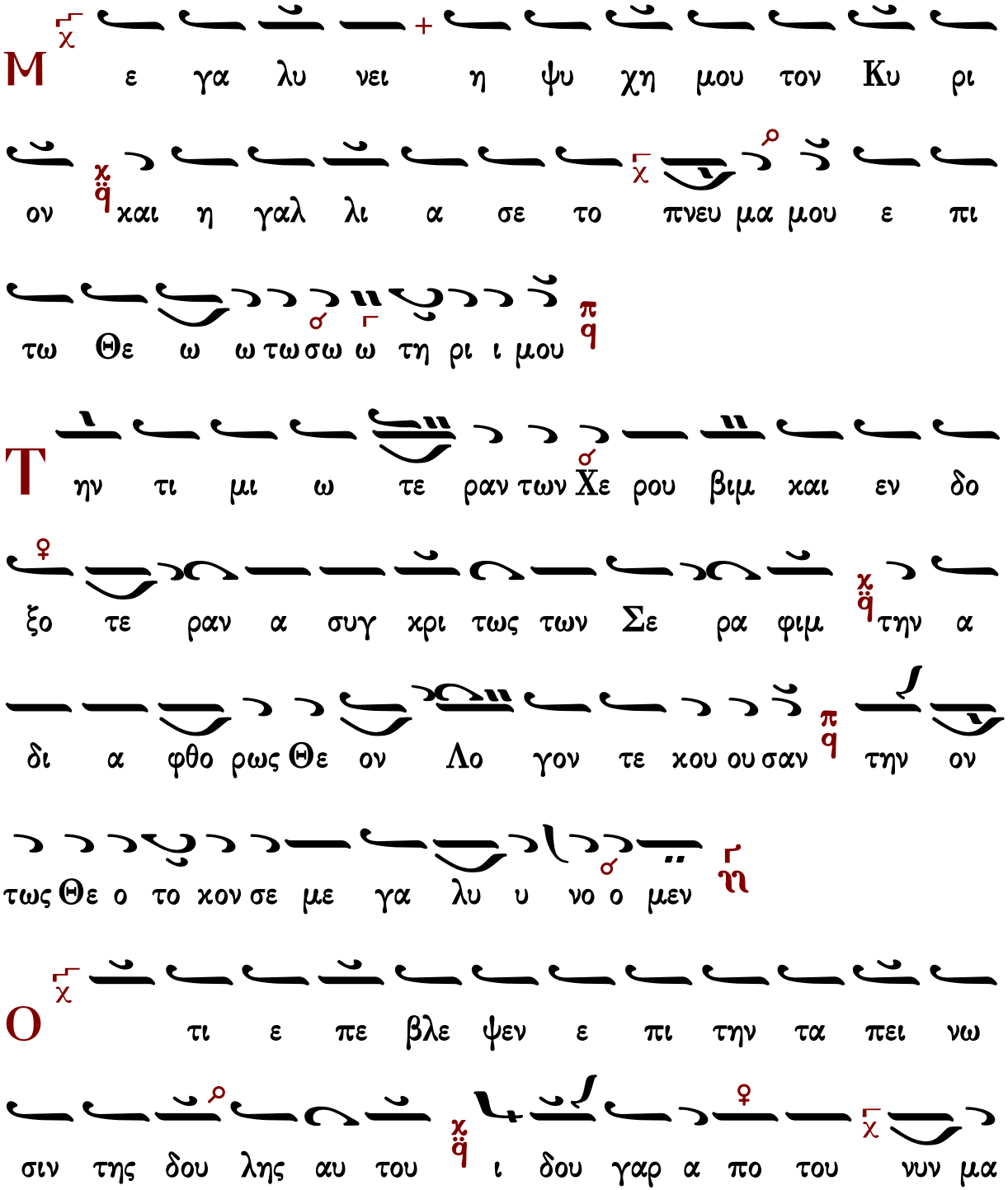

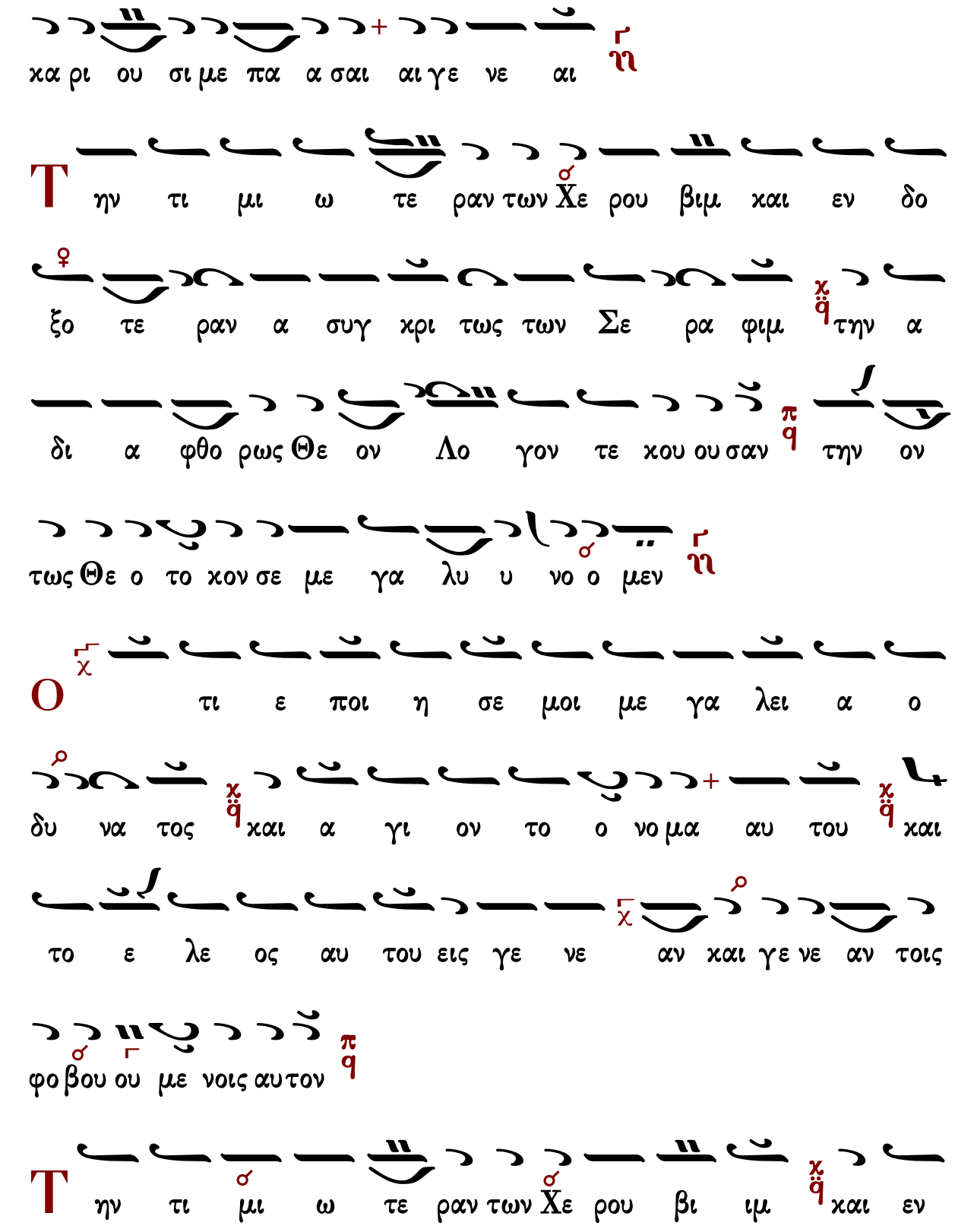
χα ρι ου σι με πα α σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α
δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου ου σαν την ον
τως Θε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και
το ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις
φο βου ου με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ ηη την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν χq την ον

τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ηη

Є χ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ

του χq δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α

καρ δι ι ας αυ των πq

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ χq και εν

δο ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ ηη την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν χq την ον

τως Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ηη

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ
υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι ιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου ου σαν την ο ο
ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους
πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

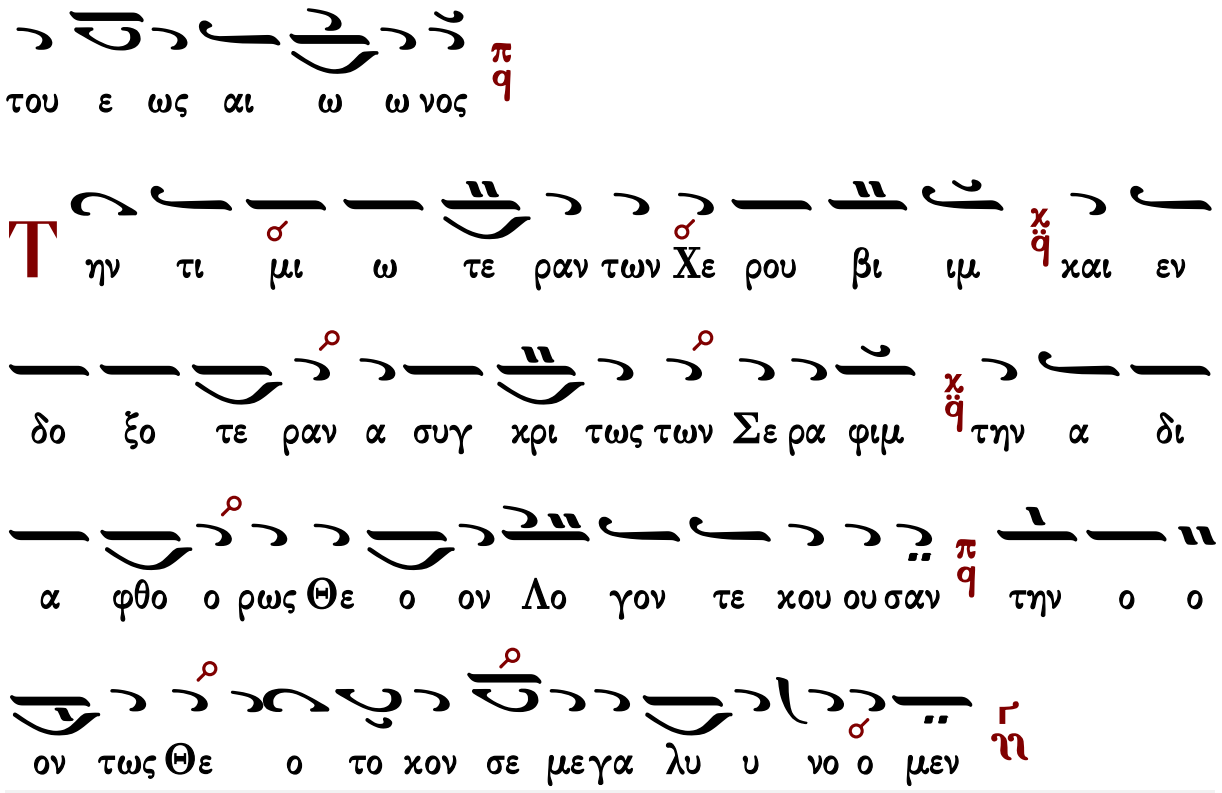

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Πέτρου Λαμπαδαρίου (σύντομος)

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος ἠ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.293#

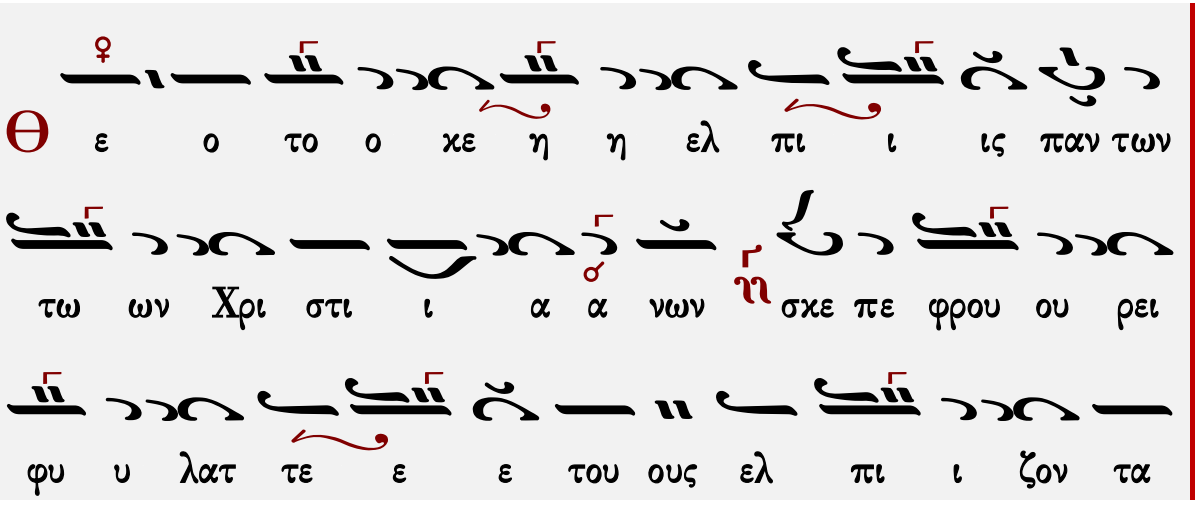

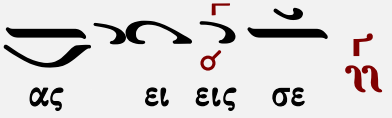

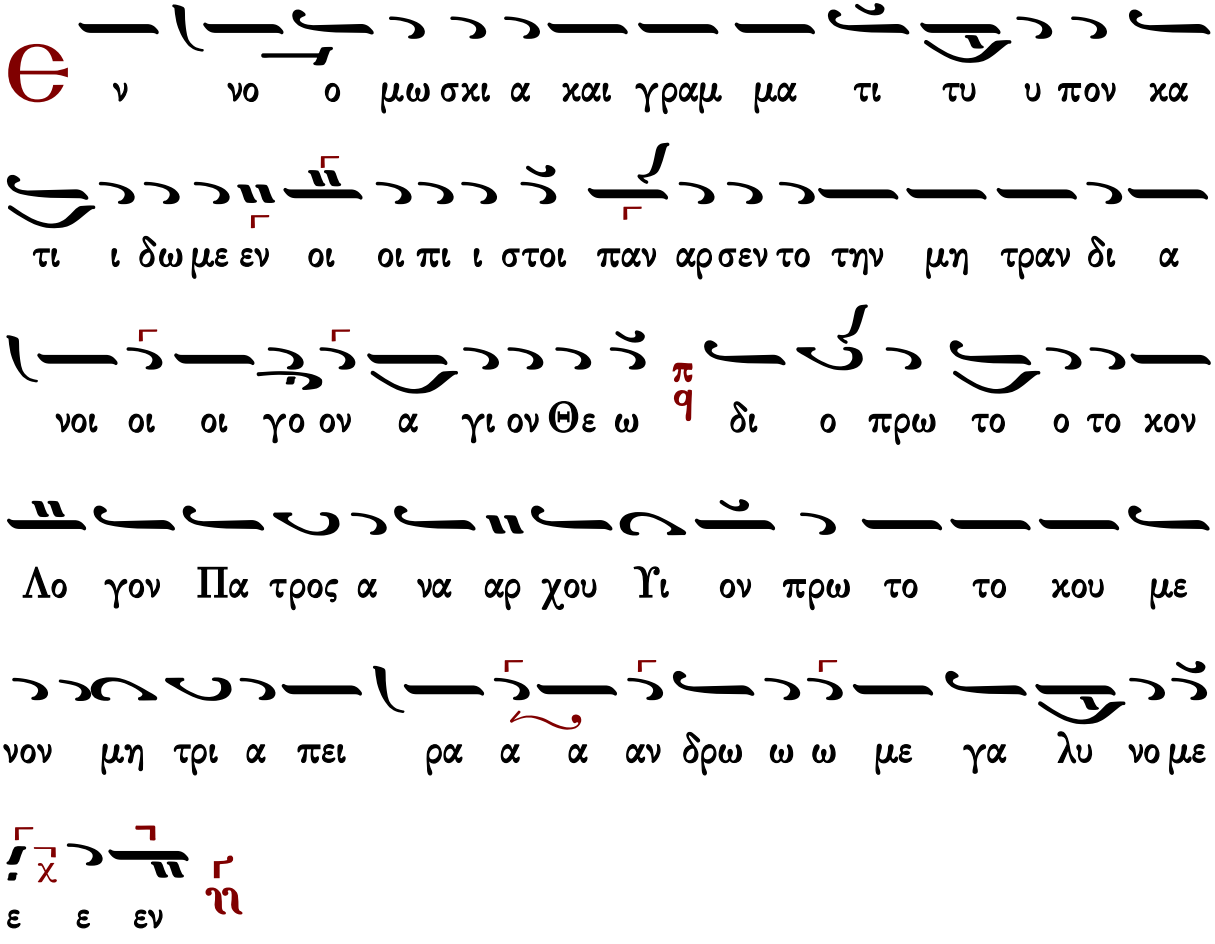

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (σύντομος)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.74/521*

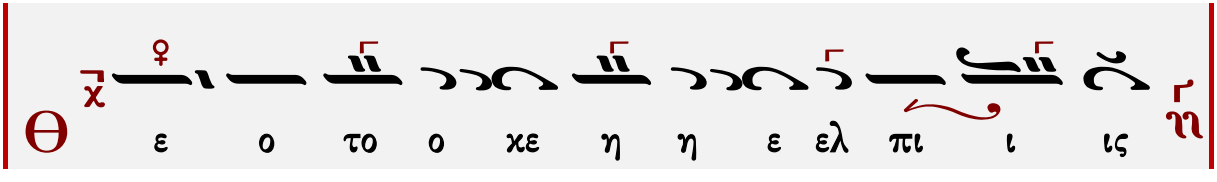

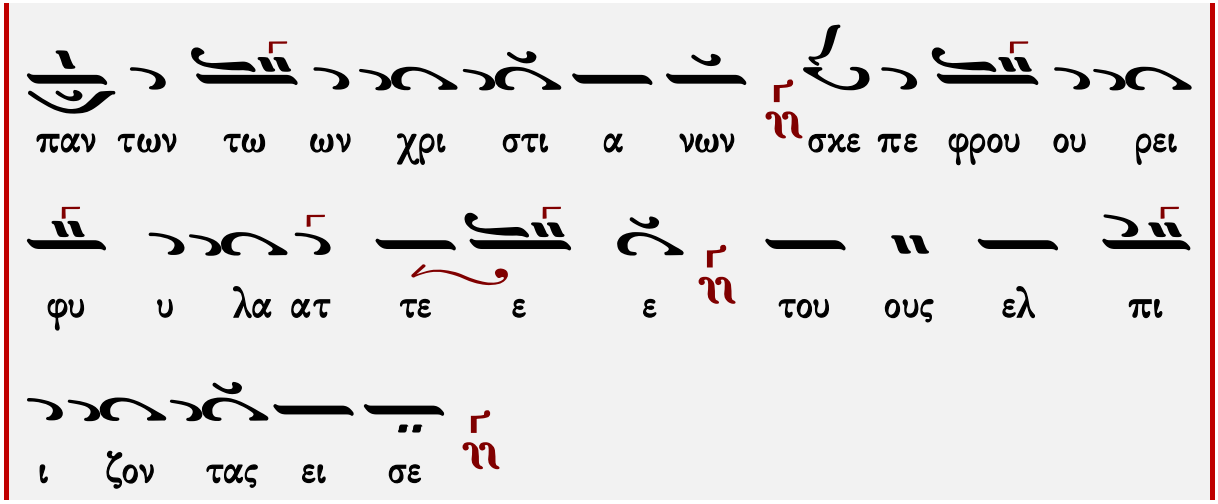

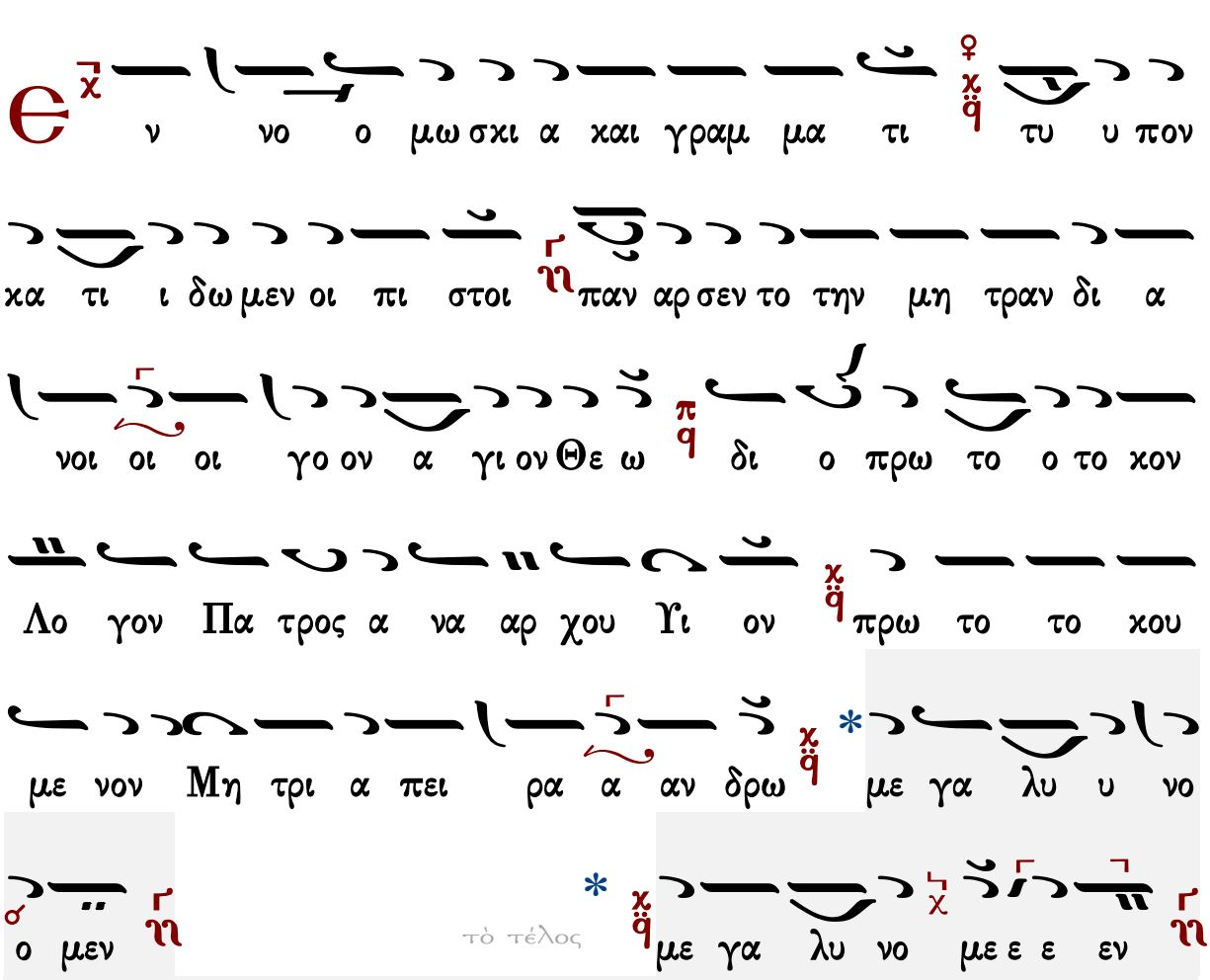

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου (ἀργὴ)

Ἦχος ἡ Γα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.50#

Θ

ε ο το ο ο χε η η η η η η η

ε ελ πι ι ι ι ι ις πα αν των

τω ω ω ω ων χρι στι ι ι α α νων σκε πε φρου

ου ου ρει ει φυ υ υ υ υ υ λα ατ τε

ε ε ε ε ε του ους ελ πι ι ι ι ι ζον

τα α ας ει εις σε

Θ

ν νο ο μω σκι ι α α και γρα α αμ μα τι ι ι

ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι πι ι ι

ι στοι οι πα αν α αρ σεν το την μη τρα αν δι ι α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (ἀργὴ)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ἡ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.75/522*

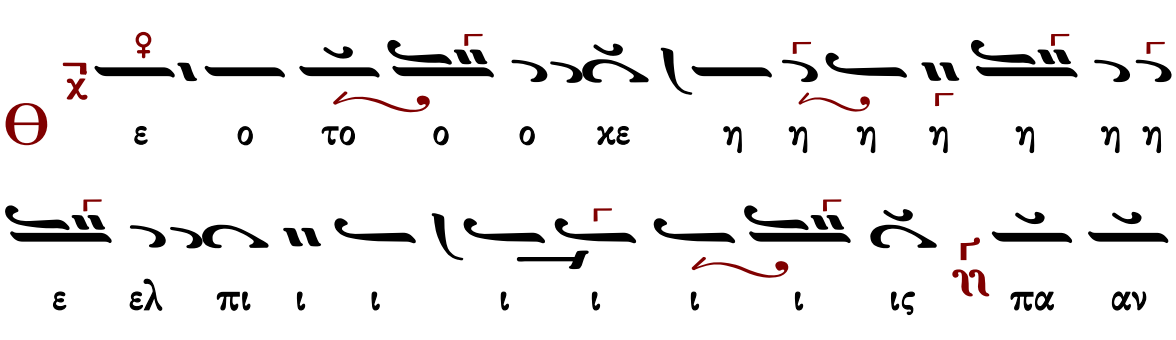

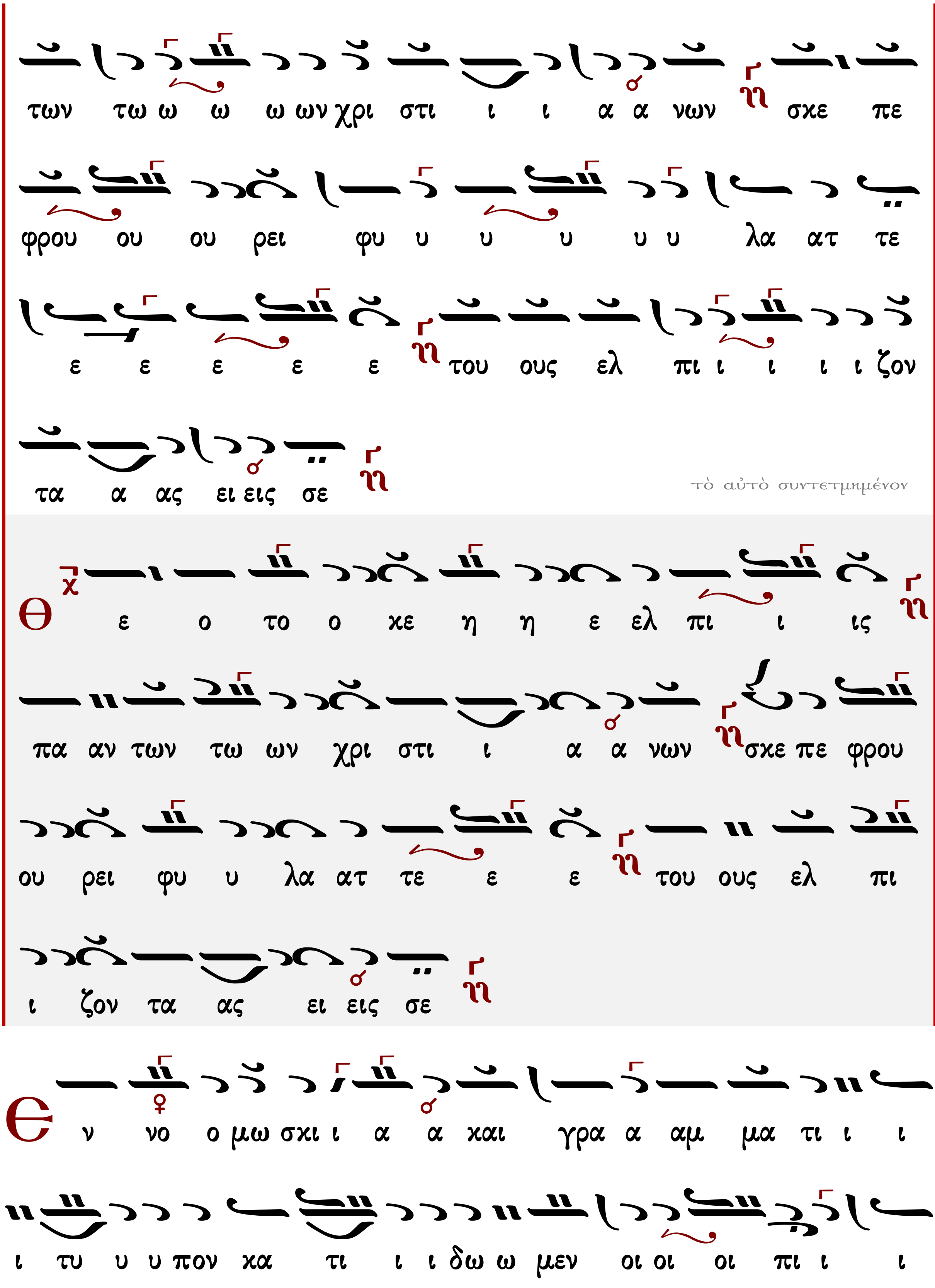
των τω ω ω ω ων χρι στι ι ι α α νων σκε πε
φρου ου ου ρει φυ υ υ υ υ υ λα ατ τε
ε ε ε ε ε του ους ελ πι ι ι ι ι ζον
τα α ας ει εις σε
τὸ αὐτὸ συντετμημένον
Θ ε ο το ο κε η η ε ελ πι ι ις
πα αν των τω ων χρι στι ι α α νων σκε πε φρου
ου ρει φυ υ λα ατ τε ε ε του ους ελ πι
ι ζον τα ας ει εις σε
Ε ν νο ο μω σκι ι α α και γρα α αμ μα τι ι ι
ι τυ υ υ πον κα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι πι ι ι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἐξαποστειλάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξαποστειλάρια

Τοῖς μαθηταῖς

Ἦχος Βαρύς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.344*

Μ

ο να δα τρι ισ υ πο ο στα τον και Τρι ι α

δα α τε λει ει αν εν μι α τη η θε ο ο τη τι

παν σο φε Θε ε ο λο ο γε ε δι δα ξας προ οσ κυ

νει ει σθαι φως ει πων το ον Πα τε ε ρα και τον

Υι ο ον φως α αυ θις τε φως το α γι ι ον Πνε ευ

μα αλ λα ε εν φω ω ω ω ως α με ρες α

συγ χυ τον ει εις Θε ο ος γαρ τρα νων το ο ο μο ου

ου σι ον ω Γρη γο ρι ι ε μα α καρ

Υ

ψη γο ρι ι α χρω ω με νος σων δο γμα

τω ων παν σο ο φως τρα νως ε θε ε ο λο ο γη σας

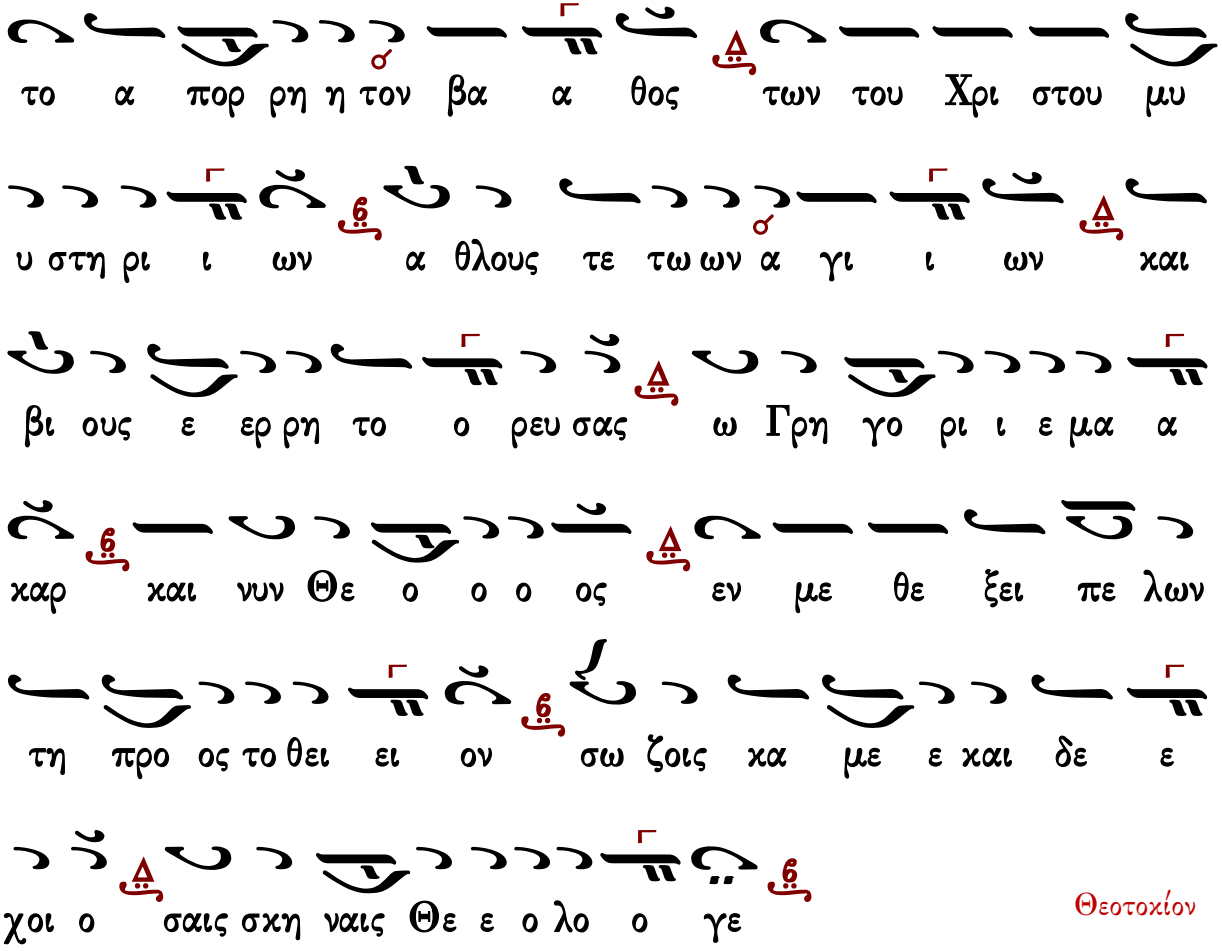
το α πορ ρη η τον βα α θος των του Χρι στου μυ
υ στη ρι ι ων α θλους τε τω ων α γι ι ων και
βι ους ε ερ ρη το ο ρευ σας ω Γρη γο ρι ι ε μα α
καρ και νυν Θε ο ο ο ος εν με θε ξει πε λων
τη προ ος το θει ει ον σω ζοις κα με ε και δε ε
χοι ο σαις σκη ναις Θε ε ο λο ο γε
Θεοτοκίον
Με τα της Θε ε ο μη η το ρος και παρ θε
νου ου Μα ρι ι ας και Βα σι λει ει ου πα αν σο
φε πα ρε στως του ου Με γα α λου τη α προσ ι
τω ω Τρι α α δι την ει ρη νη ην τω κο ο σμω

Θὶς τοὺς αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.109*

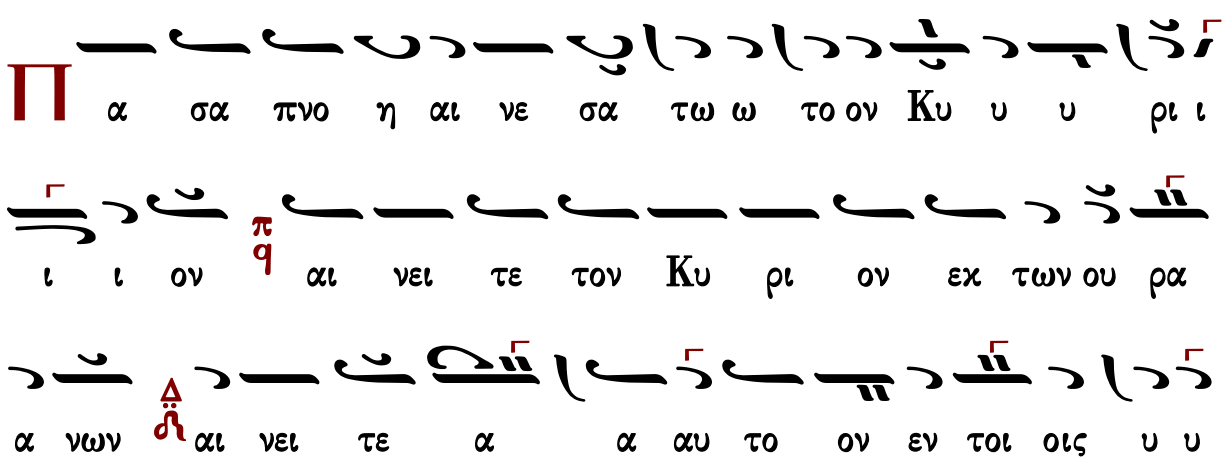

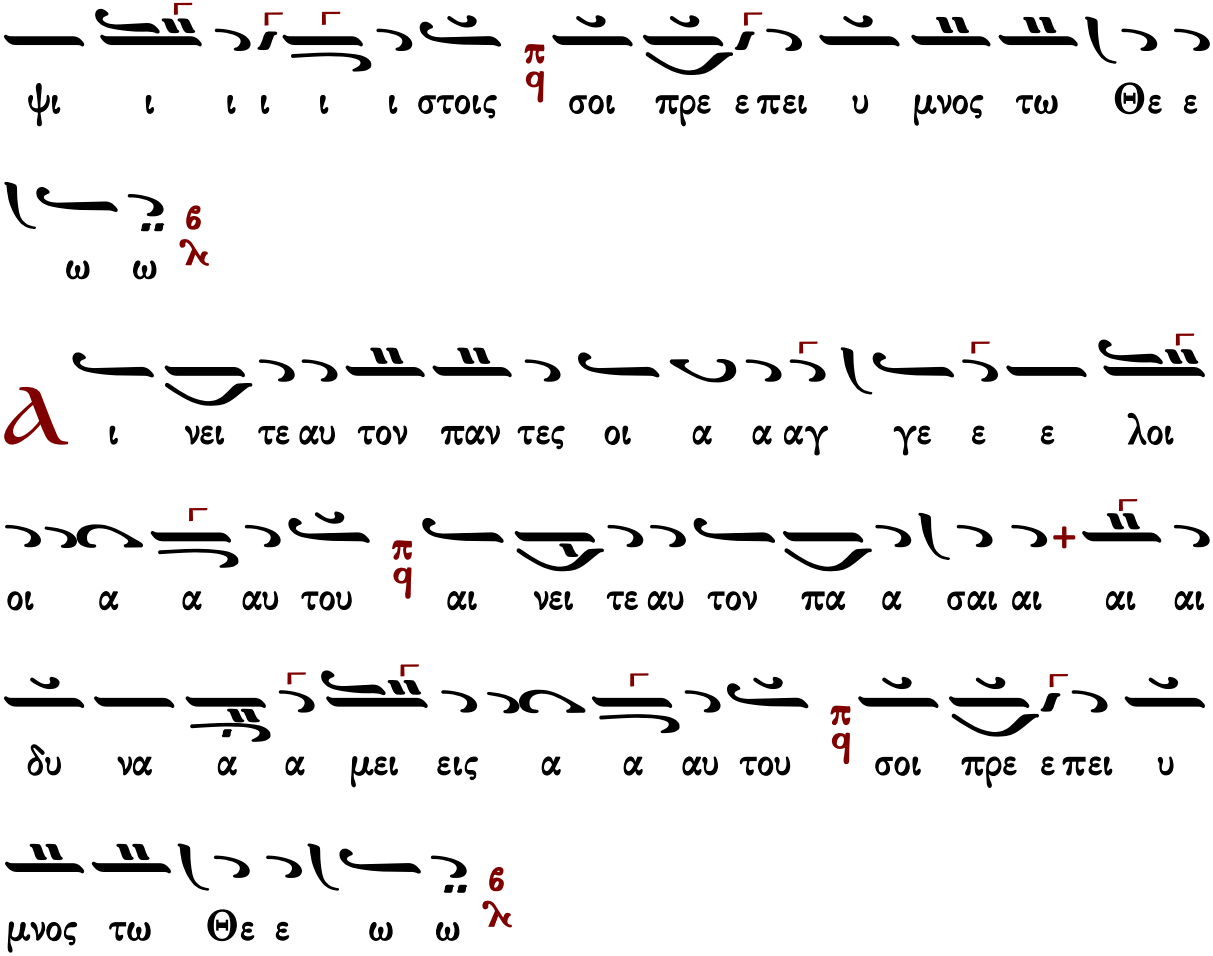

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.529*

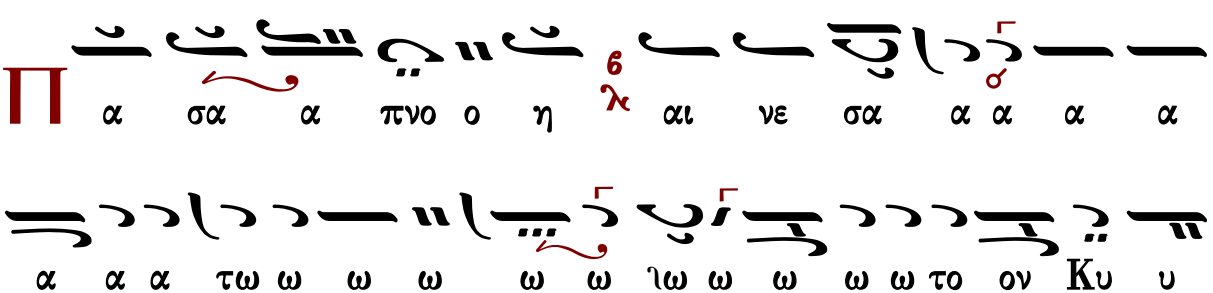

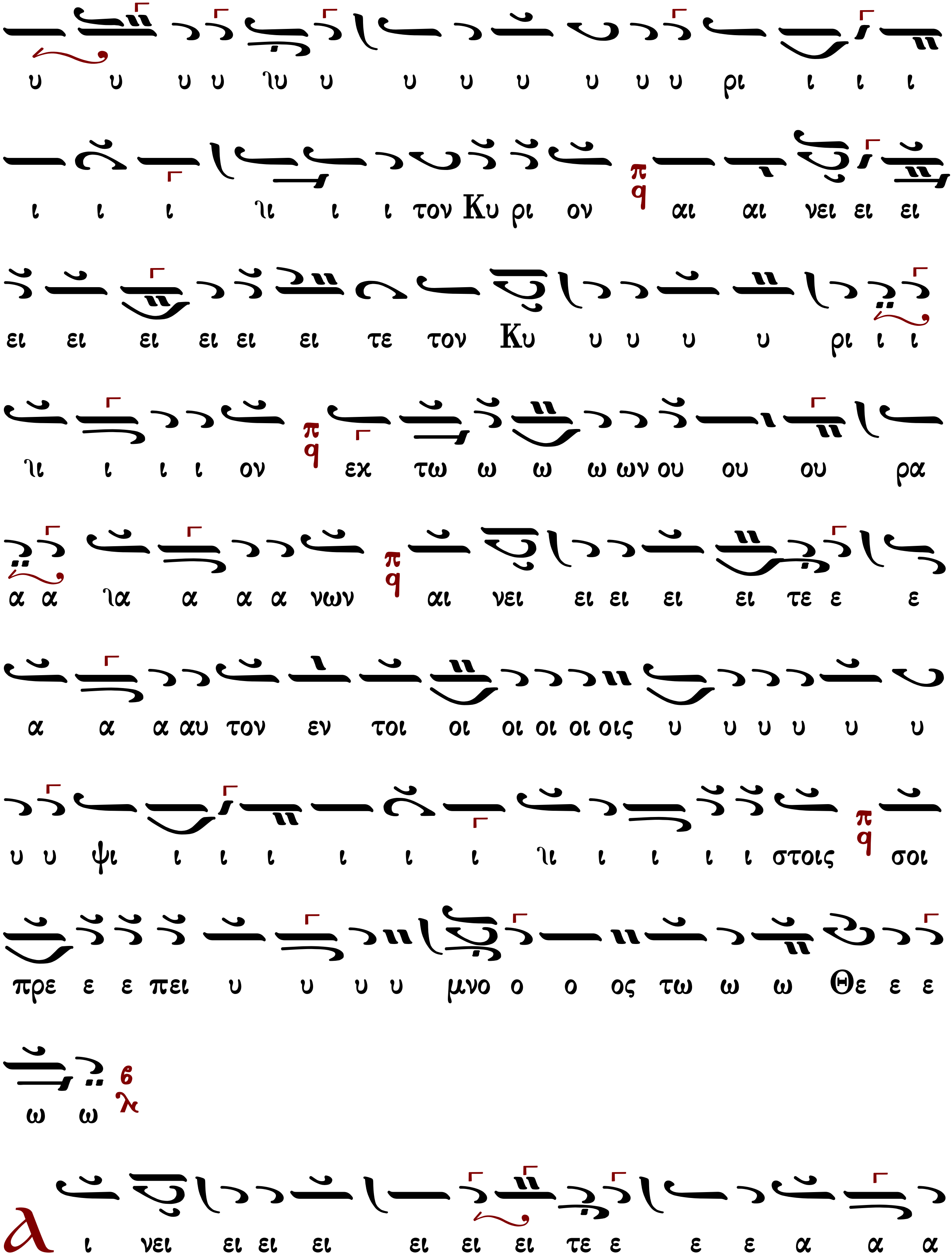
υ υ υ υ ʅυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ι ι ʅι ι ι τον Κυ ρι ον αι αι νει ει ει
ει ει ει ει ει ει τε τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι
ʅι ι ι ι ον εχ τω ω ω ω ων ου ου ου ρα
α α ʅα α α α νων αι νει ει ει ει ει τε ε ε
α α α αυ τον εν τοι οι οι οι οι οις υ υ υ υ υ υ
υ υ ψι ι ι ι ι ι ι ʅι ι ι ι ι στοις σοι
πρε ε ε πει υ υ υ υ μνο ο ο ος τω ω ω Θε ε ε
ω ω
λ ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε α α α

αυ τον πα α α α α αν τε ες οι α α α α αγ γε
ε ε λοι οι οι οι οι αυ του αι νει ει ει ει
ει ει ει τε ε ε ε ε α α α αυ τον πα α
α α α α σαι αι αι δυ να α α α α α μει
ει εις α α α α α αυ του ου ου σοι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι προ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
πει υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ος τω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε ε τω
ω Θε ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον π/q αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω

ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α α αυ

το ον εν τοις υ ψι ι ι ι στοις π/q σοι πρε ε ε πει υ

μνο ος τω Θε ε ε ω ω 6/λ

α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α α αγ

γε λοι οι α α αυ του π/q αι νει ει ει ει τε α αυ

τον 𝄏/Δ πα σαι αι Δυ να α α μει εις α α αυ του 𝄏/Δ

σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω Θε ε ω ω 6/λ

Ἦχος δ΄ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.71*

Π α α α σα πνο ο η η η αι νε σα α τω ω το

ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον πq αι νει τε τον Κυ ρι

ον εχ τω ω ω ωων ου ρα νω ω ων δ αι νει

ει τε ε α α αυ το ο ο ον εν τοι οις υ υ

υ ψι ι ι ι στοις πq σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος

τω ω Θε * ε ω ω ω ζ λ * ε ε ε ω ζ λ

α ι νει ει ει ει ει τε αυ τον δ παν τες οι α αγ

γε ε ε λοι α α αυ του πq αι νει ει ει ει ει τε

αυ τον δ πα σαι αι δυ να α α α α μεις αυ του ου ου δ

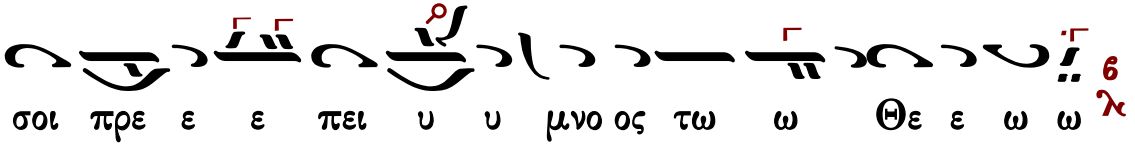

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος ⸗ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.255*

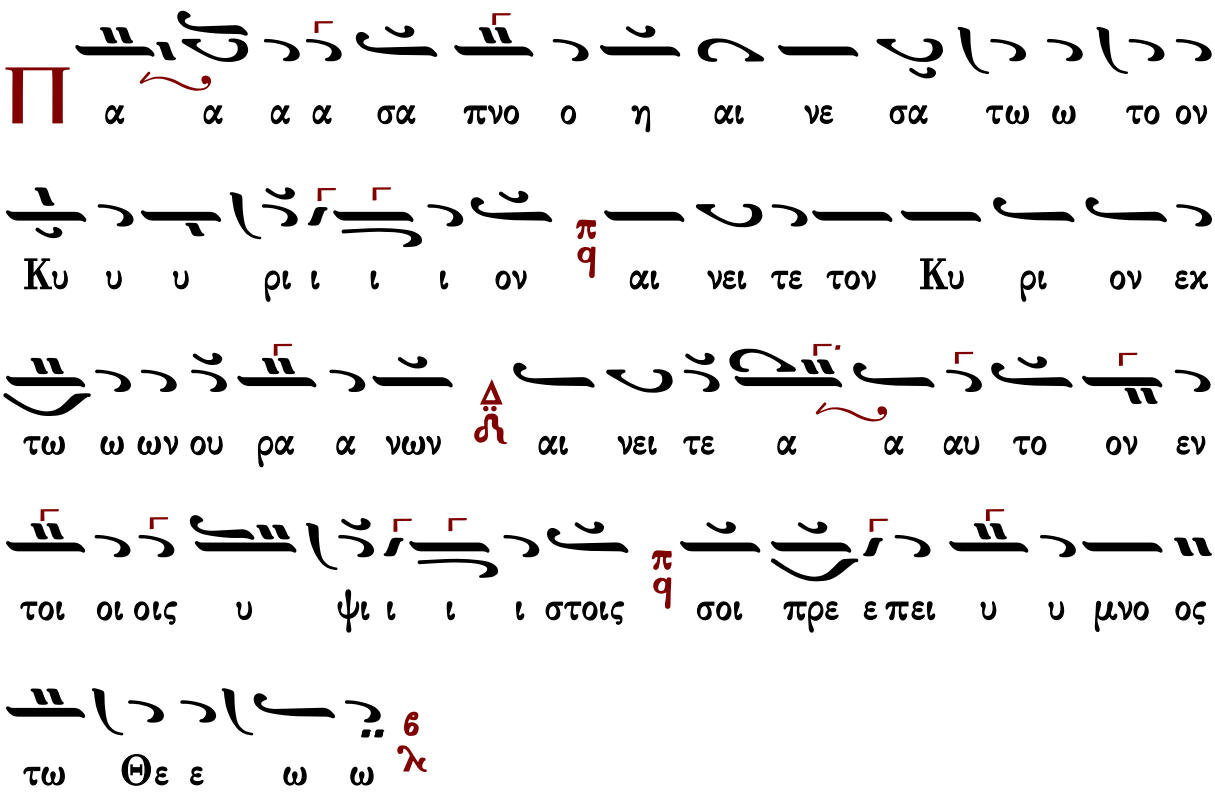

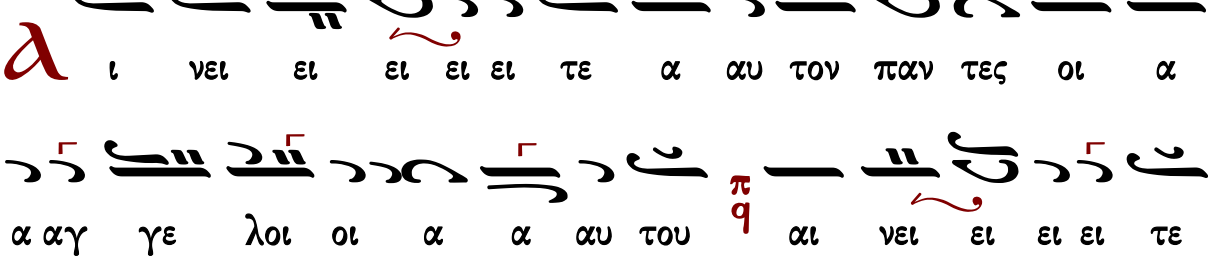

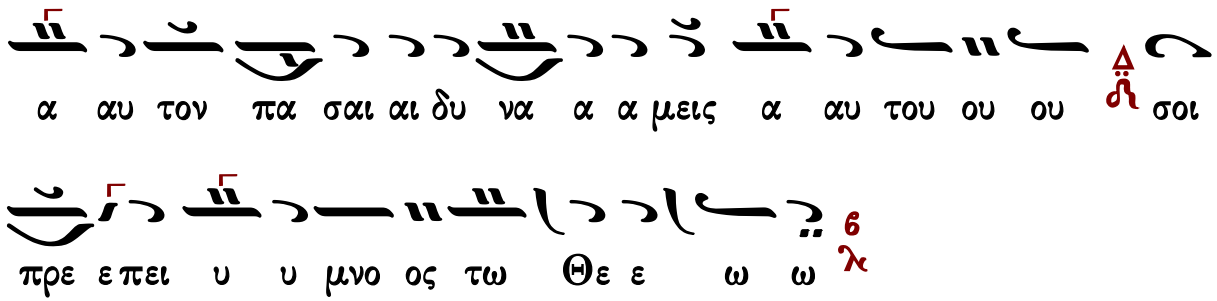

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.69*

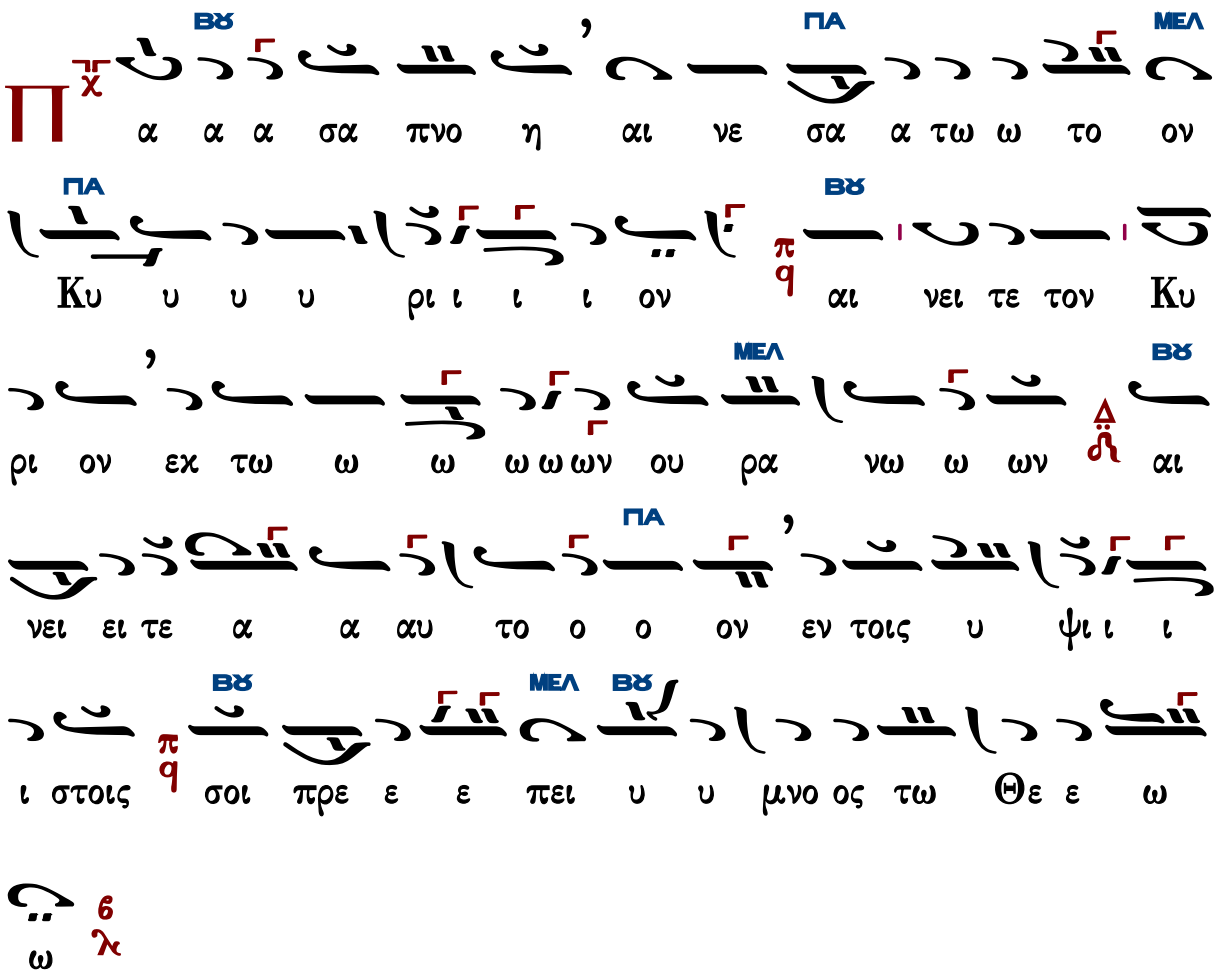

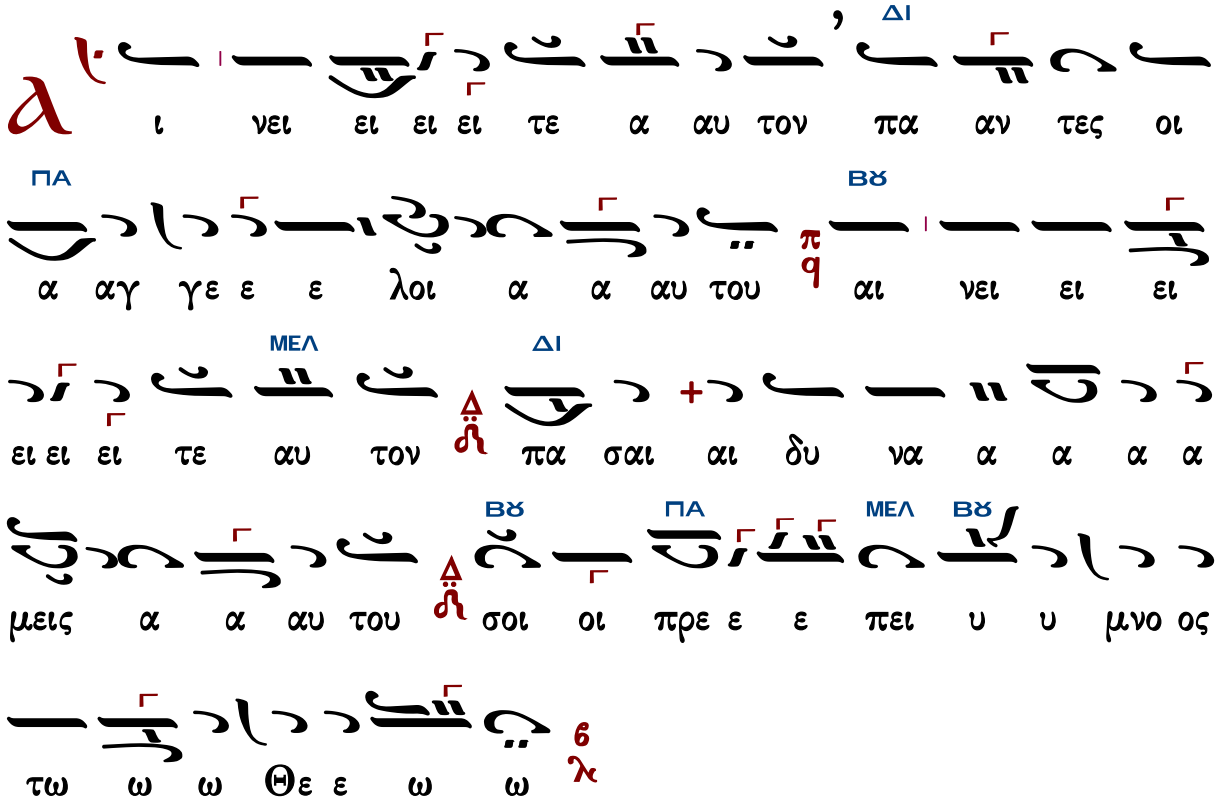

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β77*

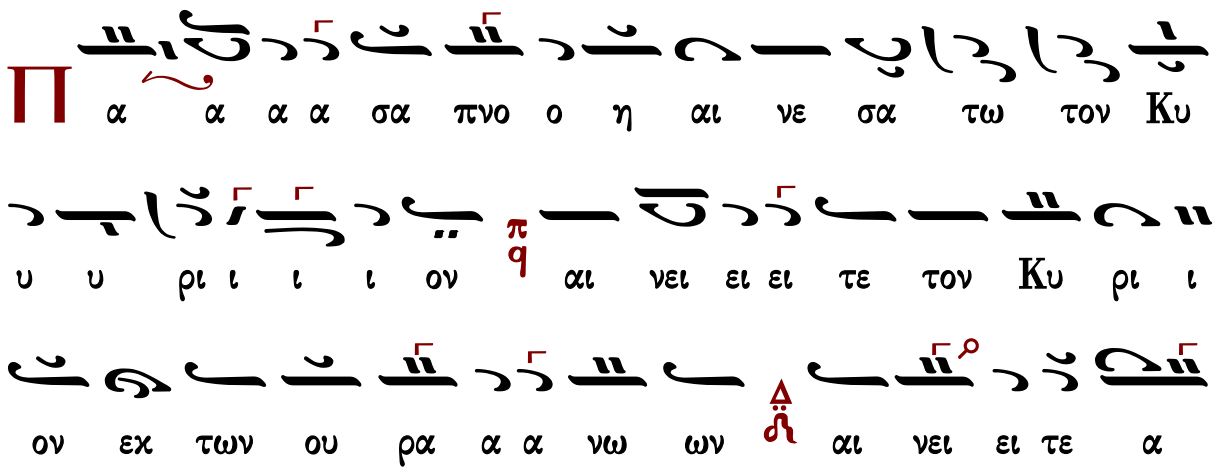

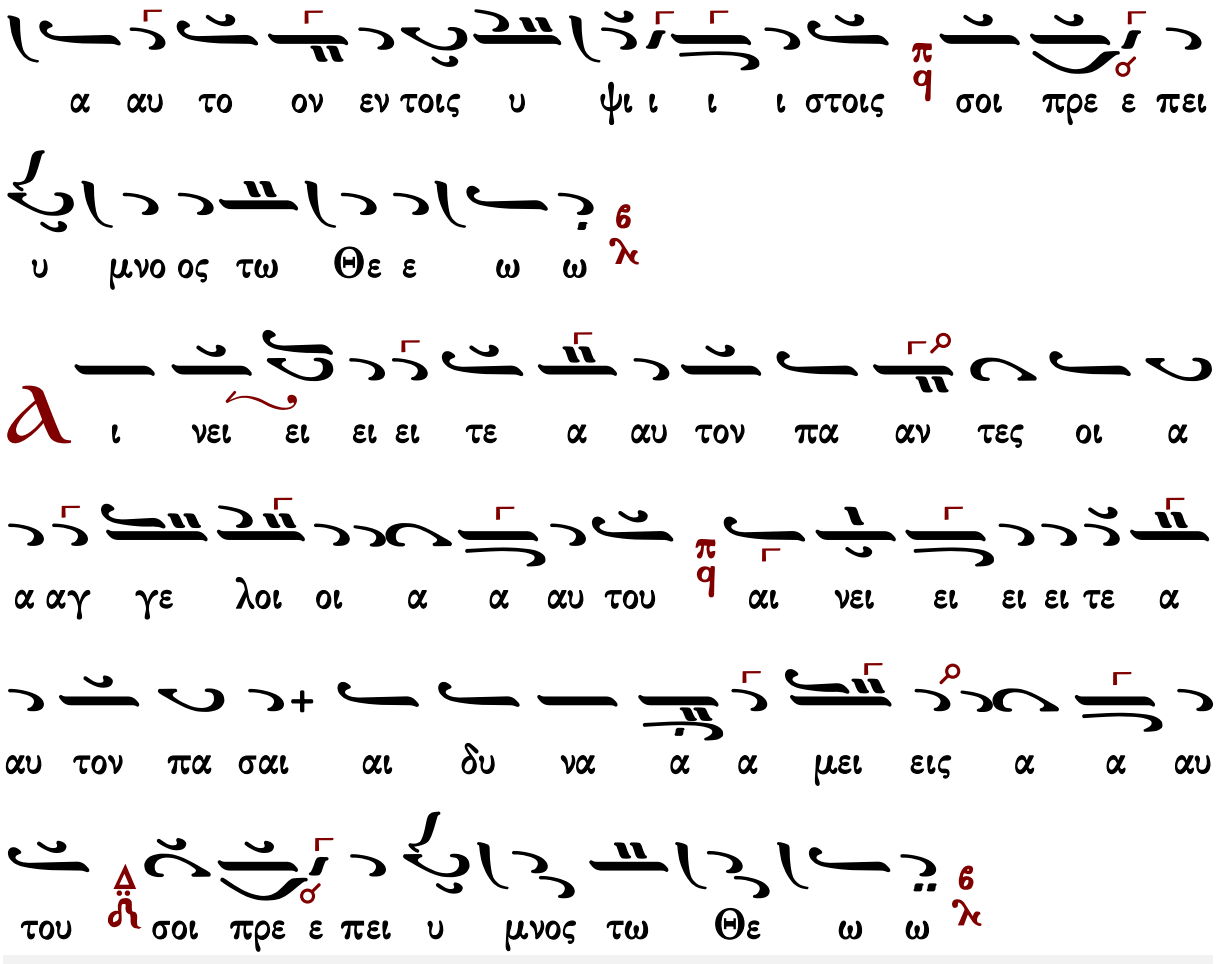

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.169*

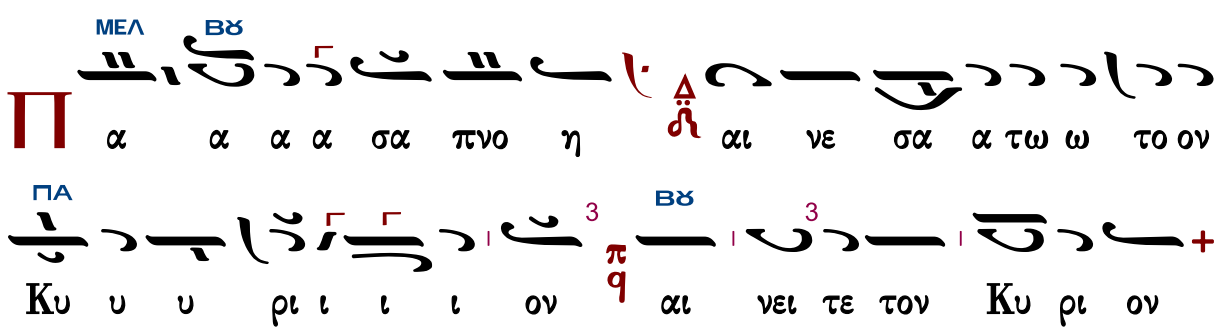

εχ τω ω ω ωων ου ρα νω ω ων αι νει

ΠΑ

ει τε ε α α αυ το ο ο ον εν τοι οις υ ψι ι

ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω

ΒΫ ΝΗ ΒΫ

ω Θε ε ω ω

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

ΒΫ ΠΑ

ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τες οι

αγ γε λοι α α αυ του αι νει ει ει ει τε α αυ

ΝΗ ΒΫ

τον πα σαι αι δυ να α α α α α μεις α αυ του

σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω Θε ε ω

ΝΗ ΒΫ

ω

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.171*

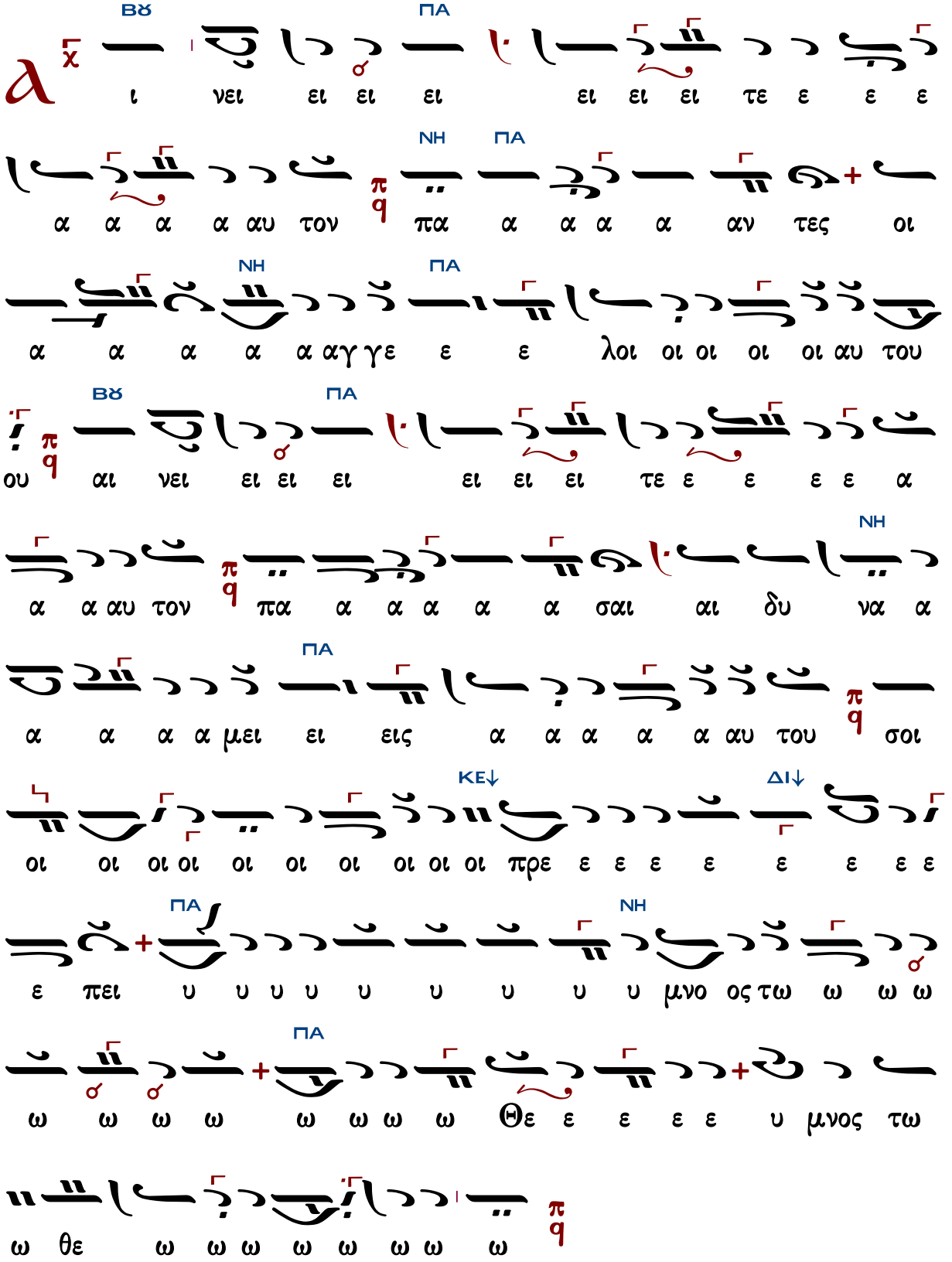
ΒΫ ΠΑ
ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε
ΝΗ ΠΑ
α α α α αυ τον πα α α α α αν τες οι
ΝΗ ΠΑ
α α α α α αγ γε ε ε λοι οι οι οι οι αυ του
ΒΫ ΠΑ
ου αι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε α
ΝΗ
α α αυ τον πα α α α α α σαι αι δυ να α
ΠΑ
α α α α μει ει εις α α α α α αυ του σοι
ΚΕ↓ ΔΙ↓
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι πρε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ ΝΗ
ε πει υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ος τω ω ω ω
ΠΑ
ω ω ω ω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε υ μνος τω
ω θε ω ω ω ω ω ω ω ω

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.77/583*

α ι νει τε αυ τον η η λι ος και σε λη νη αι νει
τε αυ το ον πα αν τα τα α στρα και το φως

α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και
το υ υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων

α ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου ο τι αυ
το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος εν ε τει ει
λα το και ε κτι σθη σαν

ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον αι
ω να του αι ω νος προσ τα γμα ε θε το και ου ου πα ρε

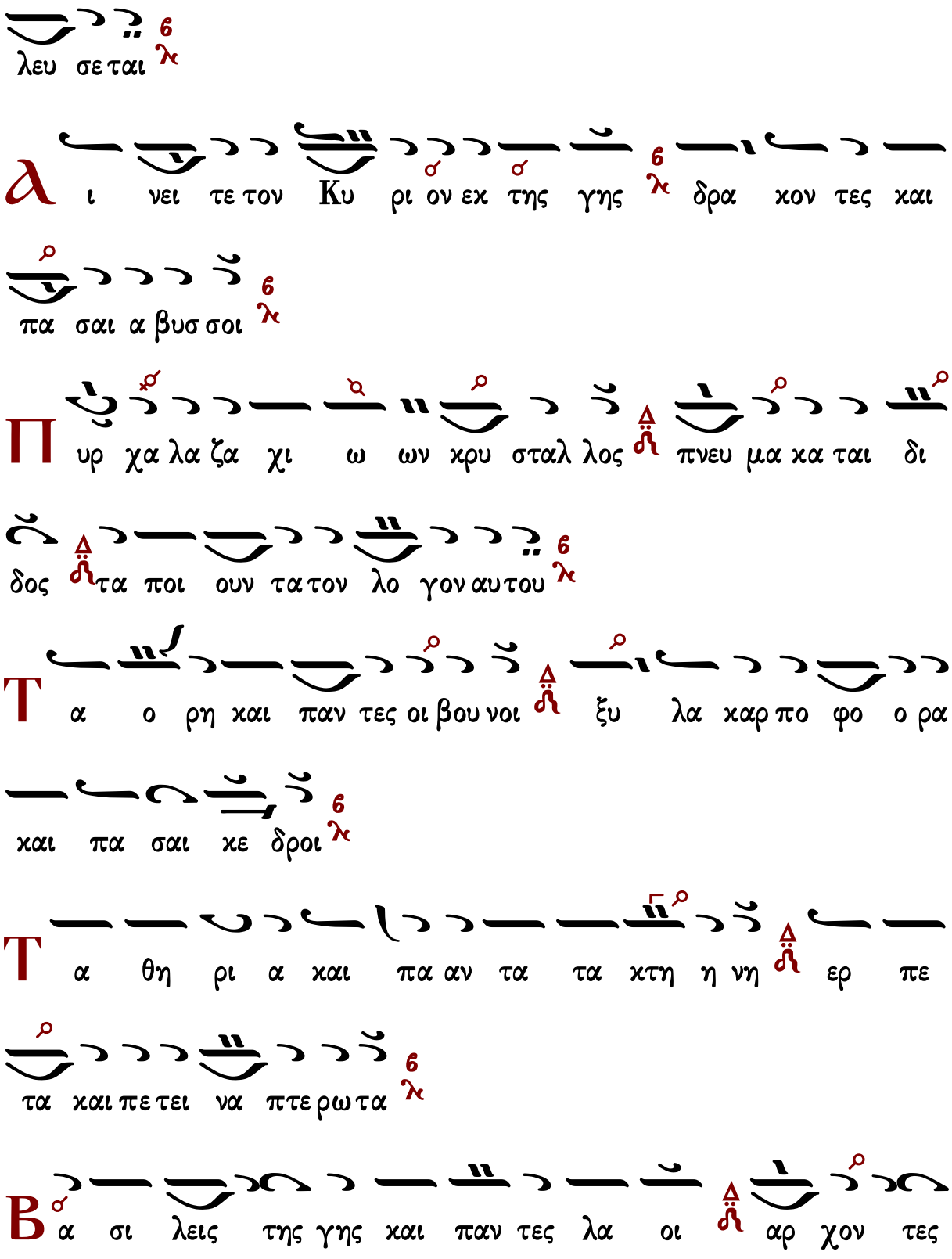
λευ σε ται
α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και
πα σαι α βυσ σοι
Π υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται δι
δος τα ποι ουν τα τον λο γον αυ του
Τ α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα
και πα σαι κε δροι
Τ α θη ρι α και πα αν τα τα κτη η νη ερ πε
τα και πε τει να πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες

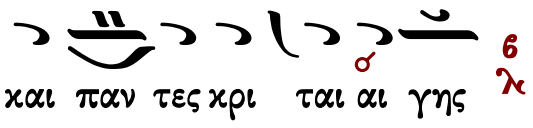
και παν τες χρι ται αι γης

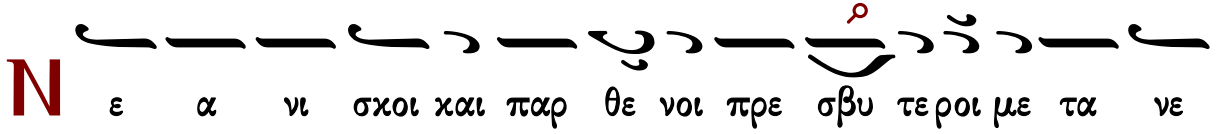
Ν
ε α νι σχοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με τα νε

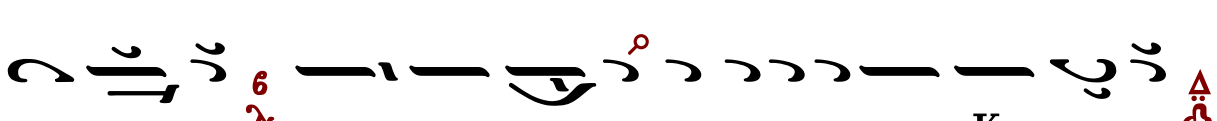
ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου

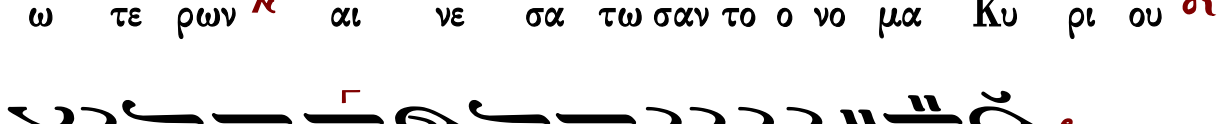
ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου μο νου

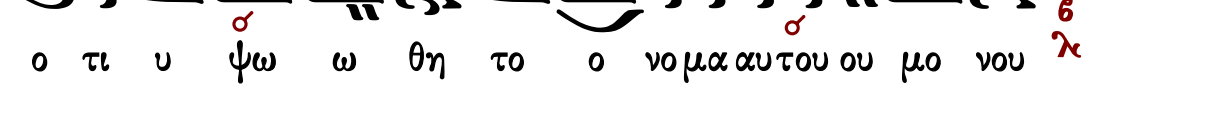
Η
εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

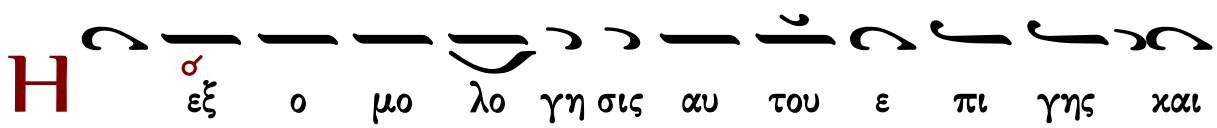
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του

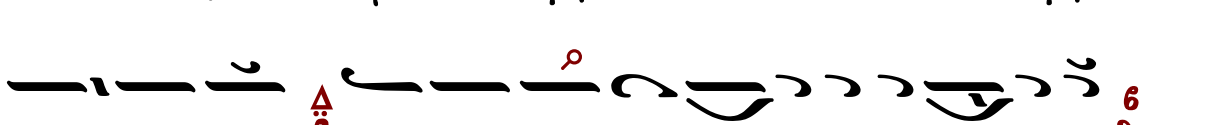
γ
μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις

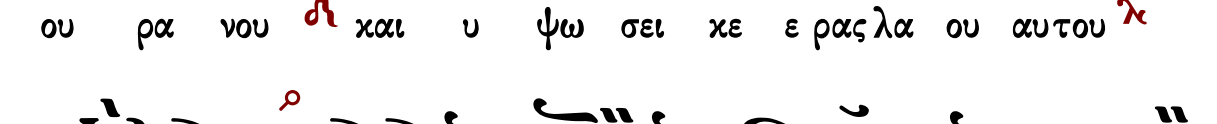
Ισ ρα ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω

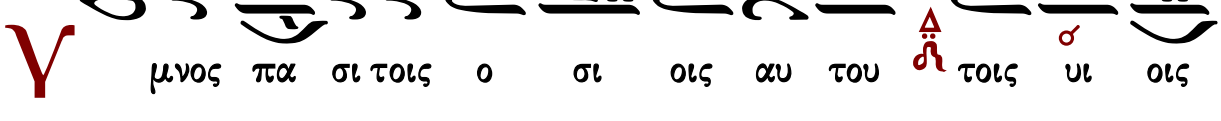
α
α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η

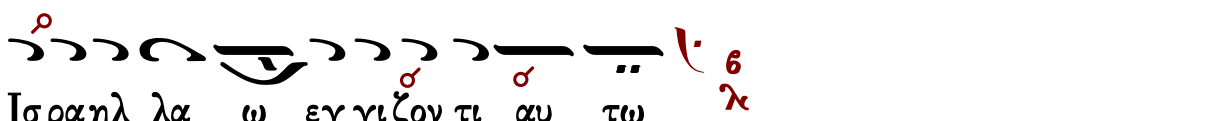
αι νε σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ων

Є υ φραν θη τω Ισ ρα η ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυτων

Ѧ ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν αυ

τω

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ

του και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

Ϫ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α α σον ται ε πι των χοι των αυτων

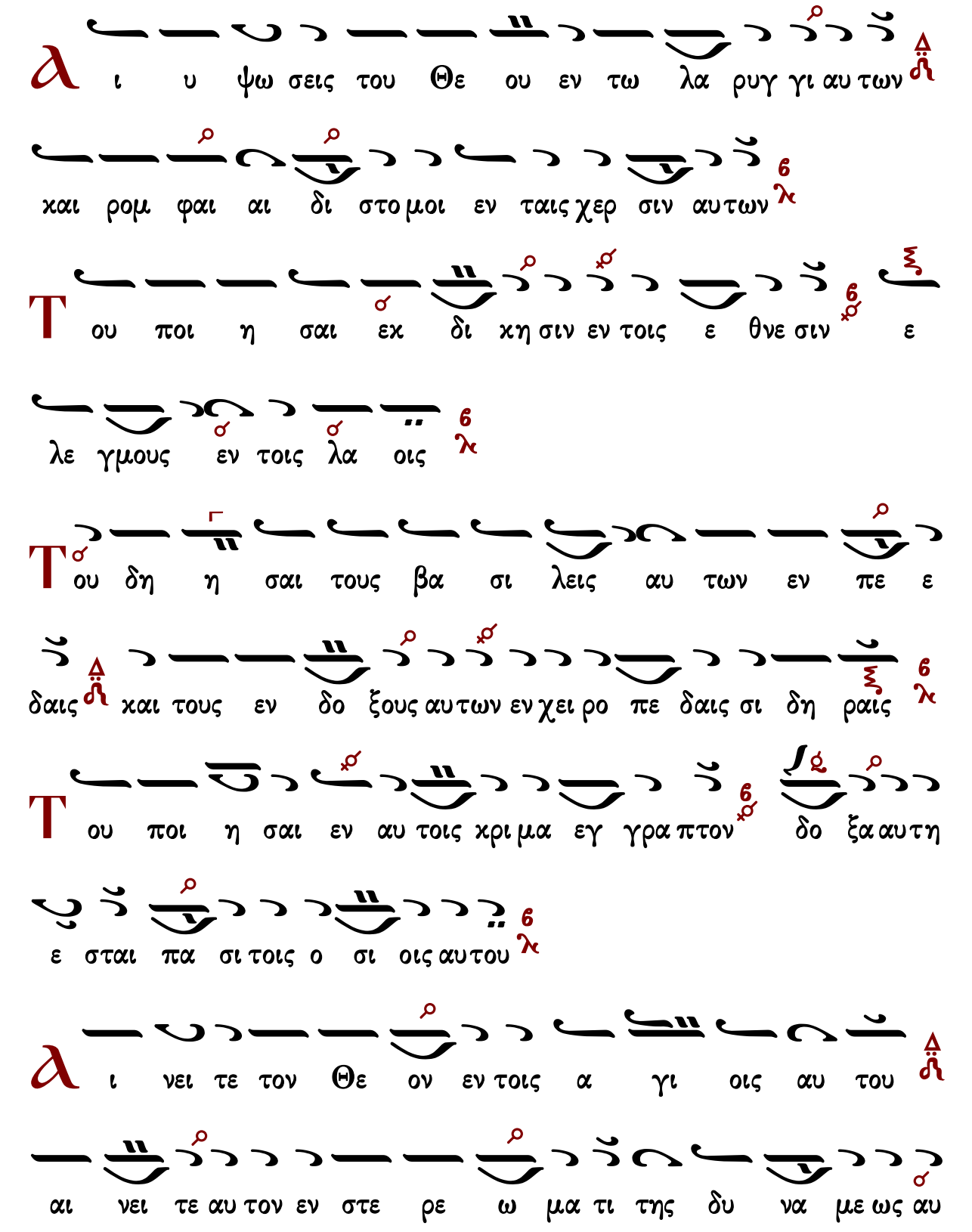
Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των
και ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε
λε γμους εν τοις λα οις
Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε
δαις και τους εν δο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις
Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις χρι μα εγ γρα πτον δο ξα αυ τη
ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ του
Α ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ

Στιχηρὰ προσόμοια

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἦχος δ΄ Βου

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.196*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

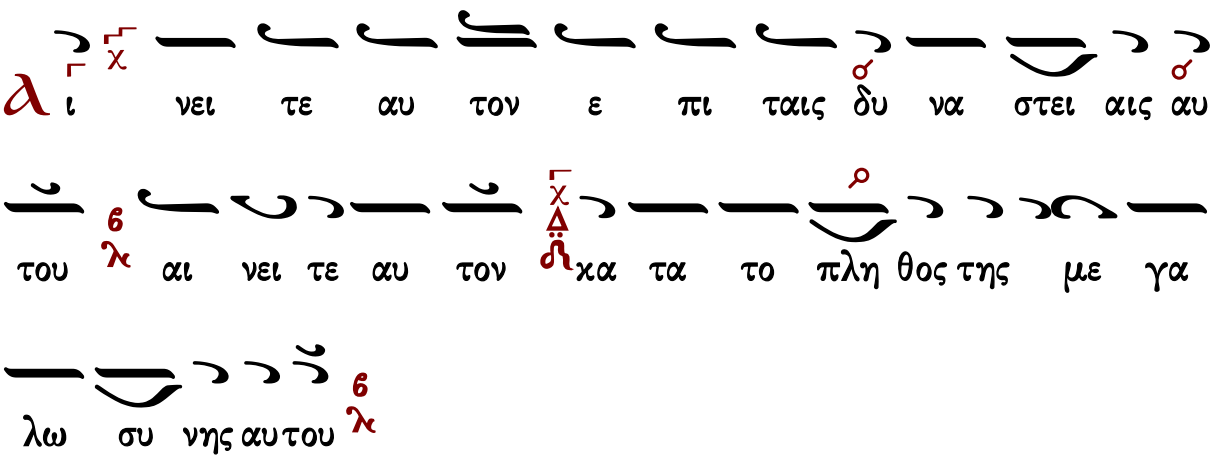

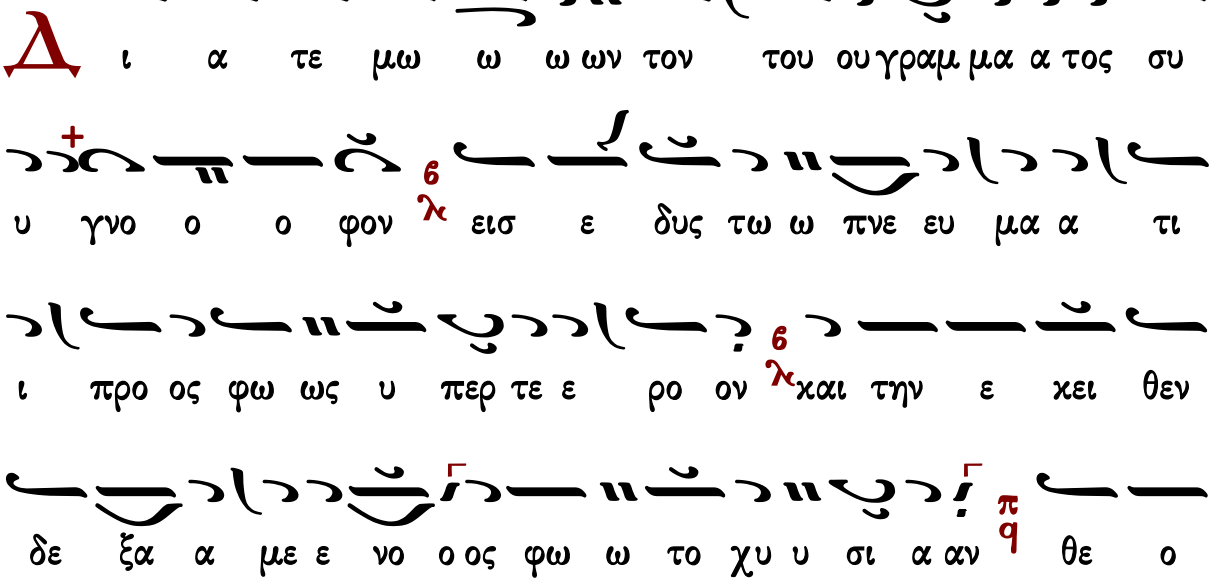

λο γι ι α ας πα α αν τα ας ε ε πλου τι ι σα ας

Γρη γο ρι ε ε πα αν σο ο φε ε της Ε εκ κλη σι

ας φω στη ηρ ταις α στρα παις δε των λο ο γω ων σου

ου ου σκο ο τω δη η νε φη η τα των αι ρε ε σε ε

ω ων α α πε μει ω ω σα ας ο θεν αυ λι ι ι

ζη η εν θα α η η η η η χος ε ορ τα ζον

των α α αγ γε λοι οις συν ο μι ι λο ο ος ι ι

κε τε ευ ω ων α α πα α αυ στω ω ως του σω θη

η η ναι τα ας ψυ χας η η μω ων

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

τε αυ τον χ δ ϯ εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα 6 λ

Ο Θε ο λο ο ο ο γος ο ο δευ τε ε ρος και

αι μυ υ υ στης 6 λ της θει ας ε ελ λα αμ ψε ε ω

ως ο ο τη ης Τρι α δος φαι δρο ος 6 λ υ πο γρα φευς

ο την α αρ ρη η το ο ον και αι θει α αν φυ σι ιν π q υ

περ φυ ω ως δι δα α α α σκω ων Γρη η γο ρι ι

ε ε 6 λ και νυν τη λα αυ γε ε στε ε ρο ον ε πα

α πο λαυ ων Θε ου ου 6 λ των σε τι μων των μνη μο ο

νε ευ ε ε ε και αι υ πε ερ μα χει ει π q της Εκ κλη

σι ι α ας η ην συ υν ε κρο τη η σα ας 6 λ σου

γαρ ο φθο ο ογ γο ος ε πι ι πα α α α αν τα

της οι χου με νης δι ι ι ηλ θε ε τα πε ρα α

τα α α ε εχ δι δα α σχω ων δο ο ξα α α ζει ει

ειν την Τρι α α α δα ο ο μο ου σι ι ο ον

λ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις χαι ορ γα α νω

Γ ε ω πο νη η η η σας τη η γλωσ σα α θε η

η γο ο ο ρε χαρ δι ας τοι οις α αυ λα α ξι

ι σπο ο ο ο ρο ον τον εν θε ε ο ον θε ο λο γι

ας ε πλου ου τι ι σα α ας τη ης α νω ω τα τω ω της

Εκ κλη σι ι α ας α α α α πα αν το ο πλη ρω ω

μα α λ εν τευ θεν ζι ι ζα α νι ι α α πυ ρι

ι του Πνευ μα α το ος λτα των αι ρε σε ων ε ε

φλε ε ξα α ας φι ι λο σο ο φι α ας π q της θε ι κης τρε

φο ο ο με ε νος ε ρω ω τι ι λ πα τερ πα τε ε ε

ρω ων και ποι μη ην ποι οι με ε ε ε ε νων π q και

δο ο ο ο ο ο ξα πι ι στων ι ε ρε ε ε

ων φω ω στη η ηρ οι οι κου με ε νη ης το ο κλε

ε ε ο ο ος παμ μα κα α α ρι στε ε Γρη γο ρι ι

ε ε λ

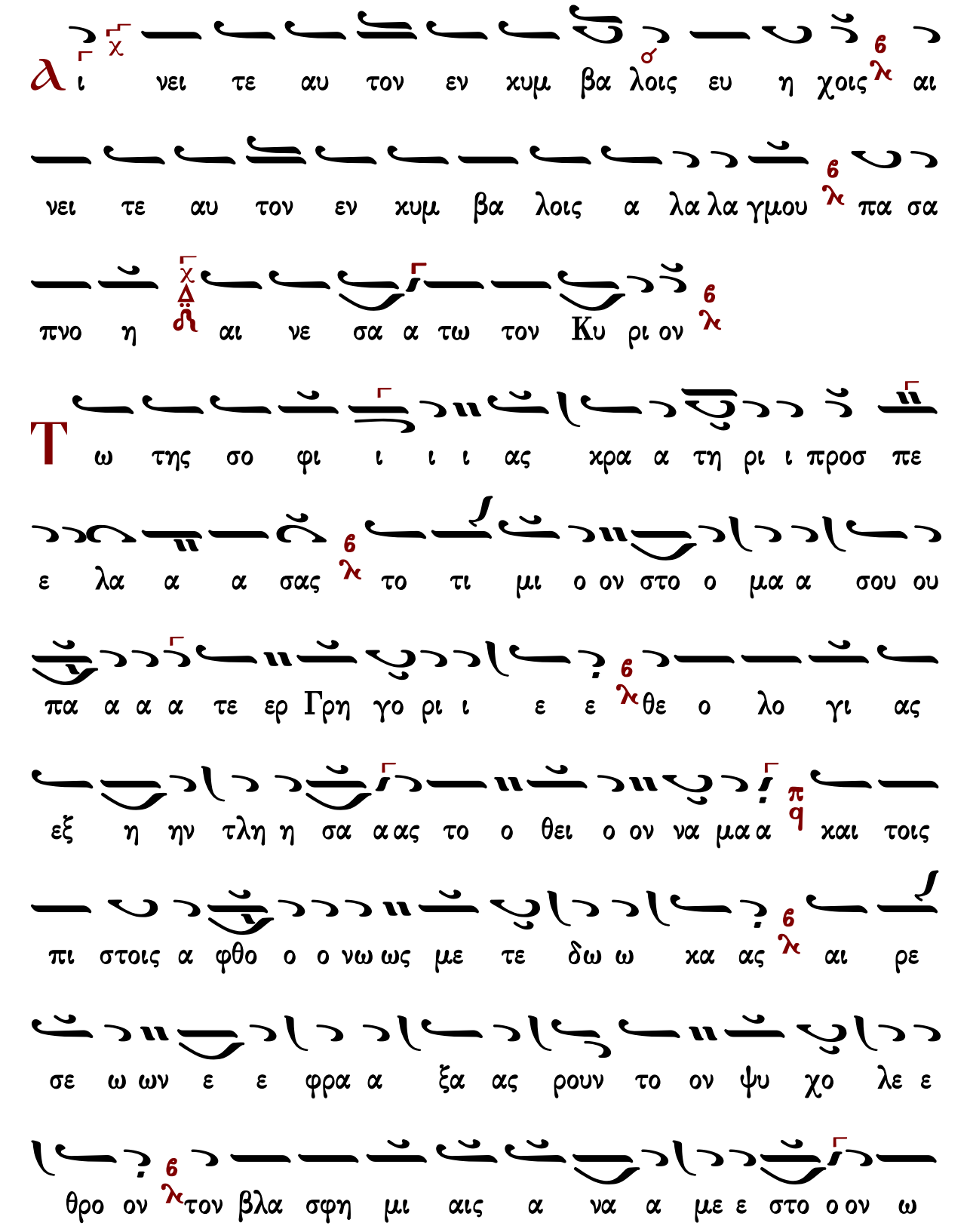
Α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα
πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Τ ω της σο φι ι ι ι ας χρα α τη ρι ι προσ πε
ε λα α α σας το τι μι ο ον στο ο μα α σου ου
πα α α α τε ερ Γρη γο ρι ι ε ε θε ο λο γι ας
εξ η ην τλη η σα α ας το ο θει ο ον να μα α και τοις
πι στοις α φθο ο ο νω ως με τε δω ω κα ας αι ρε
σε ω ων ε ε φρα α ξα ας ρουν το ον ψυ χο λε ε
θρο ον τον βλα σφη μι αις α να α με ε στο ο ον ω

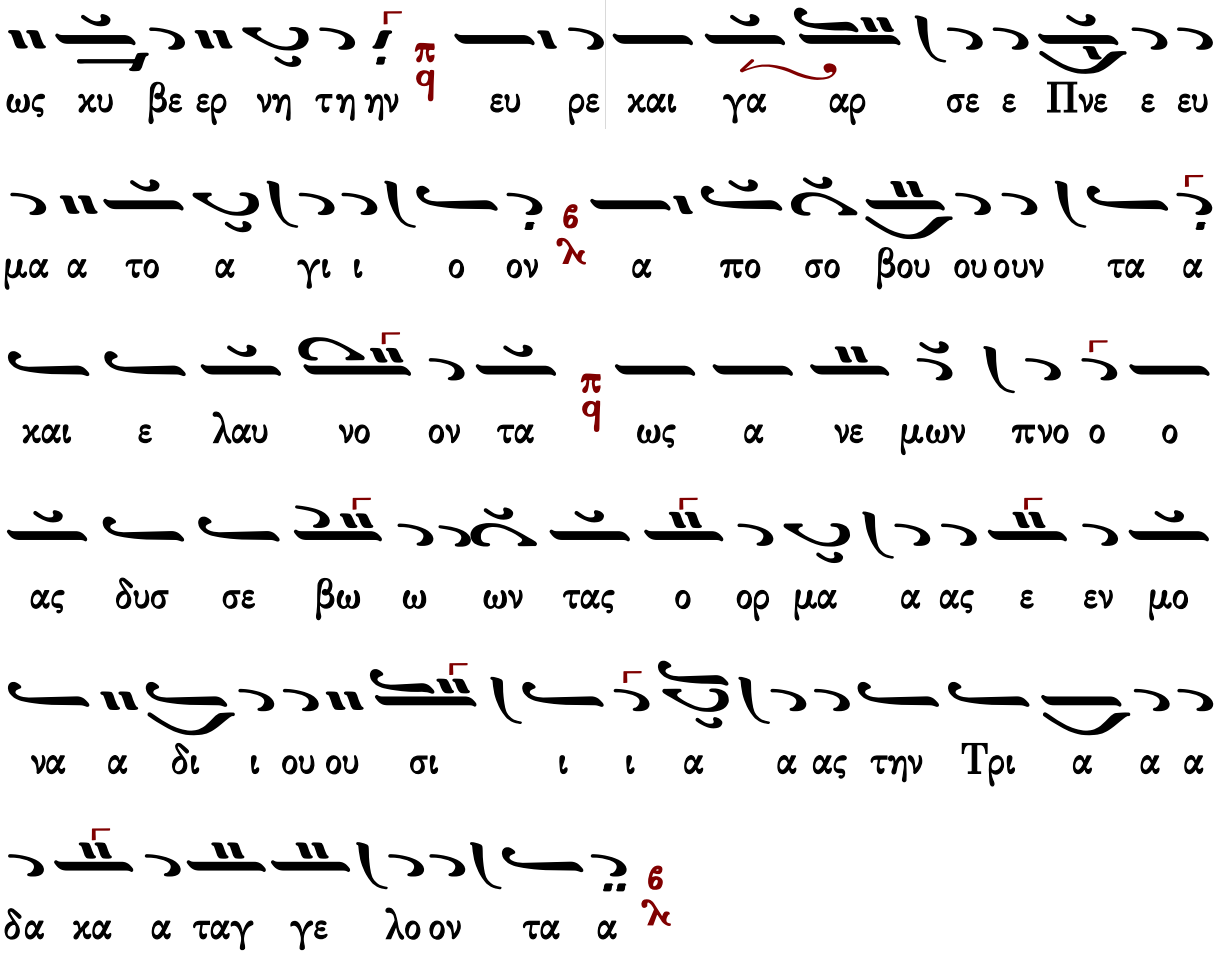

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἦχος 4 Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.345*

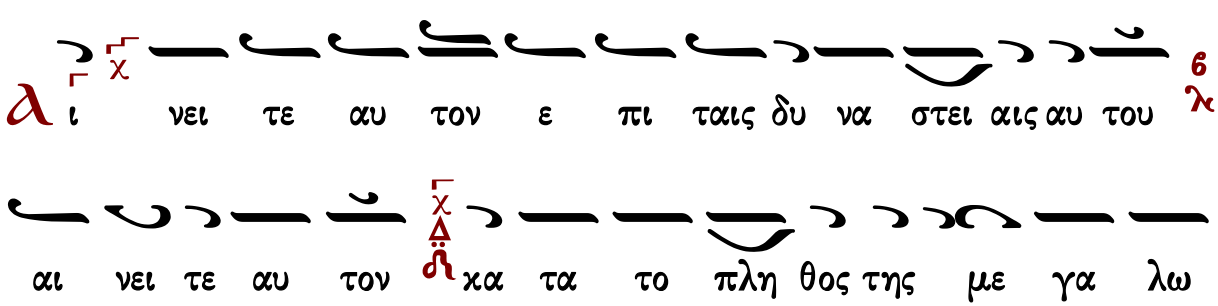

συ νης αυτου
Δι α τε μω ων τον του γραμ μα τος συ γνο ο φον
εισ ε δυς τω πνευ μα τι προς φως υ περ τε ρον και την
ε κει θεν δε ξα με νος φω το χυ σι αν θε ο λο
γι ας παν τας ε πλου τι σας Γρη γο ρι ε παν σο
φε της Εκ κλη σι ας φω στηρ ταις α στρα παις δε των
λο γων σου σκο τω δη νε φη τα των αι ρε ε
σε ων α πε δι ω ξας ο θεν αυ λι ι ζη εν θα
η η χος ε ορ τα ζον των αγ γε λοις συν ο μι
λος ι κε τευ ων α πα α αυ στως του σω θη ναι τας ψυ

χας η μων

λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

Ο Θε ο λο ο γος ο δευ τε ρος και μυ στης

της θει ει ας ελ λαμ ψε ως ο της Τρι α δος φαι

δρος υ πο γρα φευς ο την αρ ρη τον και θει αν φυ σιν υ

περ φυ ως δι δα σκων Γρη γο ρι ε και νυν τη λαυ

γε στε ρον ε πα πο λαυ ων Θε ου των σε τι μων των

μνη μο νευ ε και υ περ μα χει της Εκ κλη σι

ας η ην συν ε κρο τη σας σου γαρ ο φθο ογ γος ε

πι παν τα της οι κου με νης δι ηλ θε τα πε ρα

τα εκ δι δα σκων δο ξα α α ζειν την Τρι α δα ο μο

ου σι ον

α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

Γ ε ω πο νη η σας τη γλωσ ση θε η γο ρε καρ

δι ας ταις αυ λα ξι σπο ρον τον εν θε ον θε ο λο

γι ας ε πλου τι σας της α νω τα τω της Εκ κλη σι

ας α παν το πλη ρω μα εν τευ θεν ζι ζα νι α

πυ ρι του Πνευ μα τος τα των αι ρε σε ων ε φλε ξας

φι λο σο φι ας της θε ι χης τρε φο ο με νος ε

ρω τι πα τερ πα τε ε ρων και ποι μην ποι με ε

νων και δο ξα πι στων ι ε ρε ων φω στηρ

οι χου με νης το χλε ε ε ος παμ μα κα ρι στε Γρη γο

ρι ε

ἀ ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα

πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Τ ω της σο φι ι ας χρα τη ρι προσ πε λα σας

το τι μι ον στο μα σου πα τερ Γρη γο ρι ε θε ο

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ⸗ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.165*

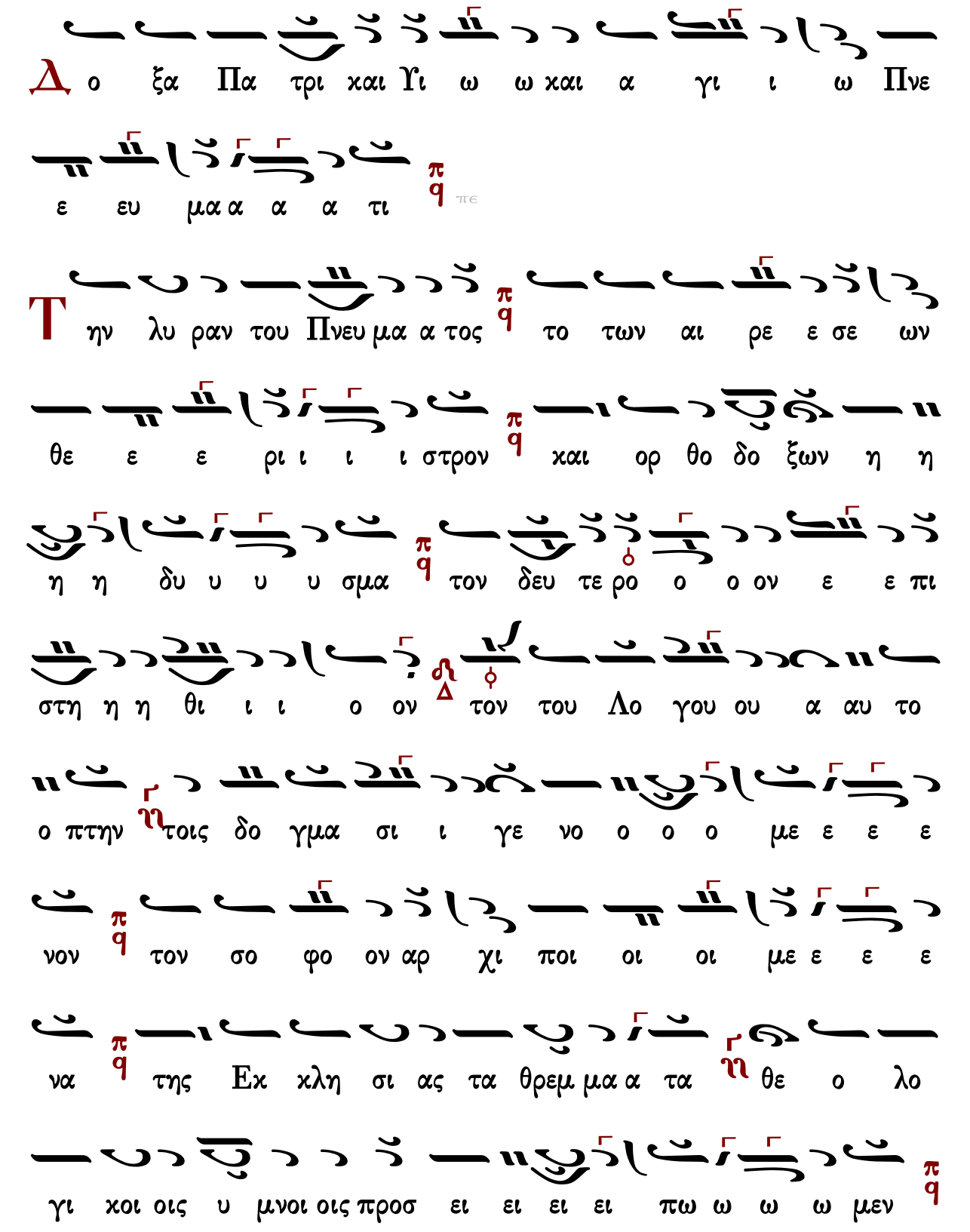
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ι ω Πνε
ε ευ μα α α α τι
Τ ην λυ ραν του Πνευ μα α τος το των αι ρε ε σε ων
θε ε ε ρι ι ι ι στρον και ορ θο δο ξων η η
η η δυ υ υ υ σμα τον δευ τε ρο ο ο ον ε ε πι
στη η η θι ι ι ο ον τον του Λο γου ου α αυ το
ο πτην τοις δο γμα σι ι γε νο ο ο ο με ε ε ε
νον τον σο φο ον αρ χι ποι οι οι με ε ε ε
να της Εκ κλη σι ας τα θρεμ μα α τα θε ο λο
γι κοι οις υ μνοι οις προσ ει ει ει ει πω ω ω ω μεν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗/q Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.105/462*

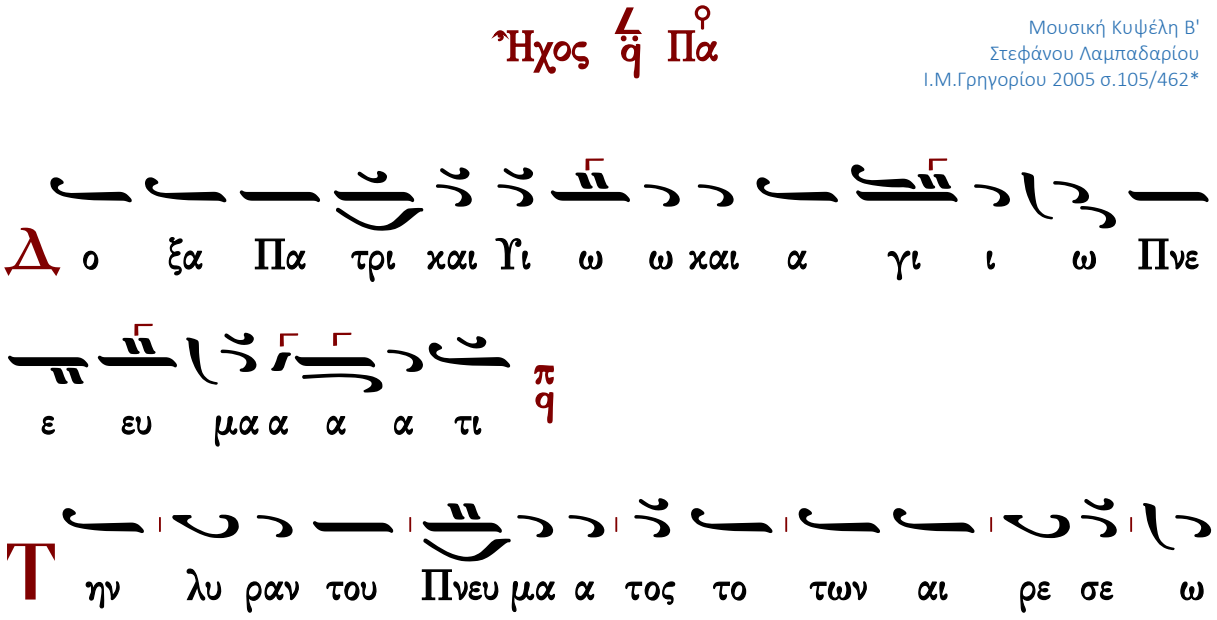

ξων δο θο ορ και πq στρον ι ι ι ρι ε ε θε ων

Ε ον ο ο ρο τε δευ τον πq σμα υ υ υ δυ η η η

ο το α αυ ου γου Λο του τον Δ ον ο ι ι θι η η στη πι

ε με ο ο νο γε ι ι σι μα δογ τοις ηq πτην ο

ε ε οι οι οι με ε ε ε νον πq τον σο φον Αρ χι ι ποι

θε ηq τα τα μα α θρεμ τας πq ας σι λη χλη Εκ της πq να ε

ω ω ω πω ει ει ει προσ οις μνοι οις υ νοι γι λο ο

λος α κα ο ο ον η μη Ποι ει πq συ μεν ω

Δι ο ε ηq ως ι ι ρι γο Γρη τον ου σε δους ο

μων η η η η πq ερ ε πε υ στος Χρι λος σκα δα

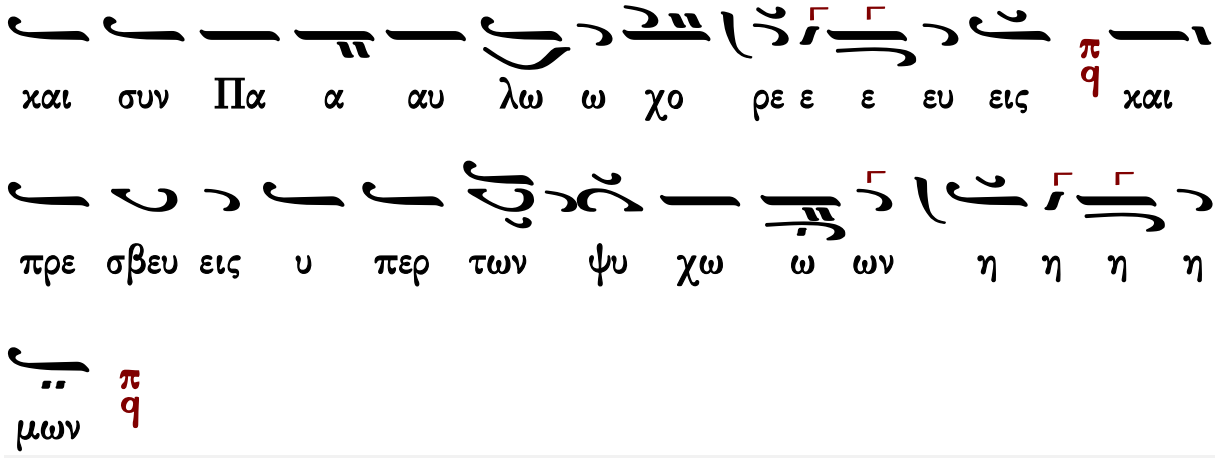

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.479*

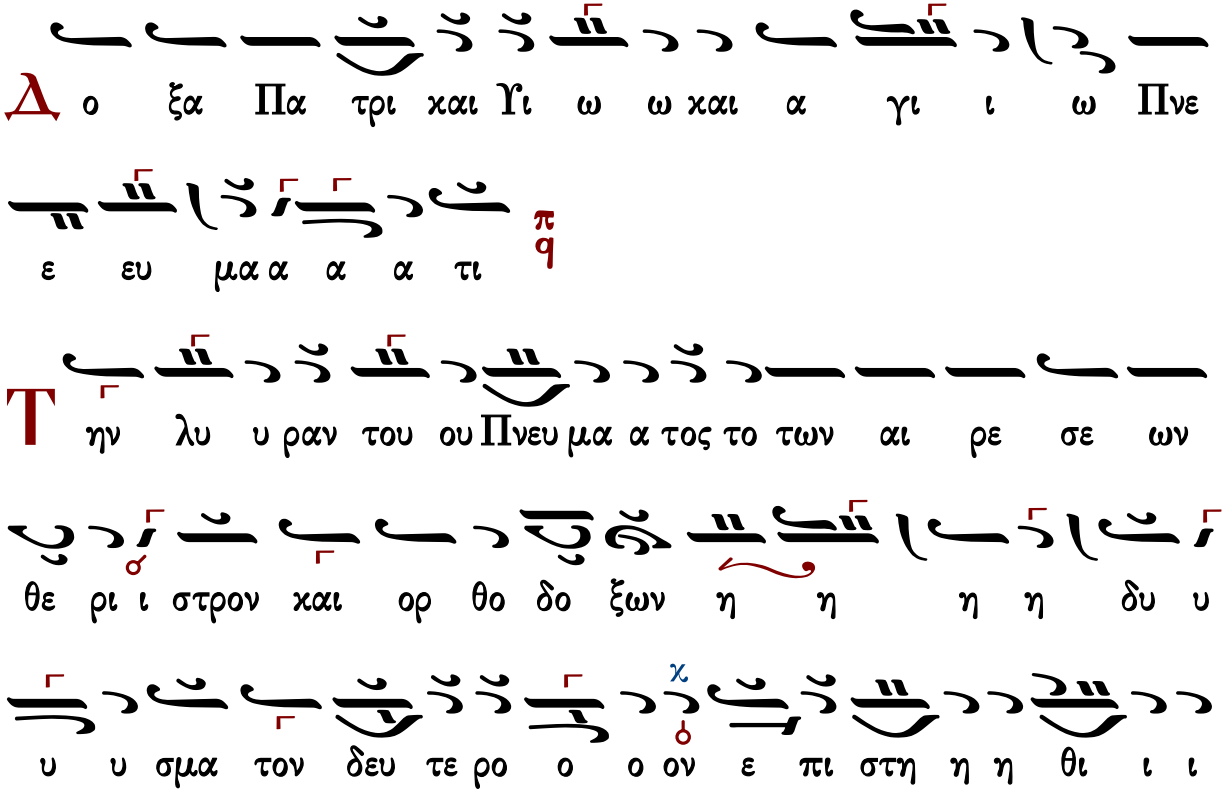

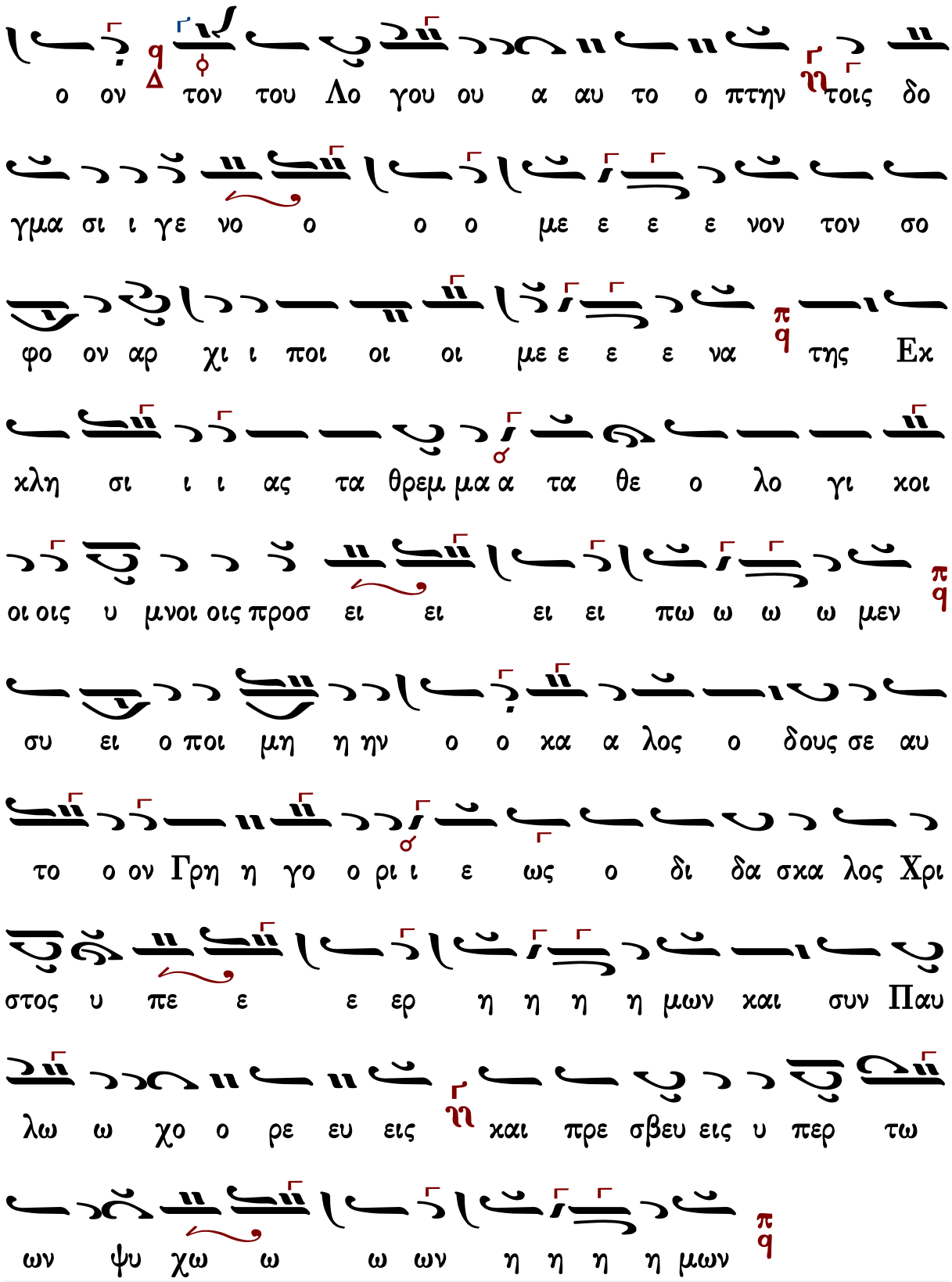
ο ον τον του Λο γου ου α αυ το ο πτην τοις δο
γμα σι ι γε νο ο ο ο με ε ε ε νον τον σο
φο ον αρ χι ι ποι οι οι με ε ε ε να της Εκ
κλη σι ι ι ας τα θρεμ μα α τα θε ο λο γι κοι
οι οις υ μνοι οις προσ ει ει ει ει πω ω ω ω μεν
συ ει ο ποι μη η ην ο ο κα α λος ο δους σε αυ
το ο ον Γρη η γο ο ρι ι ε ως ο δι δα σκα λος Χρι
στος υ πε ε ε ερ η η η η μων και συν Παυ
λω ω χο ο ρε ευ εις και πρε σβευ εις υ περ τω
ων ψυ χω ω ω ων η η η η μων

Ἦχος ⸗ ϥ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.296*

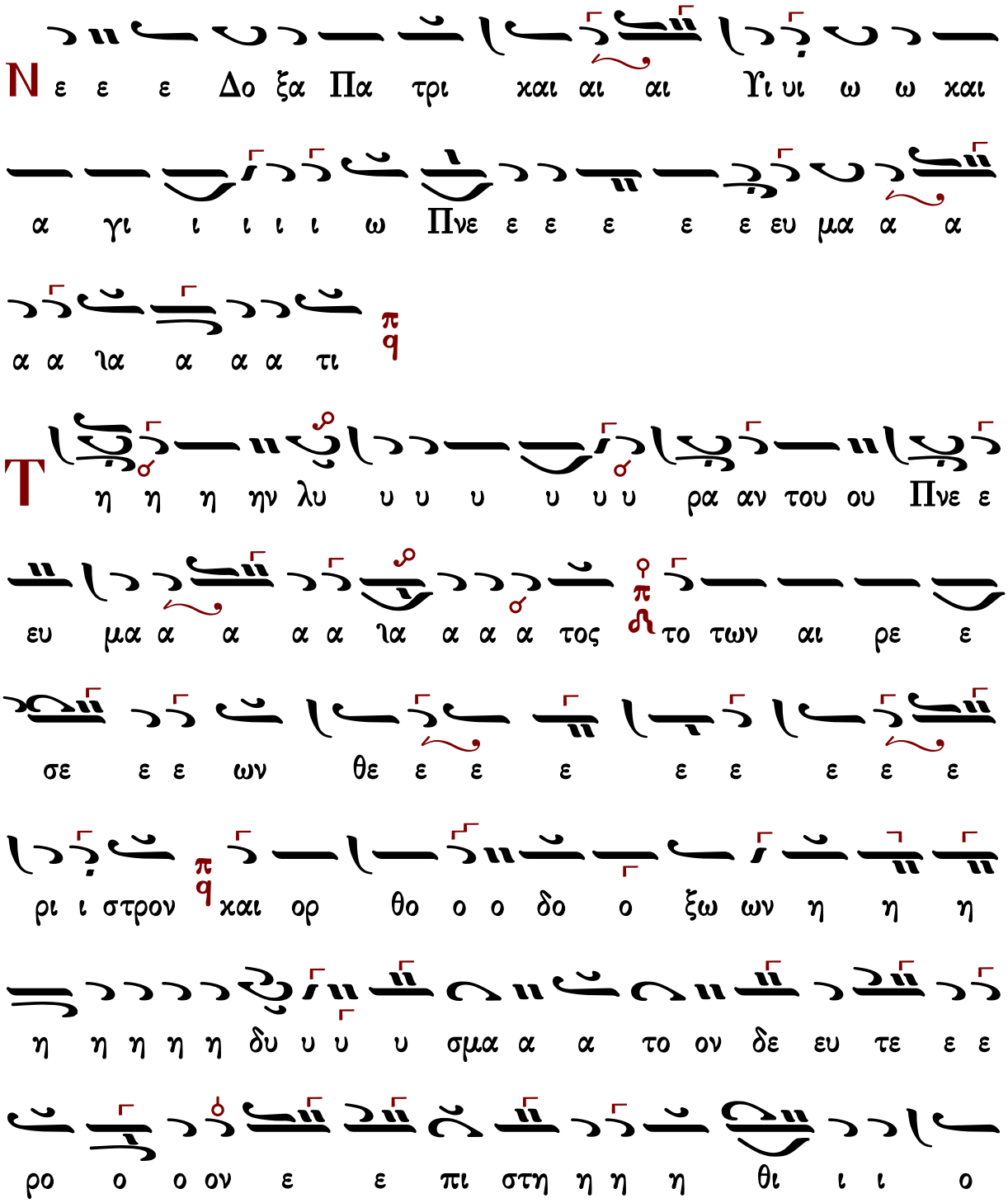

ον τον του Λο ο γου ου αυ το ο ο ο ο ο πτη η
η ην τοις δο ο γμα α α σι ι γε ε νο ο με
ε ε ε ε με ε ε ε νον τον σο φον αρ χι
ποι οι με ε ε ε να α της Εκ κλη σι ι ι ι α ας
τα θρε εμ μα α τα α θε ο λο γι κοις υ υ
υ υ υ μνοι οι οι οις προσ ει ει ει ει πω ω ω
ω ω ω ω ω ω με εν συ υ ει ο ποι
μη η η ην ο ο ο κα α α λο ο ος ο
δους ε αυ τον Γρη γο ο ρι ι ε ε ως ο δι δα
α σκα α α λος Χρι ι στο ο ο ος υ πε ερ η η

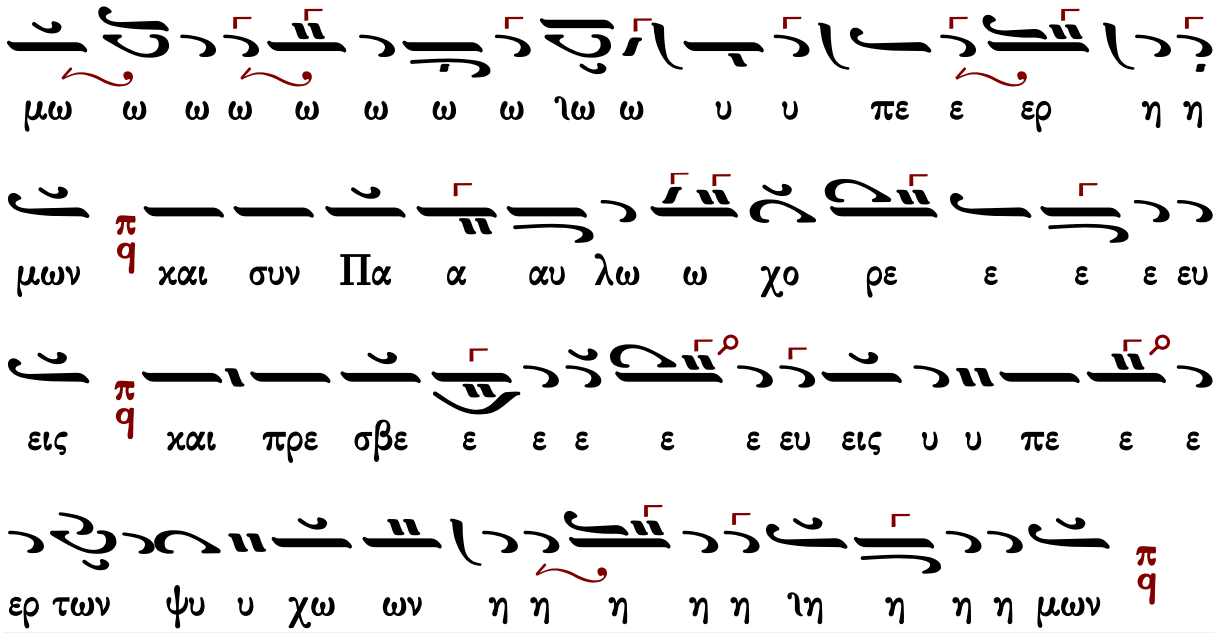

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος πq Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Κυψέλη τόμος γ΄ μέρος β΄
1965 σ.103*

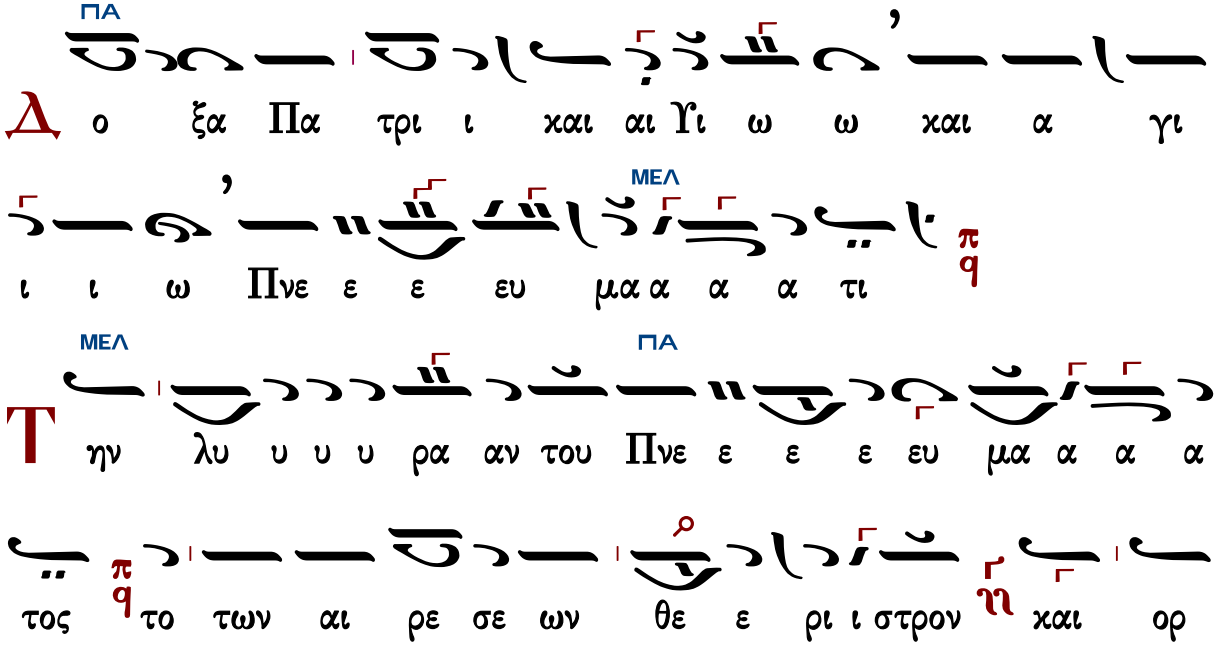

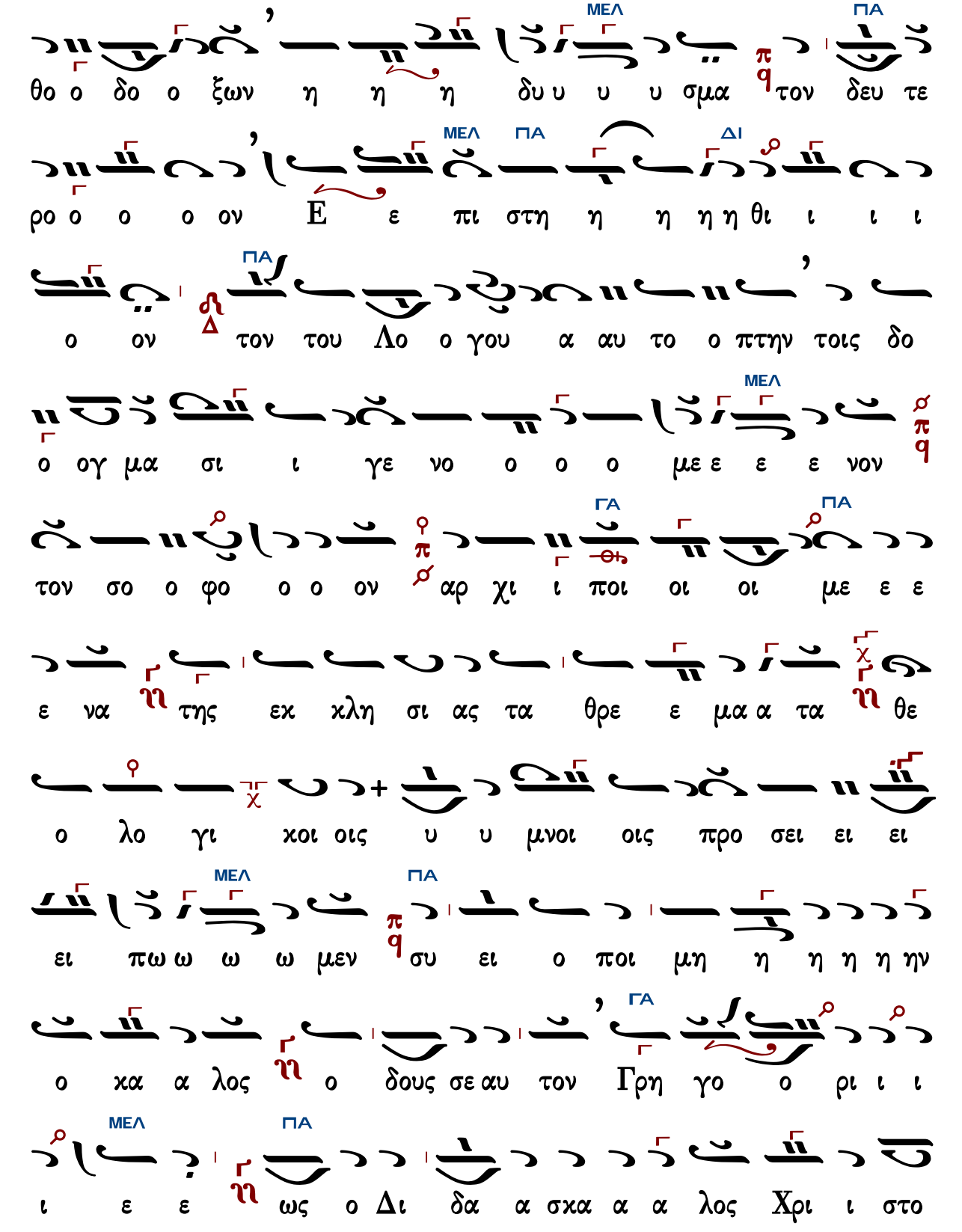
ΜΕΛ ΠΑ
θο ο δο ο ξων η η η δυ υ υ σμα τον δευ τε
ΜΕΛ ΠΑ ΔΙ
ρο ο ο ο ον Ε ε πι στη η η η η θι ι ι ι
ΠΑ
ο ον τον του Λο ο γου α αυ το ο πτην τοις δο
ΜΕΛ
ο ογ μα σι ι γε νο ο ο ο με ε ε ε νον
ΓΑ ΠΑ
τον σο ο φο ο ο ον αρ χι ι ποι οι οι με ε ε
ε να της εκ χλη σι ας τα θρε ε μα α τα θε
ο λο γι χοι οις υ υ μνοι οις προ σει ει ει
ΜΕΛ ΠΑ
ει πω ω ω ω μεν συ ει ο ποι μη η η η η ην
ΓΑ
ο κα α λος ο δους σε αυ τον Γρη γο ο ρι ι ι
ΜΕΛ ΠΑ
ι ε ε ως ο Δι δα α σκα α α λος Χρι ι στο

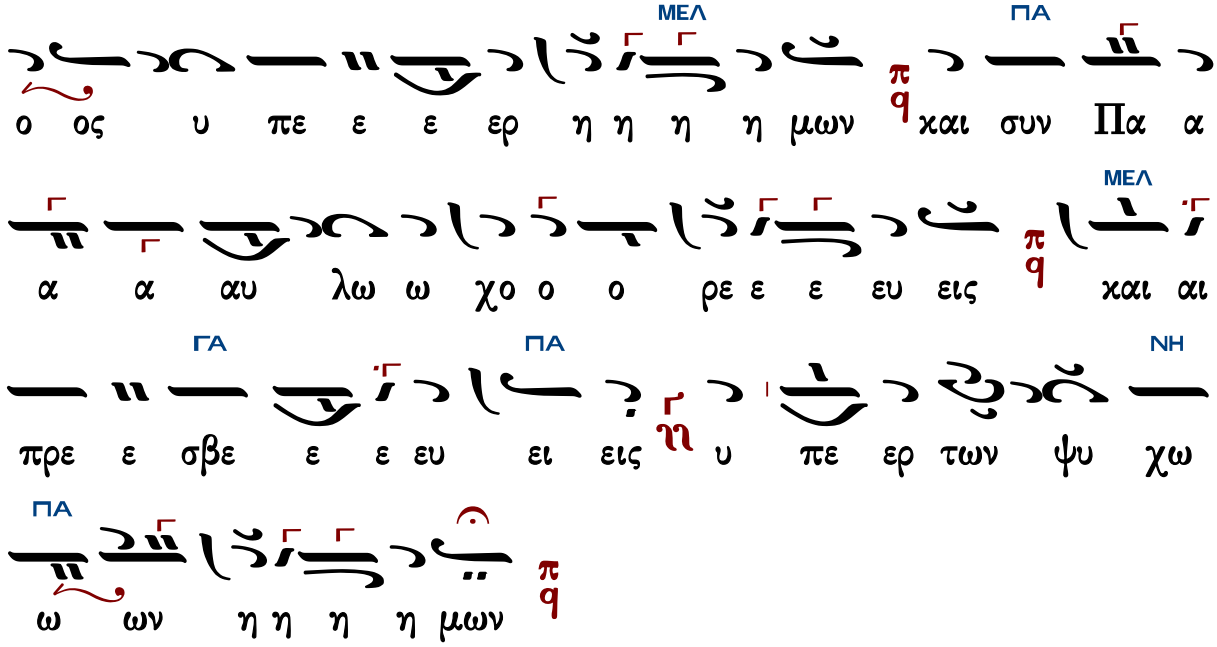

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⸗ q Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.348/346*

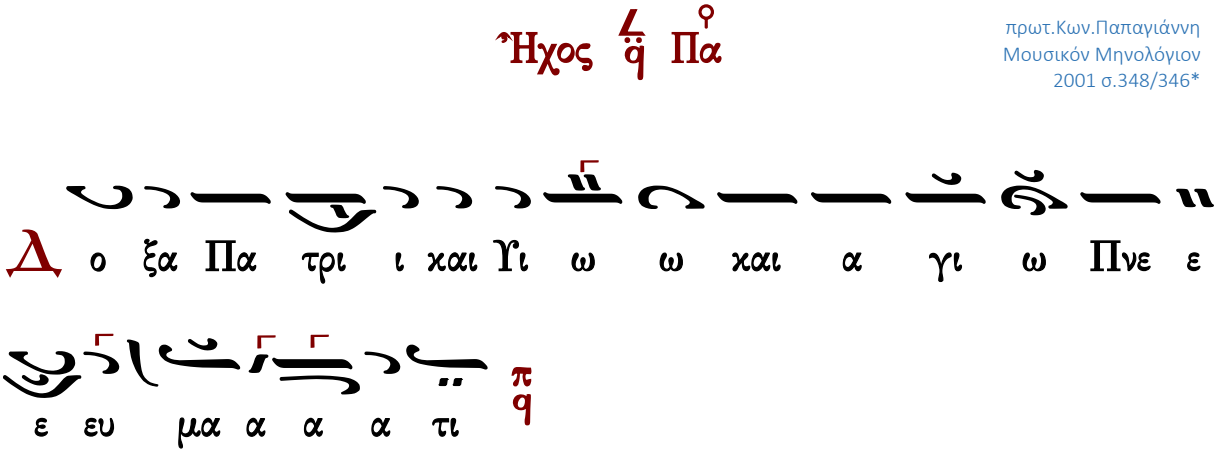

η η η η η δυ υ σμα τον δευ τε ρο ο ο ον ε

πι στη η η θι ι ι ο ον τον του Λο γου ου α αυ

το ο ο πτη ην τοις δο γμα σι ι γε νο ο

ο ο με ε ε ε νον τον σο φο ον α αρ χι ι ποι

οι οι με ε ε ε να της Εκ κλη σι ας τα θρε εμ

μα α τα θε ο λο γι κοι οις υ υ μνοι οις προσ

ει ει ει πω ω ω ω μεν συ ει ει ο ποι μη η ην ο

κα α λος ο δου ου ους σε α αυ τον Γρη γο ο ρι ι

ε ως ο δι δα σκα λος Χρι στος υ υ πε ερ η η

μω ων και συν Παυ λω χο ρε ε ε ε ε ε ευ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος πλ. α΄ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστάριον 2019 σ.384*

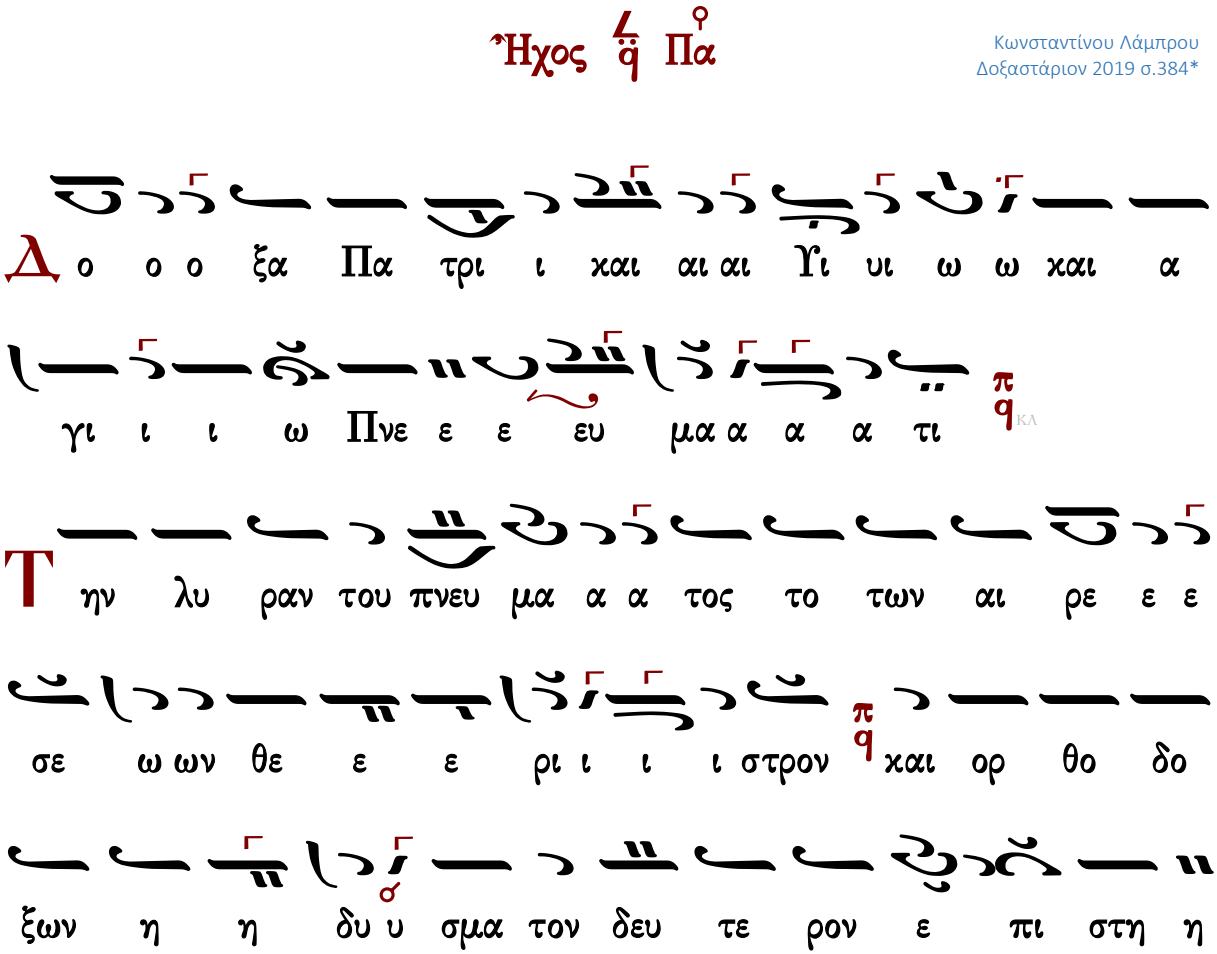

η η θι ι ι ι ον τον του ου Λο ο γου α αυ το

ο ο ο πτην τοις δο γμα σι ι γε νο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο με ε νο ο ο ο ο

ον τον σο φο ον αρ χι ποι οι με ε να της Εκ

κλη σι ας τα θρε εμ μα α τα θε ο λο γι

κοι οις υ μοι οι οις προσ ει ει ει ει πω ω ω ω μεν

συ ει ο ποι μη η η ην ο κα λος ο δους σε αυ

τον Γρη γο ο ρι ι ε ως ο δι δα σκα λος Χρι ι στος

υ πε ε ε ερ η η η η μων και συν Πα α α

αυ λω ω χο ο ο ρε ε ε ε ευ εις και πρε σβε

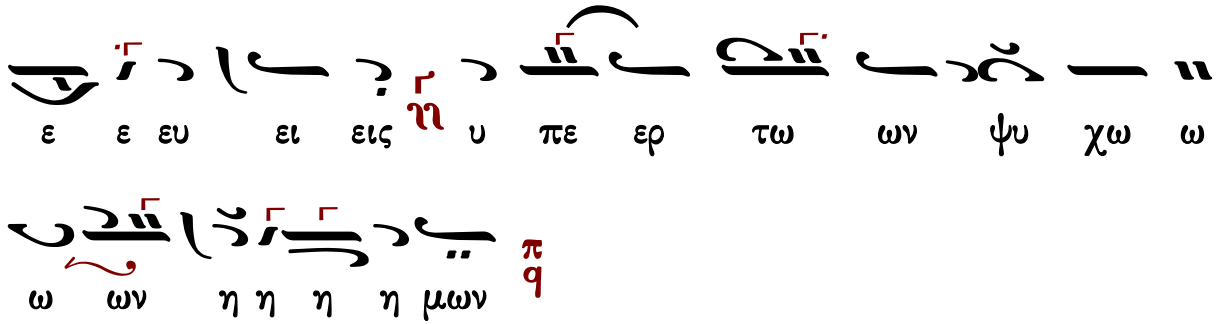

Θεοτοκίον

Δοσίθεου Κατουνακιώτου

Ἦχος

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.14

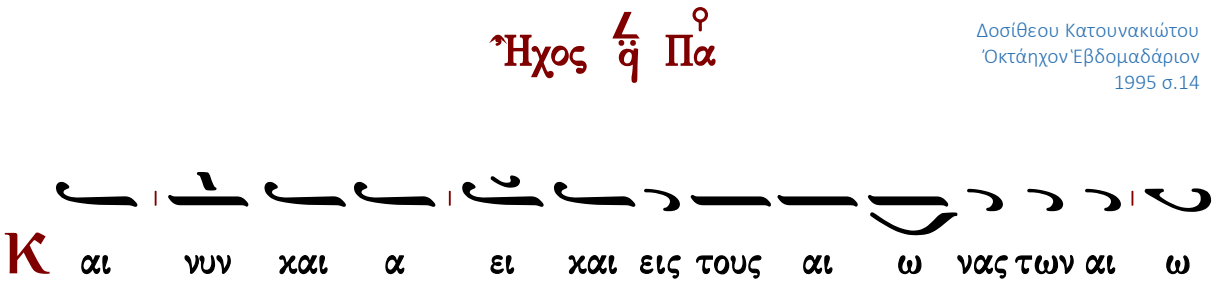

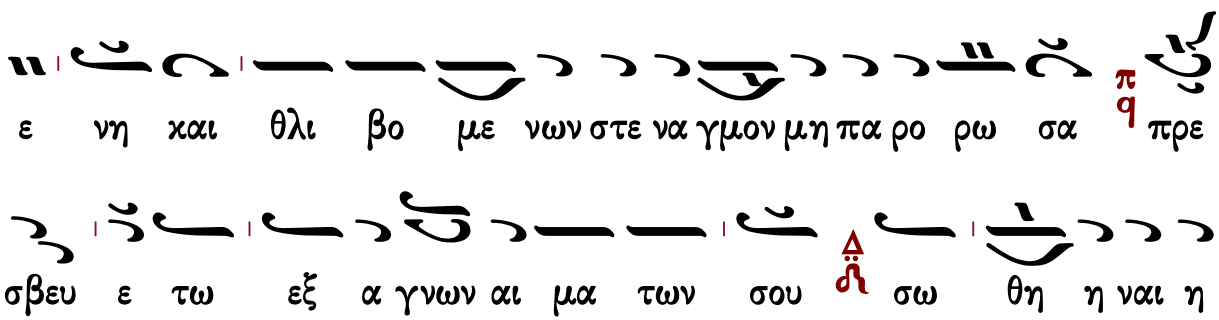

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.325*

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Δ μαρ τω λων τας δε η σεις προσ δε χο με νη
και θλι βο με νων στε να γμον μη πα ρο ρω σα πρε
σβευ ε τω εξ α γνων λα γο νων σου σω θη ναι η
μας παν α γι ι α Παρ θε νε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δοξολογία Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξολογίες

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος ἡ Πα

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1851 σ.574*

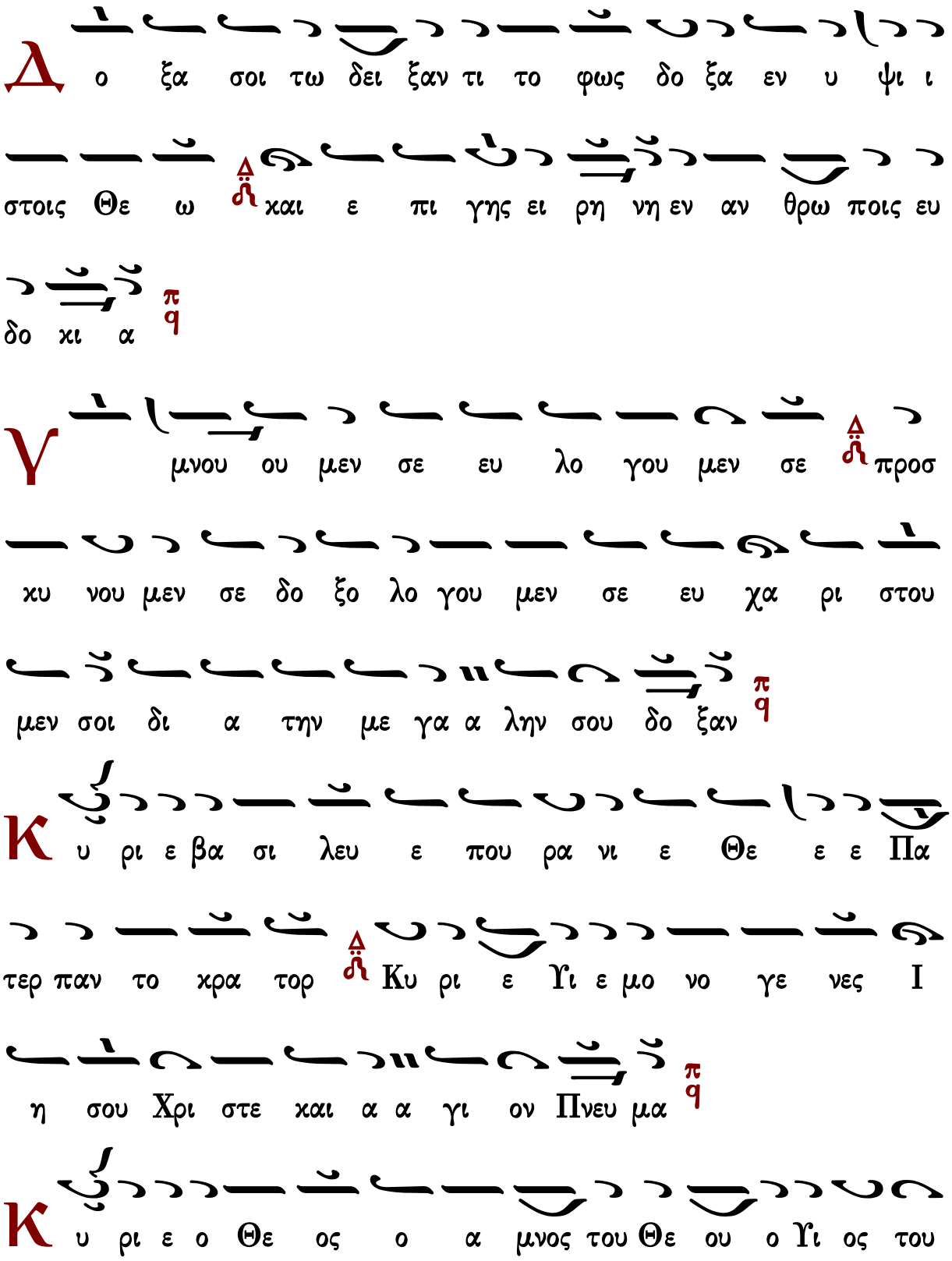
Δ
ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι ι
στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ
δο κι α
Υ
μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ
κυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου
μεν σοι δι α την με γα λην σου δο ξαν
Κ
υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και α α γι ον Πνευ μα
Κ
υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ος του

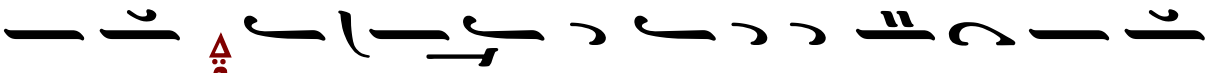

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι αν του χο

σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ας του χο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

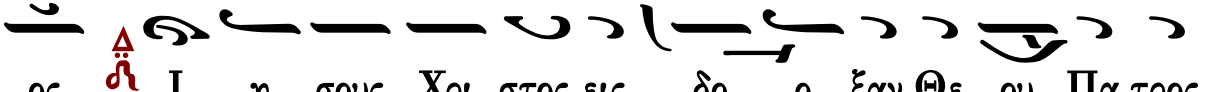

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

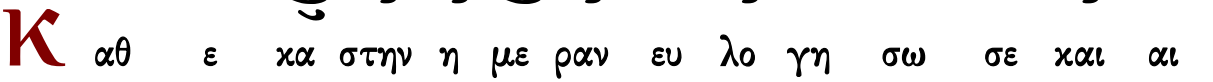

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

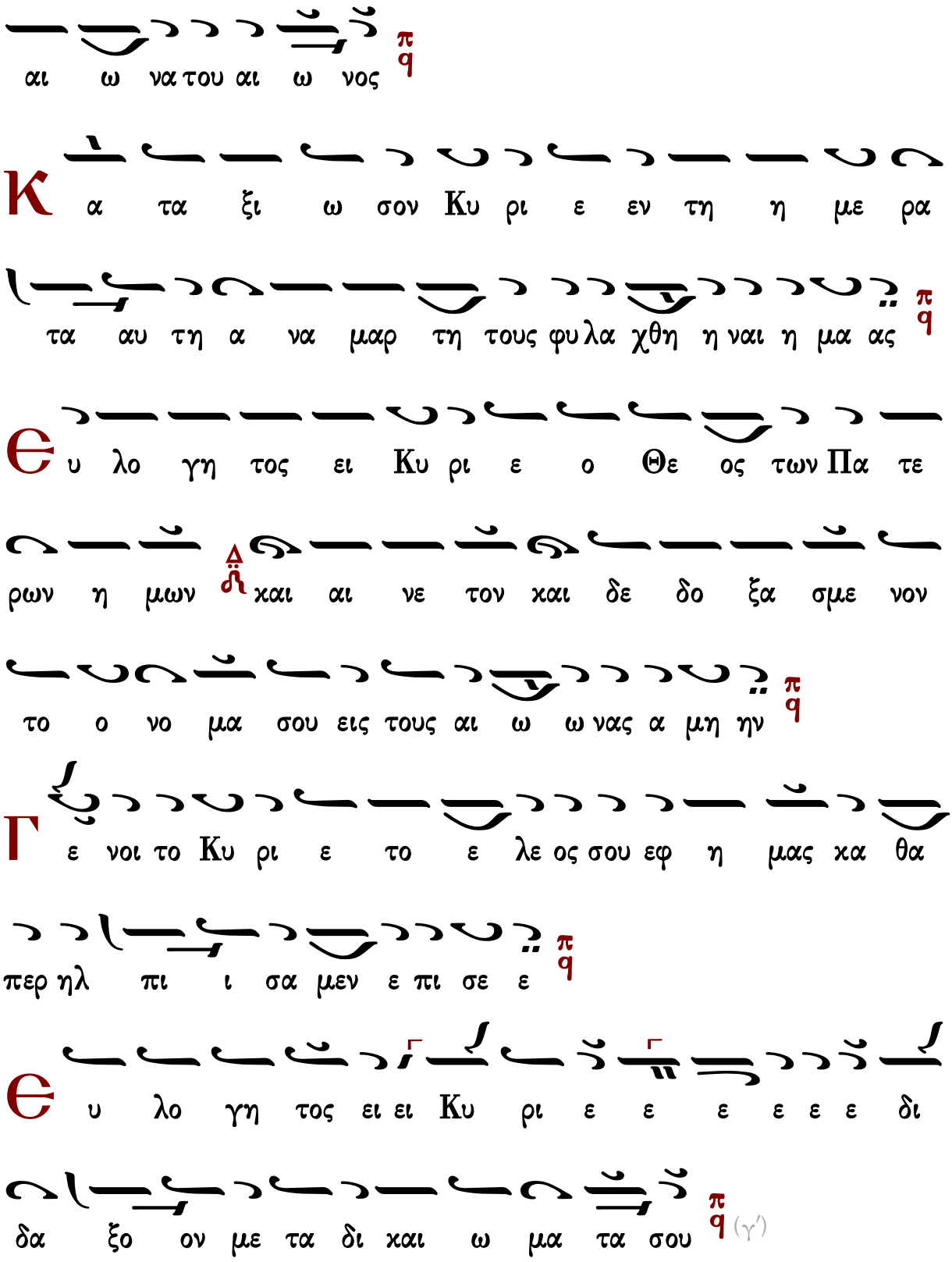
αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον
το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μη ην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα
περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι
δα ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (γ')

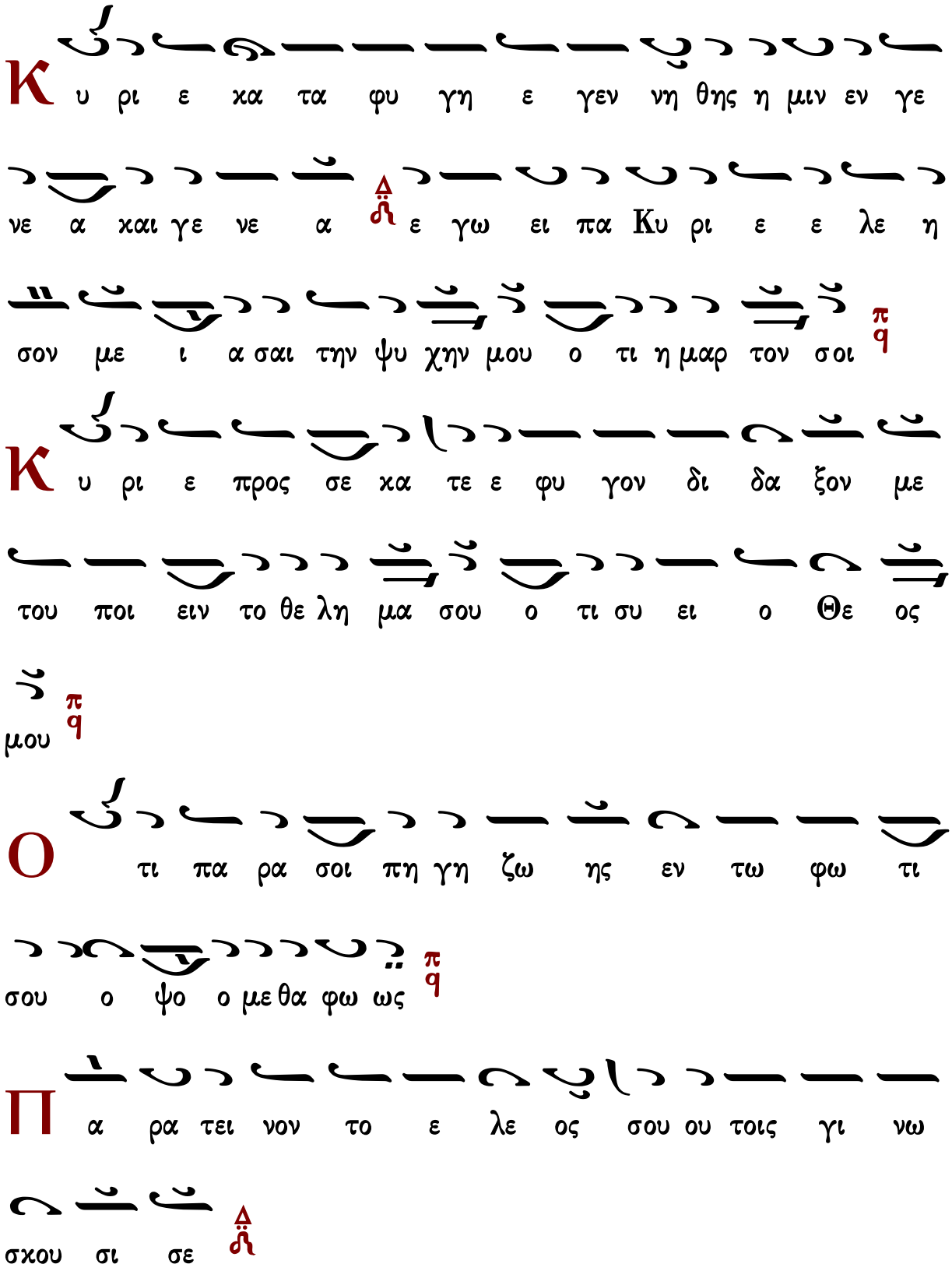
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με
του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φω ως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω
σκου σι σε

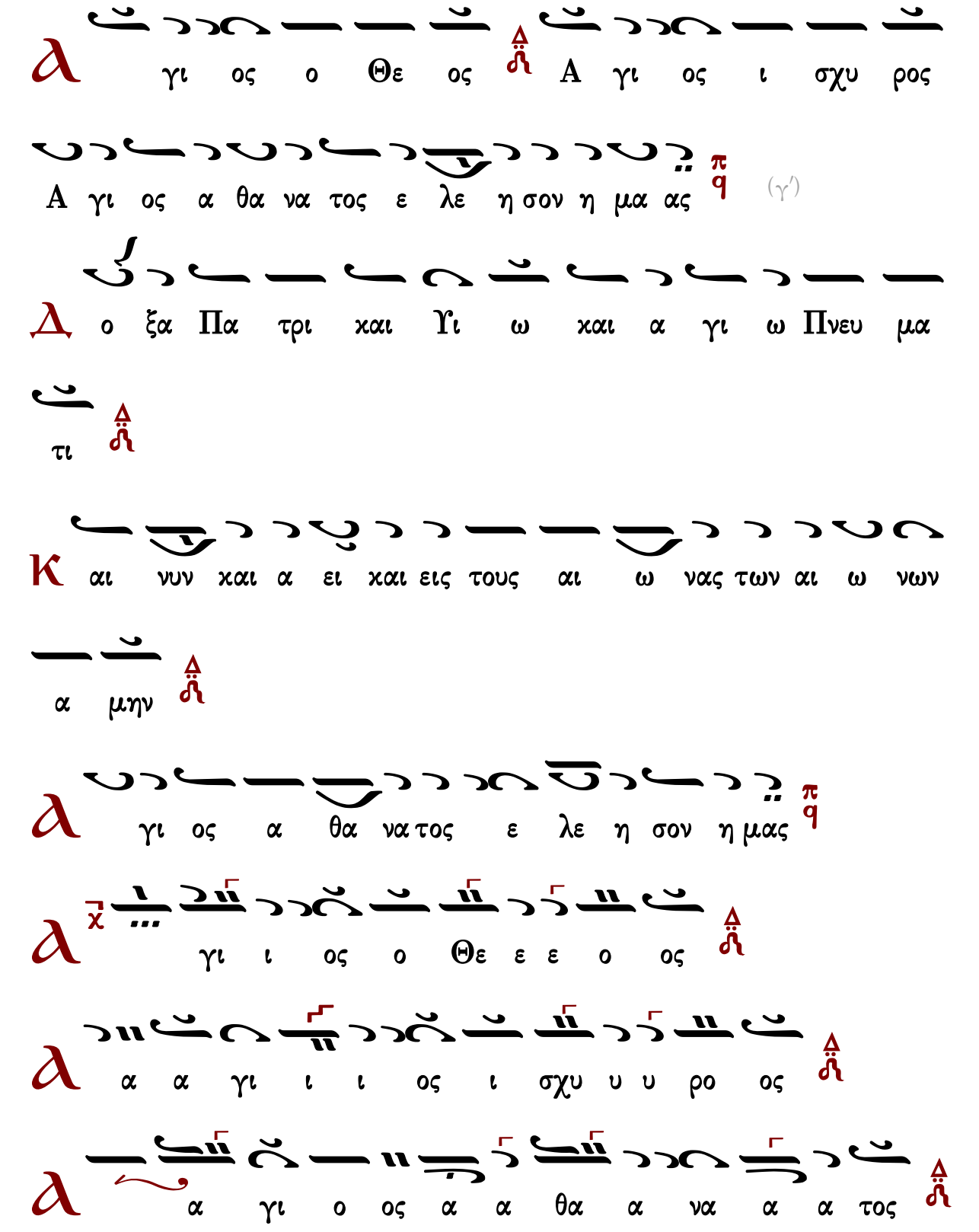
γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας
(γ′)
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
γι ι ος ο Θε ε ε ο ος
α α γι ι ι ος ι σχυ υ υ ρο ος
α γι ο ος α α θα α να α α τος

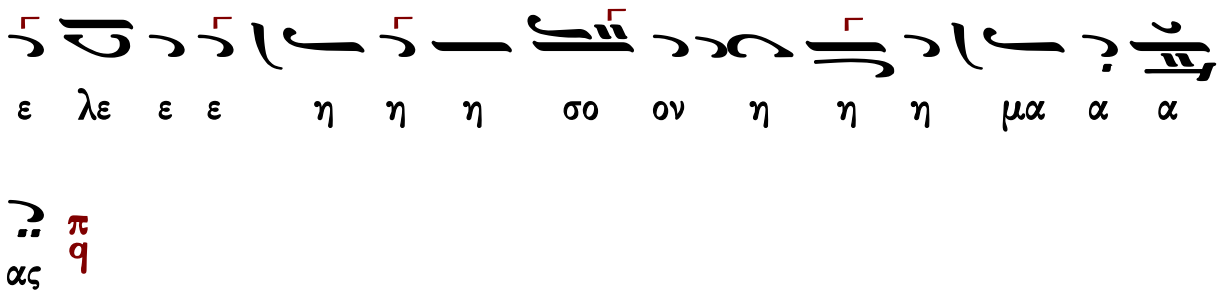

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος ⸗ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.45*

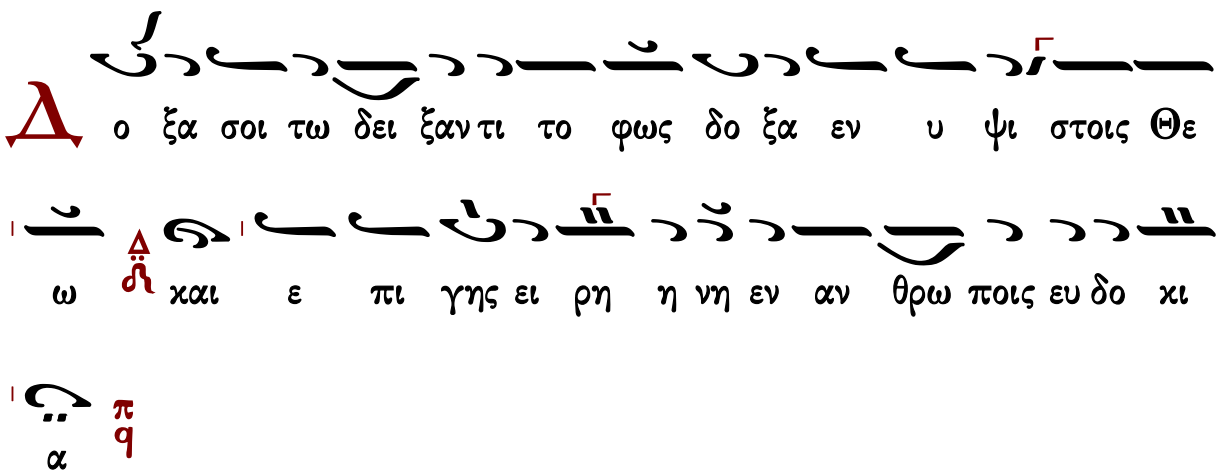

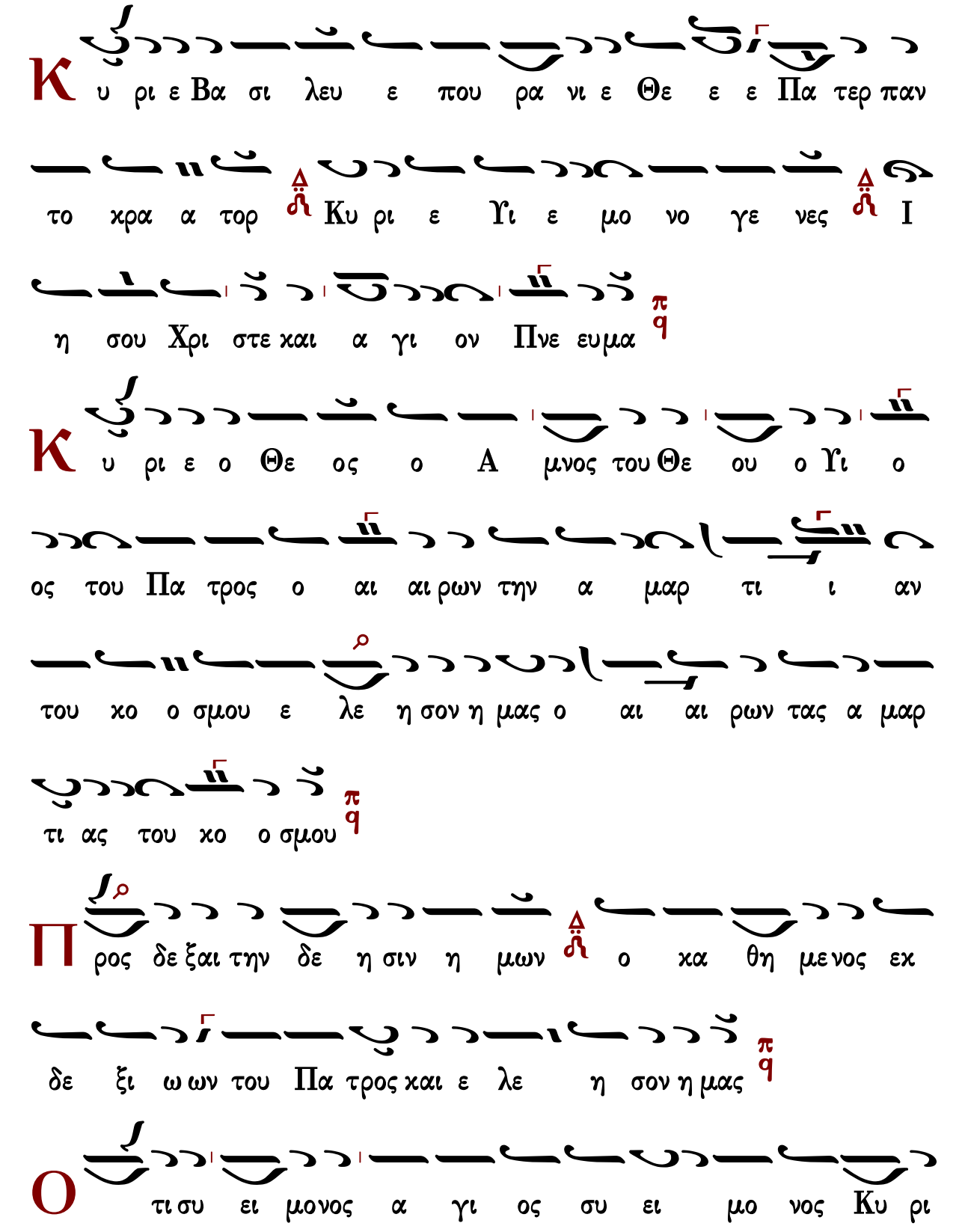
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα τερ παν
το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και α γι ον Πνε ευμα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο Α μνος του Θε ου ο Υι ο
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ας του κο ο σμου
Π ρος δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Ο τι συ ει μονος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

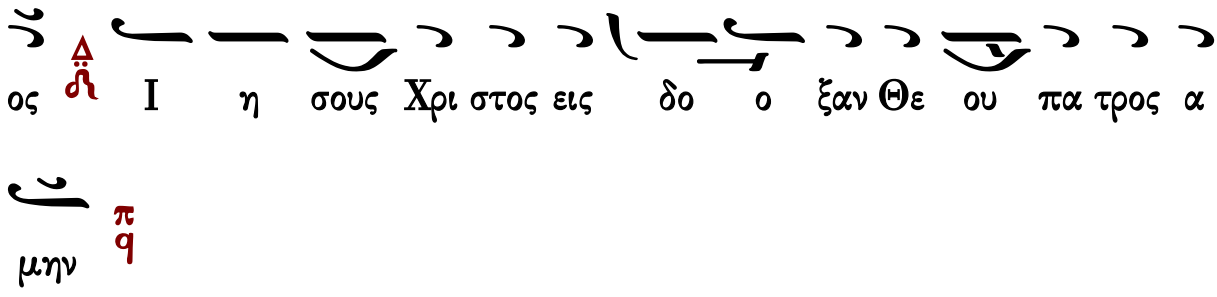
ος I η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου πα τρος α
μην

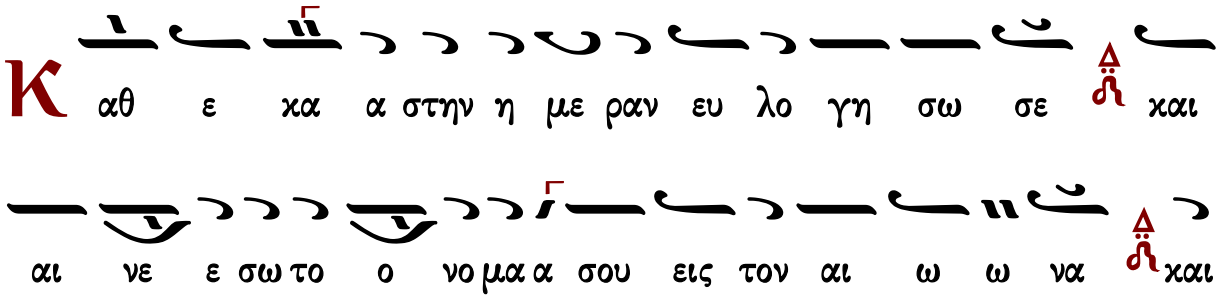
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω ναι του αι ω νος

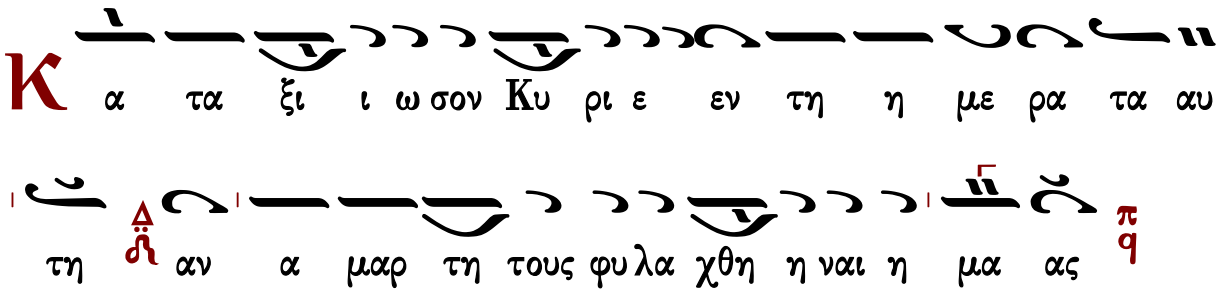
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη αν α μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μα ας

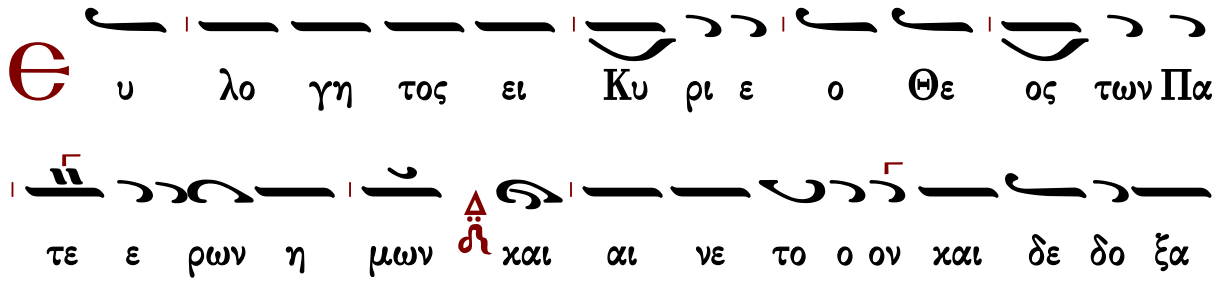
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

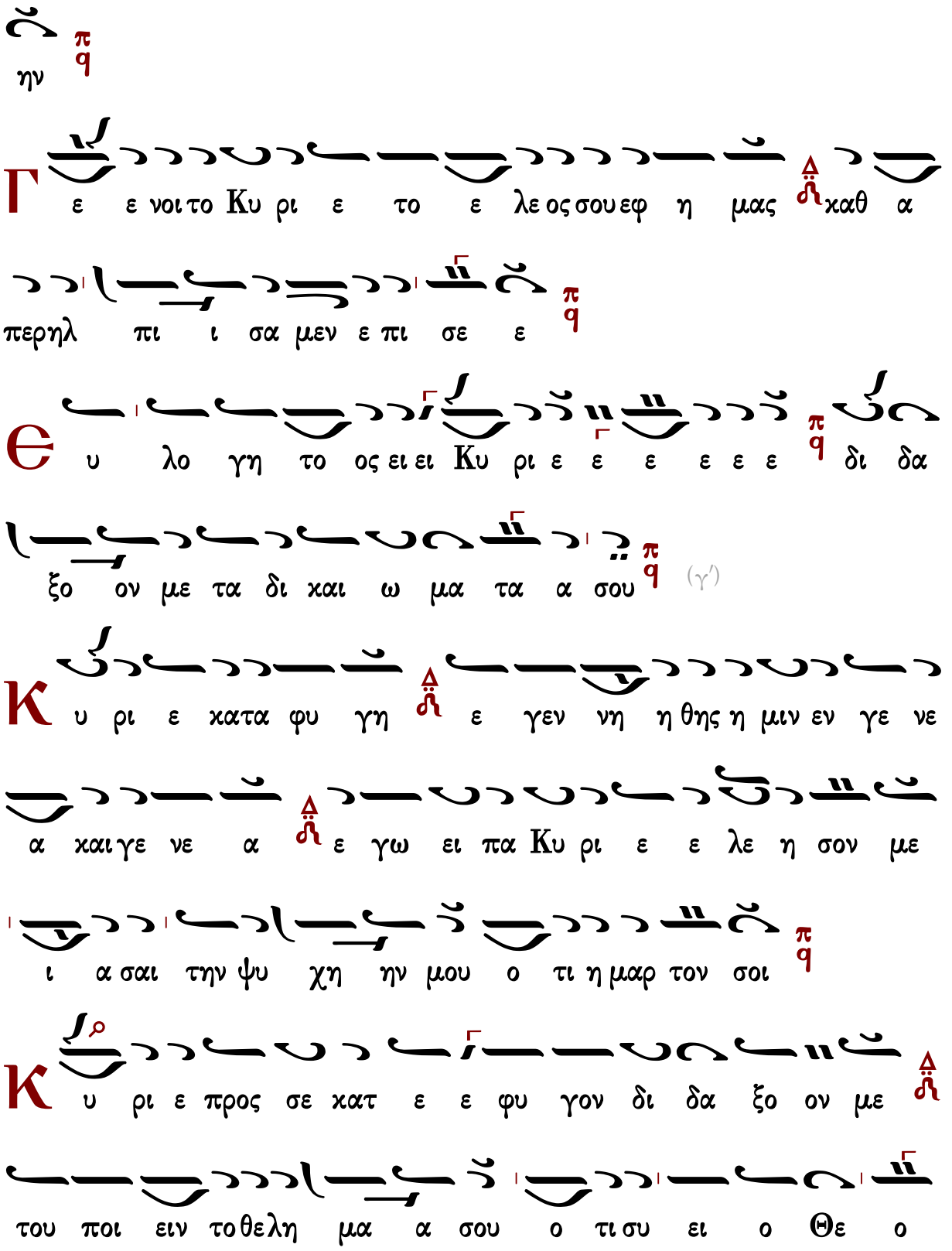
ην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α
περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι δα
ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (γ′)
Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με
ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κατ ε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

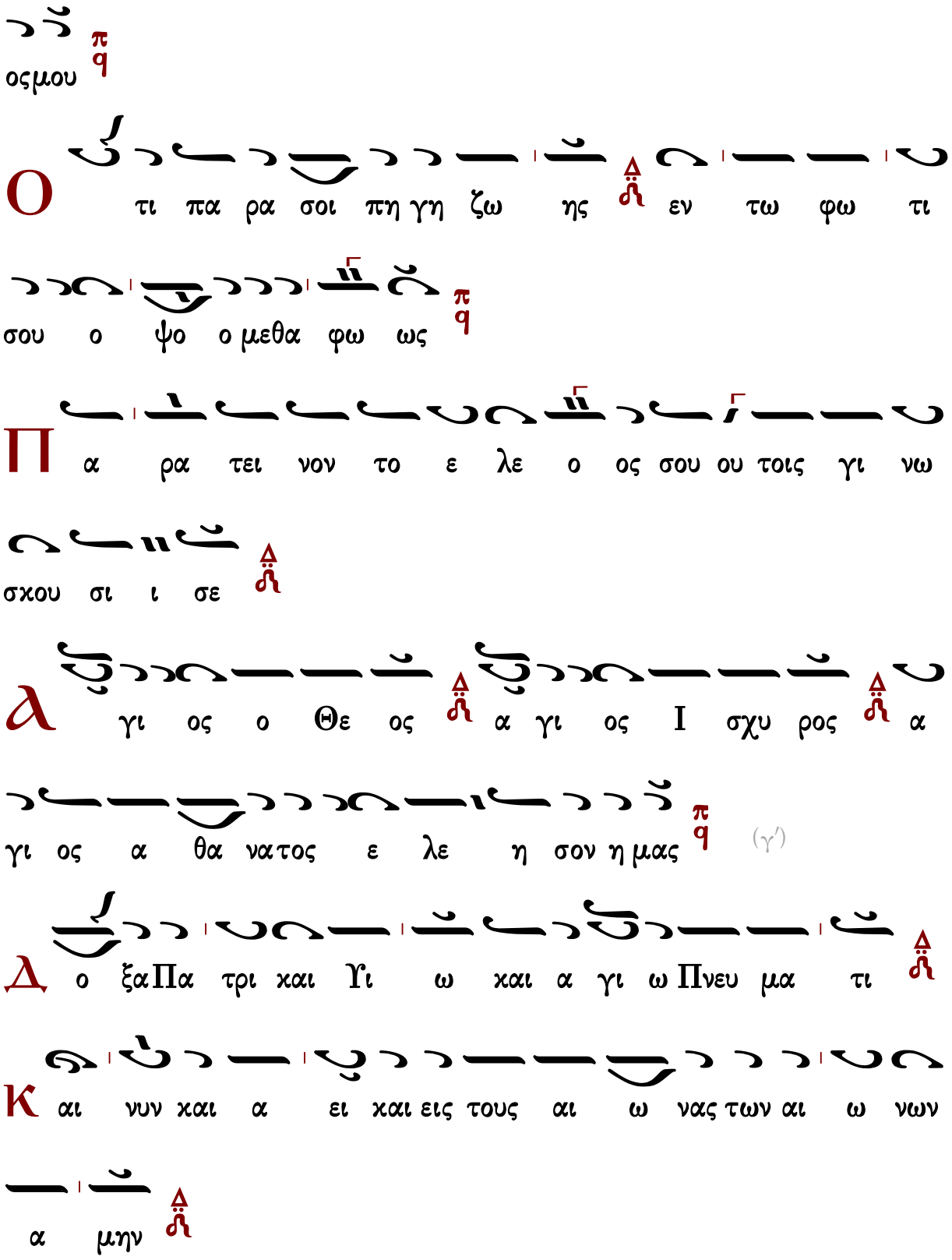
ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο ο μεθα φω ως
Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω
σκου σι ι σε
Α γι ος ο Θε ος α γι ος Ι σχυ ρος α
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας (γ΄)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην

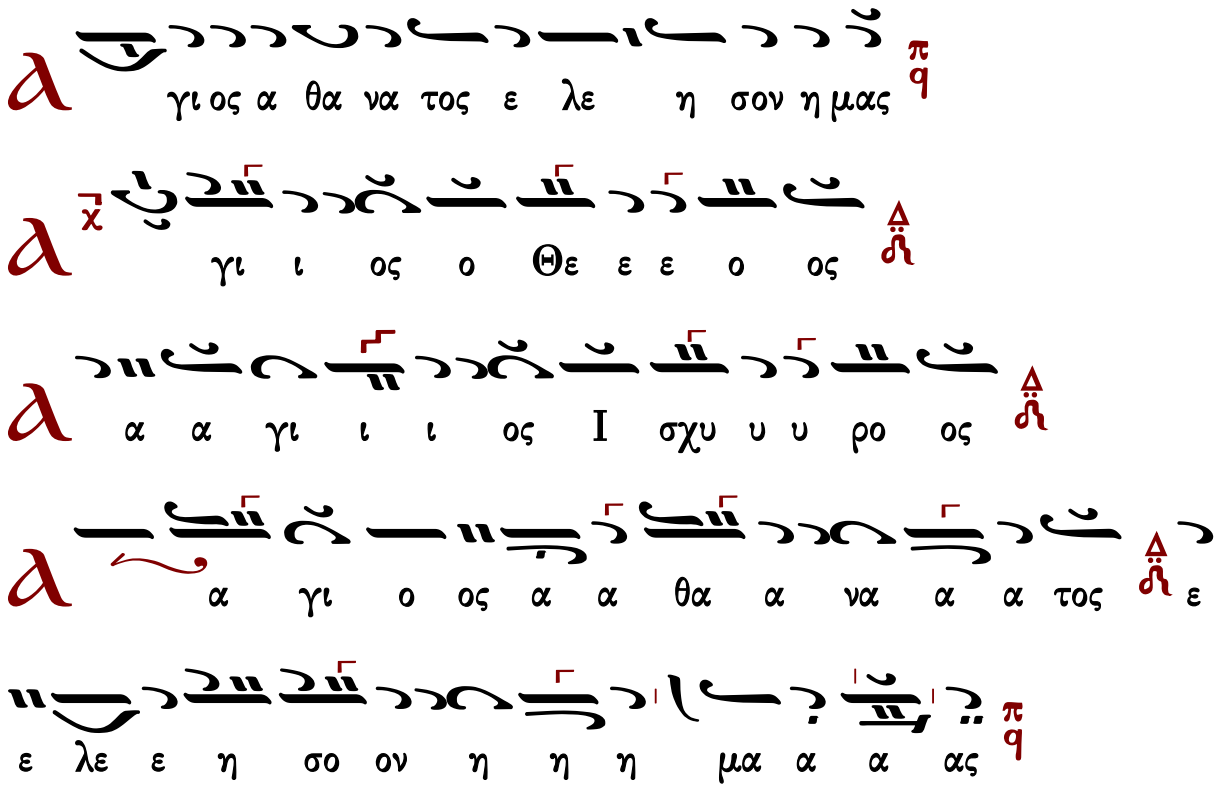

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

σύντομος

Ἦχος δ' Πα

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.210*

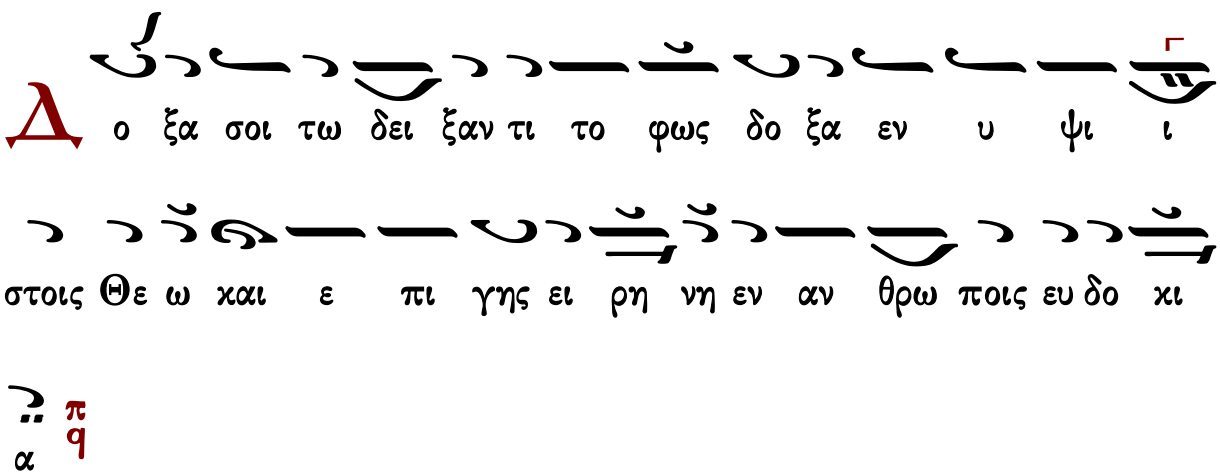

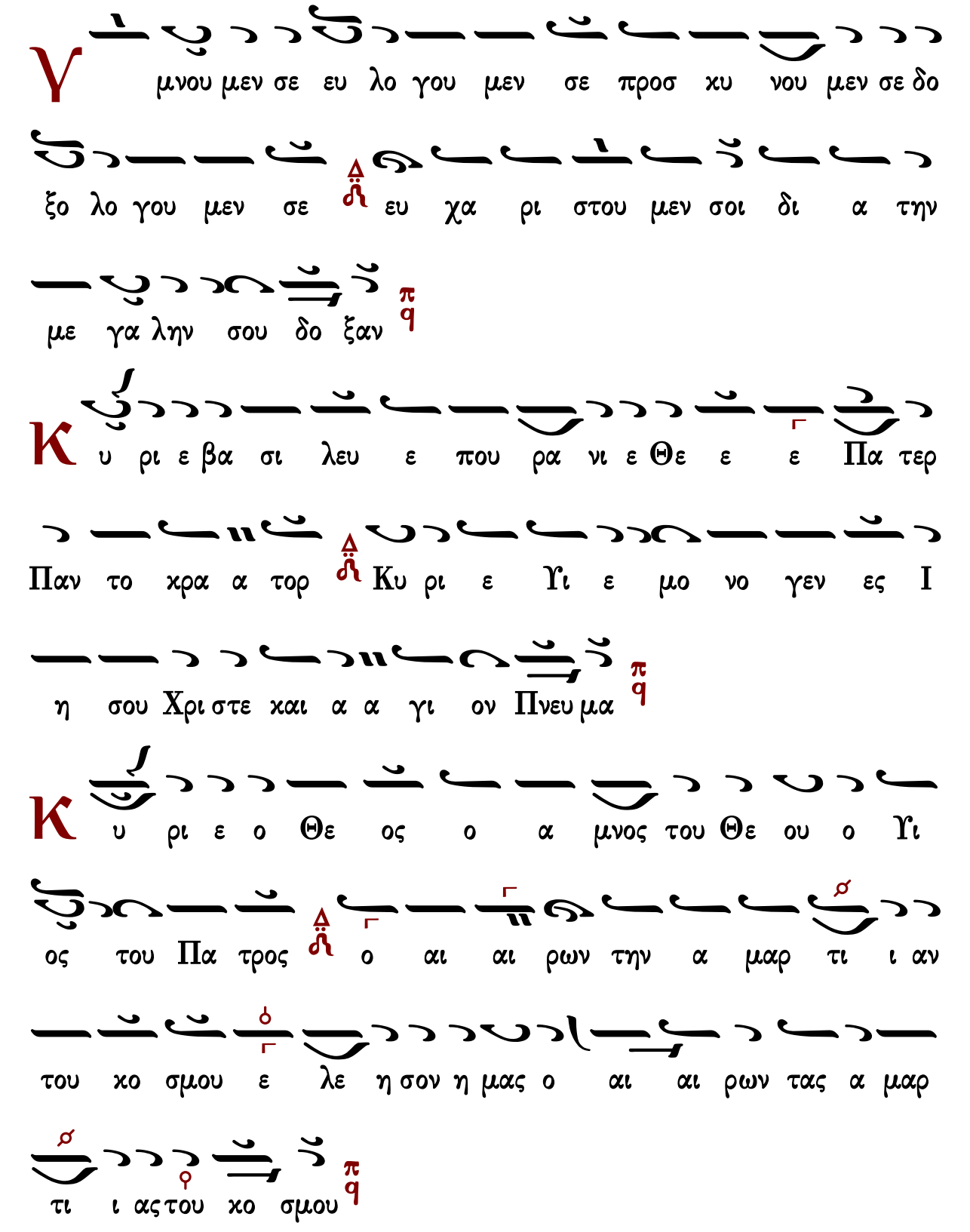
Υ
μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν σε δο
ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
με γα λην σου δο ξαν
Κ
υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα τερ
Παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γεν ες Ι
η σου Χρι στε και α α γι ον Πνευ μα
Κ
υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο σμου

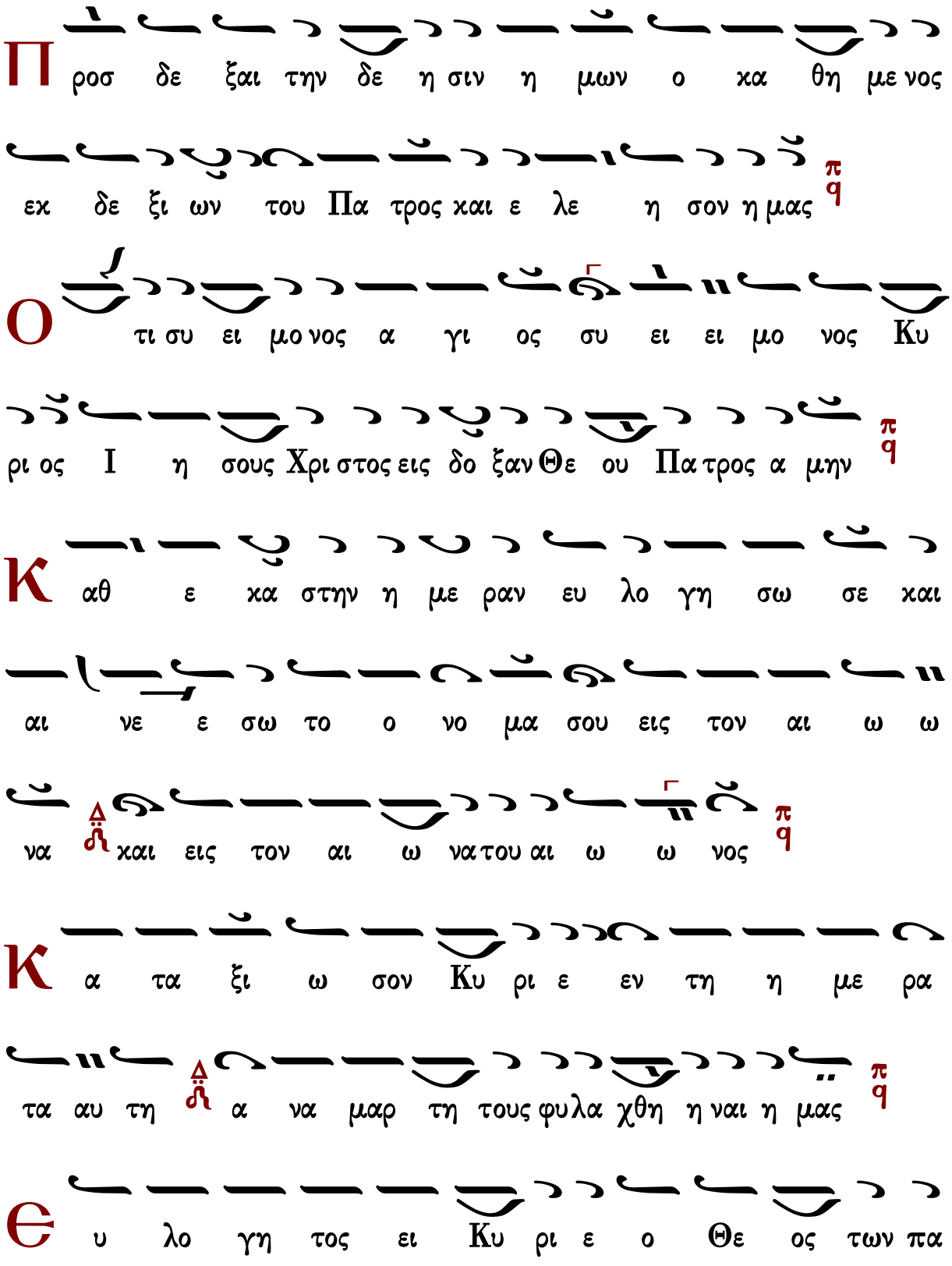
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο χα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
π q
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
π q
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω
να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος
π q
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μας
π q
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

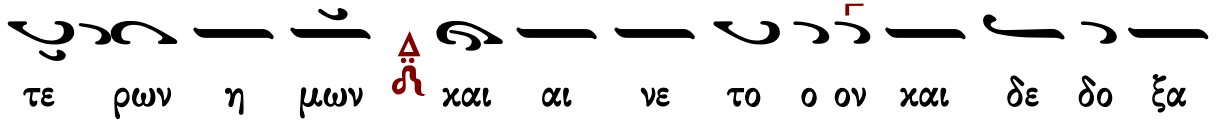
τε ρων η μων χαι αι νε το ο ον χαι δε δο ξα

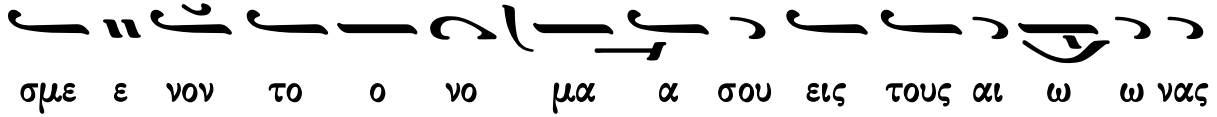
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας

α μη ην

Γ

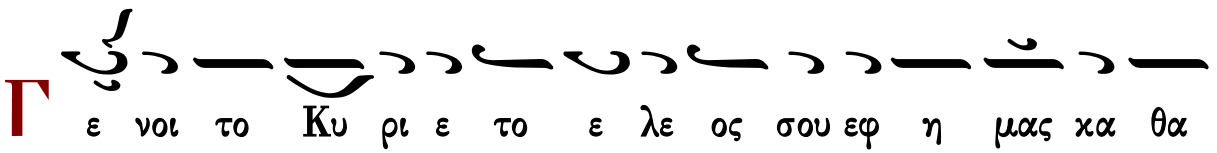
ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα

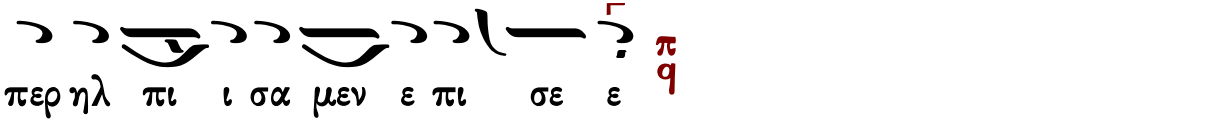
περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Θ

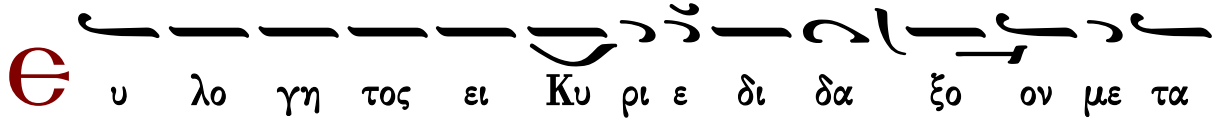
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι χαι ω μα τα σου

(β′)

Θ

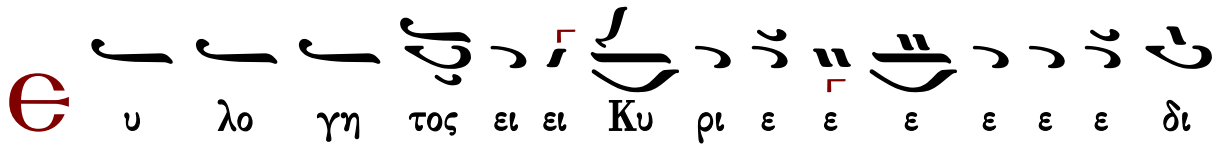
υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι

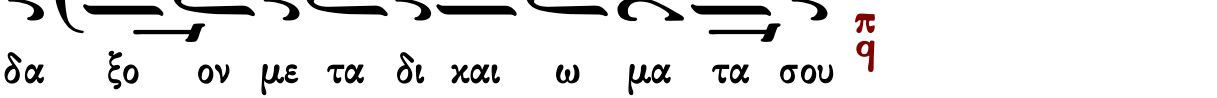
δα ξο ον με τα δι χαι ω μα τα σου

Κ

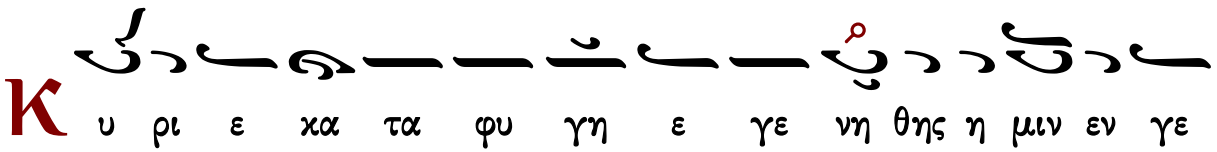
υ ρι ε χα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε

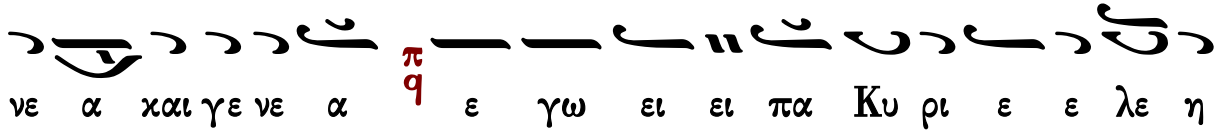

νε α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η

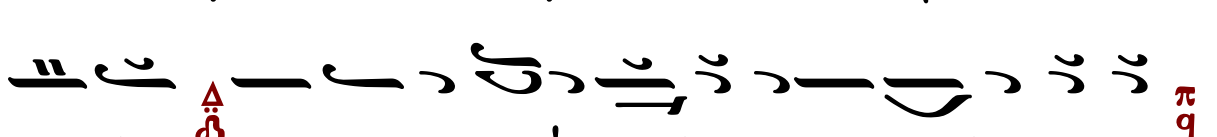

σον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ

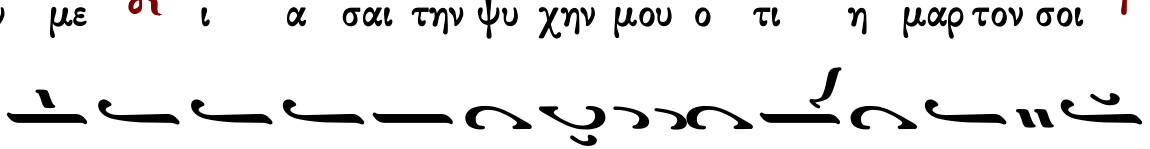

υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με

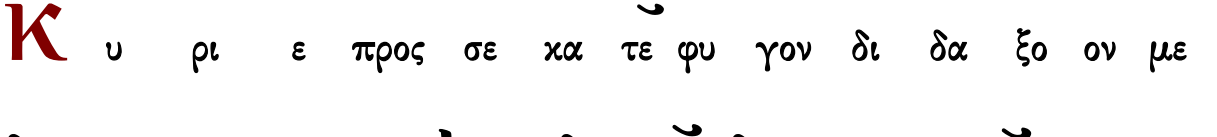

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

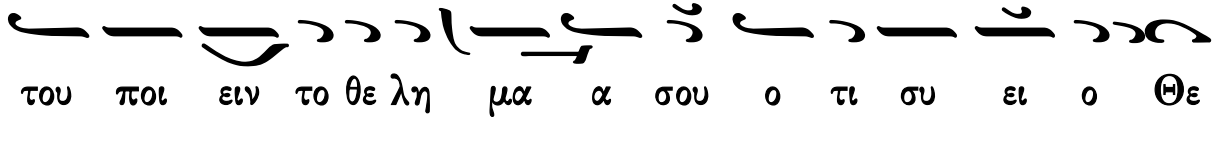

ος μου

Ο

τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

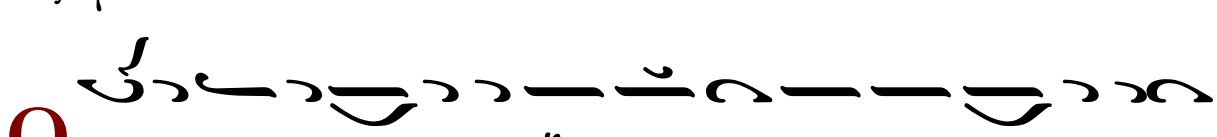

ψο ο με θα φω ως

Π

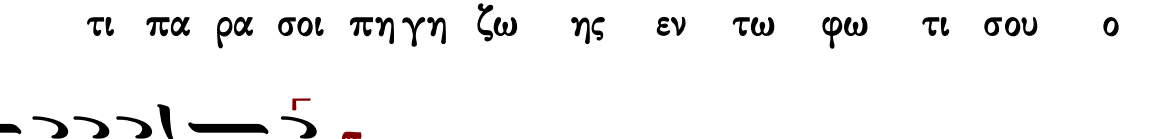

α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω

σκου σι ι σε

λ

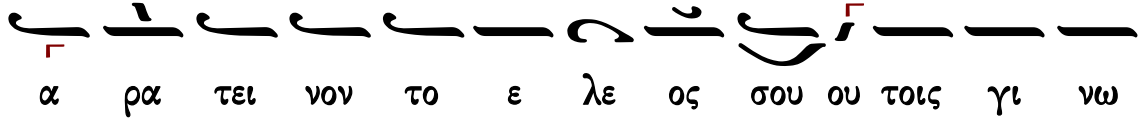

γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

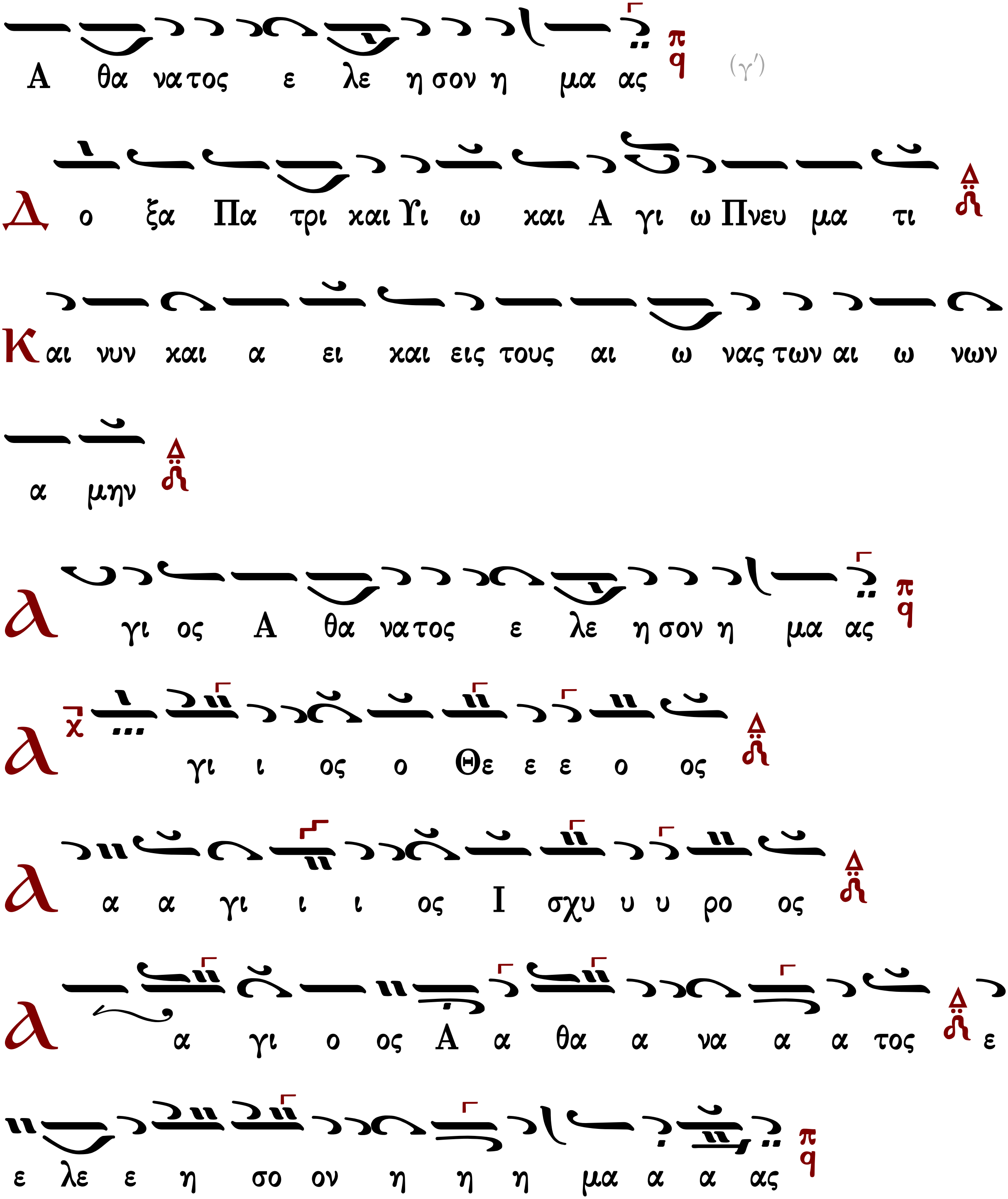

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Ἦχος δ πα

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.37*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω

ποις ευ δο κι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν σε

δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα

Κυ ριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ου ο Υιος του Πατρος ο αι αι αι ρων την αμαρτι ι αν του κο σμου ελε η σον η μας ο αι αι ρων τας αμαρτι ι ας του κο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ δε ξι ων του Πατρος και ελε η σον η μας

Οτι συ ει μονος αγιος συ ει ει μονος Κυριος Ι η σους Χριστος εις δοξαν Θεου πατρος αμην

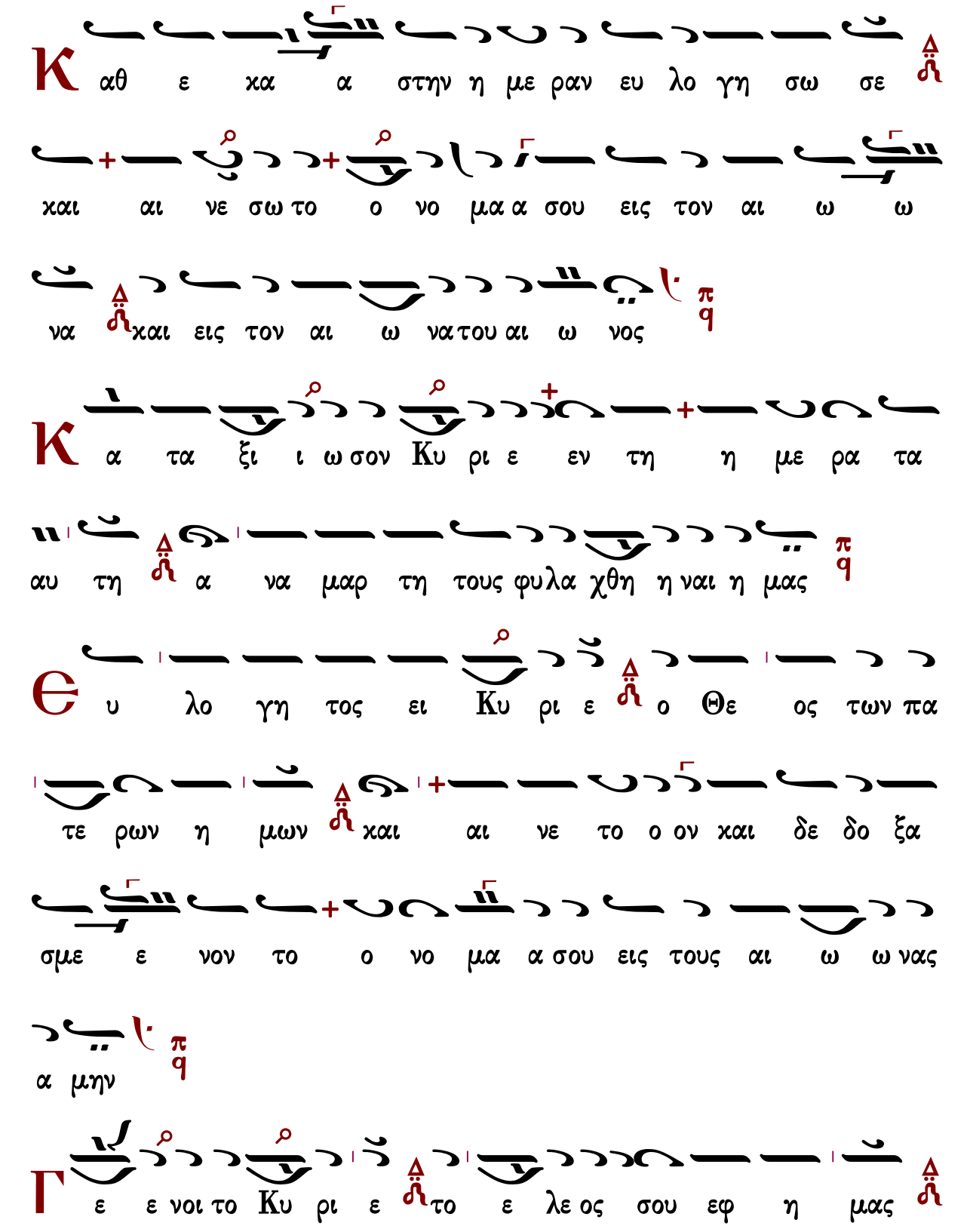
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω
να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας
α μην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

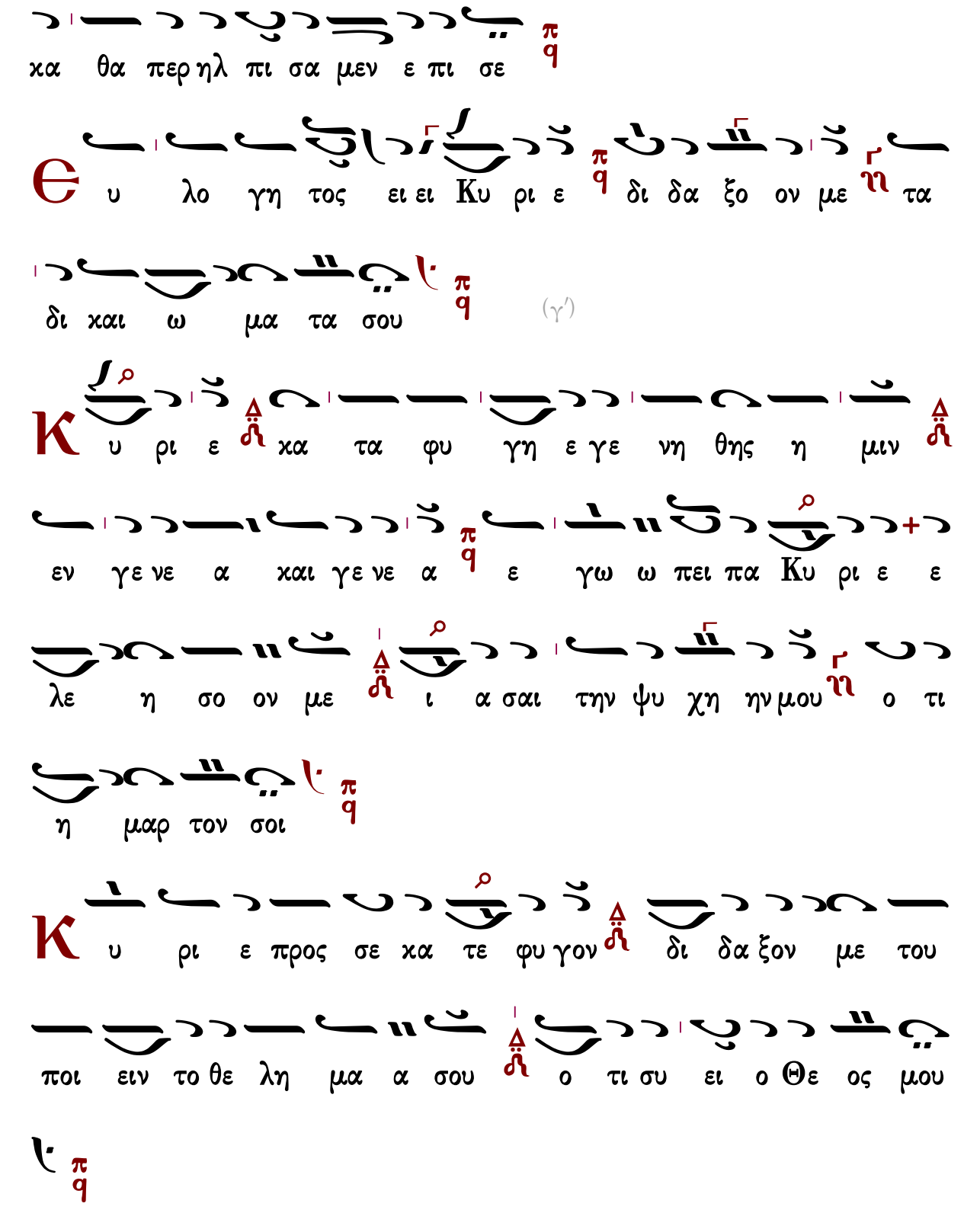
κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου
(γ′)
υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ω πει πα Κυ ρι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ τον σοι
υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι ι

σου ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σχου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος

α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας (γ′)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νω

α μην

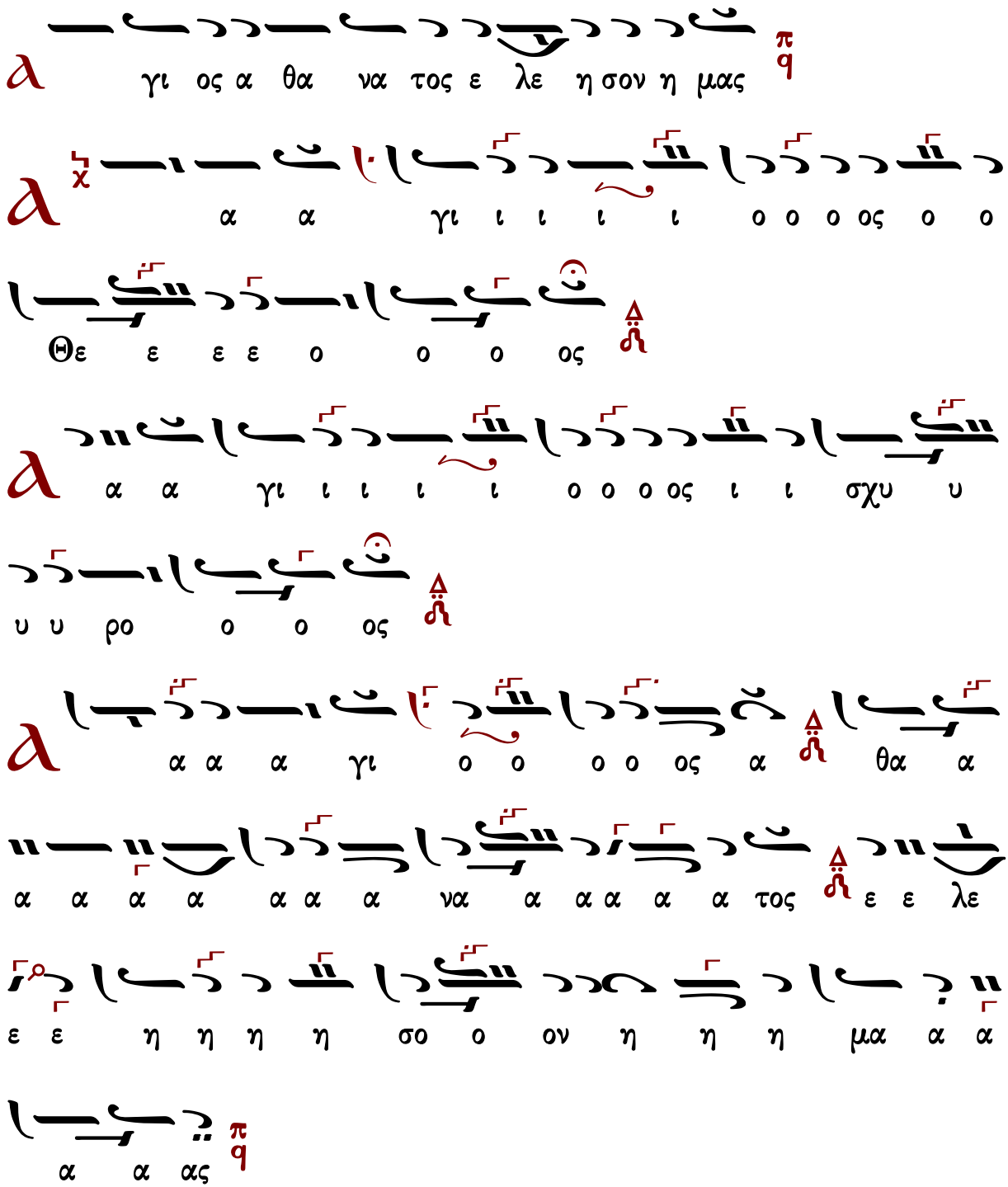

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἀπολυτίκιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

Ἦχος ⸗ Πα ⸗ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ.267/540*

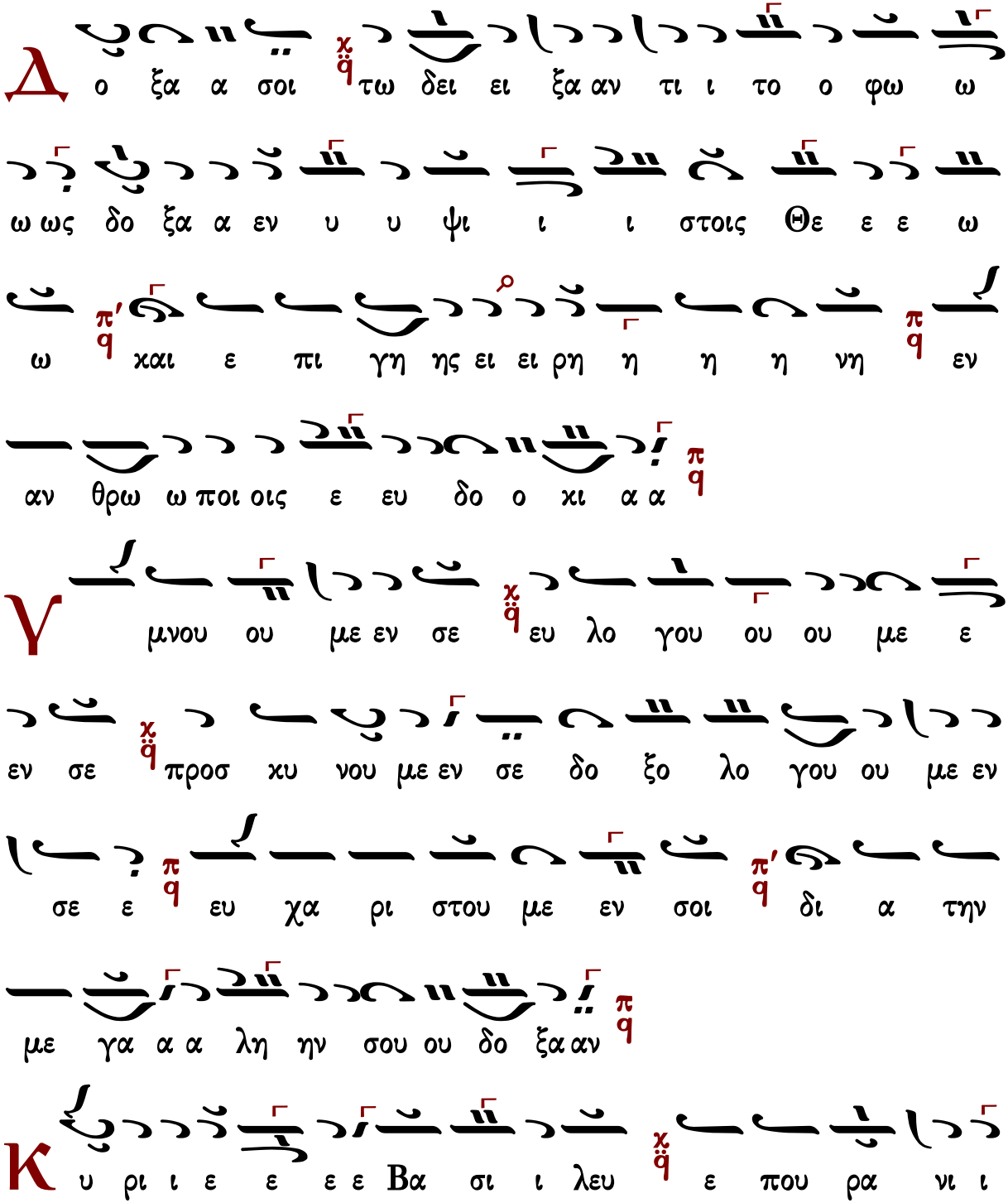

ι ε ε Θε ε ε ε Πα τερ παν το χρα α α

α α τορ Κυ ρι ι ε Υι ε μο νο γε ε νες Ι η

σου Χρι ι στε και α α α α α α α γι ι ο ον

Πνευ μα α

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ο

ο ος του ου Θε ε ε ου ο Υι ο ο ο ος του Πα

α τρος ο ο αι αι αι αι αι ρω ων την α μαρ

τι ι αν του χο ο ο σμου ου ε λε ε η

σο ον η μα α α ας ο αι αι αι αι ρω ων

τας α μαρ τι ι ι ι ι α ας του ου ου ου χο ο

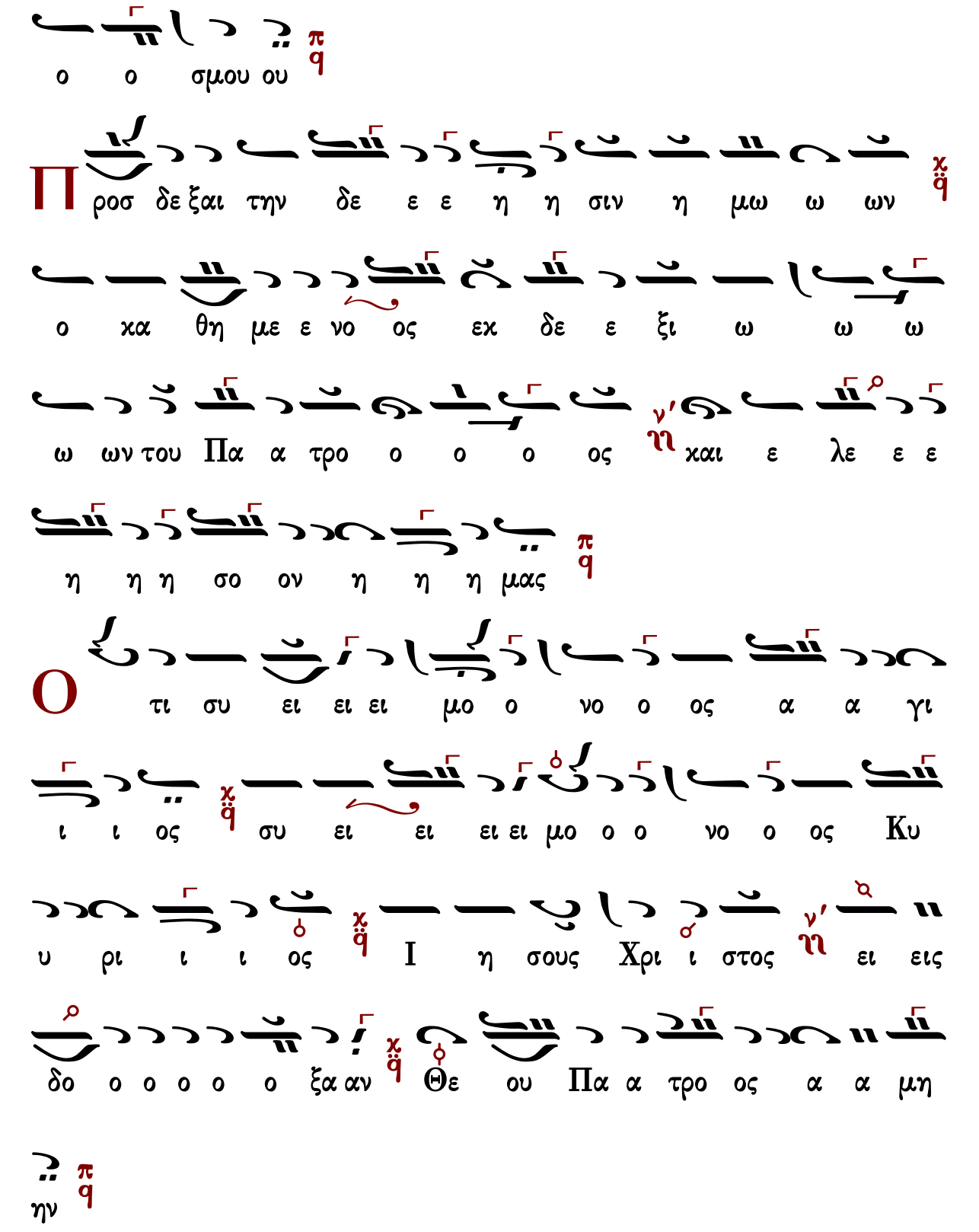
ο ο σμου ου
Προσ δε ξαι την δε ε ε η η σιν η μω ω ων
ο κα θη με ε νο ος εκ δε ε ξι ω ω ω
ω ων του Πα α τρο ο ο ο ος και ε λε ε ε
η η η σο ον η η η μας
Ο τι συ ει ει ει μο ο νο ο ος α α γι
ι ι ος συ ει ει ει ει μο ο ο νο ο ος Κυ
υ ρι ι ι ος Ι η σους Χρι ι στος ει εις
δο ο ο ο ο ο ξα αν Θε ου Πα α τρο ος α α μη
ην

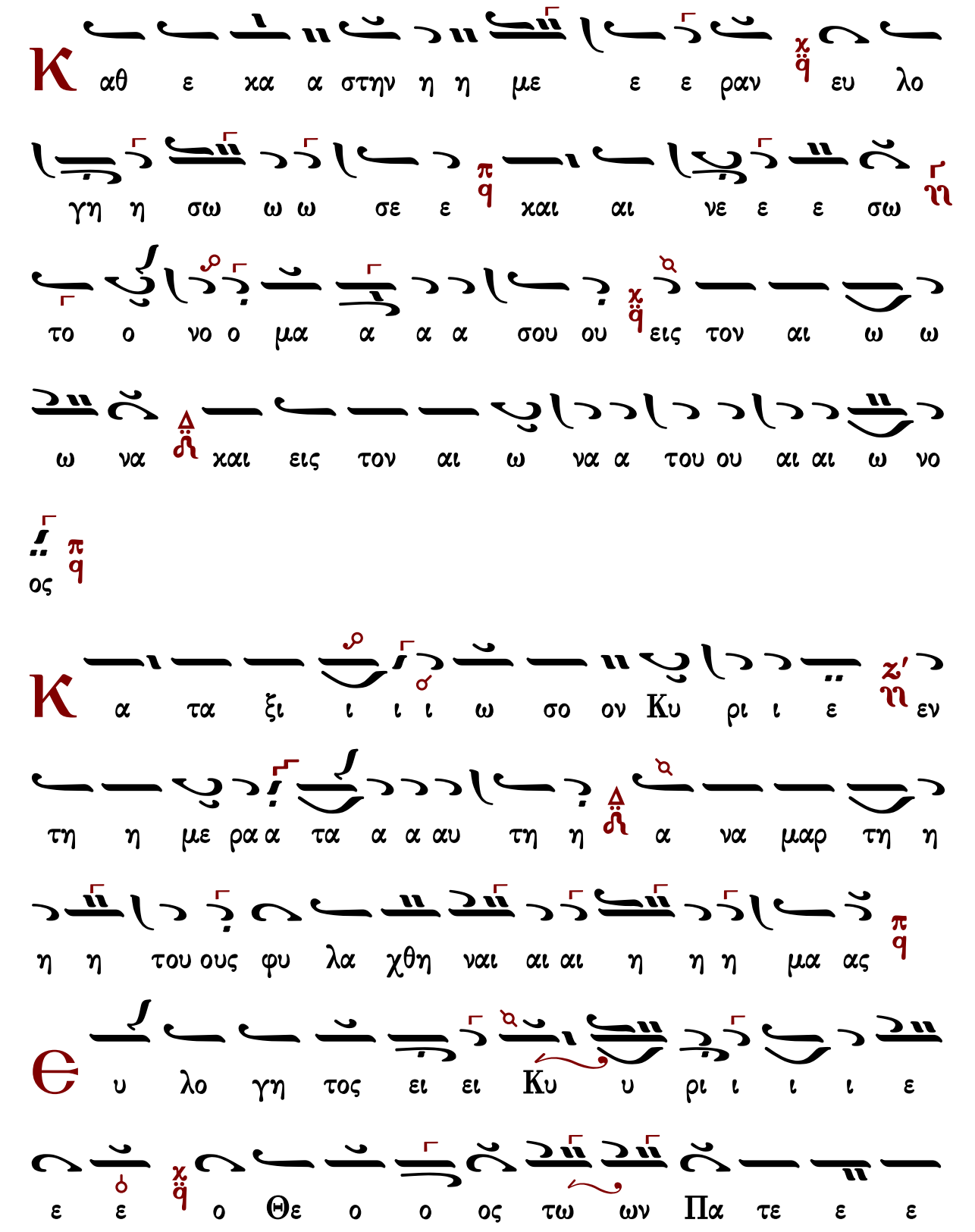
Κ
αθ ε χα α στην η η με ε ε ραν ευ λο
γη η σω ω ω σε ε χαι αι νε ε ε σω
το ο νο ο μα α α α σου ου εις τον αι ω ω
ω να χαι εις τον αι ω να α του ου αι αι ω νο
ος
Κ
α τα ξι ι ι ι ω σο ον Κυ ρι ι ε εν
τη η με ρα α τα α α αυ τη η α να μαρ τη η
η η του ους φυ λα χθη ναι αι αι η η η μα ας
Θ
υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ι ι ε
ε ε ο Θε ο ο ος τω ων Πα τε ε ε

ρω ω ων η η η μω ων χαι αι νε ε τον χαι

δε δο ο ξα α σμε ε ε νο ον το ο νο μα α α

σου ου εις τους αι ω ω ω να ας α α μη ην

Γ ε ε ε ε νοι οι το Κυ ρι ι ε το ο ε λε ε

ος σου ου ε εφ η η μας χαθ α α α

α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε πι ι σε ε

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι Κυ

υ ρι ι ι ε δι ι δα α ξο ο ον με ε τα

δι χαι ω ω ω μα τα α α α σου (γ′)

Κ υ ρι ε χα τα φυ υ γη ε γεν νη η θης η

η μιν εν γε νε α χαι αι γε ε νε ε α ε γω

ω ει πα Κυ υ ρι ι ε ε ε λε ε η σο ο

ο ο ον με ι α α σαι την ψυ χη ηην μου ο ο τι

ι η η μα αρ τον σοι οι

Κ υ ρι ι ε προς σε χα α τε φυ υ γον δι ι δα α ξο

ο ον με ε του ποι ειν το ο θε λη μα α α σου

ο τι συ ει ει ει ο ο Θε ε ος μου ου

Ο τι πα ρα σοι πη η γη η ζω ω η ης εν τω

φω τι ι ι ι σου ου ου ο ψο ο ο με ε θα α

φω ως

Π

α ρα α α α α α τει ει ει πα ρα α

τει ει νον το ε ε λε ε ο ο ο ο ος σου

τοις γι νω ω ω ω ω σχου ου σι ι ι σε

Α

γι ι ο ο ος ο Θε ε ο ος Α γι ι ο ο ος

Ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ο ος Α θα α α α α

να α α α τος ε λε η η σο ον η η μα ας (γ′)

Δ

ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι υι ω χαι α

γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ

αι νυ υ υ υ υν χαι αι α α ει χαι εις τους

αι ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α

μη ην

α γι ι ο ο ος Α θα α α α α να α

α α τος ε λε η η σο ον η η μα ας

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α γι ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | ἀπολυτίκιον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

αργή

Ἦχος δ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτη
Μουσική Πανδέκτη, Όρθρος
1851 σ.655*

Δ

ο ο ξα α α α σοι οι τω δει ει ξα αν τι

το ο φως δο ο ξα α εν υ ψι ι ι στοι οις Θε ε

ω χαι ε πι γης ει ρη η η νη η εν αν θρω

ποι οις ε ευ δο χι ι ι ι α

Γ

μνου ου με ε εν σε ε ευ λο γου με εν

σε προσ χυ νου ου μεν σε δο ο ο ξο ο λο

ο ο γου ου με ε εν σε ευ χα ρι ι στου με εν

σοι δι α την με γα α α λη η ην Σου ου ου

δο ο ο ο ο ξαν

Κ

υ υ ρι ι ι ε ε Βα σι ι λευ ε που

ρα α νι ι ε ε Θε ε Πα α τε ερ παν το χρα α

α α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο νο ο γε

ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε και Α α α γι

ι ο ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ο Θε ε ος ο α

μνο ο ος του Θε ε ου ο Υι ο ο ος του Πα α τρος

ο ο αι αι αι αι ρω ων την α μαρ τι αν του ου

χο ο ο σμου ου ε λε η η σον η η μας ο

αι αι αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α ας

του χο ο ο ο σμου

Π

ρο οσ δε ε ε ε ξαι αι τηνπ δε ε η η

σιν η η μωνχ ο κα θη η η με ε ε νοχ εκ

δε ξι ω ω ων του Πα α τροπ και ε λε ε ε η

η η σο ον η η η μαπ

Ο

τι συ ει μο νος Α γι ι ι ι ος Δ συ ει

μο νο ος Κυ υ ρι ι ι ος Ιχ η σου ους Χρι

ι στος η ειδ δο ο ο ξαν Θε ου ου ου Πα τρο ος

α α α μηνπ

Κ

αθ ε κα α α στην η με ραν ευ λο γη σω ω

σε χ και αι νε ε ε ε σω το Ο νο ο μα α α

σου εις τον αι ω ω ω να χαι εις τον αι ω ω να

του ου αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε εν τη η

με ε ρα α τα α α α αυ τη α να μαρ τη η

η τους φυ λα χθη η ναι αι η η η μας

Θ υ λο γη το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ι

ε ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ρων η η

μων χαι αι αι αι νε ε τον χαι αι δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα α α σου ει εις του ους

αι αι ω ω ω ω ω να ας α α α μην

Γ

ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε λε ος σου ου

ε εφ η η η μας κα θα α περ ηλ πι ι σα α

μεν ε ε πι ι ι σε

Θ

υ λο γη το ος ει Κυ ρι ι ε δι δα ξο ο

ο ο ο ον με ε τα δι και ω ω μα τα α α α

σου (γ′)

Κ

ρι ε ε κα τα φυ υ γη ε γε νη η η θης

η η μιν εν γε νε α και αι γε ε νε ε ε

α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε ε ε λε η

σο ο ο ον με ι α α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι

η η μαρ το ο ο ον σοι

K

υ ρι ι ε προς σε κα τε ε ε φυ υ υ γον

δι δα ξο ο ο ον με του ποι ειν το θε λη η μα α α

σου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε ο ο ο ος

μου

O

τι ι πα ρα σοι πη η γη η ζω ω ω ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ο ψο ο με ε θα α α

φως

Π

α ρα α α τει ει ει νον το ε λε ε ο ο ος

σου τοις γι νω ω σκου σι ι ι ι σε

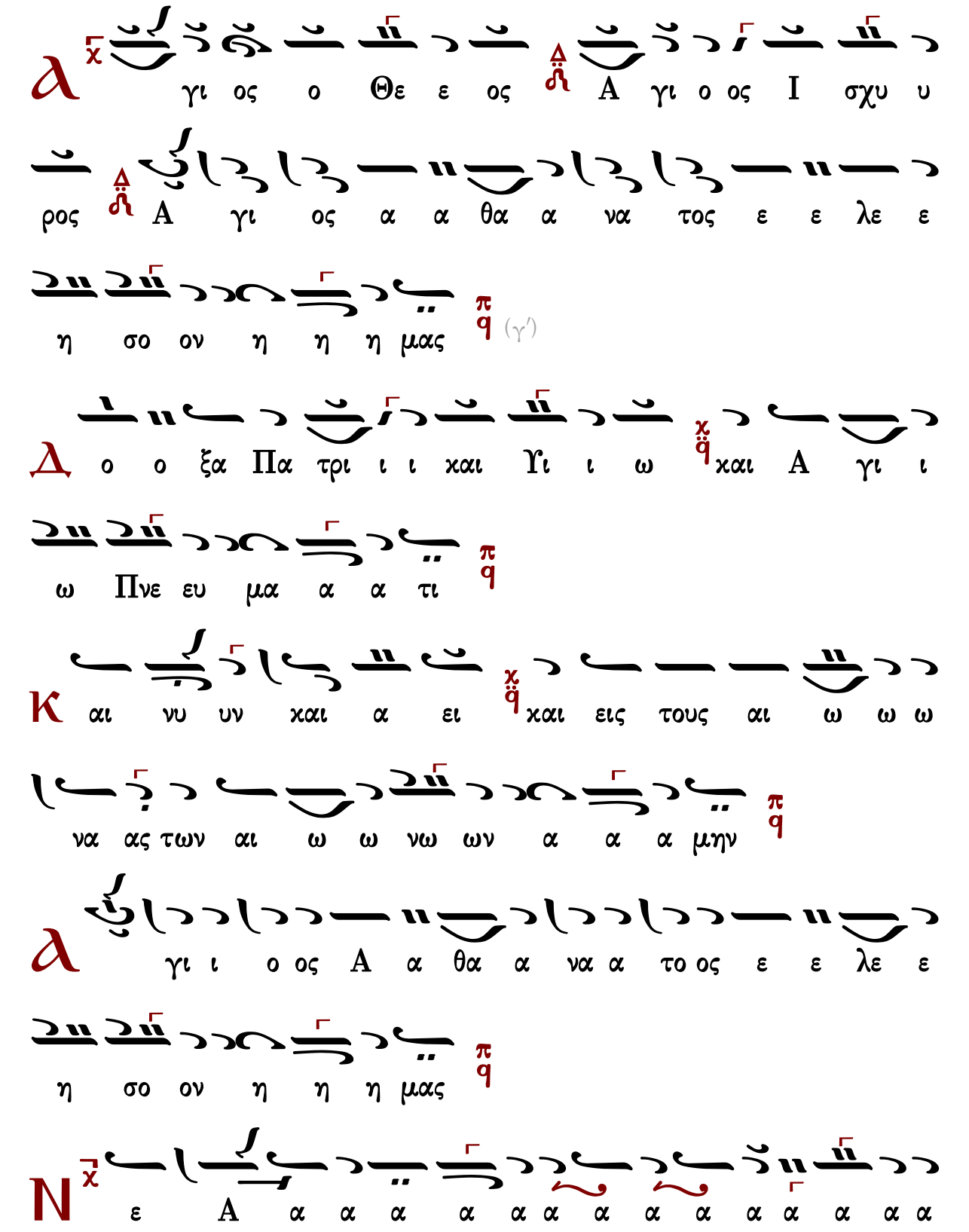
γι ος ο Θε ε ος A γι ο ος I σχυ υ
ρος A γι ος α α θα α να τος ε ε λε ε
η σο ον η η η μας (γ′)
ο ο ξα Πα τρι ι ι χαι Υι ι ω χαι A γι ι
ω Πνε ευ μα α α τι
αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω ω ω
να ας των αι ω ω νω ων α α α μην
γι ι ο ος A α θα α να α το ος ε ε λε ε
η σο ον η η η μας
ε A α α α α α α α α α α α α α α α

N
χ
ε A α α α α α α α α α α α α α
π
ο ο ο ος
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χ
ι α α α α γι ος ο ο ο Θε ε ε ε ε ε
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι γι α α α α
N
χ
ε A α α α α α α α α α α α α α
π
ο ο ο ος ρο υ υ ισχυ ι ι ι
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ I
χ
ι α α α α γι ος ι ι I υ υ υ υ σχυ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι γι α α α α

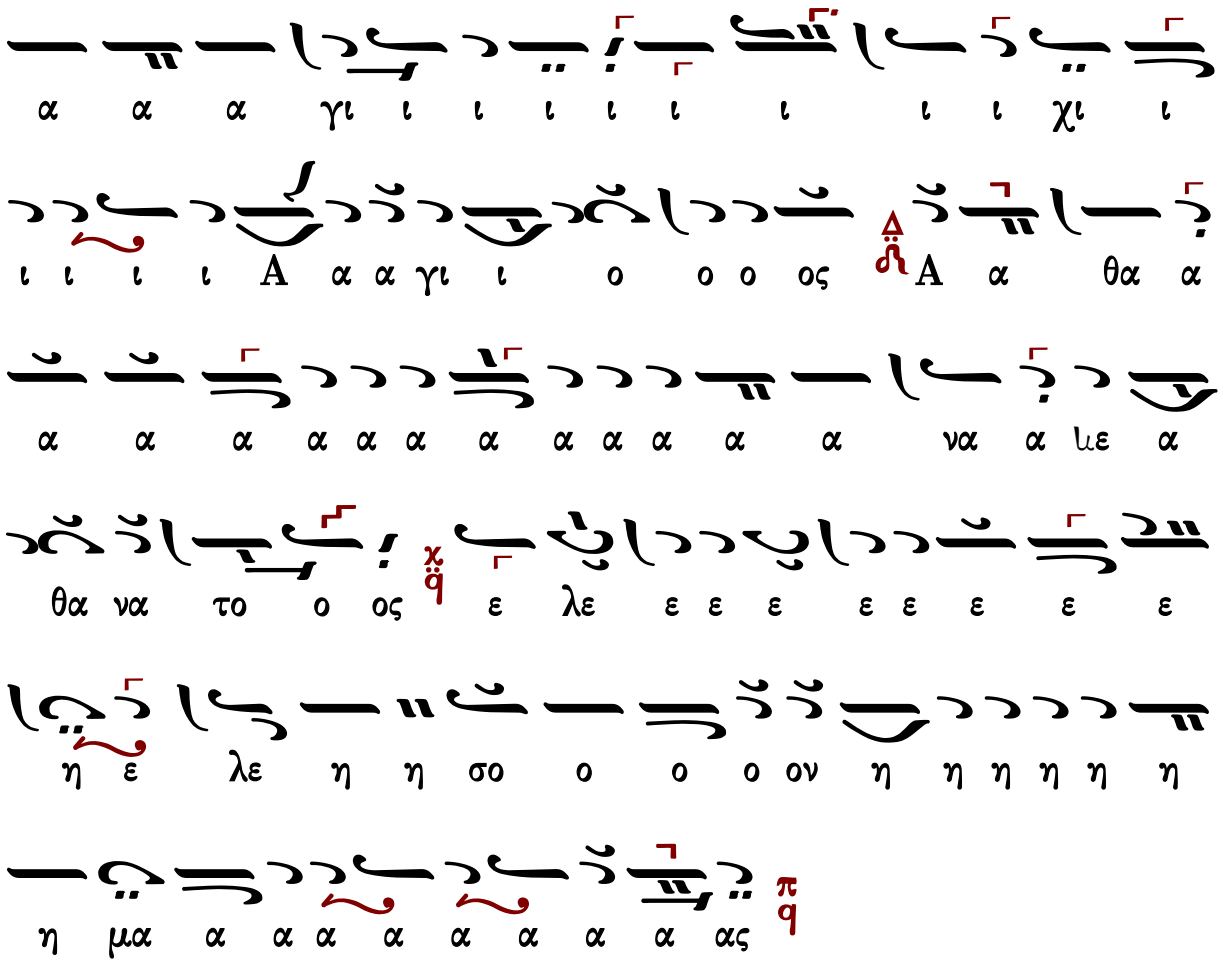

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Κοντάκιον εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ ϙ Πα

Μουσική Κυψέλη Β΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.145/501*

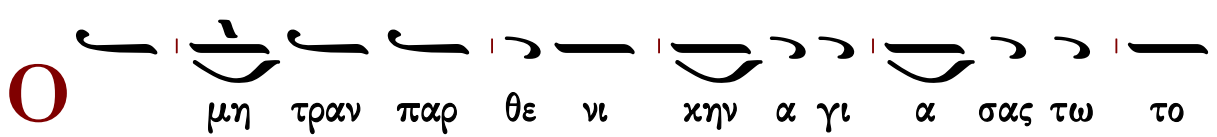

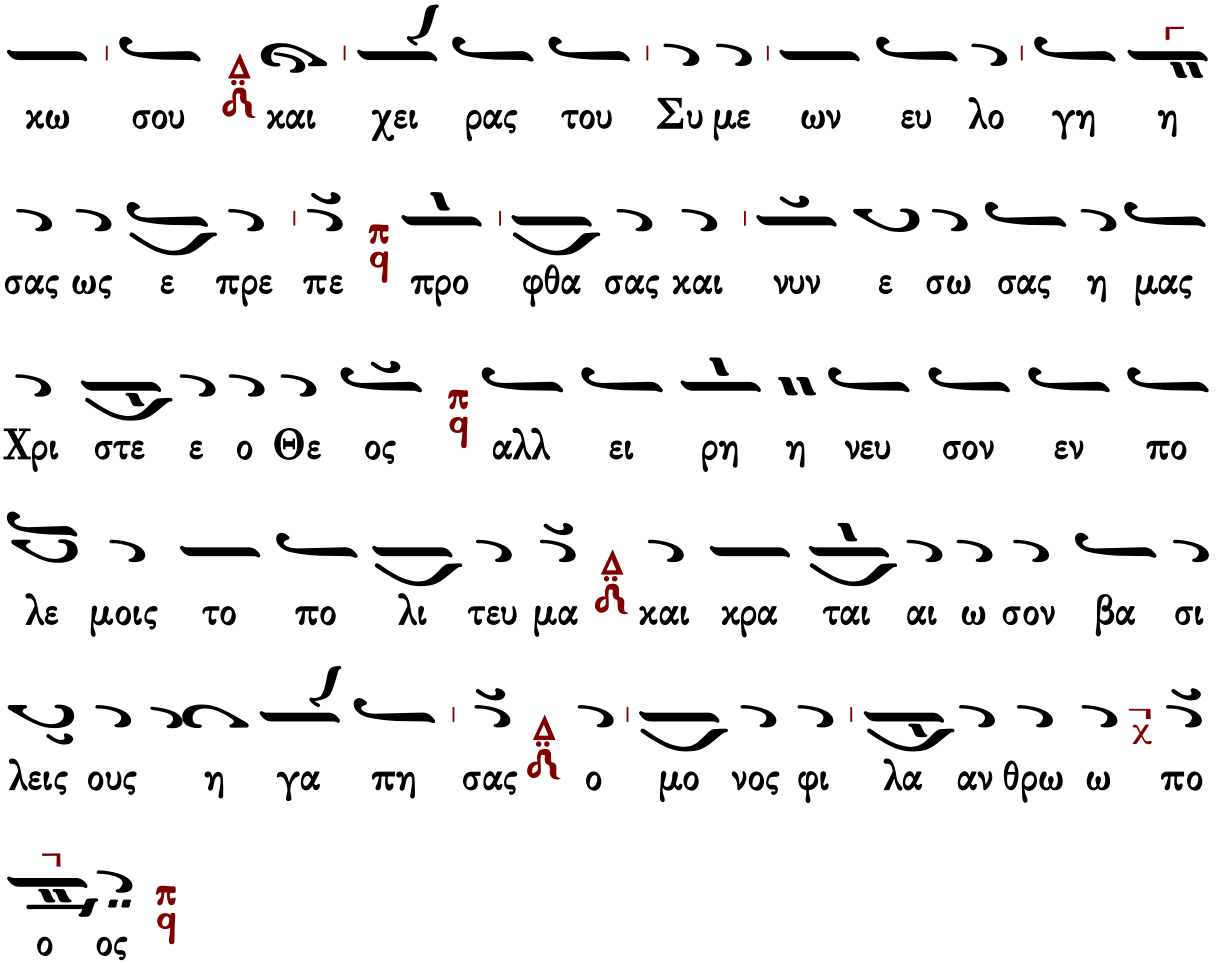

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.517#

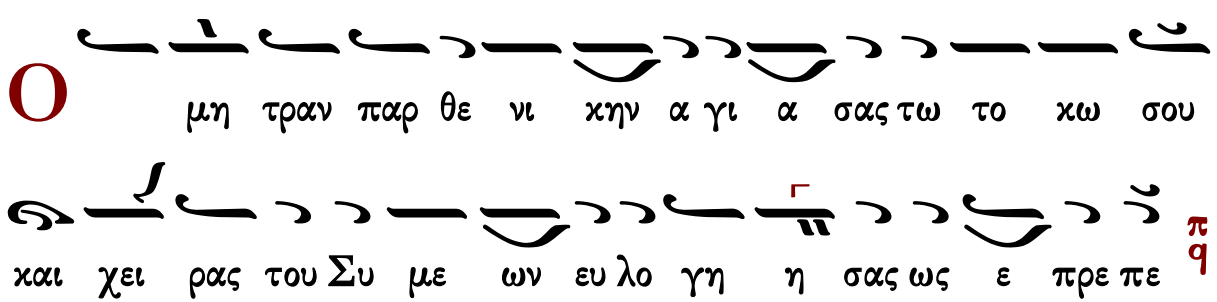

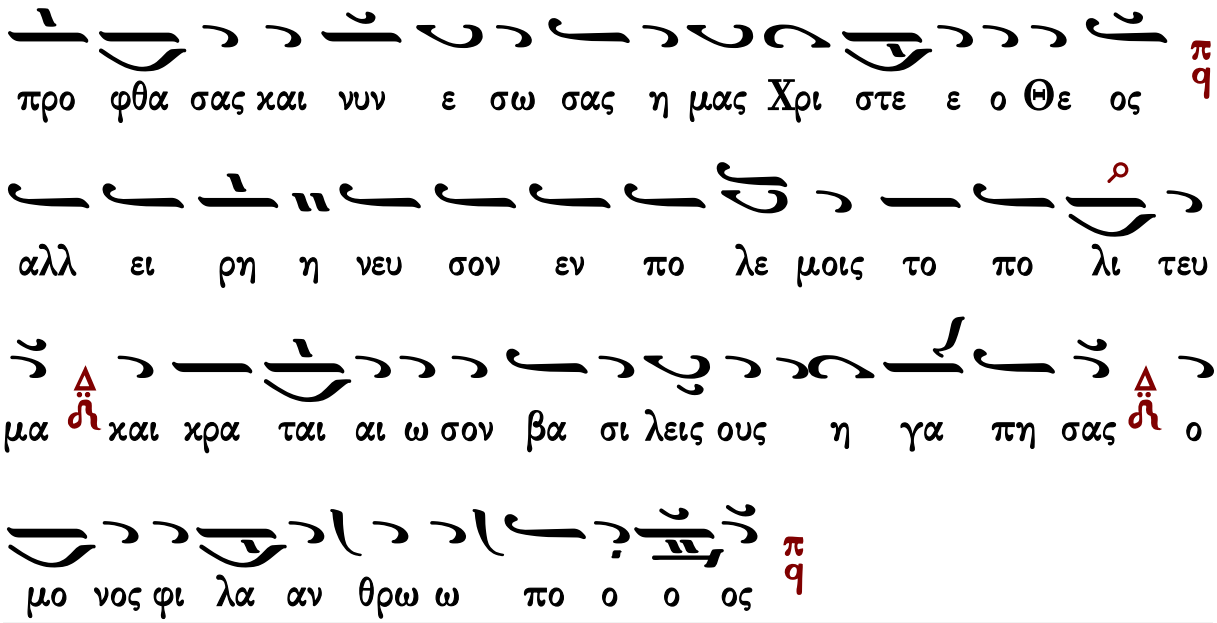

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος πλ. δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.74#

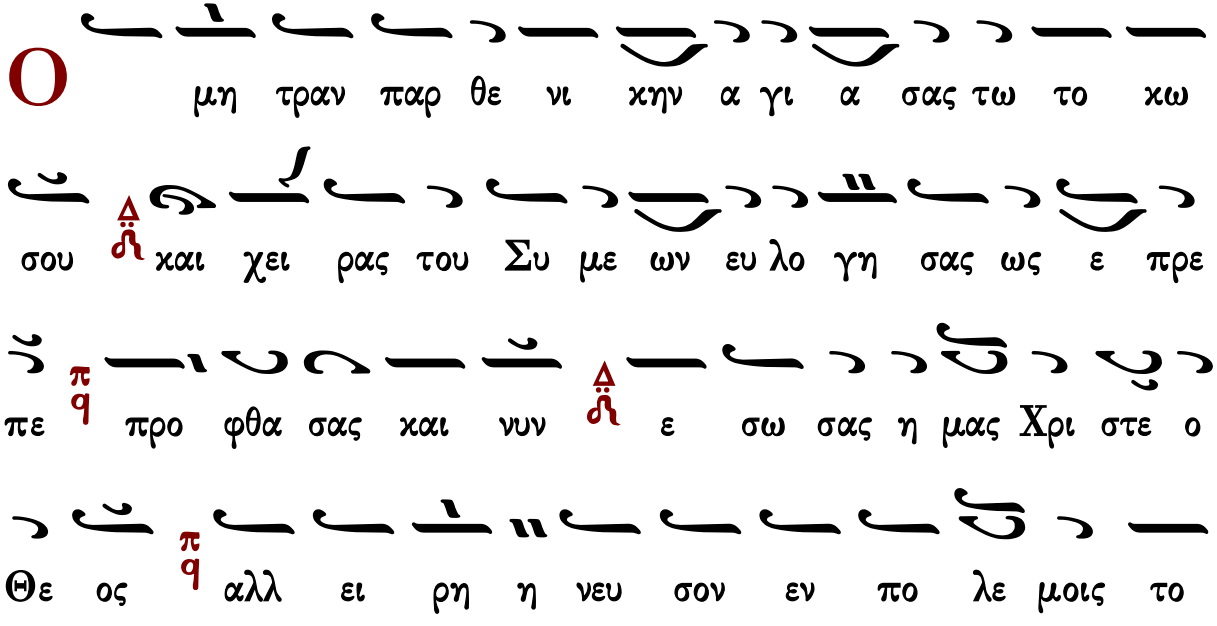

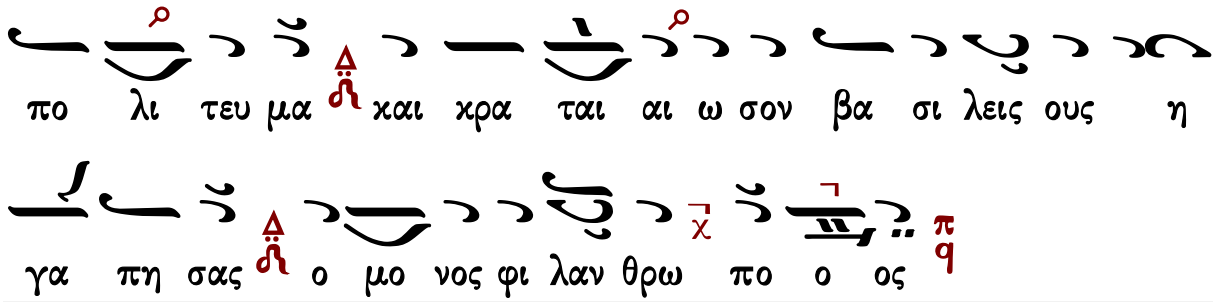

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2002 σ.81/528#

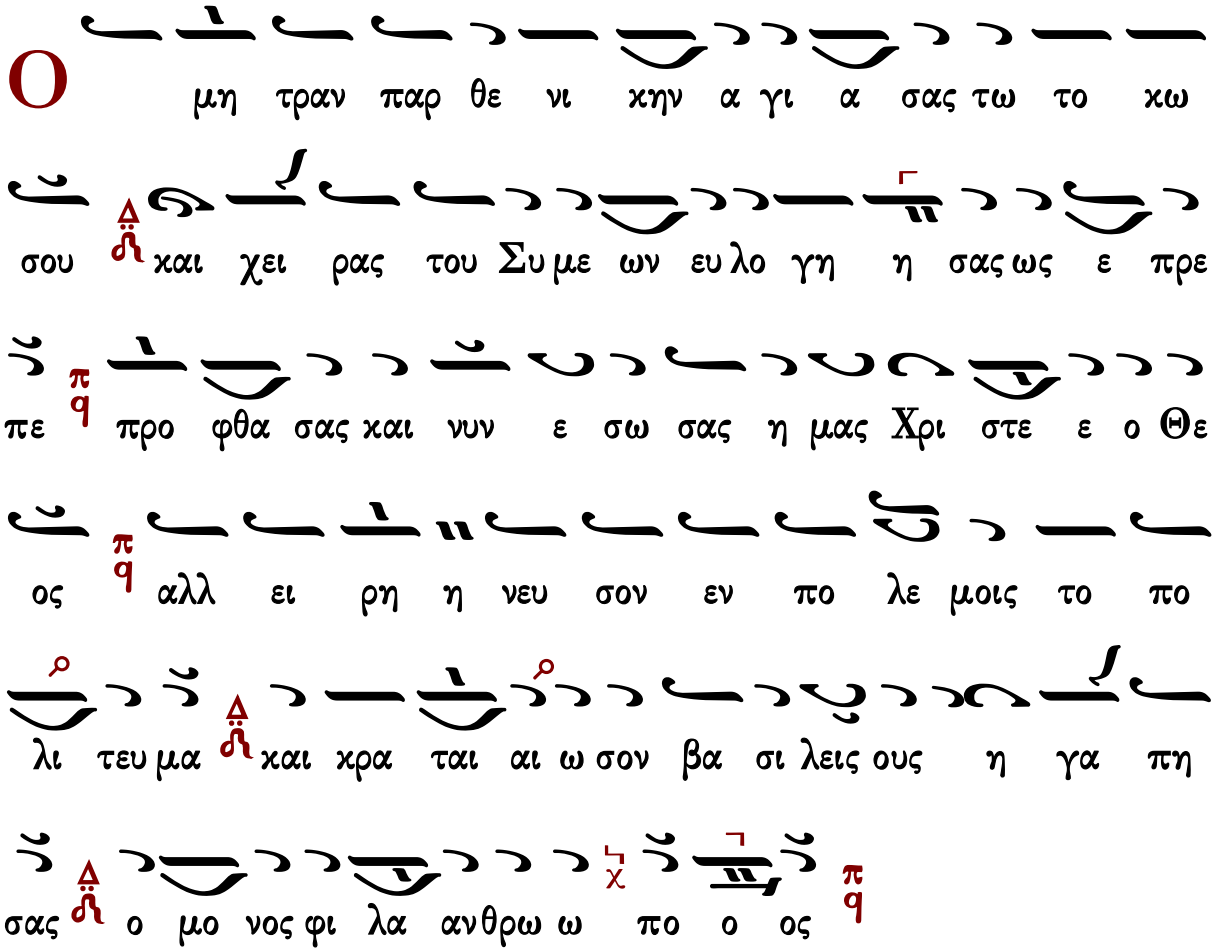

Τρισάγιος ὕμνος

Ἦχος δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

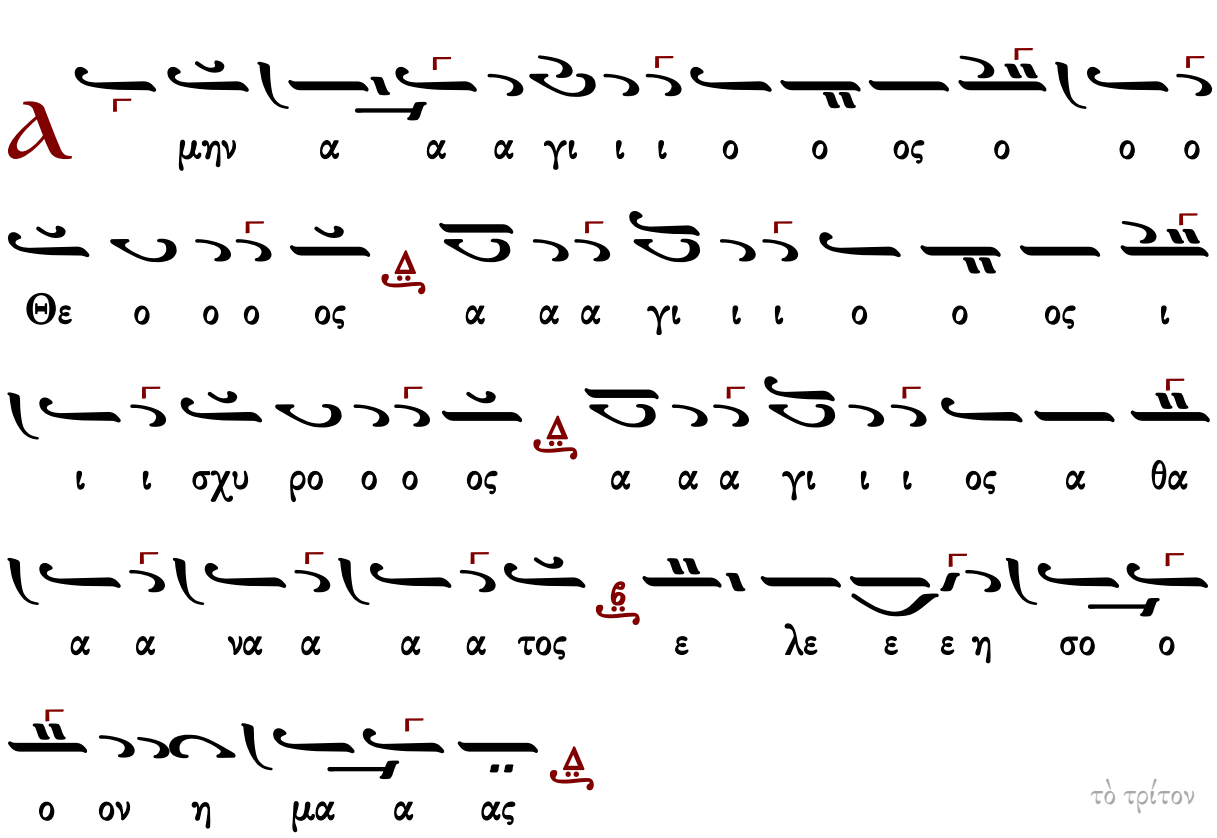

τὸ τρίτον

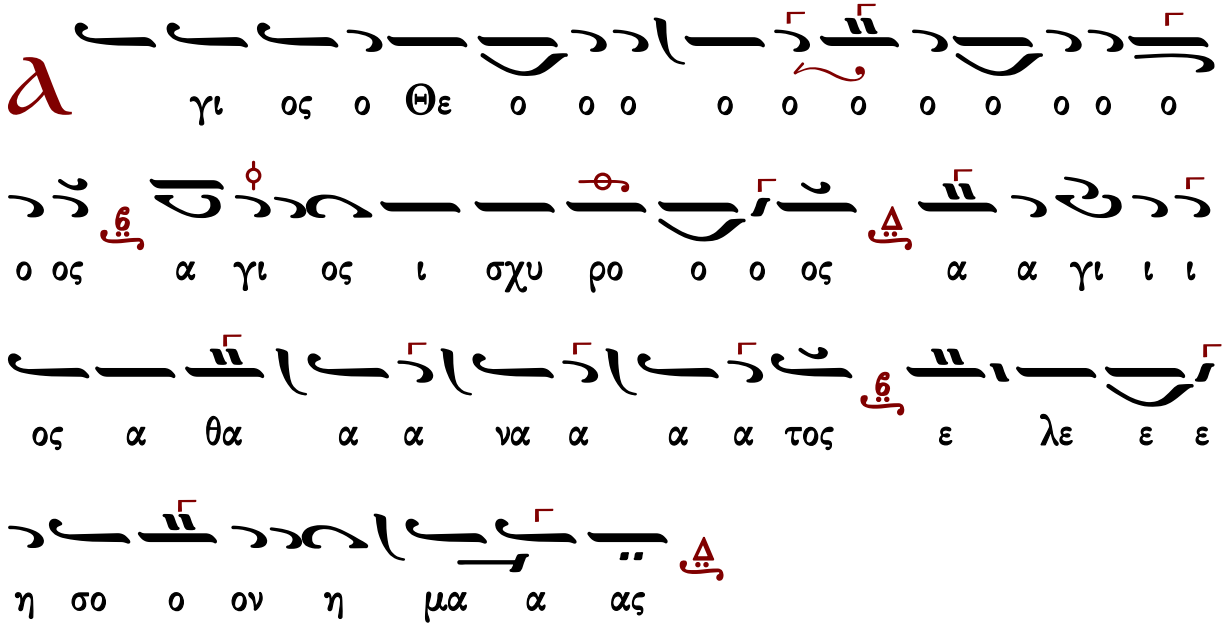

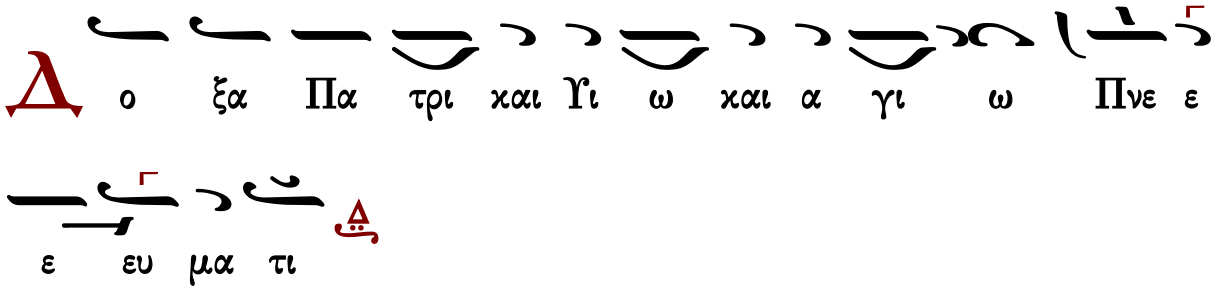

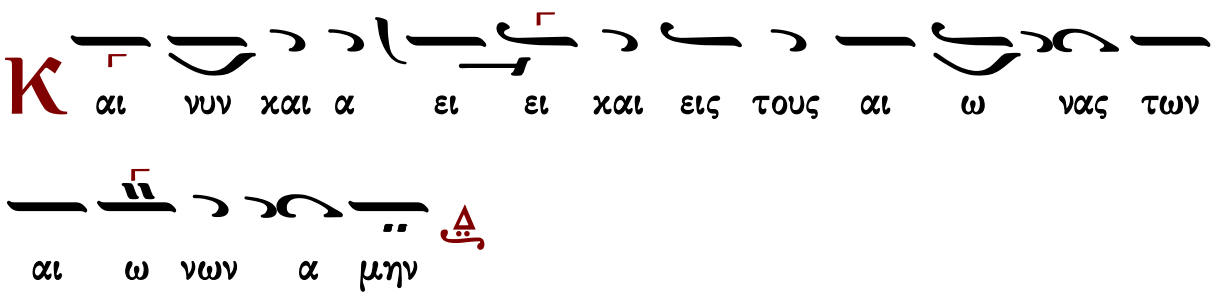

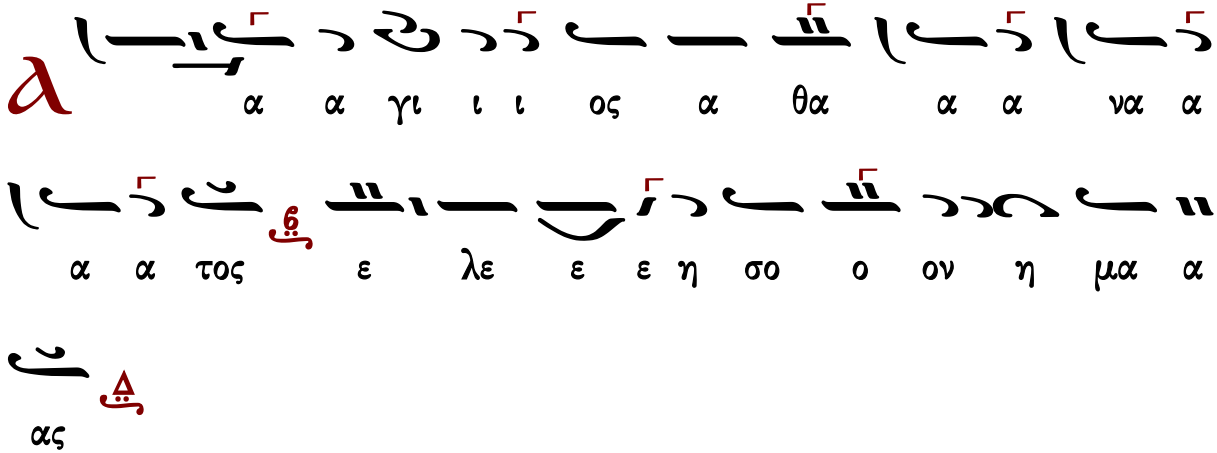

Δύναμις

κλασικὸ	τοῦ βήματος	τὸ συνηθισμένον
ἕτερον τοῦ βήματος	Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι	Γεωργίου Τσατσαρώνη ΙΙ
Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ		Νηλέως Καμαράδου
Ἰωάννου Παλάση	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς	Ζαφειρίου Παπαχρήστου

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

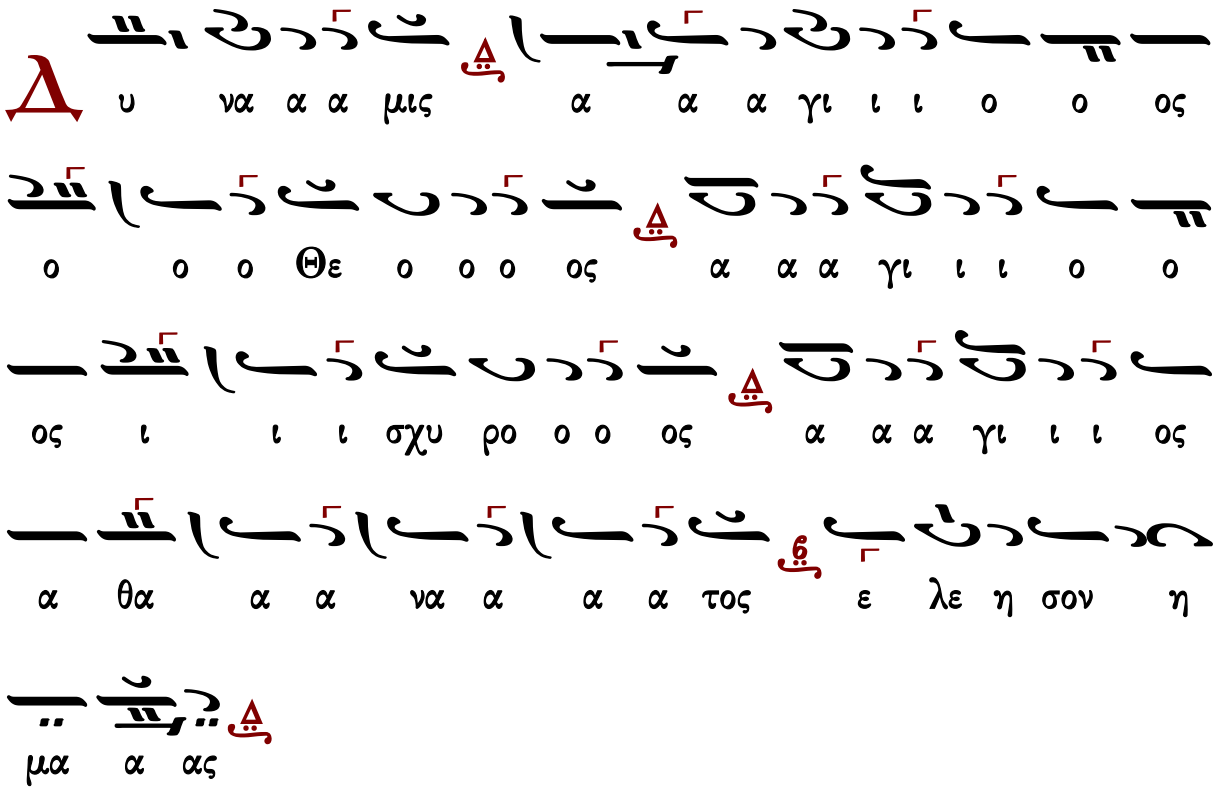

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

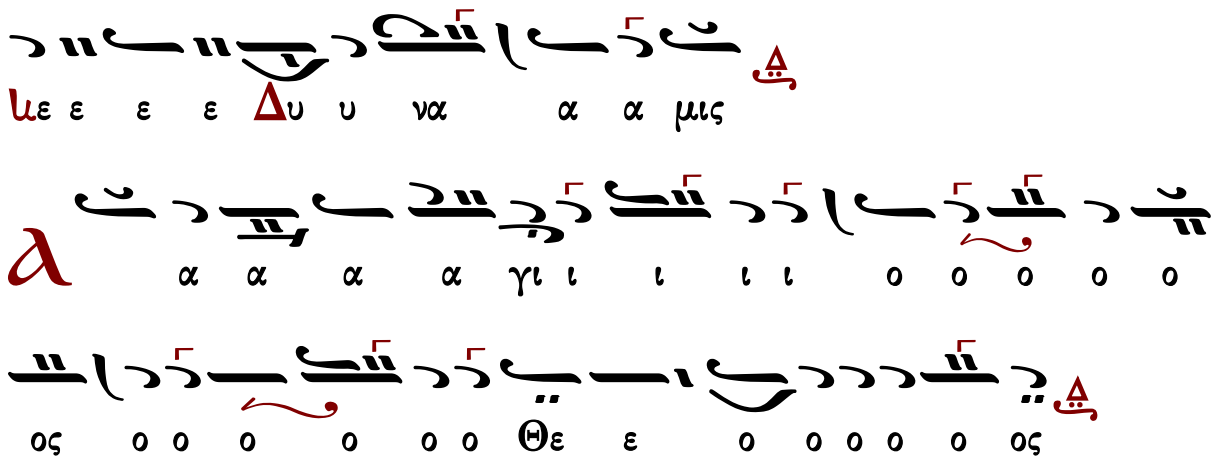

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι (†1999)

Δύναμις σύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.105*

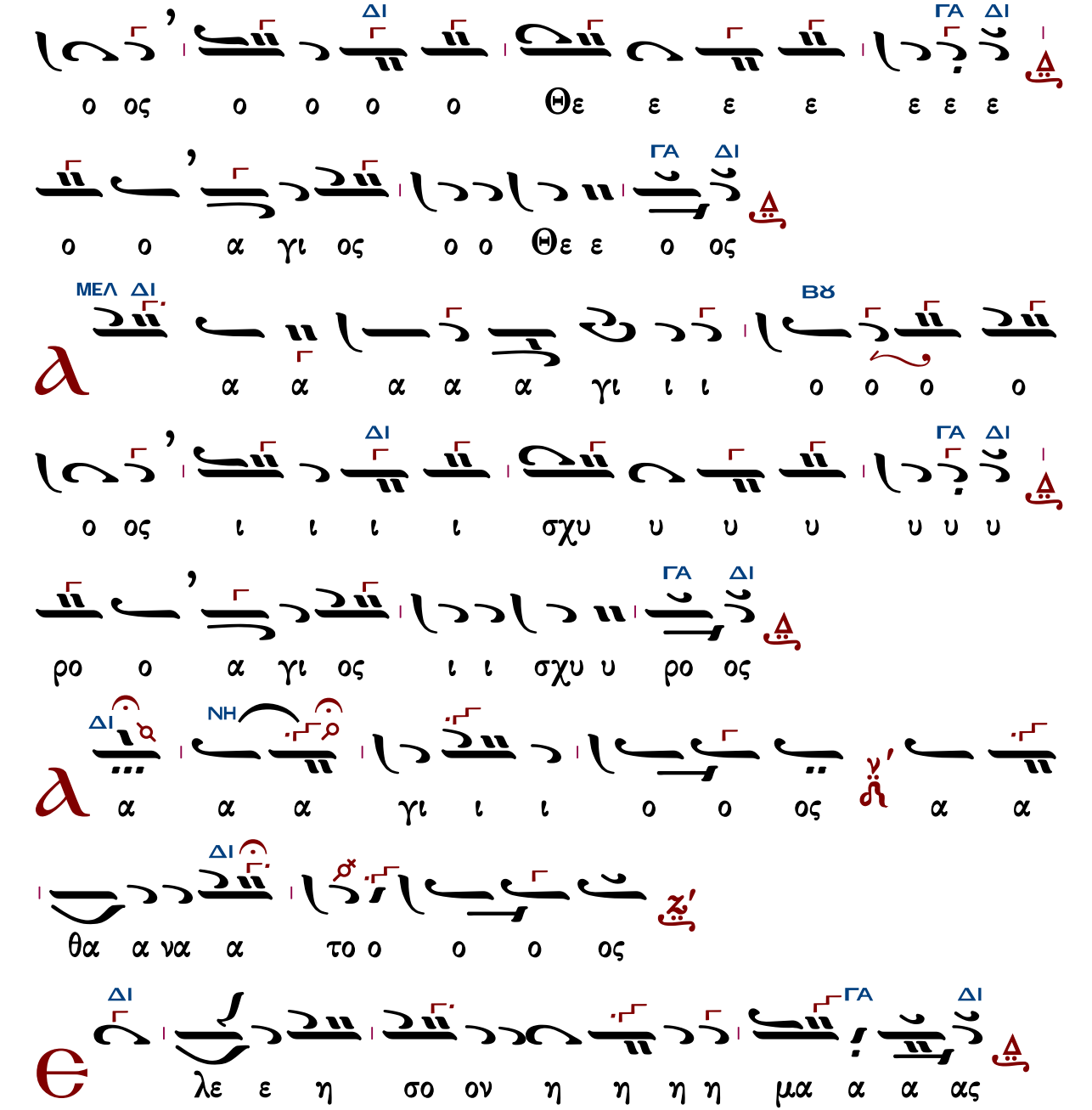

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Τσατσαρώνη II (†1999)

Δύναμις σύντομον
(Το γοργόν)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.106*

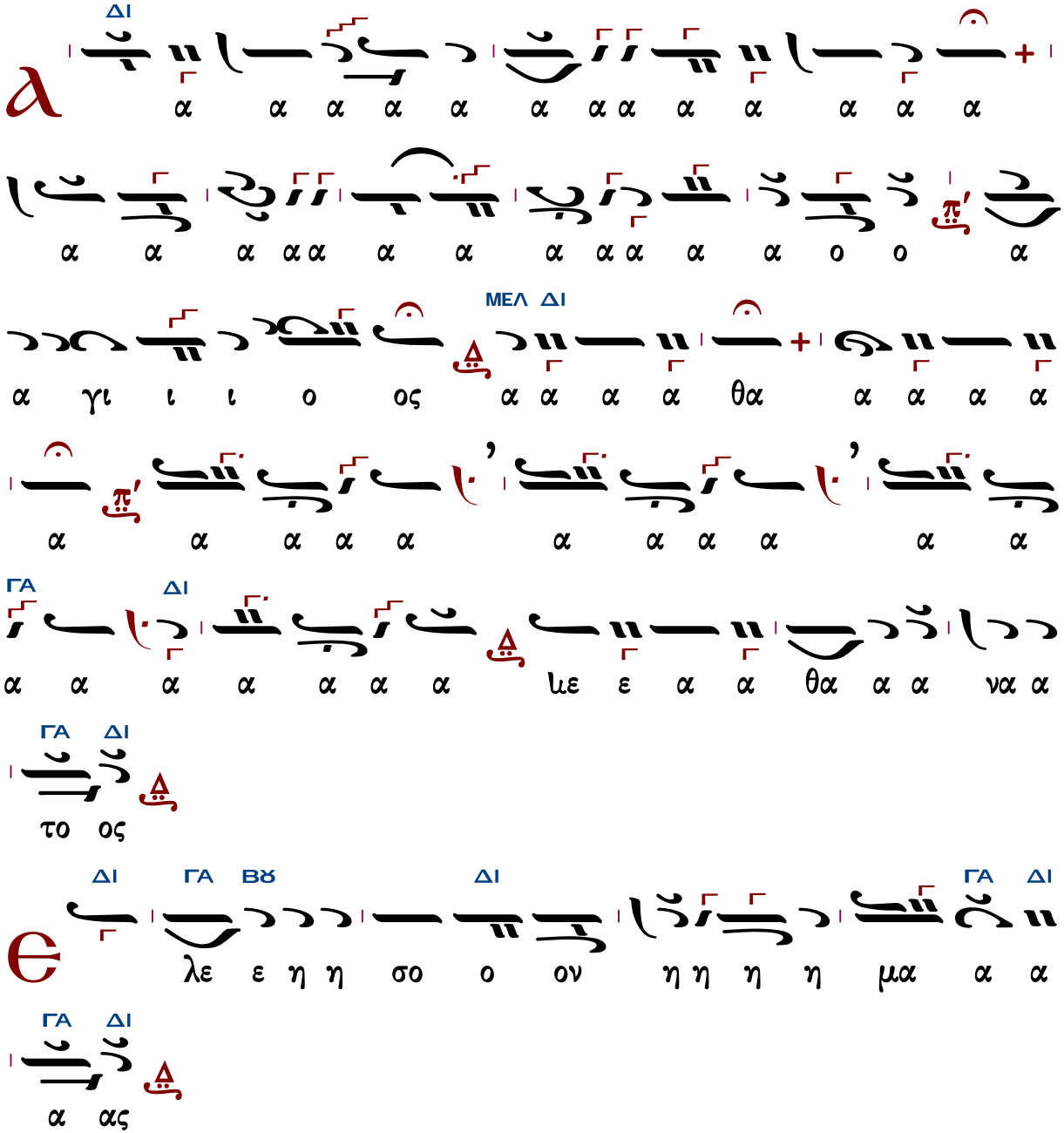

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Σίμων Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

ΔΙ
NH
ΔΙ
NH
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ
NH

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

ΒΘ
ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Παλάση (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ
ΔΙ

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ

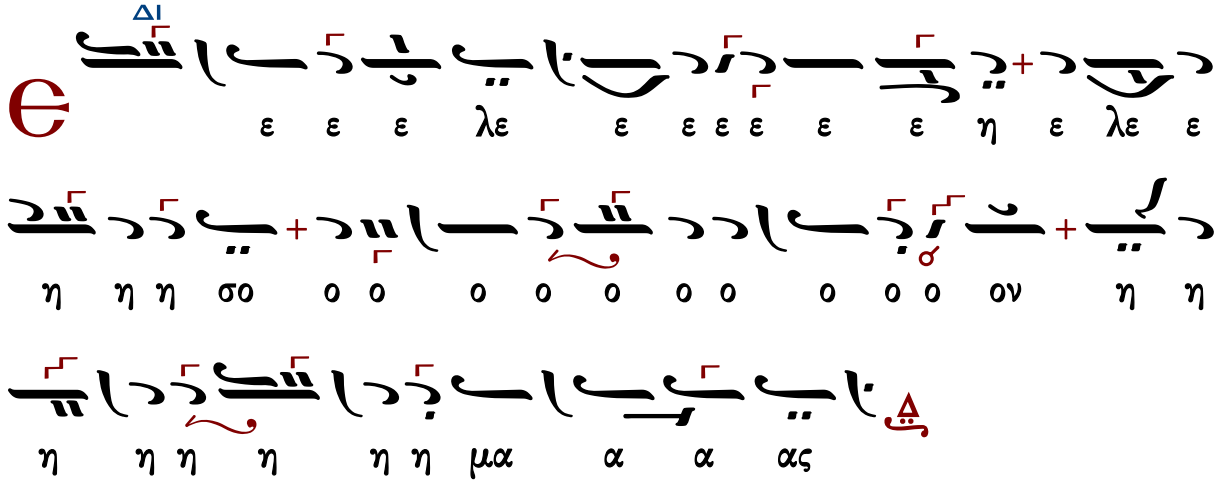

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

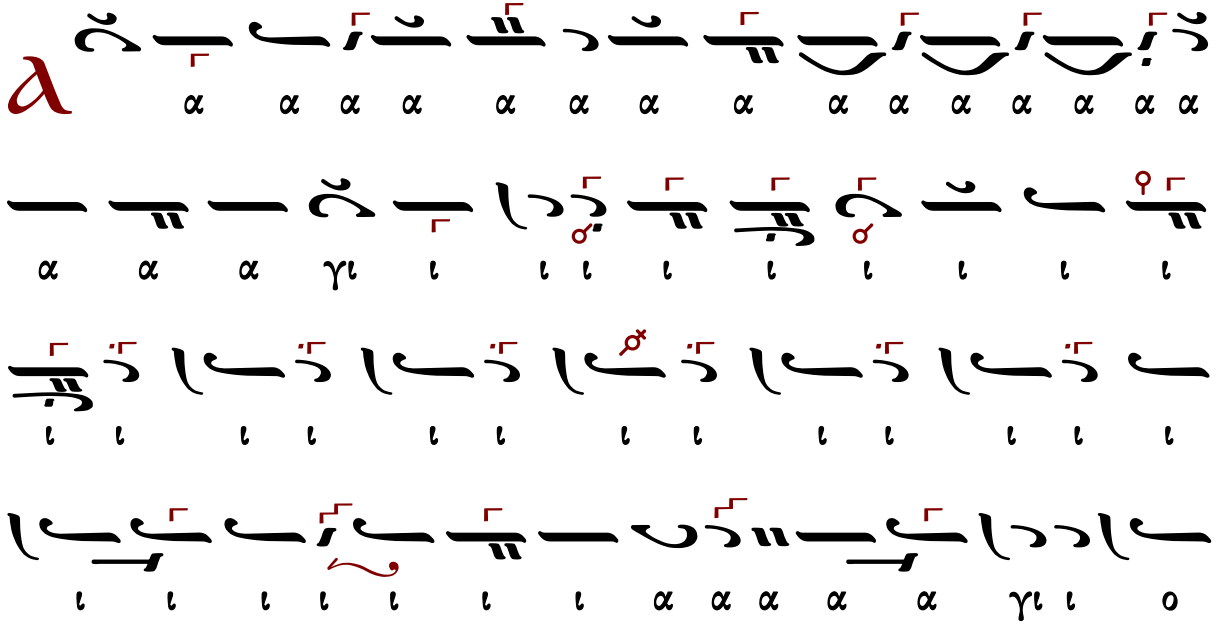

ος ος Θε

ος

ος ος ρο σχυ ι ι I

ος

ος A θα

A θα α να α α

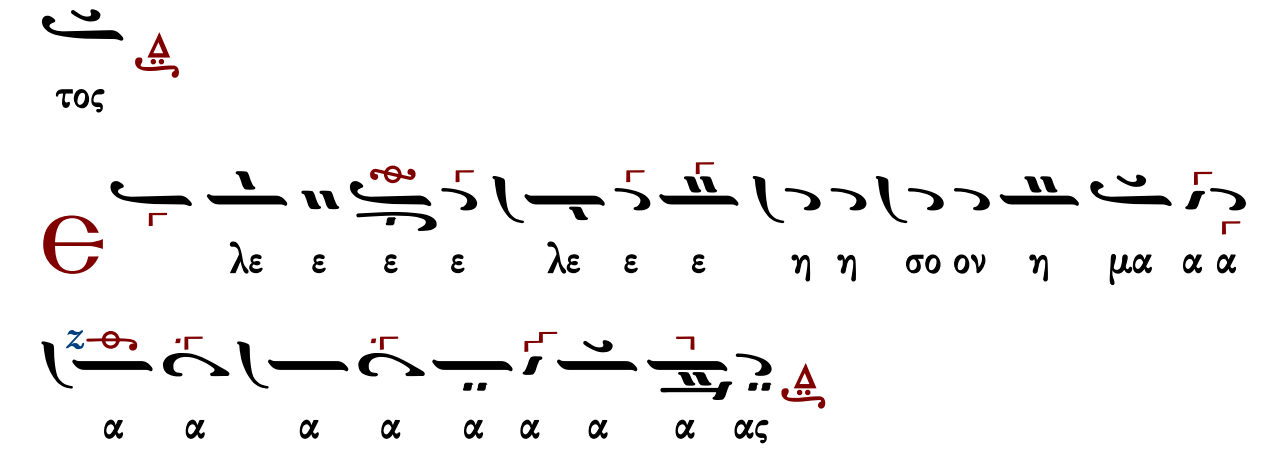

Ζαφειρίου Παπαχρήστου

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Ἐκκλ. Μουσικῆς Γ'
Θεία Λειτουργία 2026 σ.54*

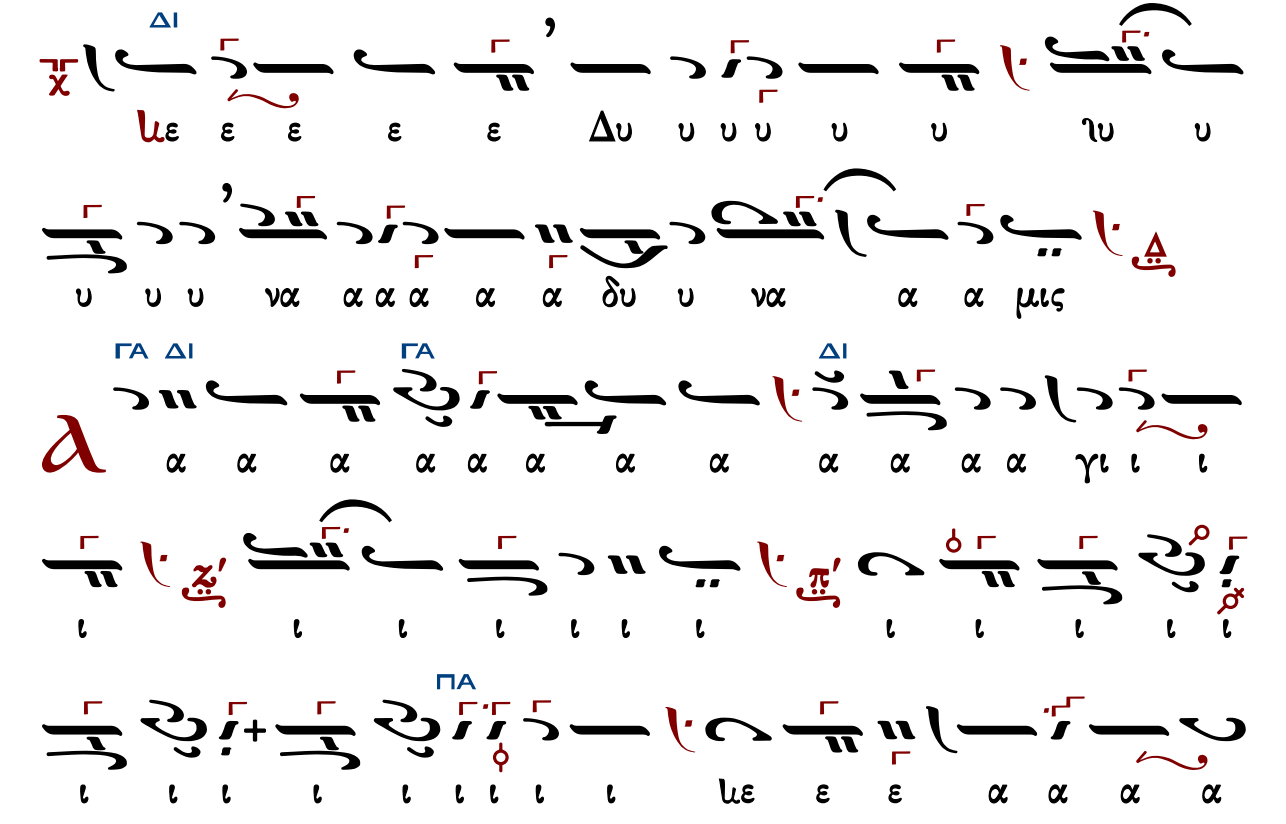

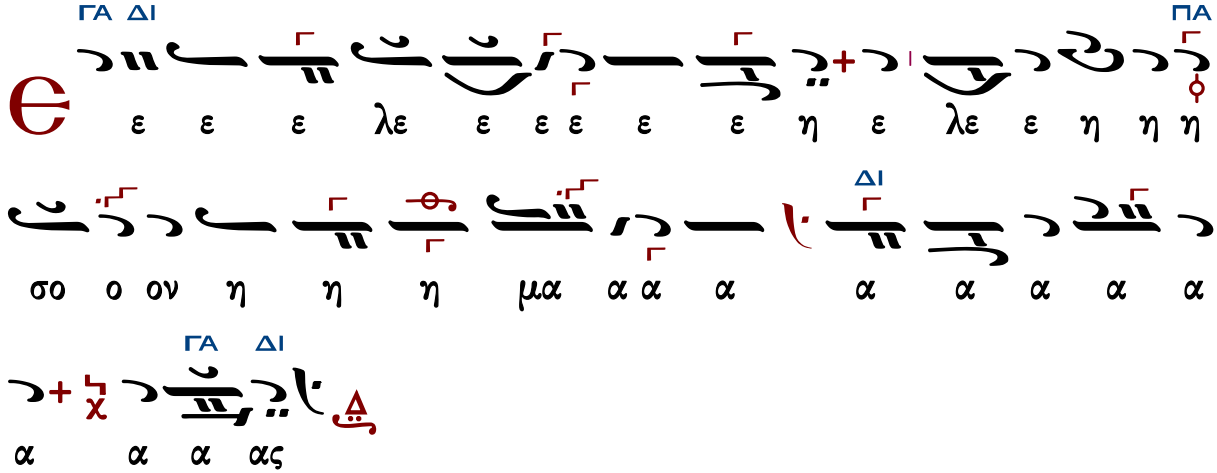

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

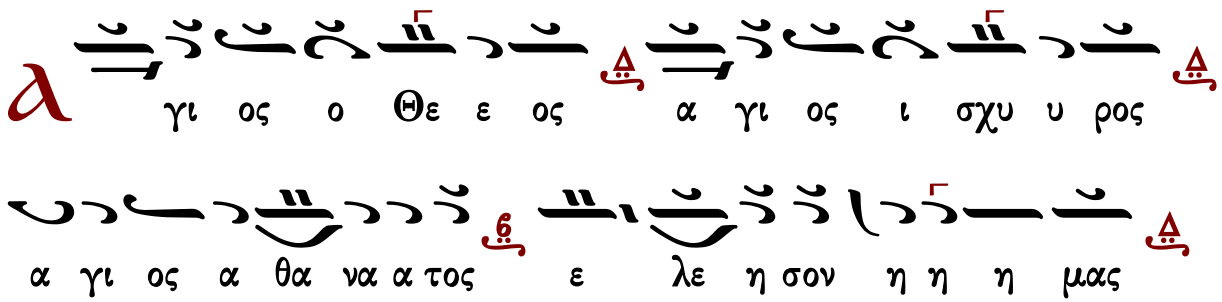

τὸ τρίτον

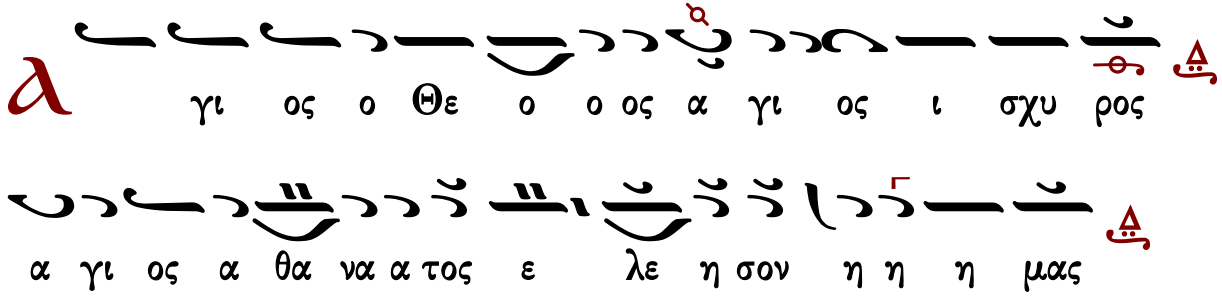

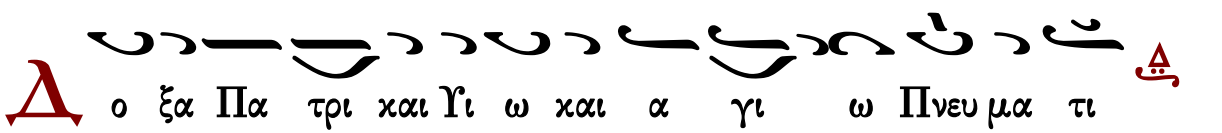

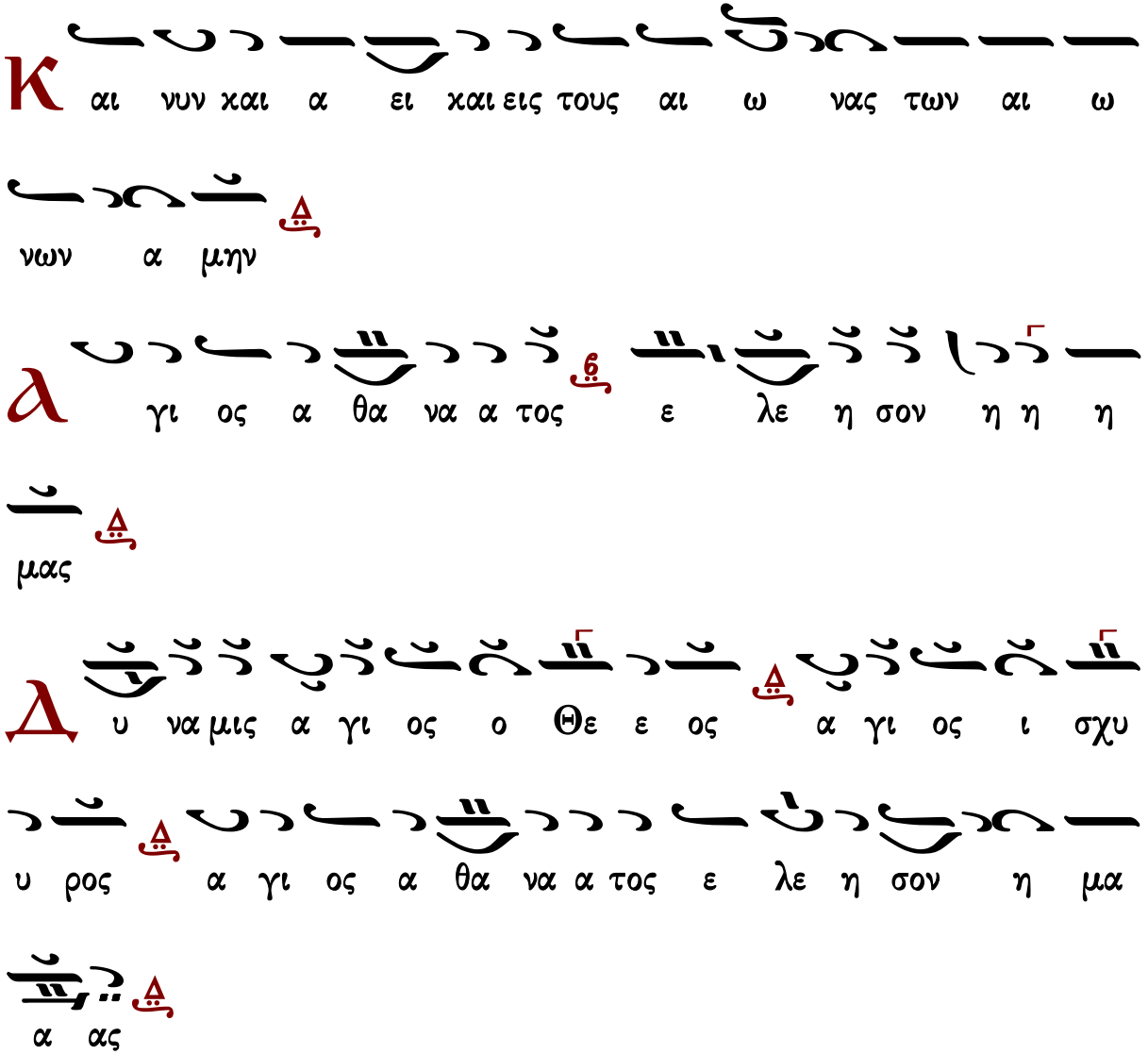

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

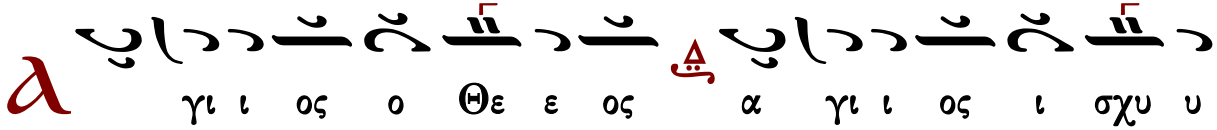

ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον

η η η μα ας

(γ′)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η

η μα ας

Δ υ να μις

α γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ

ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον

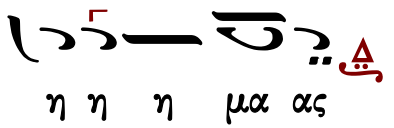

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

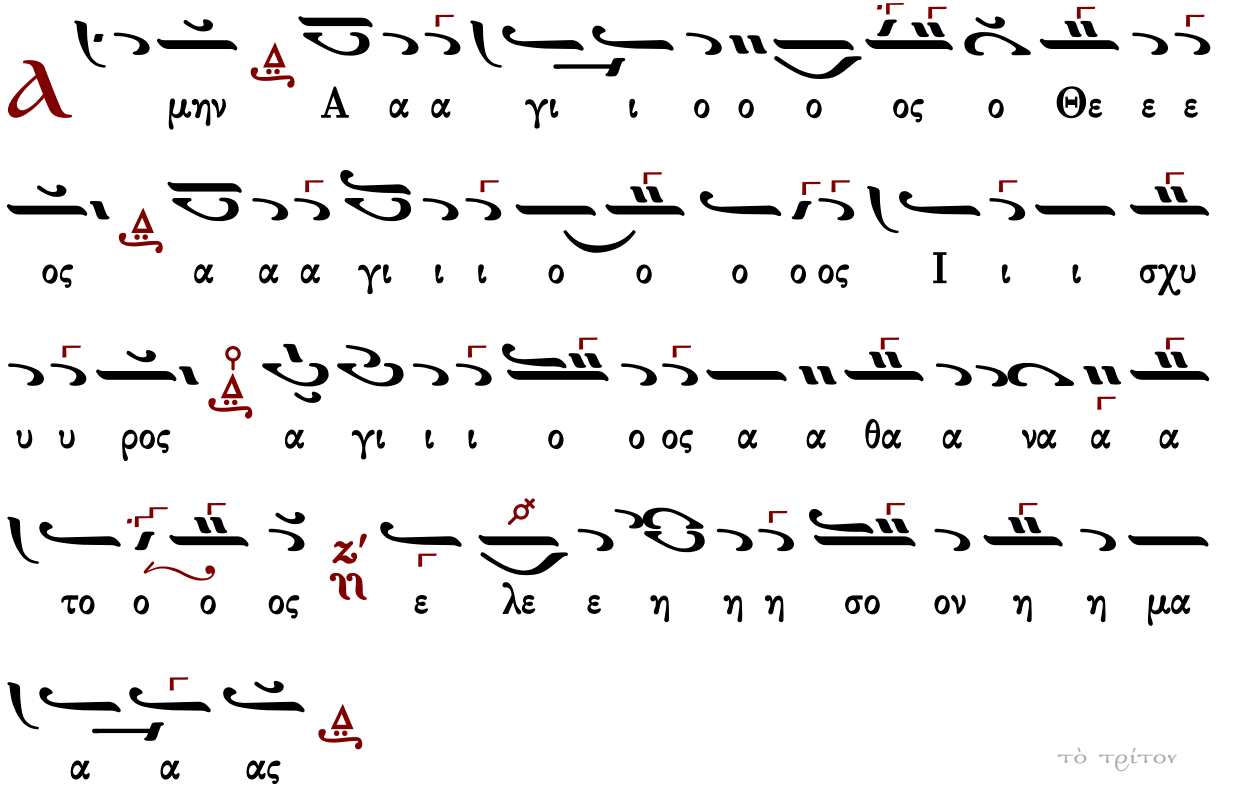

τὸ τρίτον

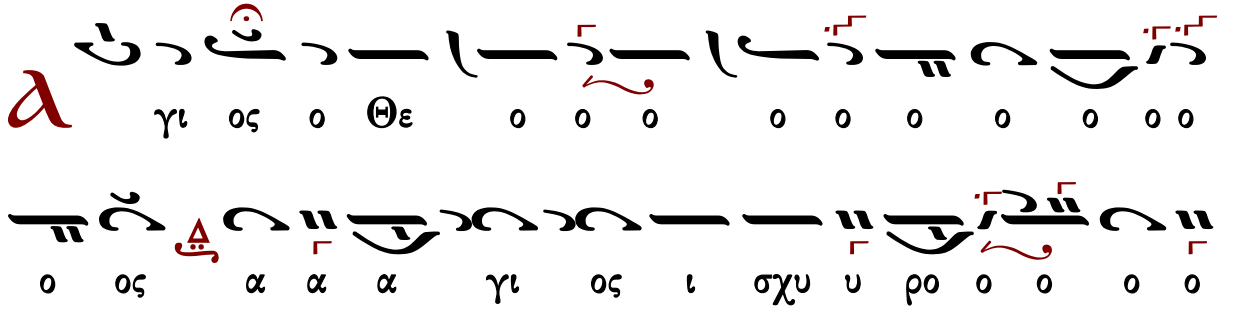

ο ος α α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ζ' η ε λε ε η η η σο ον η η μα α α
ας
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι

K
αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
a
γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος η ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας
N
ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ
υ να α α μι ις
a
α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α α α α α α γι ι ι ο ος ο ο ο ο ο ο
α α γι ι ι ο ος ο ο ο ο ο ο

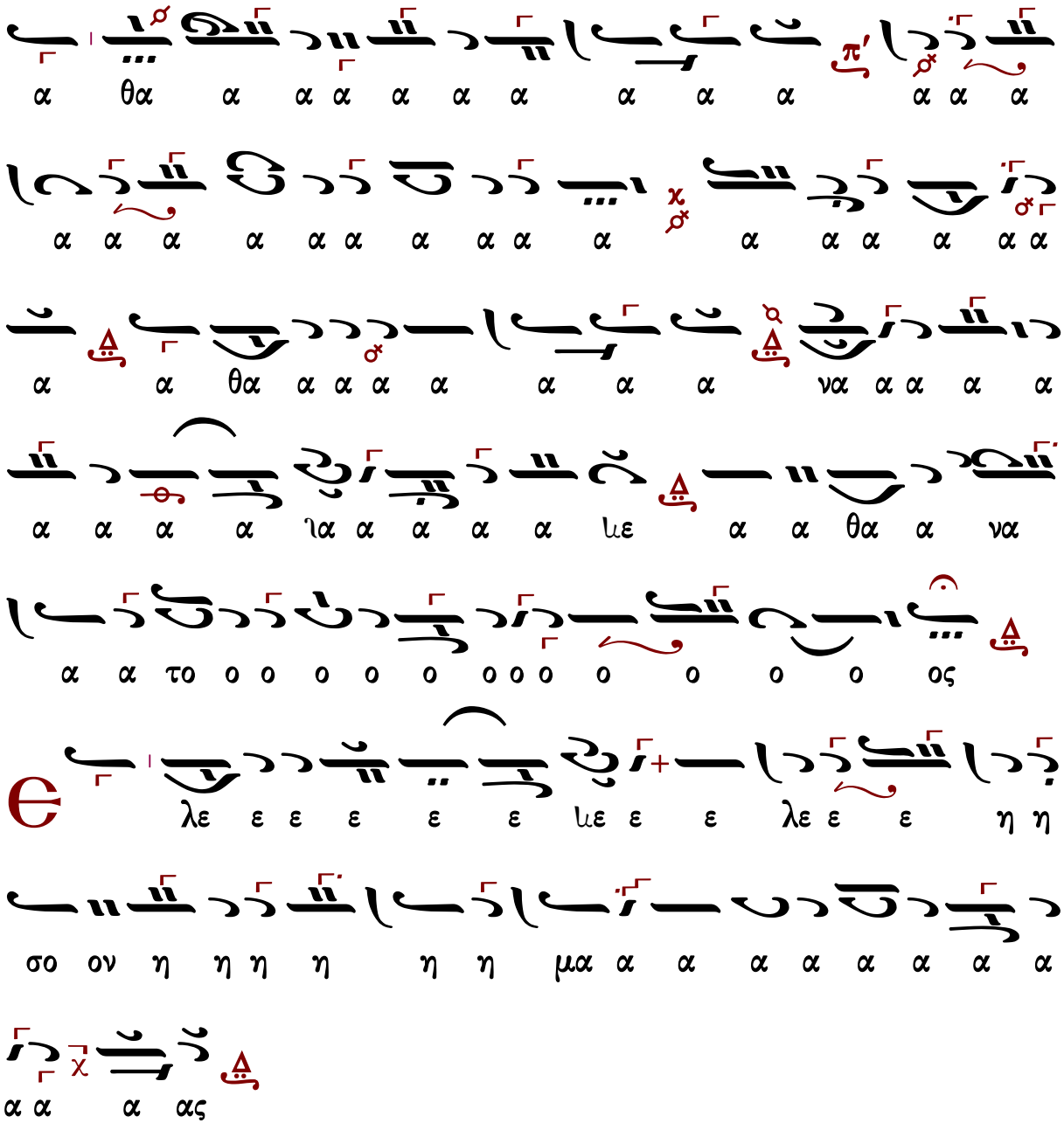

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος

Ἦχος λ̇ π ϊ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ. 68#

O
ΠΑ
NH
ΠΑ
NH
ZΩ
ΠΑ
KE↓
ΠΑ
ΠΑ
NH

ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
χαι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω τρι α α
α α α α α α α α δι ι ι ι το ο
ο ο ο ο ον τρι ισ α α α α α ια α α
α α α α γι ι ι ι ι τον τρι ι ισ α α
α α γι ι ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο
ο ο υ μνο ον προσ α α α α δο ον τε ε
ες πα α α α α α α σα α αν τη η η η η
ια η η η η η ην βι ι ο ο τι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι βι ο τι χη η η η η η η ην α

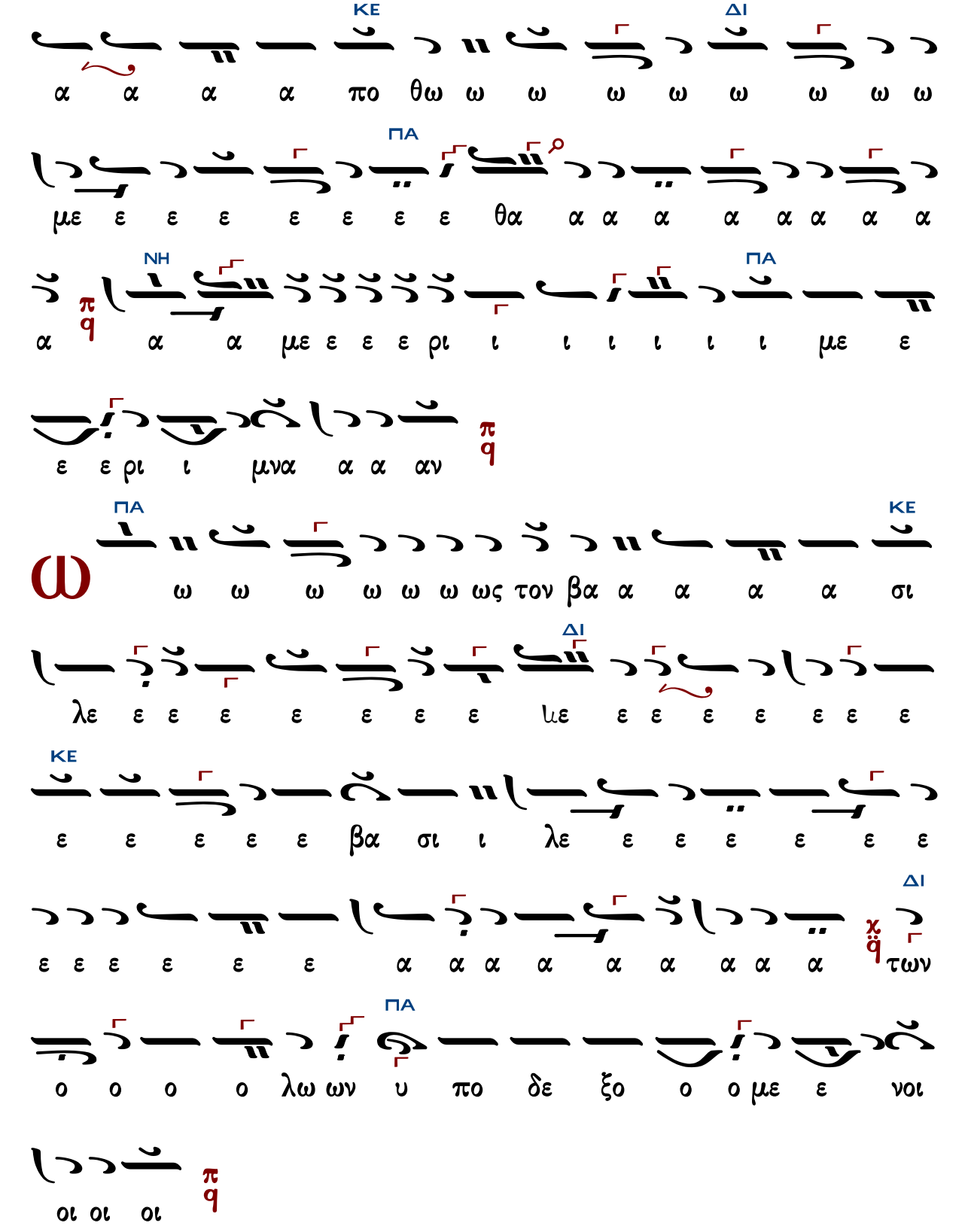
ΚΕ ΔΙ
α α α α πο θω ω ω ω ω ω ω ω ω
ΠΑ
με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α α
ΝΗ ΠΑ
α α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε
π q
ε ε ρι ι μνα α α αν
π q
ΠΑ ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α α α σι
ΔΙ
λε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ε ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α α
χ q των
ΠΑ
ο ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι
οι οι οι
π q

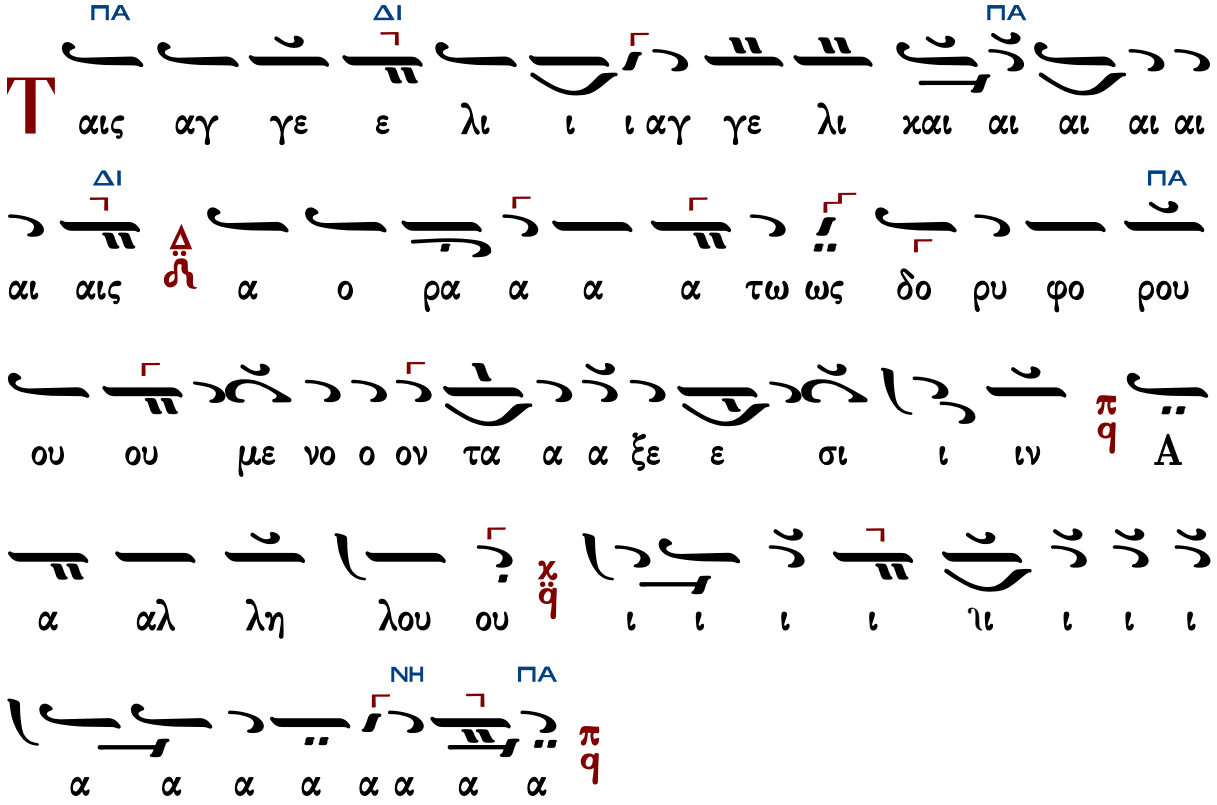

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Λειτουργικὰ Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ ἀ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.335#

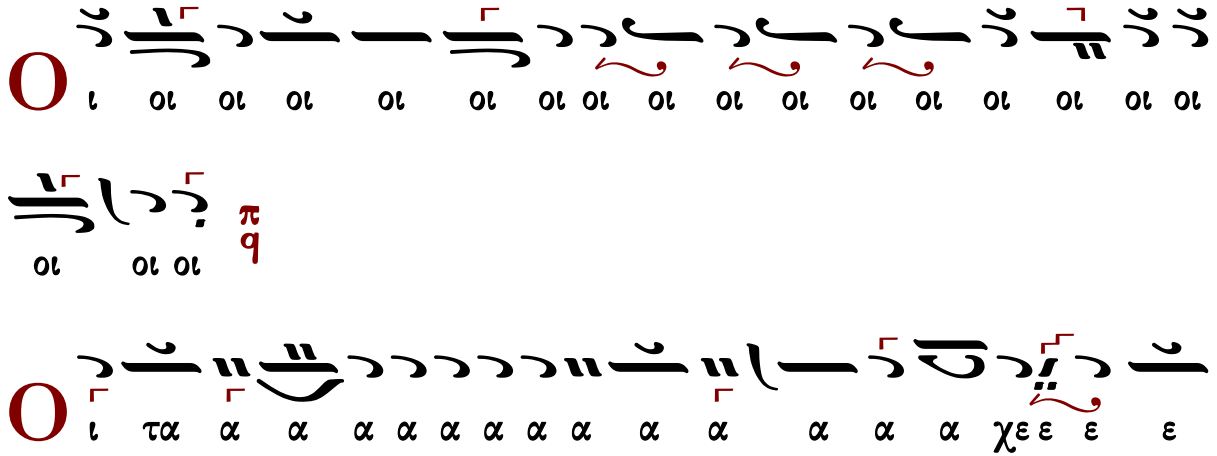

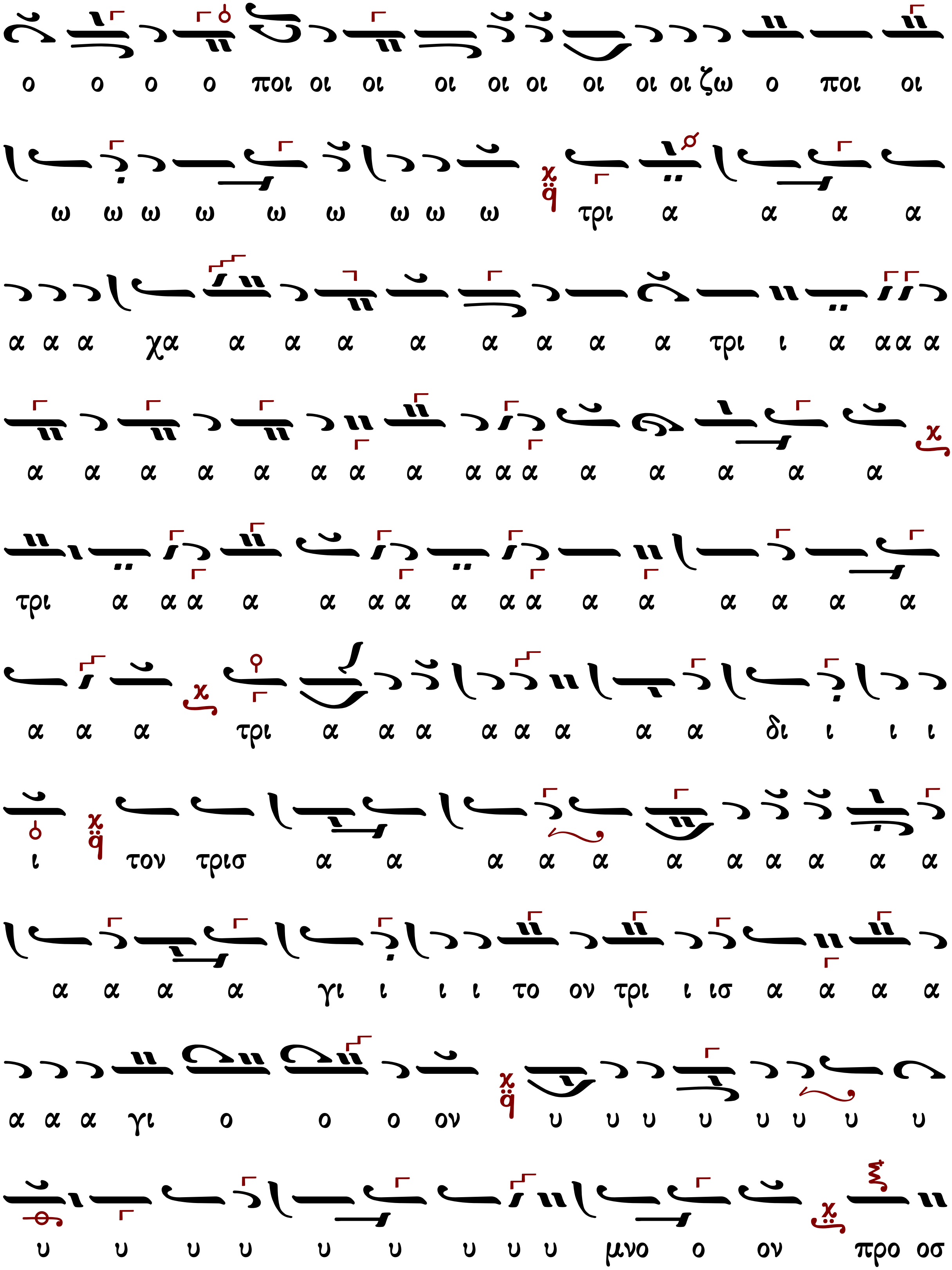
ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι οι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω τρι α α α α
α α α χα α α α α α α α α τρι ι α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
τρι α α α α α α α α α α α α α α α
α α α τρι α α α α α α α α δι ι ι ι
ι τον τρισ α α α α α α α α α α α
α α α α γι ι ι ι το ον τρι ι ισ α α α α
α α α γι ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον προ οσ

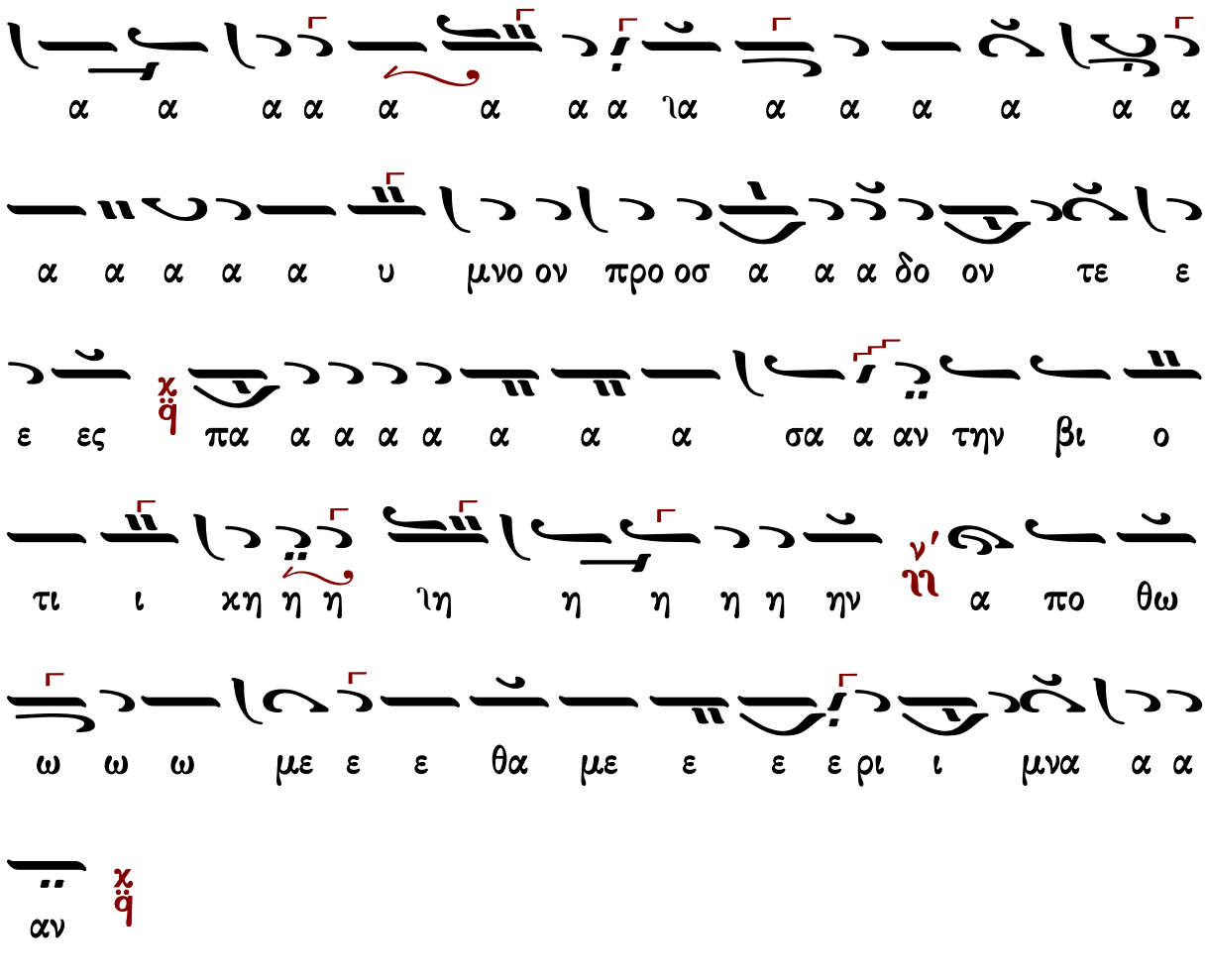

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ϊ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.79#

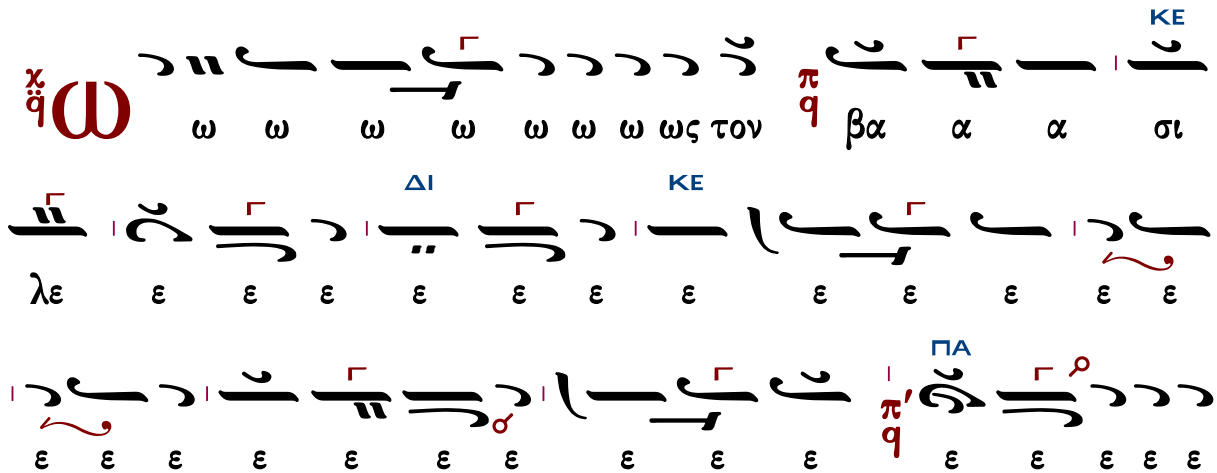

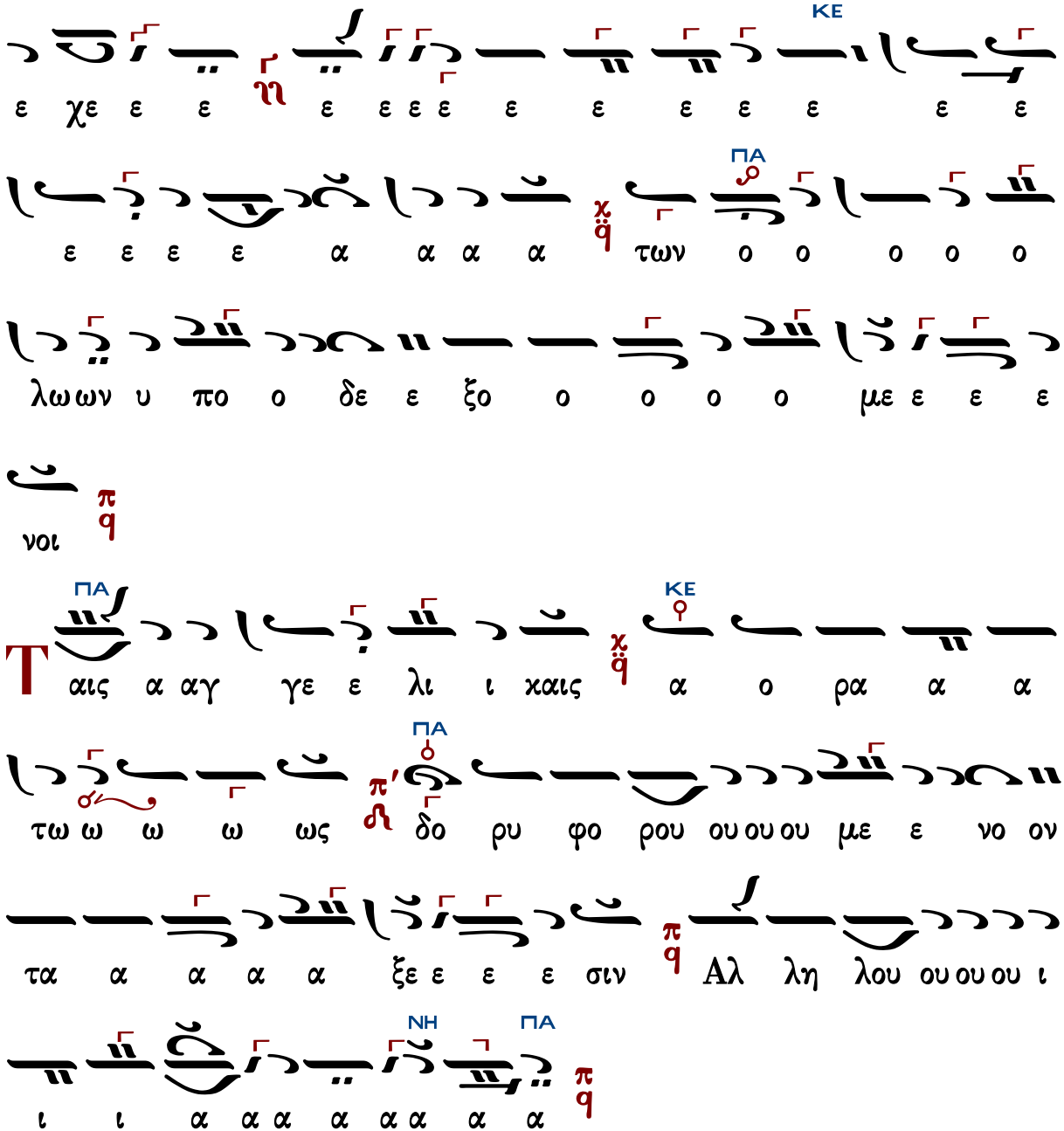

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.76#

O
ΠΑ
ΠΑ
NH
ΠΑ
ΚΕ↓

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει

χο νι ι ι ι ζο ον τε ε ε ες χαι αι αι αι αι

ΔΙ

αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α τρι α α α α α α

ΠΑ

α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρισ α

α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ΔΙ ΠΑ

ο ο ον προσ α α α α α α δο ο ο ο ο ο

ΚΕ

υ μνον προ ο οσ α α α α δο ον τε ε ε ες πα

σαν τη ην βι ι ο τι χη η η η ιη η η η η

η ην ν η α πο ο θω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι χ q

ΚΕ

ΠΑ ΚΕ

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α ια

α α α α α αν χ q

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ως τον π q βα α α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ ΚΕ

ΠΑ

ε ε ε ε ε ε ε π q ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ

ε η ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

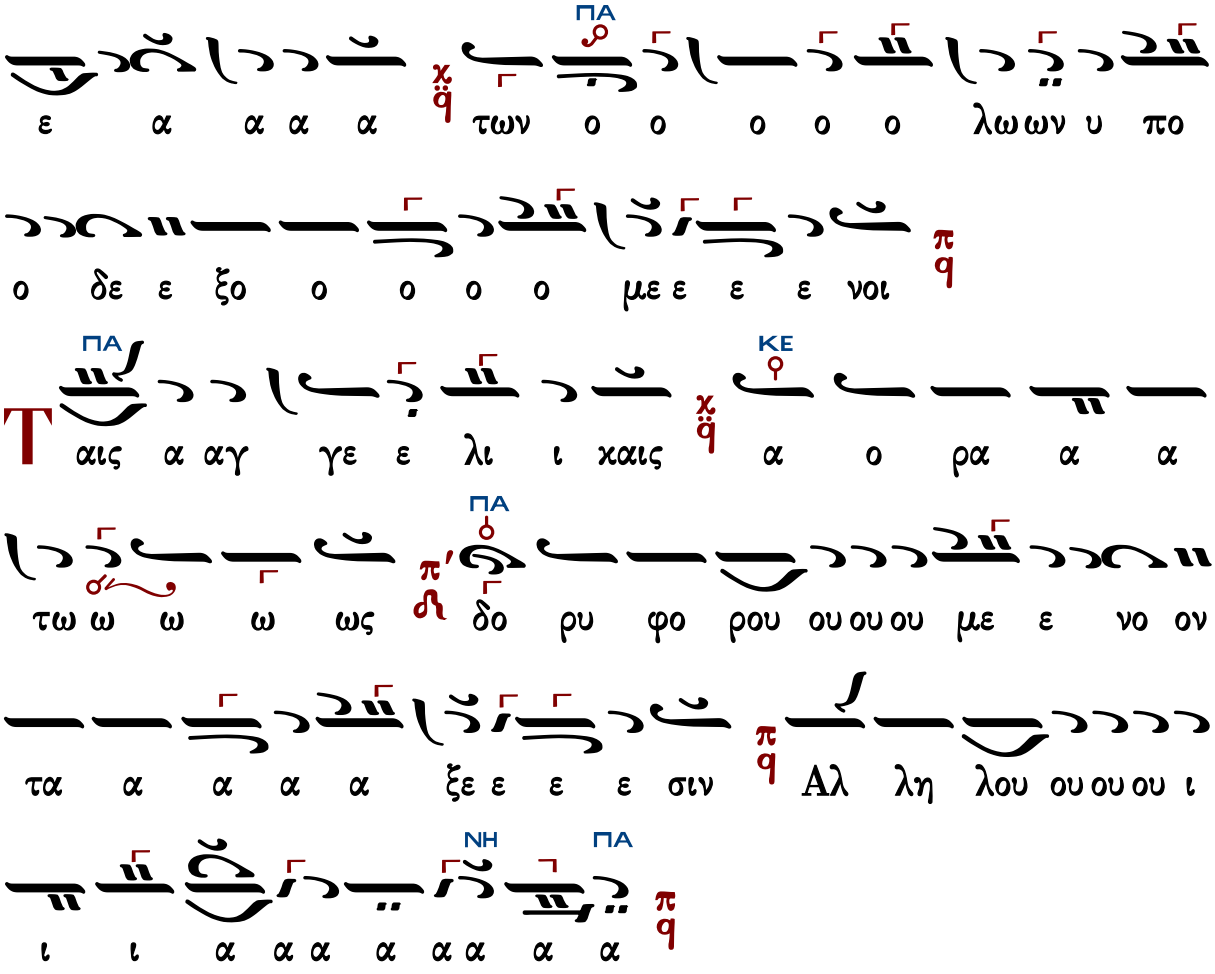

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.55#

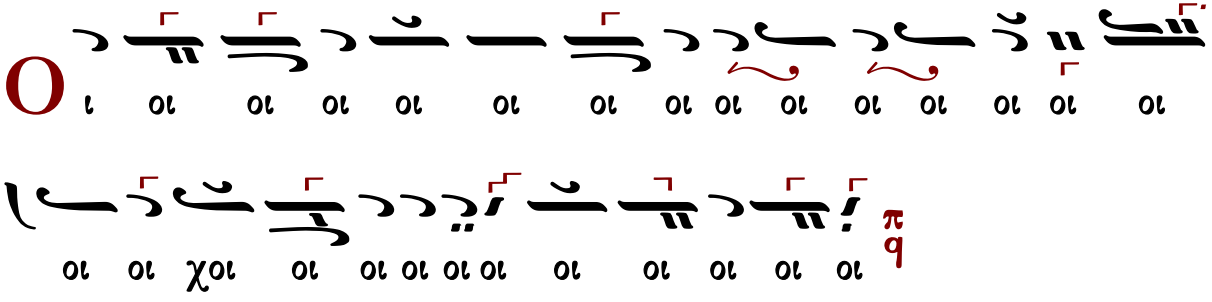

ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ρι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βι ι ι ο τι ι χη η ην α πο θω ω ω ω με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α σα αν τη ην

δο ο ο υ μνον προσ α α α α α α α δο ο ον τε

γι ο ον υ υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α α α α

τρι α α α α α α δι ι ι τον τρισ α α α

α α χα α α α ια α α α α α α α α α α

τρι α α α α α α α α α α α α α α α α

οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ι ι μνα α α αν
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α α α α
α α α α των ο ο ο ο ο λω ω ων υ πο
δε ξο ο ο με ε ε νοι οι οι
αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.102#

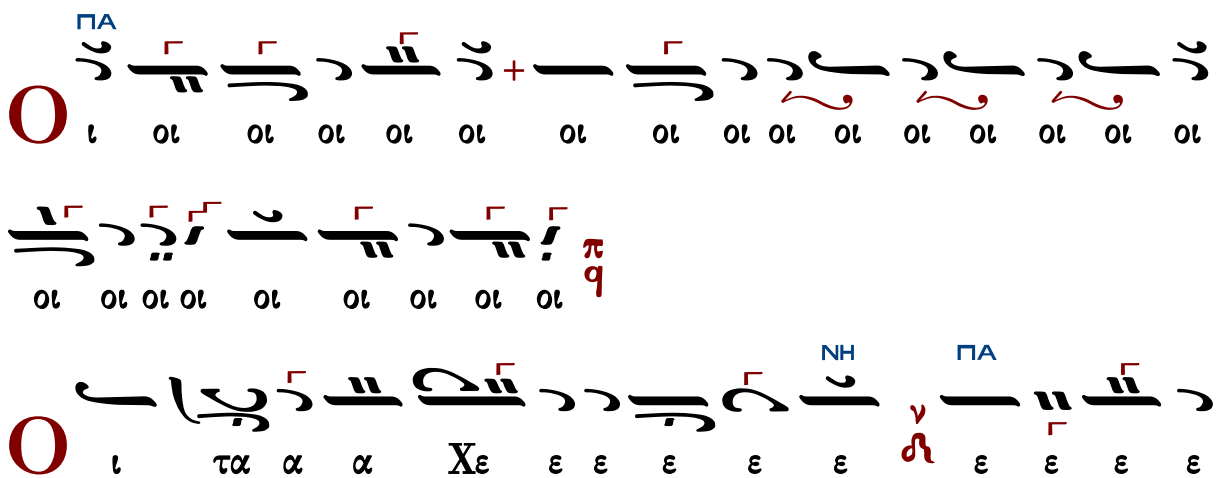

ΚΕ
ι ι ι ιι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως χ ει
χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ζο ον τε ε ες χαι αι αι αι αι
ΔΙ
αι τη ζω ο ο ο ο ποι ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α
ΚΕ
α α α α α α α α α α χα α α α α α
ΔΙ ΠΑ
α α α α α α α α α α α α α Τρι α α α α
α δι ι τον τρι ισ α α α γι ι ο ο ο ο ον
ΔΙ ΠΑ
υ υ υ μνο ο ον προσ α α α α ια α α α α α

α δο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α α

δο ον τε ε ες πα α σα αν τη ην βι ι ι ο

τι ι χη η ην α πο θω ω ω με ε ε ε ε

θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε

ρι ι μνα α α α α α ια α α α α α αν

ΝΗ ΠΑ

ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε βα σι λε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α τω ων ο ο ο λων υ πο δε

ξο με ε ε ε νοι

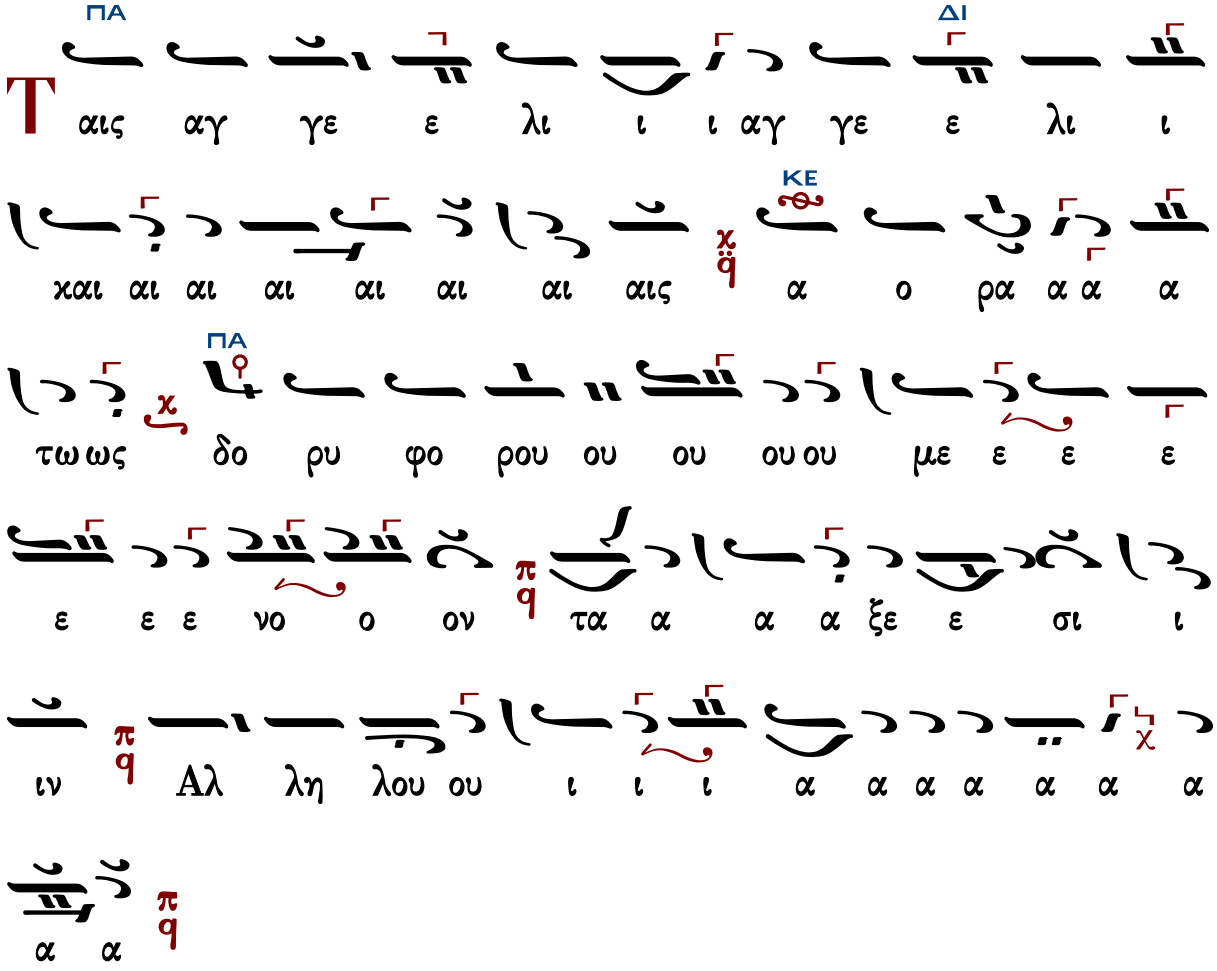

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ π ϋ Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.53#

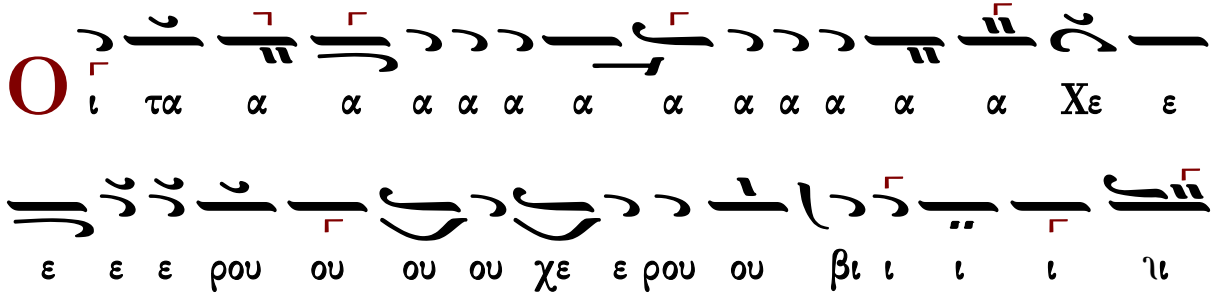

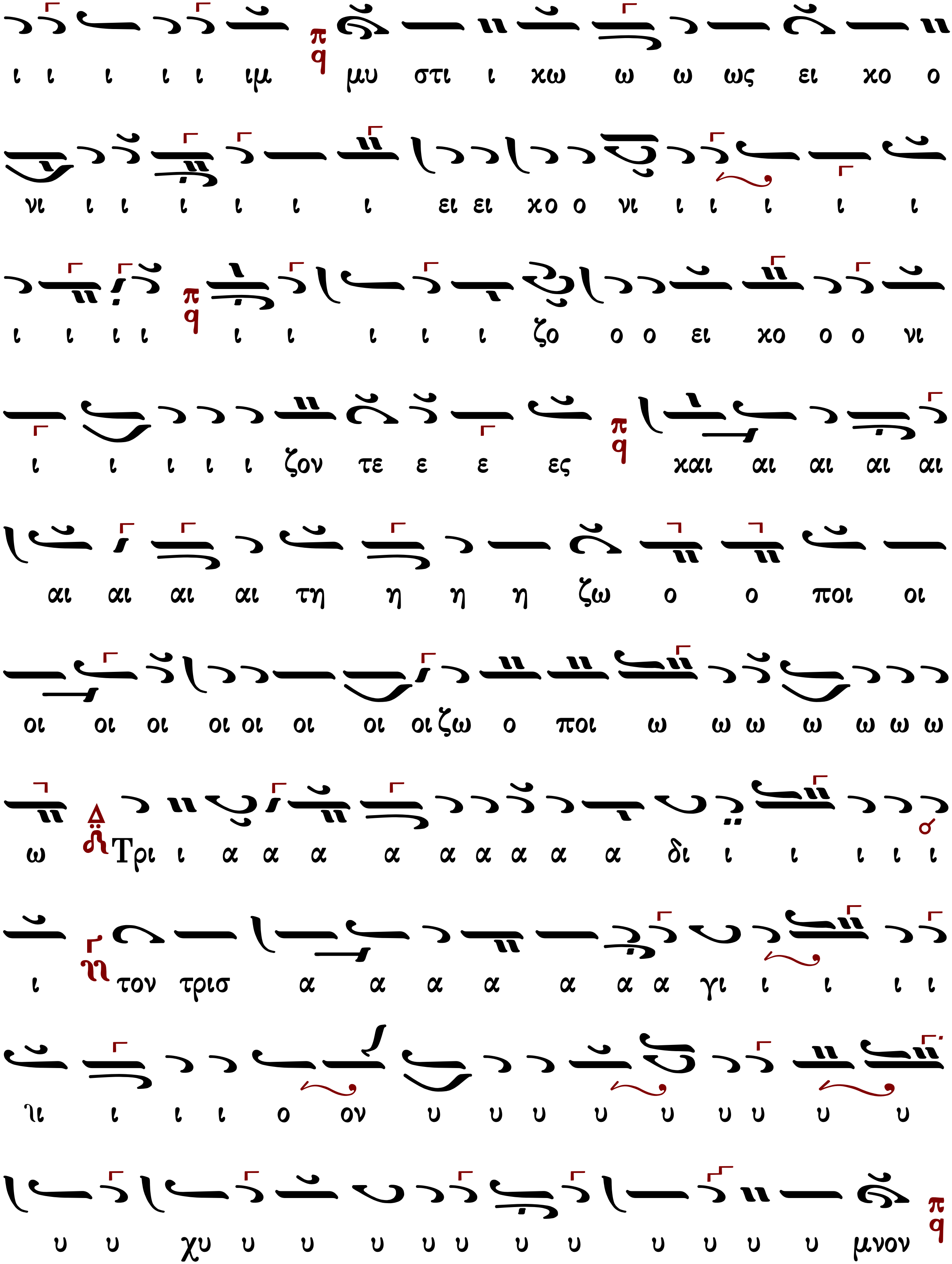
ι ι ι ι ι ιμ μυ στι ι χω ω ω ως ει χο ο
νι ι ι ι ι ι ι ει ει χο ο νι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει χο ο ο νι
ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι
αι αι αι αι τη η η η ζω ο ο ποι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι ι α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι
ι τον τρισ α α α α α α α γι ι ι ι ι
ι ι ι ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον

ω
προ ο ο υ μνο ον προσ α α α α ια α α α α α α α
α α α α υ μνο ον προ οσ α α α α α α α
α α α α α α α α δο ο υ μνο προ ο οσ α α
α α α α δον τε ε ε ες πα α α α α α α
π q
α α α σα αν τη ην βι ι ο τι ι χη η
π q
ην α πο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε
χ q
θα α α με ε ε ρι ι ι ι με ε ε ρι ι
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε βα σι
μνα α α α α ια α α α α α α α αν
π q
λε ε ε ε ε ε ε α α α α τω ων ο λω ων
π q

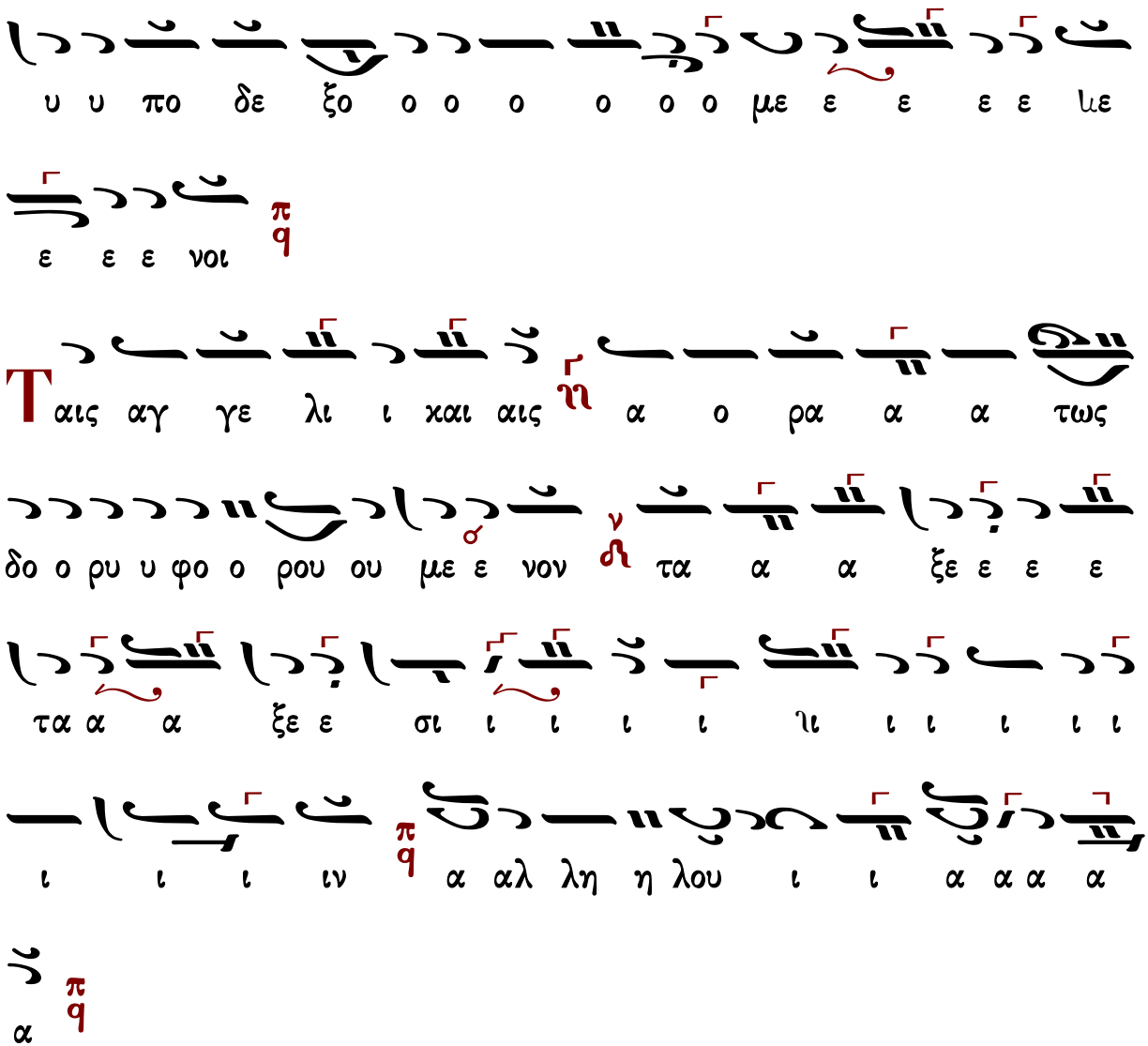

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ ϊ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.26#

ΠΑ

ι ι ι ι ι ι ι ι χε ε ε ε ε ε

ΚΕ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΠΑ

ε ε χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΚΕ

ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι

ΠΑ

μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο νι ι ι ι

ΜΕΛ ΠΑ

ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ει ει ει χο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

νι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε με

ε ε ε ε ε ες χαι τη ζω ω ο ο ποι οι οι ω

ΚΕ

ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ
α α α α α α α α α τρι α α α α
ΠΑ
α α α α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι
ΖΟ
ΔΙ
ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον προ οσ α
ΠΑ
α α α δο ο ο ο υ μνο ον προ ο οσ α α α α
α α α δο ον τες πα σα αν τη ην βι ι ο τι
ΚΕ
ι χη η ην α πο θω ω ω ω ω με ε α α
ΖΟ
πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε ε ρι
ι μνα α αν
ΠΑ
ΔΙ
ς το ον βα σι λε ε α των ο ο ο λω

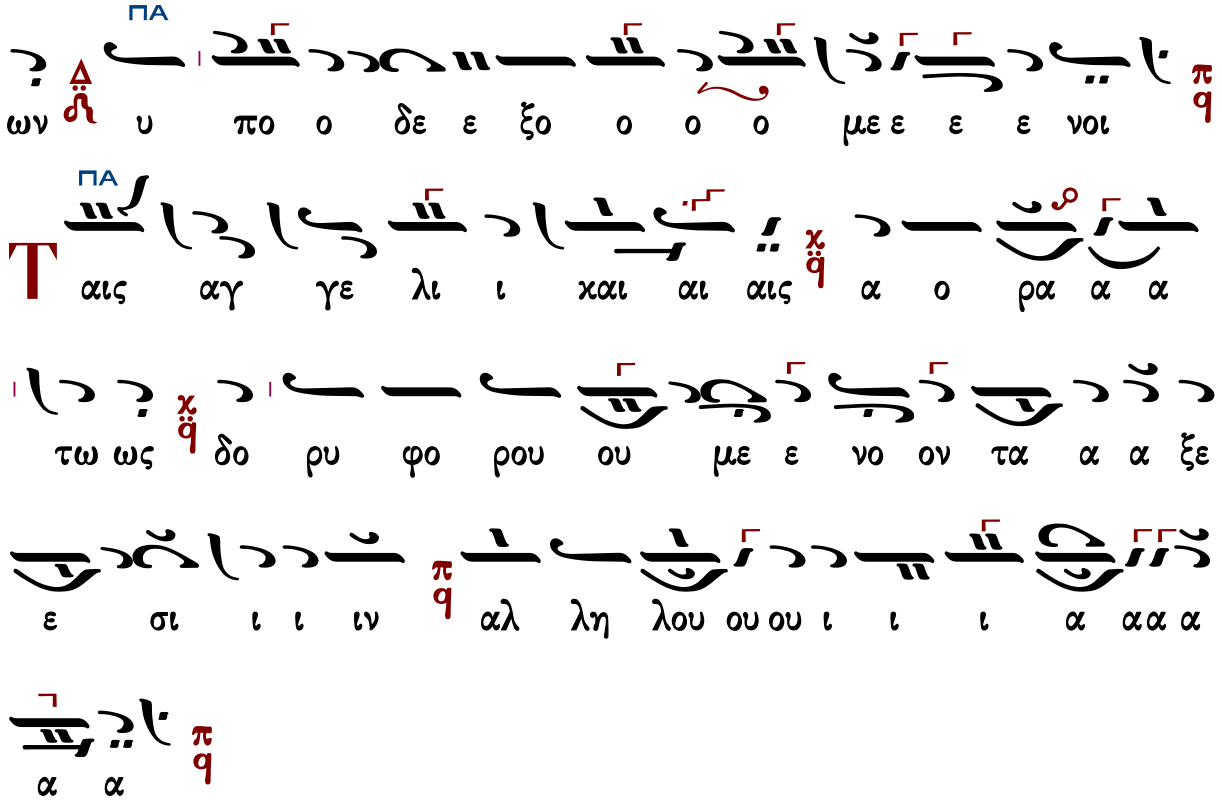

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

χορωδιακὸ
(Μινόρε)

Ἦχος λ π ϱ̈ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.70*

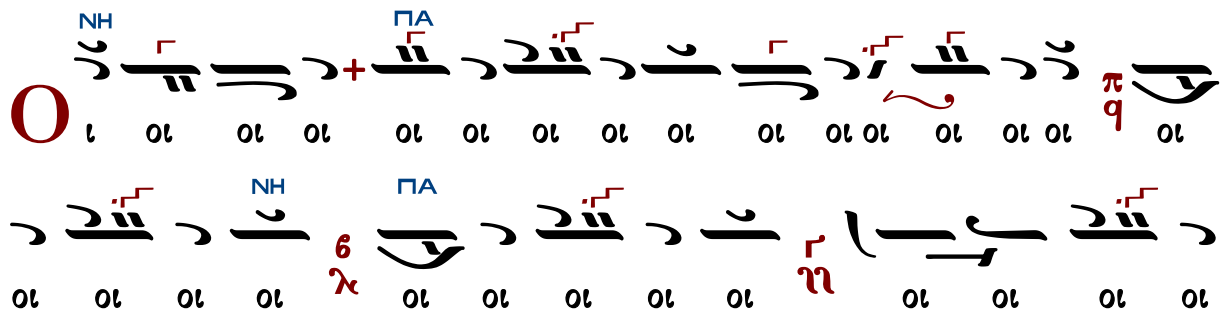

ΠΑ
ΚΕ↓
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΠΑ
O
ι τα α α α α α α α α α α Χε ρου ου
βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

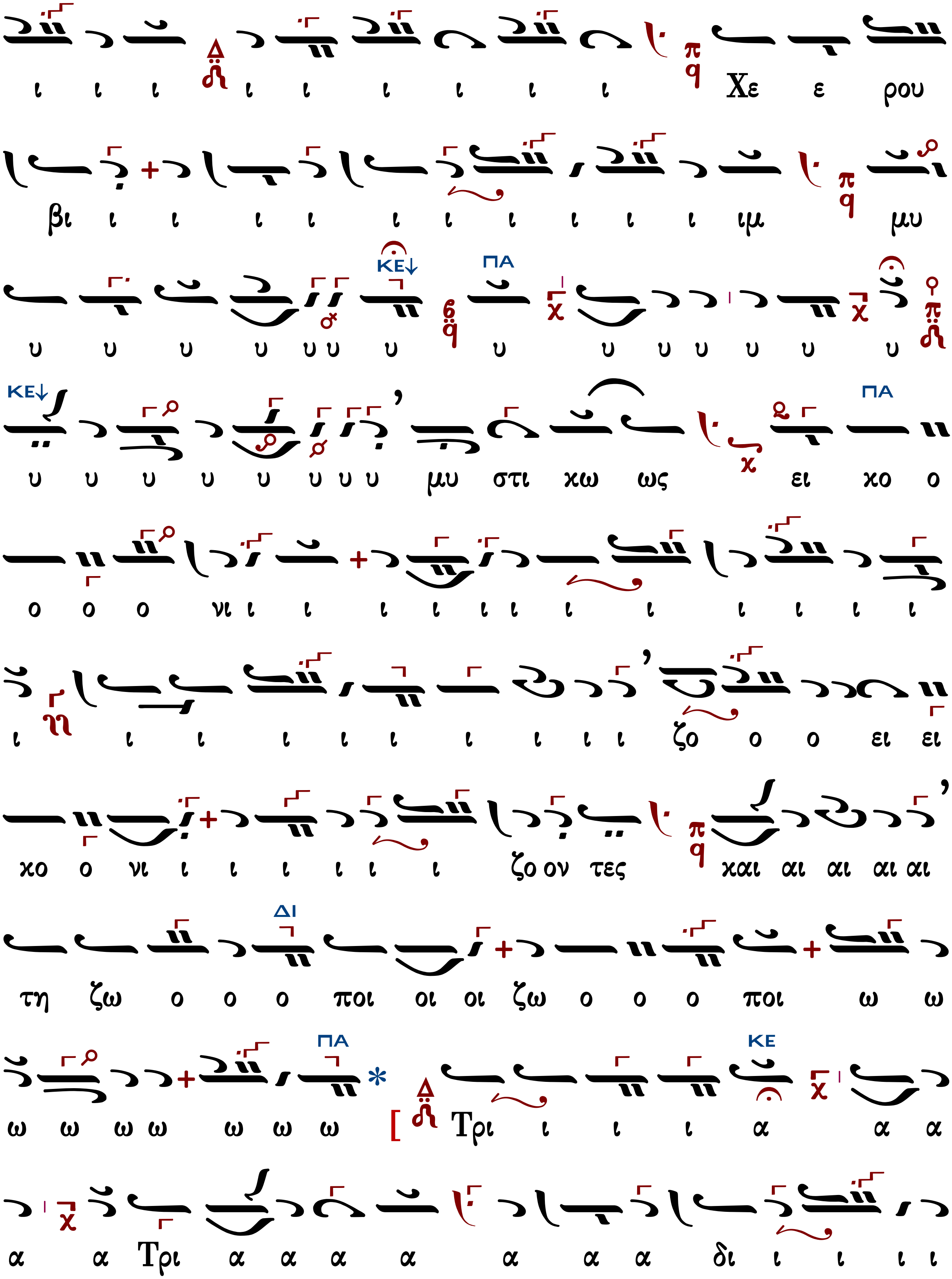
ι ι ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου
βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ
ΚΕ ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΚΕ ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ μυ στι κω ως ει κο ο
ο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζω ο ο ει ει
κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζω ον τες και αι αι αι αι
ΔΙ
τη ζω ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω
ΠΑ ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω [Τρι ι ι ι α α α
α α Τρι α α α α α α α δι ι ι ι ι

ΠΑ

ι τον τρι ισ α α α α α γι γι ι

ο ο ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ

ΚΕ↓ ΠΑ

υ υ υ υ υ υ μνον προ] οσ α α α

ΜΕΛ

α α α α δο ο ο ο υ υ μνον προ ο οσ α α α

ΚΕ↓

α α α α δο ο ον τε ε ε ε ε ες πα

σαν την βι ι ο ο τι ι ι χη ην α πο

ΠΑ

ο θω ω ω ω ω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι

ι ι μνα α α α α αν

ἑτέρα θέσις Βασιλείου Νικολαΐδη

ΚΕ

Τρι α α α α α ια α α α α α α α α

α α α α α ιε ε Τρι α α α ια α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α ια α α α α ιε ε ε Τρι α α α α α α α

α α α α δι ι τον τρισ α α α

α α α α γι ι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ μνο ον προσ

ΠΑ

ΠΑ

ω ς τον Βα σι λε α των ο ο ο ο λων

υ υ πο ο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

ΠΑ ΚΕ

Τ αι αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α

ΠΑ

α α τως δο ρυ φο ρου ου με ε νον τα α α

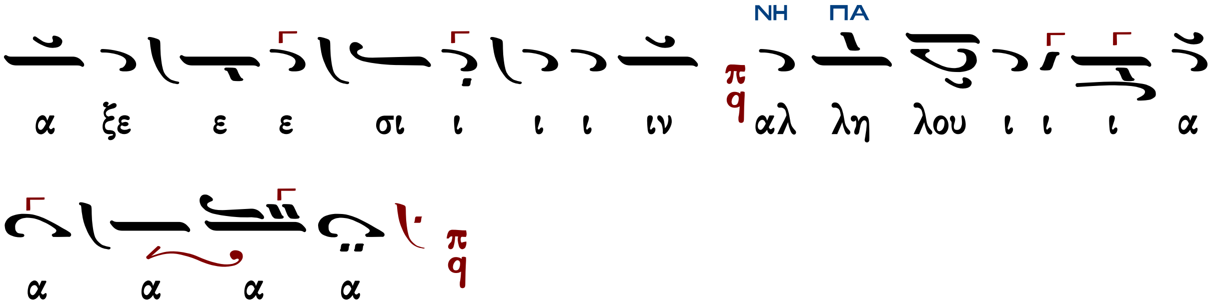

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ/π ᾳ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.333#

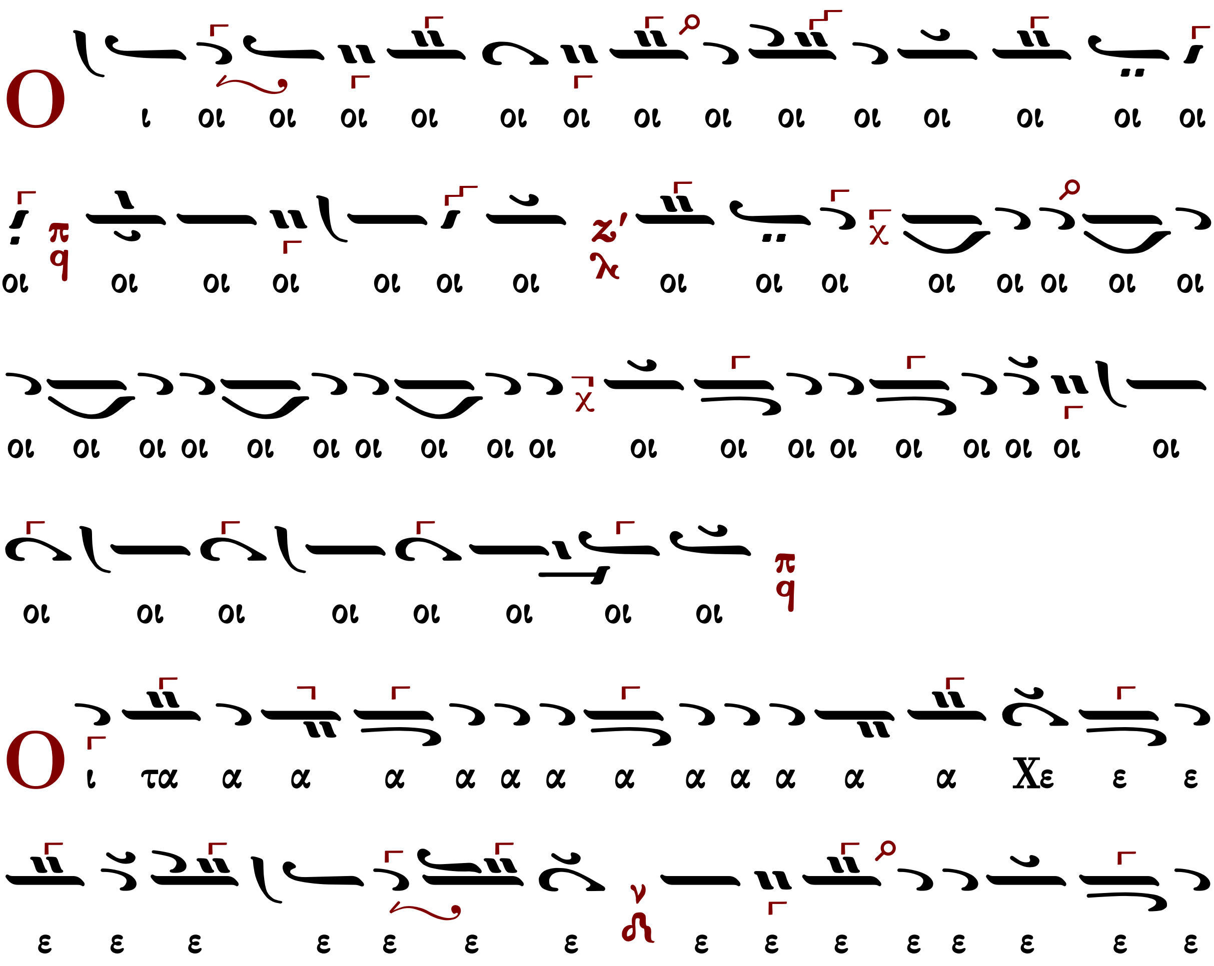

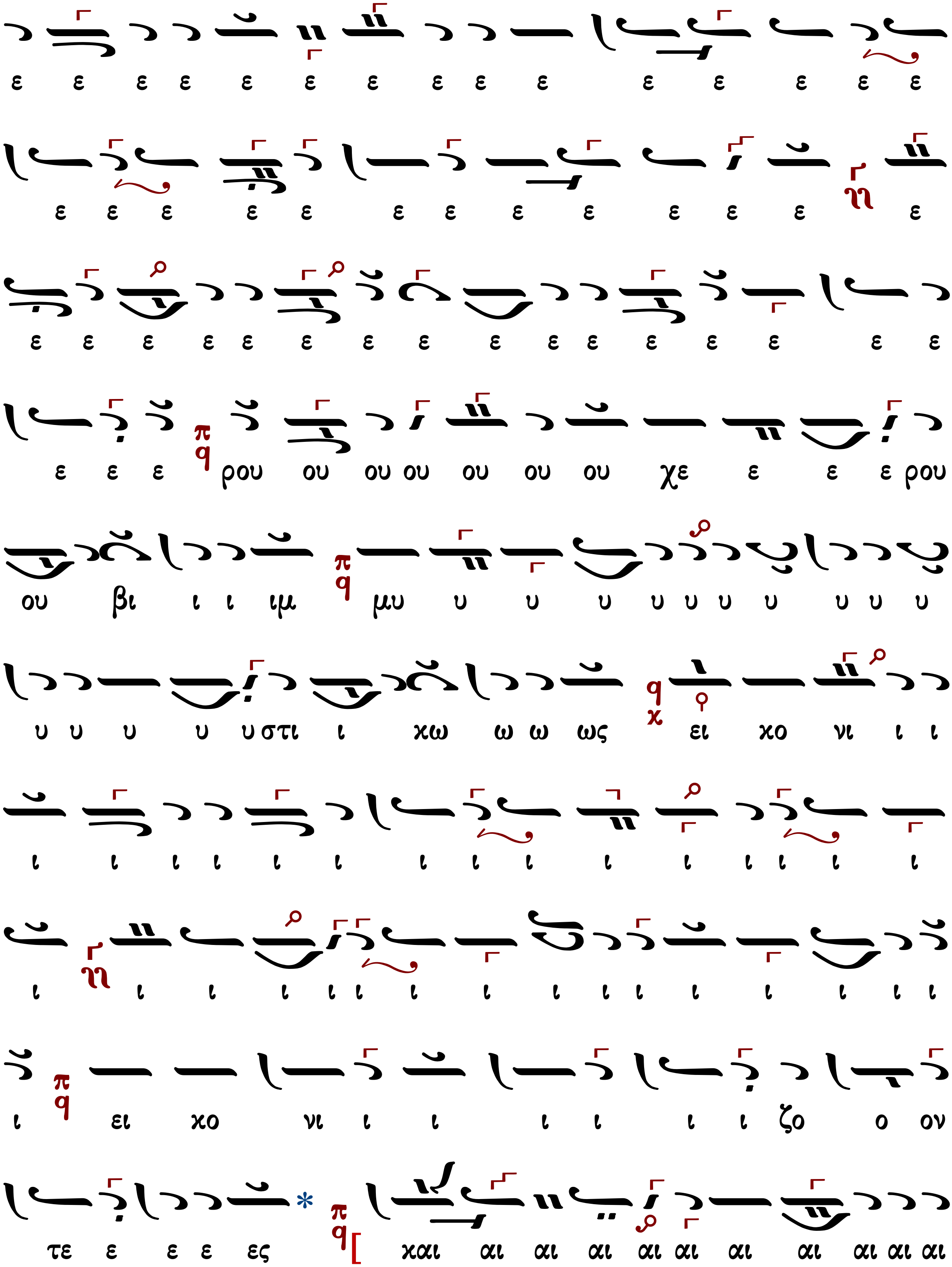
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου χε ε ε ε ρου
ου βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ στι ι χω ω ω ως ει χο νι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ει χο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

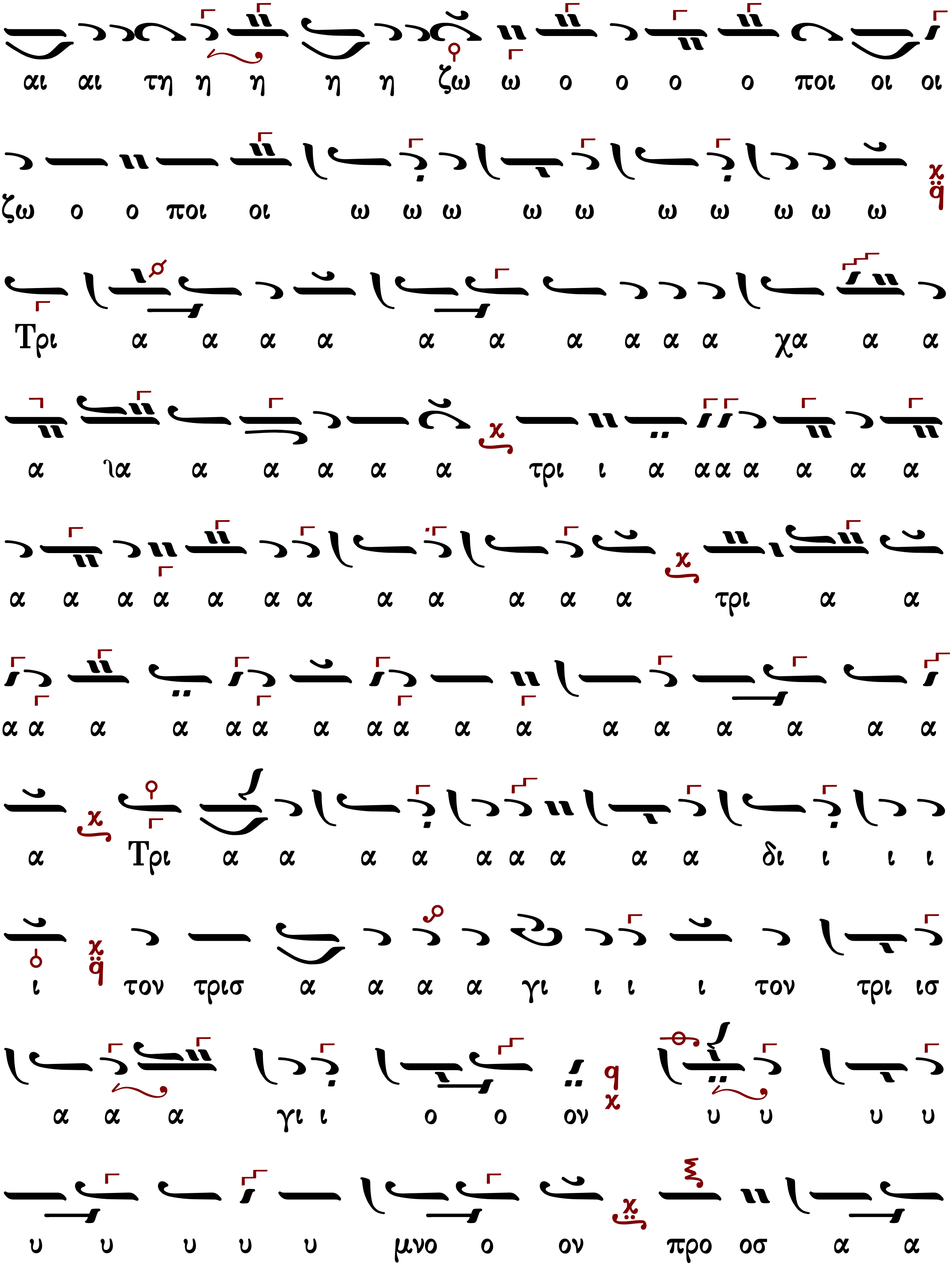
αι αι τη η η η η ζω ω ο ο ο ο ποι οι οι
ζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
Τρι α α α α α α α α α α χα α α
α ια α α α α α τρι ι α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α τρι α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α Τρι α α α α α α α α α δι ι ι ι
ι τον τρισ α α α α γι ι ι ι τον τρι ισ
α α α γι ι ο ο ον υ υ υ υ
υ υ υ υ υ μνο ο ον προ οσ α α

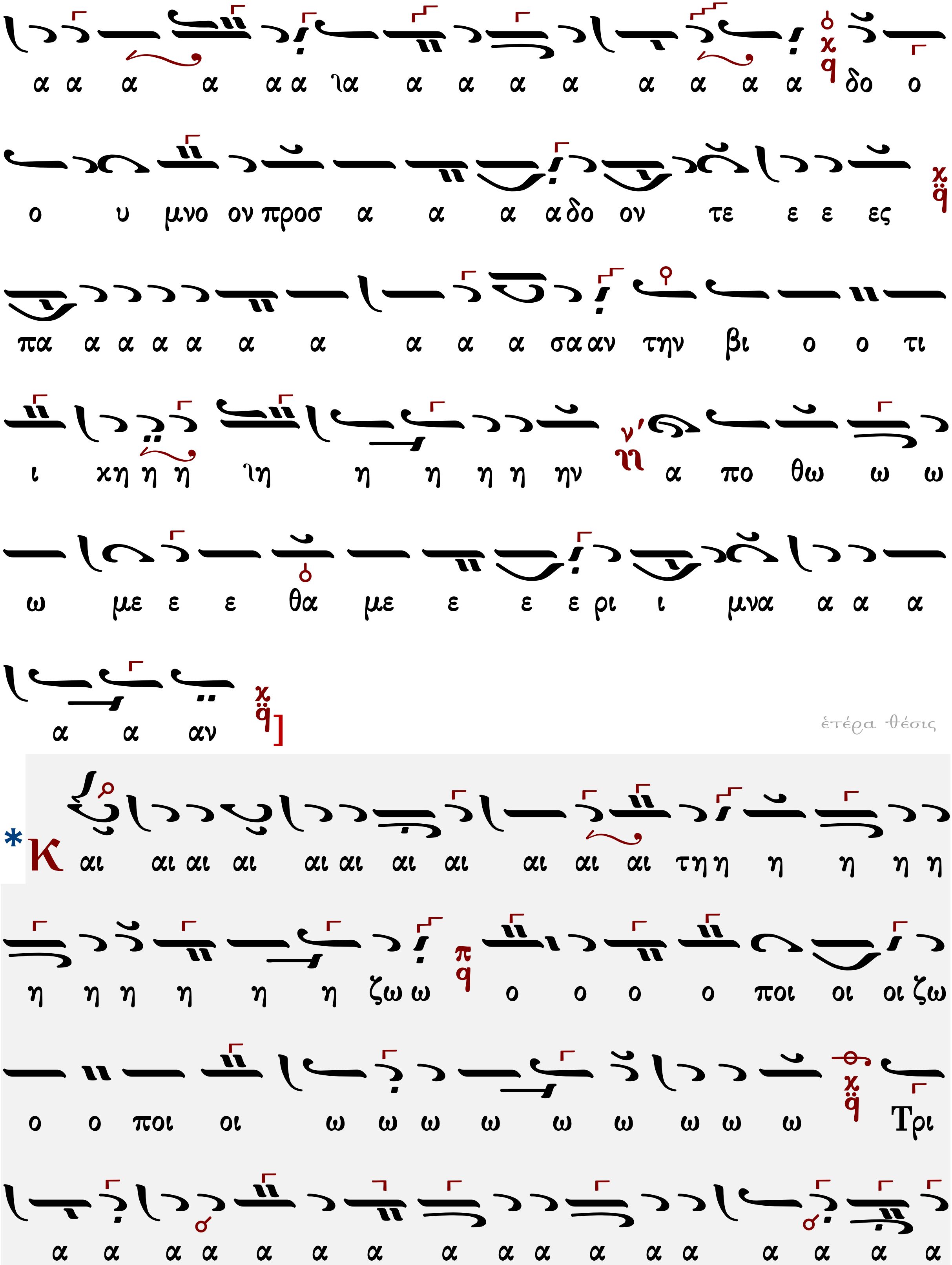
α α α α α α ια α α α α α α α α δο ο
ο υ μνο ον προσ α α α α δο ον τε ε ε ες
πα α α α α α α α α α σα αν την βι ο ο τι
ι χη η η ιη η η η η ην α πο θω ω ω
ω με ε ε θα με ε ε ε ρι ι μνα α α α
α α αν]
ἑτέρα θέσις
* Κ αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η
η η η η η η ζω ω ο ο ο ο ποι οι οι ζω
ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι
α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α χα α α α Τρι ι α α α α α
α α α α α α α α α α χα α α α α α
α α α α α χα α α α α α α α α α α
α α α α α χα α α α ιε ε Τρι α α α α α
α δι ι ι ι τον τρισ α α α α α γι ι ο ον
υ υ υ υ υ υ μνο ον προσ α α α α α α
α α α α α α α α α α α υ
μνο ον προ οσ α α α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε
ες πα α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α σα α αν τη

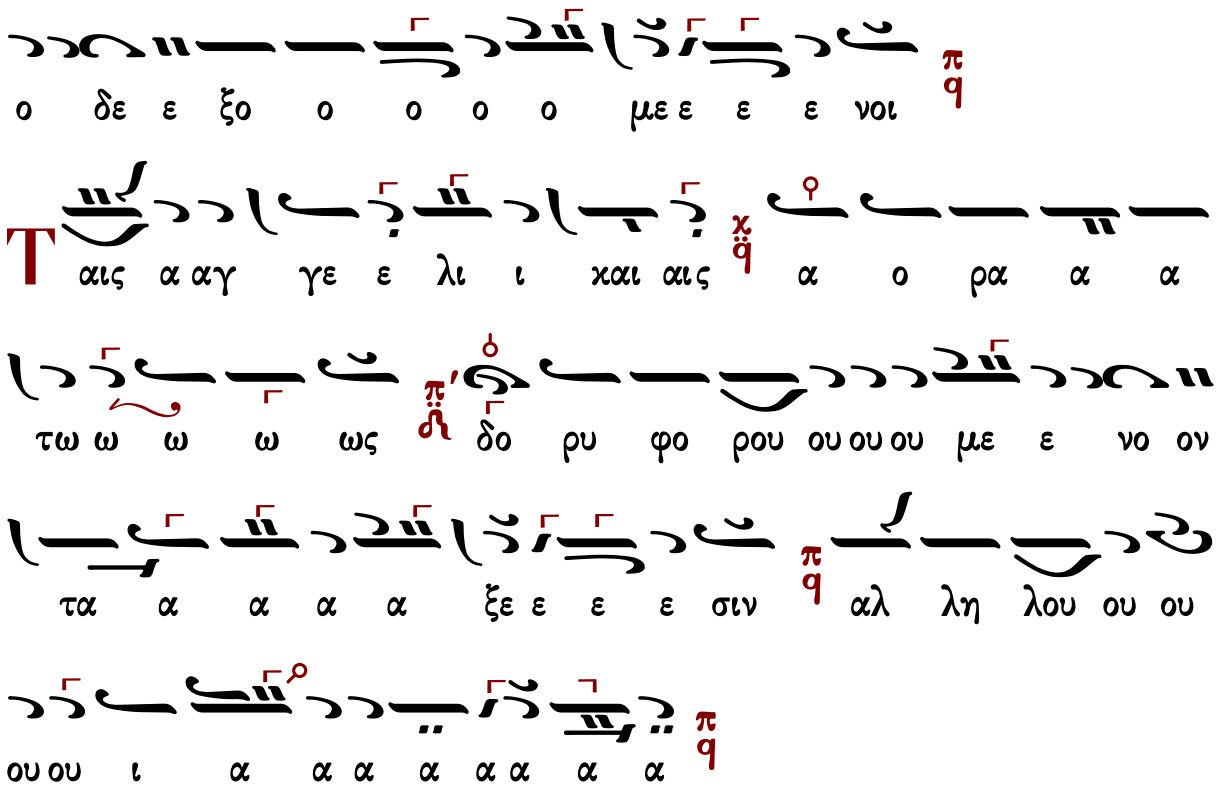

Βασιλείου Νικολαΐδη Ι (1915-1985)

Ρυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ ἀ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.11*

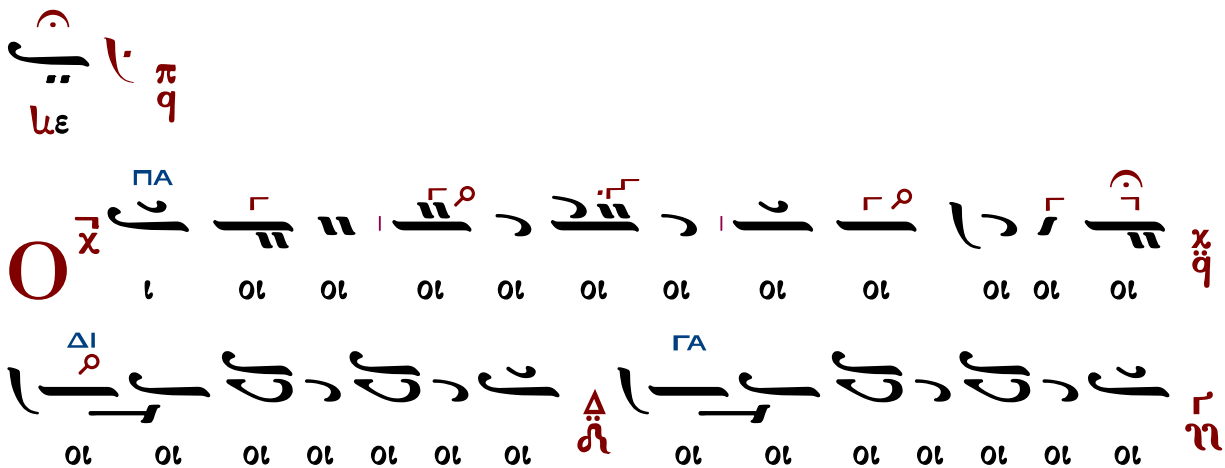

ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ
ΠΑ
Ο ι τα α Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ιμ
ΚΕ↓
ΠΑ
μυ στι ι χω ως μυ στι χω ω ως ει χο νι ι
ι ζο ο ο ο ον τε ε ε ε ες χαι αι αι
ΚΕ
αι αι τη ζω ω ο ποι οι ω ω Τρι ι ι ι
α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α χα α α α α α
Τρι α α α α α α α δι ι ι ι ι ι
ΠΑ
το ο ο ον τρισ α α α γι ι ο ον υ υ υ υ μνον
ΖΟ
προσ α α α δο ο ον τε ε ε ε ες πα α

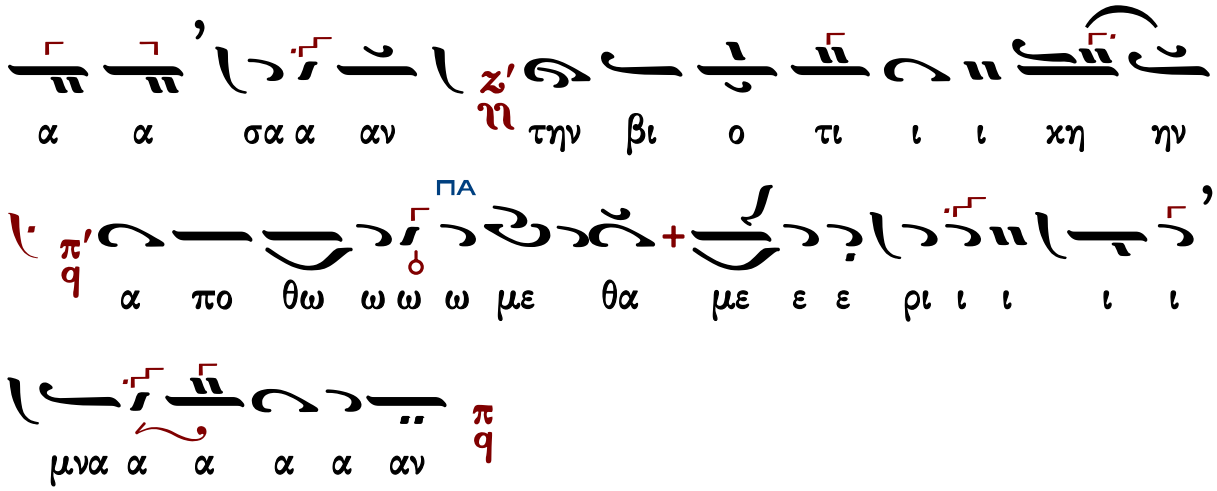

Ἦχος λ π ϊ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.12*

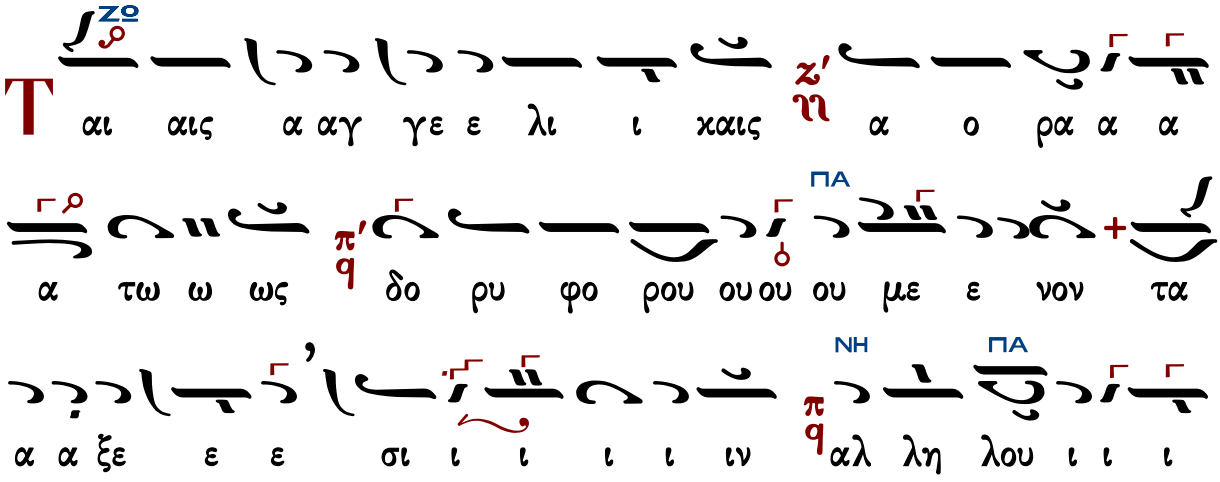

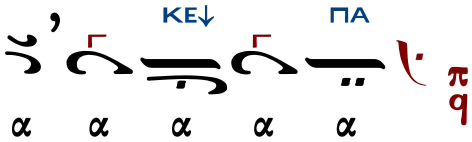

Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙ (1915-1985)

Ῥυθμὸς 4σημος

Ἦχος λ/π ᾳ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.28*

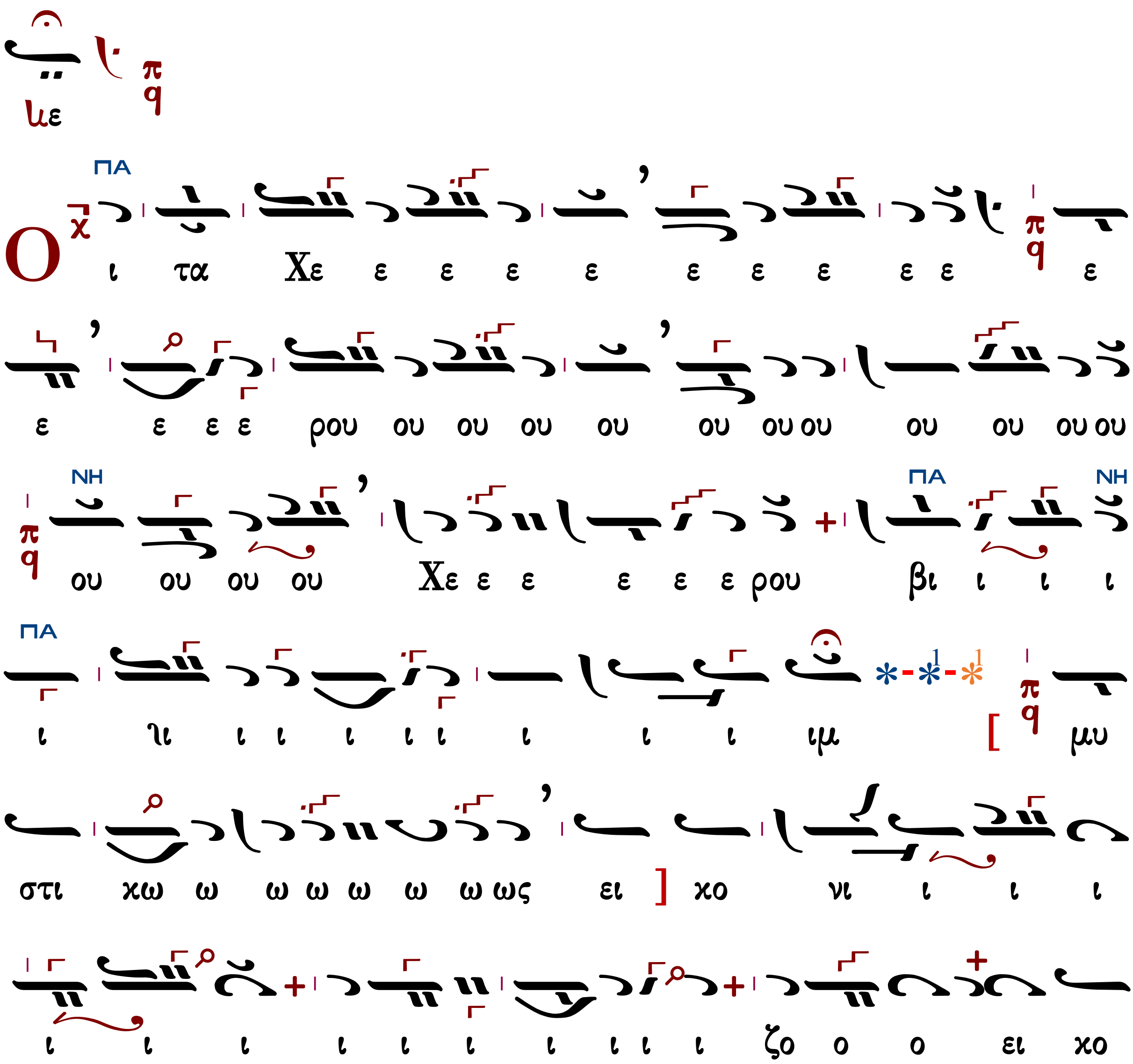

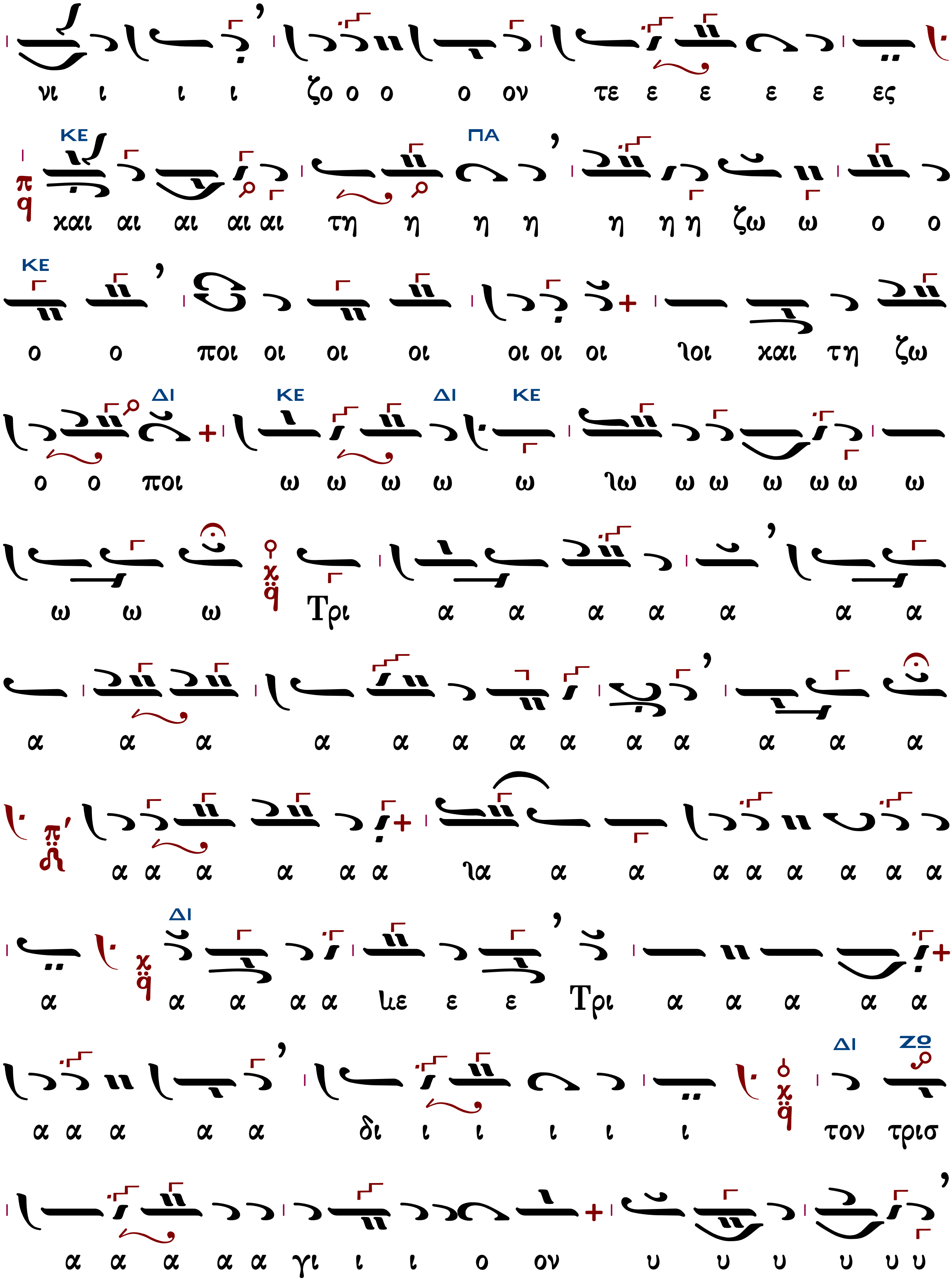
νι ι ι ι ζο ο ο ο ον τε ε ε ε ε ες
και αι αι αι αι τη η η η η η η ζω ω ο ο
ο ο ποι οι οι οι οι οι οι ιοι και τη ζω
ο ο ποι ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω Τρι α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α ια α α α α α α α α
α α α α α ιε ε ε Τρι α α α α α
α α α α α δι ι ι ι ι ι τον τρισ
α α α α α γι ι ι ο ον υ υ υ υ υ υ

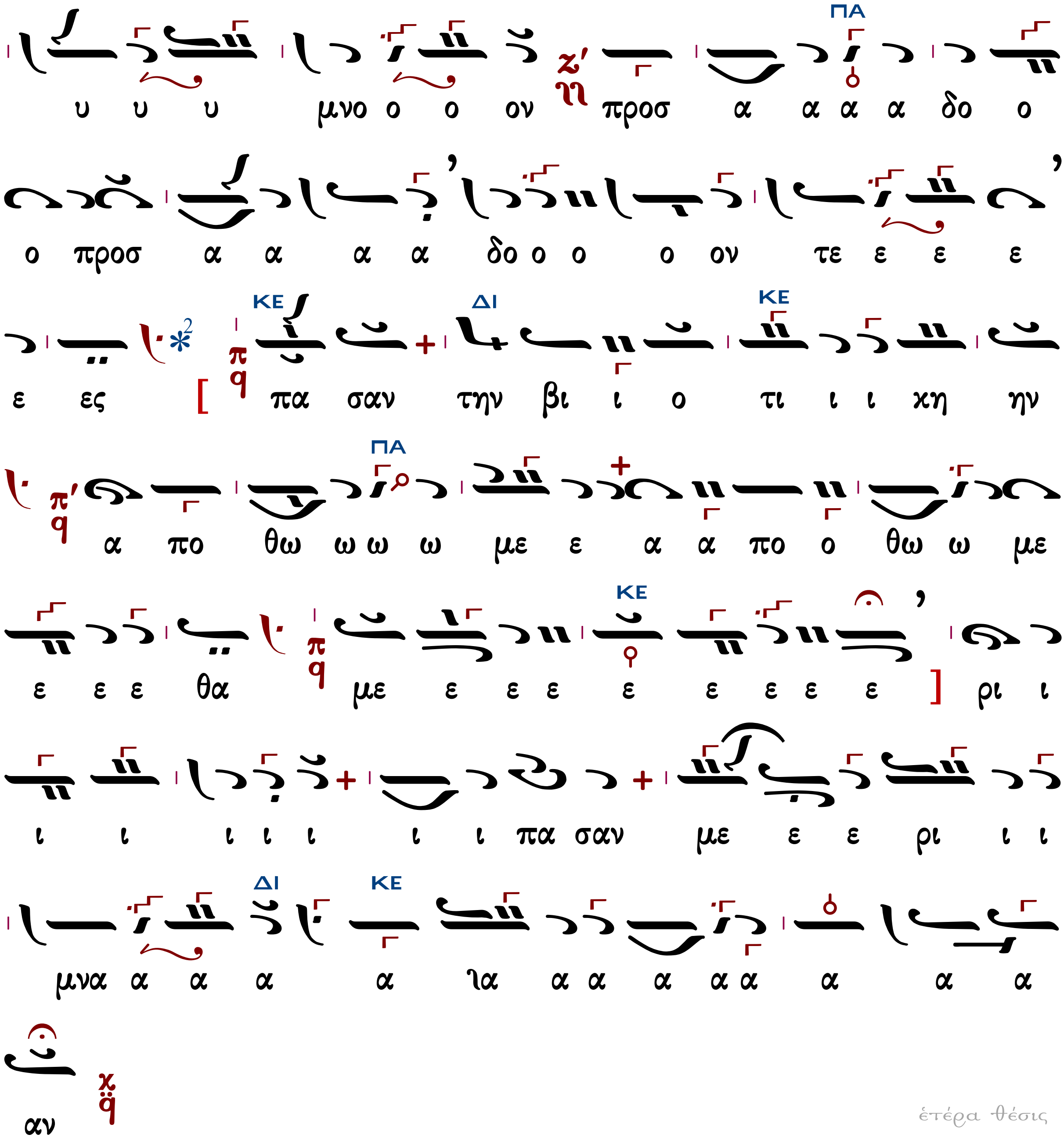
υ υ υ μνο ο ο ον προσ α α α α δο ο
ο προσ α α α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε
ε ες [πα σαν την βι ι ο τι ι ι χη ην
α πο θω ω ω ω με ε α α πο ο θω ω με
ε ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ε] ρι ι
ι ι ι ι ι ι ι πα σαν με ε ε ρι ι ι
μνα α α α α ια α α α α α α α α
αν

ἑτέρα θέσις

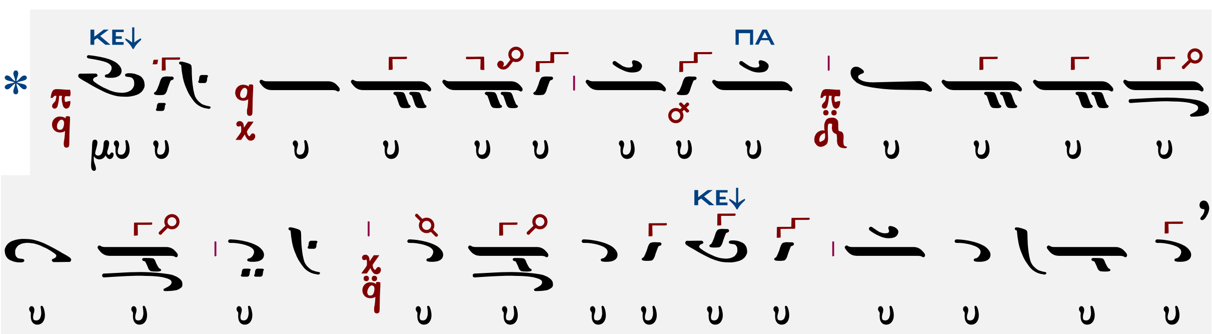
μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

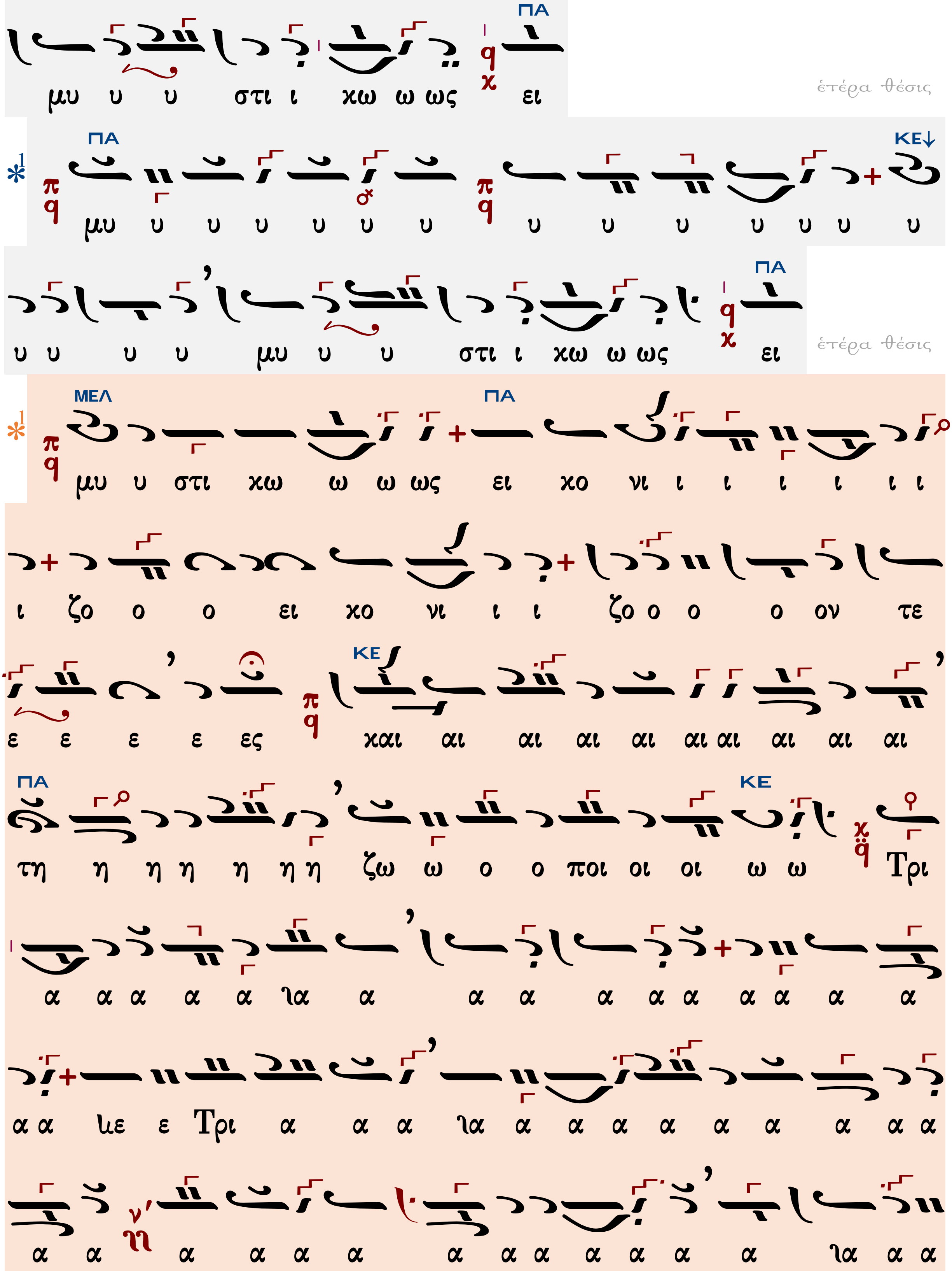
ΠΑ
μυ υ υ στι ι χω ω ως ει
ἑτέρα θέσις
ΠΑ ΚΕ
μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΠΑ
υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως ει
ἑτέρα θέσις
ΜΕΛ ΠΑ
μυ υ στι χω ω ω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι
ι ζο ο ο ει χο νι ι ι ζο ο ο ο ον τε
ΚΕ
ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ΠΑ ΚΕ
τη η η η η η η ζω ω ο ο ποι οι οι ω ω Τρι
α α α α α ια α α α α α α α α α α
α α ιε ε Τρι α α α ια α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α ια α α

α α ιιε ε ε Τρι α α α α α α α α α
α α δι ι τον τρισ α α α α α α α
γι ι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
μνο ον προσ α α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε ε
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ες πα α α α α α α α α α α σαν την
ΚΕ
ΠΑ
βι ι ο τι ι ι χη ην α πο θω ω ω ω με
ε ε θα με ε ε ρι ι ι ι ι μνα α α α α
α α α αν
ἑτέρα θέσις
*2
ΚΕ
πα α α α α α α α α α σα αν
πα α σαν την βι ο ο τι ι ι χη η ην α πο θω

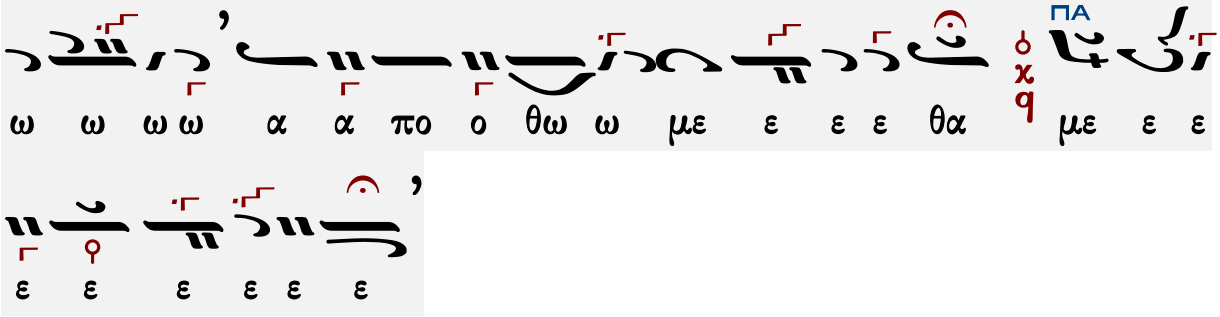

Ἦχος λ π ϊ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.12*

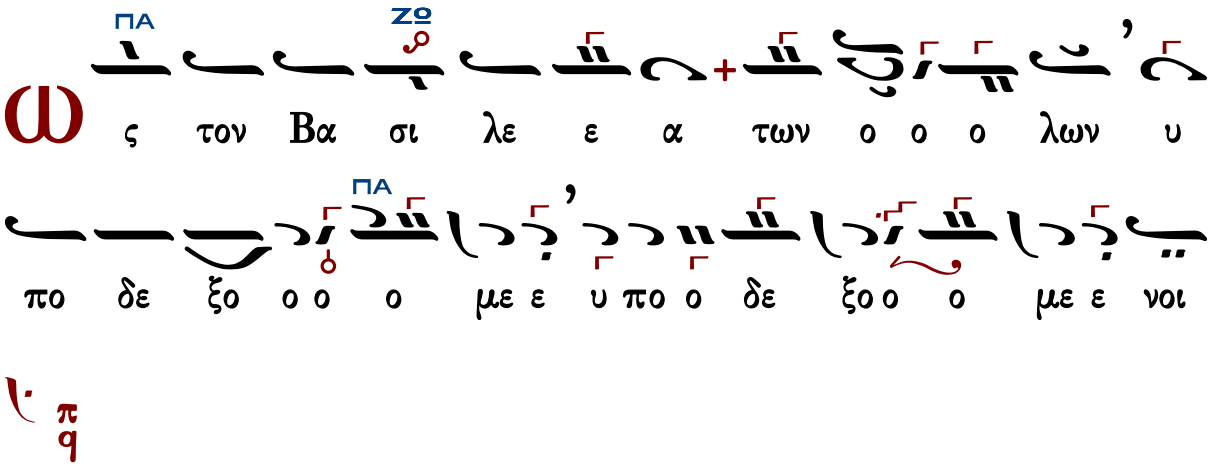

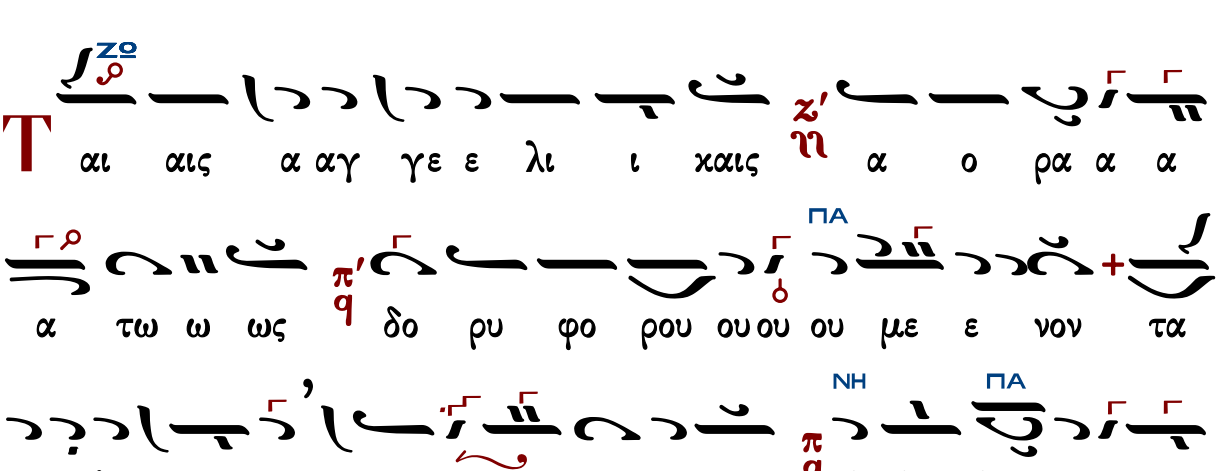

Βασιλείου Νικολαΐδη III (1915-1985)

Ρυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ̞ ϊ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.63*

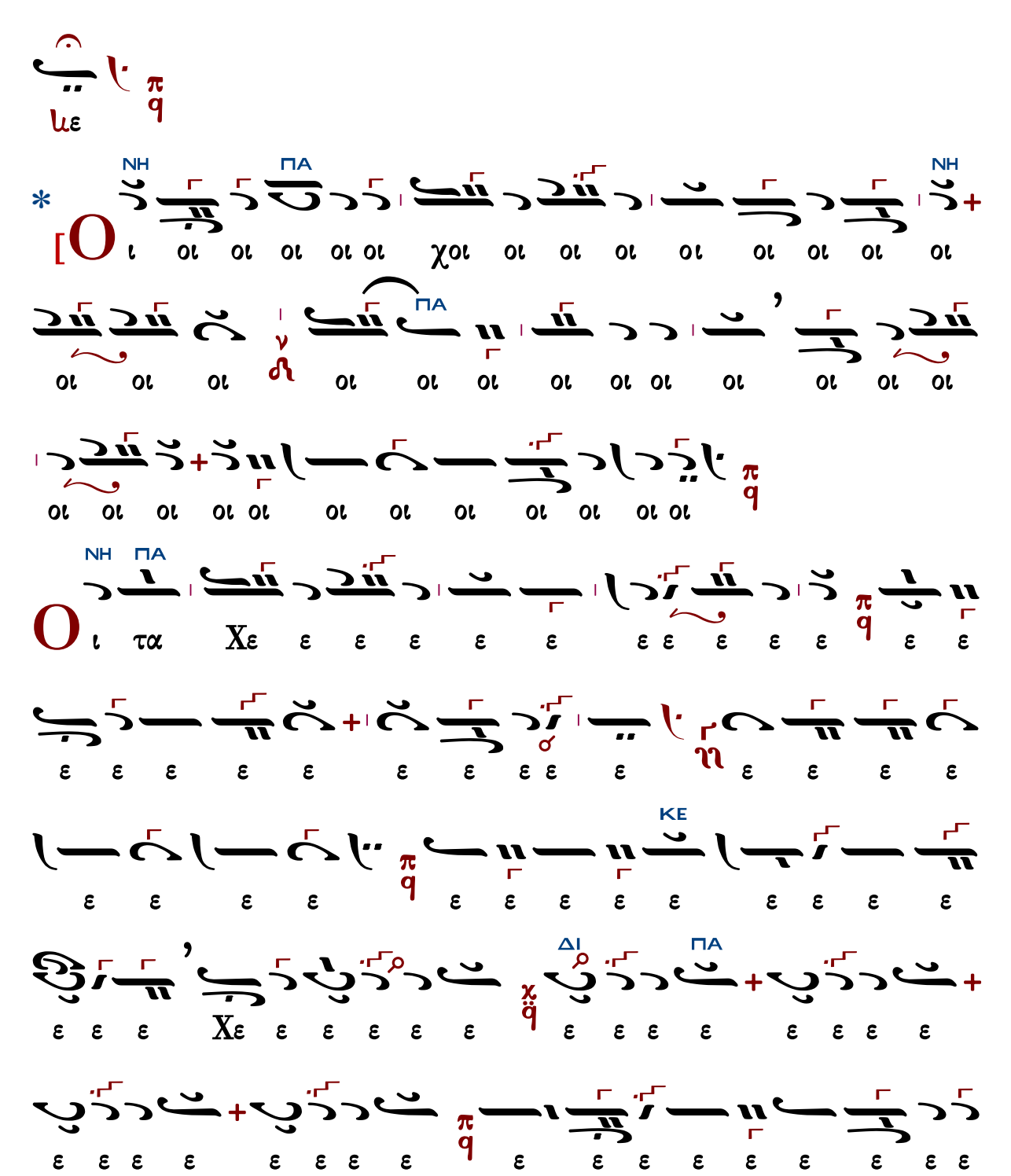

ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ↓

ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
Τρι

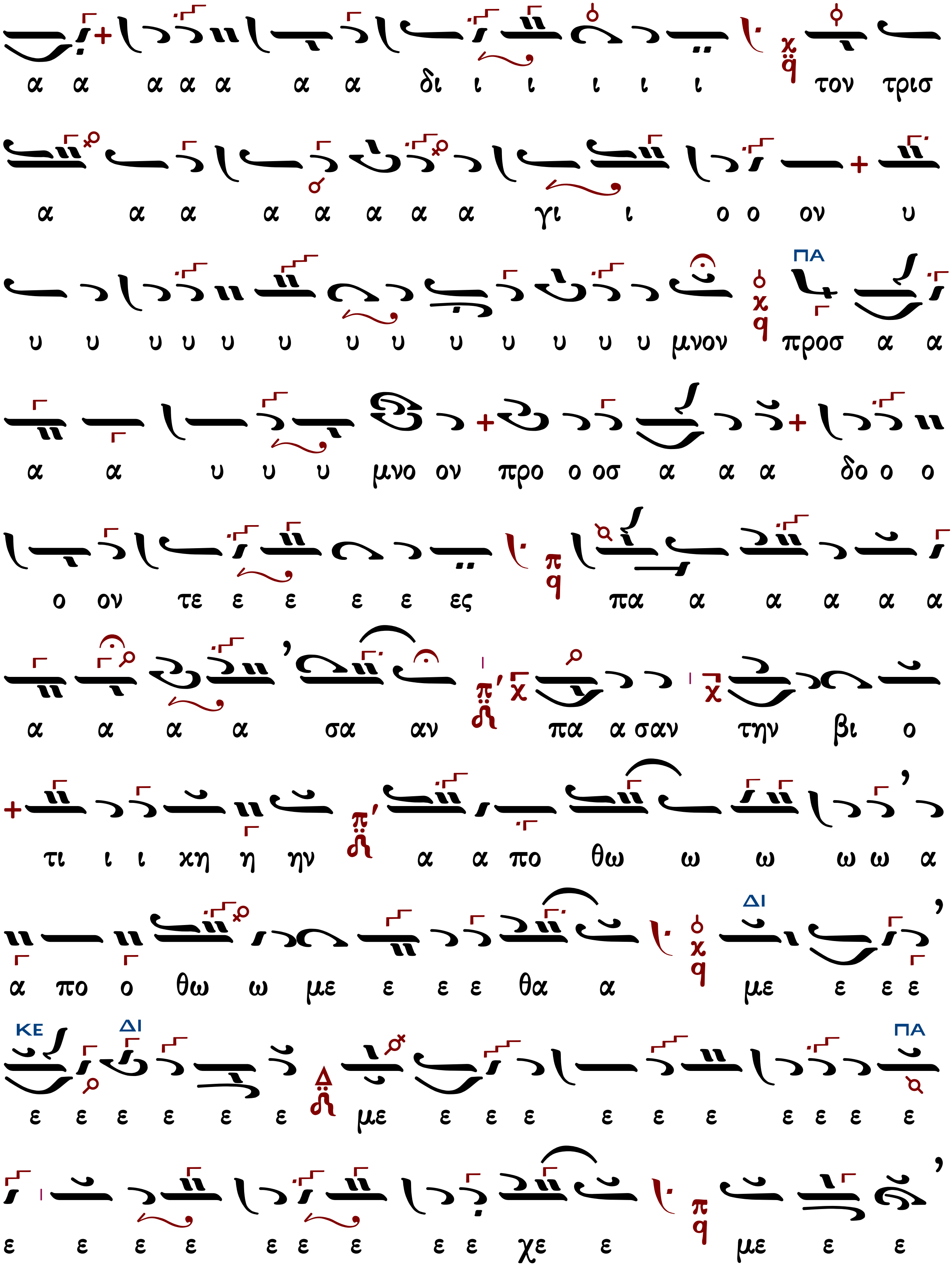
α α α α α α α δι ι ι ι ι ι τον τρισ
α α α α α α α α γι ι ο ο ον υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α
α α υ υ υ μνο ον προ ο οσ α α α δο ο ο
ο ον τε ε ε ε ε ες πα α α α α α
α α α α σα αν πα α σαν την βι ο
τι ι ι χη η ην α α πο θω ω ω ω ω α
ΔΙ
α πο ο θω ω με ε ε ε θα α με ε ε ε
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε με ε ε

ἑτέρα θέσις

*

Εἰσαγωγὴ σὲ ἀργὸ Χερουβικὸ πλ.α΄ Ἰακώβου Ναυπλιώτη

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.62*

Ἦχος λ ϋ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.12*

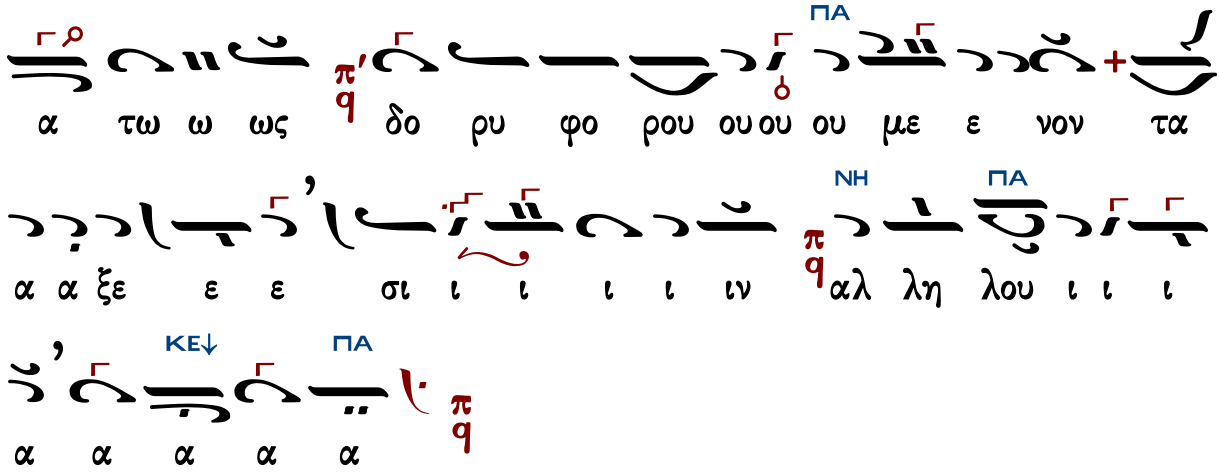

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἦχος λ ἀ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.91#

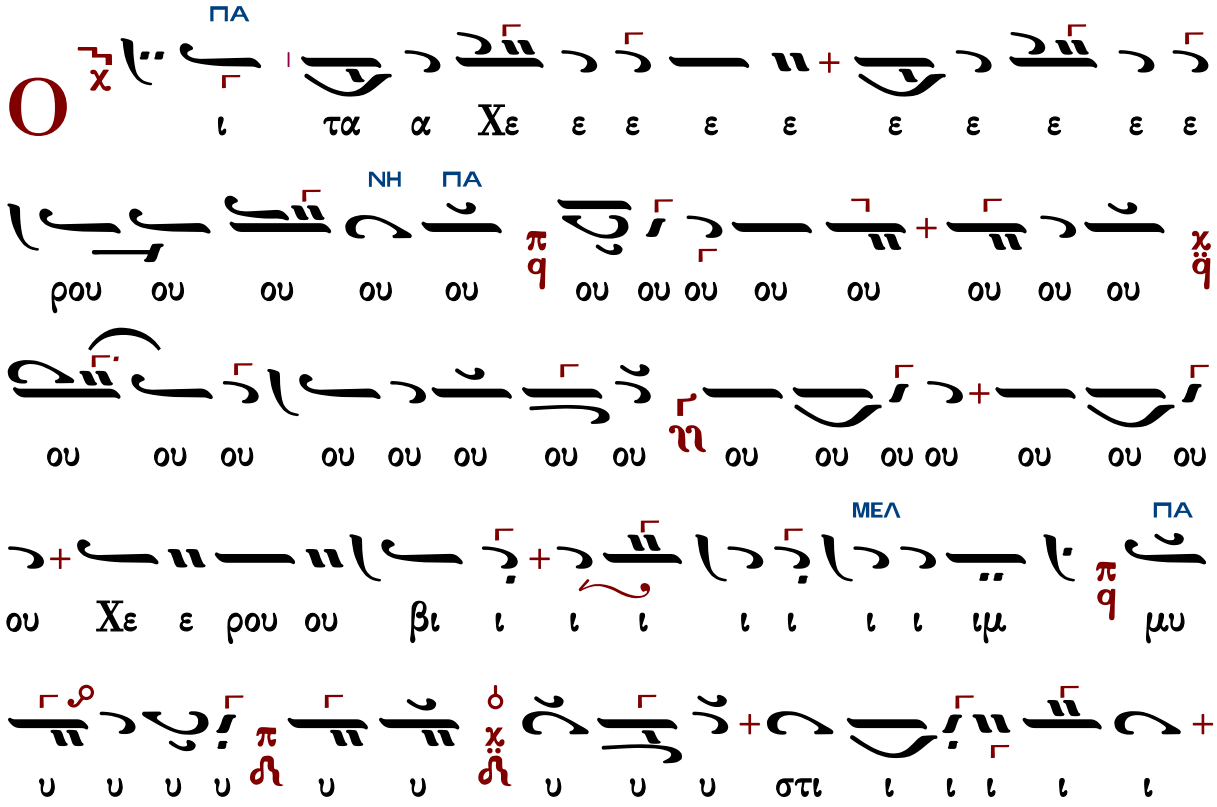

ΠΑ ΝΗ

ο ο χο ει ει ως χω ι στι υ υ μυ με ι ι ι

ον ο ο ο ο ο ι ι ζο ι ι ι ι ι ι νι

ΚΕ

ω ποι ο ο ο ω ζω χ τη αι αι αι χαι π τες

ΚΕ ΜΕΛ

α α α α α Τρι χ ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι με α α α α α α α α 6′ α α α α χ ο

ΠΑ ΔΙ

ο γι α α α α α δι χ τον τρισ α α α α α

ΠΑ ΔΙ ΖΟ

ο ο ο δο α α α α προσ π′ μνον υ υ υ υ ον

ον ο ο ο δο α α α α ο σο προ μνον υ ο ο ο

ΖΟ

α α α α α α α α πα α α π ες ε ε ε τε

ΠΑ ΚΕ

α χ ην χη ι ι τι ο ο ιβ ην τη σαν ζ′ α α

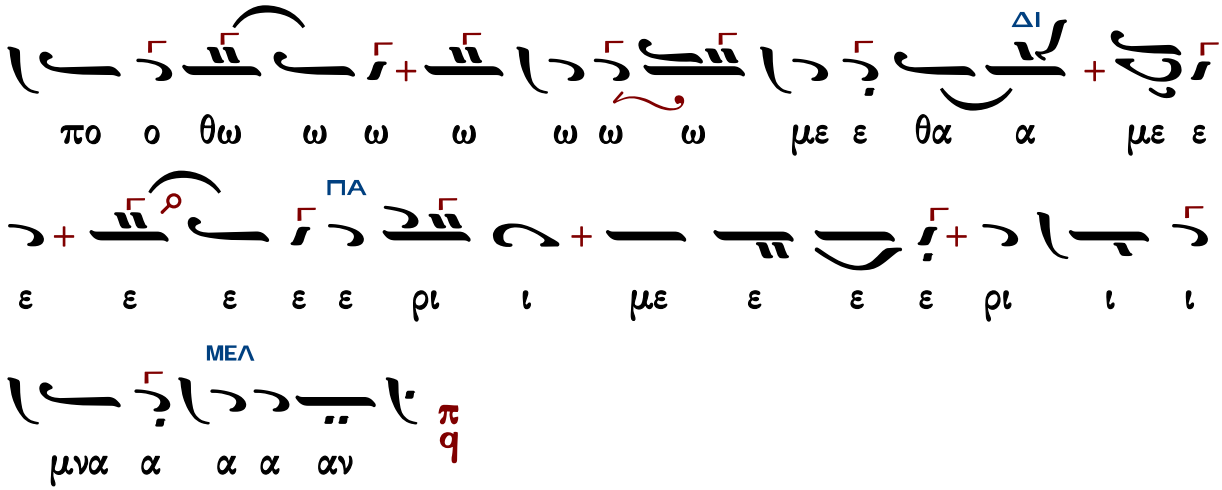

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.252#

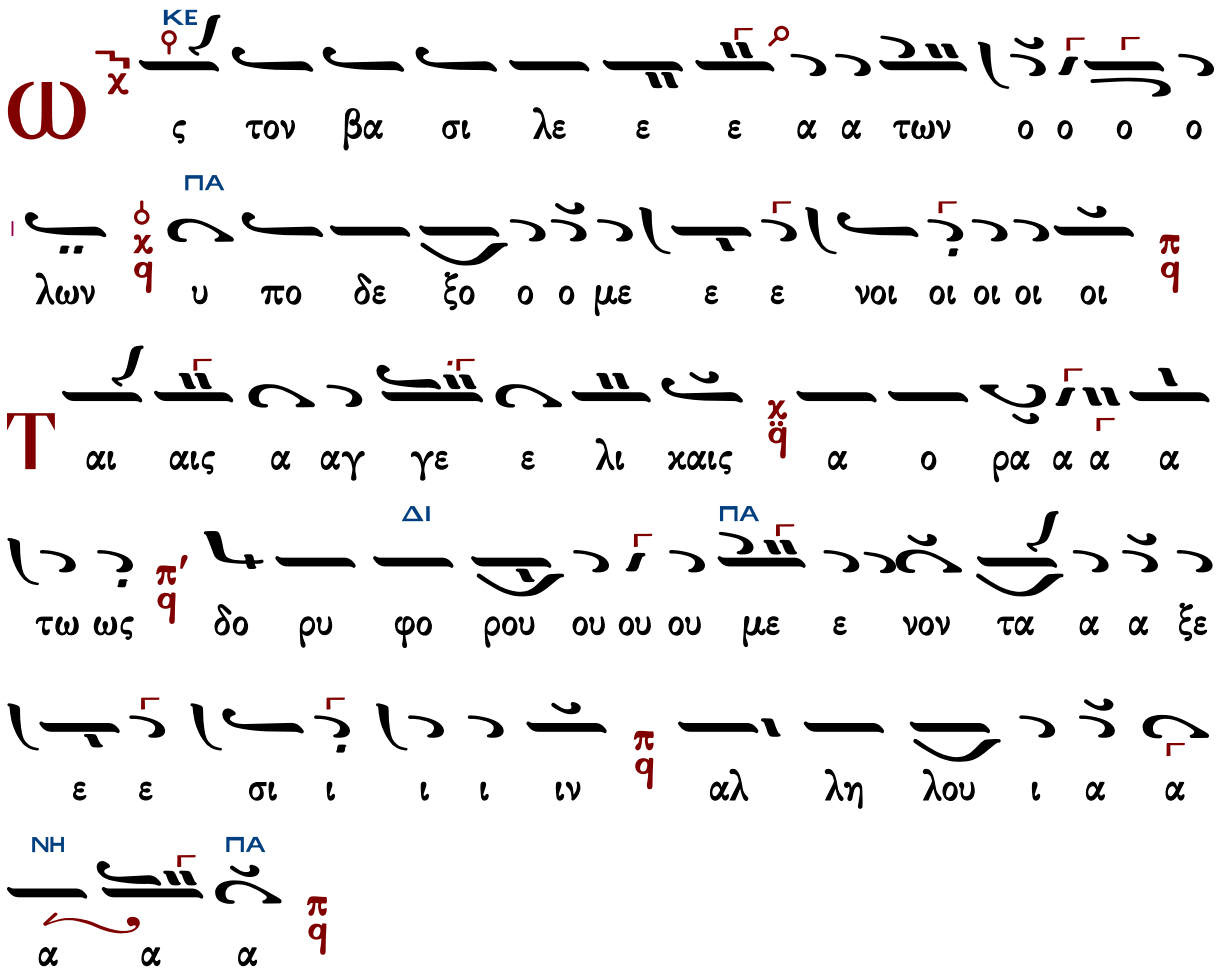

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ π ϟ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.59*

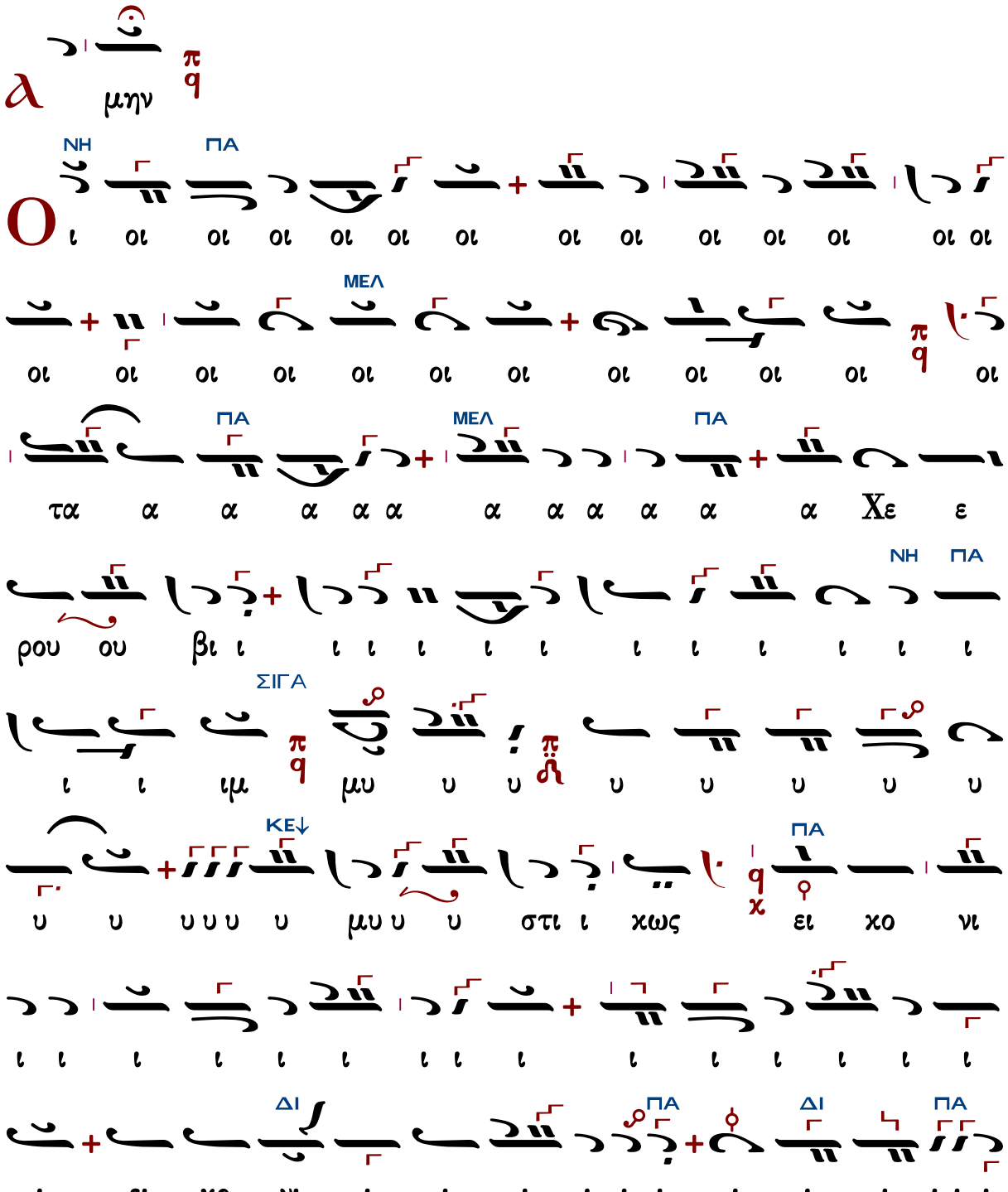

ι ει χο νι ι ι ζο ον τες χαι αι αι αι αι τη

ΔΙ

ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι οι ζω ο ο ο ποι

ΜΕΛ ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι

ι ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

ιε ε ε ε ε Τρι ι ι ι α α α α α α α

ΜΕΛ

α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ

α α α α ιε ε Τρι α α α α α α α α α

ΜΕΛ ΔΙ ΠΑ

δι ι ι ι ι ι τον τρι ι ισ α α α α γι ι

ΖΩ

ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ΔΙ ΠΑ ΖΩ

μνον προσ α α α α α α α α δο υ μνον προσ α α

δο ον τες πα α α σαν τη η η ην βι ι

ΠΑ

ο τι ι ι χη ην α πο ο θω ω ω ω ω

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

ω με ε ε α πο ο θω ω με ε θα α με

ε ε ε ε ρι ι ι ι μναν

Ω ς τον Βα σι λε α των ο ο ο ο λων

ΝΗ ΠΑ

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

ΚΕ

Ταις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α

ΠΑ ΝΗ

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον

ΠΑ ΚΕ ΠΑ

τα α α α ξε ε ε ε σιν αλ λη λου ου ου ου ι ι

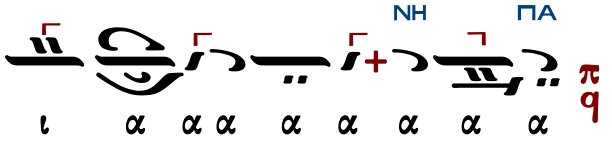

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ ἀ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.39#

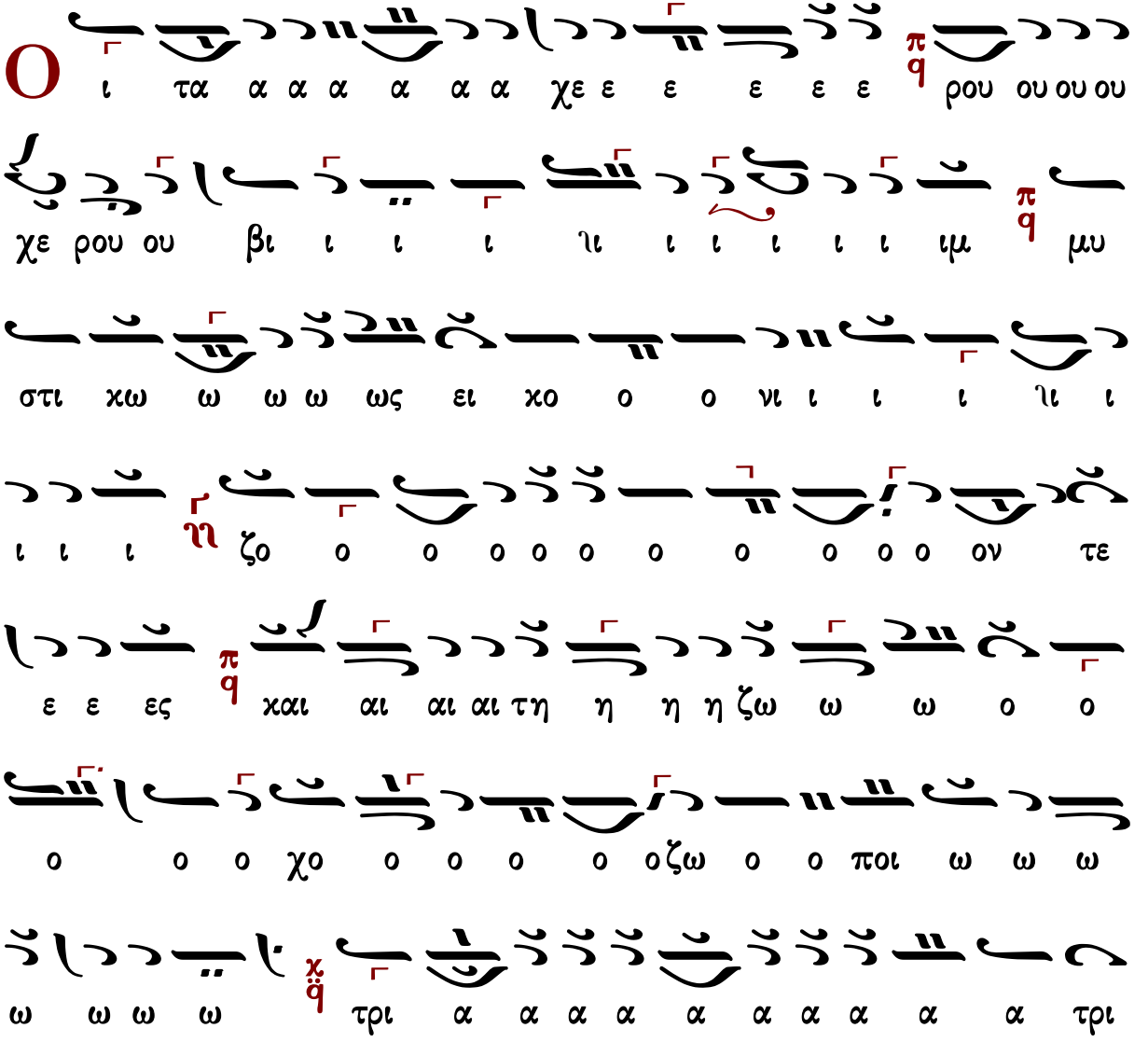

α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι τον τρισ α α α γι ο ον υ υ υ υ υ

μνον προ οσ α α α α δο προ οσ α α α δο ον τε ε ε

ες πα α α α σα α αν την βι ο τι ι κη ην

α πο θω ω ω ω με θα α με ε ρι ι μνα α α

α ια α α α α α αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε

ε α α α α τω ων ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο ο ο με ε ε ε ε νοι

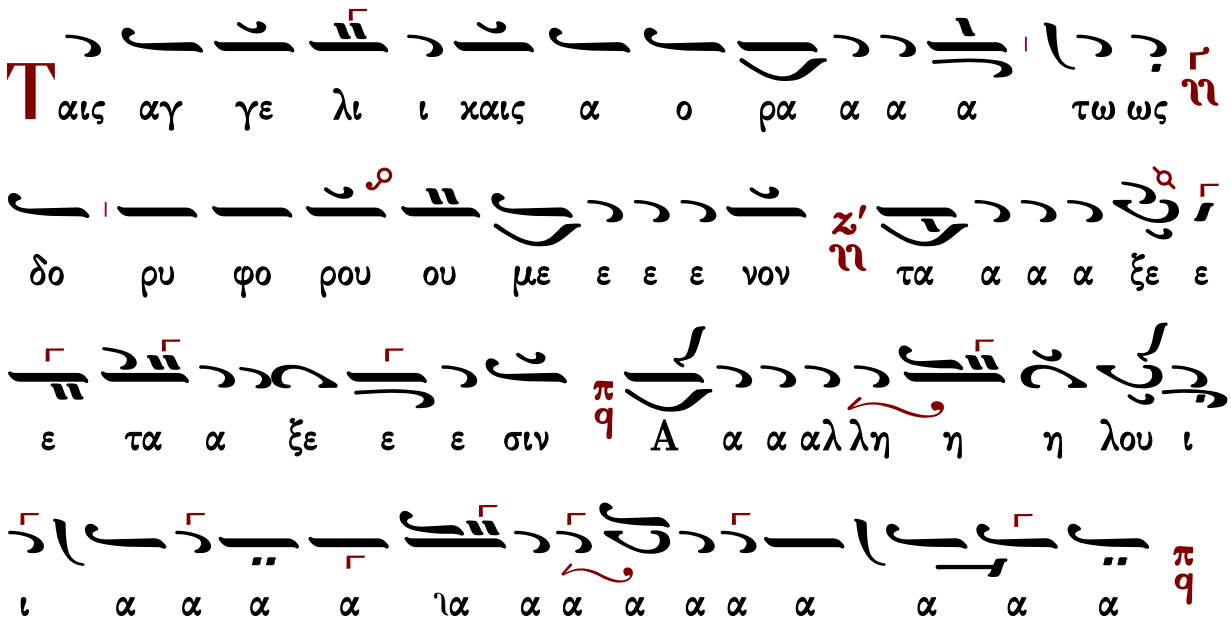

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι (†1999)

(ἁπλὸ διὰ παιδικὴ χορωδία)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 160*

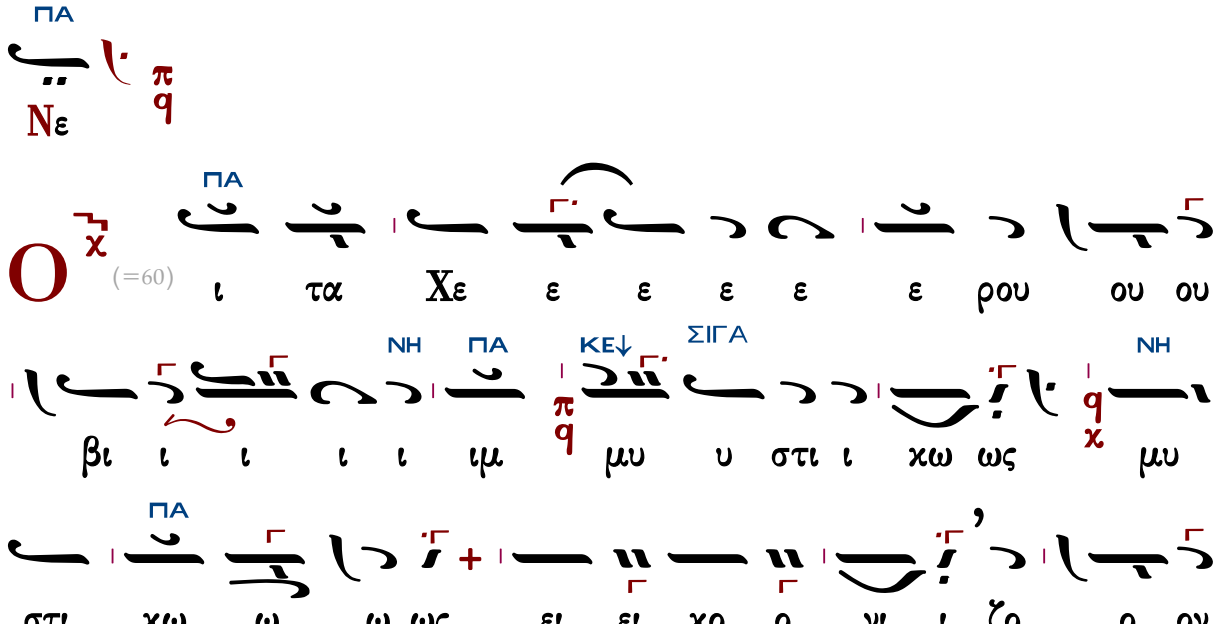

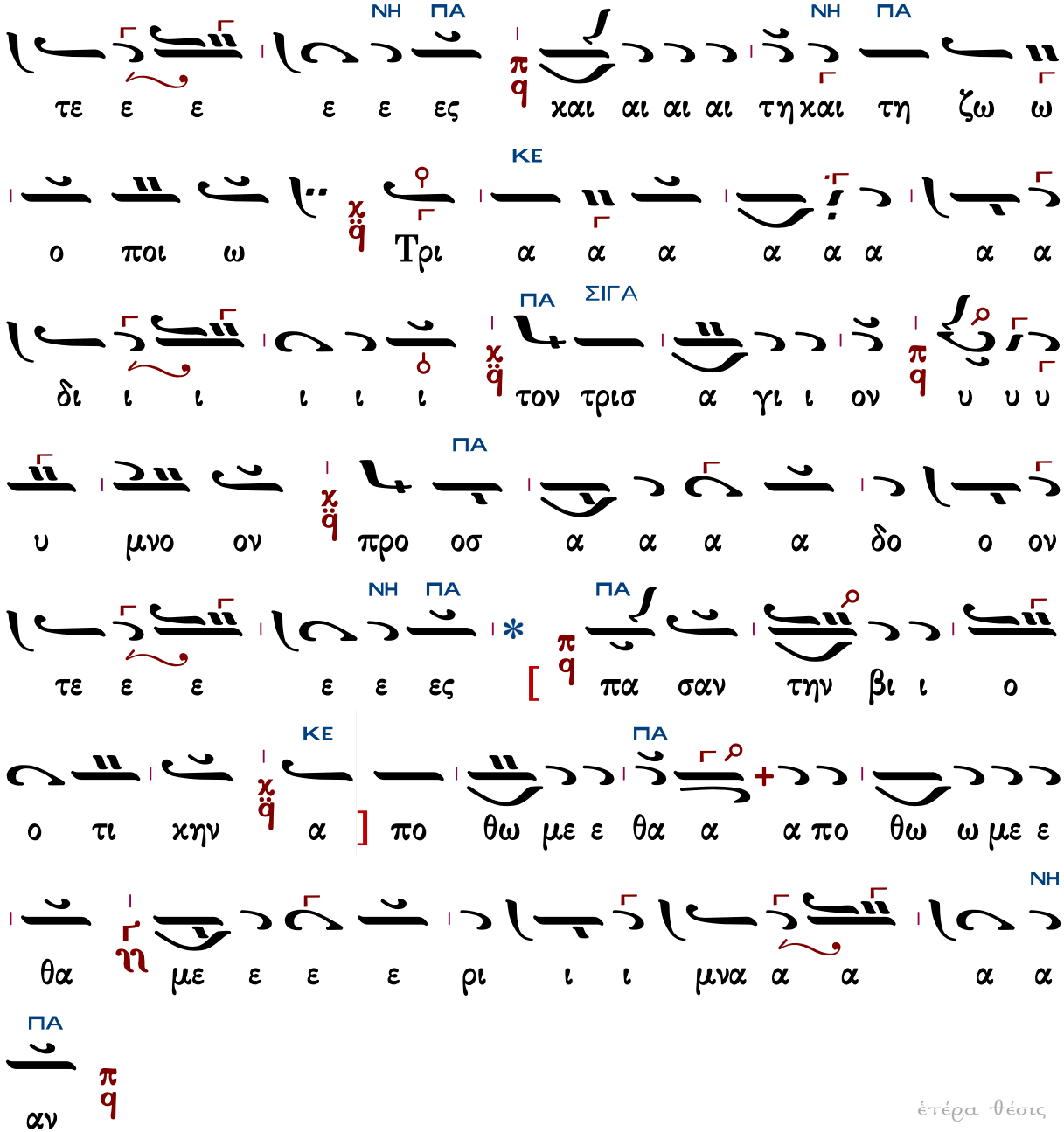

ἑτέρα θέσις

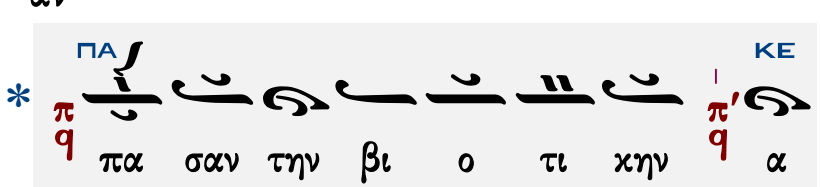

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

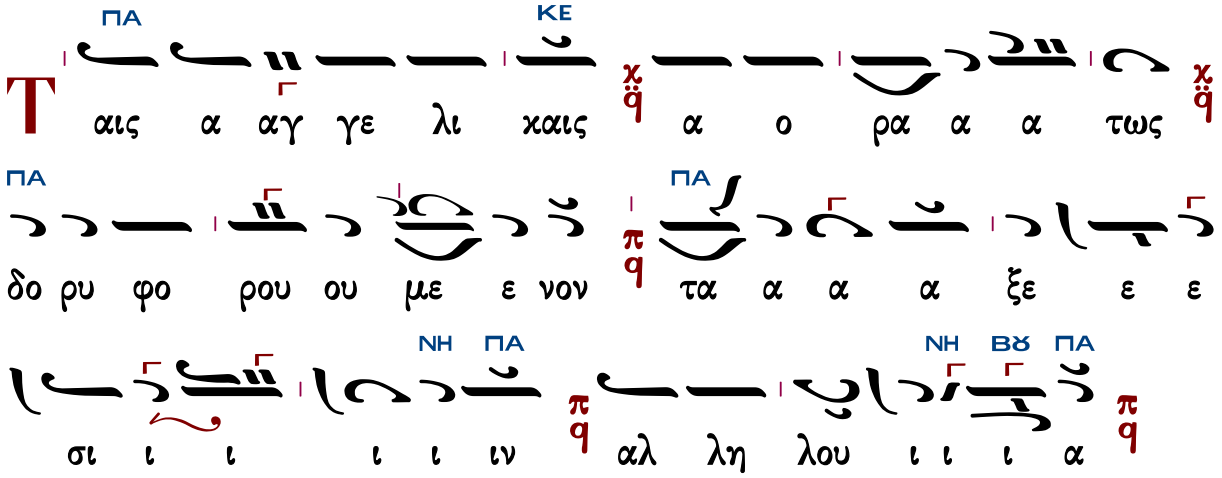

Γεωργίου Τσατσαρώνη II (†1999)

Ἦχος λ̇ π̇ ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 164*

5φωνος ἐναρμόνιος

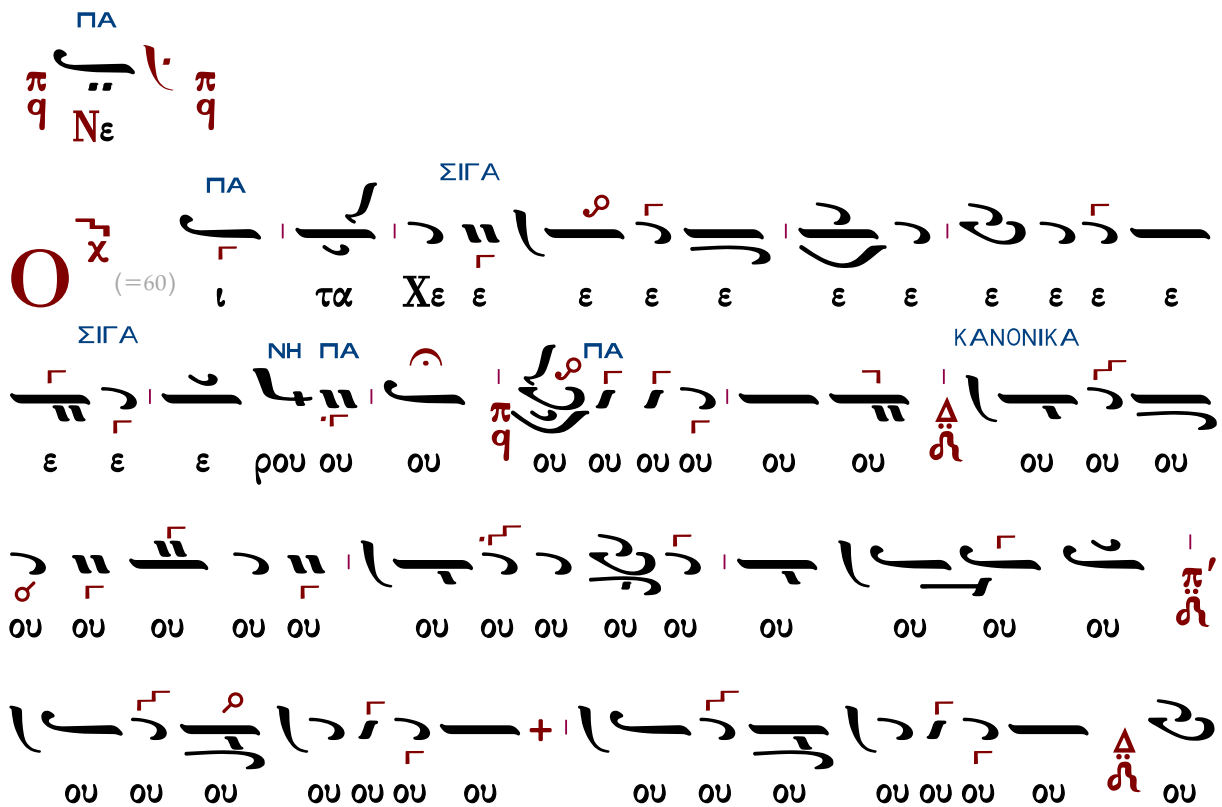

ου ου ου ου ου ου χου ου ου Χε ε ε ε ρου ου ου

βι ι ι ι ι ιμ μυ στι χω ω ω ως ει ει

χο ο νι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ες χαι

αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ο ποι ω ω ω Τρι

ι α α α α α α α α α α α α α α

ιε Τρι α α α α α α α α α α α α α

δι ι ι ι ι Τρι α α α α δι τον τρισ α α γι

ι ο ον υ υ υ υ υ μνον υ υ μνον προ ο οσ α

α α α δο ο ον τε ε ε ε ε ες πα α α

α α α α α σα α αν [πα α σαν την βι ι

ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ ΠΑ

ΝΗ ΠΑ ΝΗ ΠΑ

ΝΗ ΠΑ

Π-ΖΟ

ΠΑ

Π-ΔΙ

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

ΜΕΛ

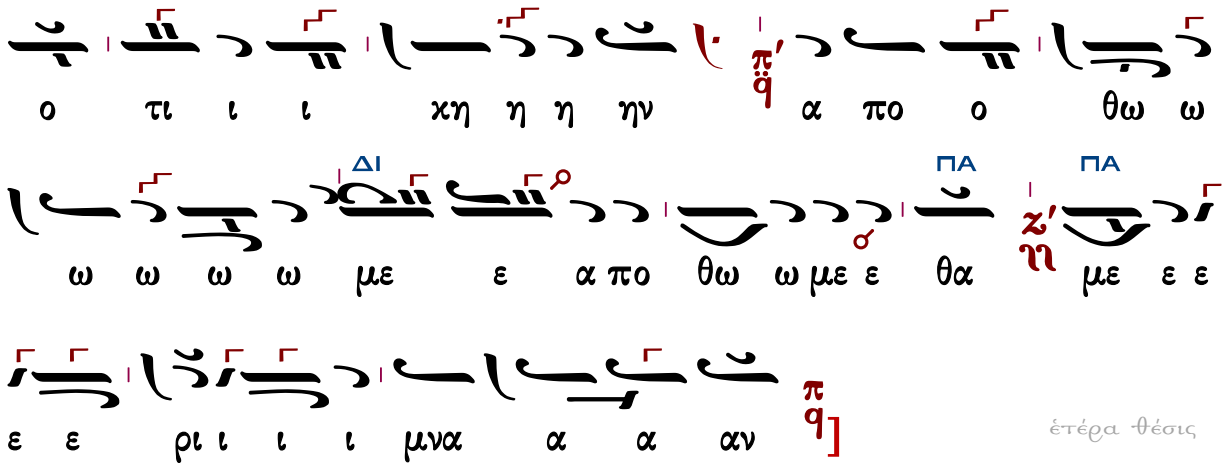

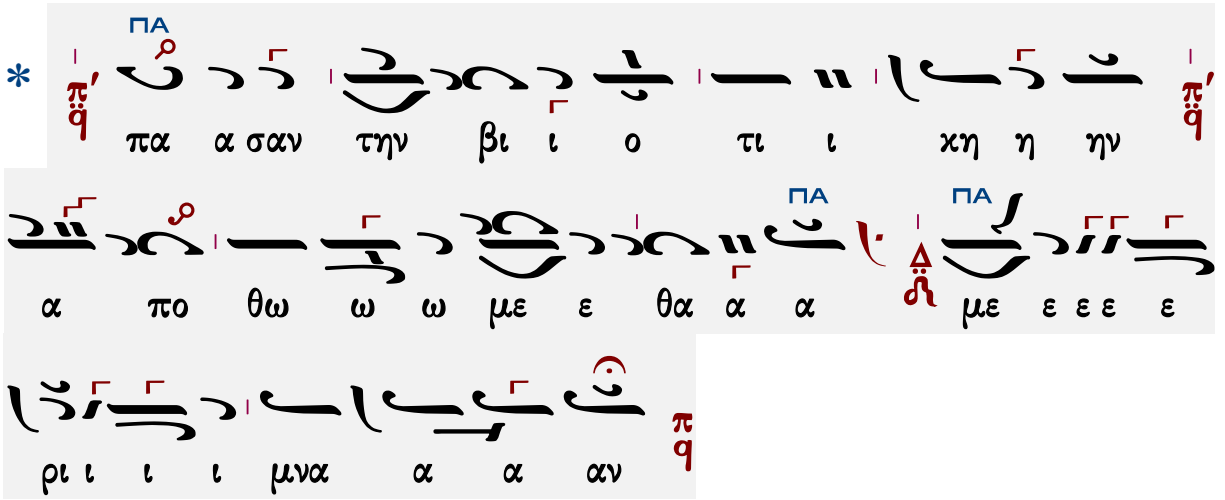

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

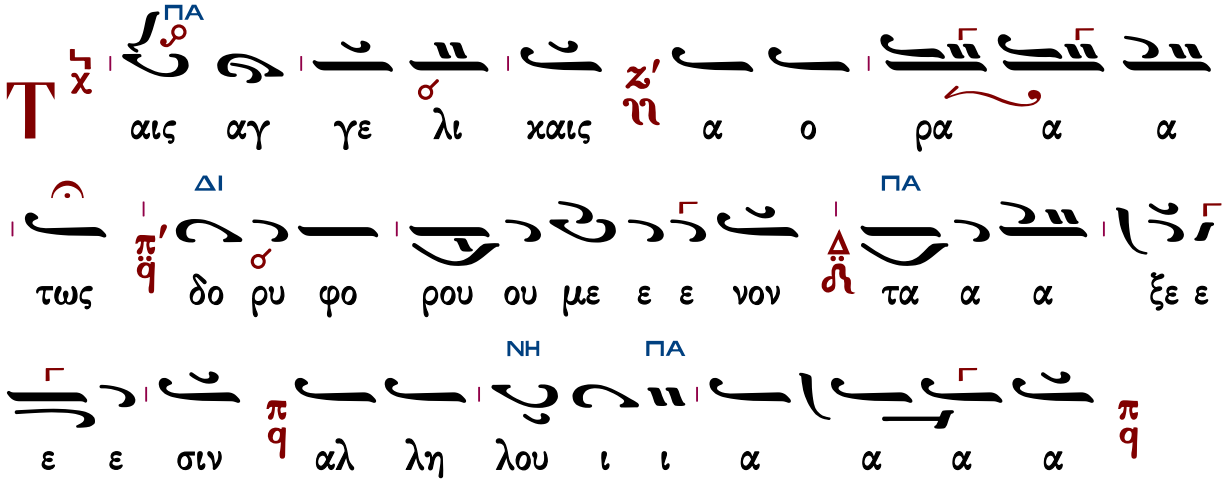

Ἦχος λ/π ᾳ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ. 161*

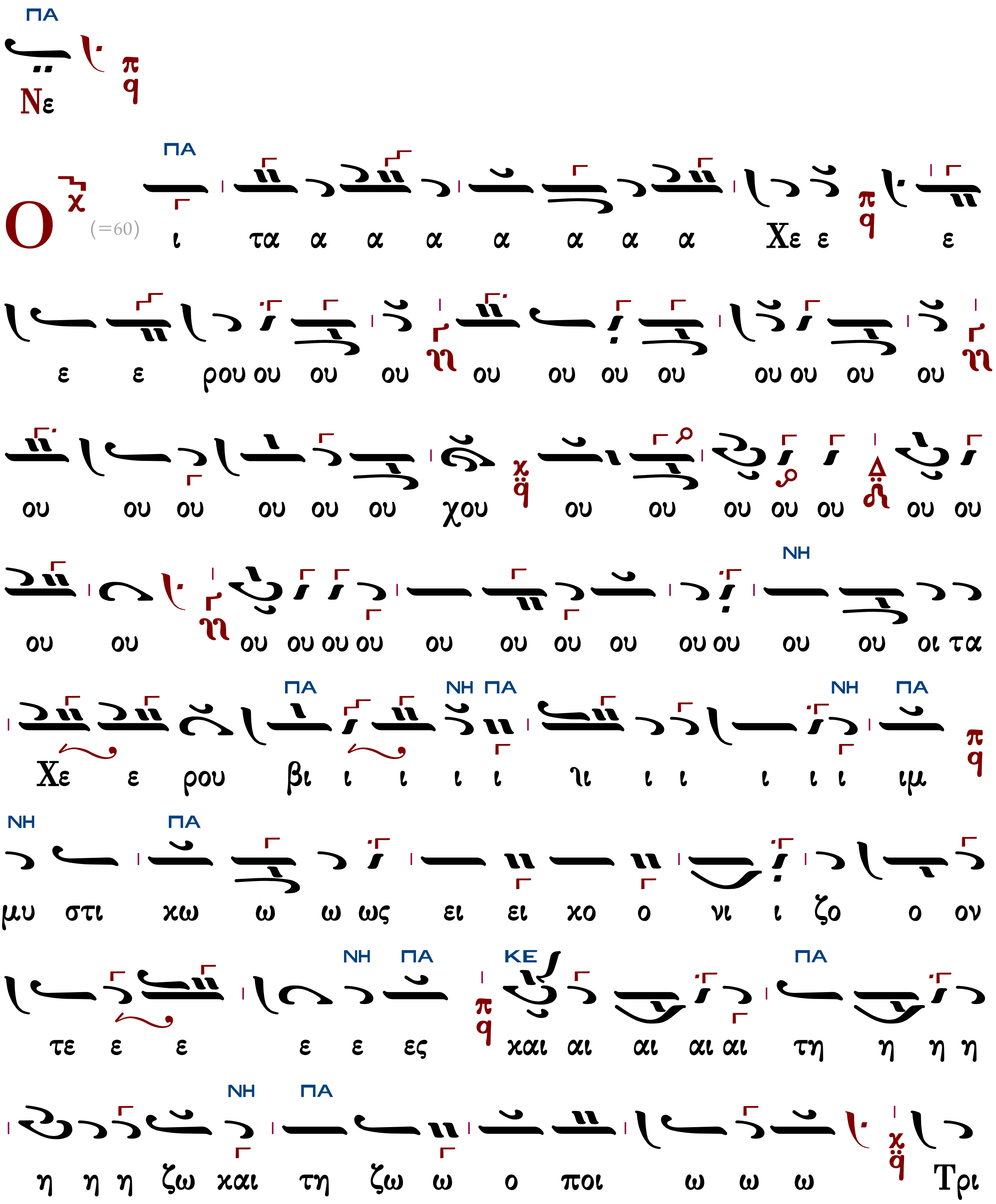

ΚΕ ΓΑ ΚΕ

ι ι ι α α α α α α α α α α α α α

χ

α α α α α α α α α α α α α

ιε ε ε Τρι ι ι ι ι α α α α α α α α α

ΚΕ ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α

π'

α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α Τρι ι ι ι α α α α α α α α α

ΠΑ

χ

α ιε Τρι α α α α α δι ι τον τρισ α α

ΖΟ

γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ο

ΠΑ

ζ' η προσ α α α α α δ υ υ μνον προ ο οσ α

ον

ΝΗ ΠΑ

π q πα α α

α α α δο ο ον τε ε ε ε ε ες

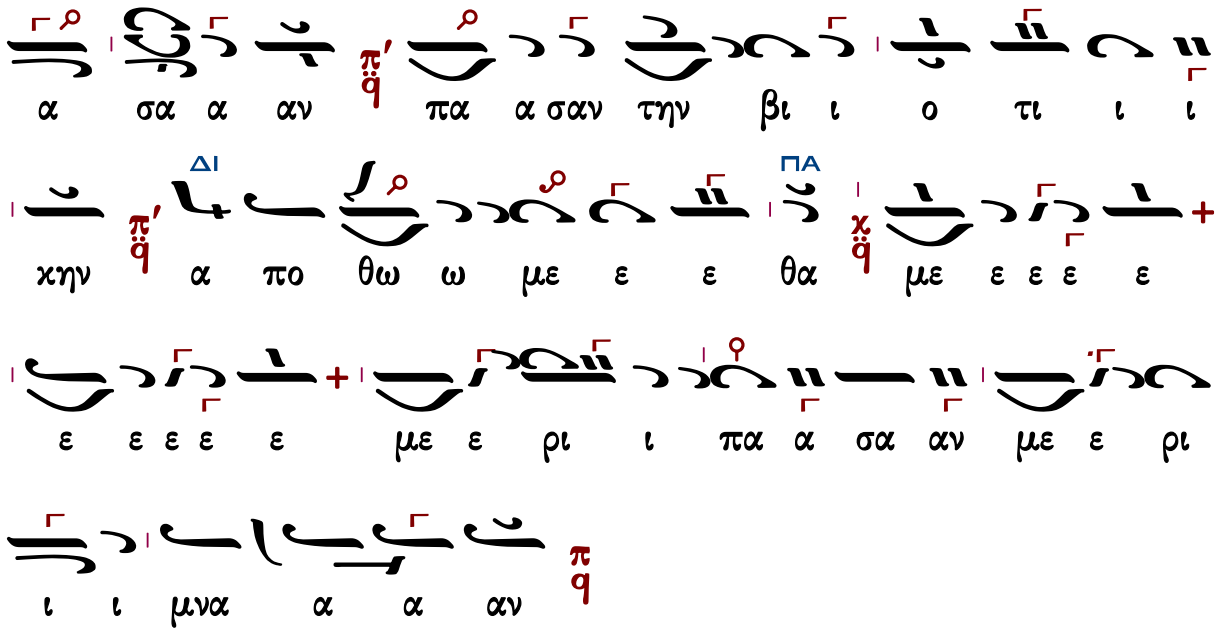

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

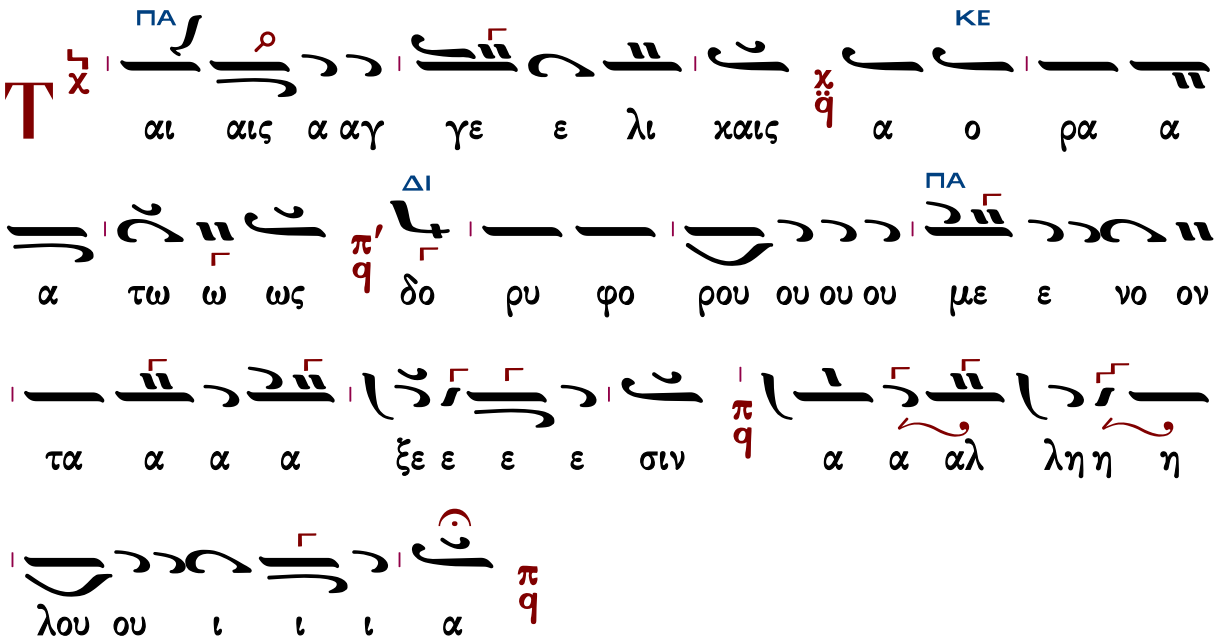

Ἦχος λ̍ π̍ ϊ̍ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.126#

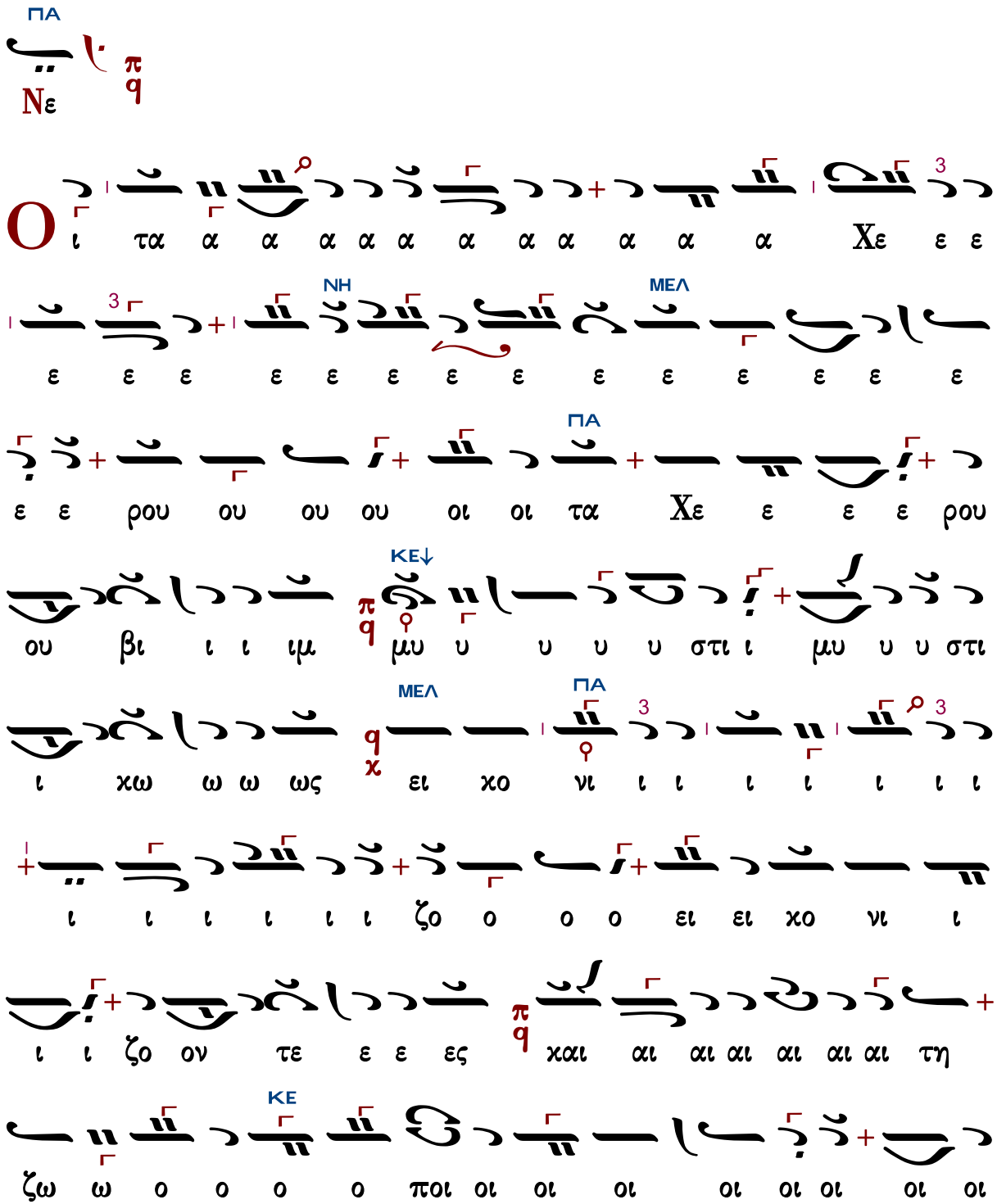

οι ζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι ι α α α α α α α α α α α α α α

α Τρι ι α α α α α α α δι ι ι ι

ΖΟ

τον τρι ι σα α α α γι ι ο ον υ υ υ υ

ΠΑ

μνο ο ον προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο

ΚΕ

ο σα α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α

ΠΑ

α σα αν πα α α σαν την βι ι ο τι ι χην α πο

ΚΕ

θω ω με ε ε θα με ε ε ε ε ρι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α

α α ια α α α α α αν

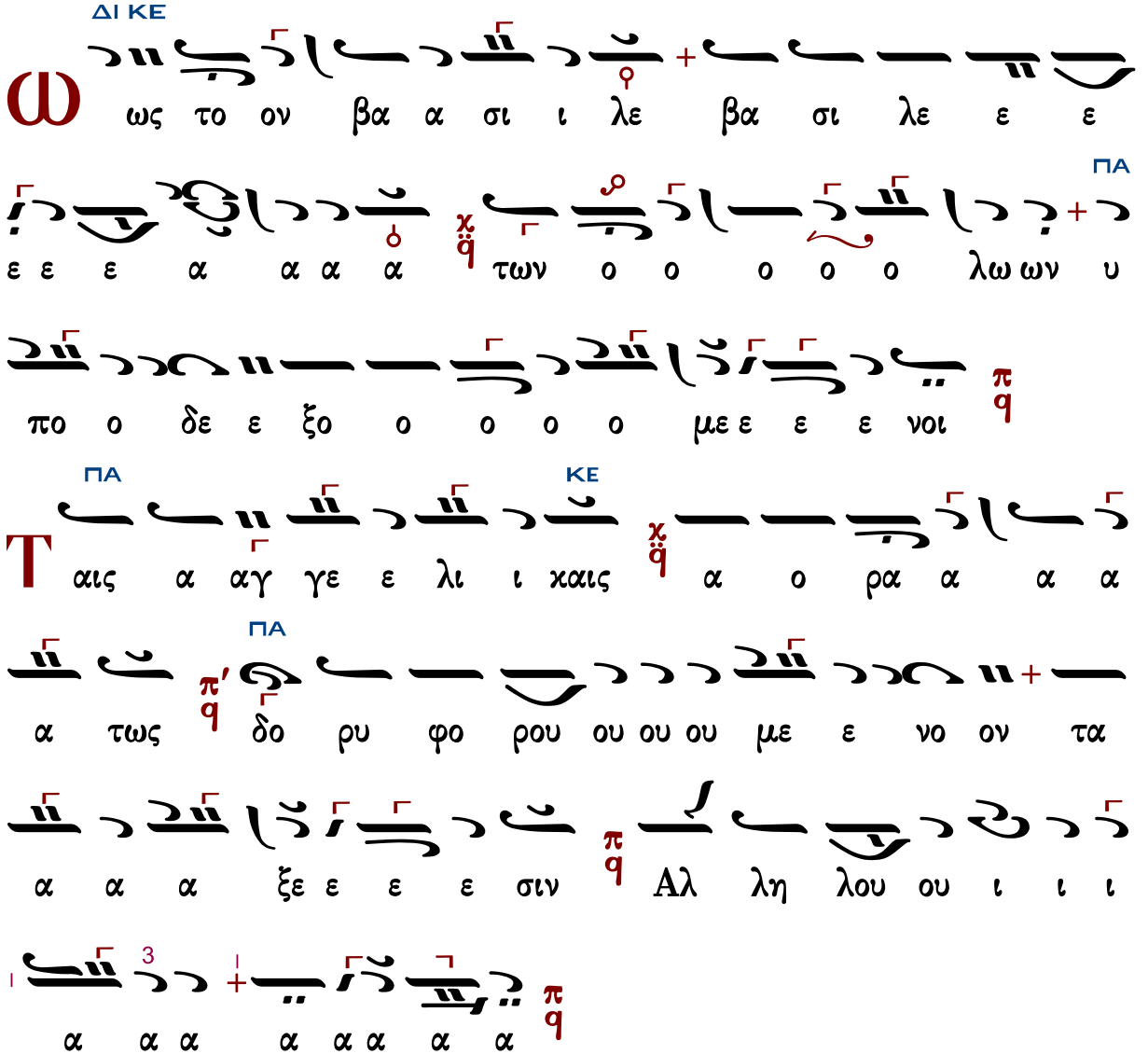

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ/π ἀ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.343#

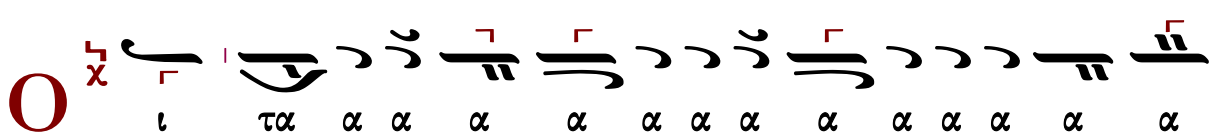

Τ αις α αγ γε λι ι καις α ο ρα α α τω ως δο ρυ
λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι
ω ς τον βα σι λε ε ε α των ο ο ο ο ο
αν
ι ι μνα α α α α ια α α α α α α α
αι α δι ι ι ι τον τρισ α α α α α γι
ι ο ον υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α α α
α δο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο
ο ον τε ε ε ε ες πα σα αν τη ην βι ο
τι ι κη η η ην α πο θω ω ω με ε θα με ρι

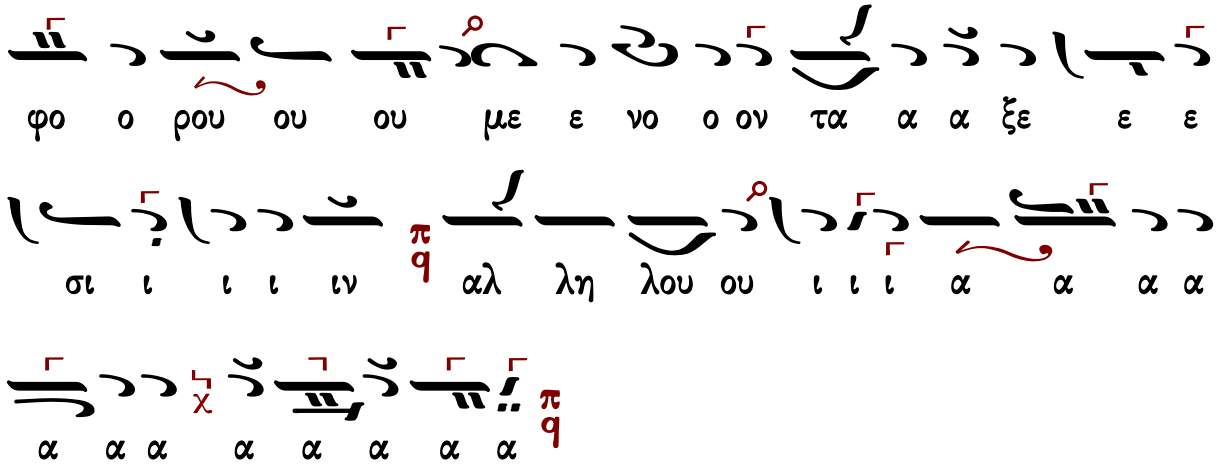

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ̇ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.250*

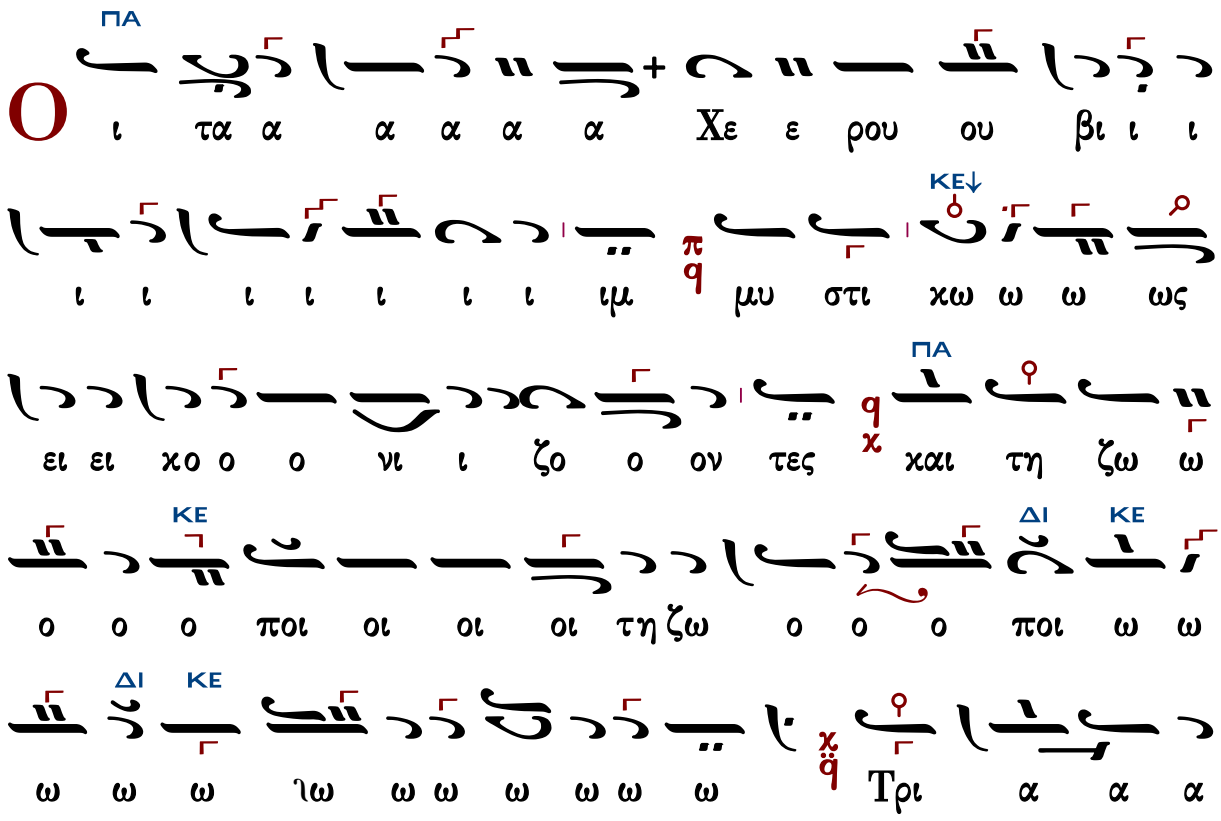

α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α Τρι α α α α α α α α δι ι ι ι τον
ΔΙ
τρισ α α α α α α γι ι ι ον υ υ υ μνο
ΖΟ
ο ο ον προσ α α α α δο ο ο ο υ μνο ον προ
ΔΙ
ΠΑ
ο οσ α α α δο ο ον τε ε ε ες πα σα αν
ΚΕ
τη ην βι ο ο τι ι κη η η η ιη η η η ην α
ΔΙ
ΠΑ
πο θω ω ω ω με ε θα με ε ε ρι ι ι μνα α α
α αν
ΚΕ
ς τον βα σι λε ε ε α α των ο ο ο ο

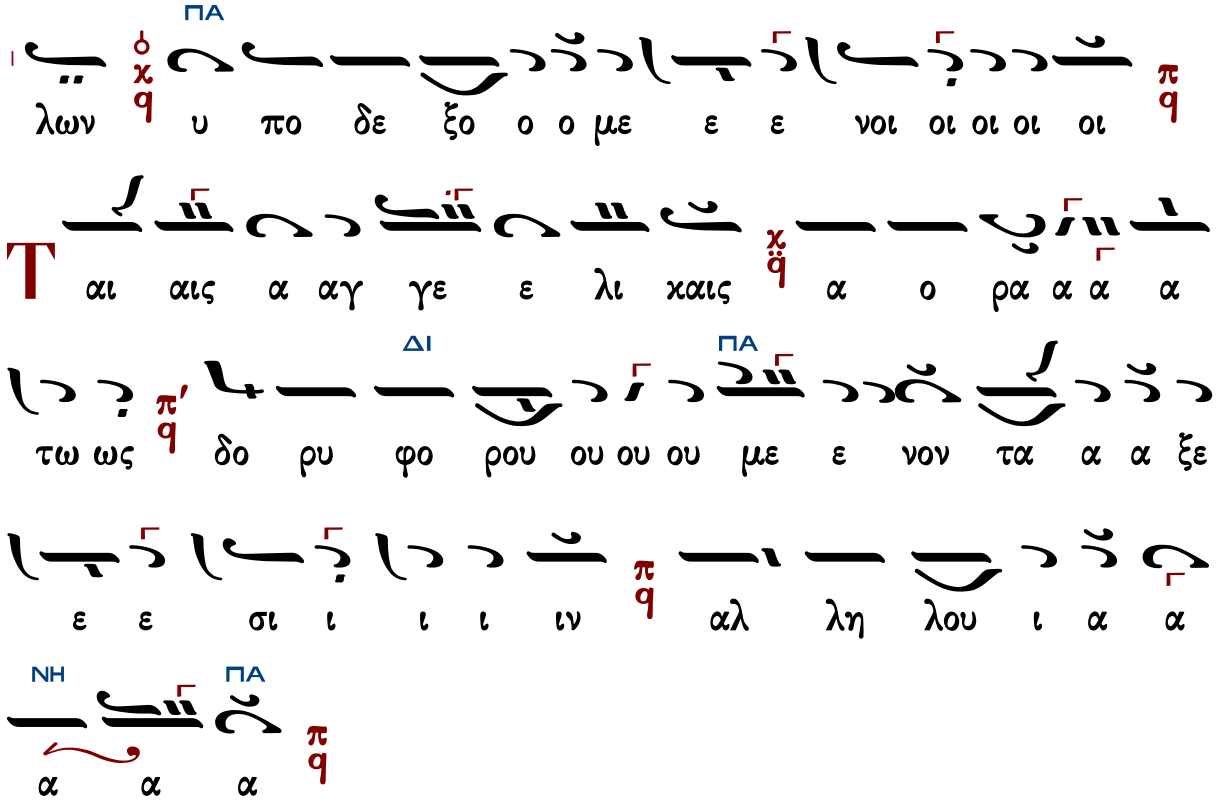

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.67*

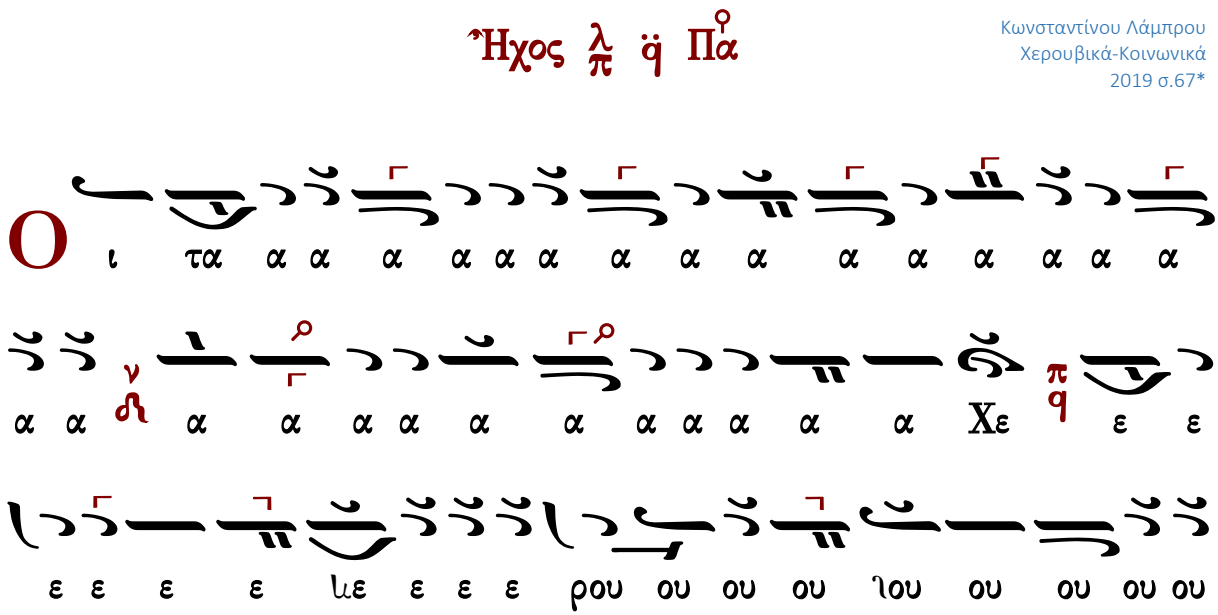

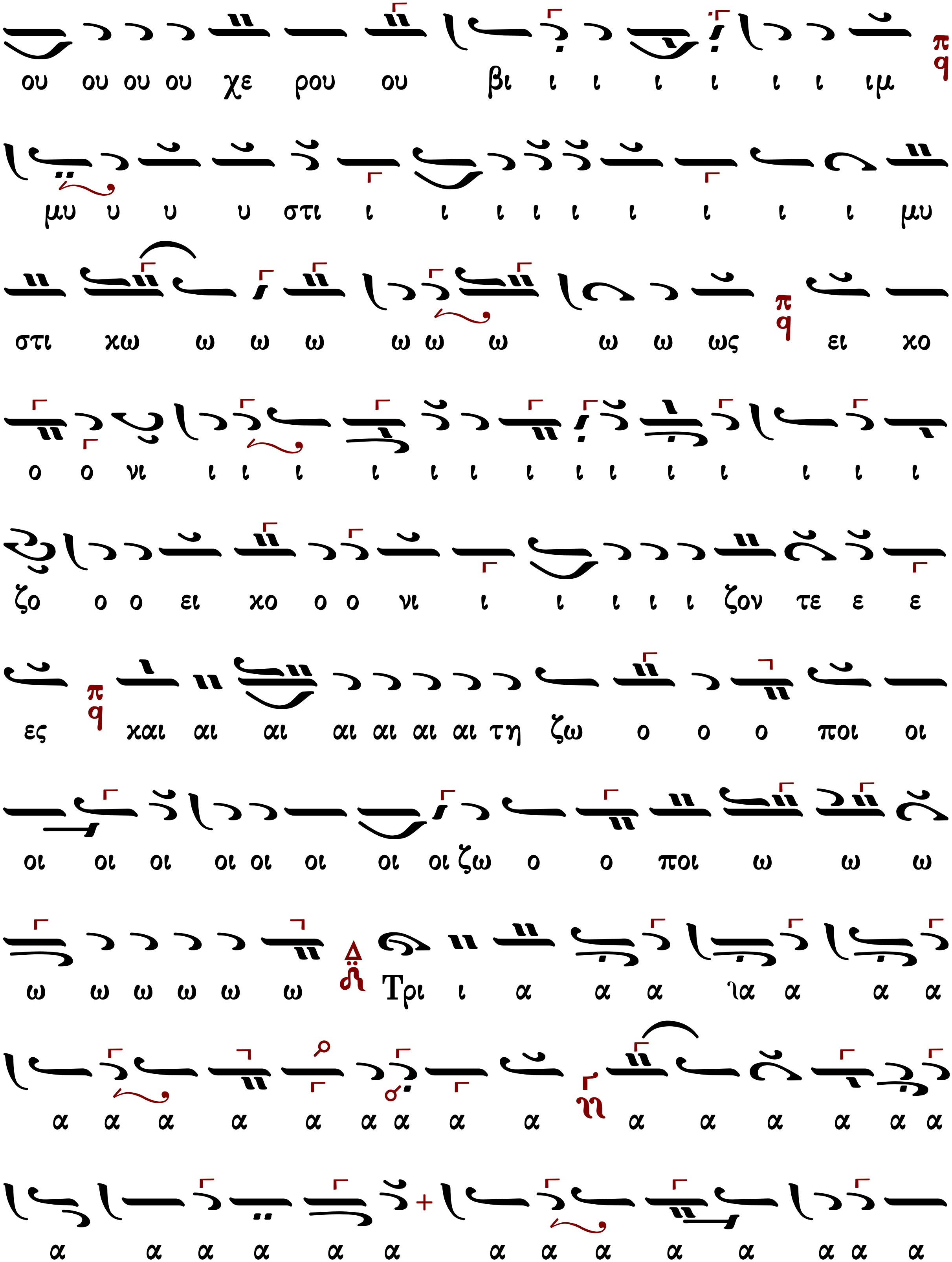
ου ου ου ου χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ιμ
πq
μυ υ υ υ στι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μυ
στι χω ω ω ω ω ω ω ω ω ως
πq
ει χο
ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ζο ο ο ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε
ες
πq
χαι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω
ω ω ω ω ω ω
Τρι ι α α α ια α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α

α α α ια α α α α α α α α α α ια ε ε
τρι α α α α α α δι ι ι ι τον τρισ α α
γι ο ον υ υ υ υ μνον προ οσ α α α α α
α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο
ον τε ε ε ες πα α α α α α α σαν την βι
ο τι χη η η η ιη η η η η η η η ην
α πο ο ο ο θω ω ω ω ω ιω ω ω ω με α
πο θω ω ω ω ω ω με ε θα με ε ρι ι μνα α
α α α ια α α α α α α α α αν

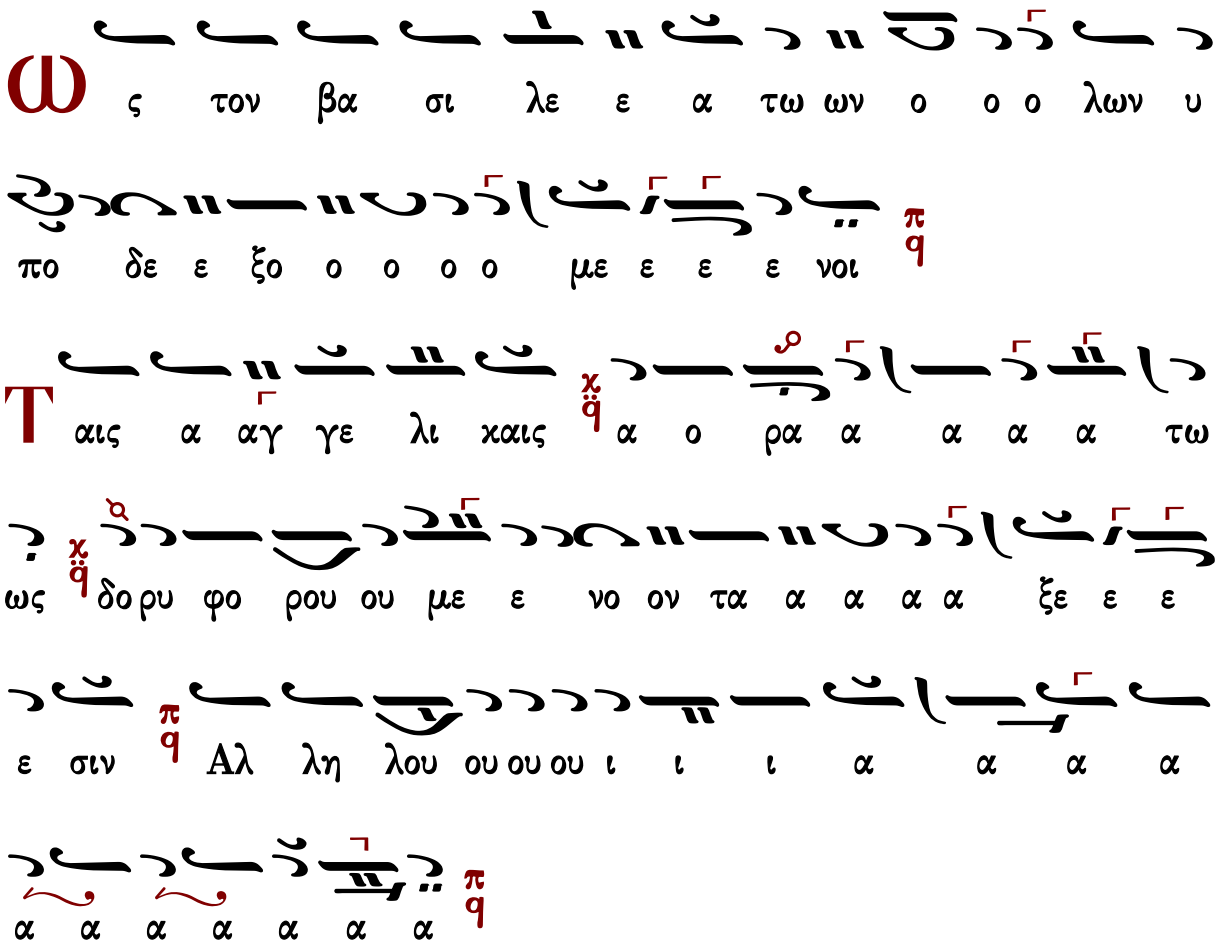

Λειτουργικὰ - Ἄξιόν ἐστιν

Πατριαρχικὰ

Ἦχος λ ϊ Πα

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

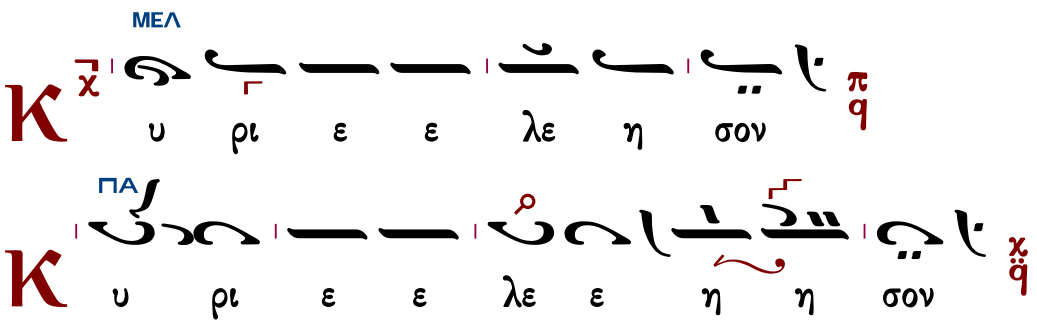

ΠΑ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

ΠΑ

Κ υ υ υ ρι ι ε ε ε λε η η η σον

ΜΕΛ

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

ΠΑ

Π α ρα σχου Κυ υ υ υ υ ρι ε

ΠΑ

Π α ρα α α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

ΠΑ

C οι οι Κυ ρι ε

ΜΕΛ

ⲁ μην

ΠΑ

Κ αι τω πνευ μα τι σου

ΠΑ

ⲁ γα πη σω ω σε Κυ υ υ ρι ε η ι σχυ υ

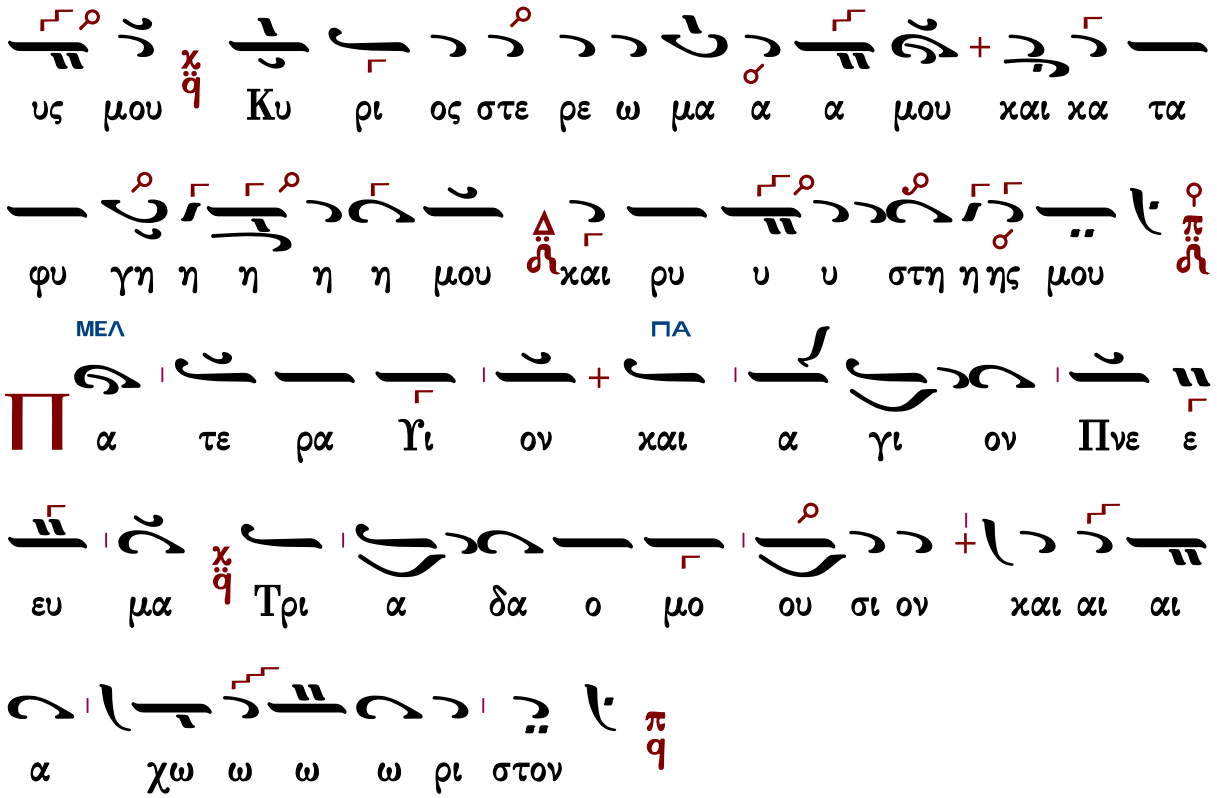

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

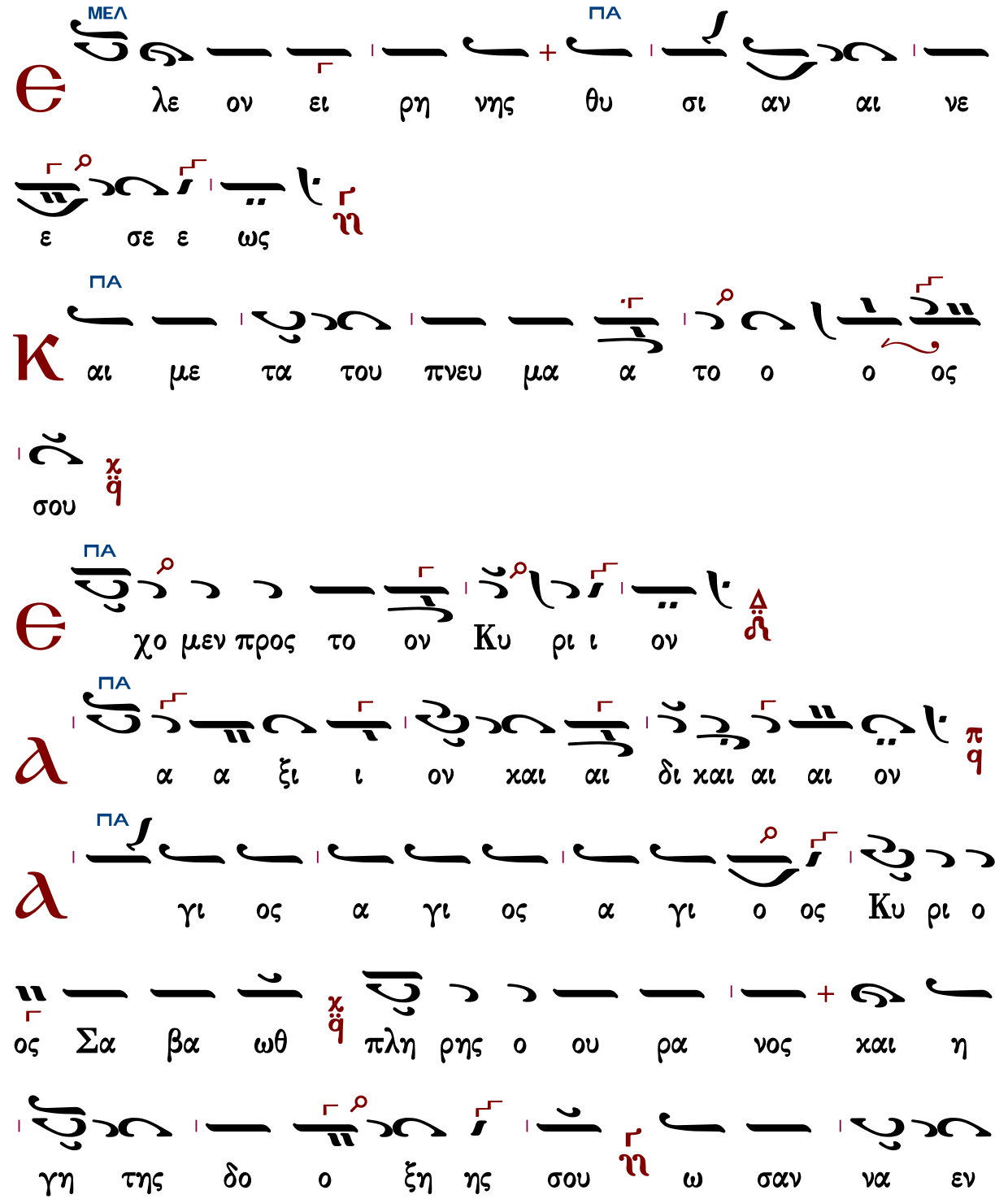

η γη λο ευ χ στοις ι ι ι ψι υ υ τοις

α α μα νο ο ο ευ νος ο ο χο ερ ο ο με νος

εν ν α σαν ω ου χ ι ι ι ρι Κυ ι τι

π στοις ι ι ι ψι υ τοις

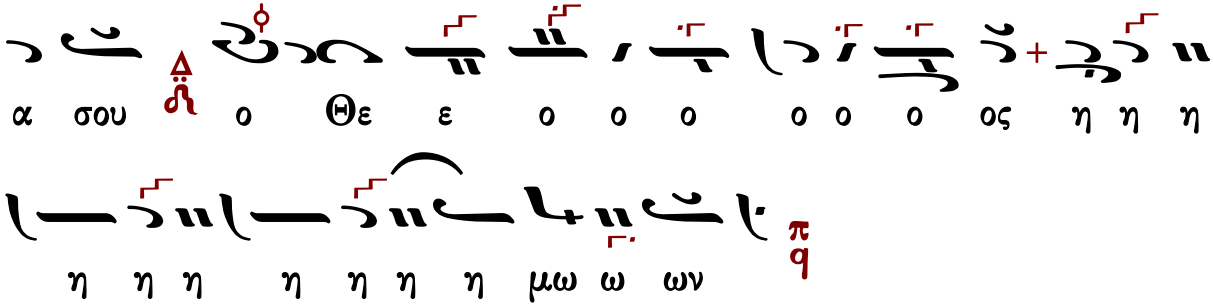

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Πατριαρχικὸ	Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Πανᾶ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Σουρλαντζῆ
Νεκταρίου μοναχοῦ	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου
Ἀνώνυμον	

Πατριαρχικὸ

Ἦχος λ ϊ Πα

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

στον και παν α μω μη η η η τον χ̈q και μη τε

ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου ου ου η η η η η

μω ω ων πq την κε τι μι ω τε ε ε ε ε ε

ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ π̈ρ′ και εν δο

ξο τε ε ε ε ε ε ραν πα α συγ χρι ι ι ι τω

ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α α φι ι ιμ πq την

α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο ο ο γο ον

τε ε ε χου ου ου ου ου σα α αν πq τη ην ο ον τω

ως Θε ο ο το ο ο χον χ̈q σε ε ε ε με γα α λυ

υ υ υ υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε

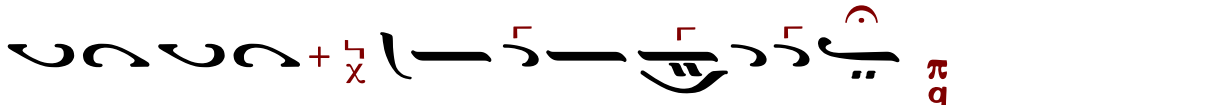

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἀ Κε

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία 1851 σ.449#

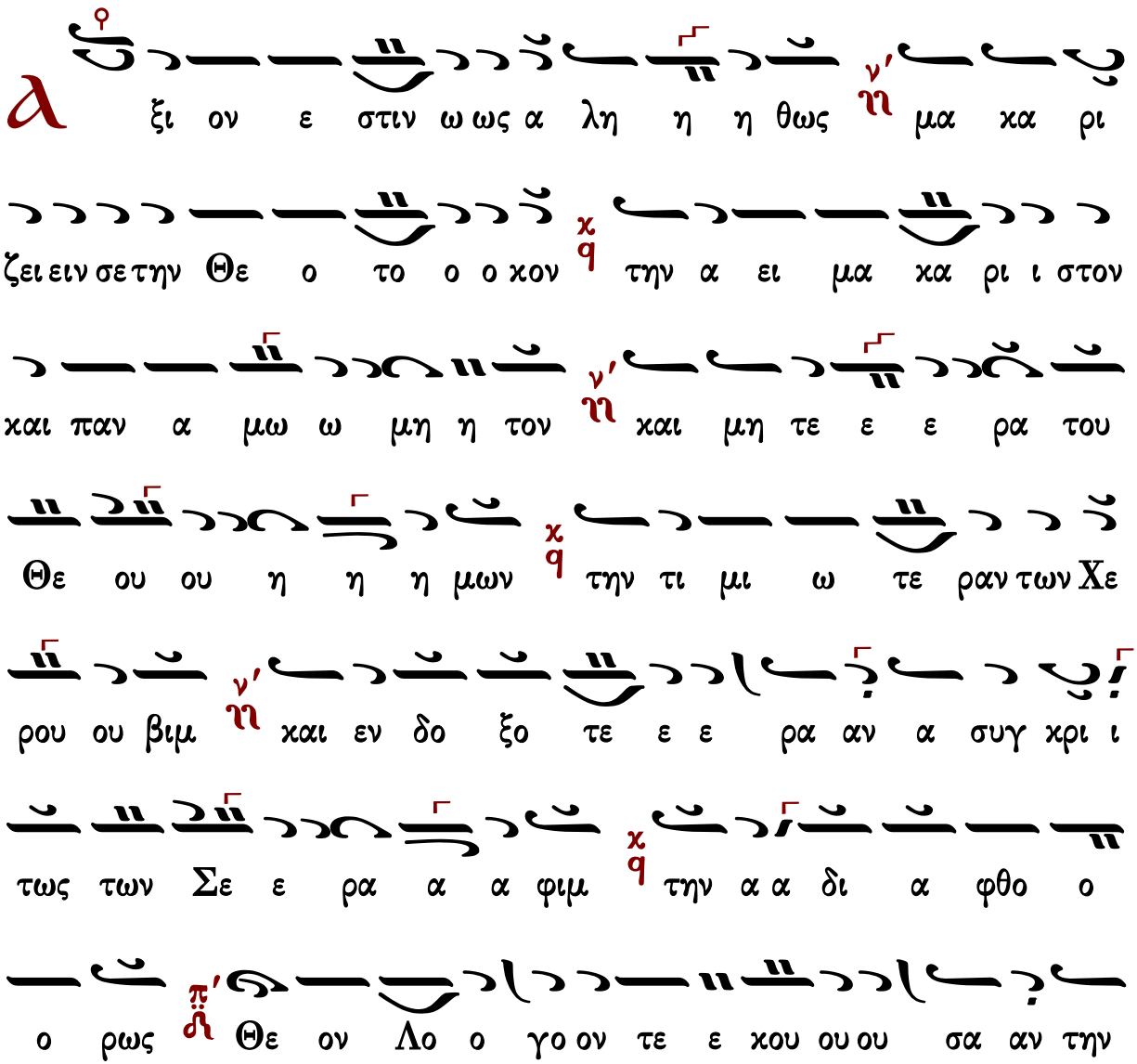

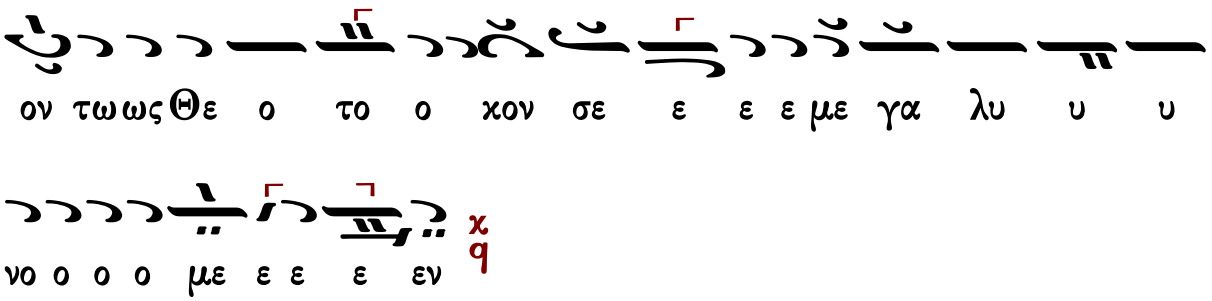

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ π ϋ Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παν. Κηλτζανίδου
1870 σ.48#

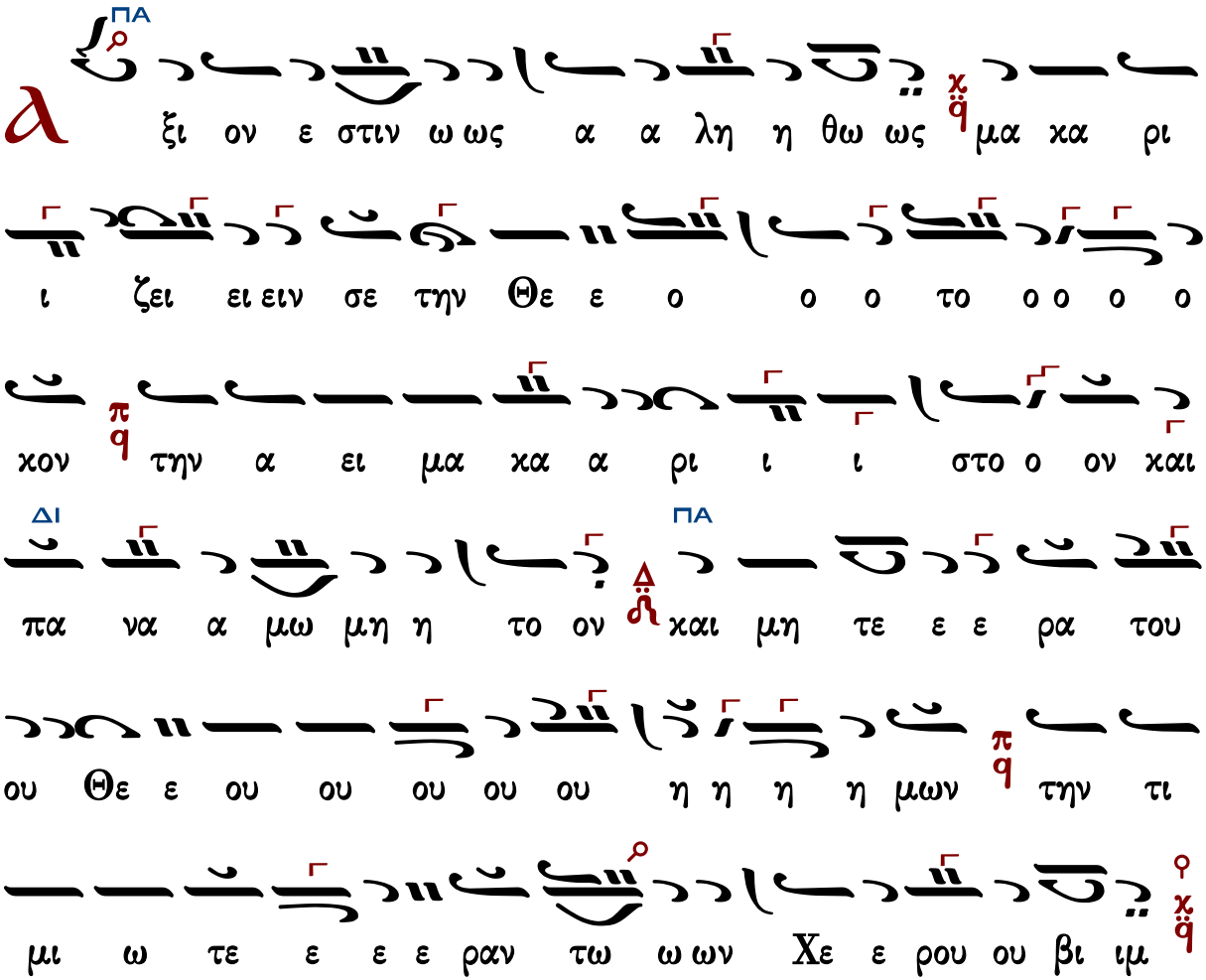

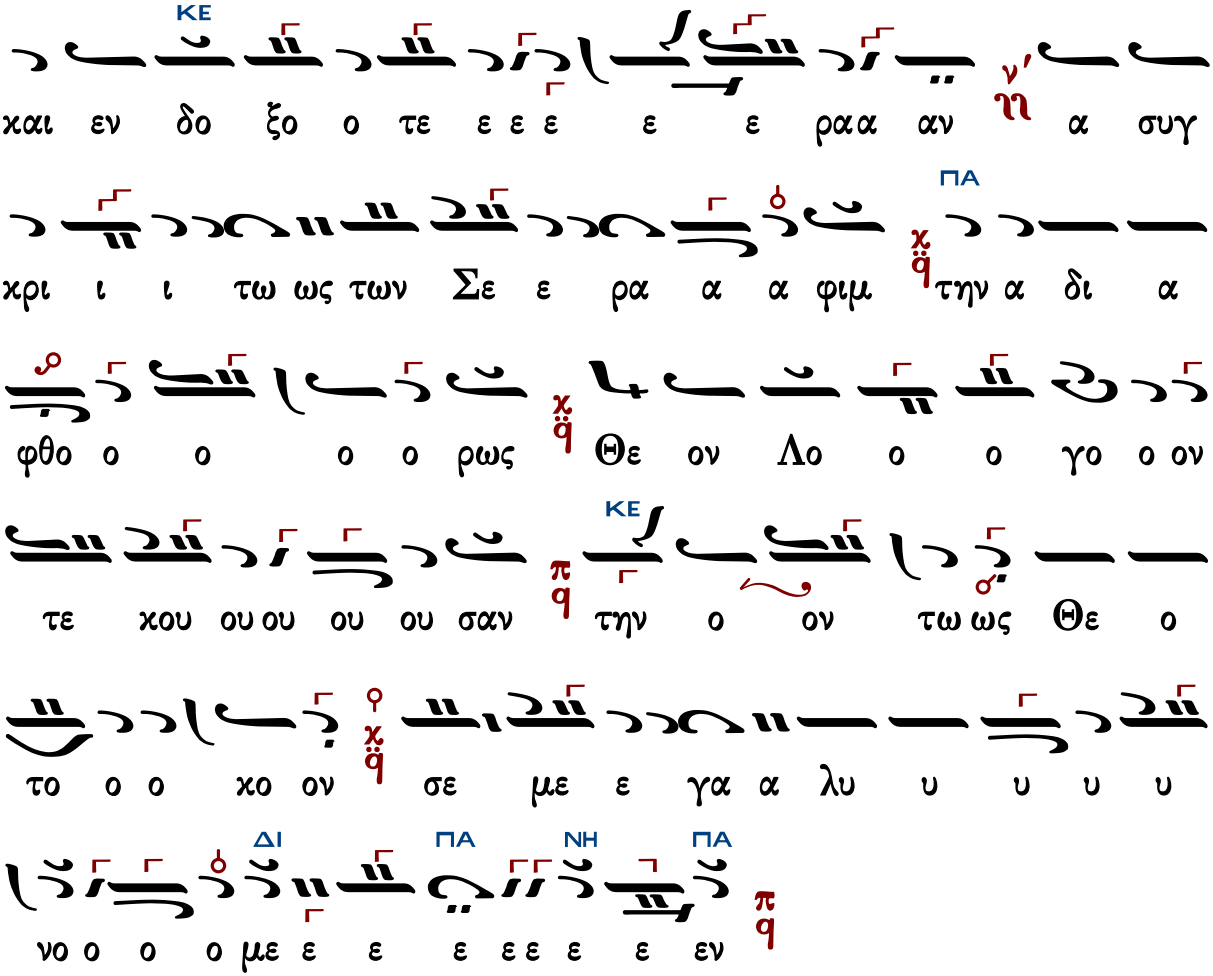

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μάρκου Βασιλείου τὸ «Πολίτικον» [Κων. Ι. Πανάς]

Ἦχος λ̇ π̇ ϋ̇ Πα

Κων. Ι. Πανά
Η Θεία και Ιερά Λειτουργία
1984 σ.165#

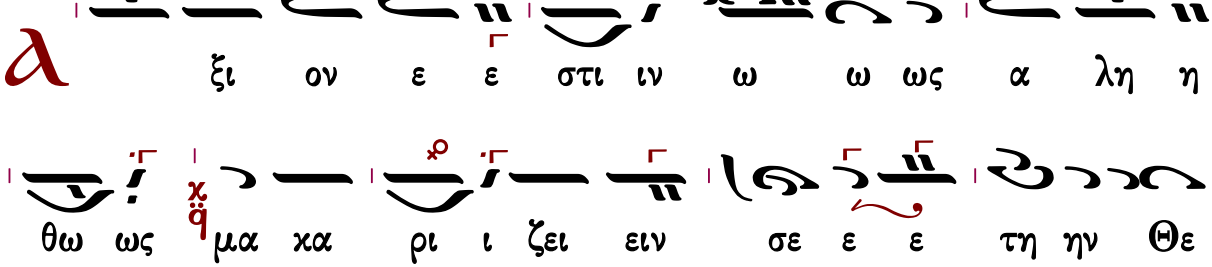

α α μα ει α την ον χο ο ο ο το ο ο ε

η η η μη ω ω μω α α παν και στον ι ι ι ρι α χα

ου ου Θε ε ου ρα του ε ε ε τε Μη και ον τη

ου ου ου ου ου η η η η η μω ω ων τη ΚΕ τι

μι ω τε ε ε ε ε ε ρα α α αν των

Χε ρου ου ου βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε

ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι τω ως τω ων

Σε ε ε ε ε ε ρα α α α α φι ι ιμ τη ΝΗ α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον λο ΚΕ ο ο ο ο

ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σα α αν

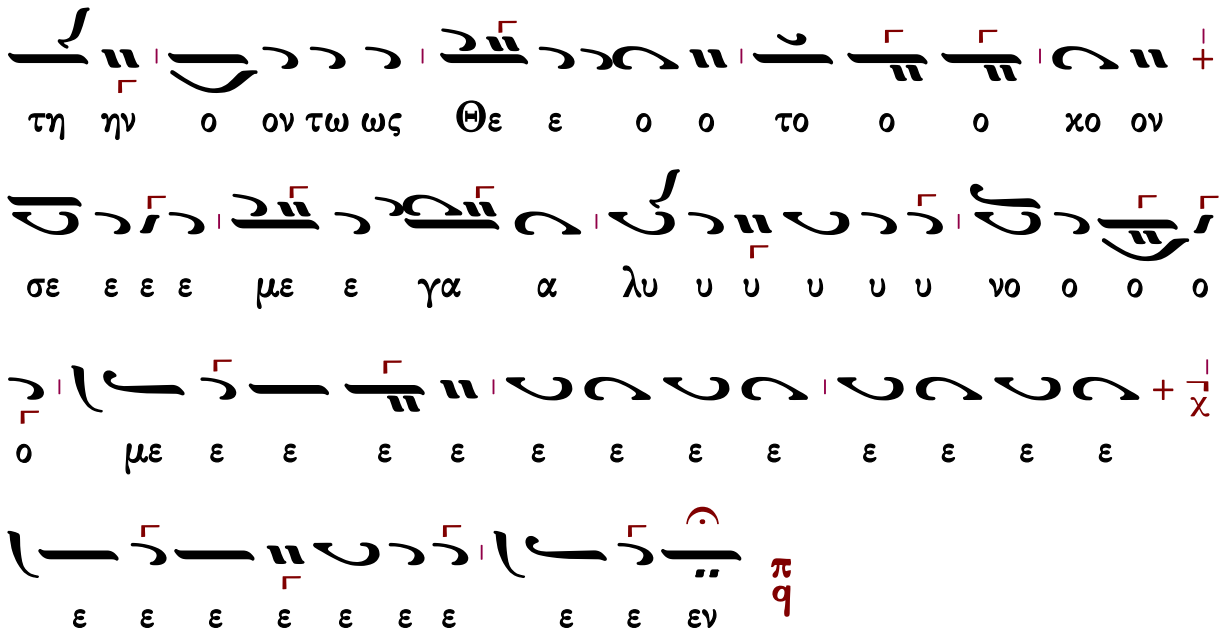

Μάρκου Βασιλείου το «Πολίτικον» [Δημ. Σουρλαντζῆ]

Ἦχος λ π ϊ Πα

Δ. Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.315#

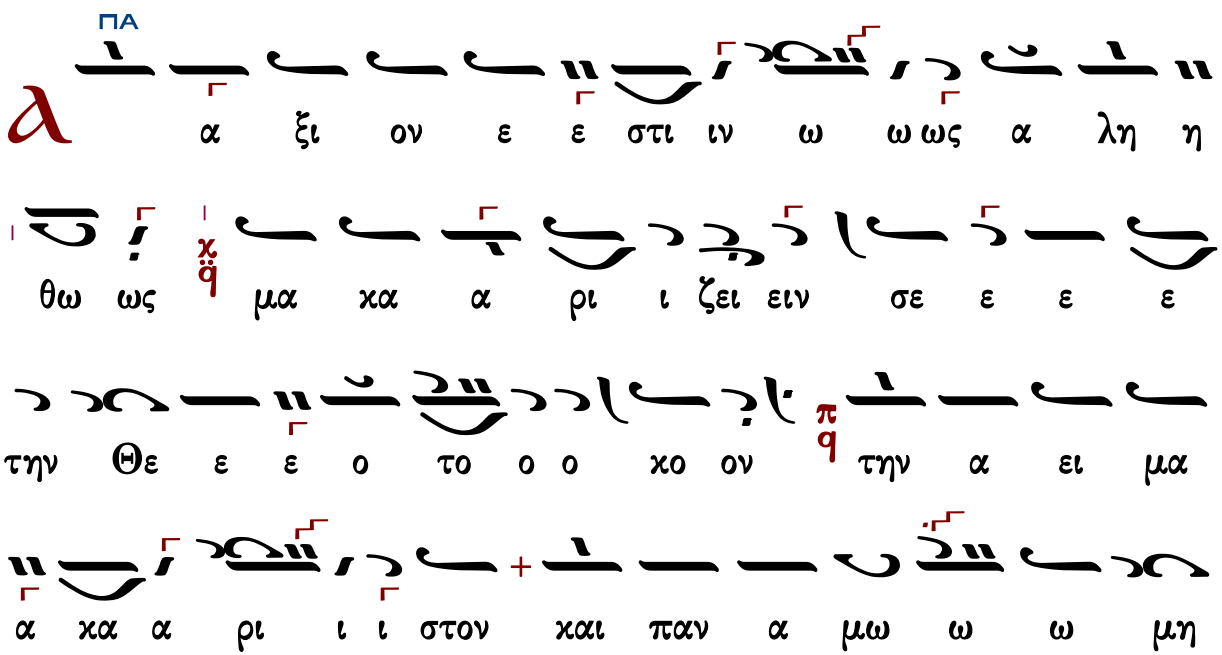

η η η τον χαι μη τε ε ε ε ρα του ου Θε ε

ου ου ου ου ου η η η η η η μω ω ων την τι

μι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι

ιμ χαι εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ραν α συγ

χρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α

α α φι ι ιμ την α δι α φθο ο ρως Θε

ον Λο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σα α

αν τη ην ο ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο χο

ον σε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο ο

ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος λ π ϊ q χ

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.511*

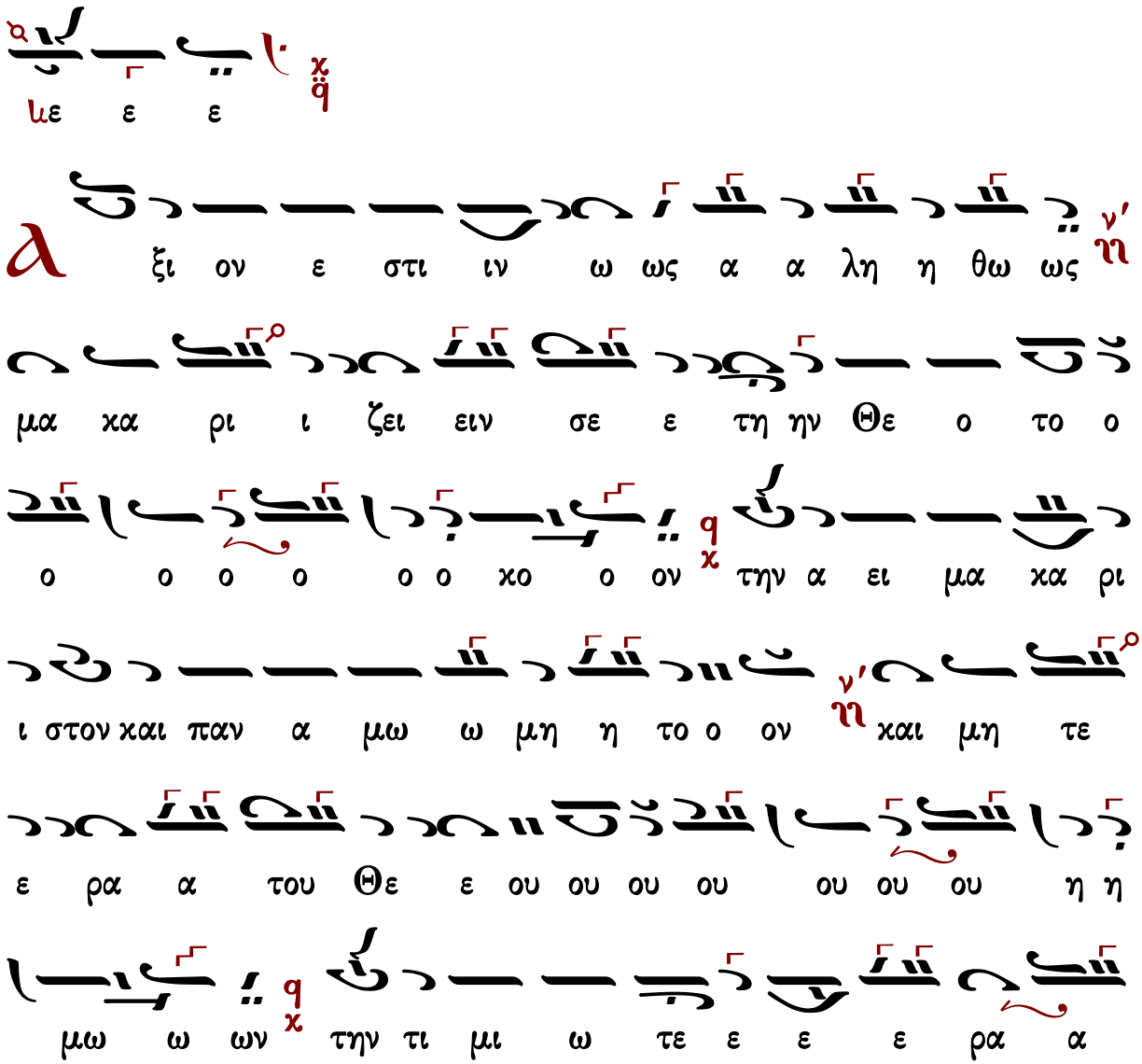

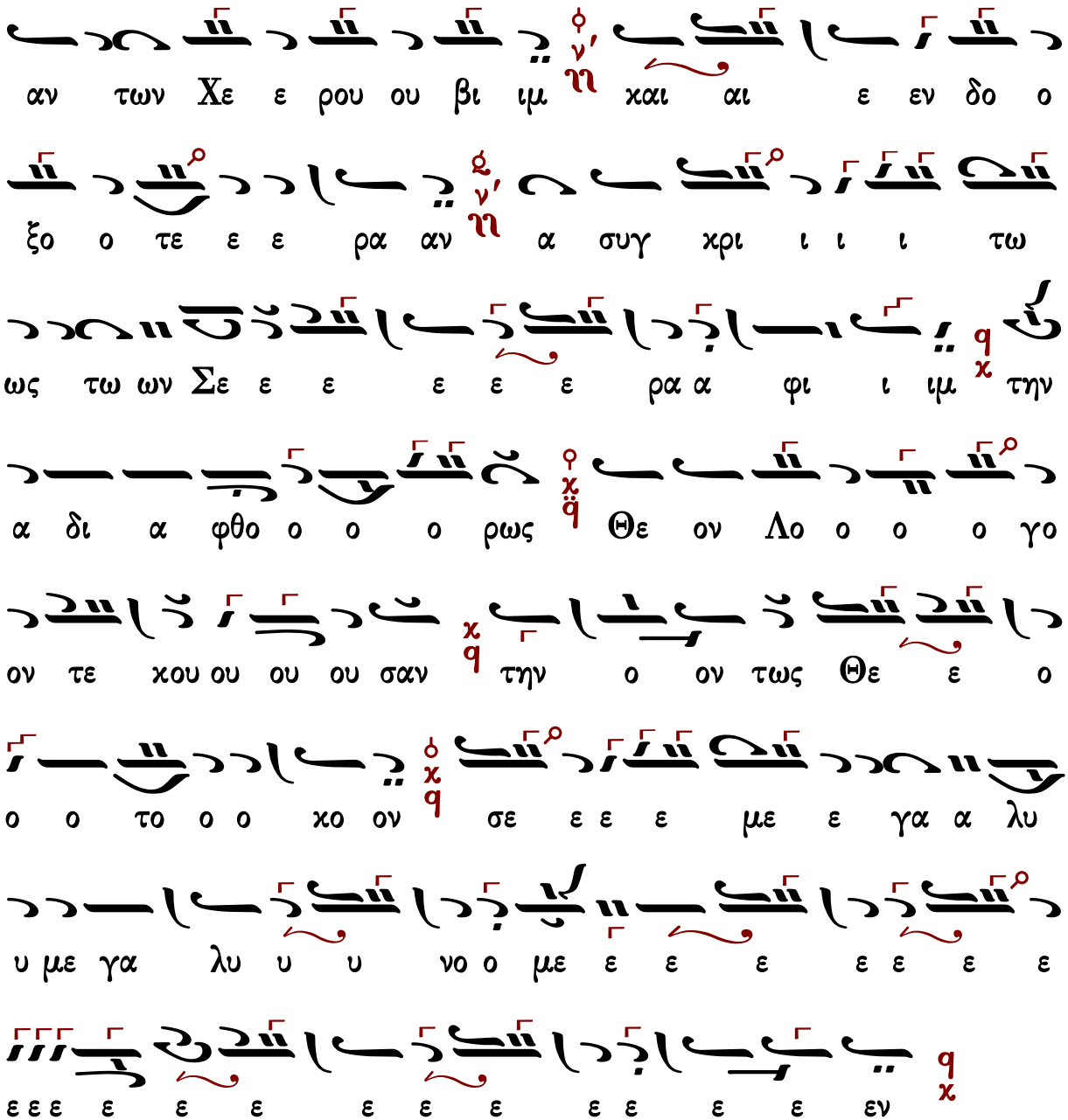

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γερασίμου Κανελλίδου

Ἦχος λ̅ π̅ ἠ̈ Πα̅

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία 2006 σ.310#

ἐναρμόνιος

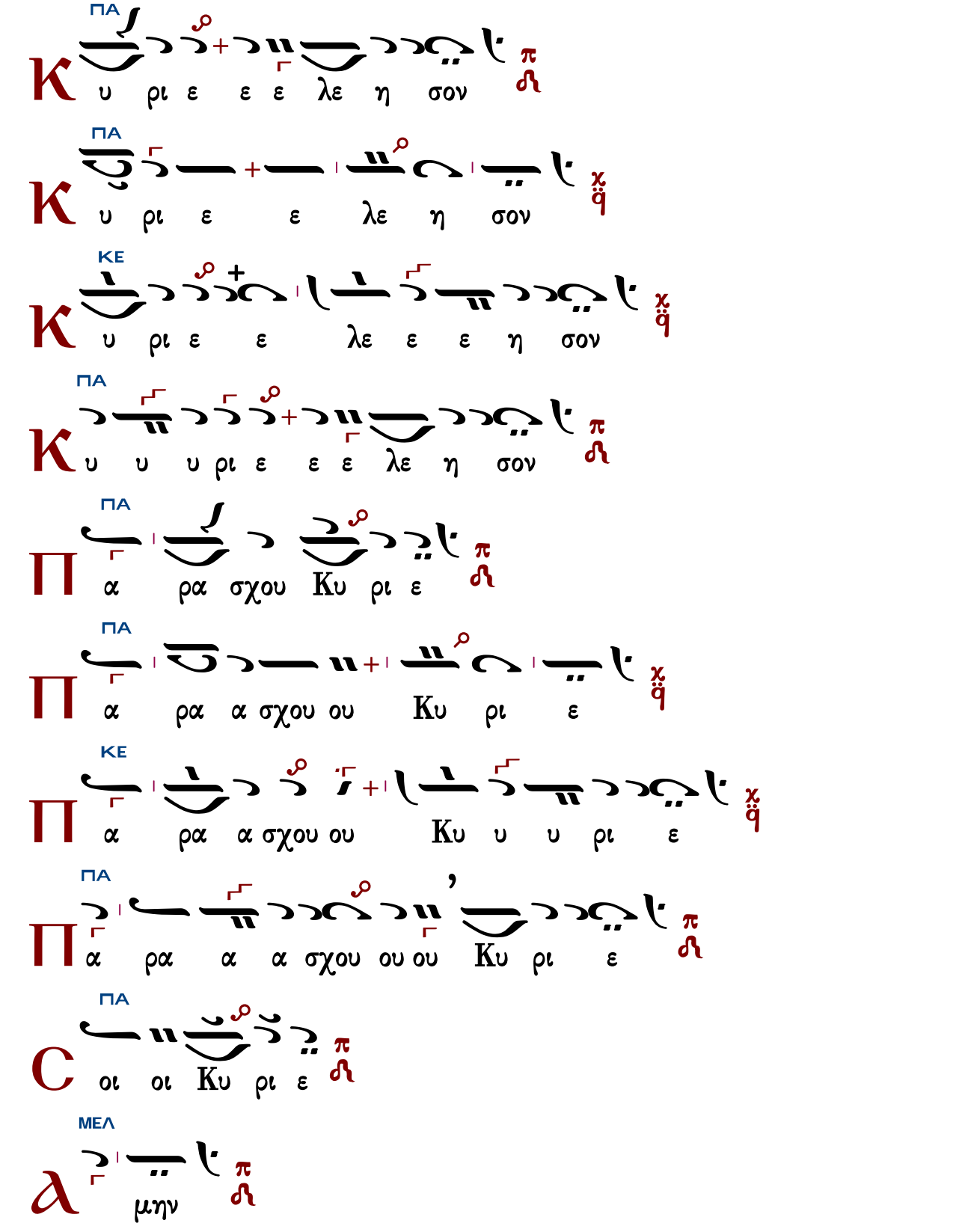
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΚΕ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ υ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ ρι ε
ΚΕ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α α σχου ου ου Κυ ρι ε
ΠΑ
C οι οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
Α μην

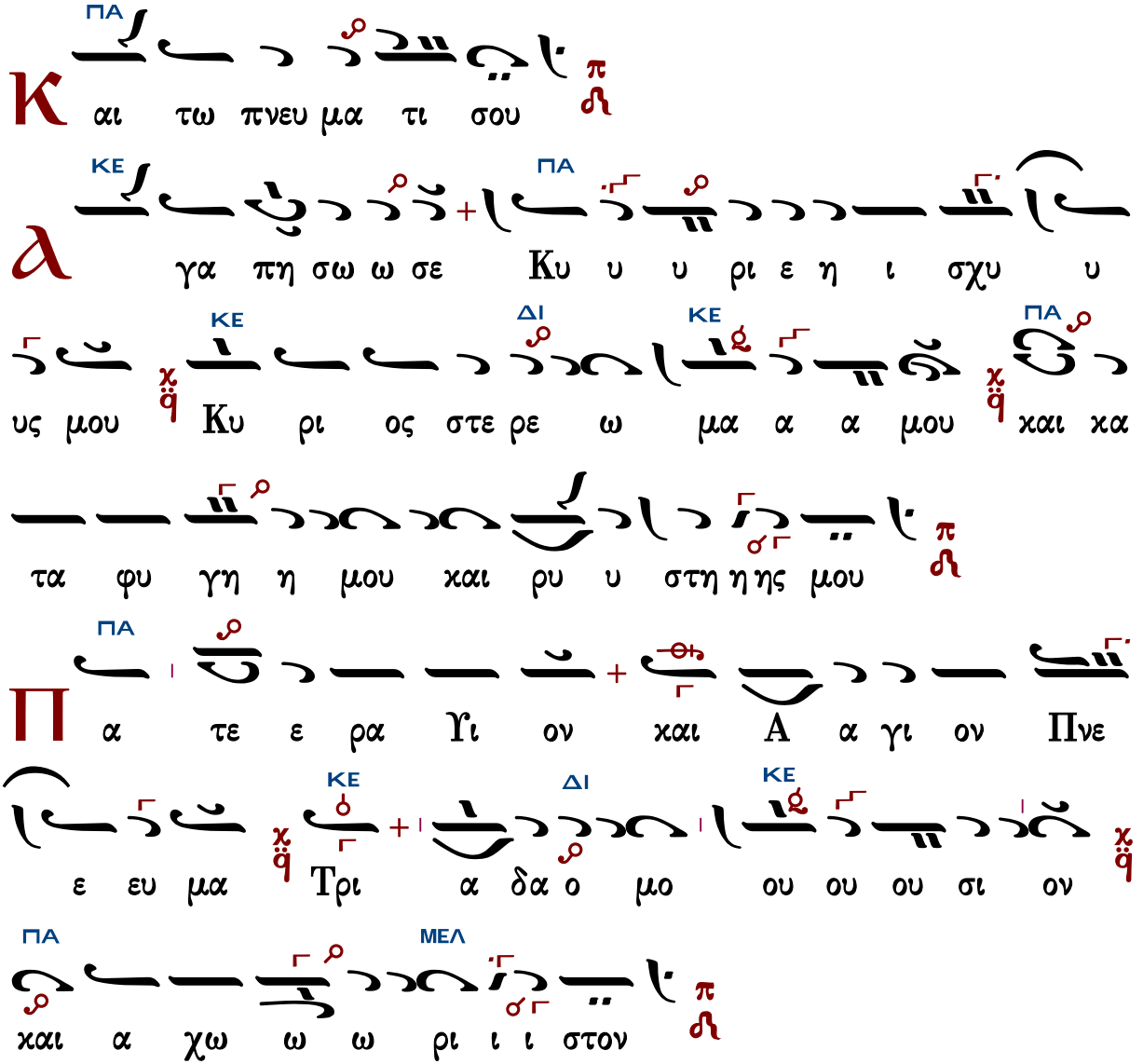

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

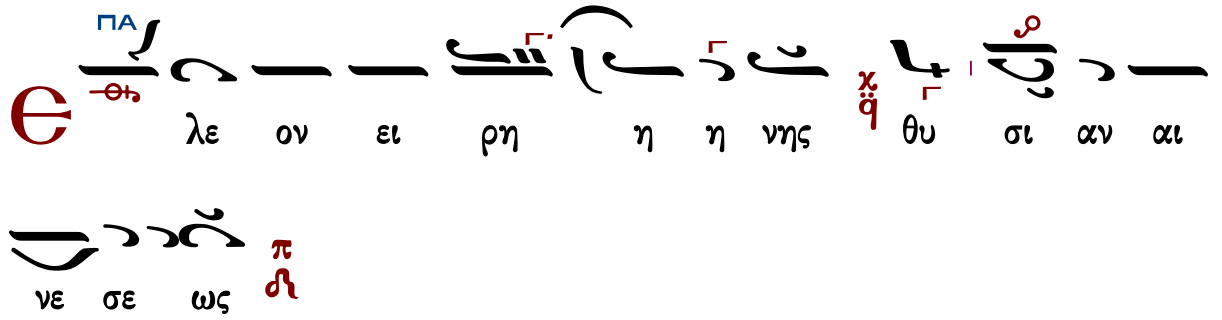

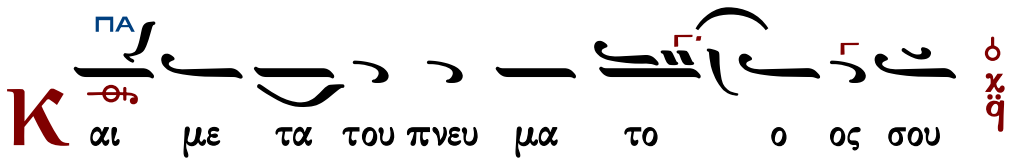

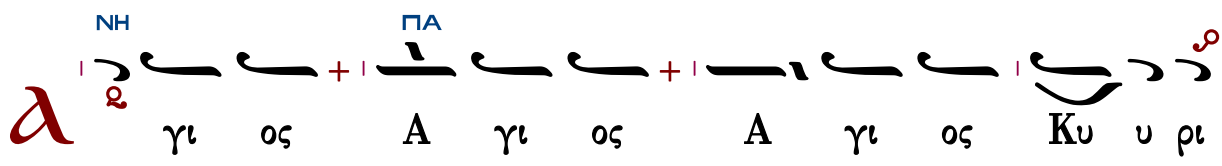

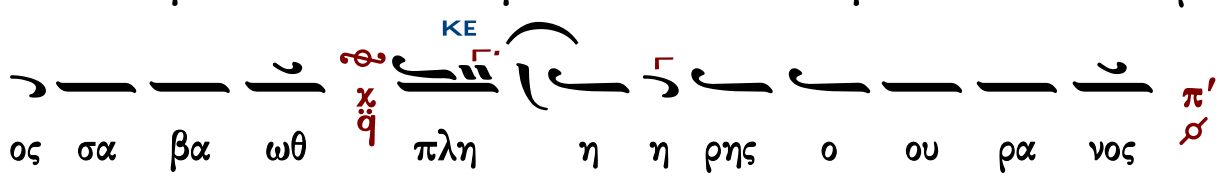

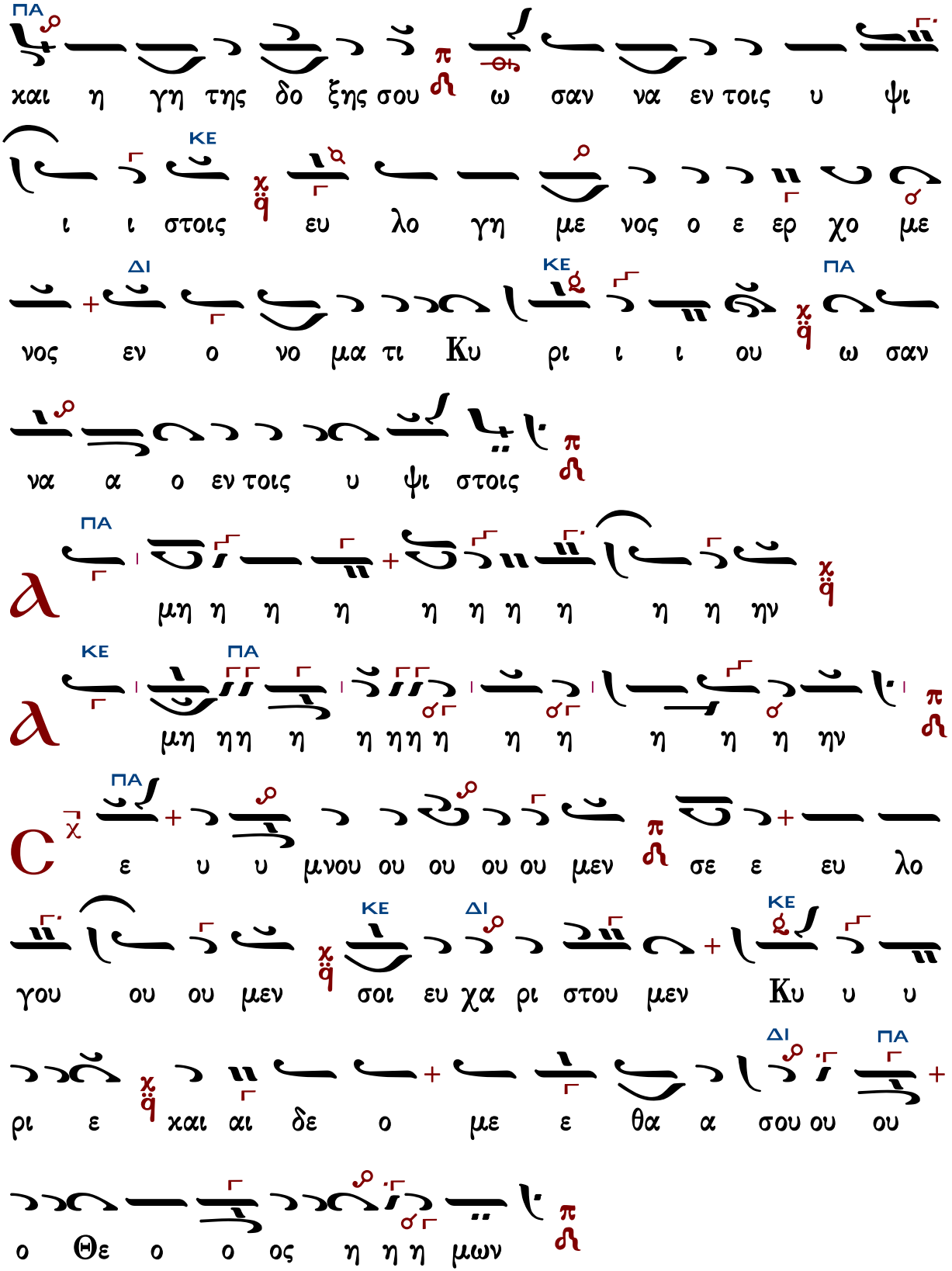

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν

θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Γεωργίου Σαραντάεκκλησιώτου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία
Δημοσθένους Παϊκοπούλου
2006 σ.313#

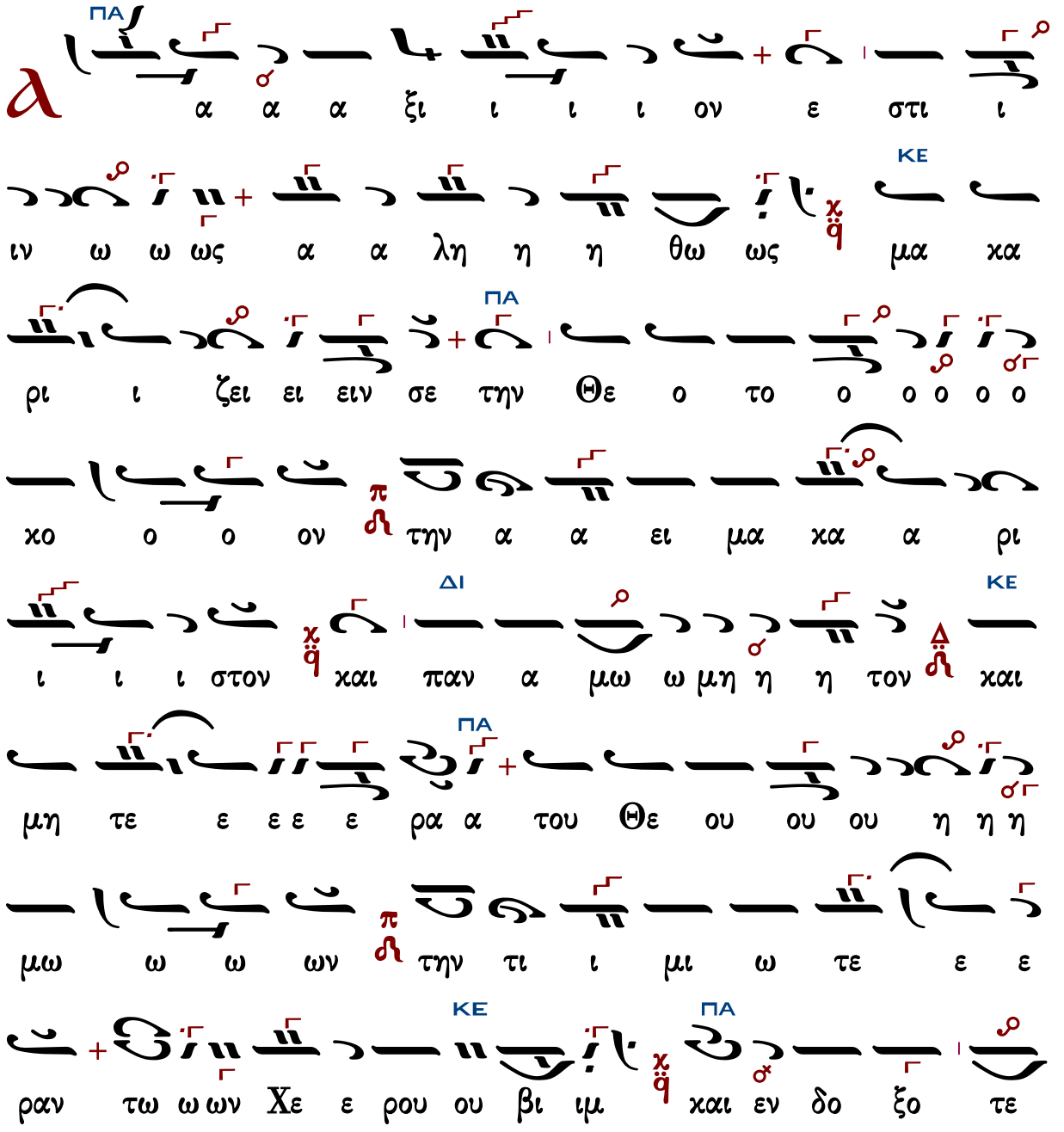

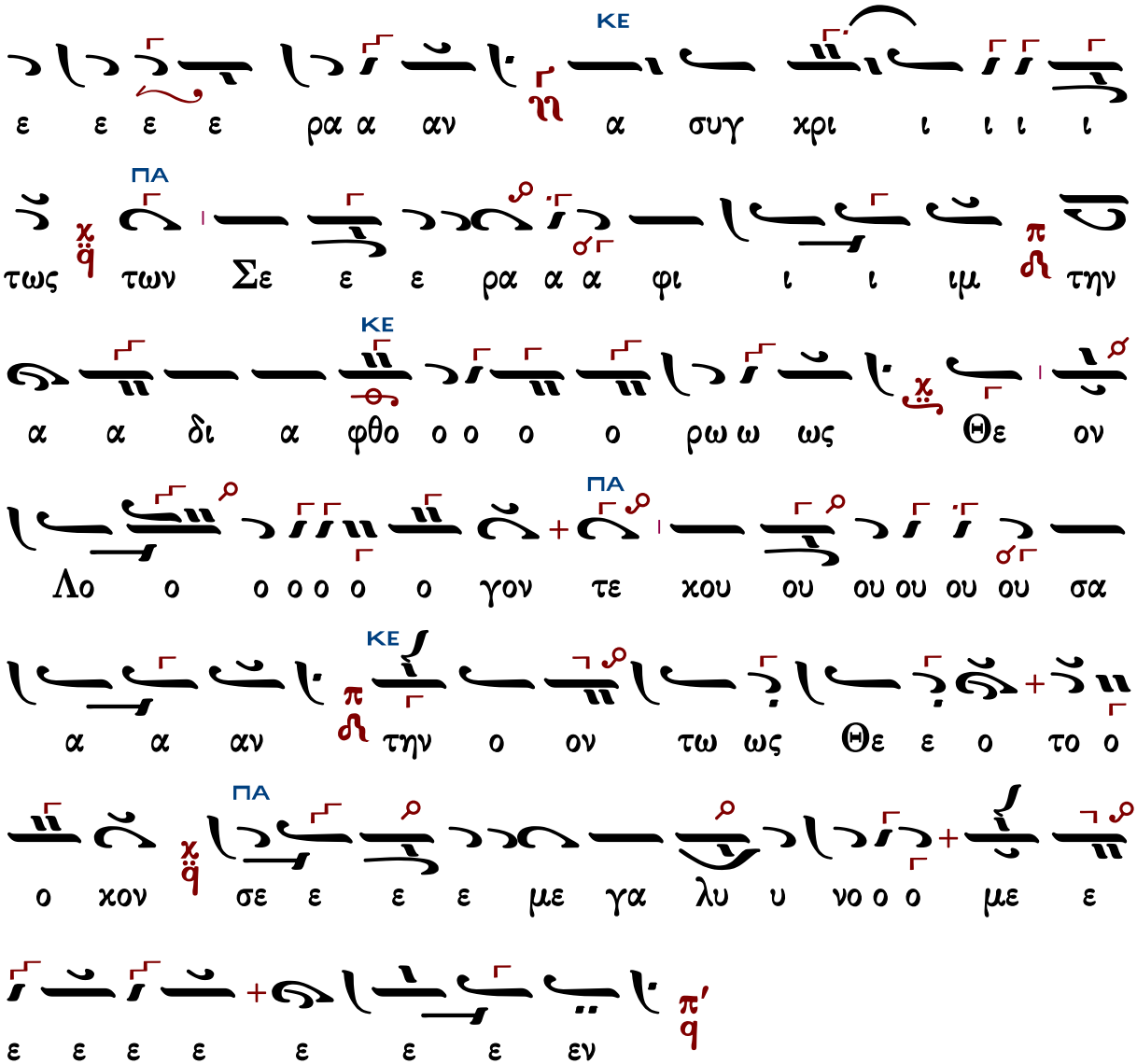

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής,
Γ'Θεία Λειτουργία 2006 σ.319#

Ἀτζέμ Κιουρντί

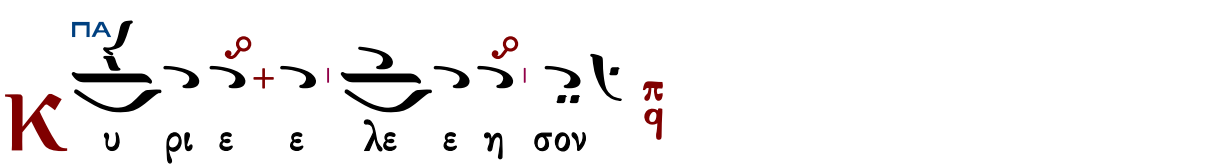

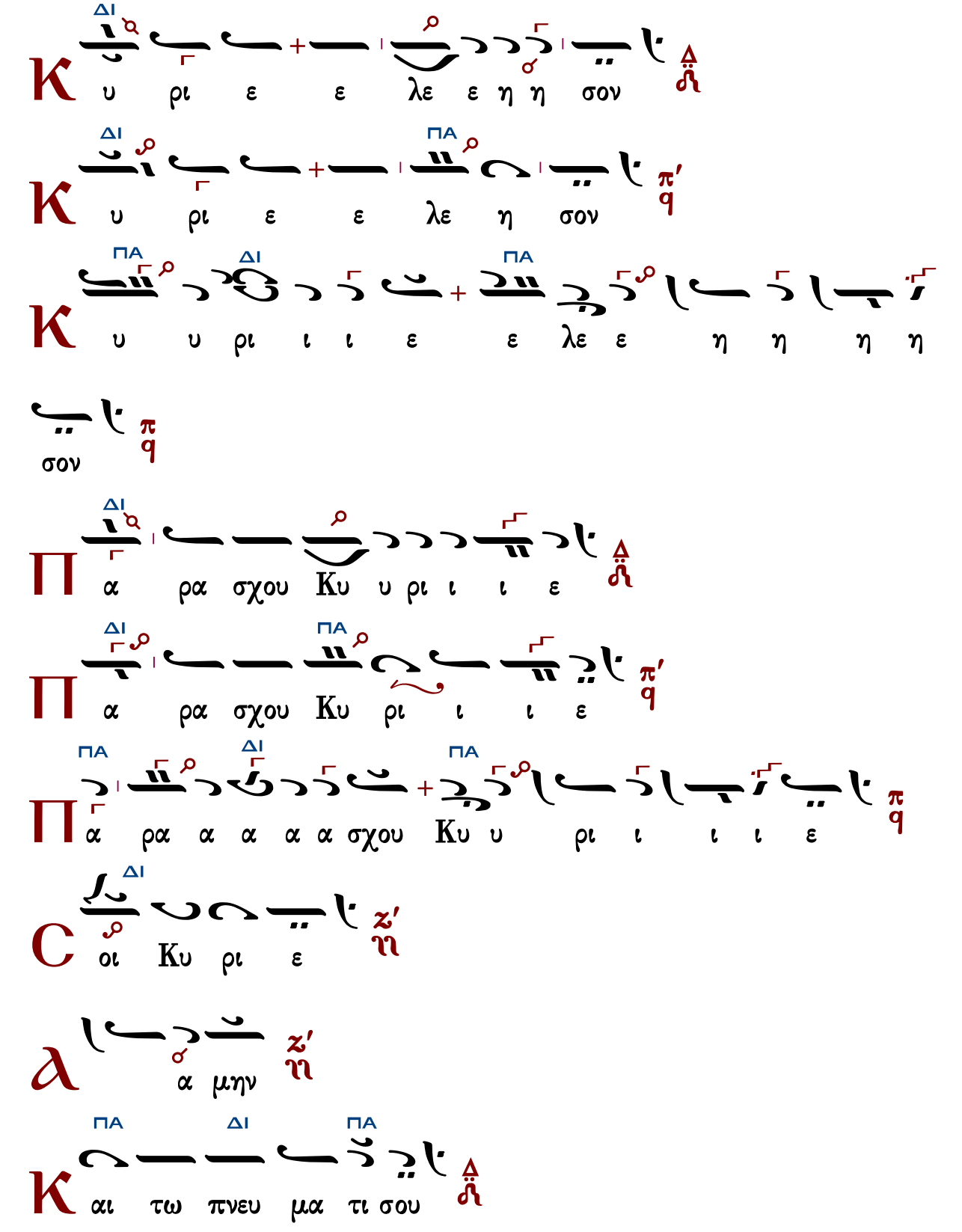
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΔΙ ΠΑ
Κ υ υ ρι ι ι ε ε λε ε η η η η
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
σον
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ι ε
ΔΙ ΠΑ
Π α ρα α α α α σχου Κυ υ ρι ι ι ι ε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
C οι Κυ ρι ε
ΔΙ
α α μην
Κ αι τω πνευ μα τι σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ

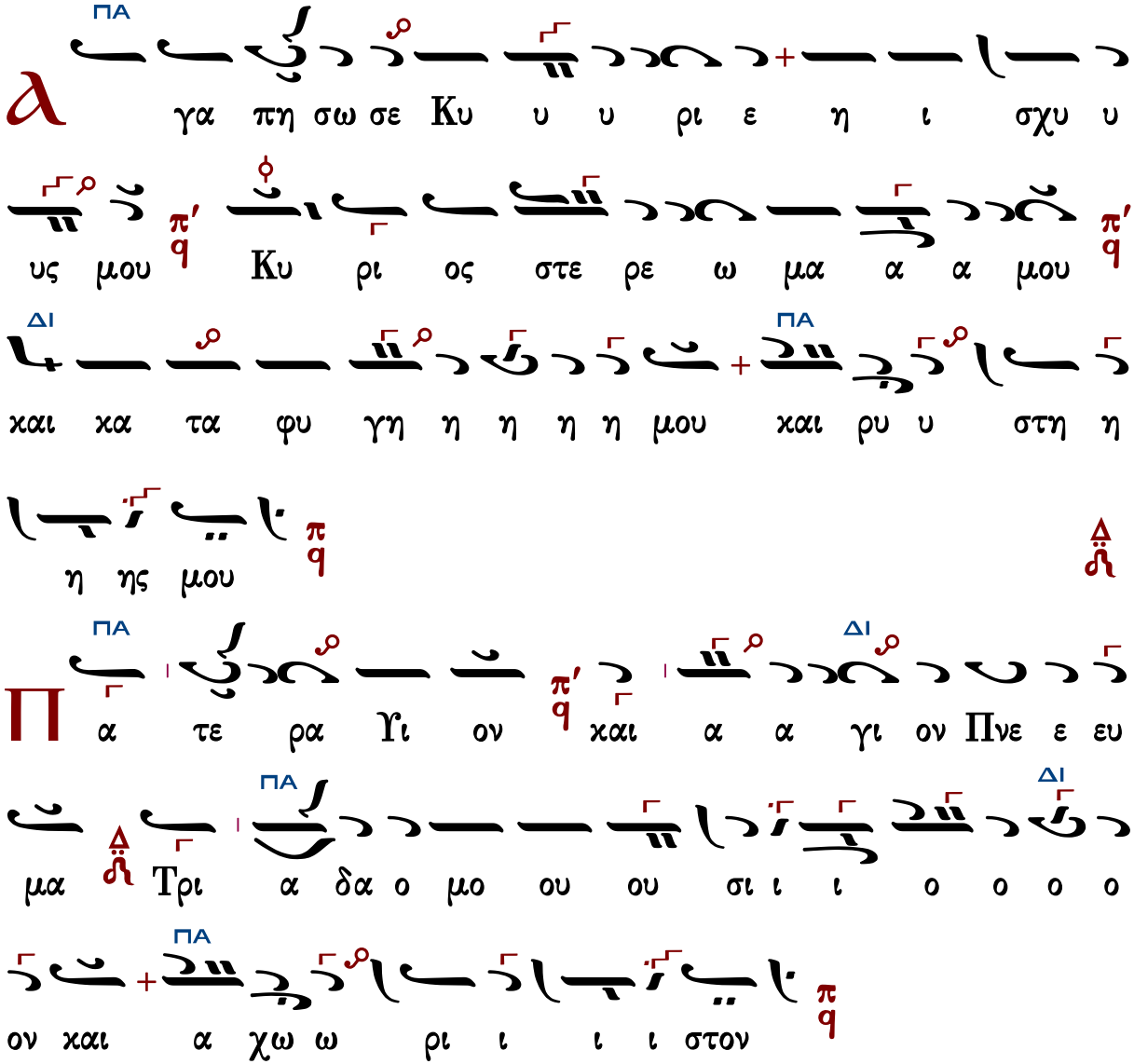

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

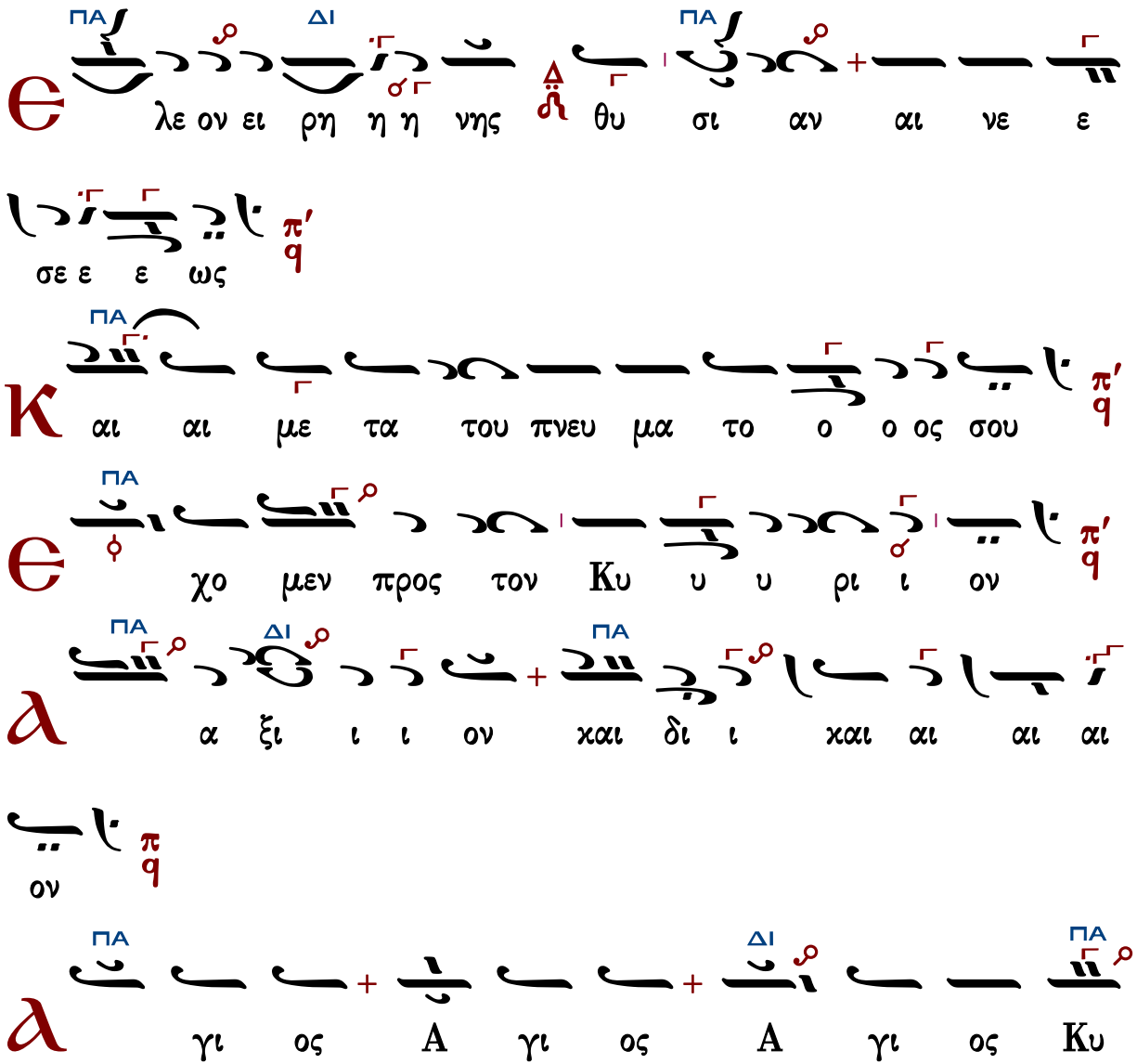

υ ρι ο ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ο ου ρα

νος χαι η γη της δο ξης σου ω ω ω σαν

να εν τοις υ ψι ι ι ι στοις ευ λο γη με

νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ι ου ω σαν να α ο ε εν

τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοις

α μη η ην

α α α α α α α α α α α α α α

μη η ην

ε υ υ υ μνου ου ου ου ου μεν σε ε ε

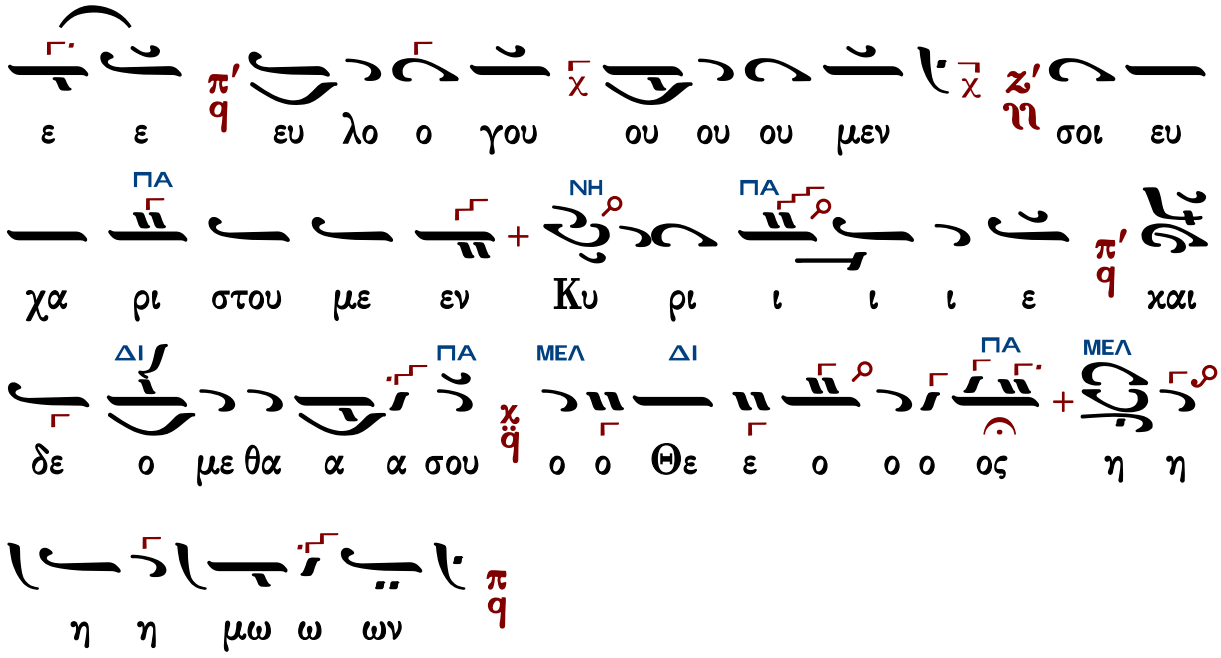

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

7φωνος
(Ατζέμ Κιουρντί)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ΄Θεία Λειτουργία 2006 σ.322#

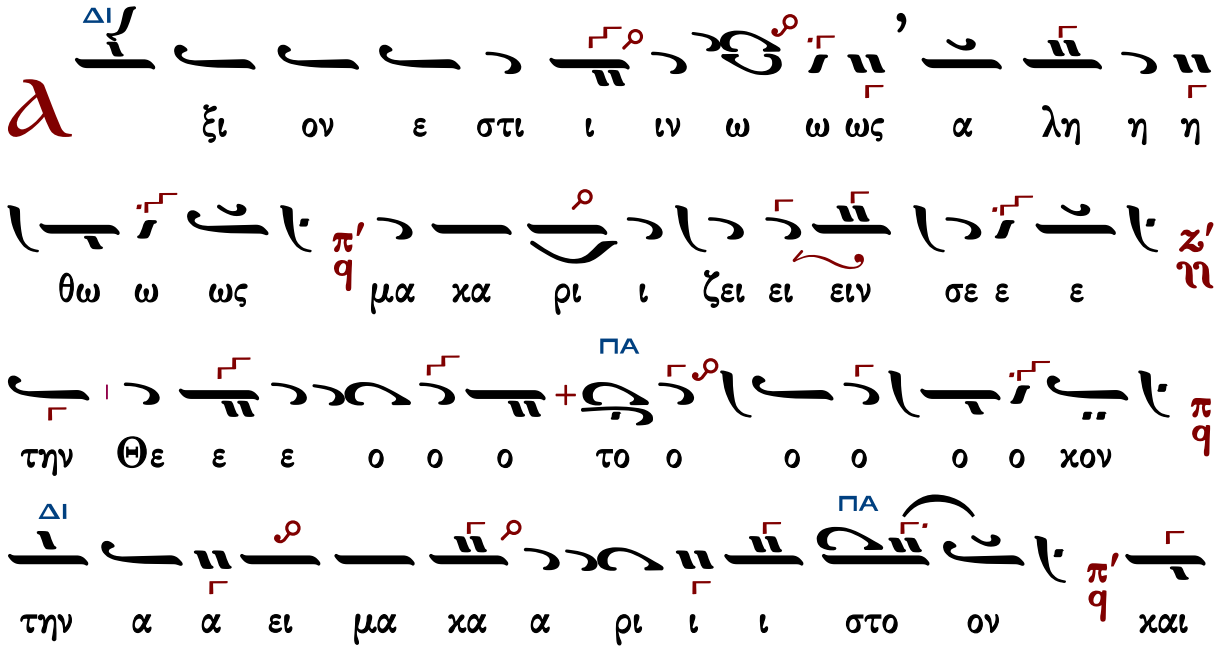

ε τε μη αι και ΔΙ π′ q τον η η η μη μω α α παν

+ ε ε Θε ου ου του ζ′ η ραν ε ε ε ε ε ε

ω μι ι τι την ΔΙ π q ων ω μω η η η ου ου ΠΑ

ω ει και π′ q ΠΑ βι ι ιμ ου ου ρου Χε ων ω ραν ε τε

α ραν ε ε ε ε ε ε τε ξο δο εν

ων ΠΑ τω ω ω ω τω ΠΑ τως ι ι ι ι ι χρι συγ

α δι α α α την ΔΙ π q ιμ ι φι α α ρα ε Σε

ο ο ο Λο ον Θε ος π′ q ρω ο ο ο ο φθο

τη π q σαν ου ου ου ου ου ου χου τε ΠΑ γον ο ο ο

ο ο ο ο ο ο το ο ο Θε τως ον ην

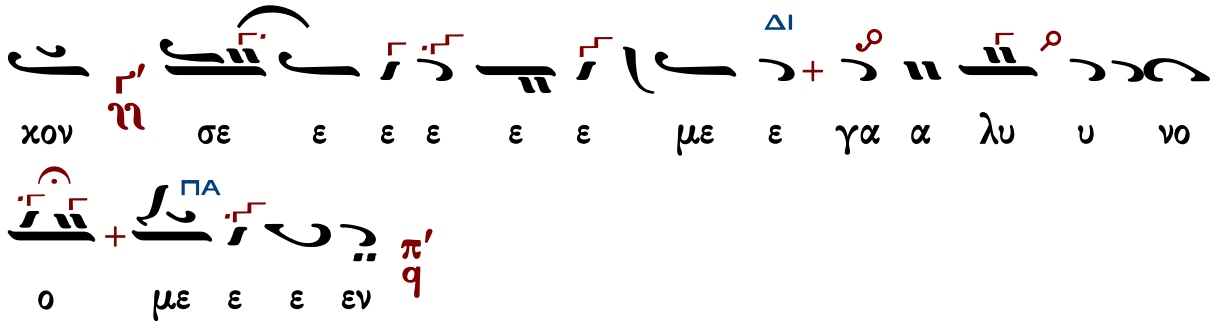

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ π ϋ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013, σ.98#

Φρύγιος

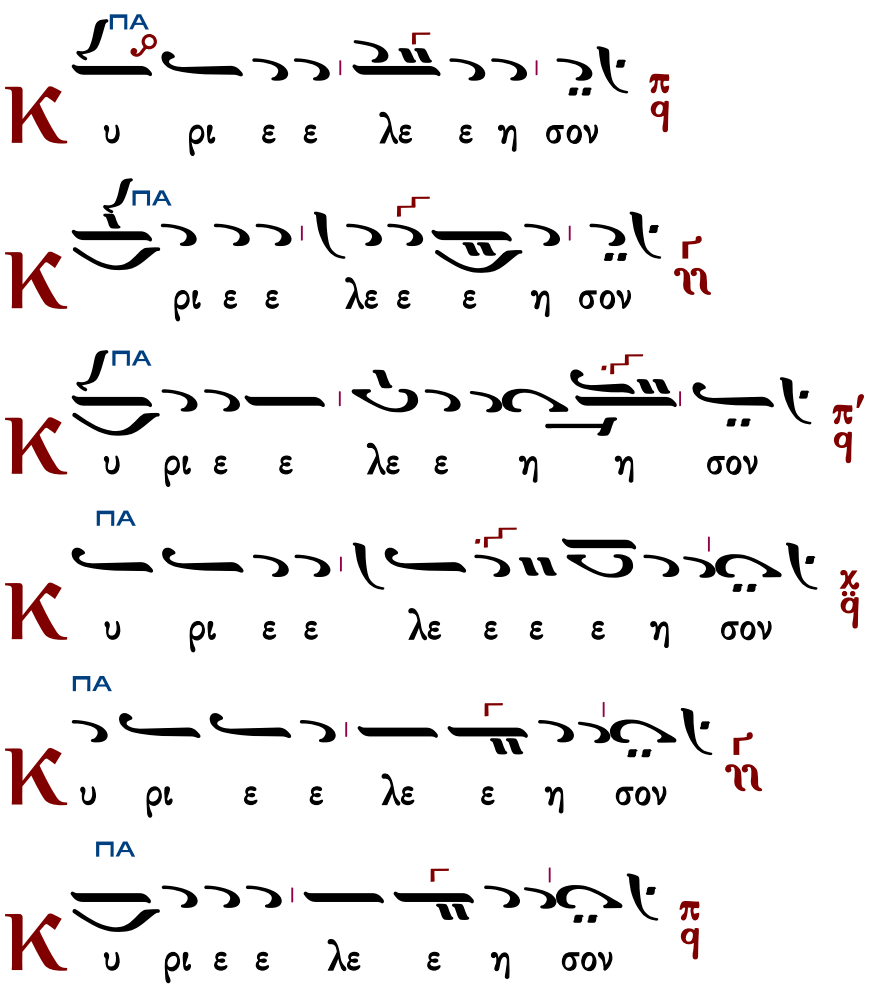

ΠΑ
α ρα σχου ου Ku υ υ υ ρι ε ε ε
π q
ΠΑ
α ρα σχου ου Ku υ ρι ι ε
π q
ΠΑ
α ρα α α α σχου n Ku υ υ xυ υ υ υ ρι ι ι
ε
z n
ΔΙ
α ρα α α α α σχου Δ n
ΠΑ
Ku υ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
π q
ΠΑ
α ρα α α α σχου n Ku υ υ xυ υ ρι ι ι ε
π q
ΔΙ
α ρα α α α α σχου Δ n
ΠΑ
Ku υ υ υ υ υ ρι ι ι
ε
π q
ΠΑ
C οι Ku ρι ι ι ε
π q

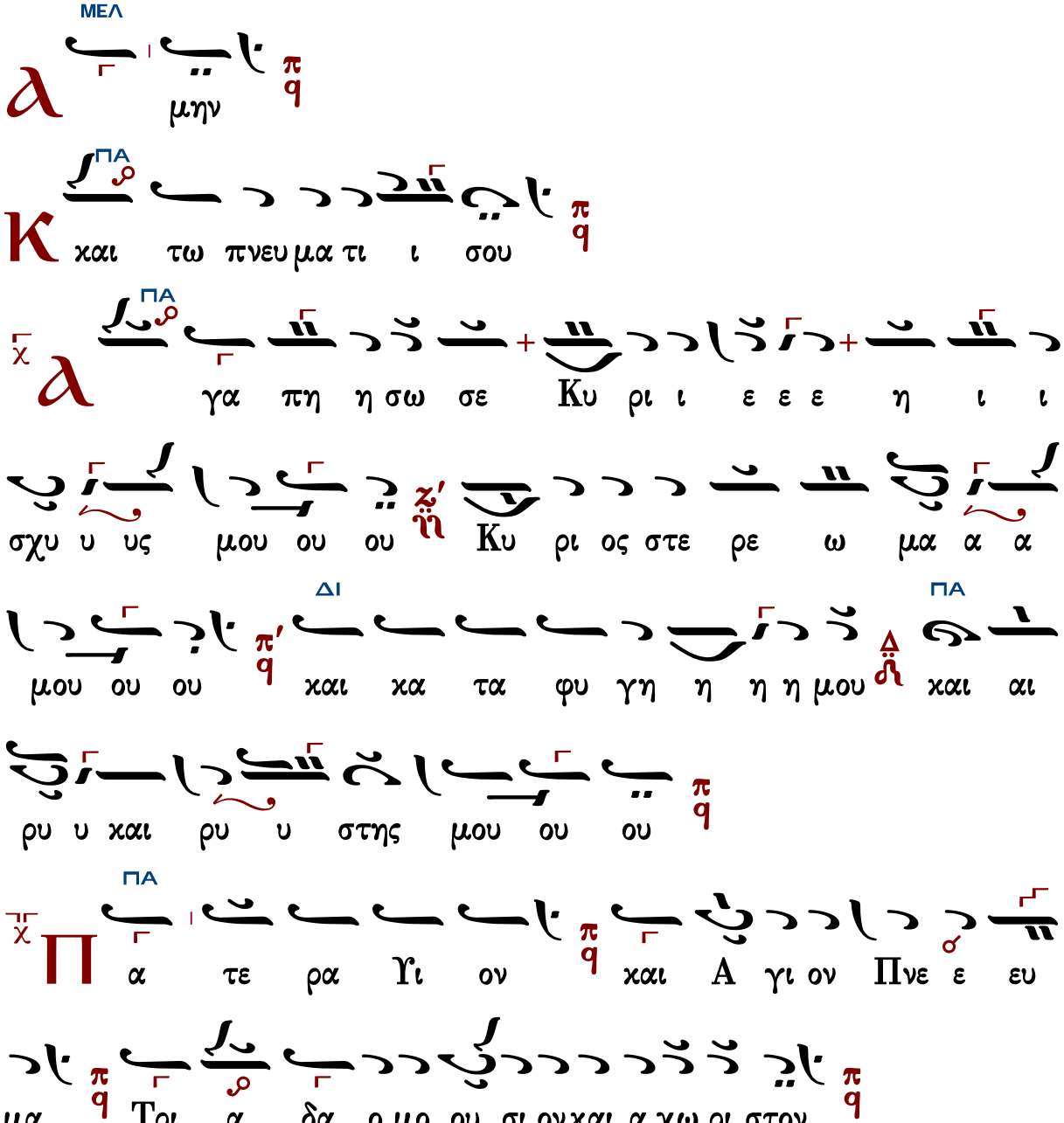

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

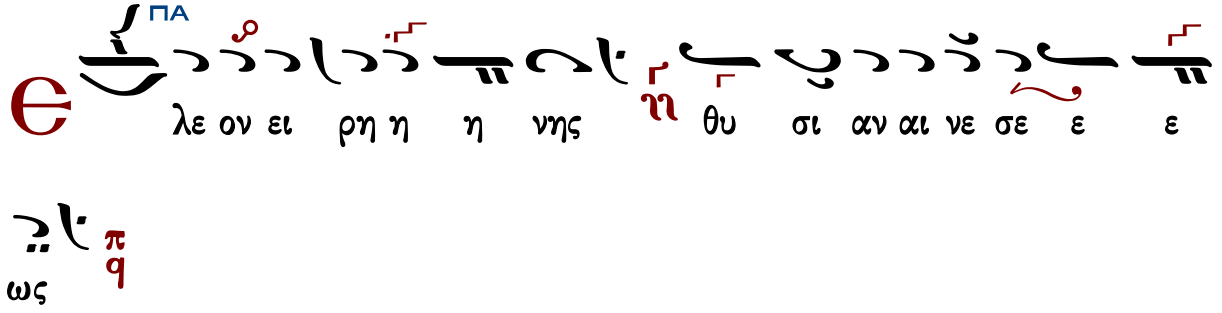

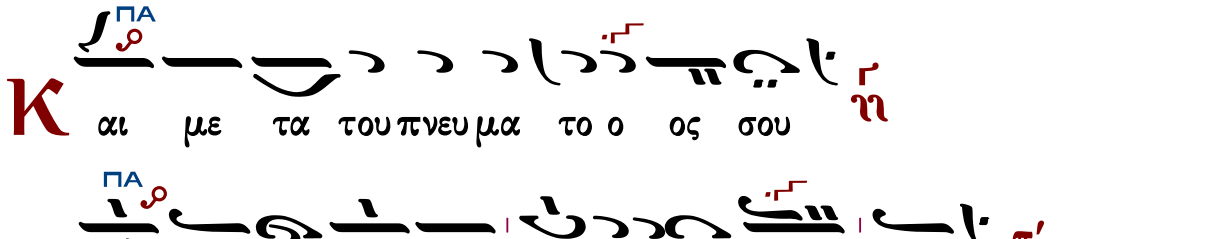

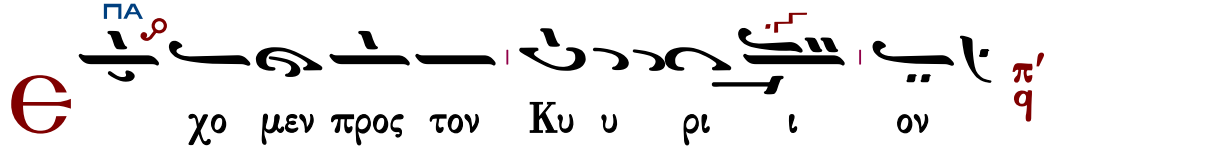

ΠΑ

γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη της

δο ο ο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο

ΔΙ ΠΑ

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να αα ο εν τοις

υ ψι ι ι στοις

ΠΑ

α α α α α α α α μην

ΠΑ

α α α α α α α α μη ην

ΠΑ

ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου ου

μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ ρι ι ε και δε

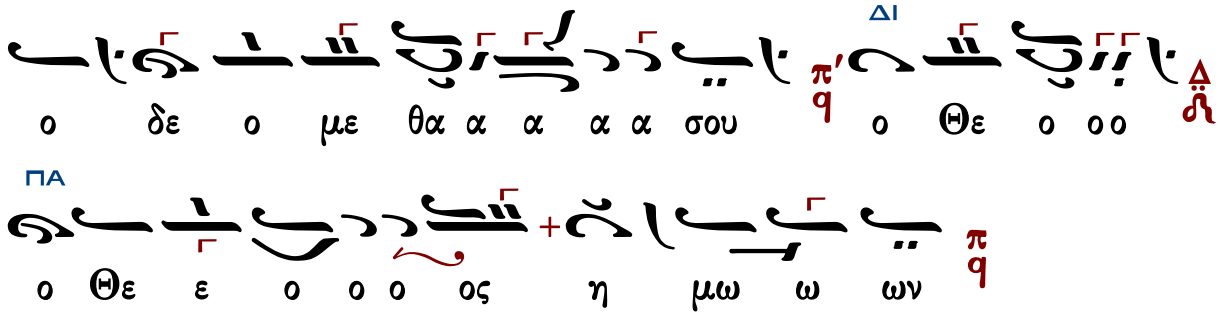

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π ϊ Πα ♀

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.102#

Φρύγιος

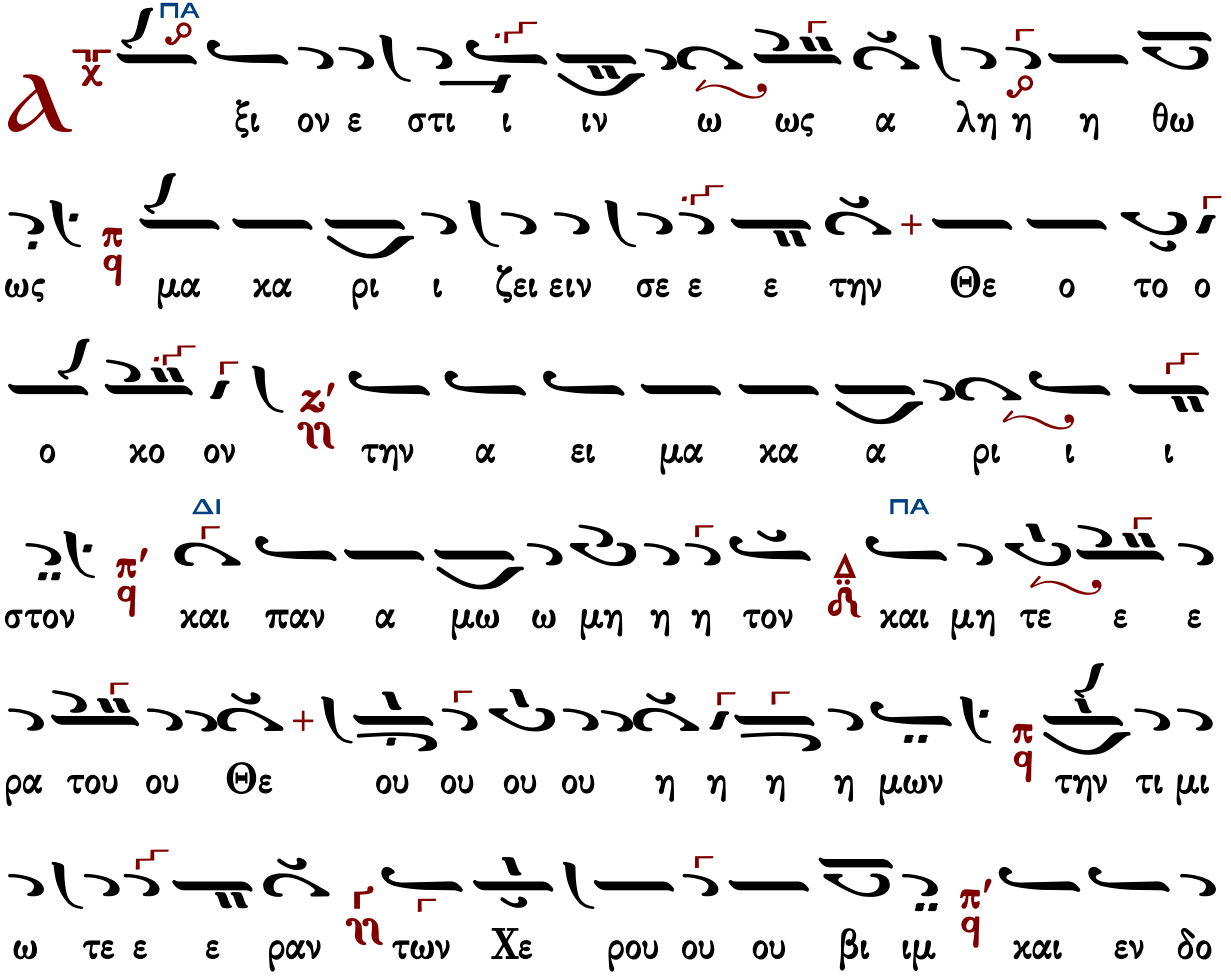

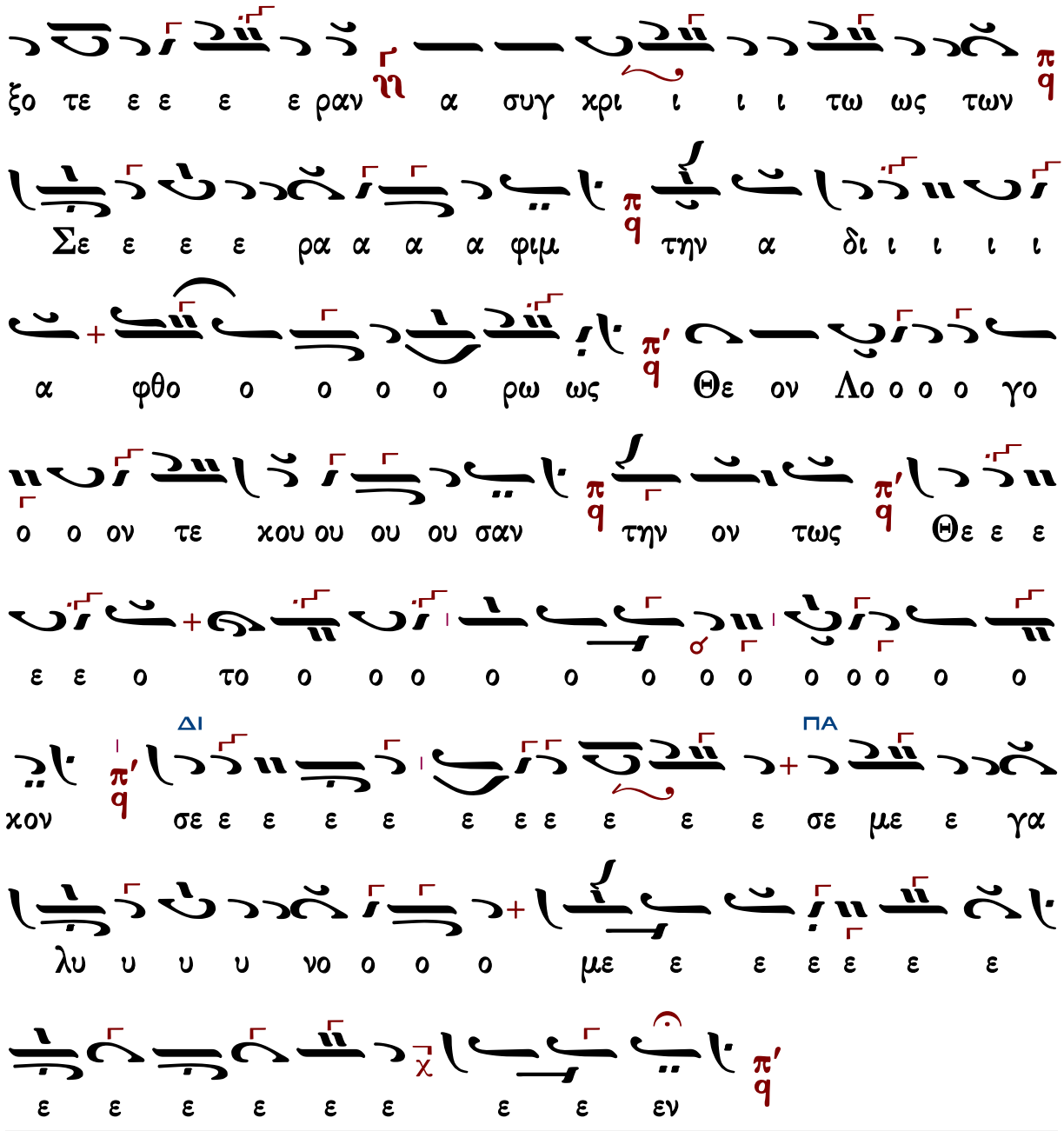

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Ψάχου

Ἦχος λ̇ ϊ̇ Πα

ἐναρμόνιος

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Ἐκκλ. Μουσικῆς Γ'
Θεία Λειτουργία 2026 σ.329*

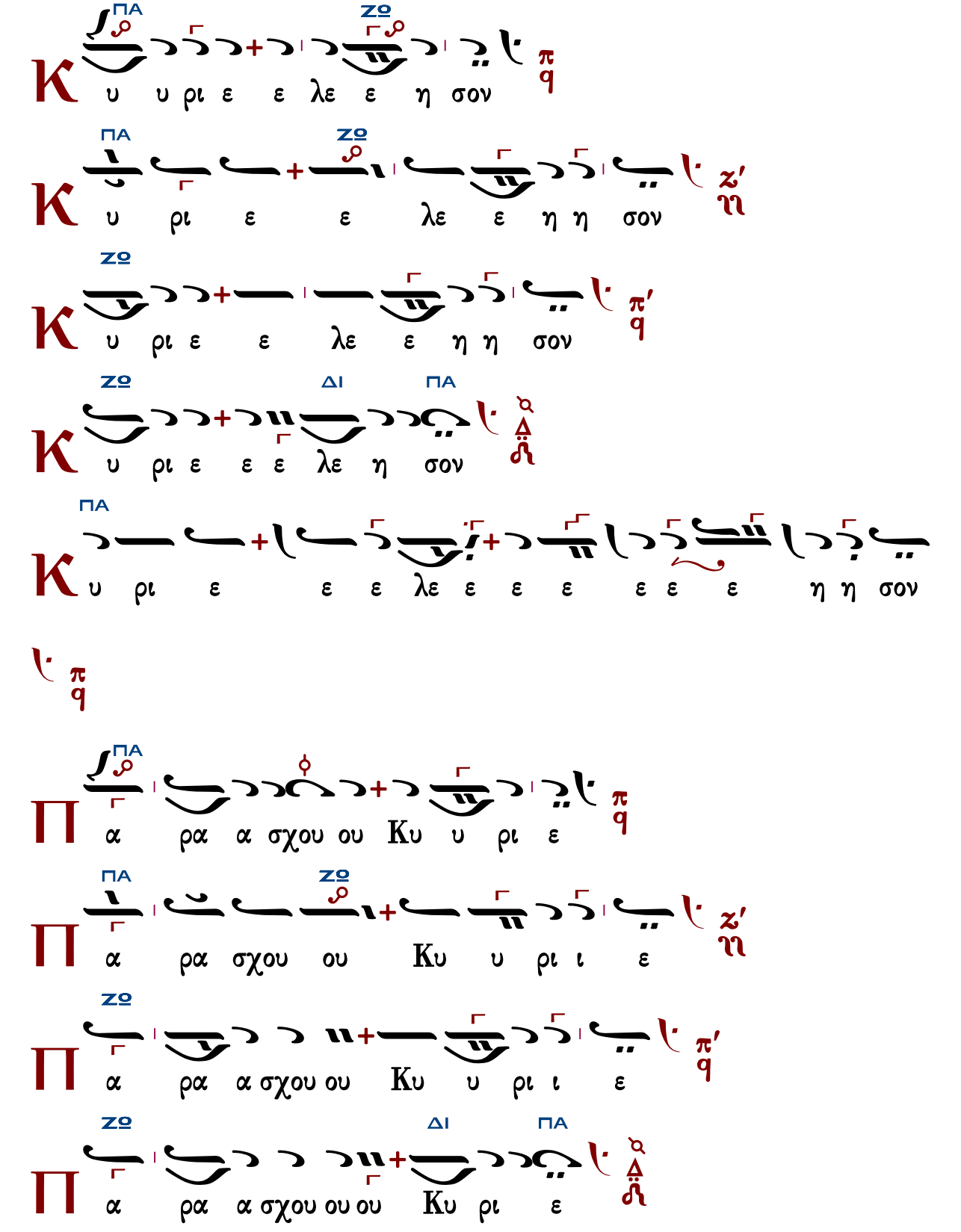
Κ υ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ ΖΟ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΠΑ ΖΟ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΖΟ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΖΟ ΔΙ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε η η σον
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΖΟ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΖΟ
Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ε
ΖΟ ΔΙ ΠΑ

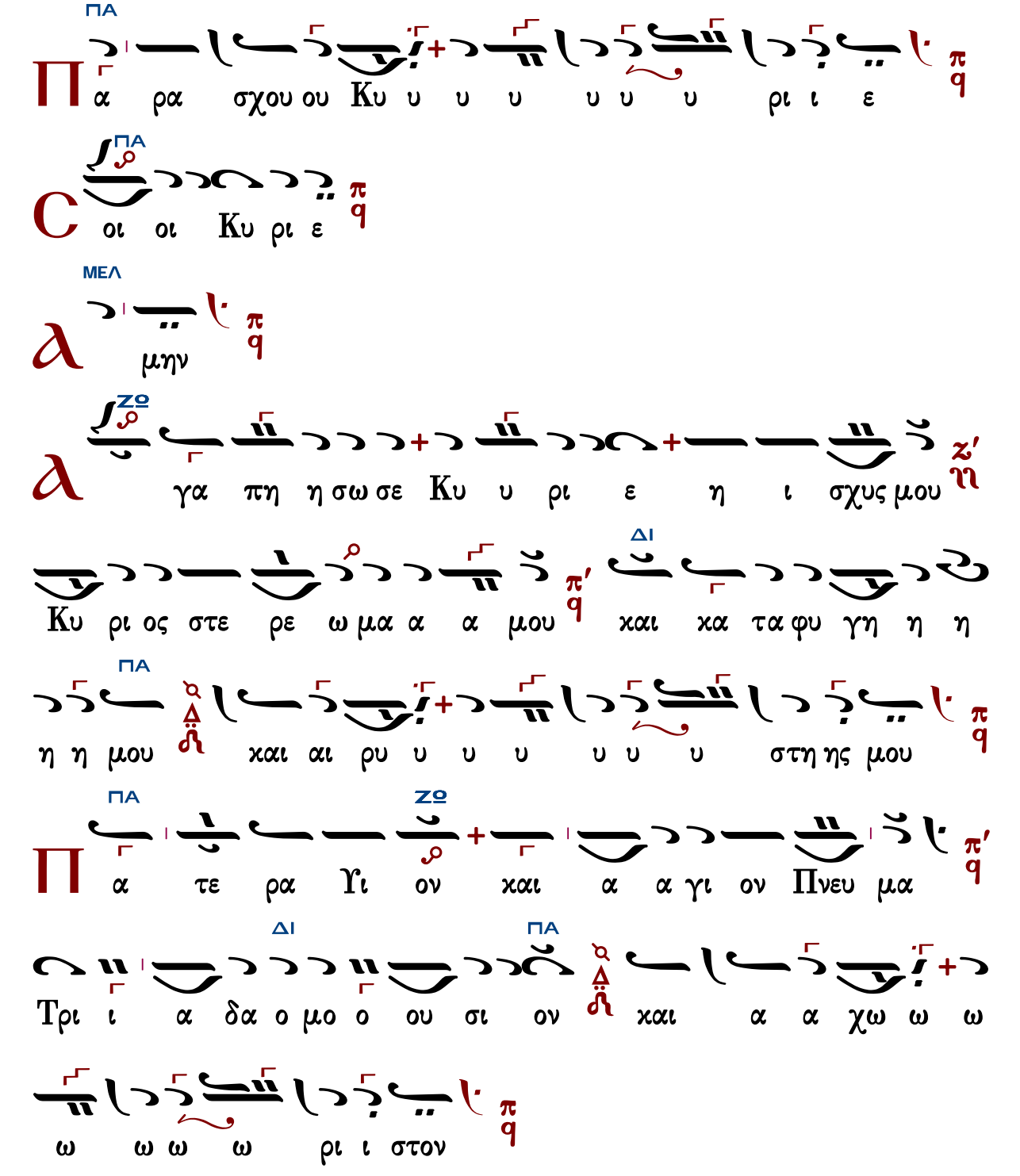

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

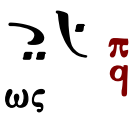

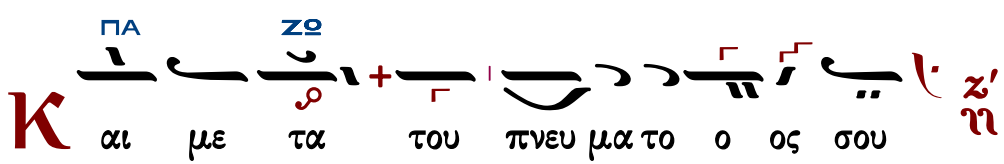

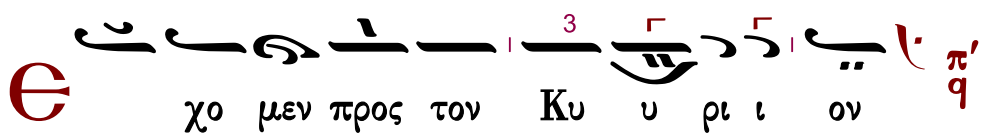

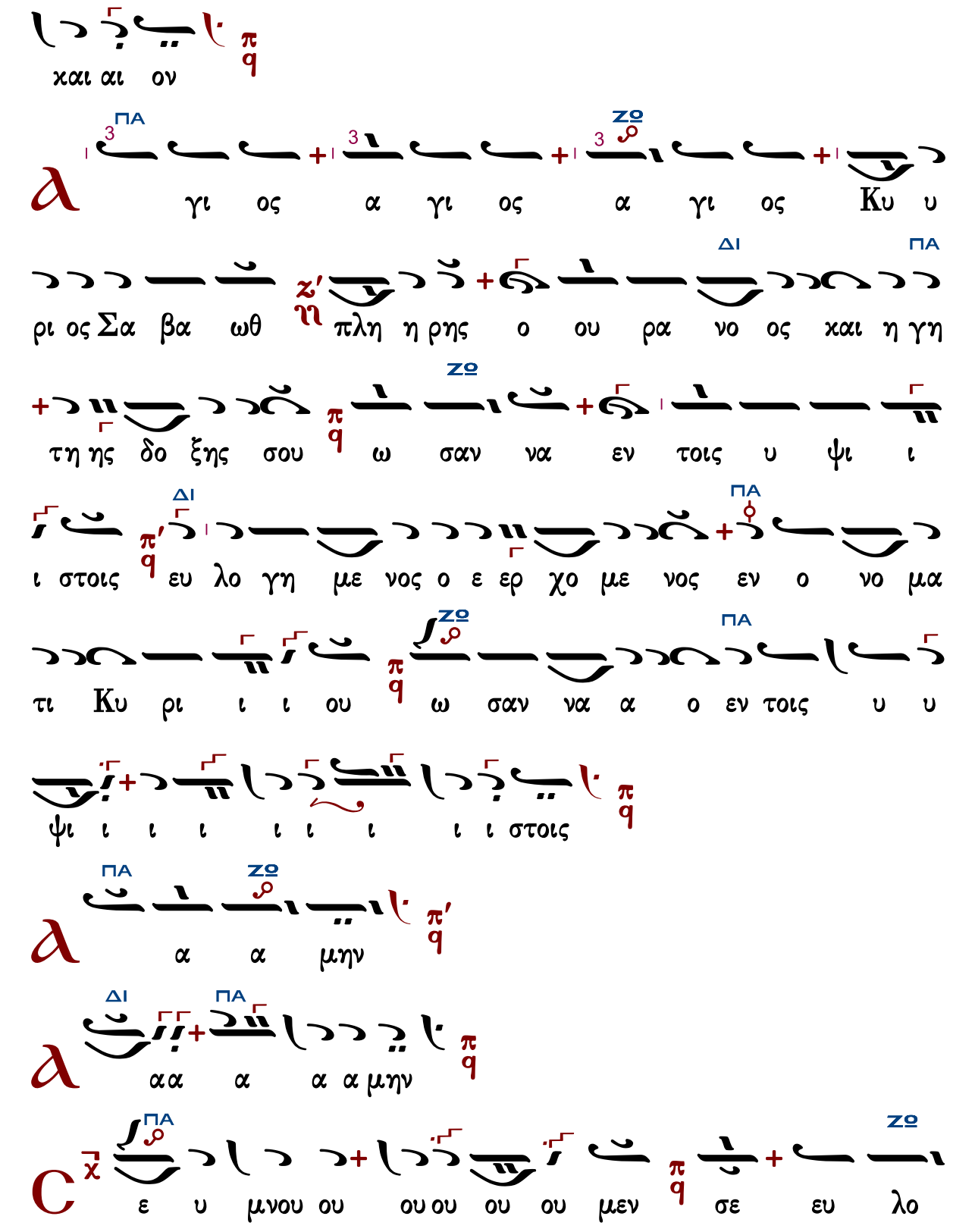
χαι αι ον
ΠΑ
ΖΟ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ
ΔΙ
ΠΑ
ρι ος Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη
ΖΟ
τη ης δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
ΔΙ
ΠΑ
ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα
ΖΟ
ΠΑ
τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α ο εν τοις υ υ
ψι ι ι ι ι ι ι ι ι στοις
ΠΑ
ΖΟ
α α μην
ΔΙ
ΠΑ
αα α α α μην
ΠΑ
ΖΟ
ε υ μνου ου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο

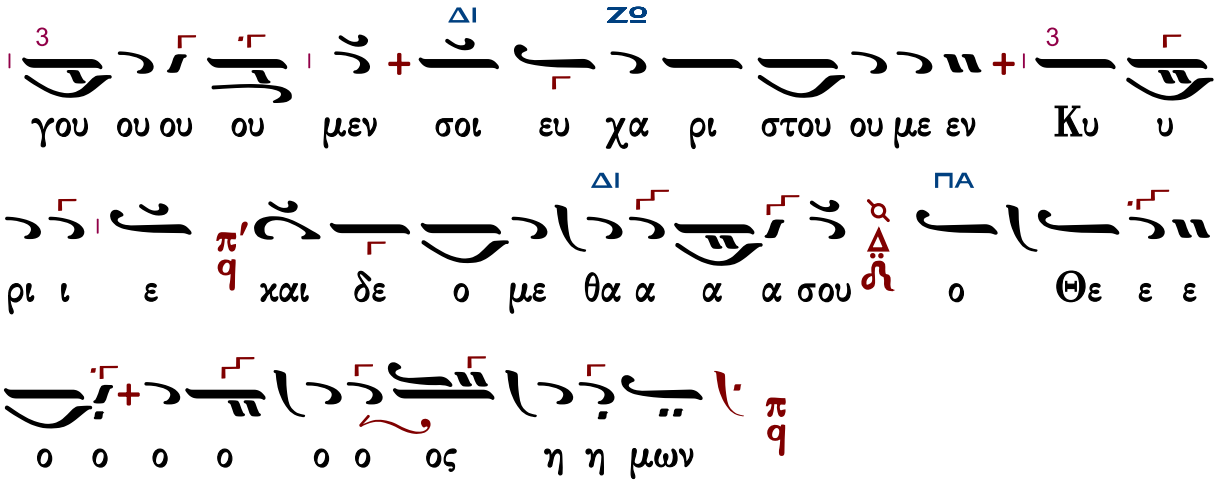

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν ἀνώνυμον

Τὸ παρὸν ἐψάλλετο συχνάκις ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.τ.Χρ. Ἐκκλησίας Ἰακώβου Ναυπλιώτου κατὰ τὰς πανηγύρεις.

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ̇ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Ἐκκλ. Μουσικῆς Γ'
Θεία Λειτουργία 2026 σ.332*

ἐναρμόνιος

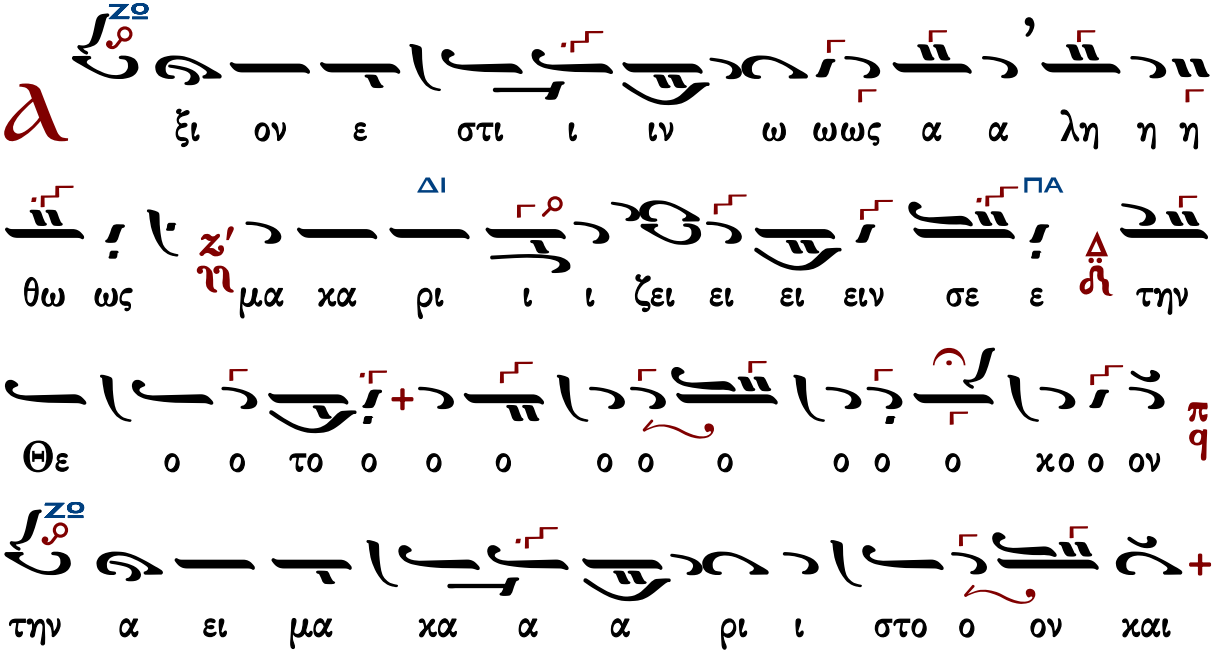

παν α μω ω μη η η το ο ο ο ον χαι

ΔΙ ΠΑ

μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α του Θε ε ου ου ου

ου ου ου ου η η η μω ω ων την τι μι ω τε

ε ε ε ρα α αν των Χε ε ε ε ρου βι ιμ

χαι ε εν δο ξο τε ε ε ε ρα α αν α

ΔΙ ΠΑ

συγ χρι ι ι ι ι ι ι τω ως των Σε ε ε ε

3

ε ε ε ρα α α φι ι ιμ την α δι α φθο ο ο

ο ρω ω ω ως Θε ον Λο γο ο ον τε χου ου

ου ου ου ου ου ου σα α α α αν την

ΔΙ

ο ον τω ω ως Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο χο

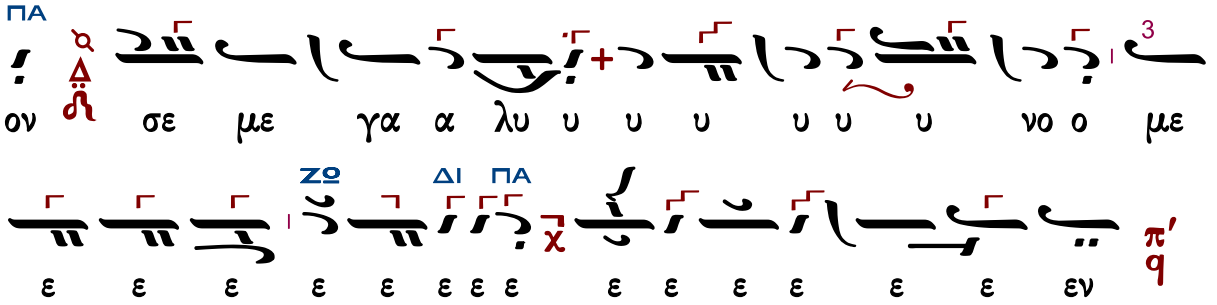

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γερασίμου Κανελλίδου
(διασκευὴ Κουντιάδου)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.44*

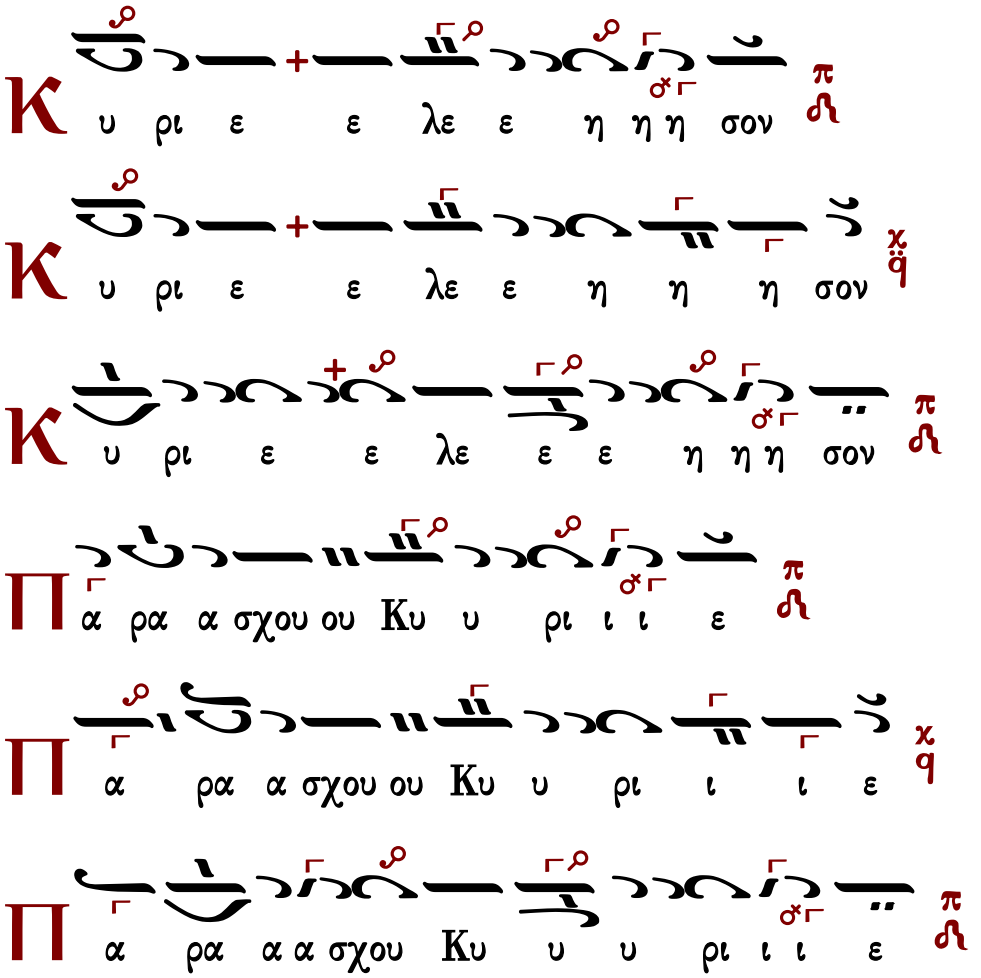

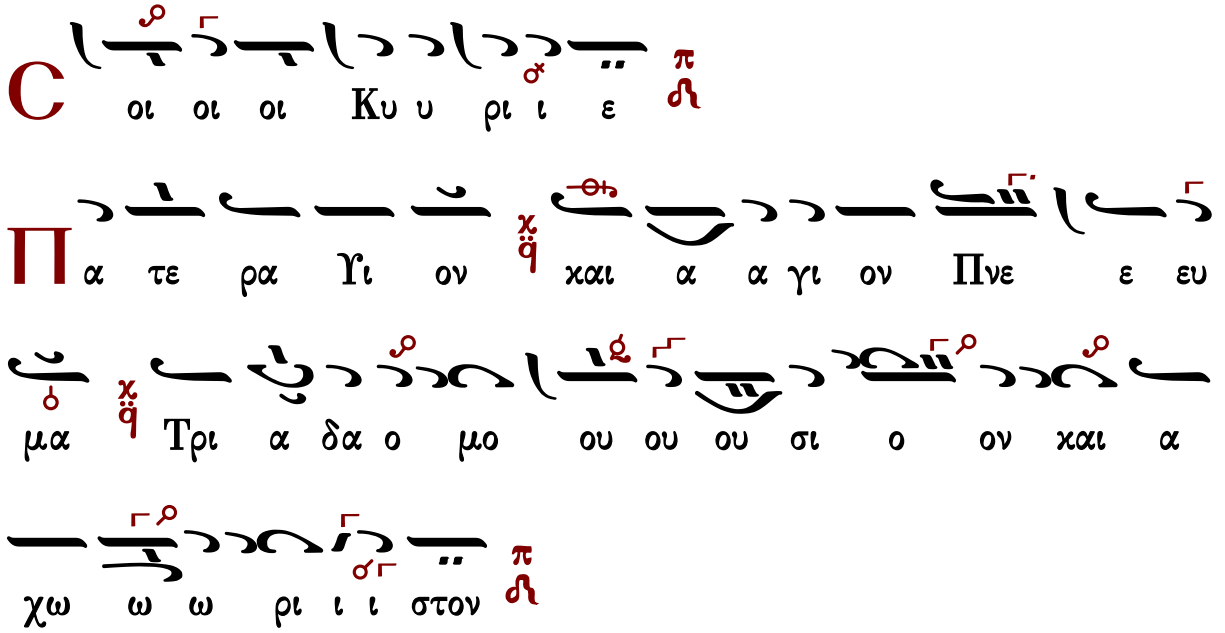

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

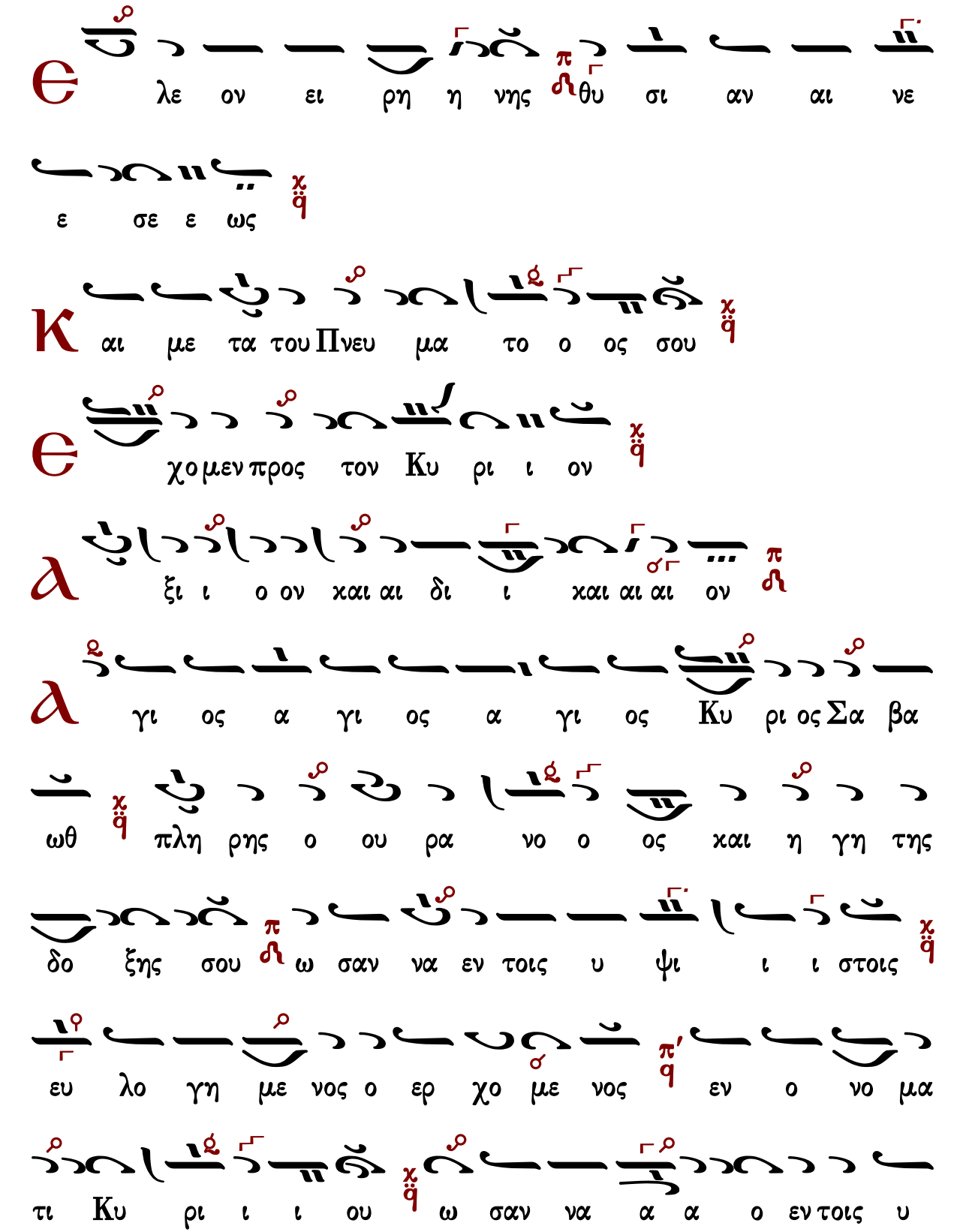

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ ϊ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.559*

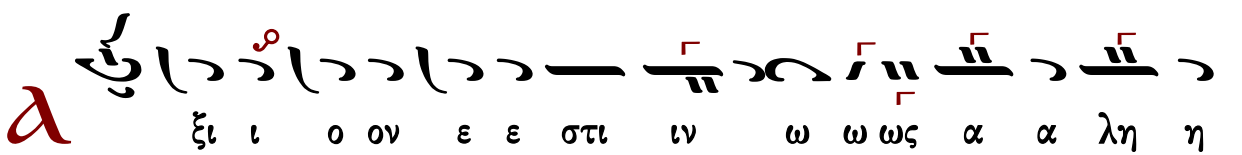

ο Θε σε την ειν ει ζει ι ρι κα μα ως ω θω

α α ην η τη ον ο ο ο ο κο ο ο ο ο ο ο ο το

μω α ον και παν ο ο ι ι ρι α κα μα ει

του α ρα ε ε ε ε τε και μη τον η η μη ω ω

Θε ου ου ου η η η μω ω ω ω ω ων η η τη

η ην τι ι μι ω τε ε ε ρα αν τω ω ων Χε ε

ε ε ε ε τε ξο δο και εν ι ιμ ι βι ου ρου

ρα α αν α συ υγ χρι ι ι ι ι τως των Σε

ε ε ρα α α φι ι ι ι ι ιμ η ην α α

δι α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο ο ο

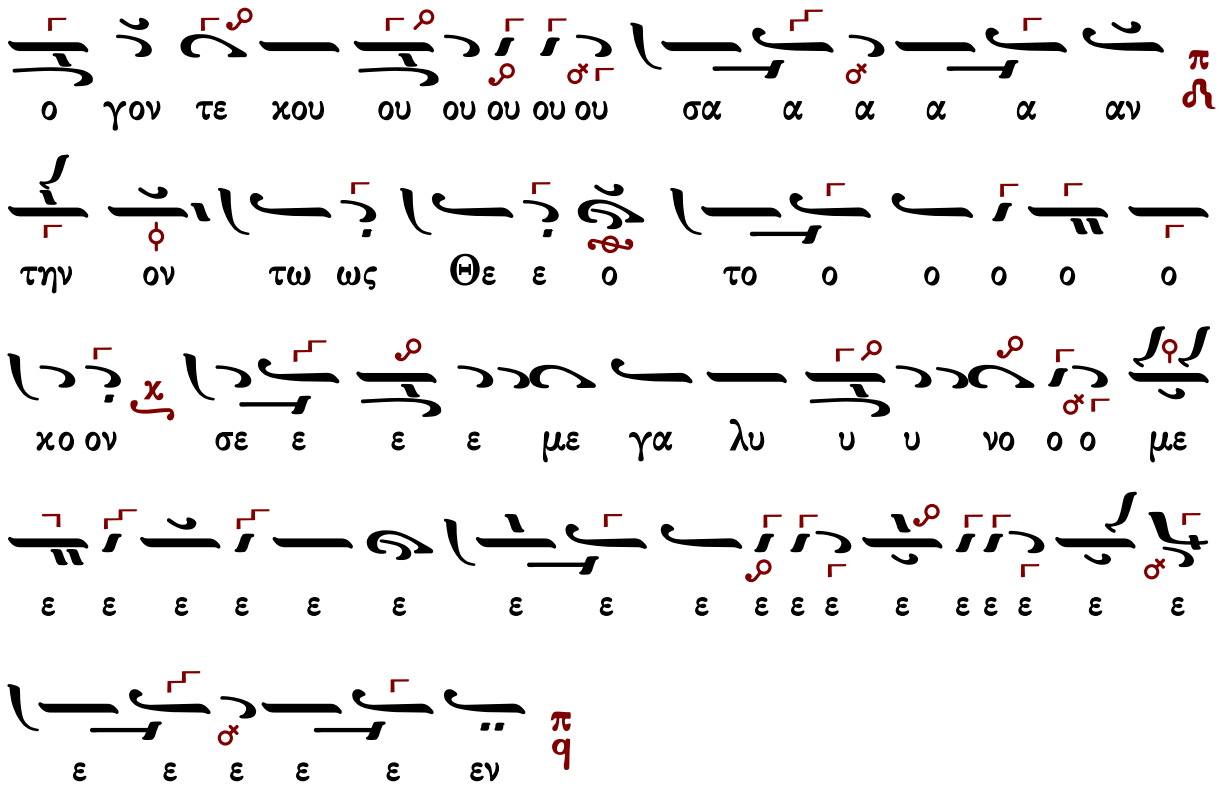

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.345#

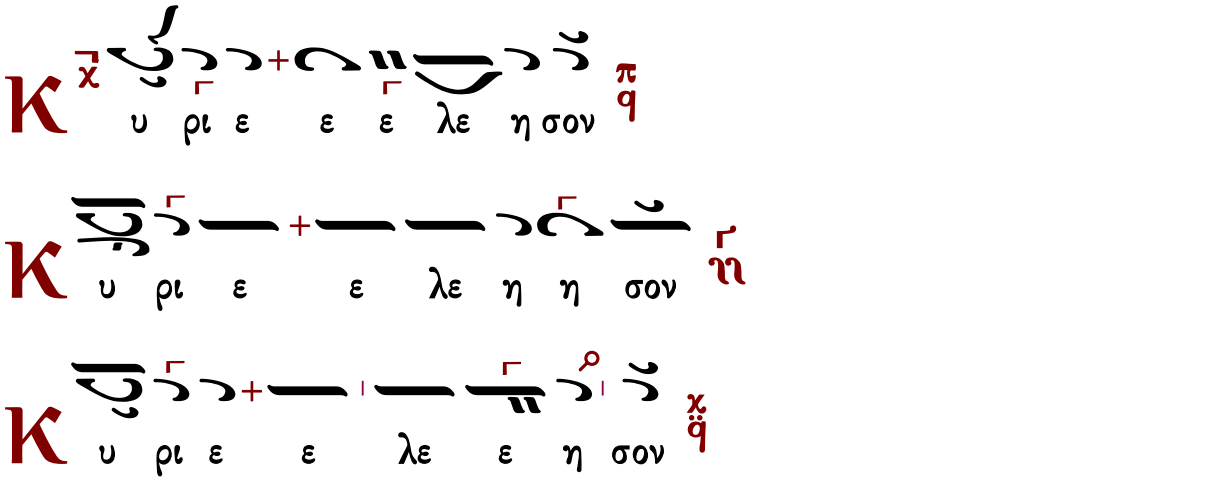

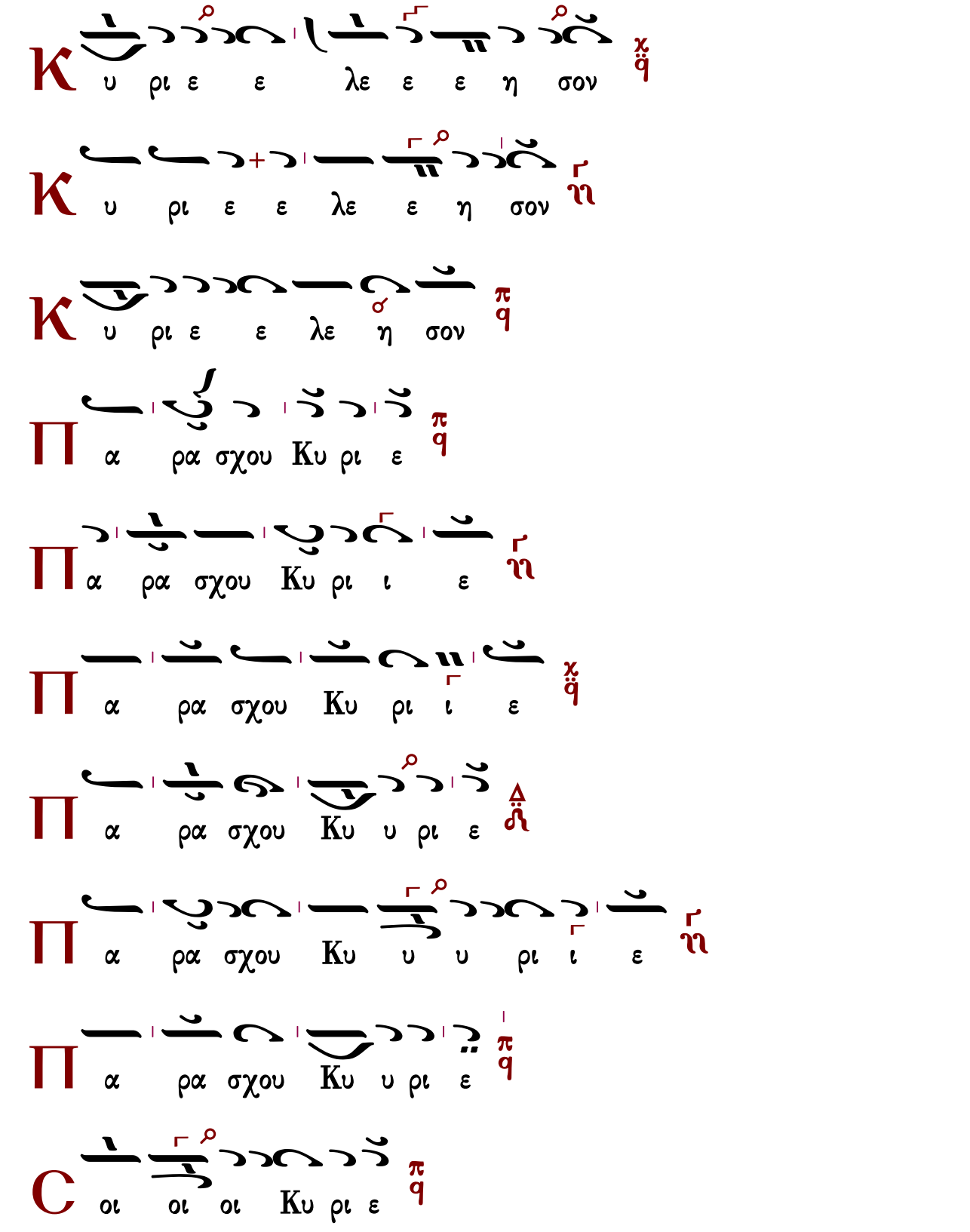
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε

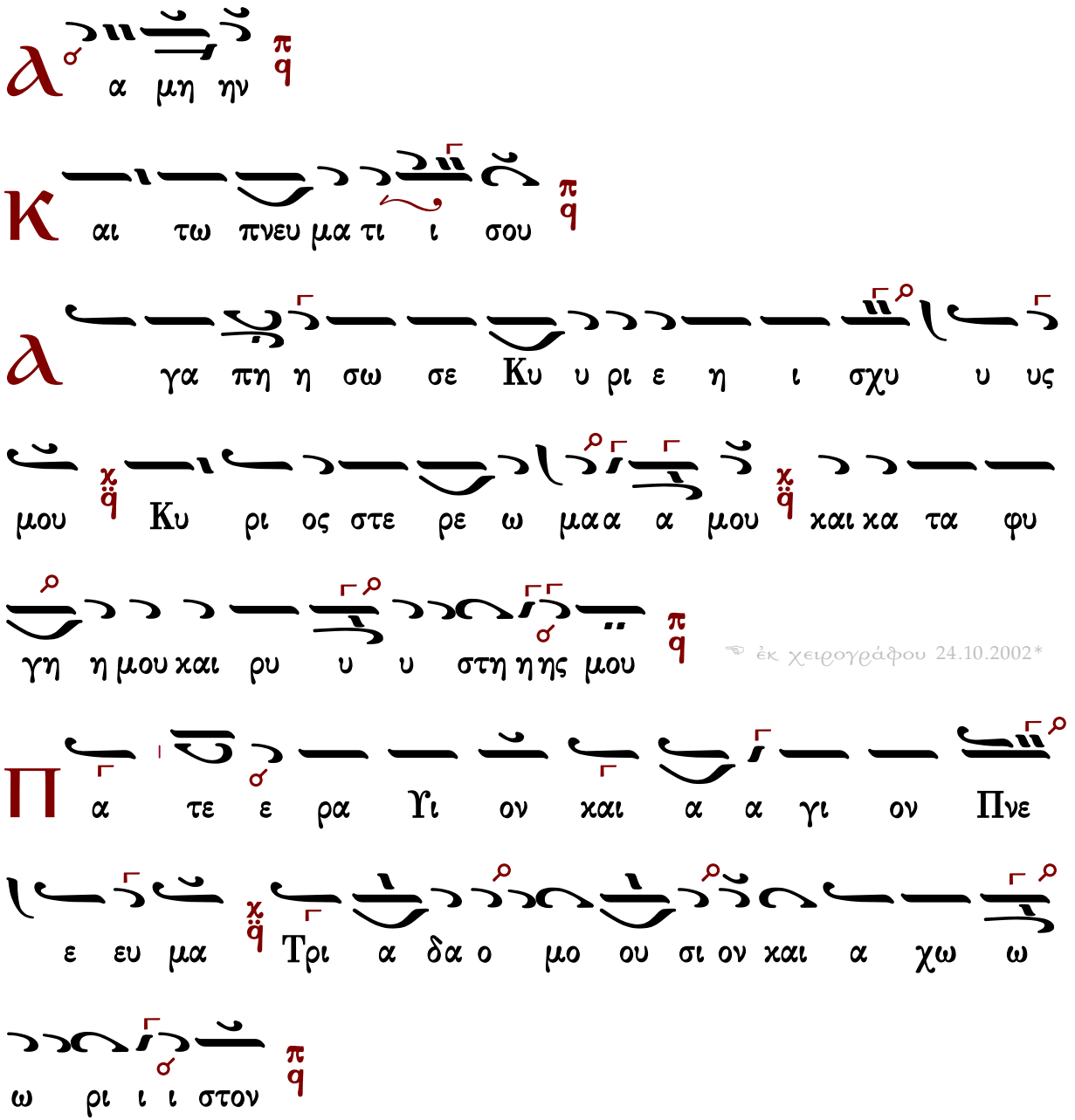

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

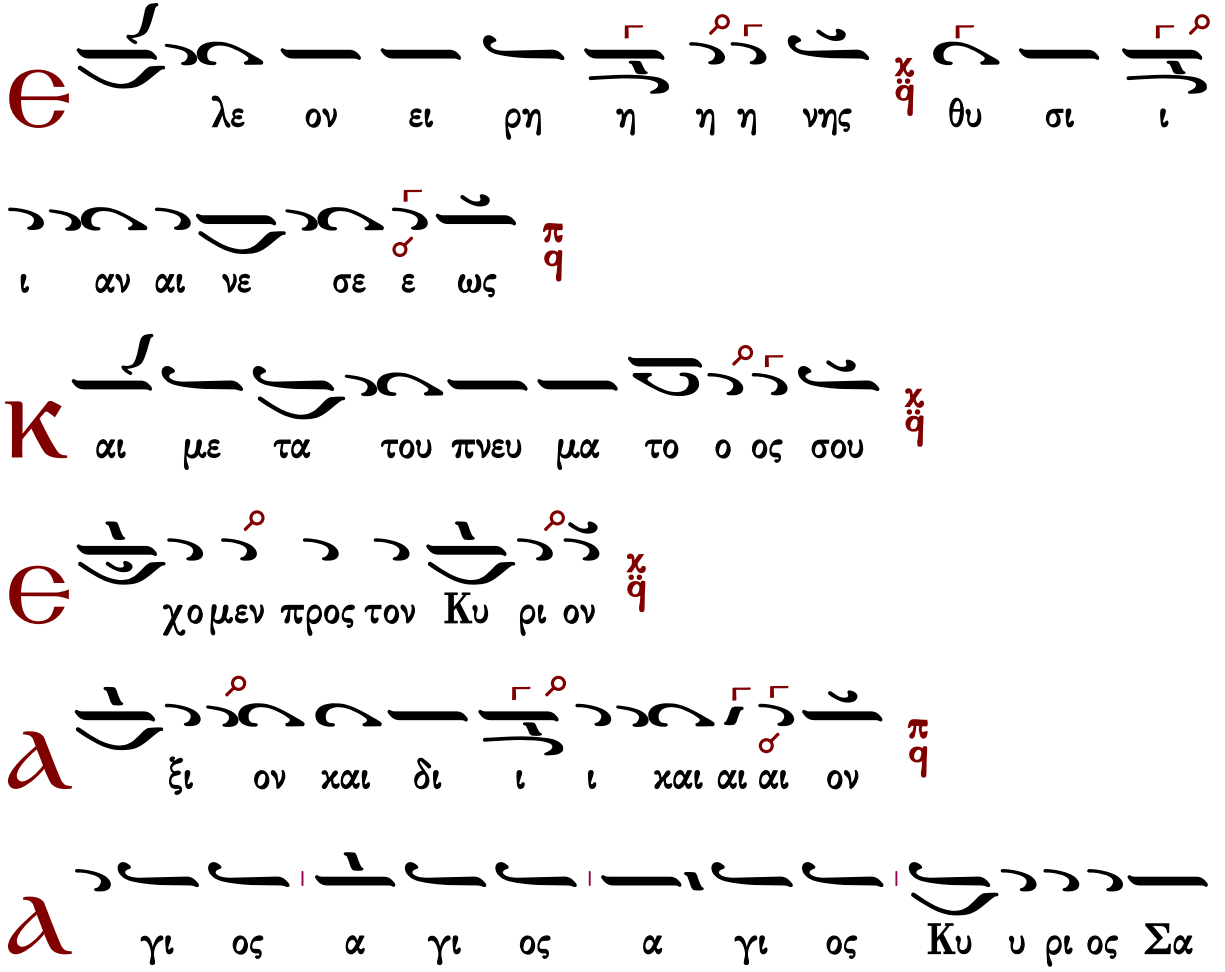

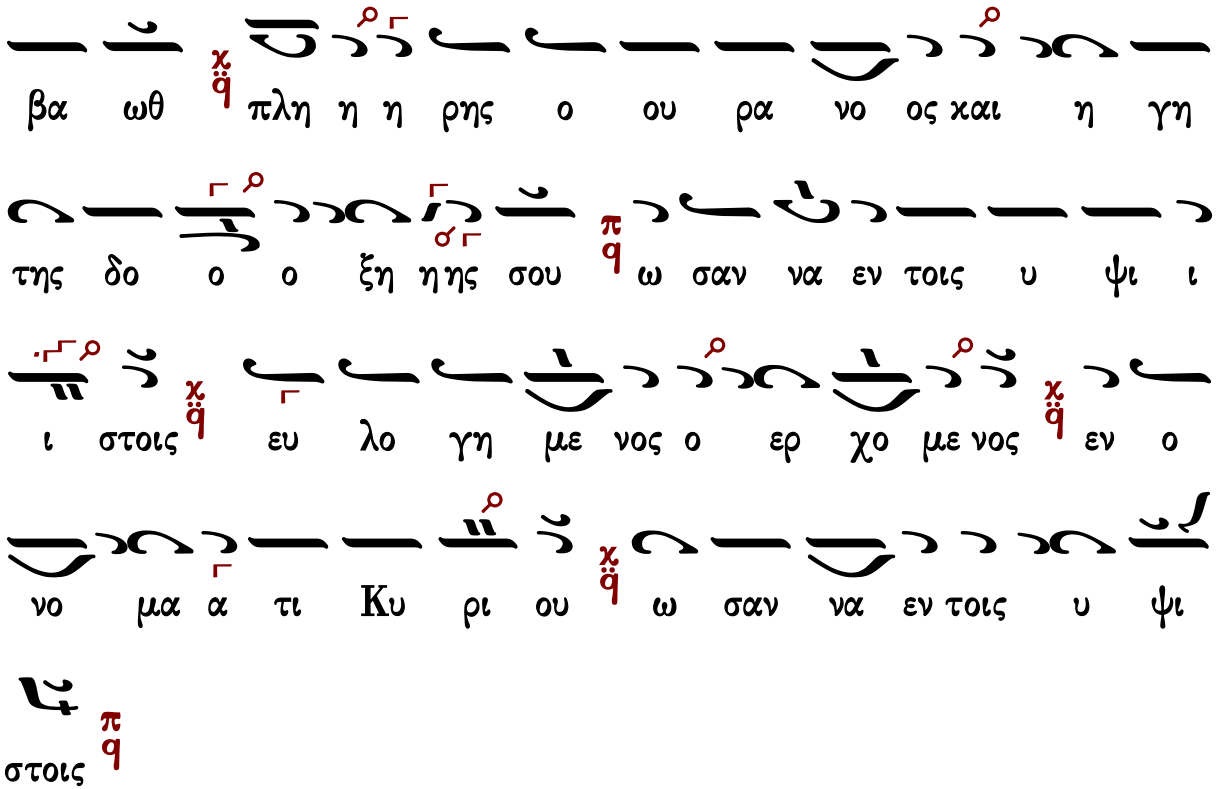

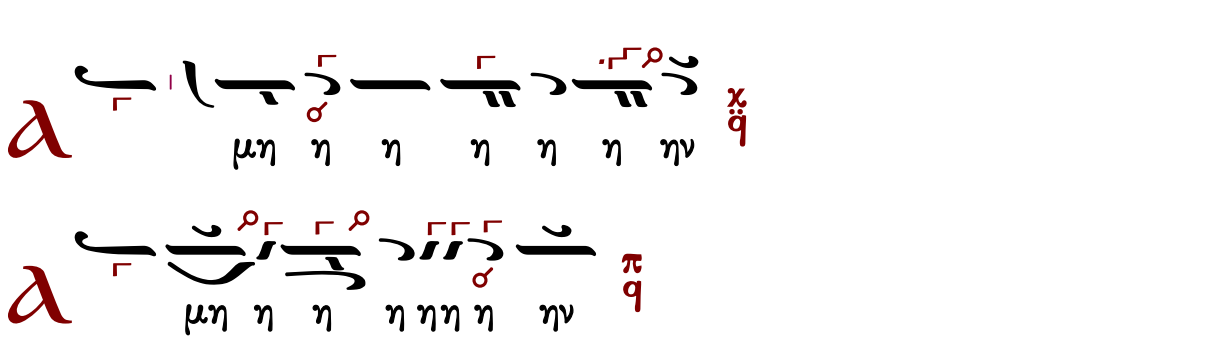

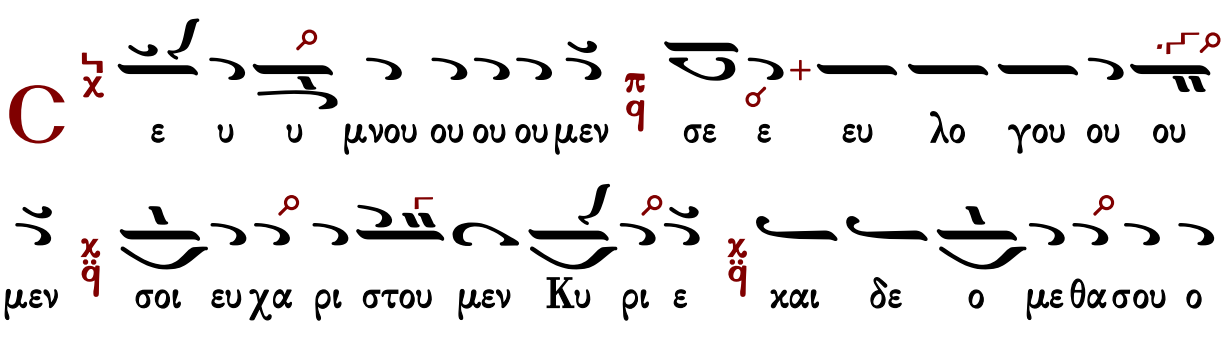

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν

θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

α

ξι ον ε στι ι ιν ω ω ως α λη η θως

μα κα ρι ι ζει ει ειν σε την Θε ο το ο ο ο ο ο

χον την α ει μα κα ρι ι στον και παν α μω ω

μη η τον και μη τε ε ρα α του Θε ου ου ου η η η

μων την τι μι ω τε ε ραν τω ων Χε ρου ου

βιμ και εν δο ξο τε ε ρα αν α συγ χρι ι τως των Σε

ε ρα α φιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε

ο ον Λο ο ο γον τε χου ου ου ου ου ου σαν την ον

τως Θε ο το ο ο χον σε ε με γα λυ υ

υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε εν

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος λ π ϋ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.144*

ἐναρμόνιος

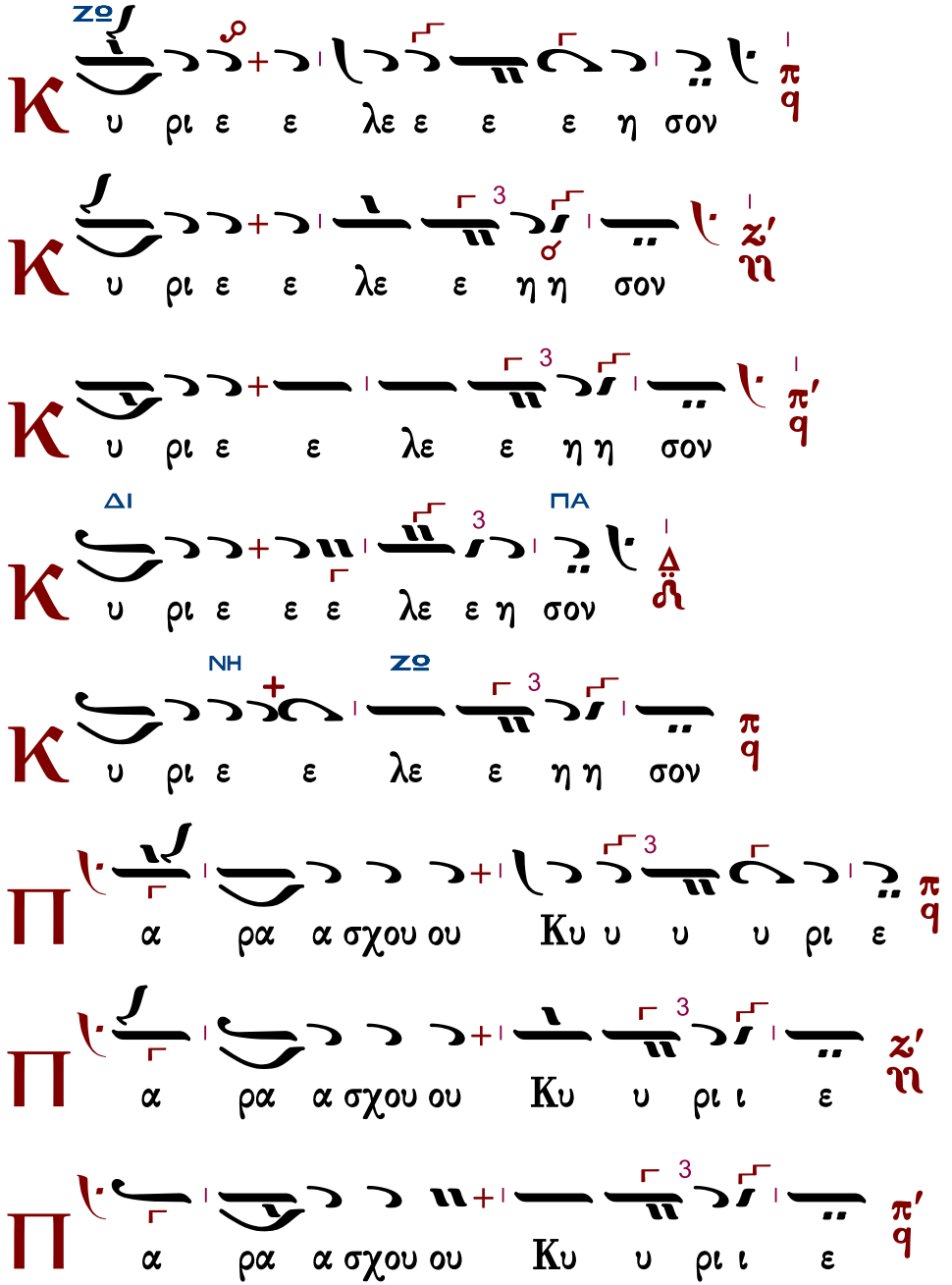

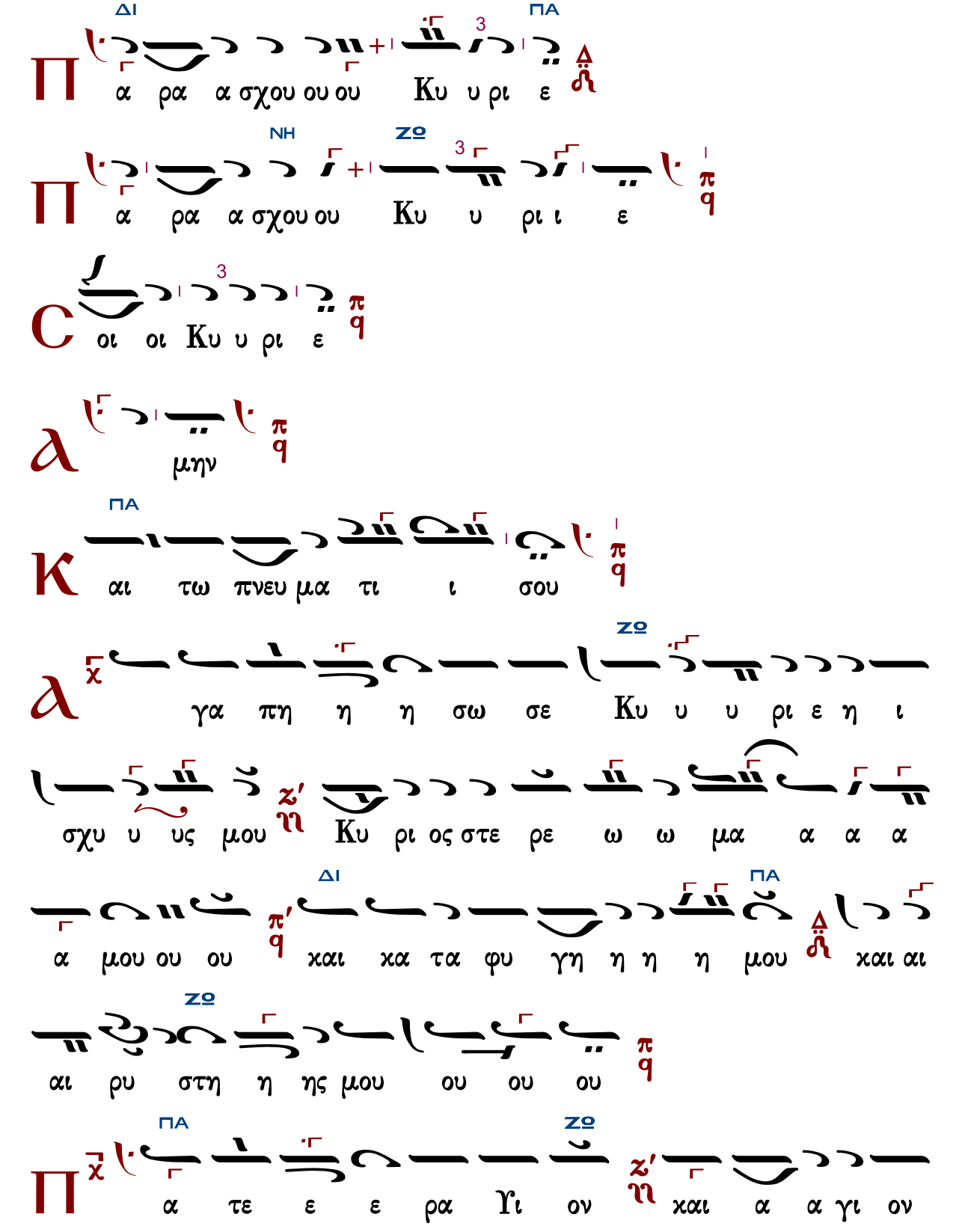
Π
ΔΙ ΠΑ
α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
Π
ΝΗ ΖΟ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
C
οι οι Κυ υ ρι ε
A
μην
K
ΠΑ
αι τω πνευ μα τι ι σου
A
ΖΟ
γα πη η η σω σε Κυ υ υ ρι ε η ι
σχυ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα α α α
α μου ου ου ΔΙ χαι χα τα φυ γη η η η μου ΠΑ χαι αι
αι ρυ στη η ης μου ου ου ου
Π
ΠΑ ΖΟ
α τε ε ε ρα Υι ον χαι α α γι ον

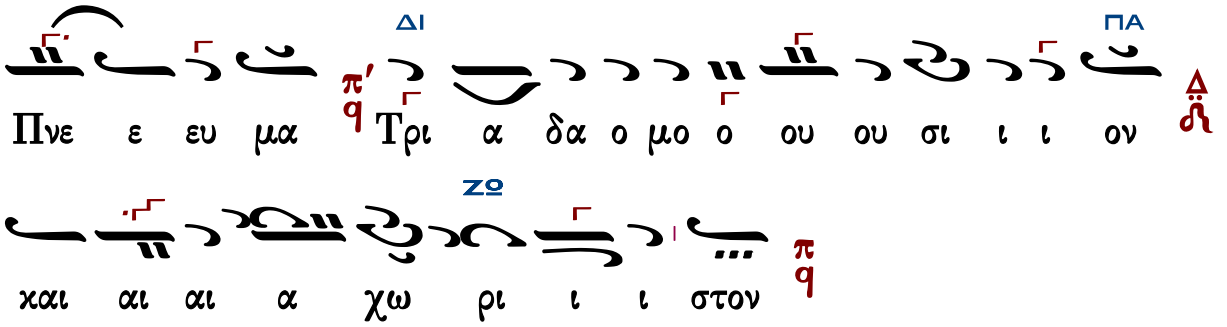

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

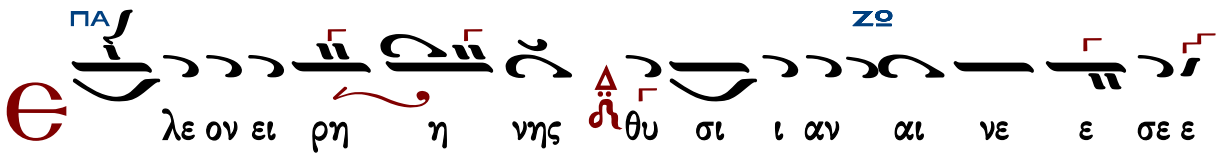

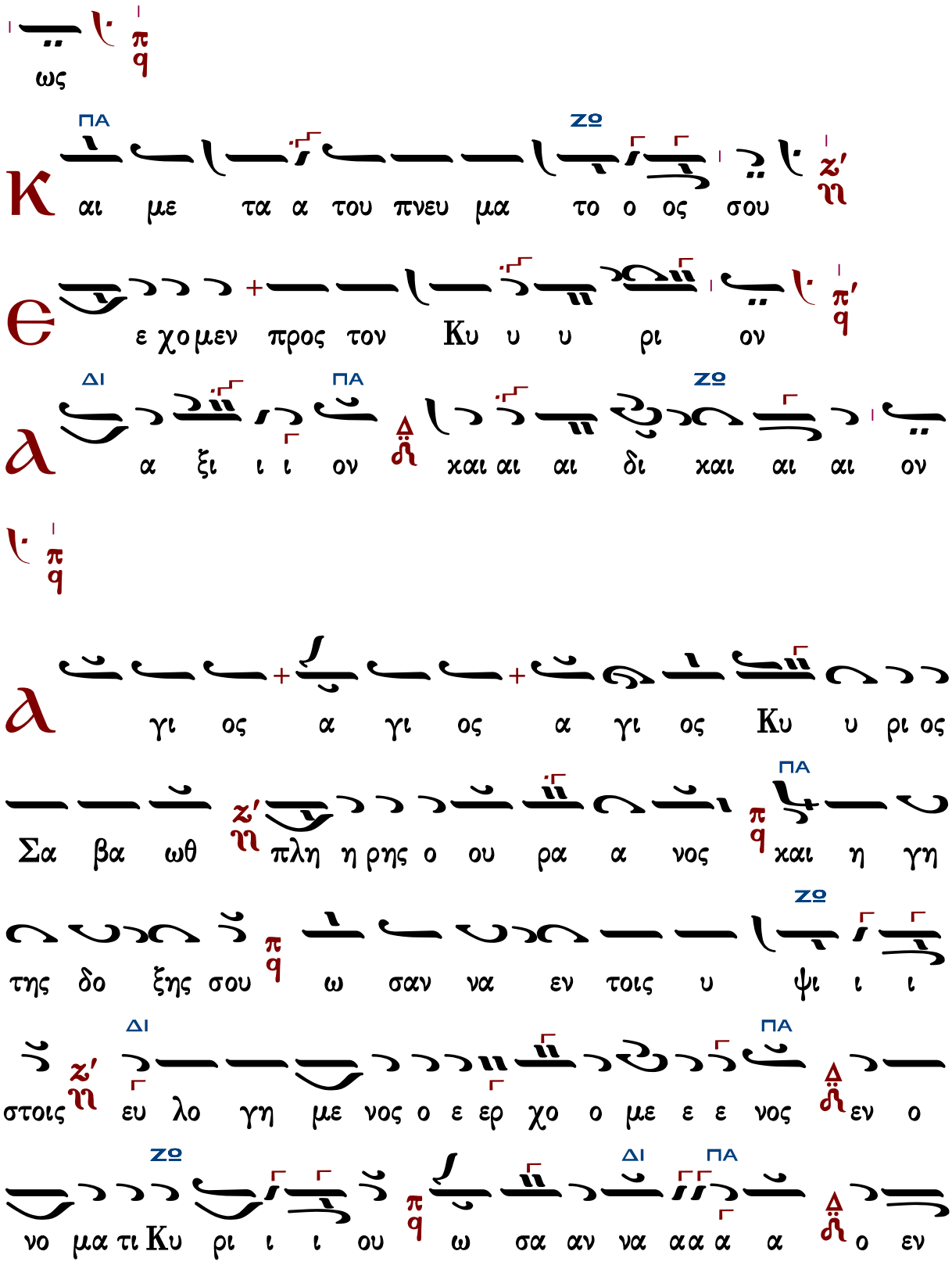
ως
ΠΑ
ΖΟ
Κ αι με τα α του πνευ μα το ο ος σου
Є ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον
ΔΙ
ΠΑ
ΖΟ
α ξι ι ι ον χαι αι αι δι χαι αι αι ον
α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος
ΠΑ
Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα α νος χαι η γη
ΖΟ
της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
ΔΙ
ΠΑ
στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο ο με ε ε νος εν ο
ΖΟ
ΔΙ
ΠΑ
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σα αν να α α α α ο εν

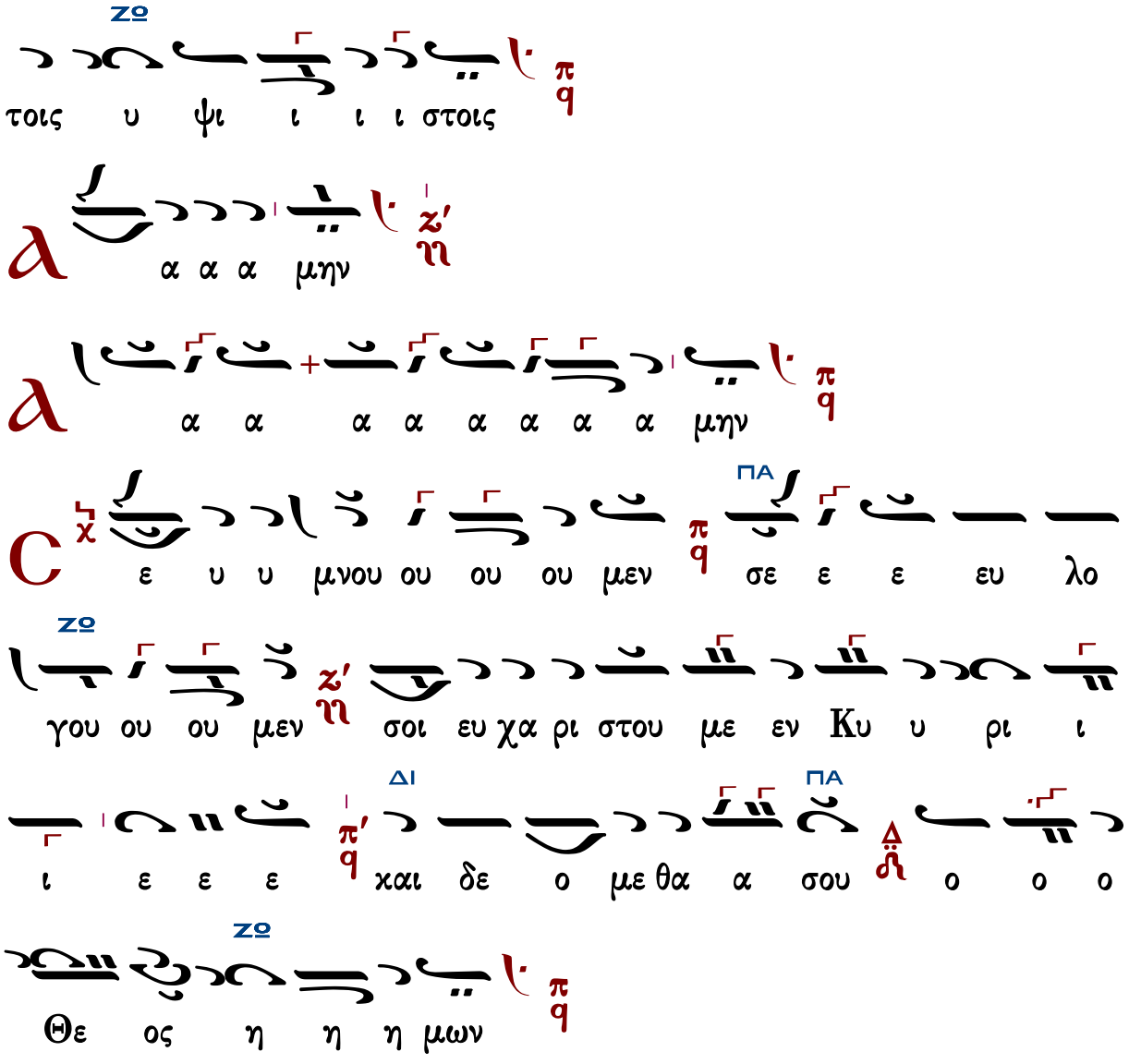

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

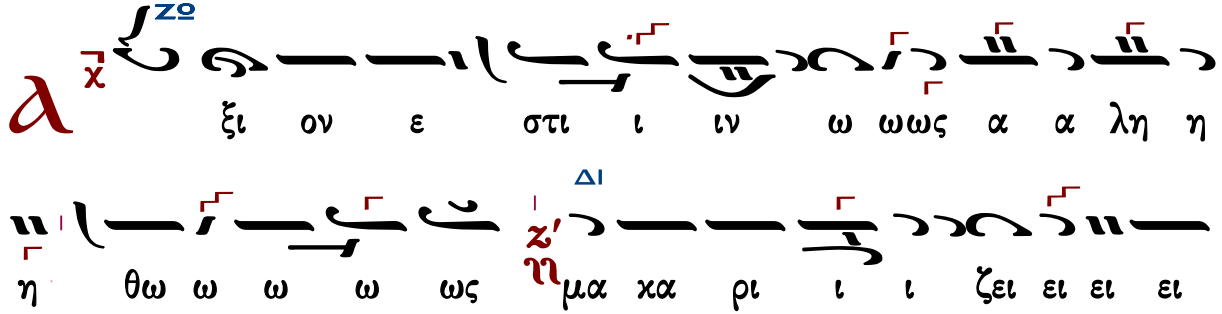

ΠΑ

ειν σε ε την Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο

ο χο ο ον την α ει μα χα α α ρι ι

στο ο ον και αι παν α μω ω μη η η το

ΔΙ

ο ο ο ον και μη τε ε ε ε ε ε ρα α

ΠΑ

του Θε ε ου ου ου ου ου ου ου η η η μω ω ων

τη τι μι ω τε ε ε ε ρα α αν τω ων

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι ιμ και αι ε εν δο

ΔΙ

ξο ο τε ε ε ρα α α αν α συγ χρι ι

ΠΑ

ι ι ι τω ω ω ω ως τω ων Σε ε ε

ε ε ε ρα α α φι ι ιμ τη α δι α φθο

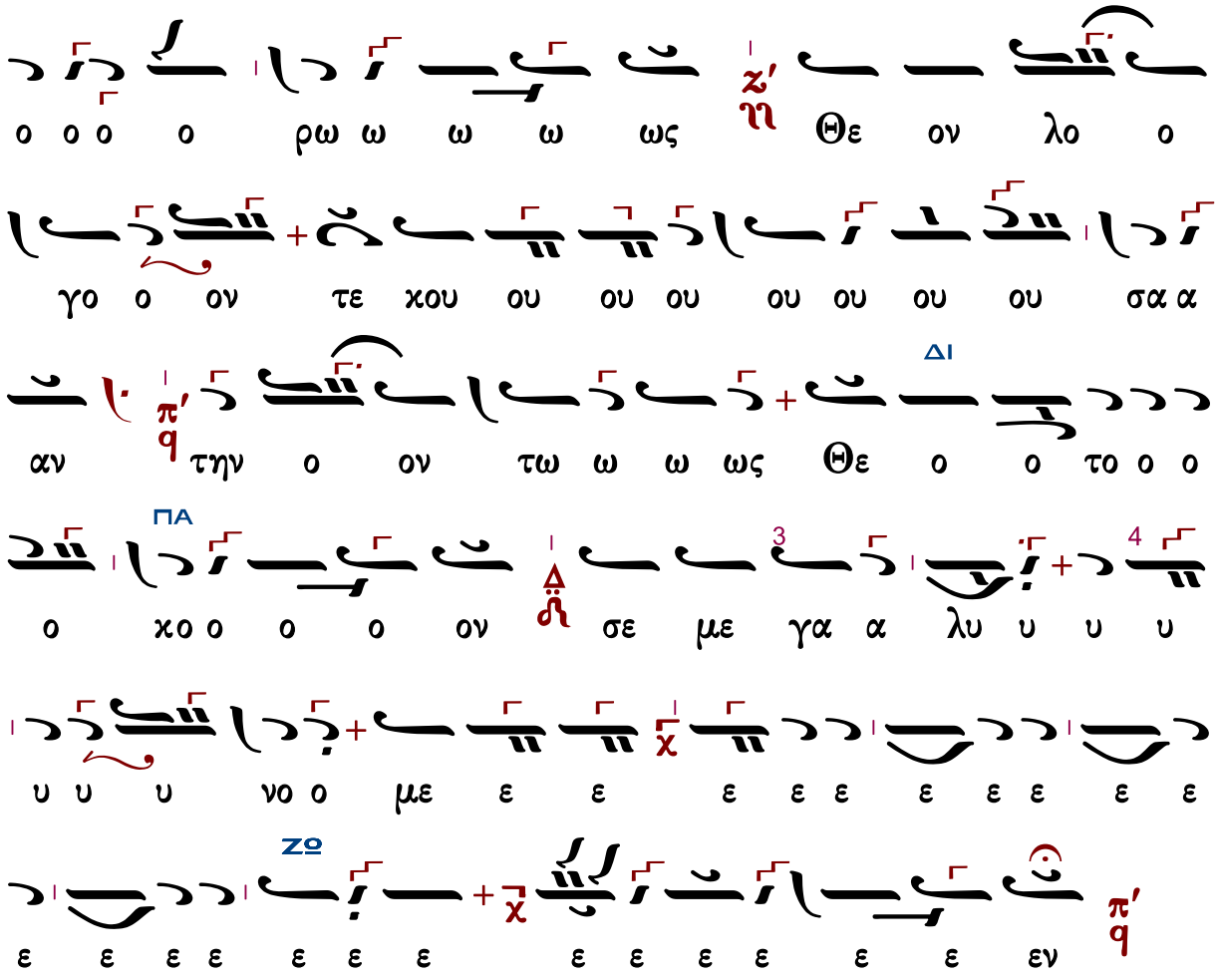

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ̅ π̅ ϟ̈ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.281*

Ἐναρμόνιος (τὸ Ἀτζέμ σὰν Ζω)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΚΕ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
ΝΗ ΓΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ ρι ε
ΠΑ ΚΕ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε
ΚΕ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

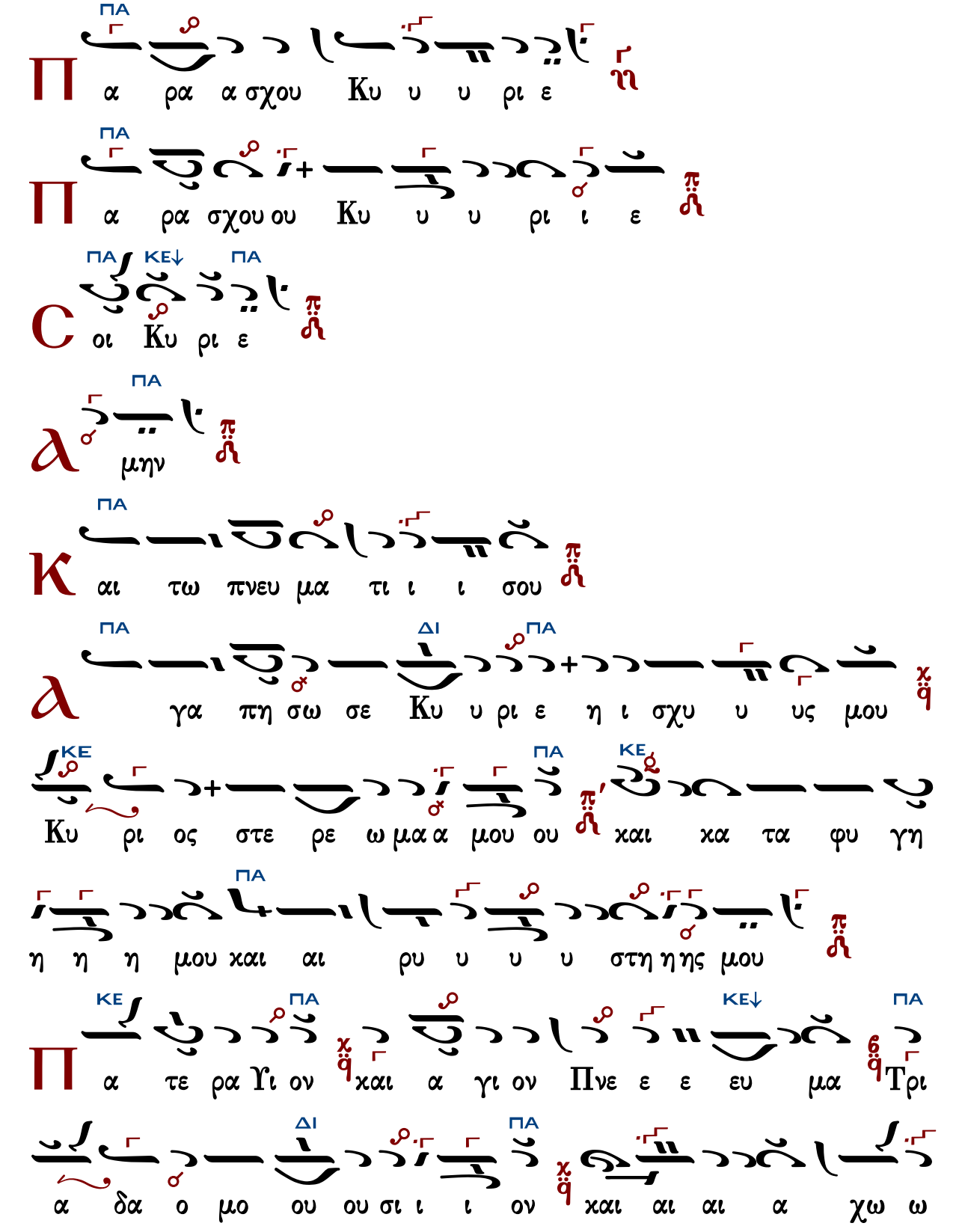
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ
C οι Κυ ρι ε
ΠΑ
Α μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς μου
ΚΕ ΠΑ ΚΕ
Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου ου και κα τα φυ γη
ΠΑ
η η η μου και αι ρυ υ υ υ στη η ης μου
ΚΕ ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ
Π α τε ρα Υι ον και α γι ον Πνε ε ε ευ μα Τρι
ΔΙ ΠΑ
α δα ο μο ου ου σι ι ι ον και αι αι α χω ω

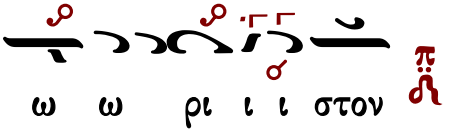

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

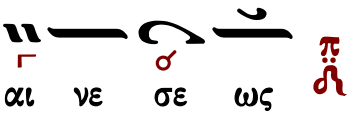

ΜΕΛ ΓΑ

Κ αι με τα του πνευ μα το ος σου

ΠΑ

Є ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

ΔΙ ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ

α ξι ι ι ο ον χαι δι ι ι χαι αι αι ον

ι

ΠΑ

α γι ο ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα

ΚΕ ΠΑ

ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη τη η ης δο ξης

ΜΕΛ ΠΑ ΚΕ

σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη

ΠΑ

με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ΚΕ↓ ΠΑ ΚΕ ΠΑ

ι ου ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι στοις ι

α μην

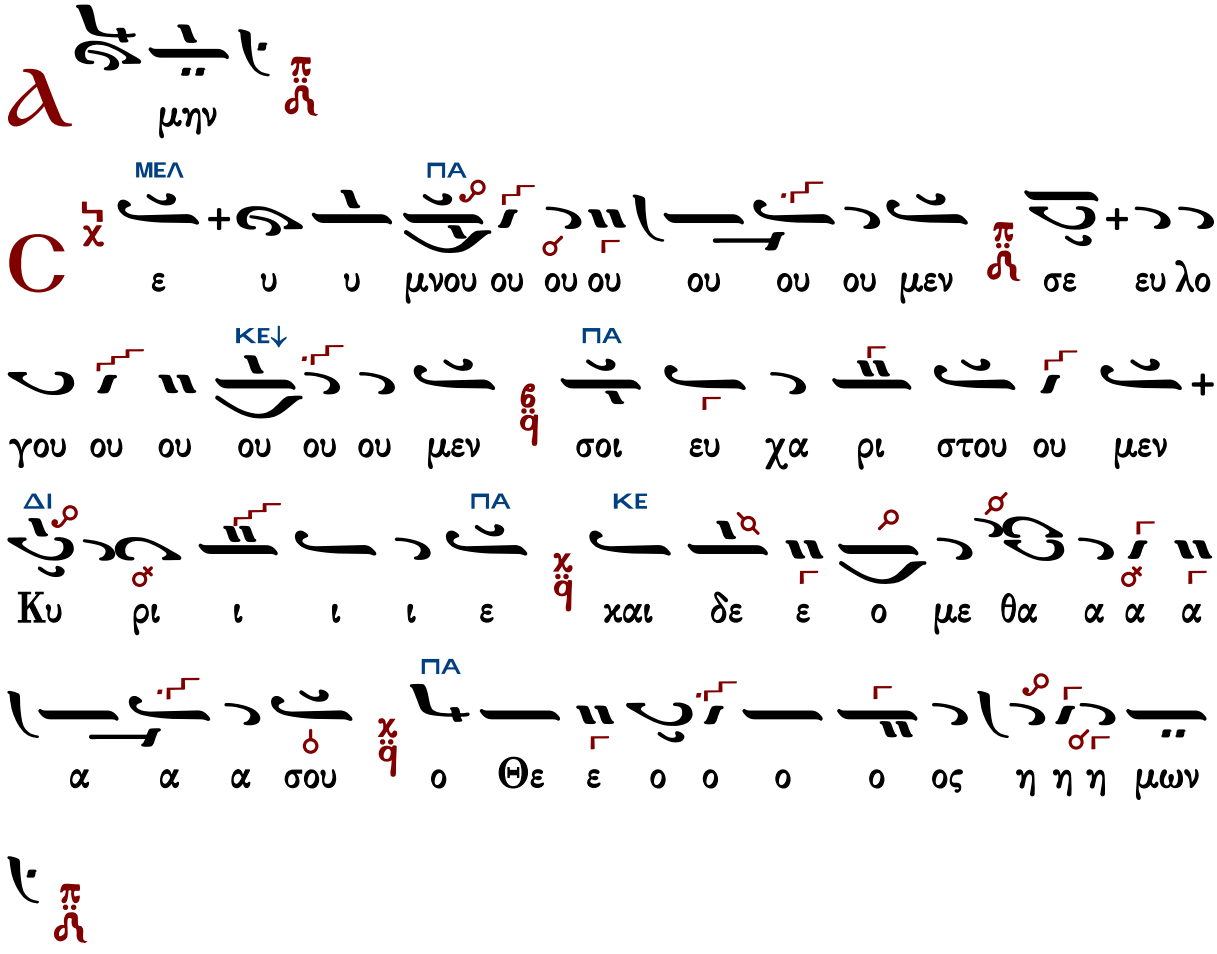

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

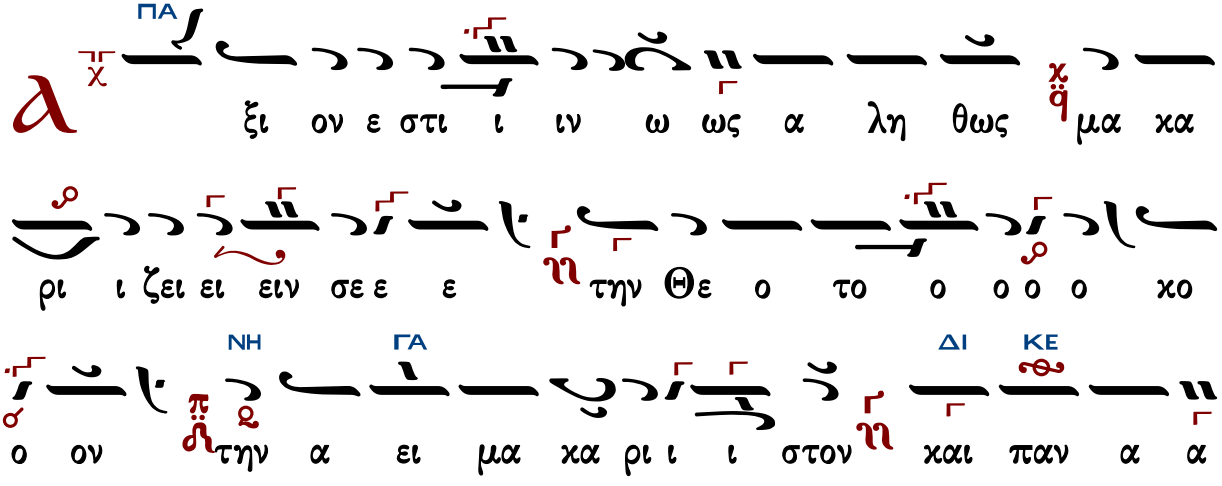

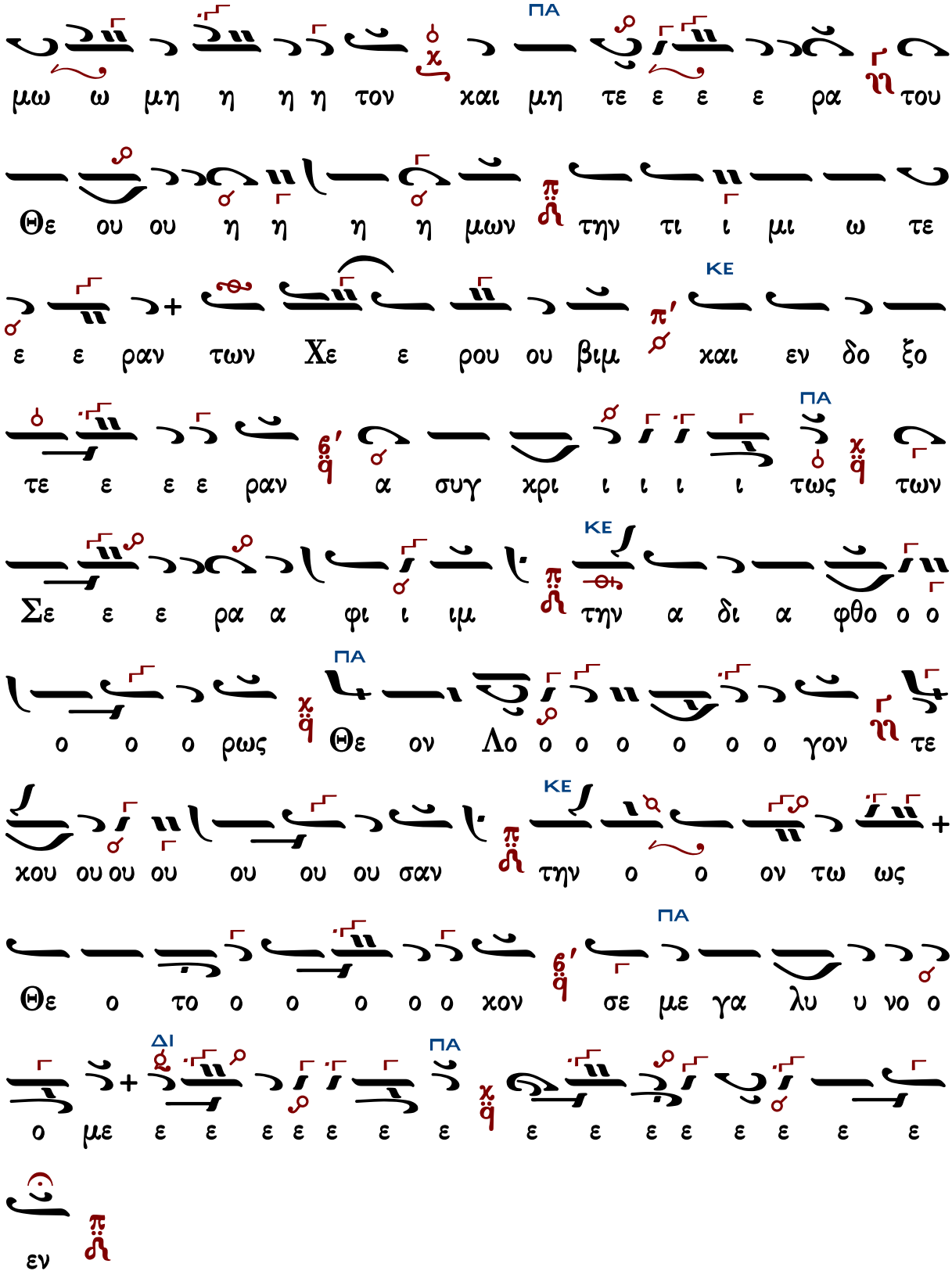
ΠΑ
μω ω μη η η η τον και μη τε ε ε ε ρα του
Θε ου ου η η η η μων την τι ι μι ω τε
ΚΕ
ε ε ραν των Χε ε ρου ου βιμ και εν δο ξο
ΠΑ
τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι τως των
ΚΕ
Σε ε ε ρα α φι ι ιμ την α δι α φθο ο ο
ΠΑ
ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο ο ο γον τε
ΚΕ
χου ου ου ου ου ου ου σαν την ο ο ον τω ως
ΠΑ
Θε ο το ο ο ο ο ο χον σε με γα λυ υ νο ο
ΔΙ
ΠΑ
ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
εν

Γεωργίου Τσατσαρώνη Ι

Κύριε ἐλέησον ἁπλᾶ

Ἦχος λ π ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.213*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζὲμ στὸν Γα) * Βάση Mi ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

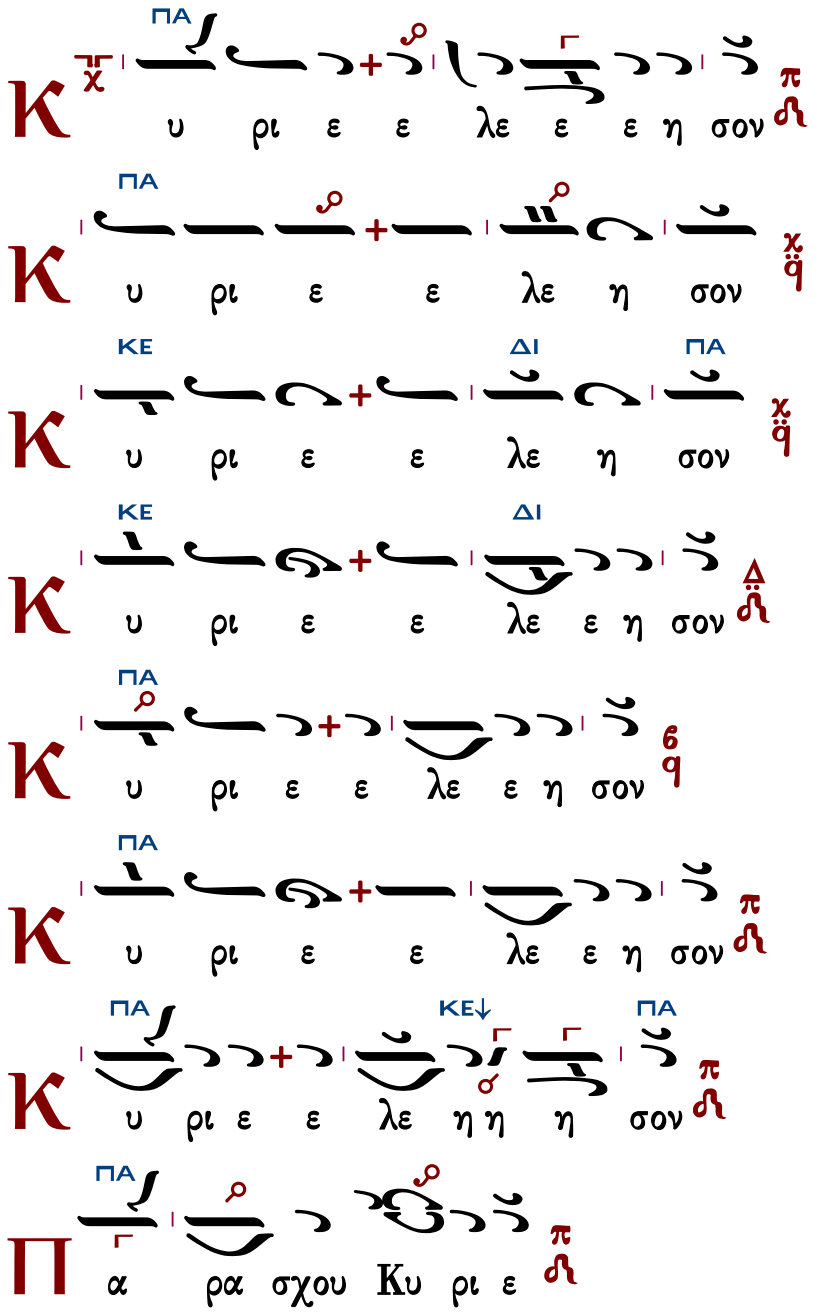

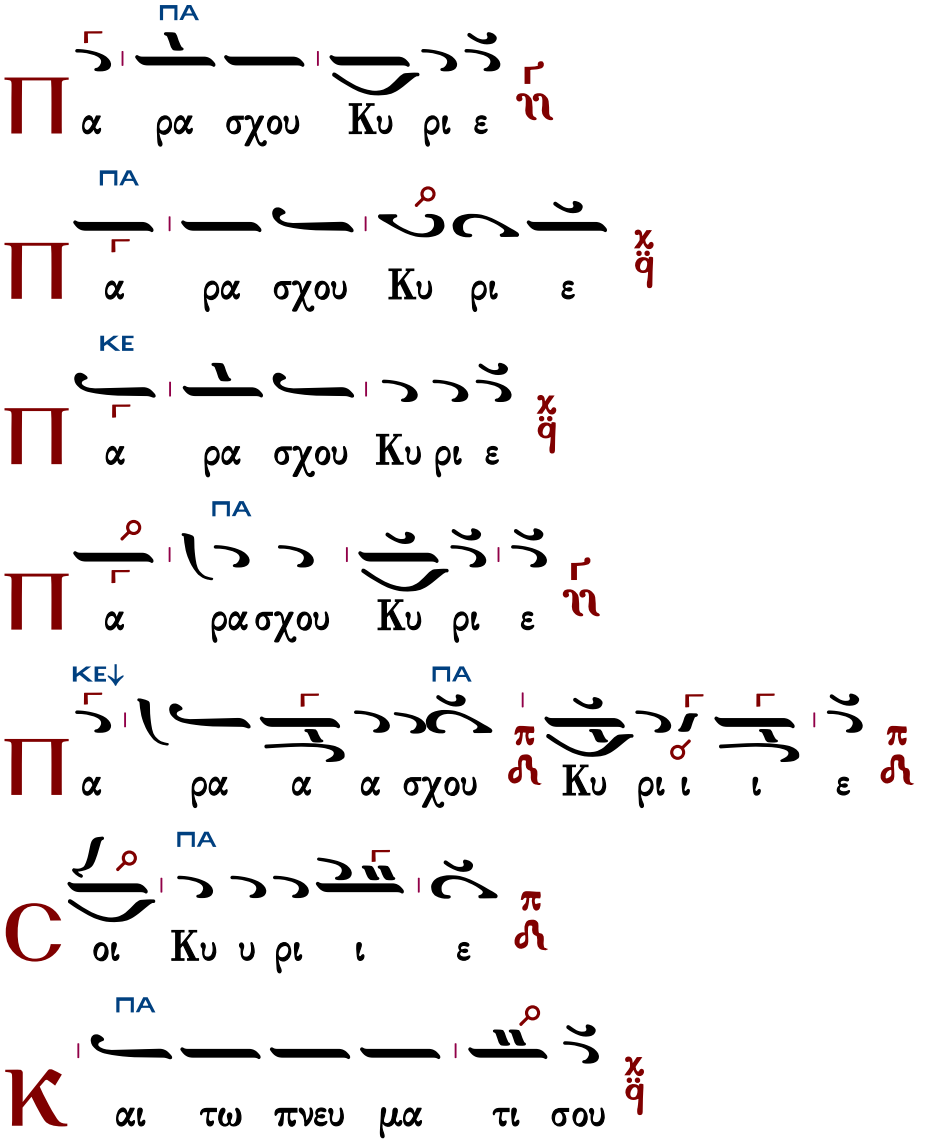

Κύριε ἐλέησον παναγυρικὰ

Ἦχος λ̇ π ϊ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.215*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζὲμ στὸν Γα) * Βάση Mi ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

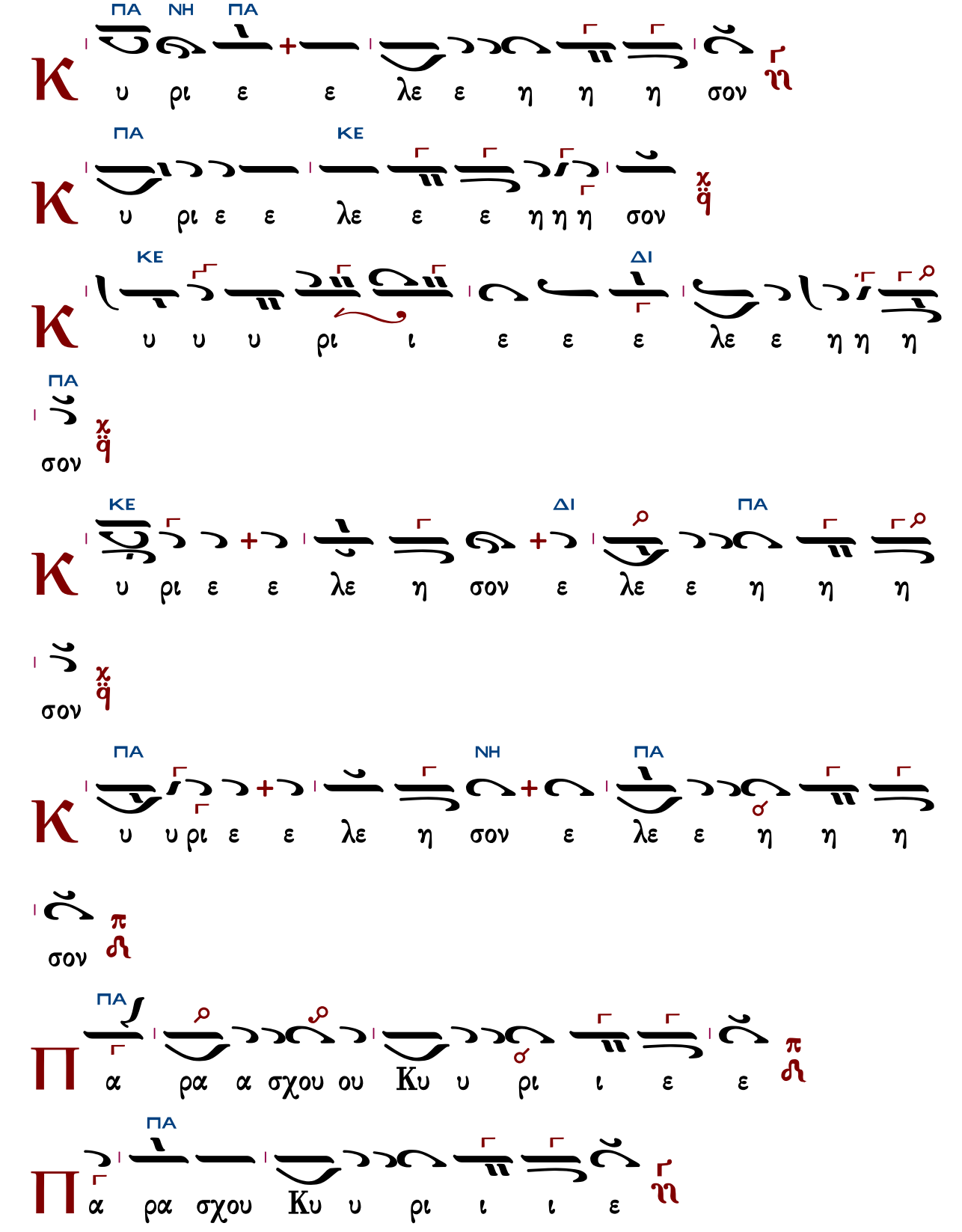
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η η σον
ΠΑ ΚΕ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η η σον
ΚΕ ΔΙ
Κ υ υ υ ρι ι ε ε ε λε ε η η η
ΠΑ
σον
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον ε λε ε η η η
σον
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Κ υ υ ρι ε ε λε η σον ε λε ε η η η
σον
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε

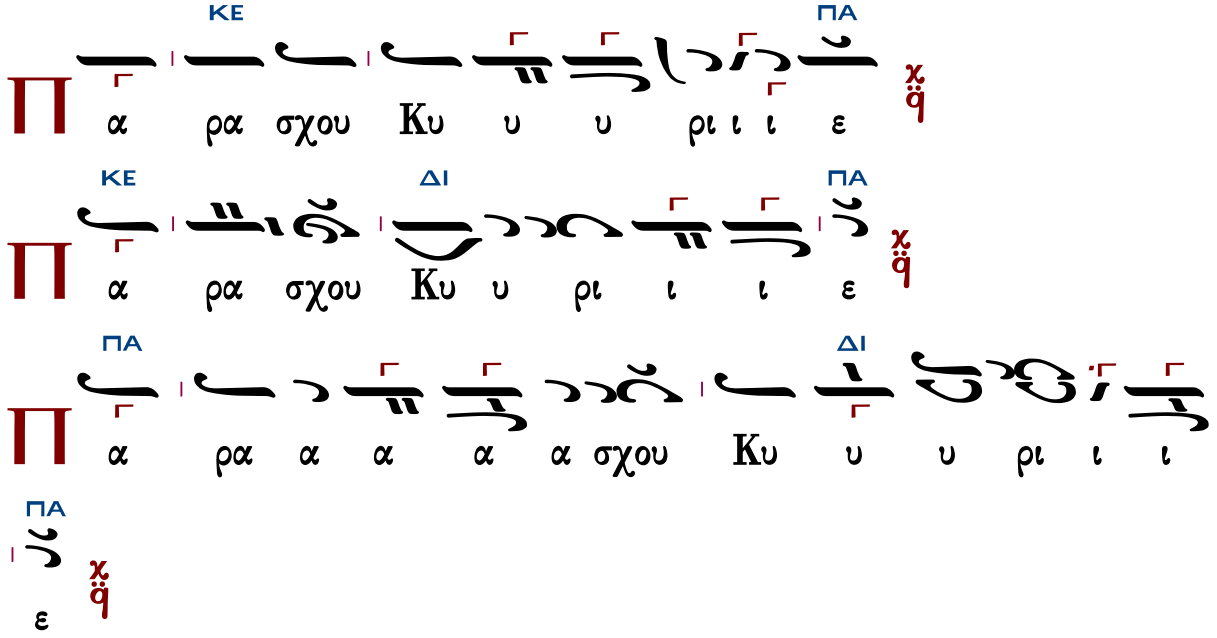

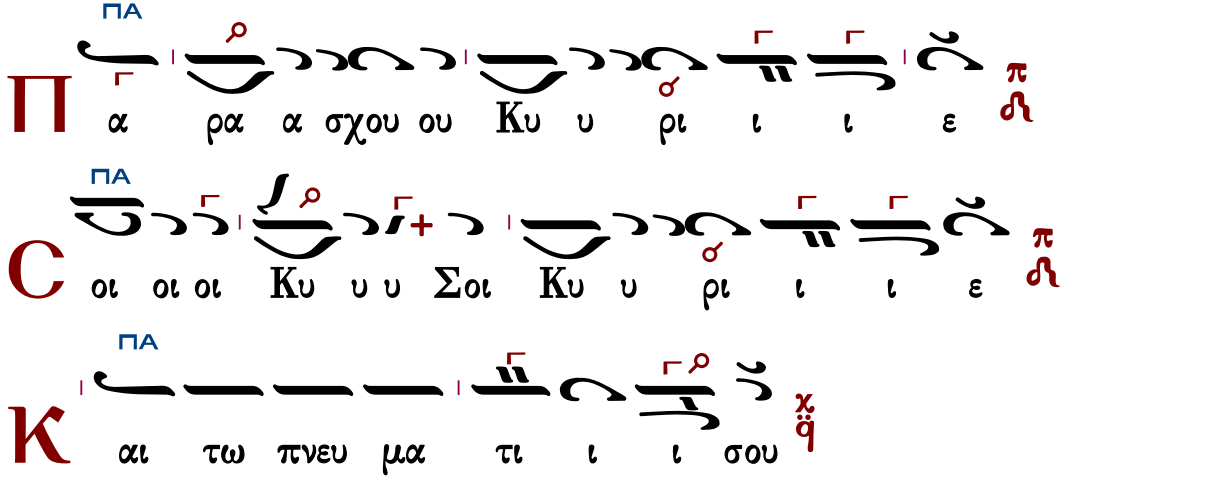

Λειτουργικά

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.216*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζὲμ στὸν Γα) * Βάση Mi ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

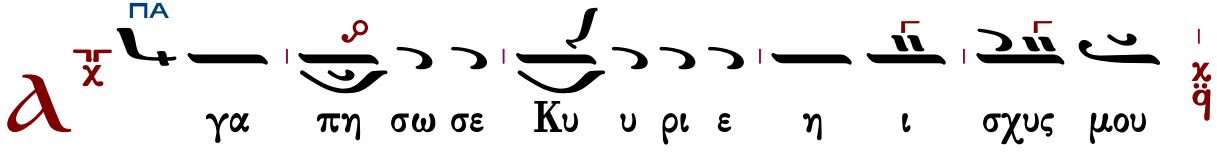

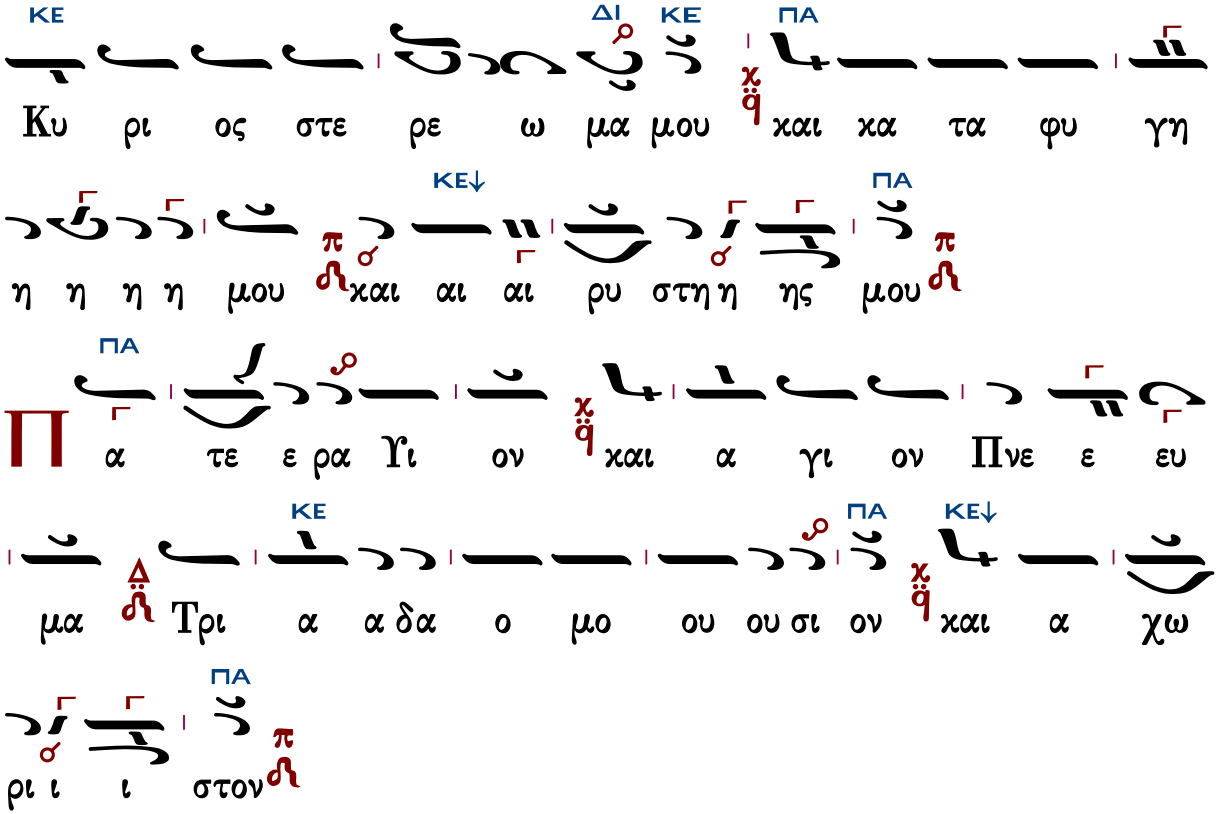

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

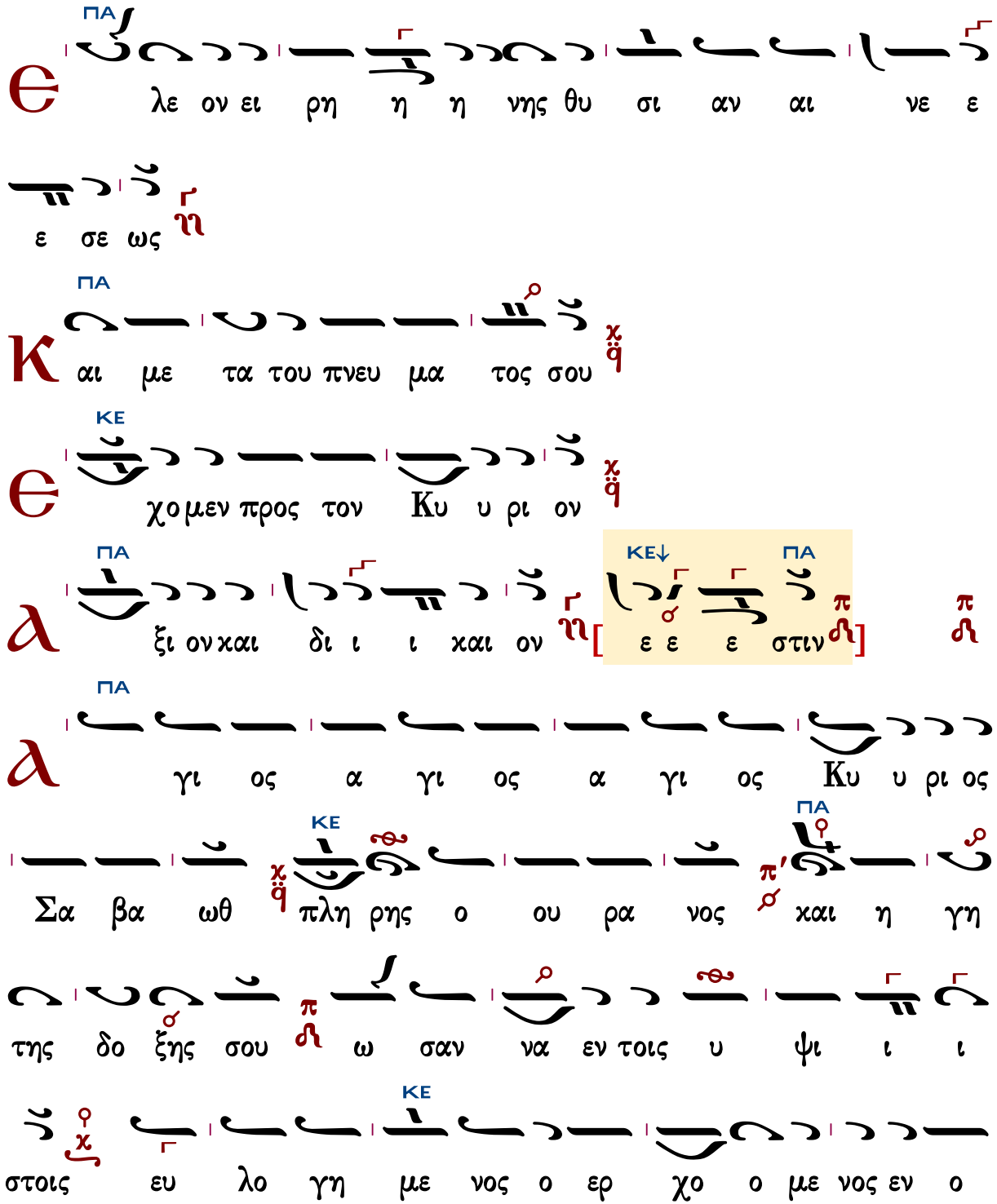

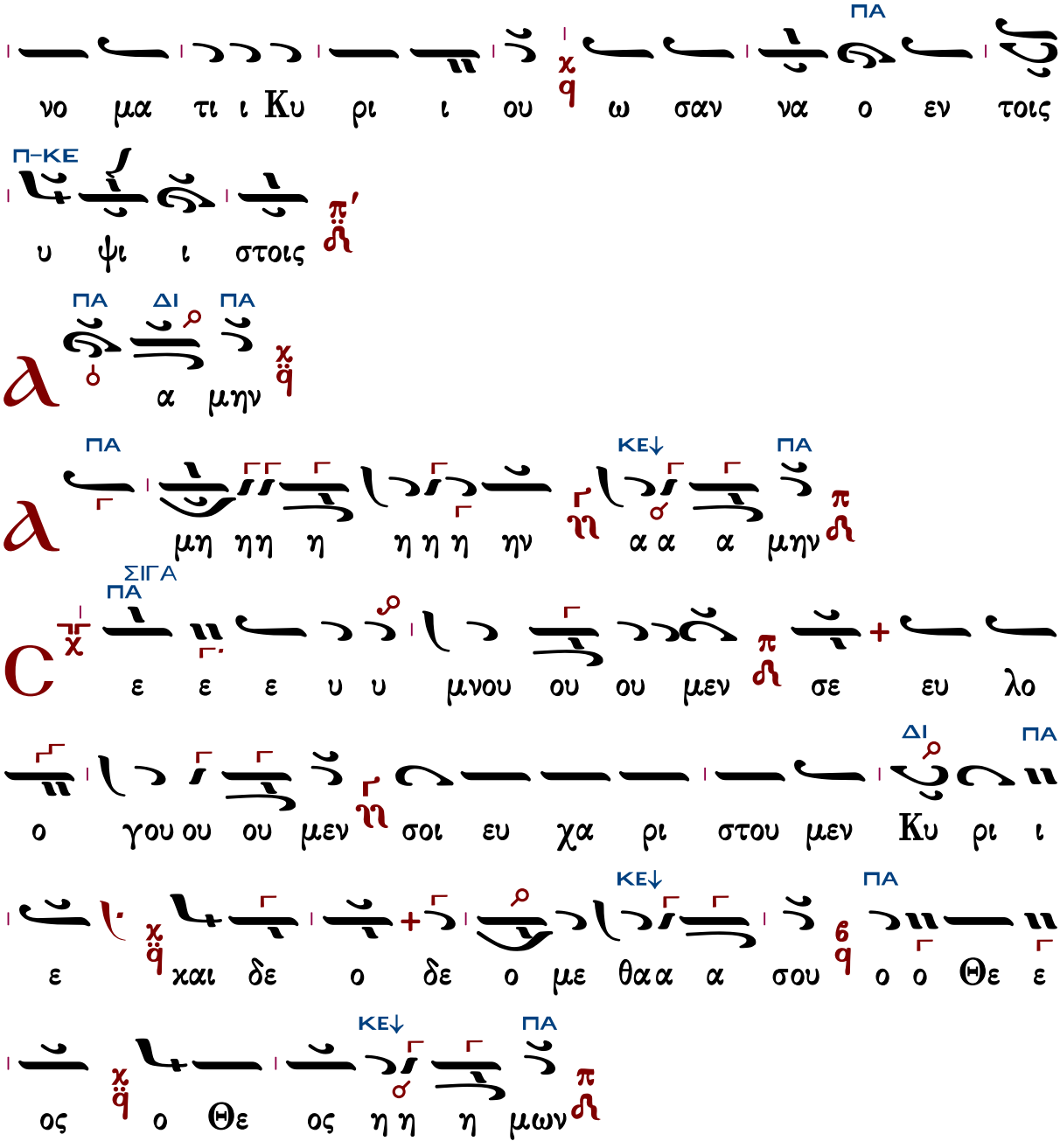

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.218*

Συμφωνία πέμπτης * Ἐναρμόνιος (Ἀτζέμ στὸν Γα) * Βάση Mi ἢ Re = Πα

α

ΠΑ

ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι

ι ζει ει ειν σε ε ε ε ε την Θε ο το ο ο ο ο κον

ΚΕ

την α ει μα κα ρι ι ι στον και παν α μω

ΠΑ

ω μη η η τον και μη τε ε ε ε ε ρα του

ΠΑ

ου ου Θε ε ε ου ου η η η μων την τι ι μι

ω τε ε ε ε ρα αν τω ων Χε ε ρου ου βιμ

ΚΕ ΠΑ

και εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι

ι τως τω ω ω ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ

ΚΕ

την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον Θε ον Λο

ΠΑ

ο ο ο ο γον τε ε ε ε τε χου ου ου ου ου σαν

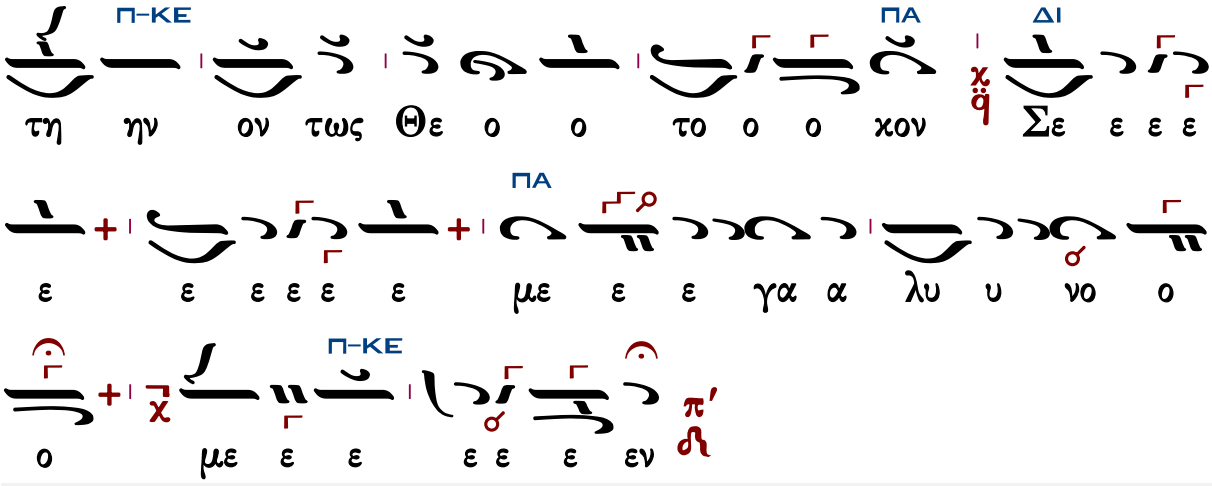

Γεωργίου Τσατσαρώνη II

Ἦχος λ π ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.228*

Συμφωνία ὀγδόης καὶ τροχὸς * Κλίμαξ Διαπασῶν * Βάση Do ἢ Re = Πα * Ἐκφωνήσεις σὲ Πα ἢ Κε

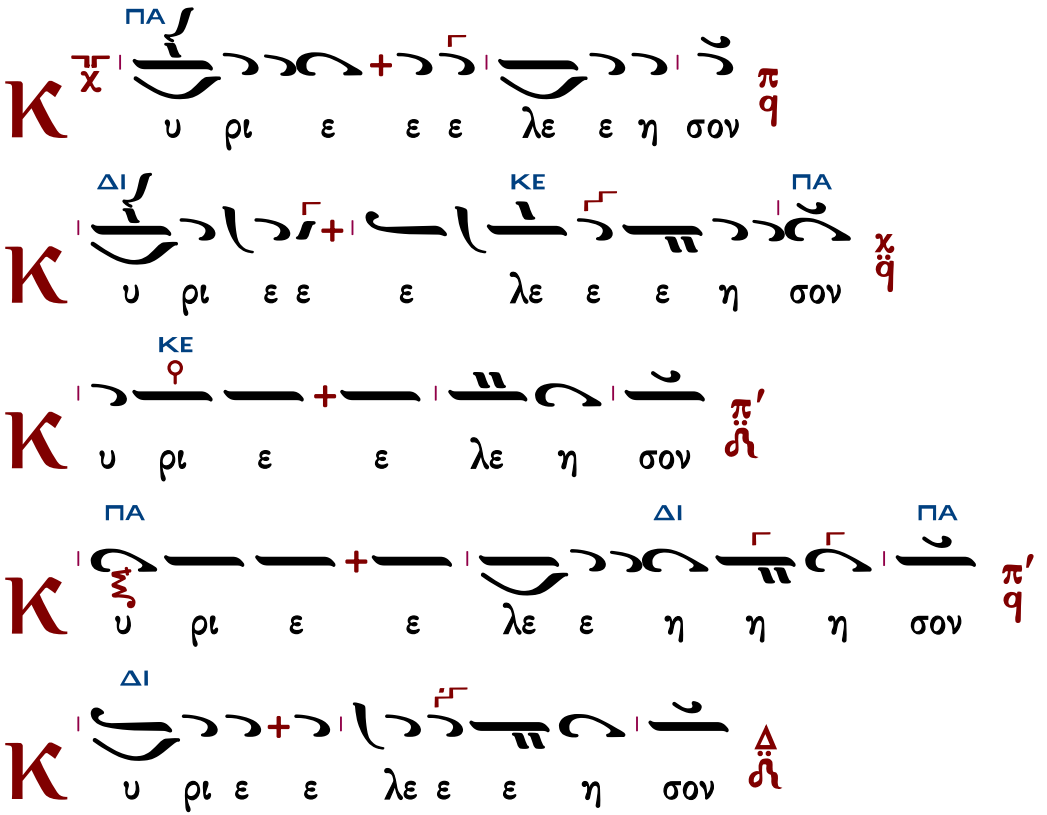

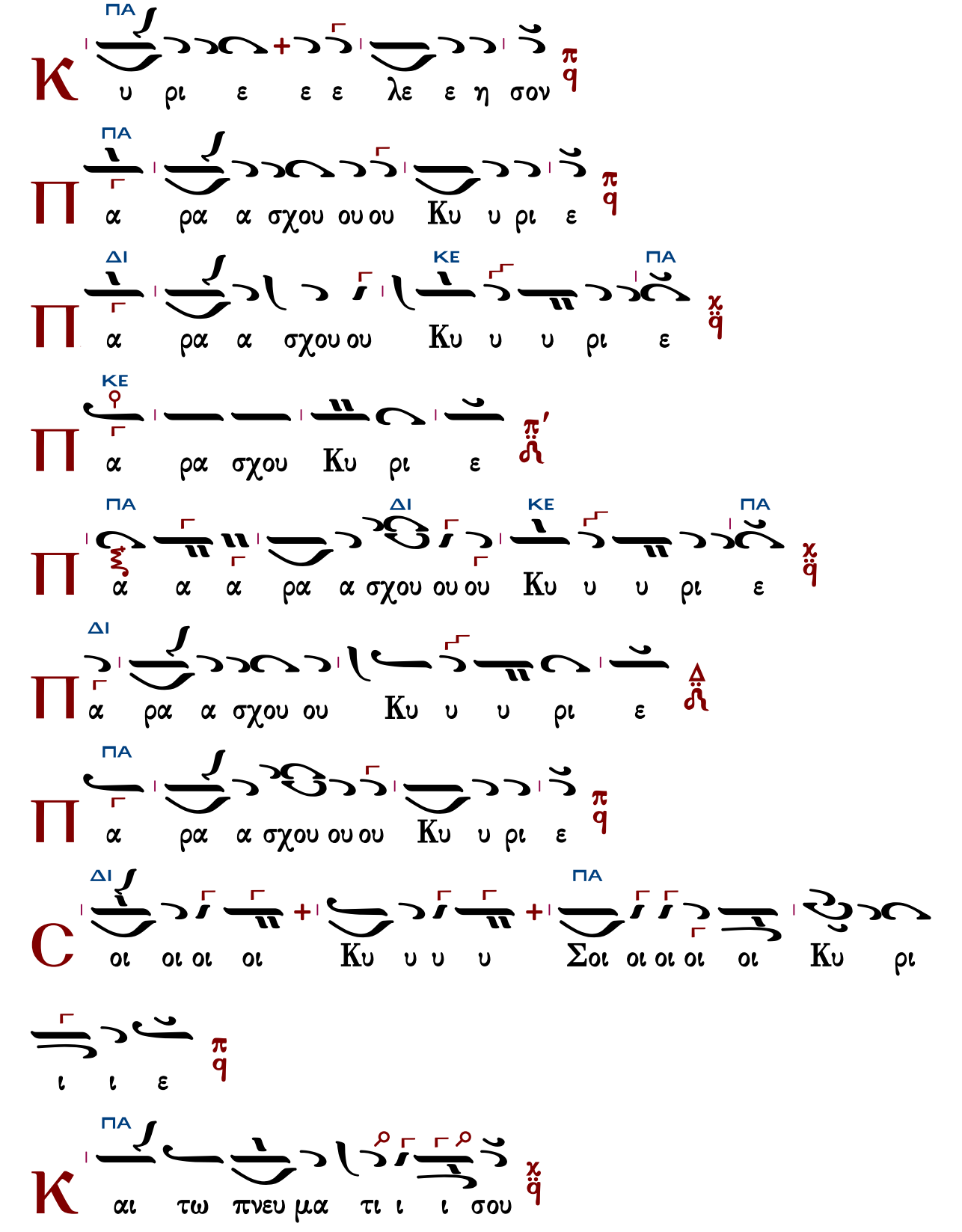
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ ΚΕ ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΚΕ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ ΔΙ ΚΕ ΠΑ
Π α α α ρα α σχου ου ου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
ΔΙ ΠΑ
C οι οι οι οι Κυ υ υ υ Σοι οι οι οι οι Κυ ρι
ι ι ε
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου

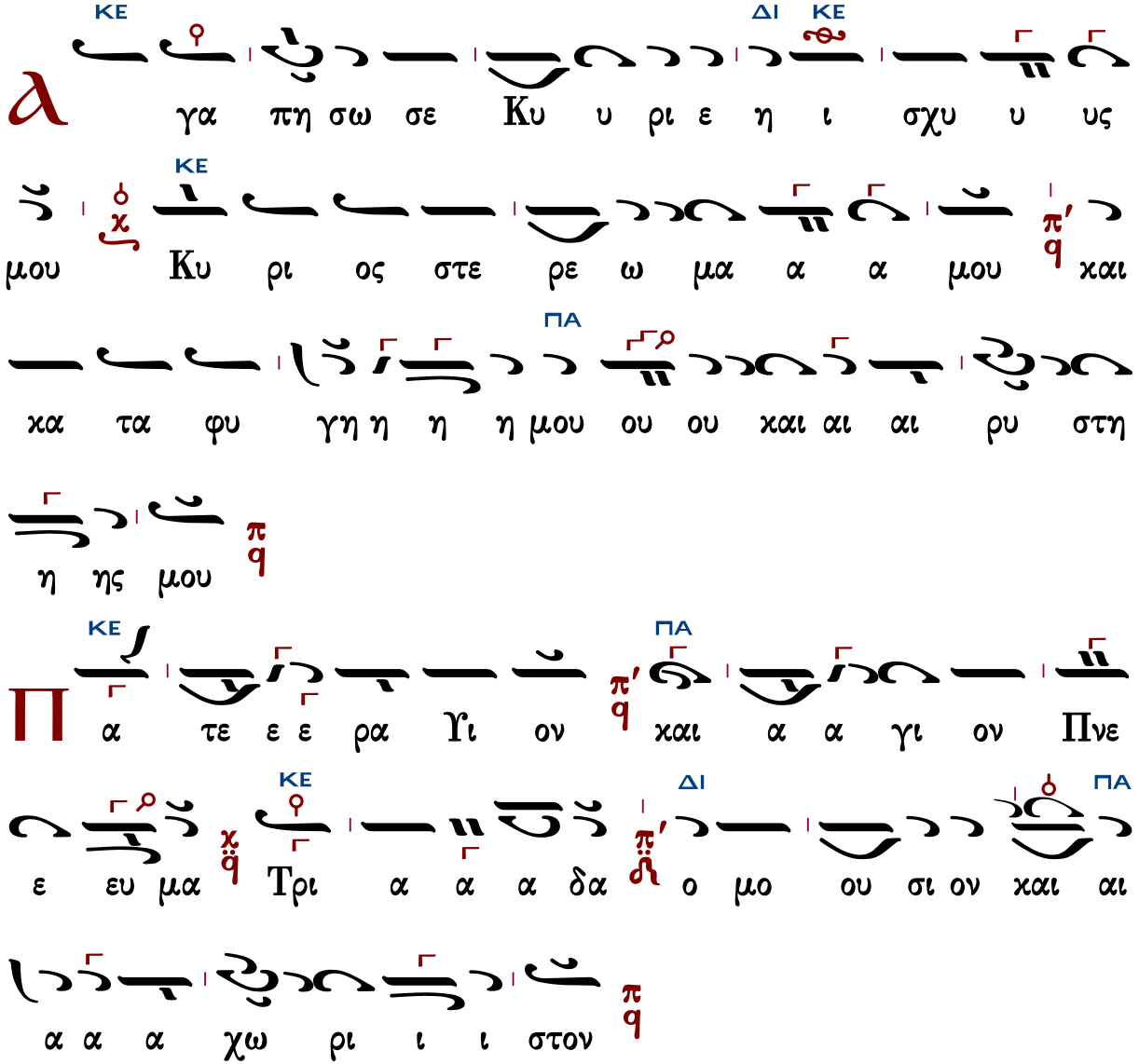

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

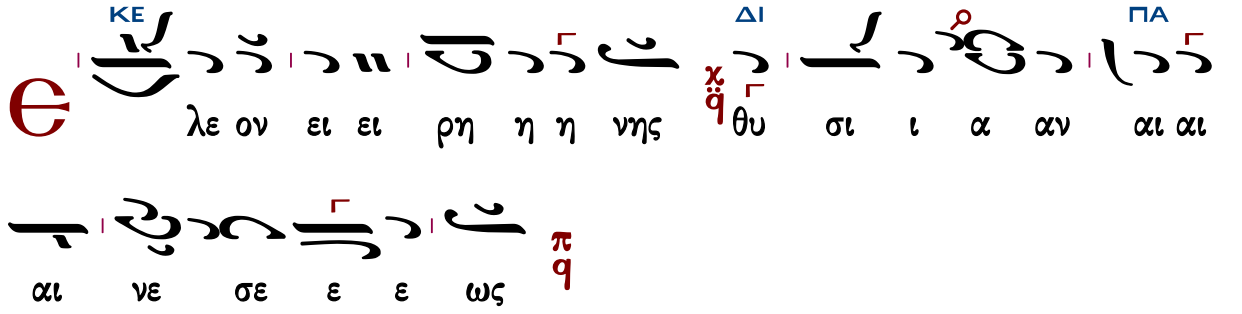

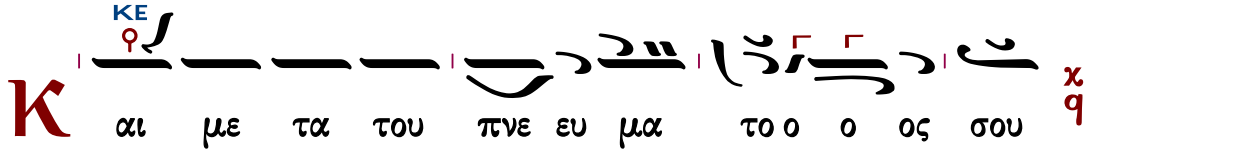

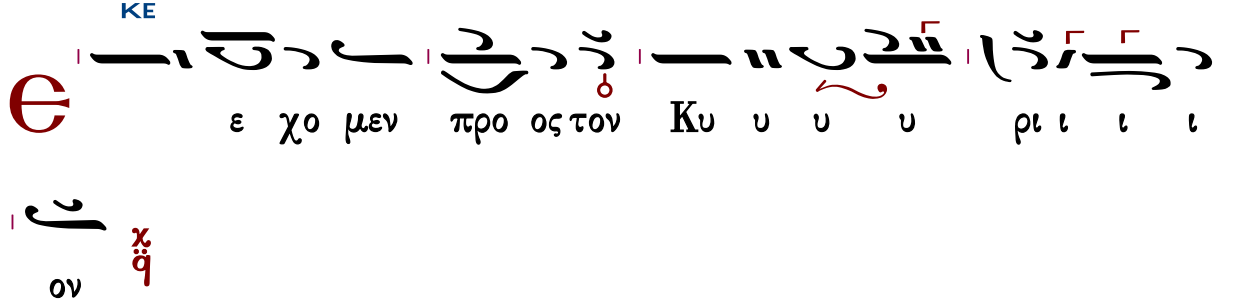

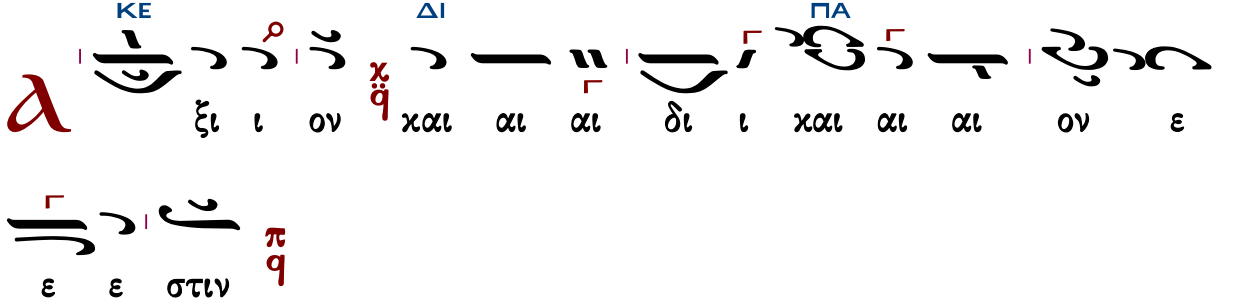

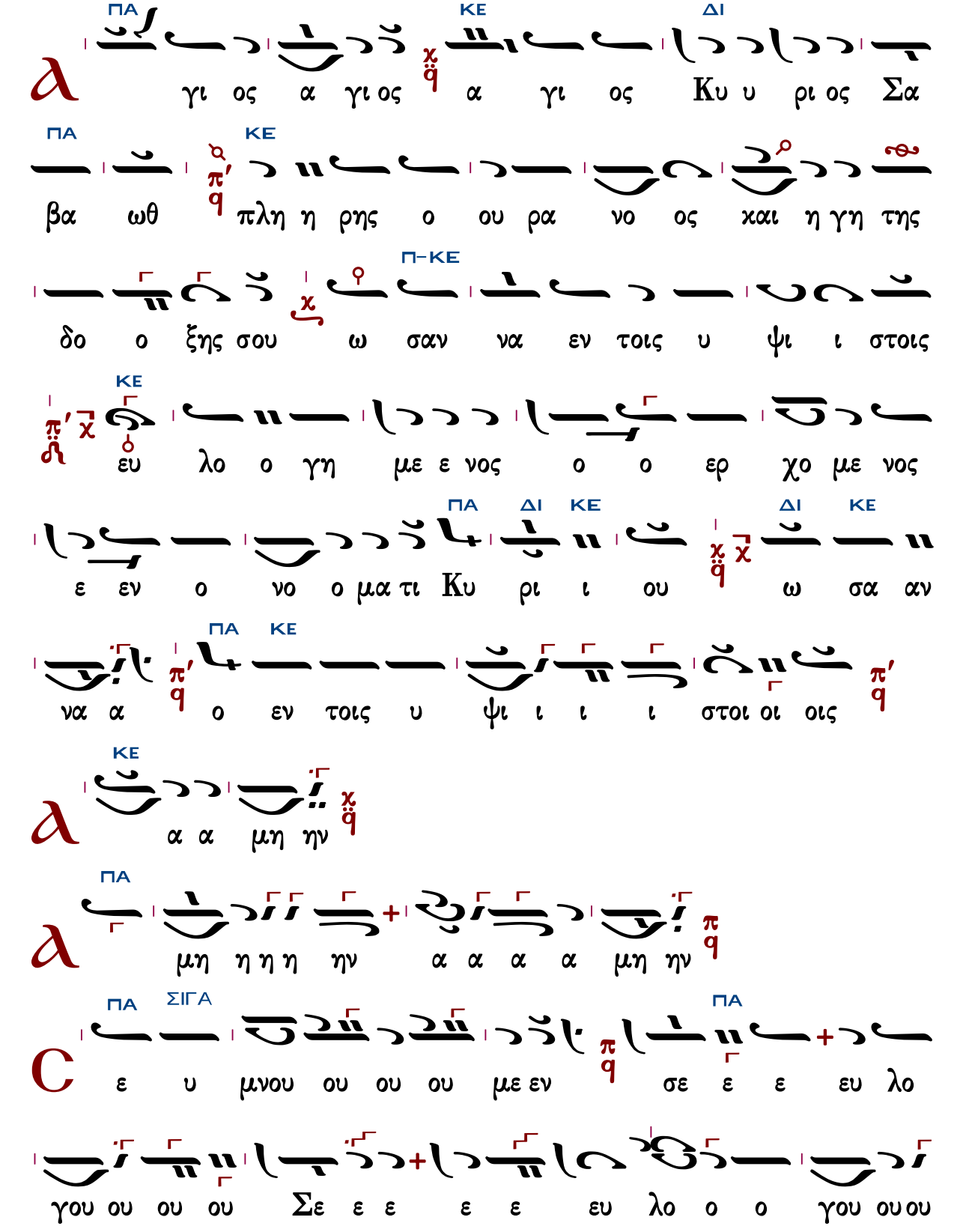
ΠΑ ΚΕ ΔΙ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
ΠΑ ΚΕ
βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη της
Π-ΚΕ
δο ο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις
ΚΕ
ευ λο ο γη με ε νος ο ο ερ χο με νος
ΠΑ ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ε εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ω σα αν
ΠΑ ΚΕ
να α ο εν τοις υ ψι ι ι ι στοι οι οις
ΚΕ
α α μη ην
ΠΑ
μη η η η ην α α α α μη ην
ΠΑ ΣΙΓΑ ΠΑ
ε υ μνου ου ου ου με εν σε ε ε ευ λο
γου ου ου ου Σε ε ε ε ε ευ λο ο ο γου ου ου

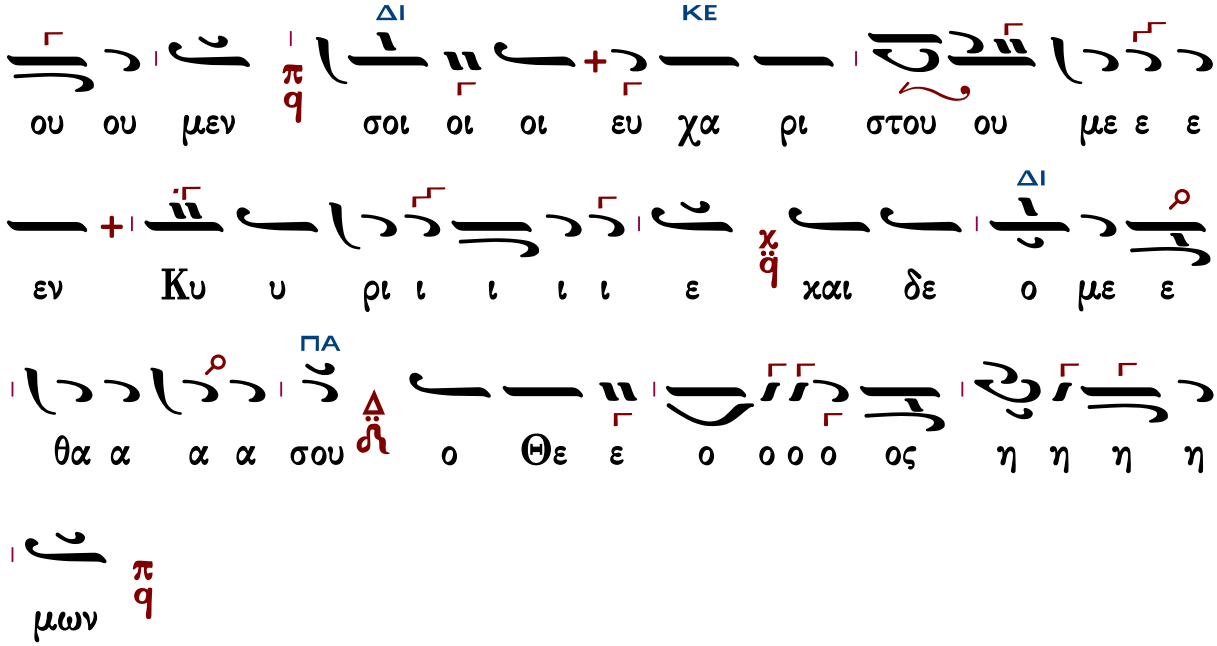

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ ϡ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.231*

Συμφωνία ὀγδόης καὶ τροχὸς * Κλίμαξ Διαπασῶν * Βάση Do ἢ Re = Πα

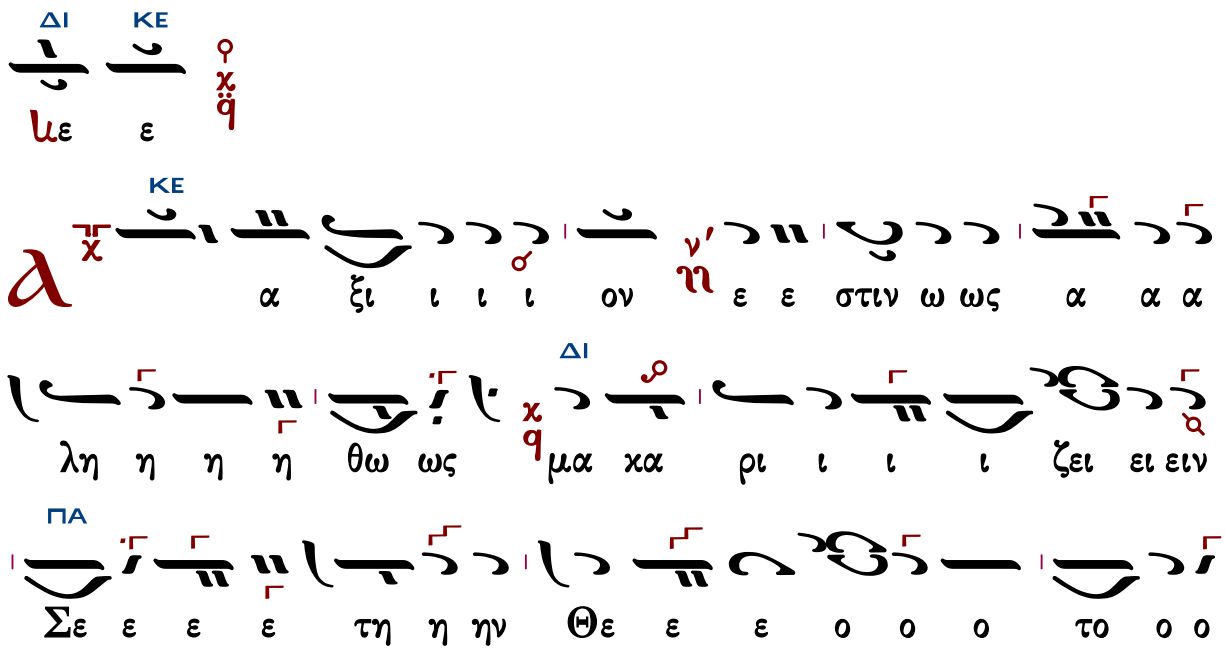

ΚΕ ΠΑ

χαι στον ι ρι χα μα ει α α την πη ον ον ο

ΔΙ

χαι τον η η η μη ω ω μω α α α παν αι αι αι

ΣΙΓΑ ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΠΑ

ε ε ε τε μη ε ε ε ε ε ε ρα μη ε ε ε ε ε μη

η η η ου ου ε ε Θε ου ου ου του ρα ε ε

ΝΗ ΚΕ

ε ε Χε ων ρα ε ε ε ε τε ω μι ω τη ν τι μω ν

ΔΙ ΚΕ

τε ε ξο δο εν χαι ι ι ι ι ι ιμ ι ιι ι βι ου ρου

ΔΙ

ι ι ι ι χρι α συγ α αν α α α ρα ε ε ε ε

ΠΑ

ι ι τω ς τω ω ω ω ω ω ων Σε ε ε ε ε των

ΚΕ ΠΑ

ο ο φθο α δι α α α φιμ η ν Σε ρα α α

ο ρω ω ς Θε ε ον Θε ον Λο ο ο γο ο ο

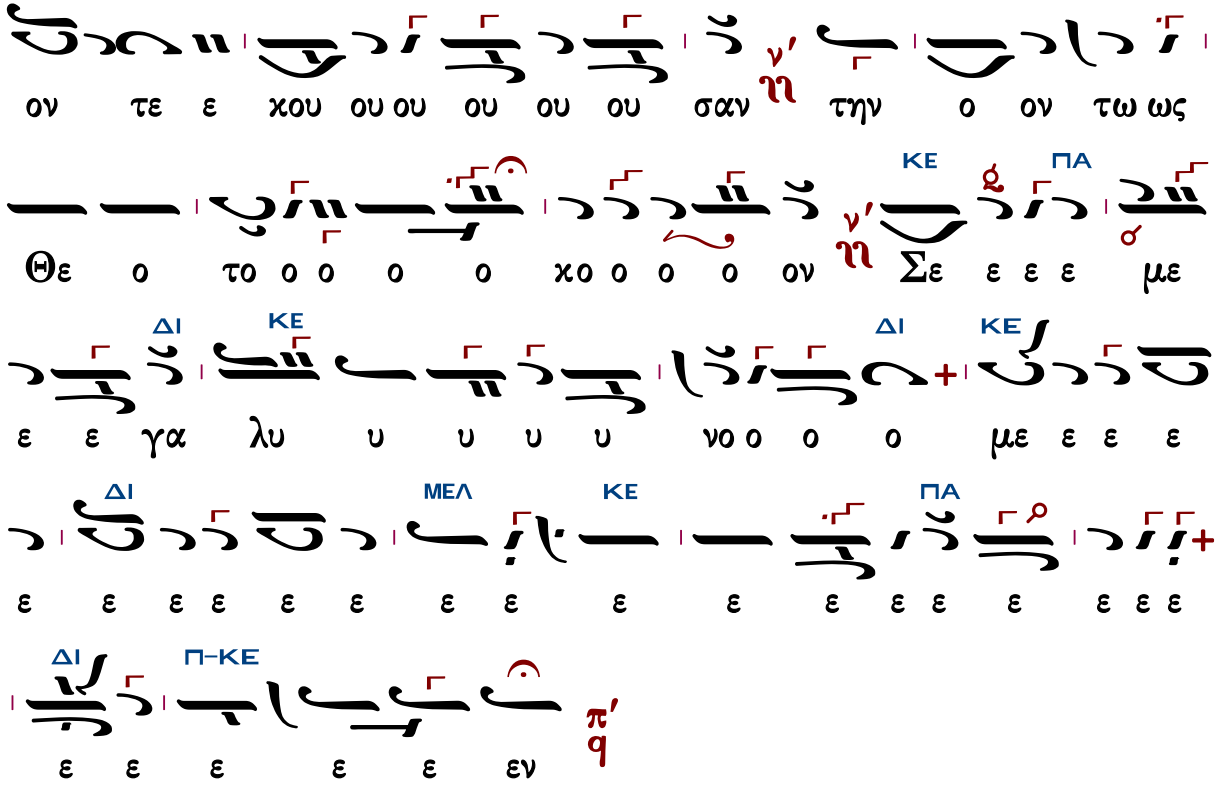

Γεωργίου Τσατσαρώνη III

Ἦχος λ π ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.233*

Συμφωνία πέμπτης καὶ ὀγδόης * Ἀτζὲμ στὸν Ζω * Βάση Fa = Πα * Ἐκφωνήσεις στὸν Κε

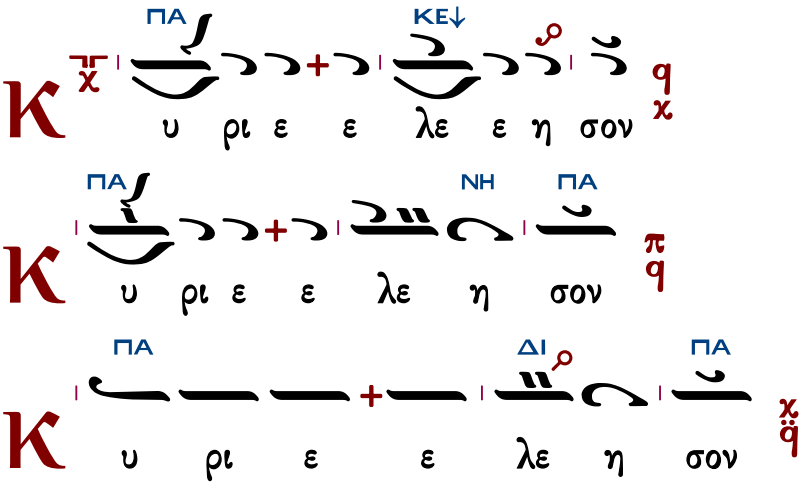

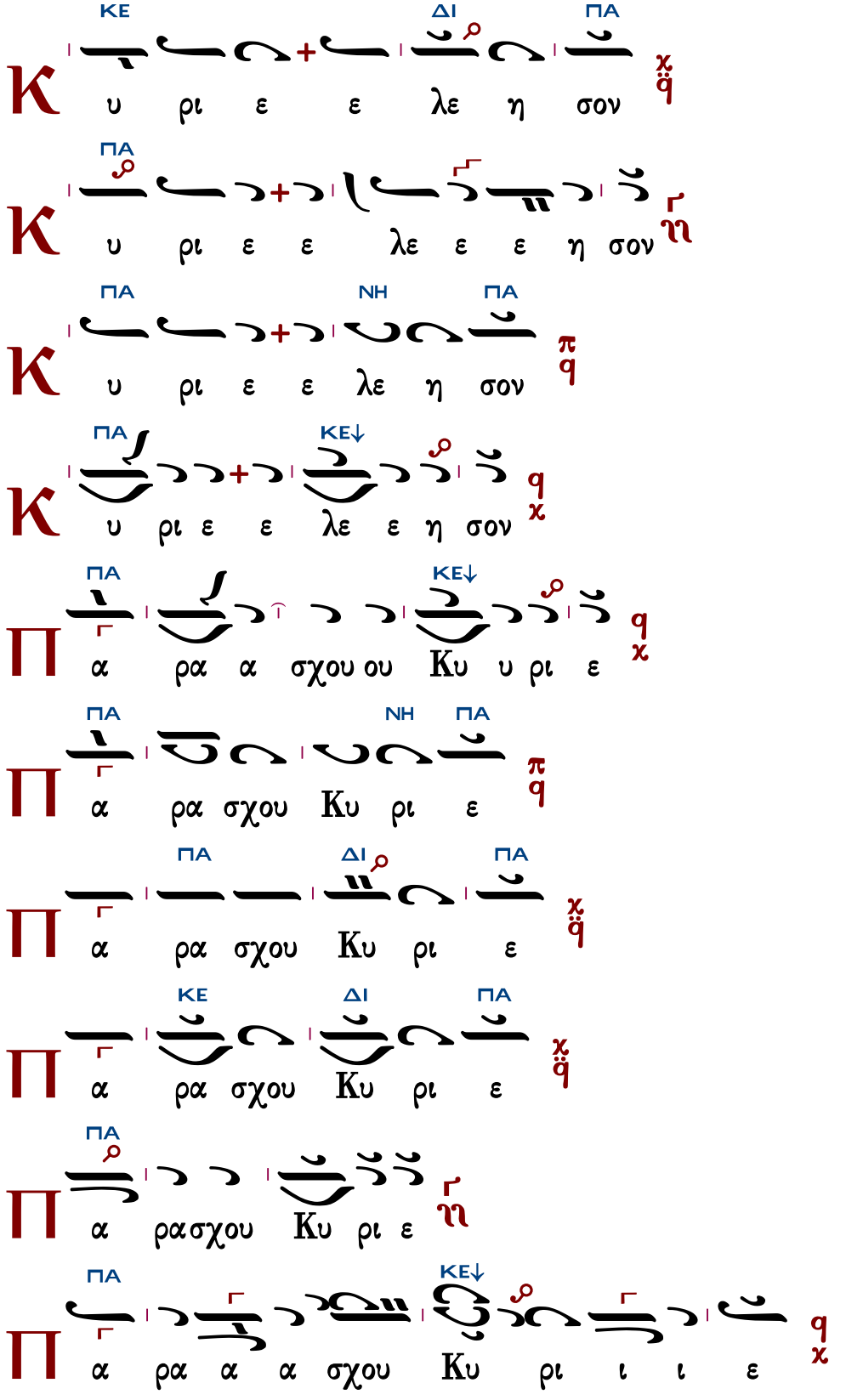
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ ΚΕ↓
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ ΚΕ↓
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ ΚΕ↓
Π α ρα α α σχου Κυ ρι ι ι ε

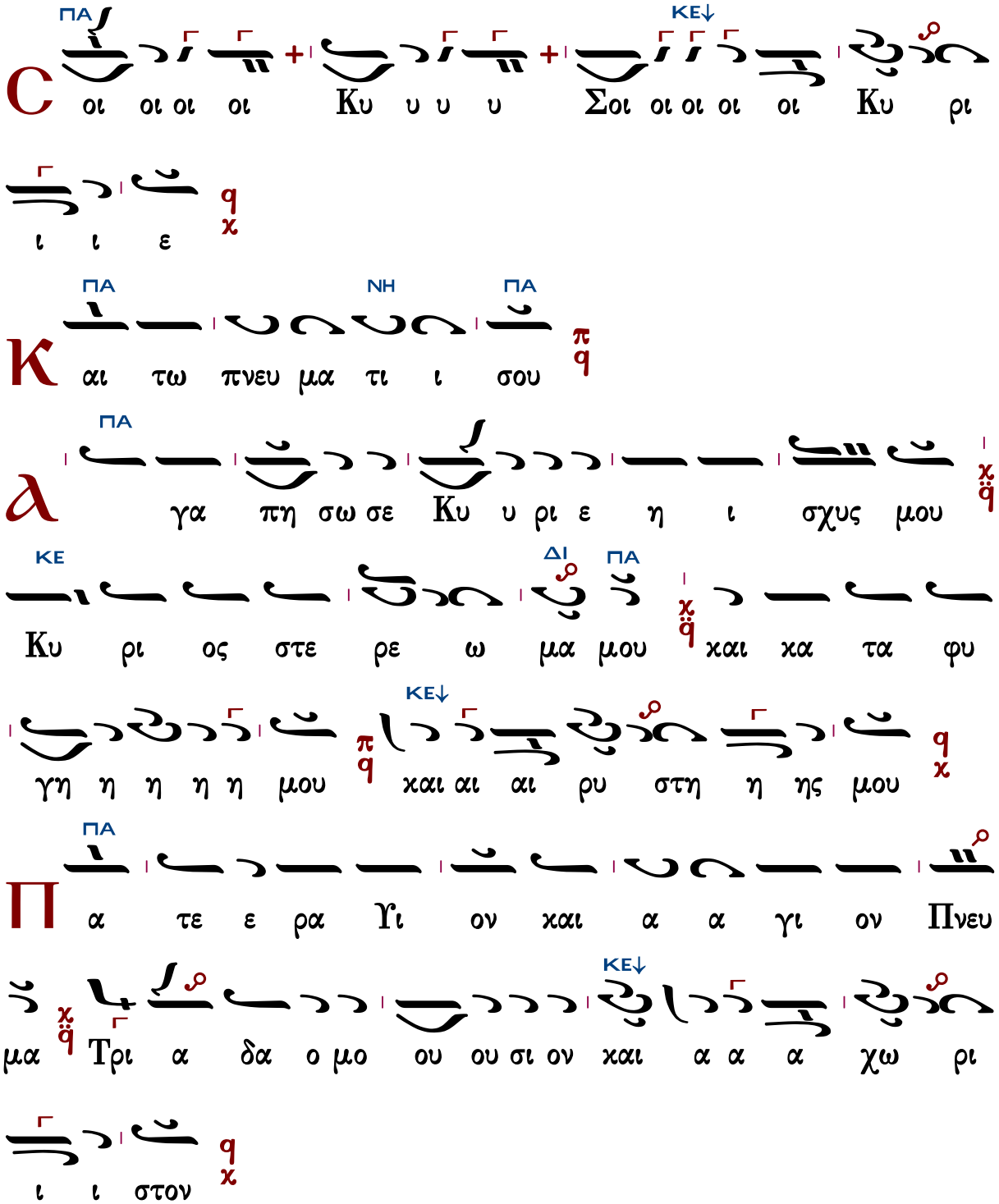

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

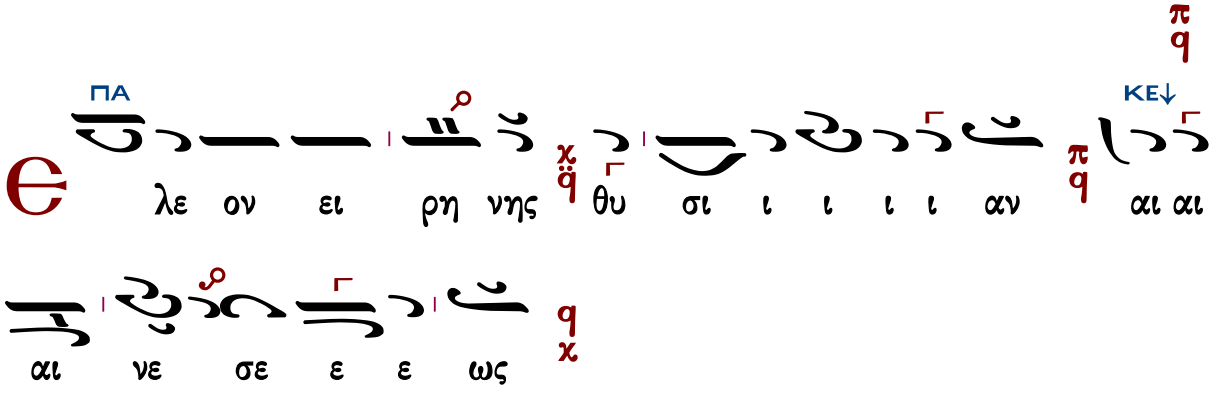

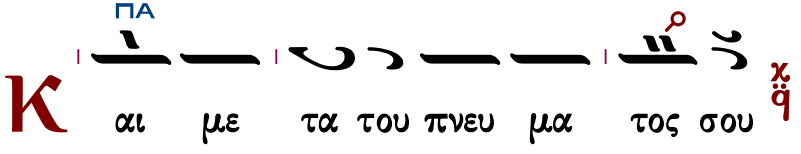

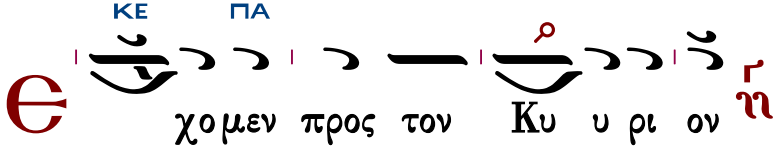

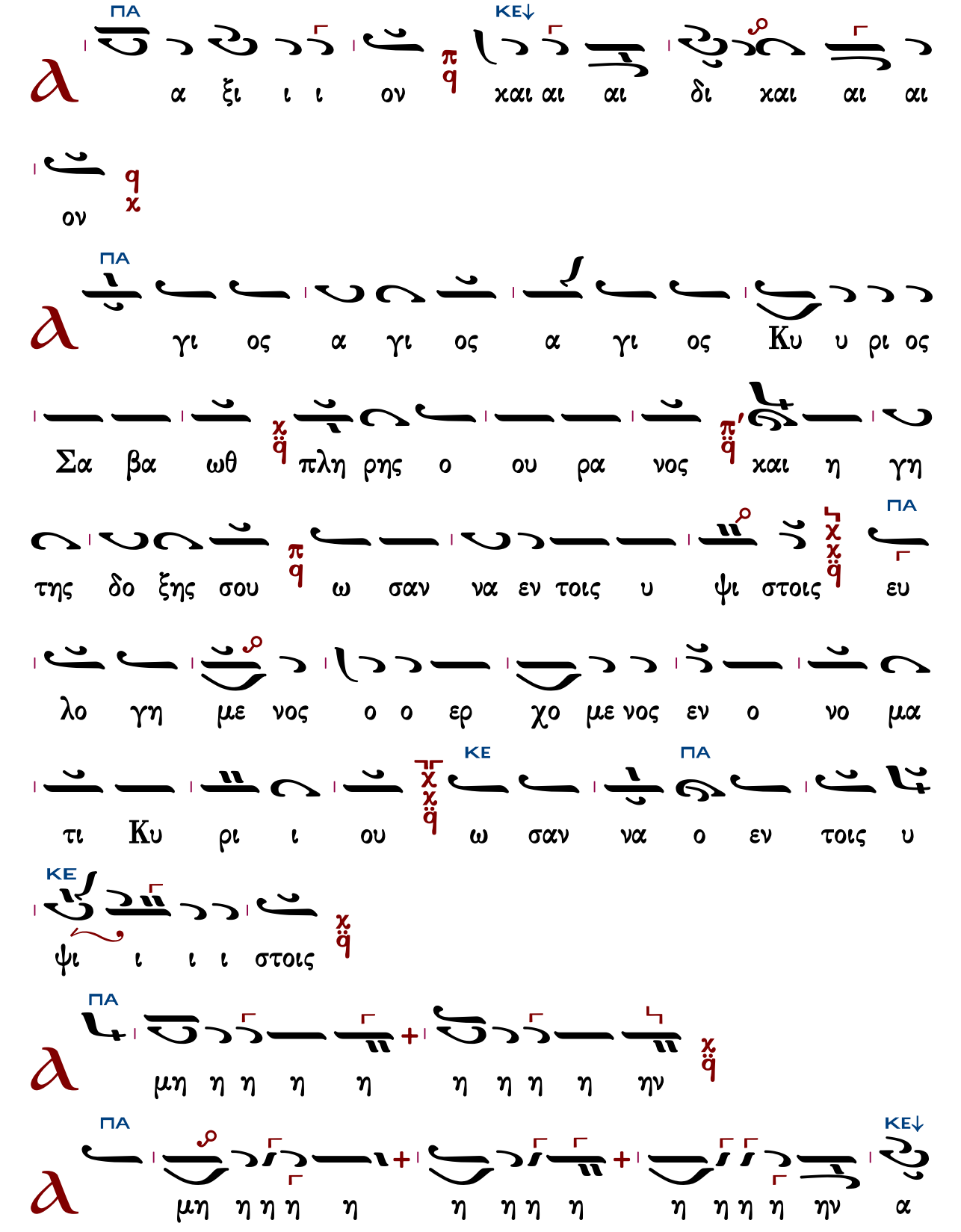
ΠΑ
α ξι ι ι ον
ΚΕ↓
χαι αι αι δι χαι αι αι
ον
ΠΑ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος
Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος χαι η γη
της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις ΠΑ ευ
λο γη με νος ο ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ου ΚΕ ω σαν ΠΑ να ο εν τοις υ
ΚΕ
ψι ι ι ι στοις
ΠΑ
μη η η η η η η η η ην
ΠΑ
μη η η η η η η η η η η η η η η ΚΕ↓ α

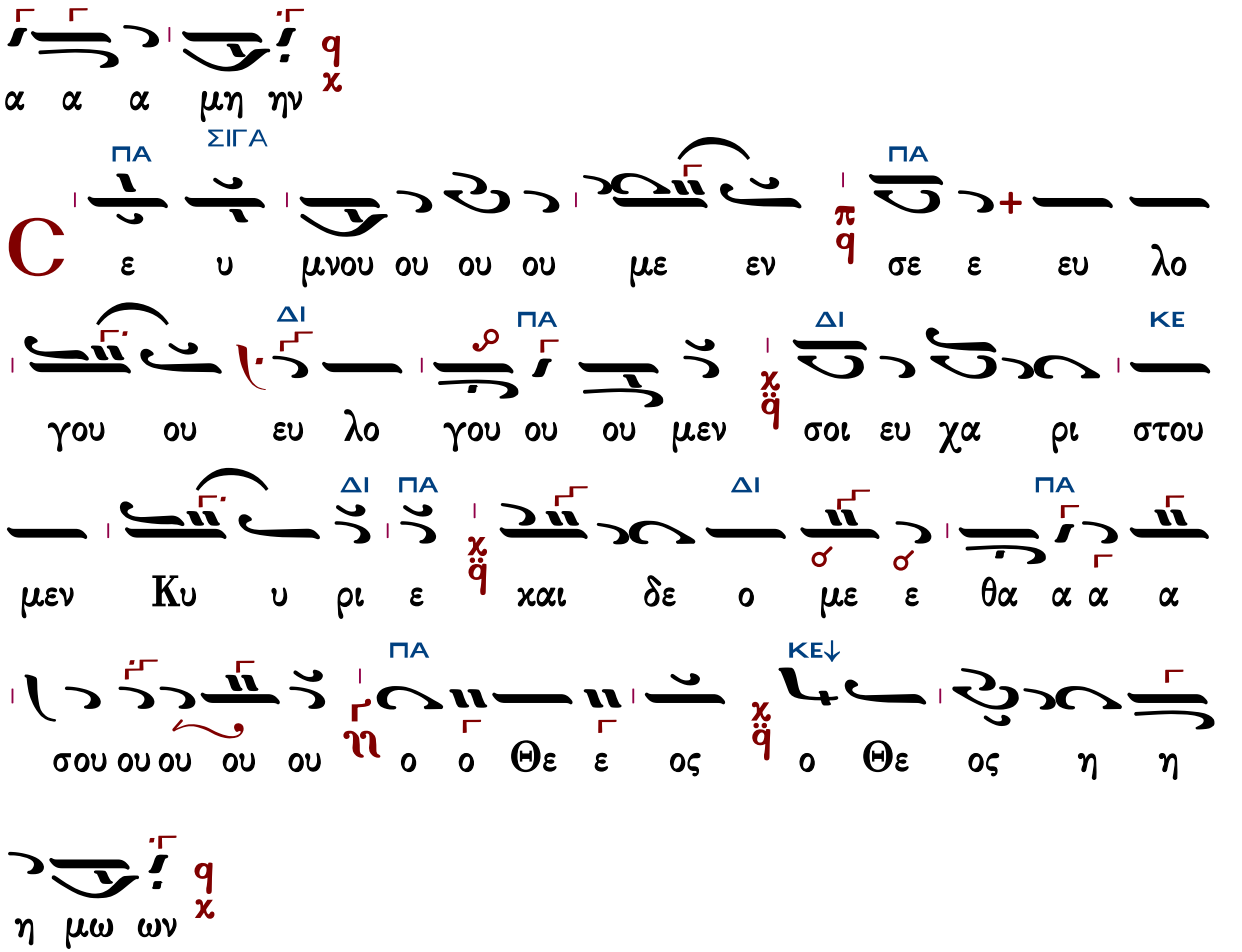

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ/π ϋ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σ.237*

Συμφωνία πέμπτης καὶ ὀγδόης * Ἀτζέμ στὸν Ζω * Βάση Fa = Πα

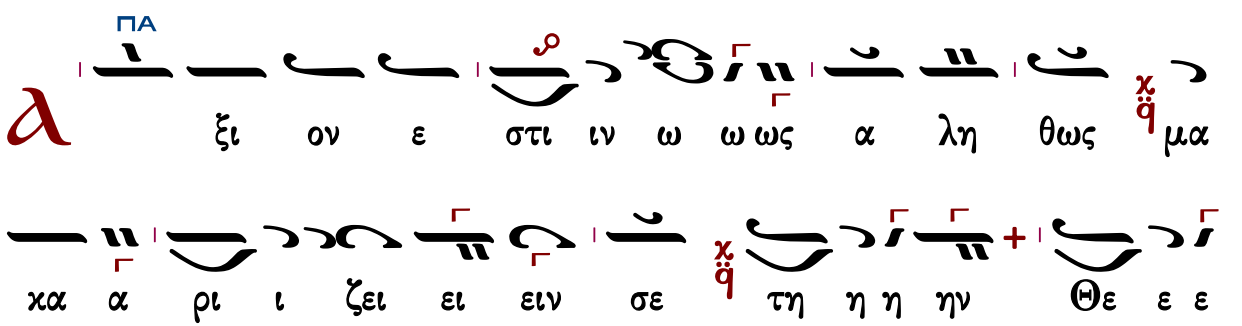

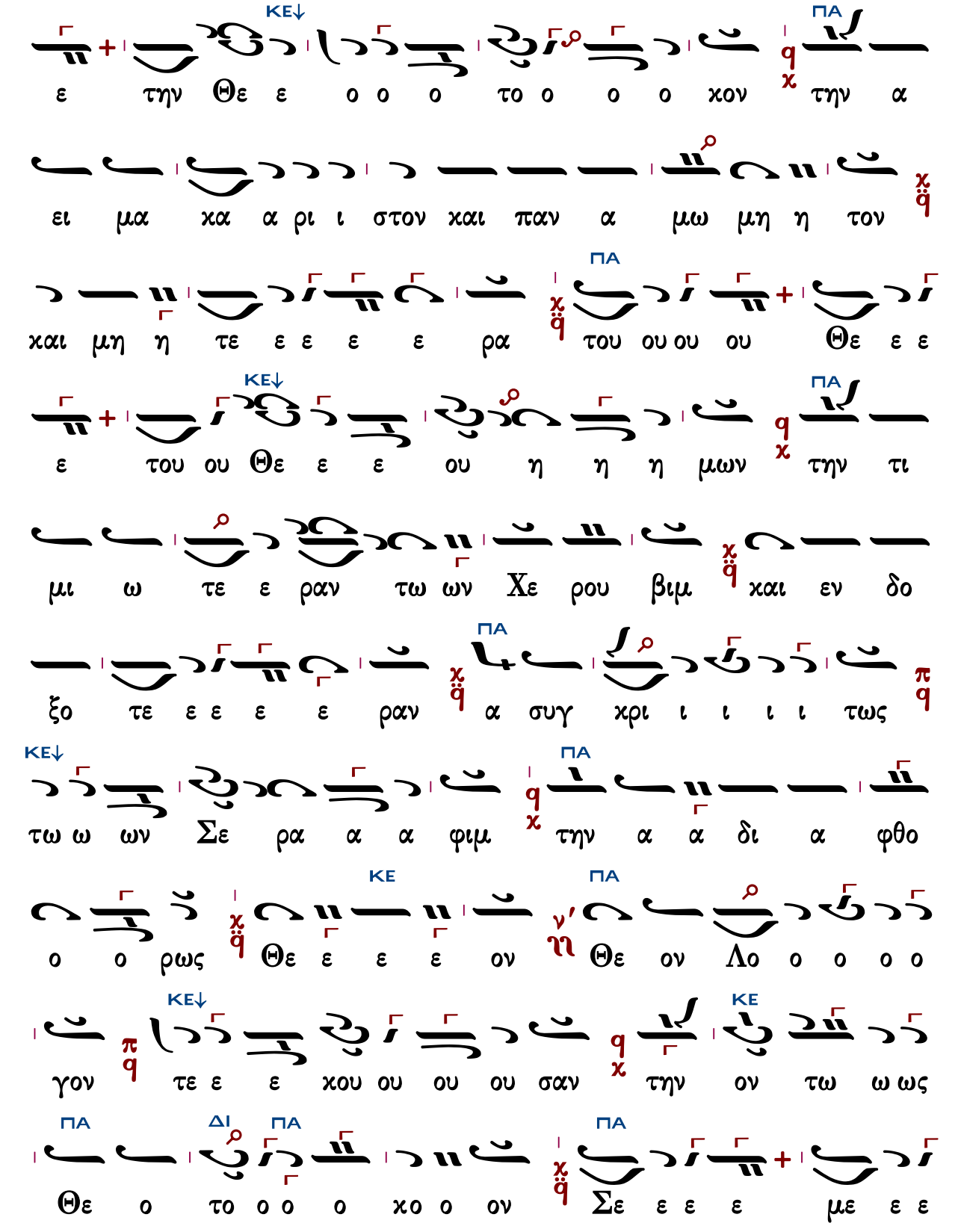
ε την Θε ε ο ο ο το ο ο ο χον την α
ει μα χα α ρι ι στον και παν α μω μη η τον
και μη η τε ε ε ε ρα του ου ου ου Θε ε ε
ε του ου Θε ε ε ου η η η μων την τι
μι ω τε ε ραν τω ων Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι τως
τω ω ων Σε ρα α α φιμ την α α δι α φθο
ο ο ρως Θε ε ε ε ον Θε ον Λο ο ο ο ο
γον τε ε χου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
Θε ο το ο ο ο χο ο ον Σε ε ε ε με ε ε
ΚΕ↓
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ

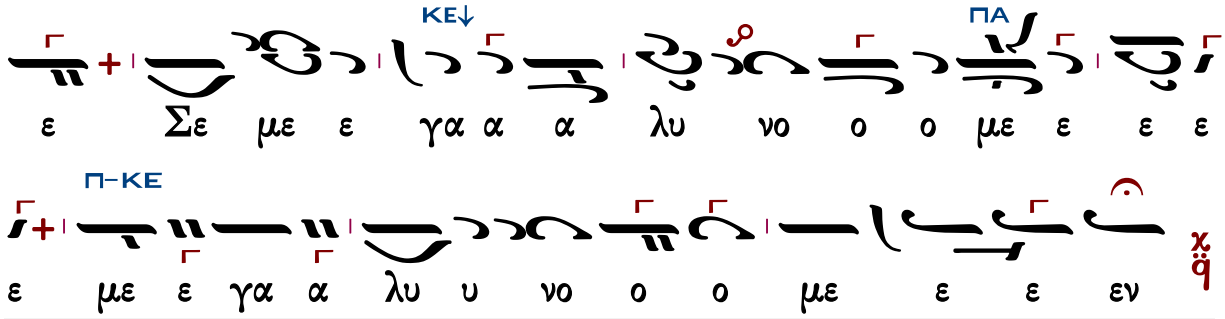

Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία 1992 σ.327*

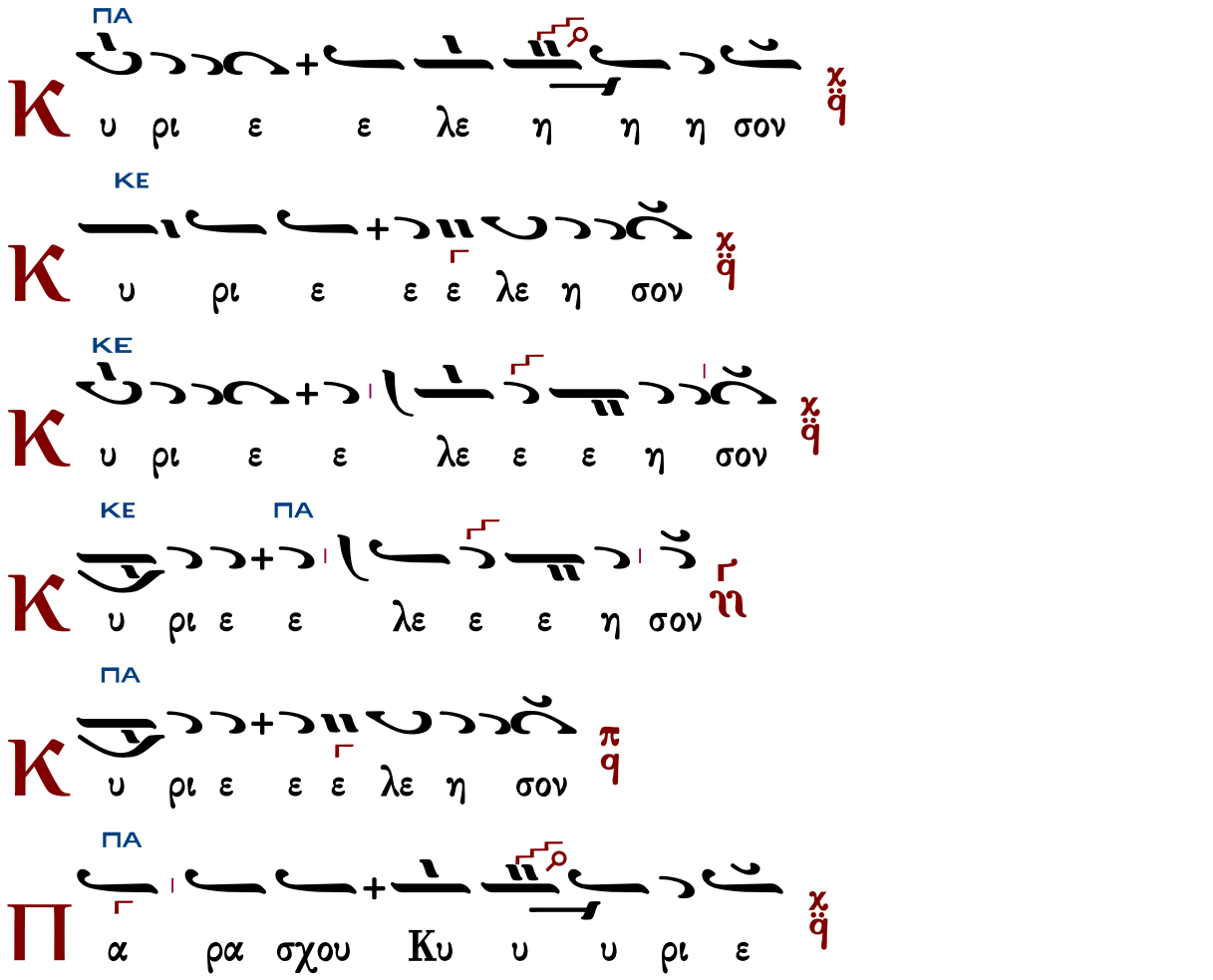

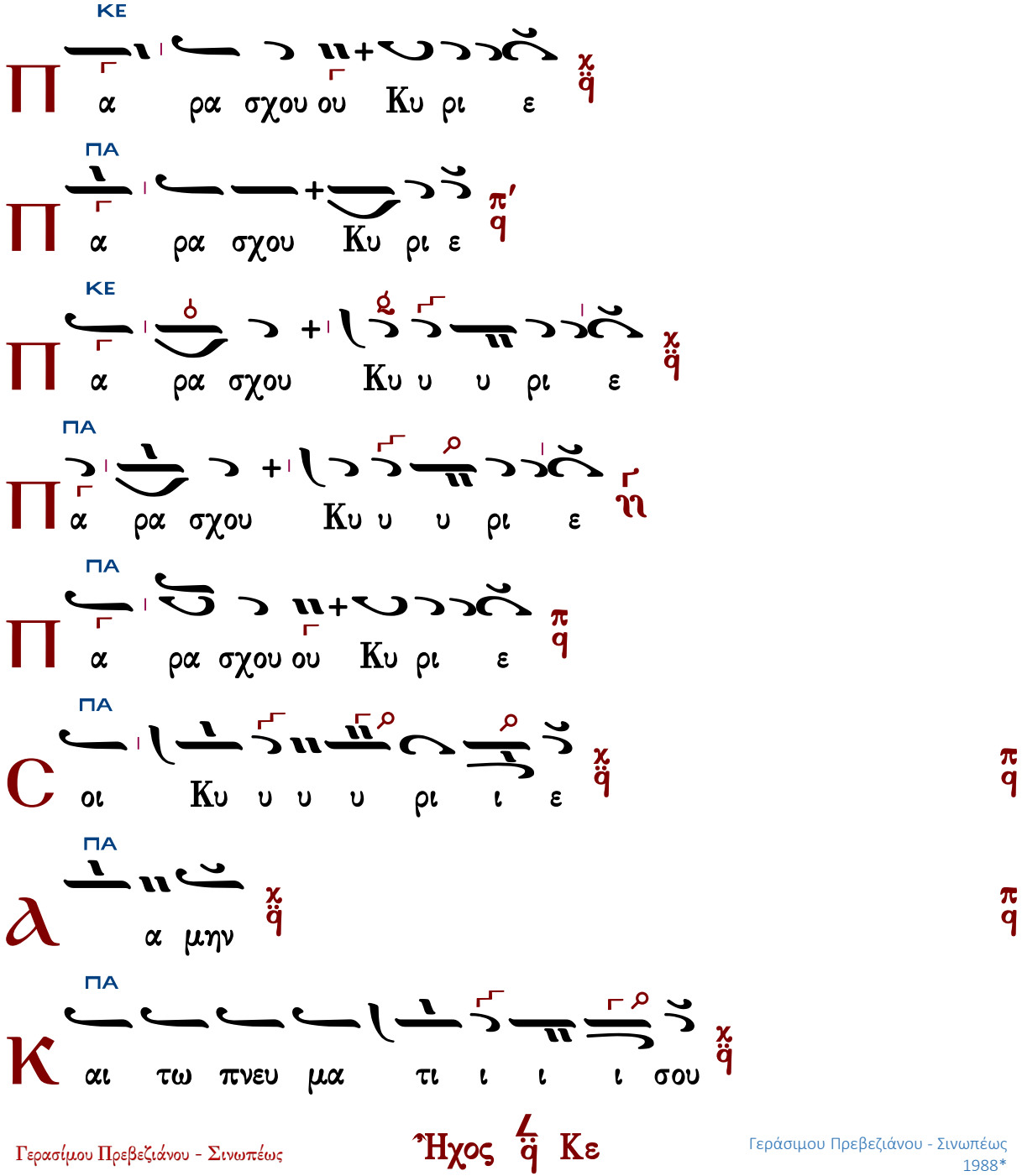

Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἦχος ϙ Κε

Γεράσιμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως 1988*

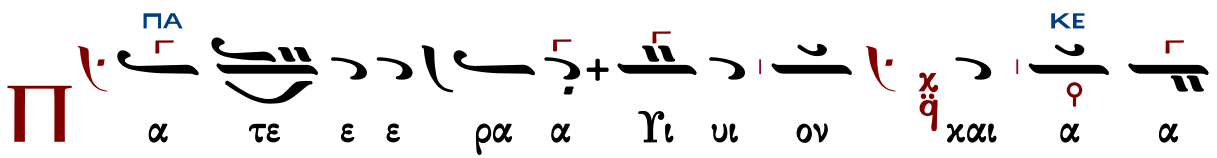

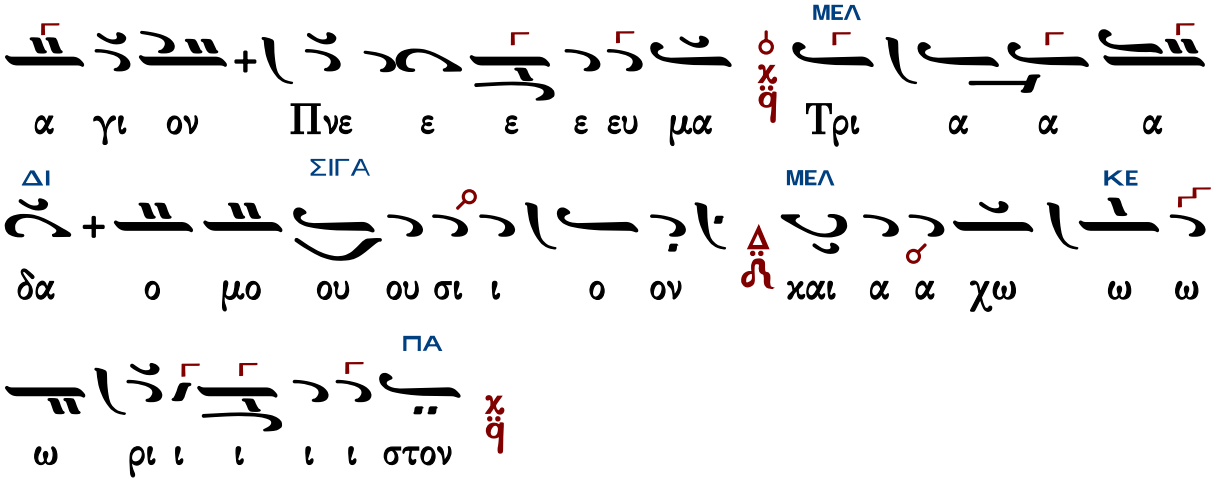

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

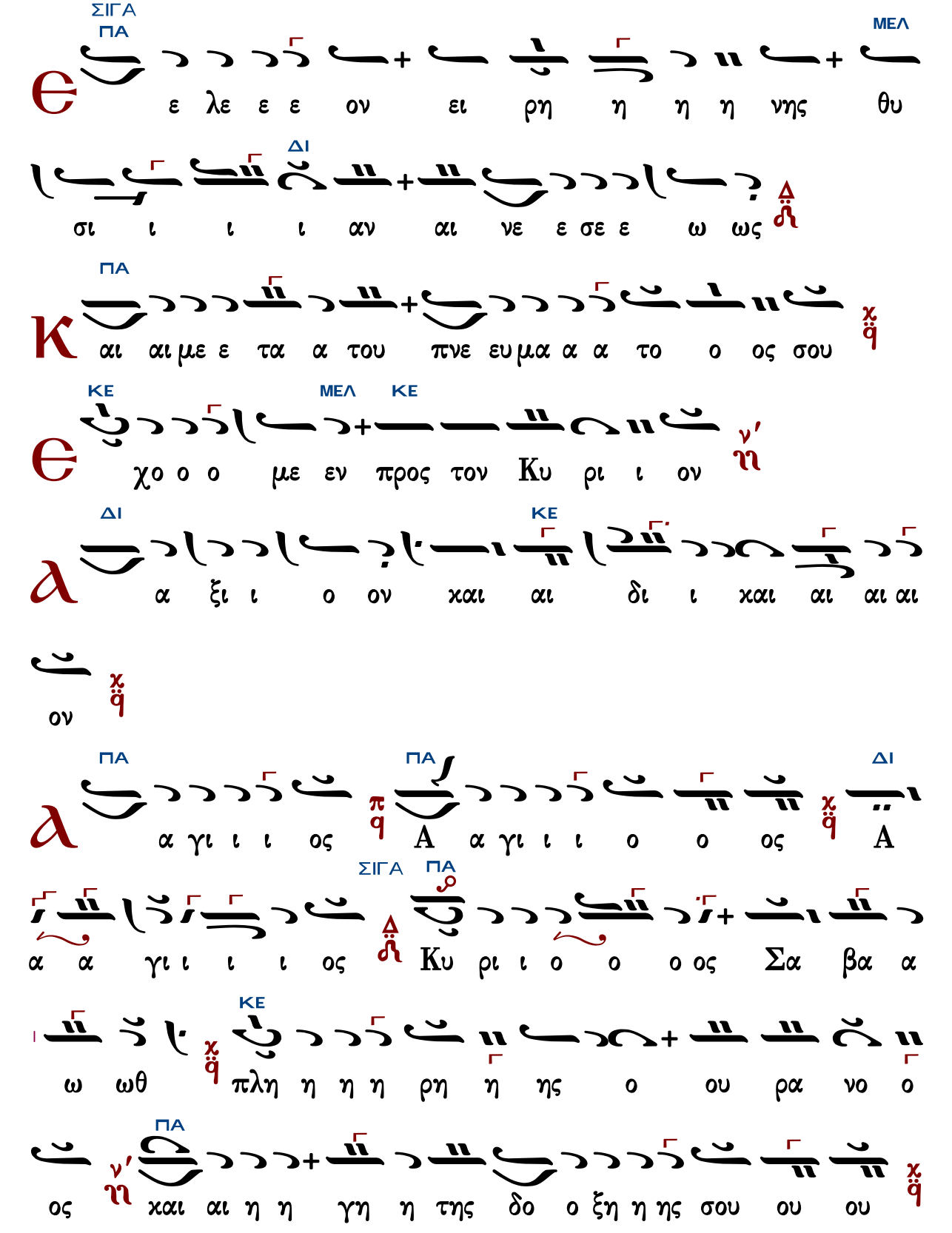
ΣΙΓΑ
ΠΑ
ΜΕΛ
ε λε ε ε ον ει ρη η η η νης θυ
ΔΙ
σι ι ι ι αν αι νε ε σε ε ω ως
ΠΑ
αι αι με ε τα α του πνε ευ μα α α το ο ος σου
ΚΕ
ΜΕΛ
ΚΕ
χο ο ο με εν προς τον Κυ ρι ι ον
ΔΙ
ΚΕ
α ξι ι ο ον χαι αι δι ι χαι αι αι αι
ον
ΠΑ
ΠΑ
ΔΙ
α γι ι ι ος A α γι ι ι ο ο ος A
ΣΙΓΑ
ΠΑ
α α γι ι ι ι ος Κυ ρι ι ο ο ο ος Σα βα α
ΚΕ
ω ωθ πλη η η η ρη η ης ο ου ρα νο ο
ΠΑ
ος χαι αι η η γη η της δο ο ξη η ης σου ου ου

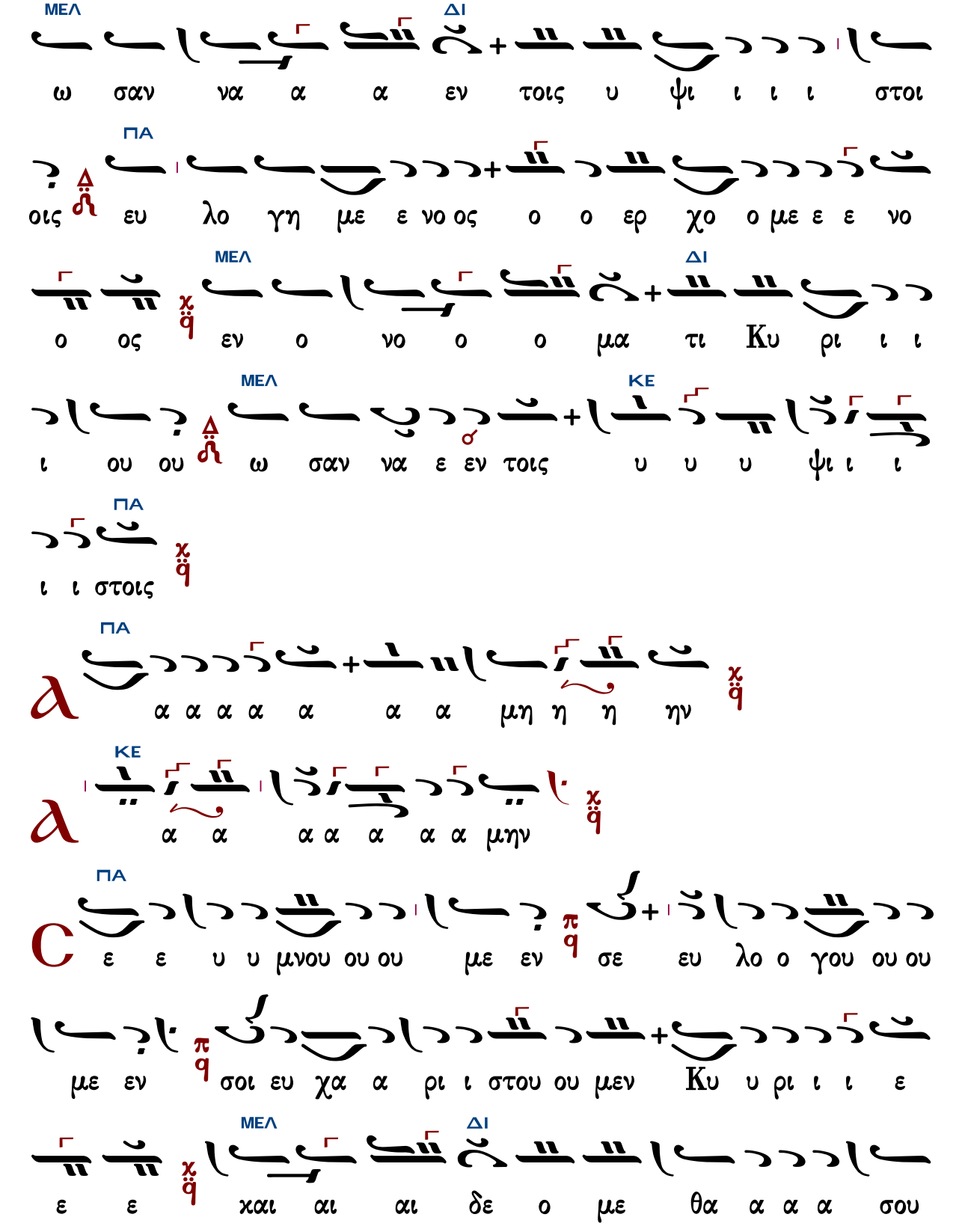
ΜΕΛ ΔΙ
ω σαν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι στοι
ΠΑ
οις ευ λο γη με ε νο ος ο ο ερ χο ο με ε ε νο
ΜΕΛ ΔΙ
ο ος εν ο νο ο ο μα τι Κυ ρι ι ι
ΜΕΛ ΚΕ
ι ου ου ω σαν να ε εν τοις υ υ υ ψι ι ι
ΠΑ
ι ι στοις
ΠΑ
α α α α α α α μη η η ην
ΚΕ
α α α α α α α μην
ΠΑ
ε ε υ υ μνου ου ου με εν σε ευ λο ο γου ου ου
με εν σοι ευ χα α ρι ι στου ου μεν Κυ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ ΔΙ
ε ε χαι αι αι δε ο με θα α α α σου

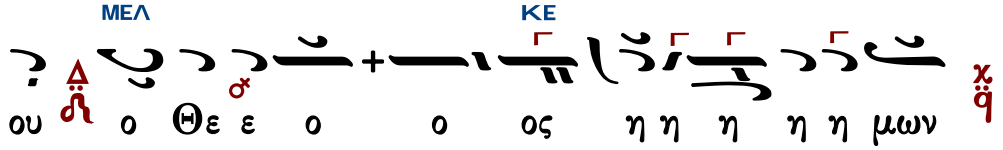

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Νεκταρίου μοναχοῦ

Ἦχος λ̇ ἀ Πα Κε

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας Β'
1931, σ.485#

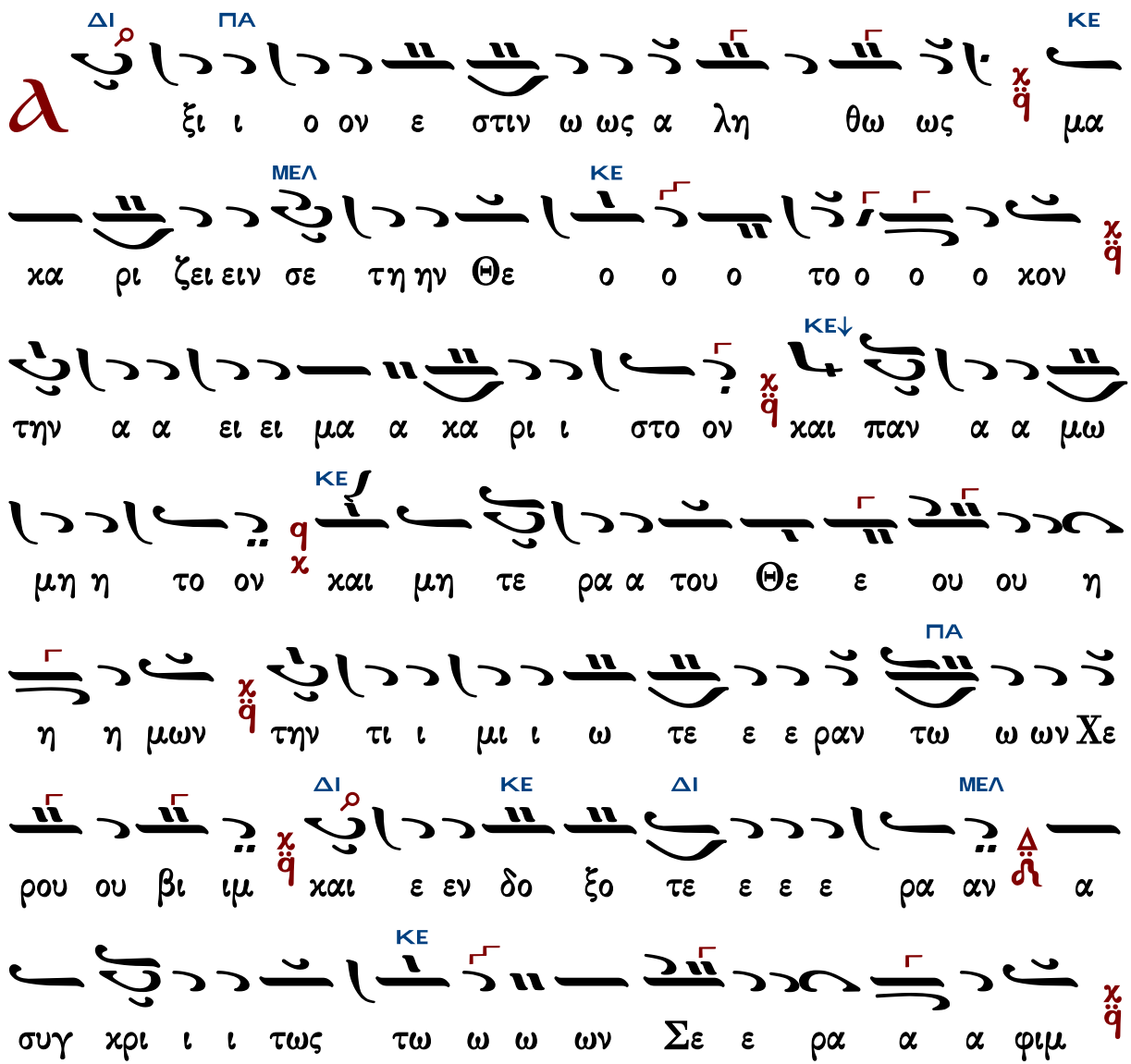

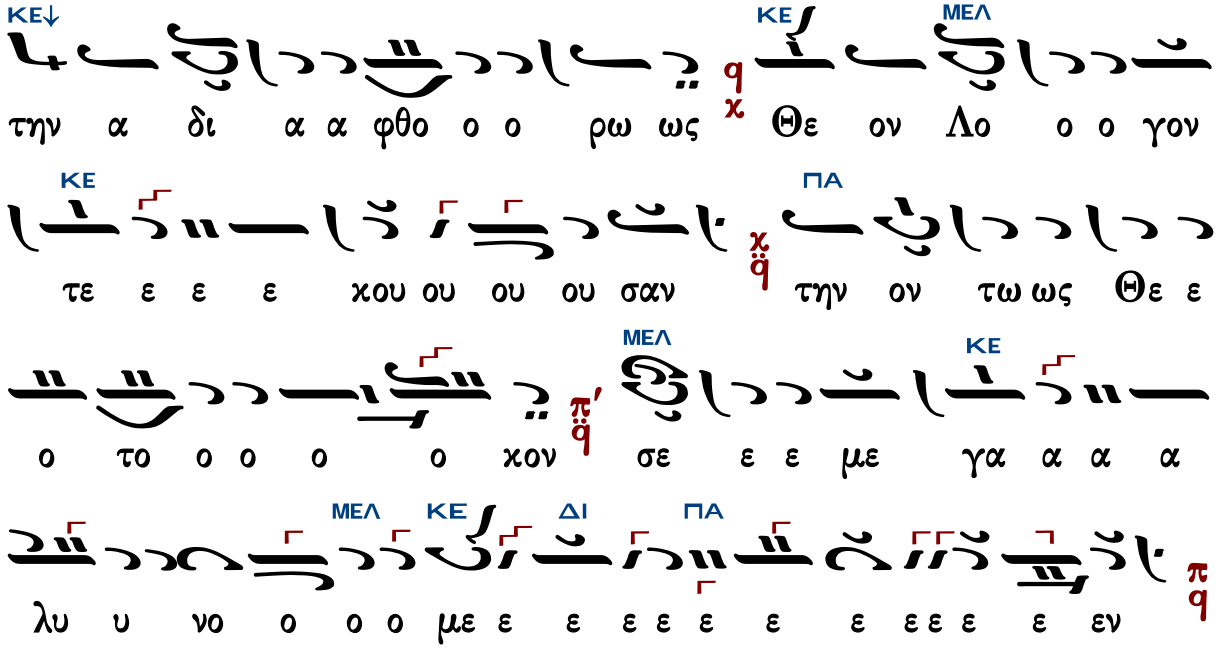

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος δ΄ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

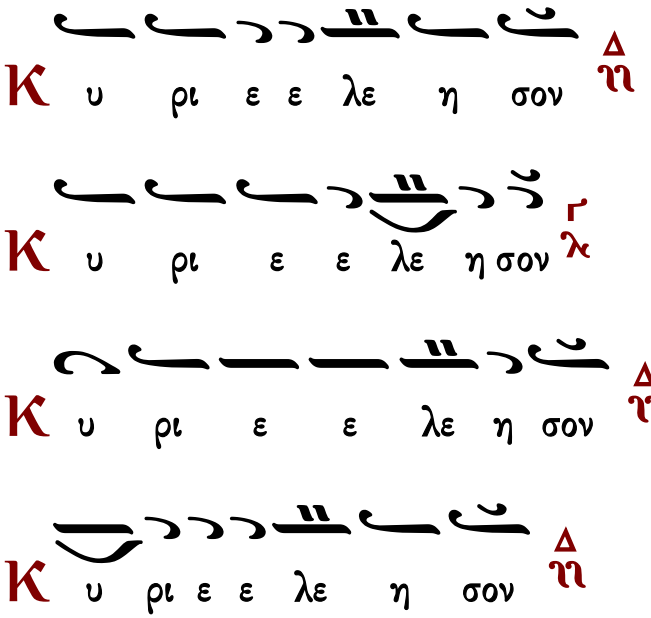

Κ υ ρι ε ε λε η σον ∆ η

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ∆ η

Π α ρα σχου Κυ ρι ε Γ λ

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε ∆ η

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ∆ η

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε ∆ η

C οι οι οι Κυ ρι ε ∆ η

Ⲁ μην ∆ η

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου ∆ η

Π α τε ρα ϒι ον χαι α γι ον Πνε ευ

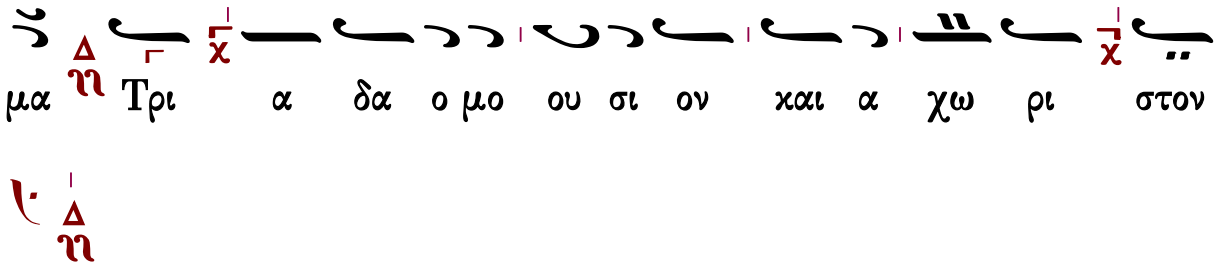

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος ⸗ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

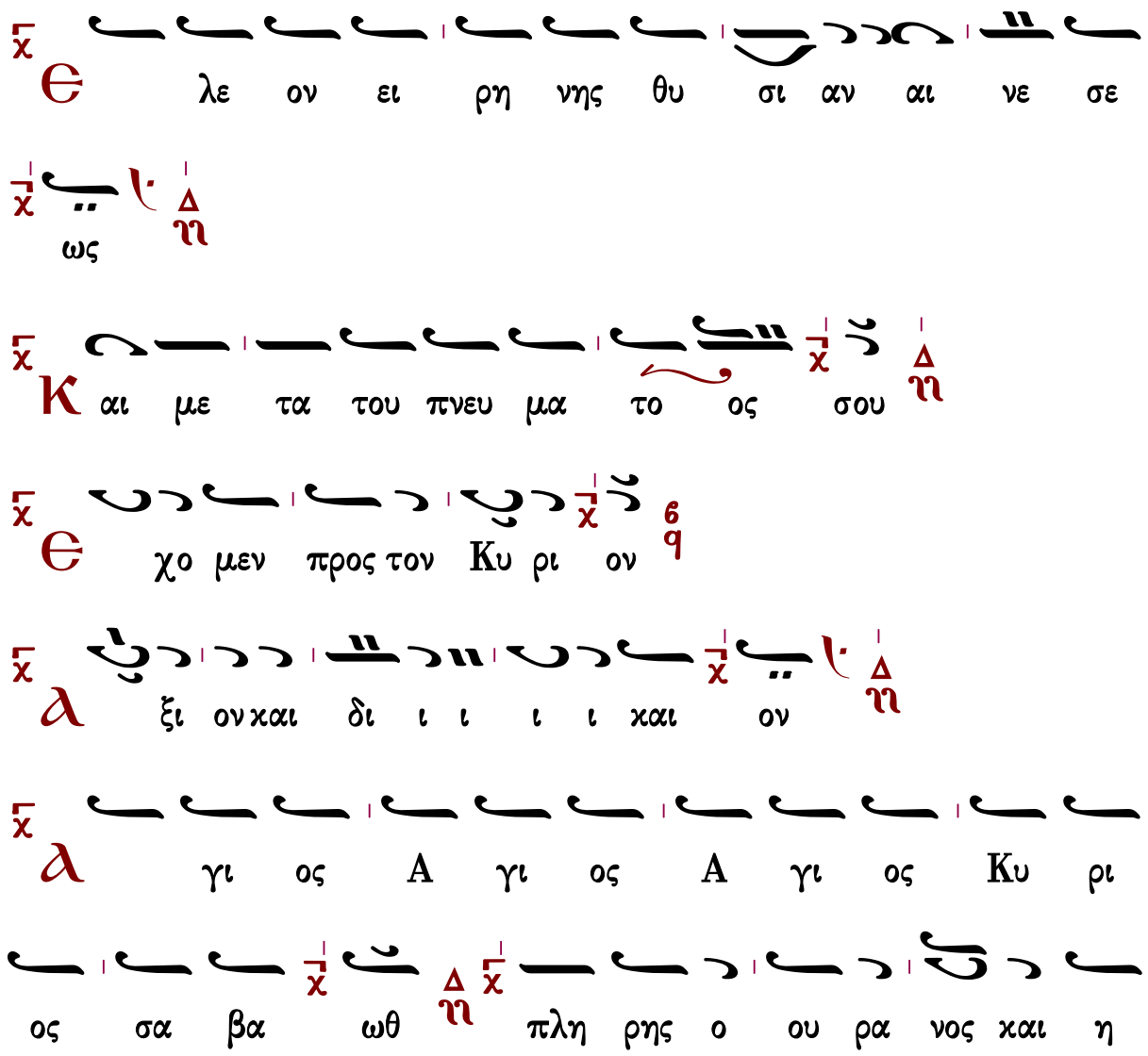

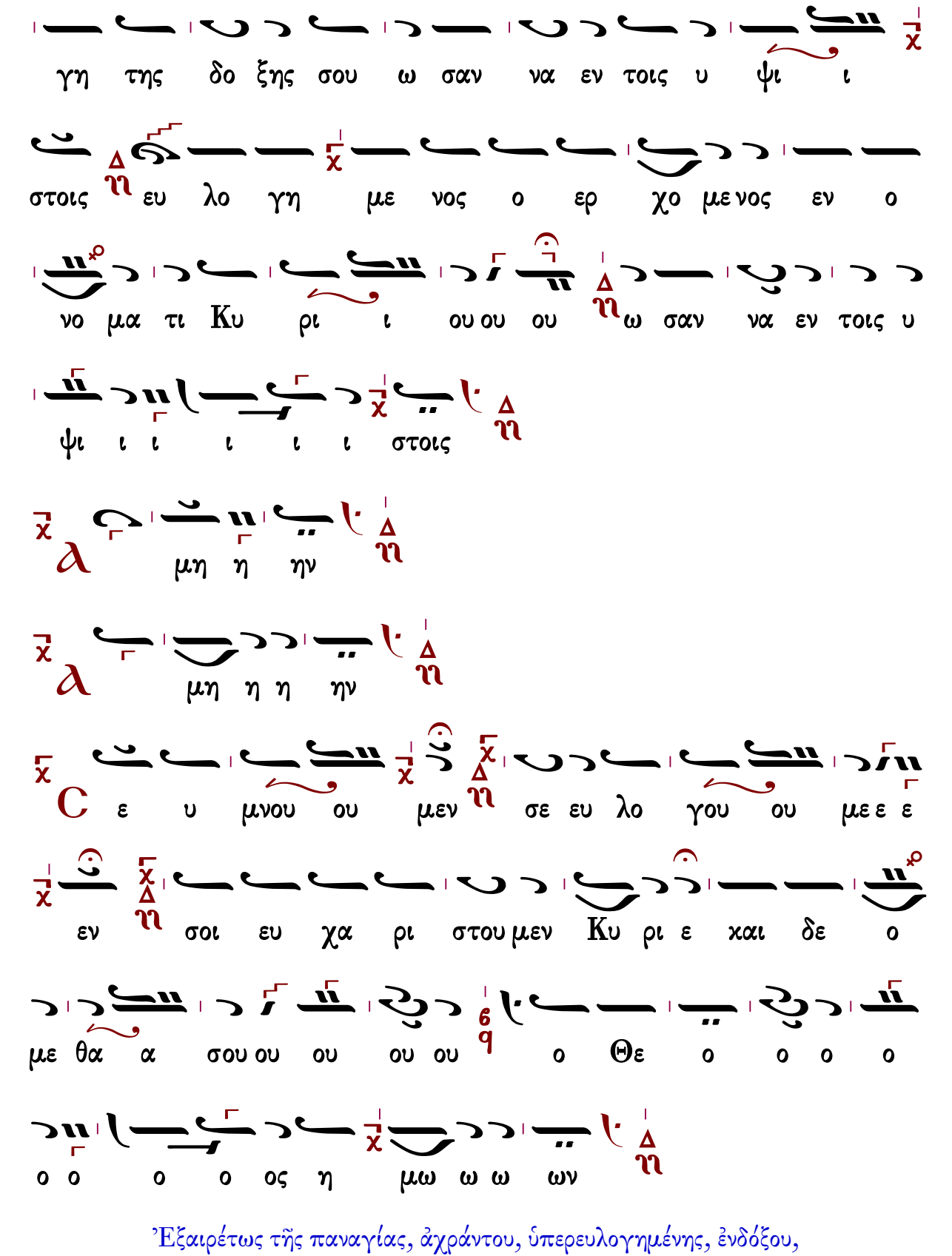

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,

δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

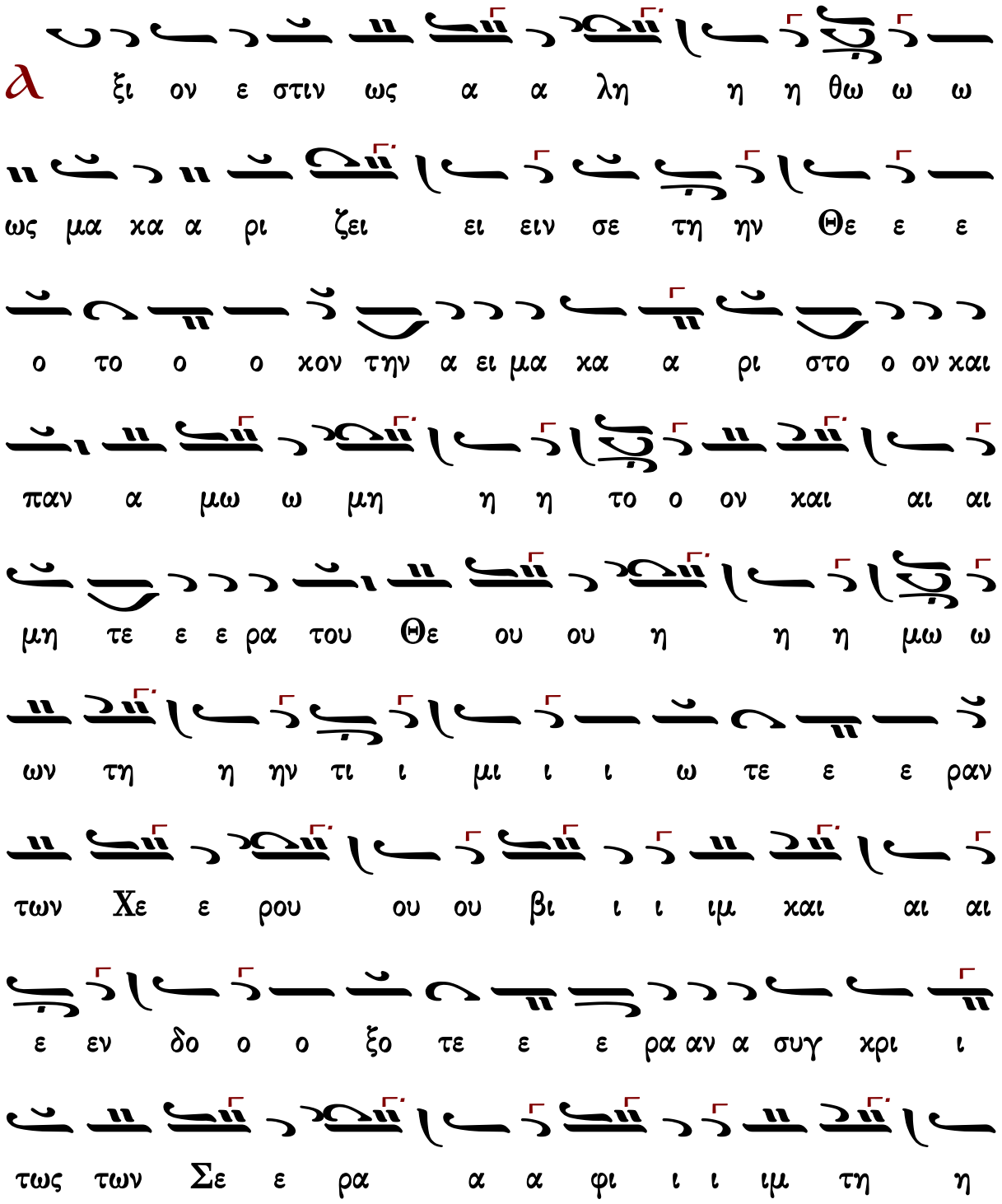

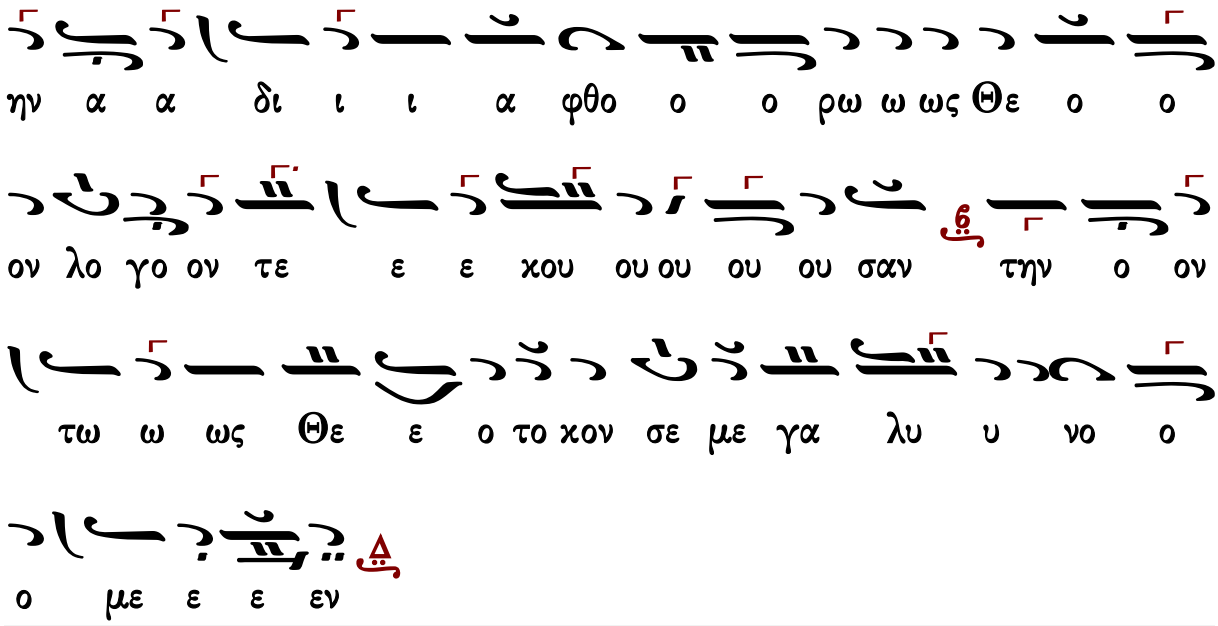

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἐν πρώτοις, μνήσθητι | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοινωνικόν ἦχος πλ.α΄

Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ (τέλη ιγ΄ αἰ.)

κατ' ἐξήγησιν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ανθολογία Κοινωνικών τόμος γ΄ Ηχάδιν σ.60#

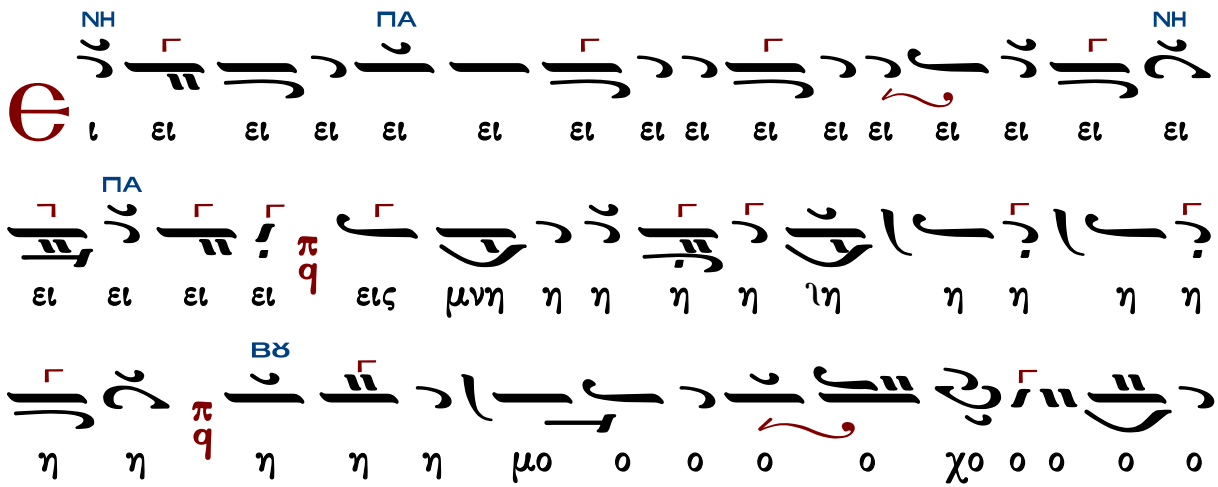

ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΒΧ

ΝΗ
ΠΑ
χαι ε σται δι ι χαι ο ο ο ιο ο ο ο ο
ΖΟ
ο ο ος α α α α α α αλ λη η η η
ΝΗ
ΜΕΛ
η η η η αλ λη η λου ου ου ου ου ου ου ου ου
ΠΑ
α αλ λη λου ου ι ι α α α α χα α ια
ΝΗ
ΠΑ
α α α α α ια α α α α α α α α
ΒΘ
ΠΑ
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α αλ λη η η η η η χη η η η η η
ΔΙ
η η λου ου ου ι ι α α α α α α α α α α
ΠΑ
ΒΘ
α α α α α α α α αλ λη η η ιη η
ΠΑ
η η η η η η η η η η χη η η η η η η η

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα

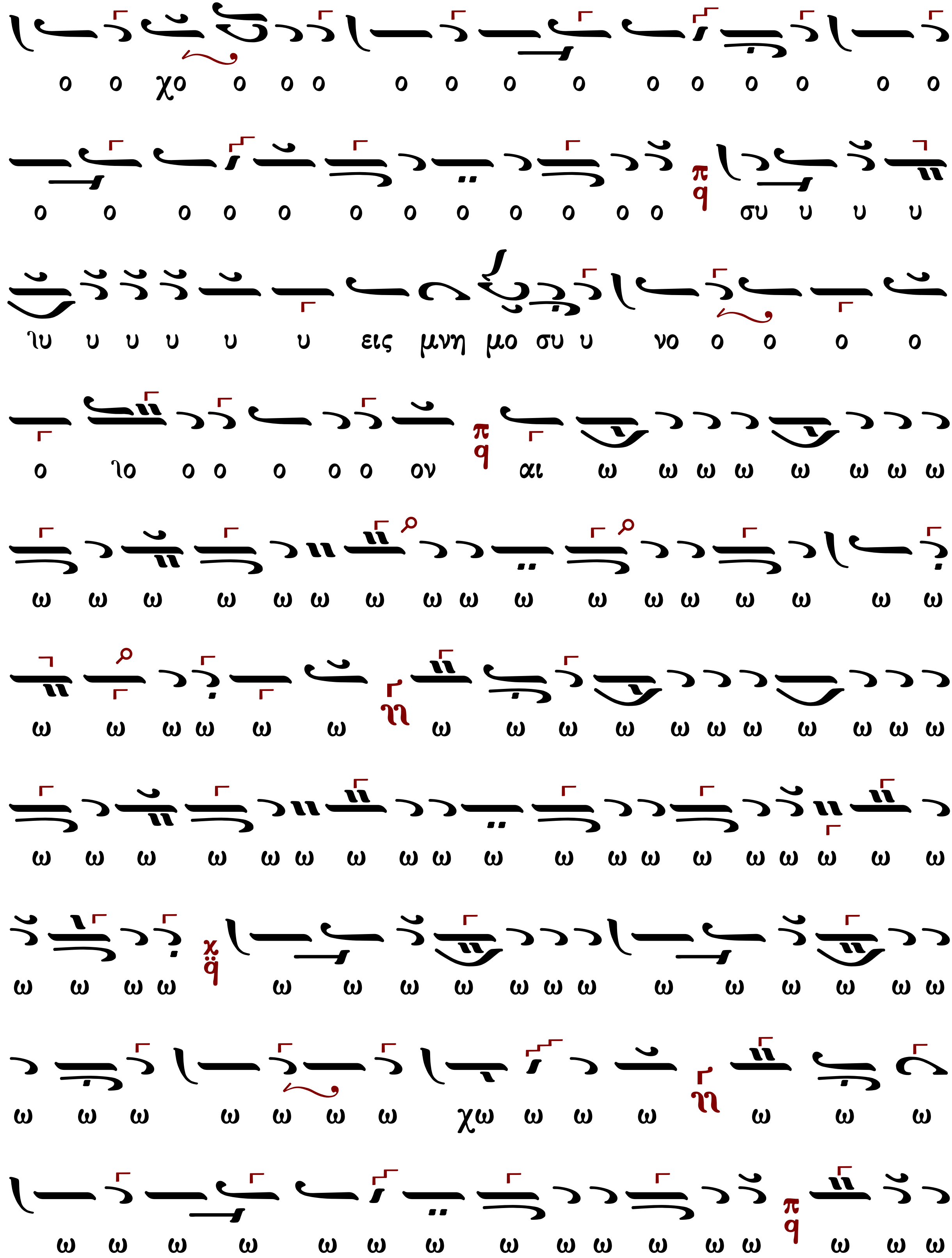
ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο συ υ υ υ
ιυ υ υ υ υ υ εις μνη μο συ υ νο ο ο ο ο
ο ιο ο ο ο ο ο ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

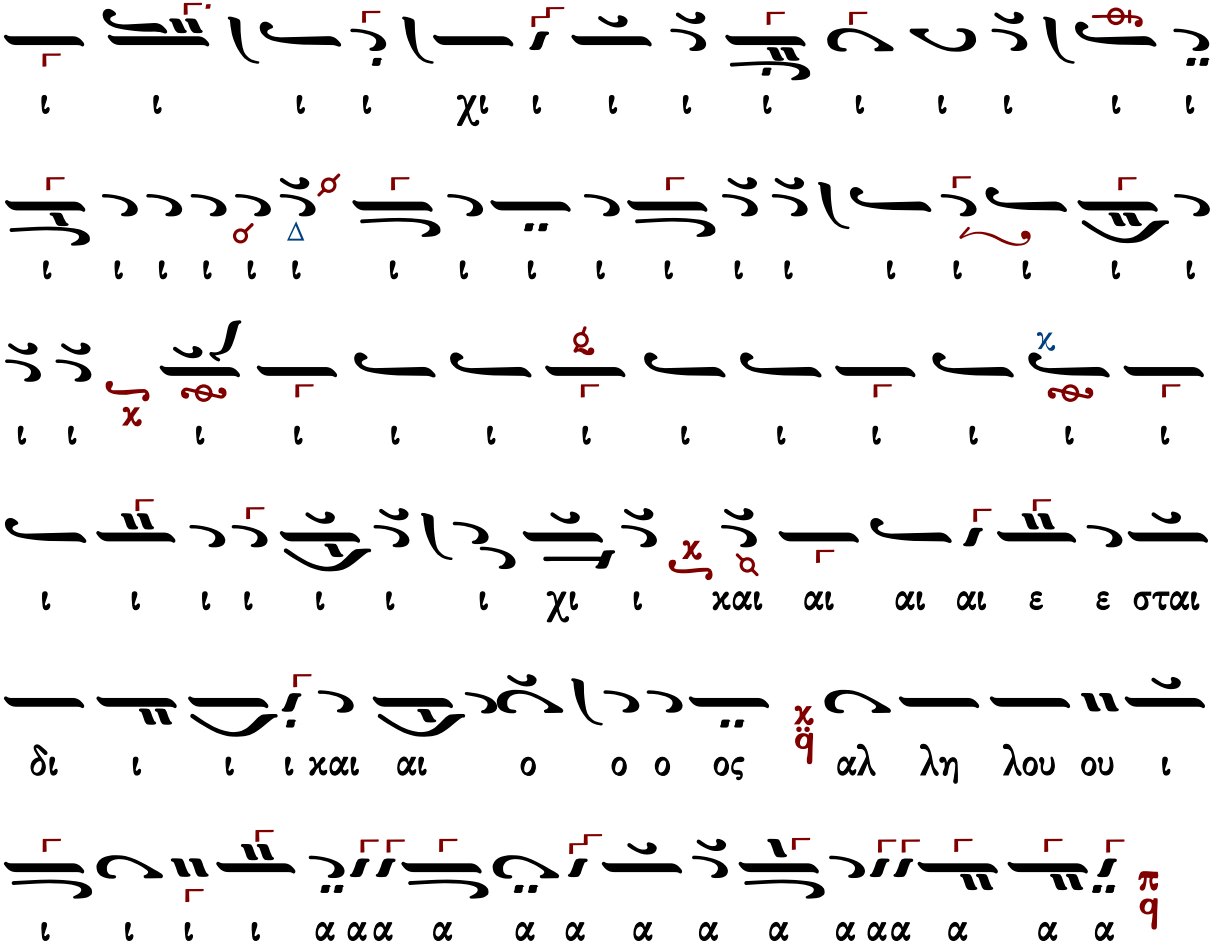

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

μίμηση Αἰνεῖτε Φωκαέως

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Κοινωνικών Εκλογάριον
Μονή Αγίου Διονυσίου
Άγιον Όρος 2002 σ.126#

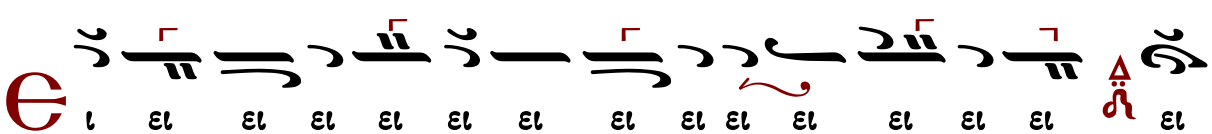

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

10′

Ἦχος λ̅ π̅ ϊ̈ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.134*

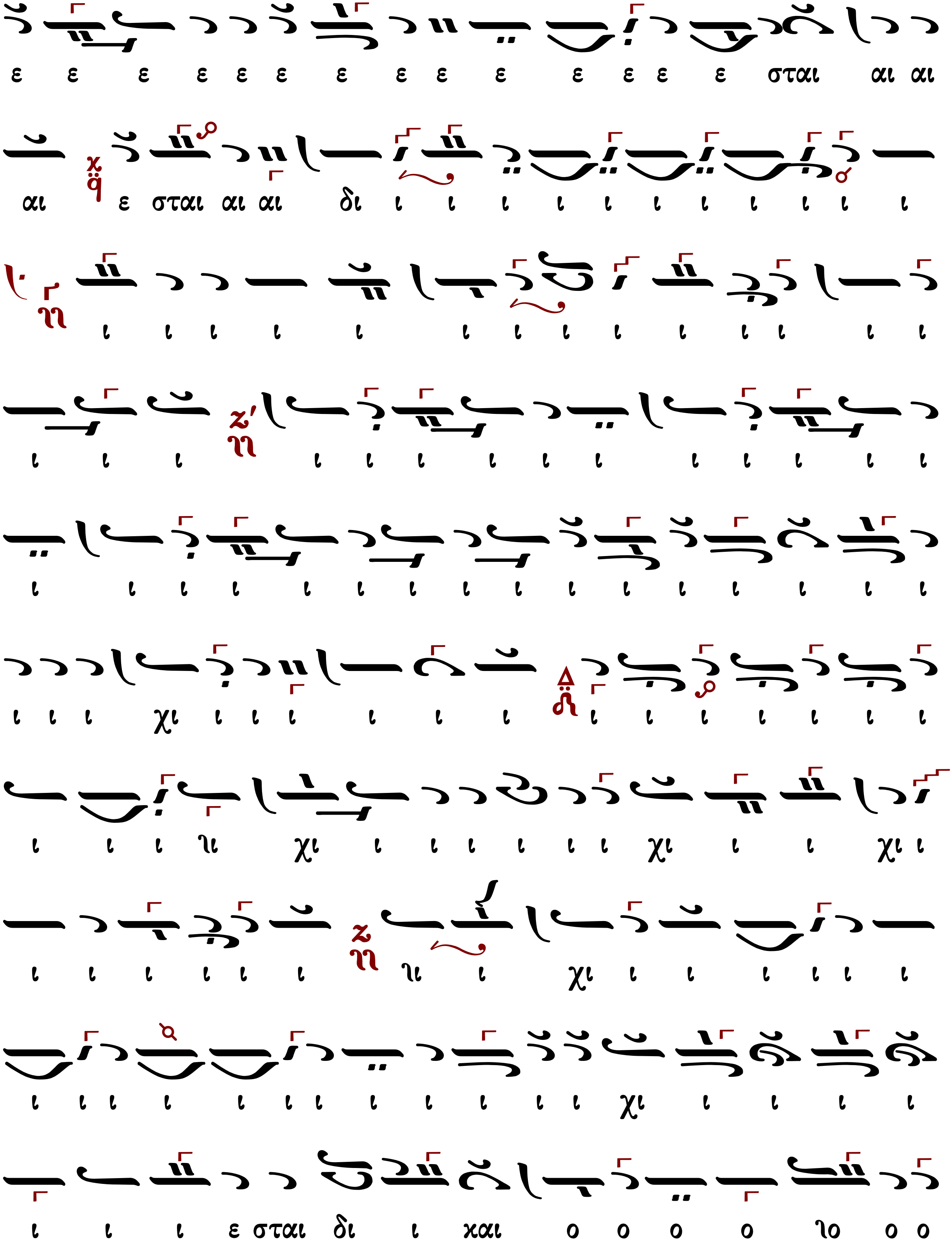
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σται αι αι
αι ε σται αι αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι γι χι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι χι ι
ι ι ι ι ι ι γι ι χι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι
ι ι ι ε σται δι ι και ο ο ο ο γο ο ο

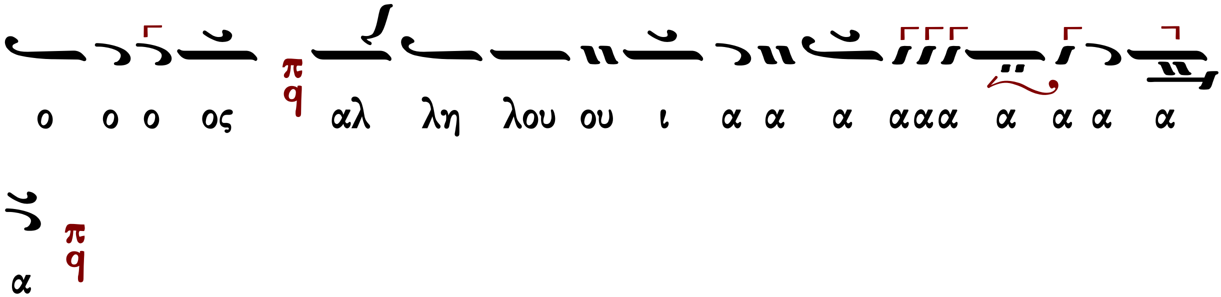

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Κουτσαρδάκη (1880-1952)

Ἦχος Πα

Δημητρίου Κουτσαρδάκη
Τα Μυρόπνοα Άνθη 1929 σ. 337*

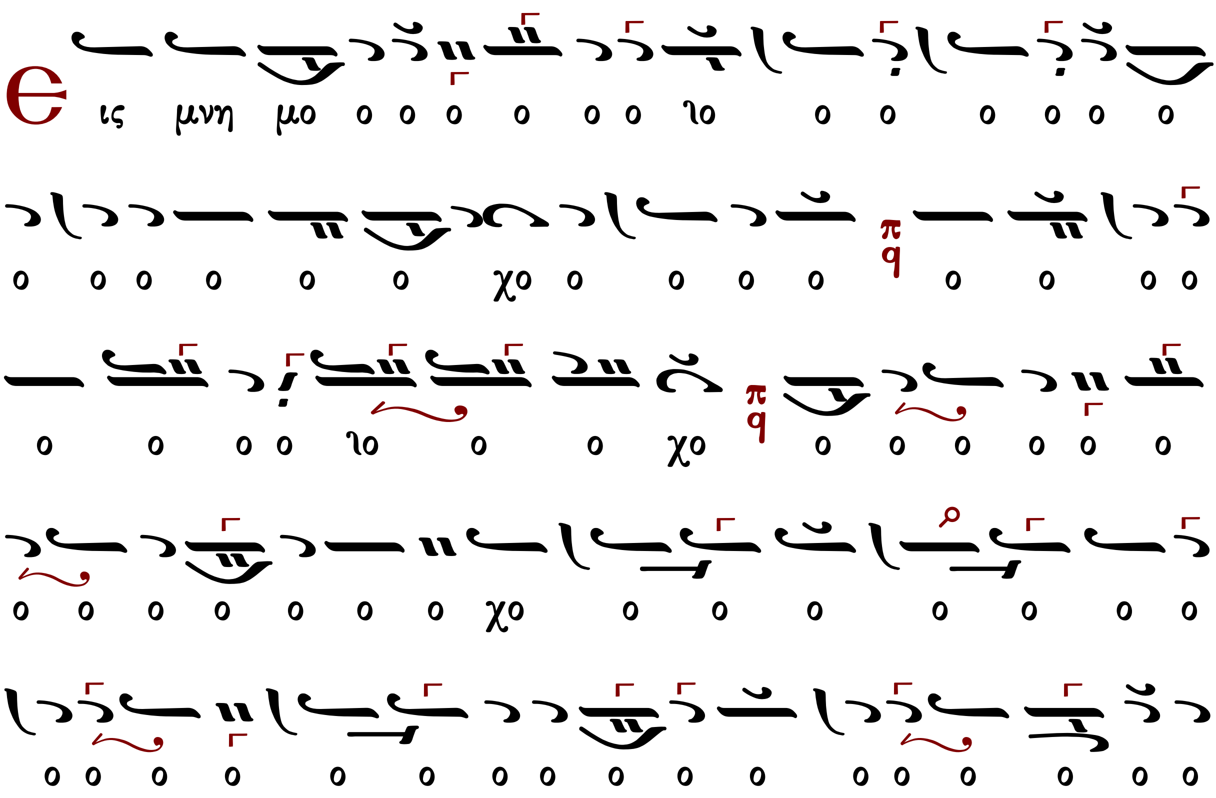

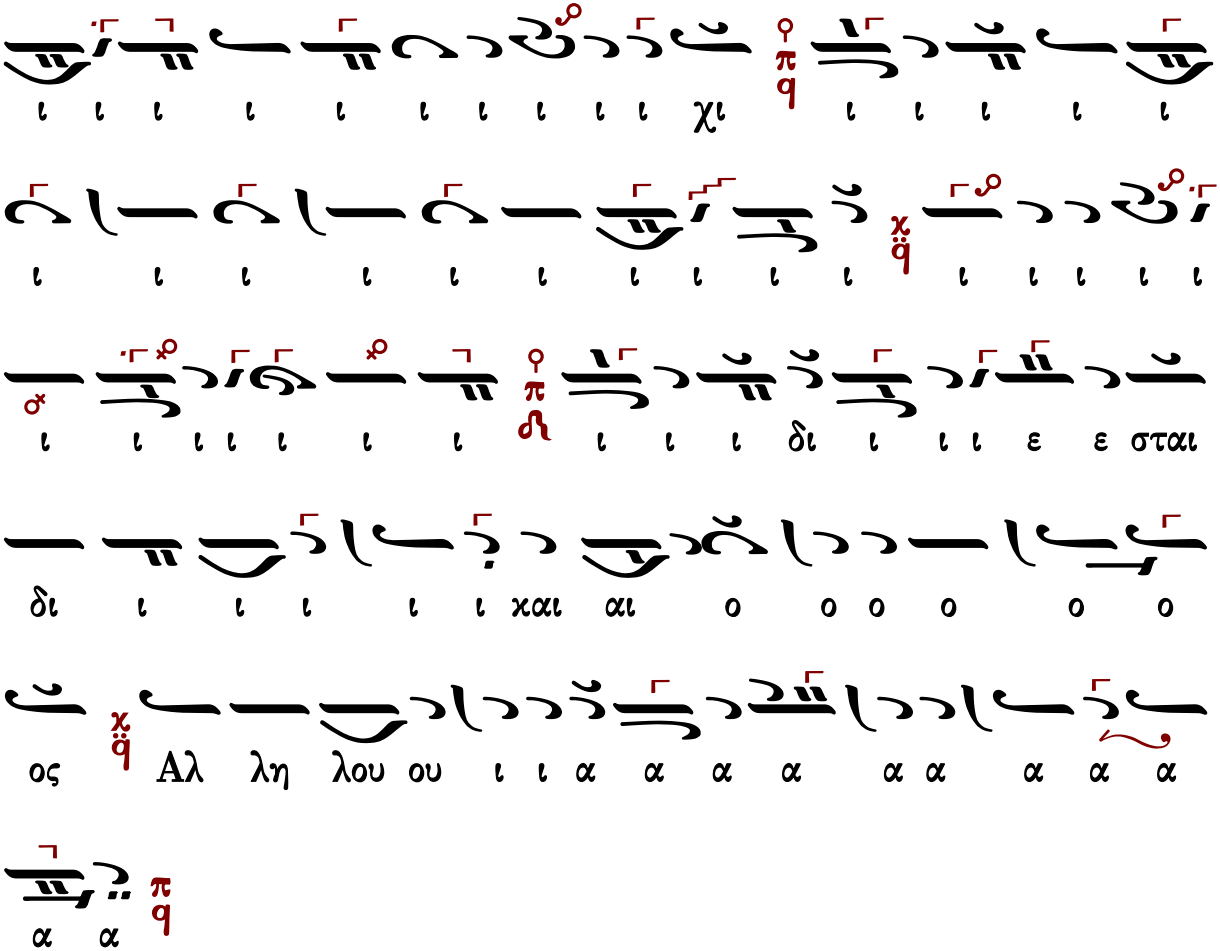

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Κοινωνικά 1973*

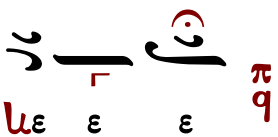

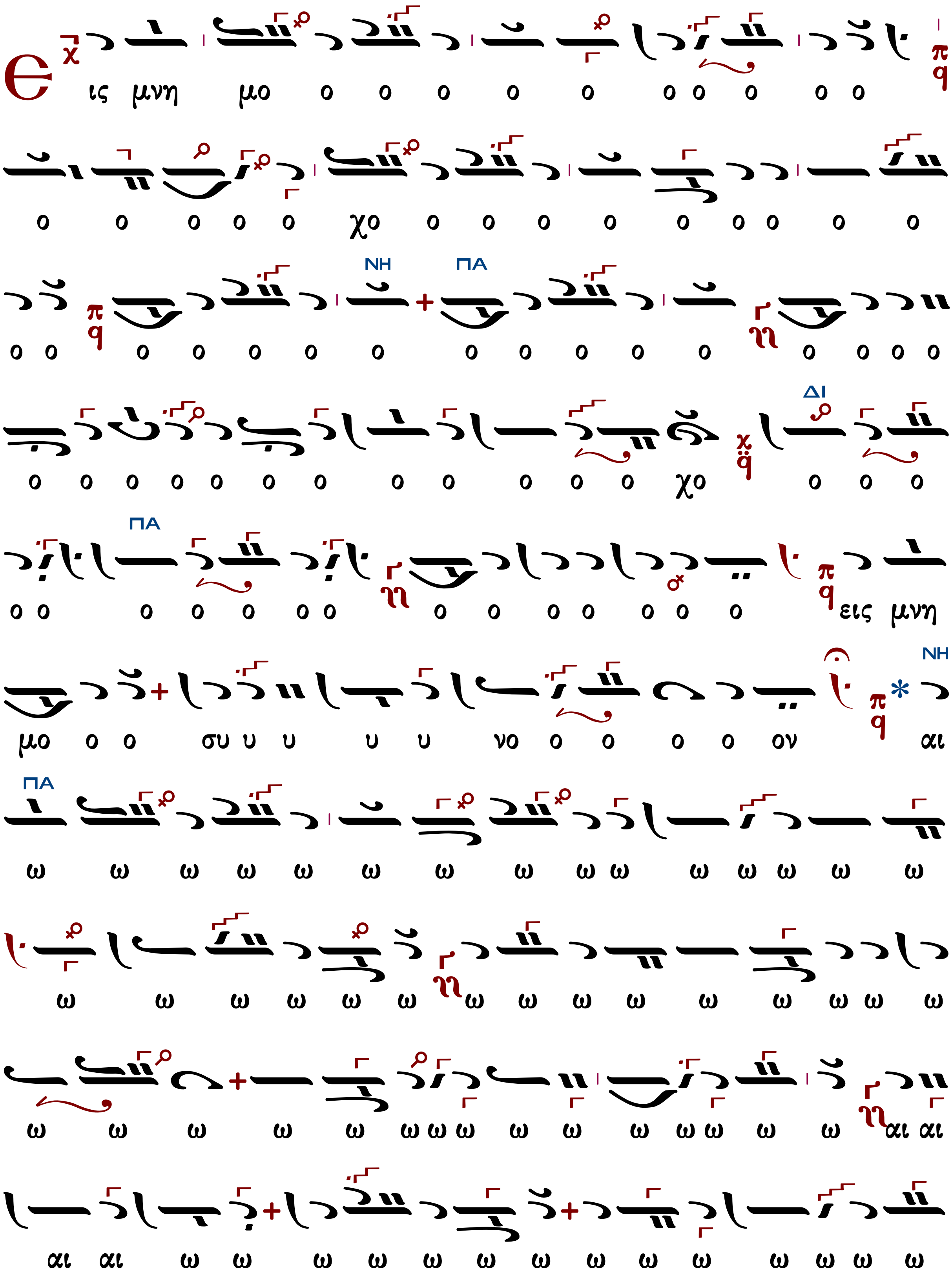
Ε ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΝΗ ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ΔΙ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο
ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο εις μνη
ΝΗ
μο ο ο συ υ υ υ υ νο ο ο ο ο ον αι
ΠΑ
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι
αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΔΙ
ΓΑ
ΠΑ
ΚΕ

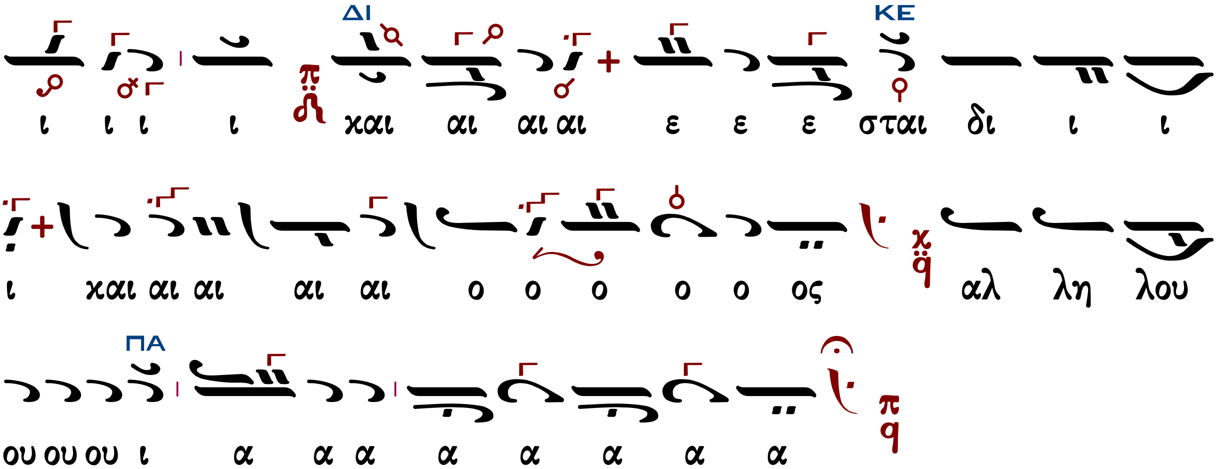
ΔΙ ΚΕ
ι ι ι ι και αι αι αι ε ε ε σται δι ι ι
ι και αι αι αι αι αι ο ο ο ο ο ος αλ λη λου
ΠΑ
ου ου ου ι α α α α α α α α

ἑτέρα θέσις

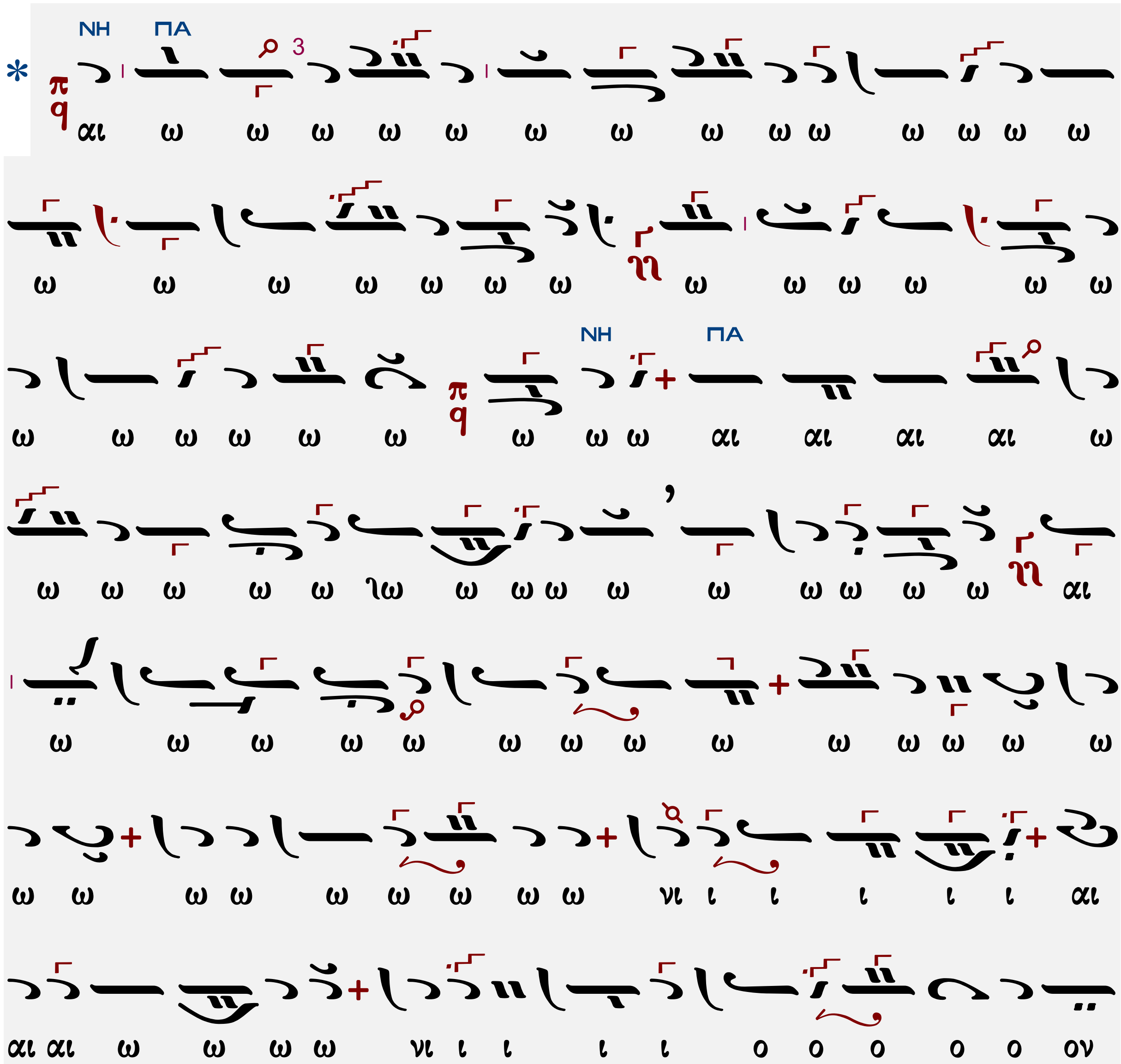
ΝΗ ΠΑ
αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ΝΗ ΠΑ
ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι αι αι ω
ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ι αι
αι αι ω ω ω ω νι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ον

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.279*

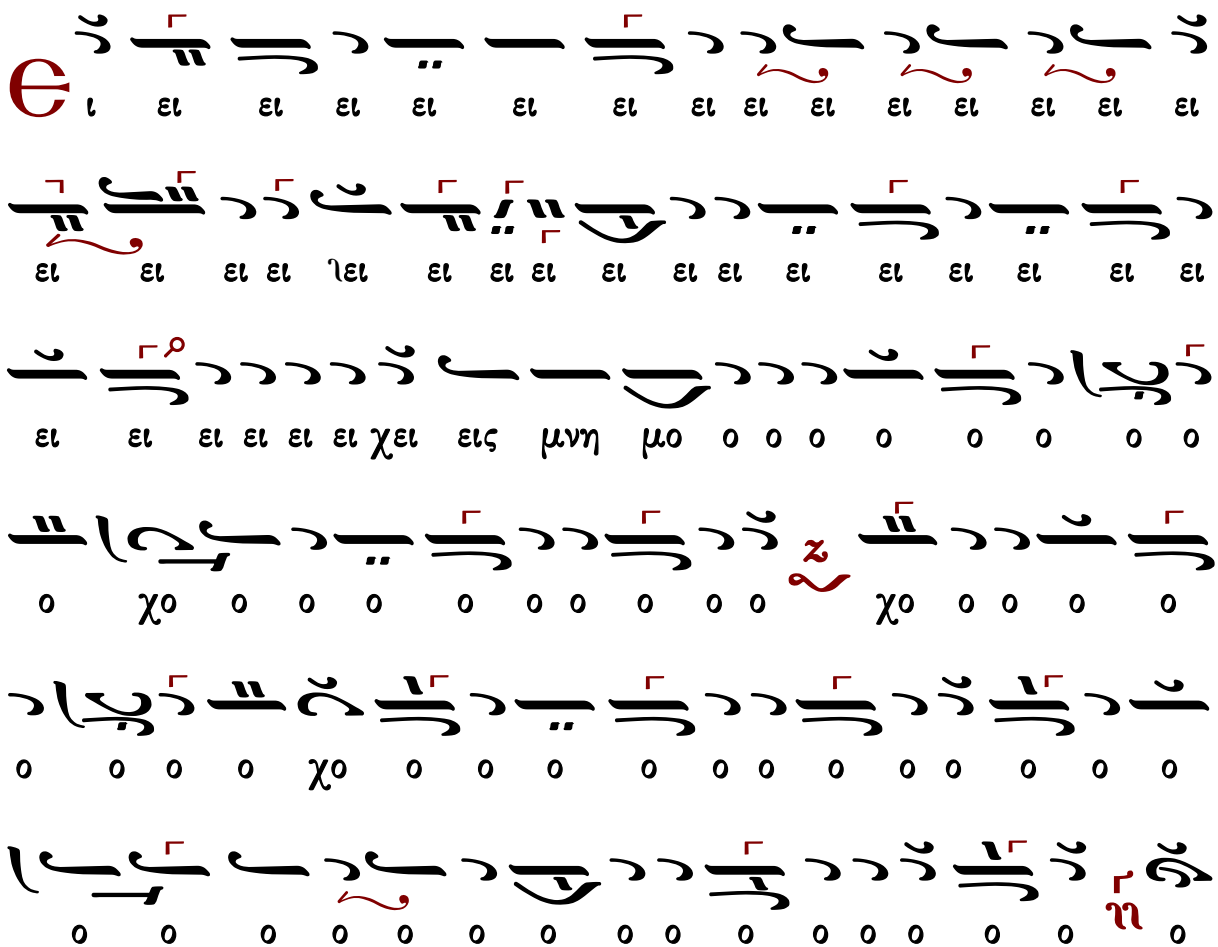

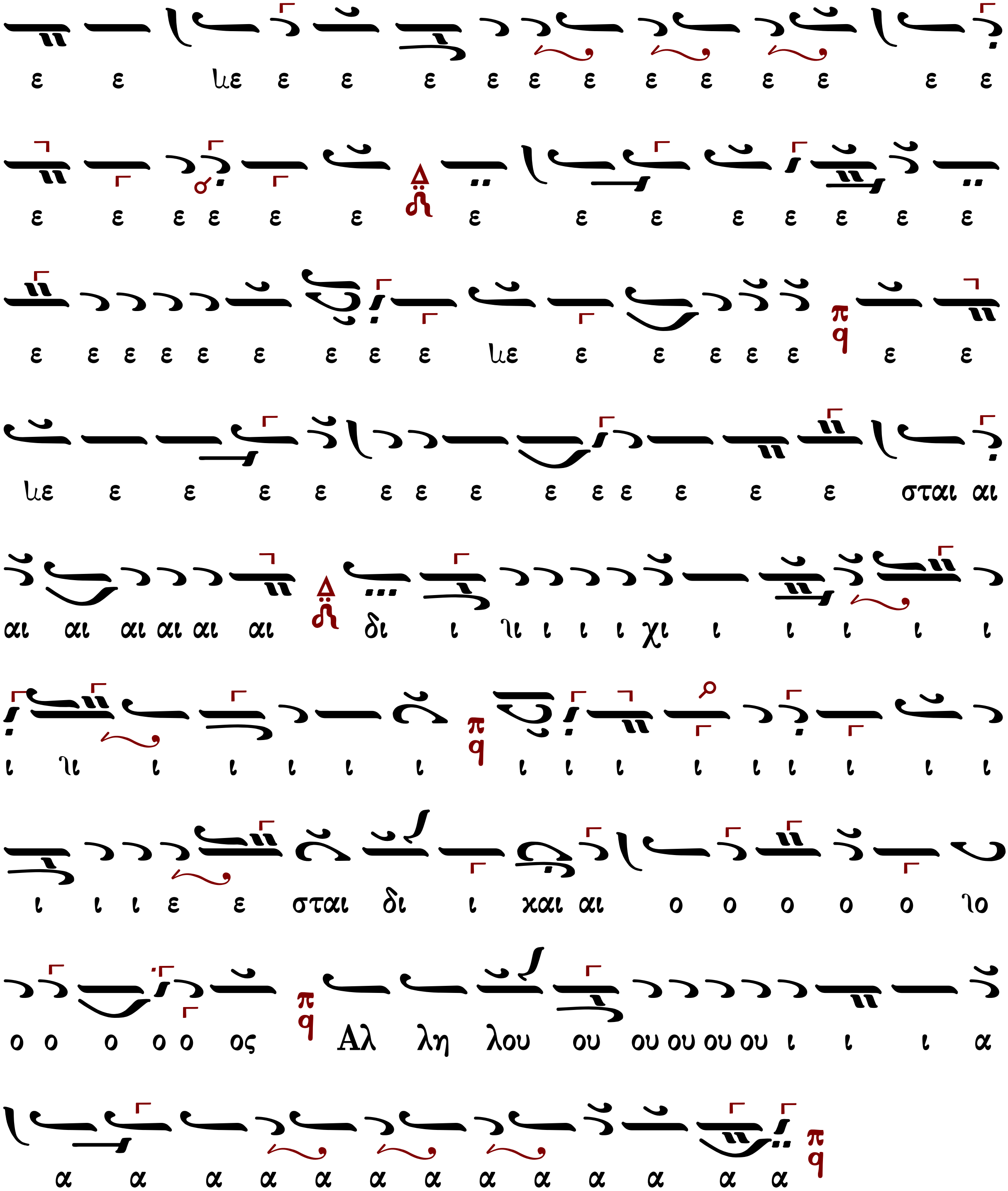

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

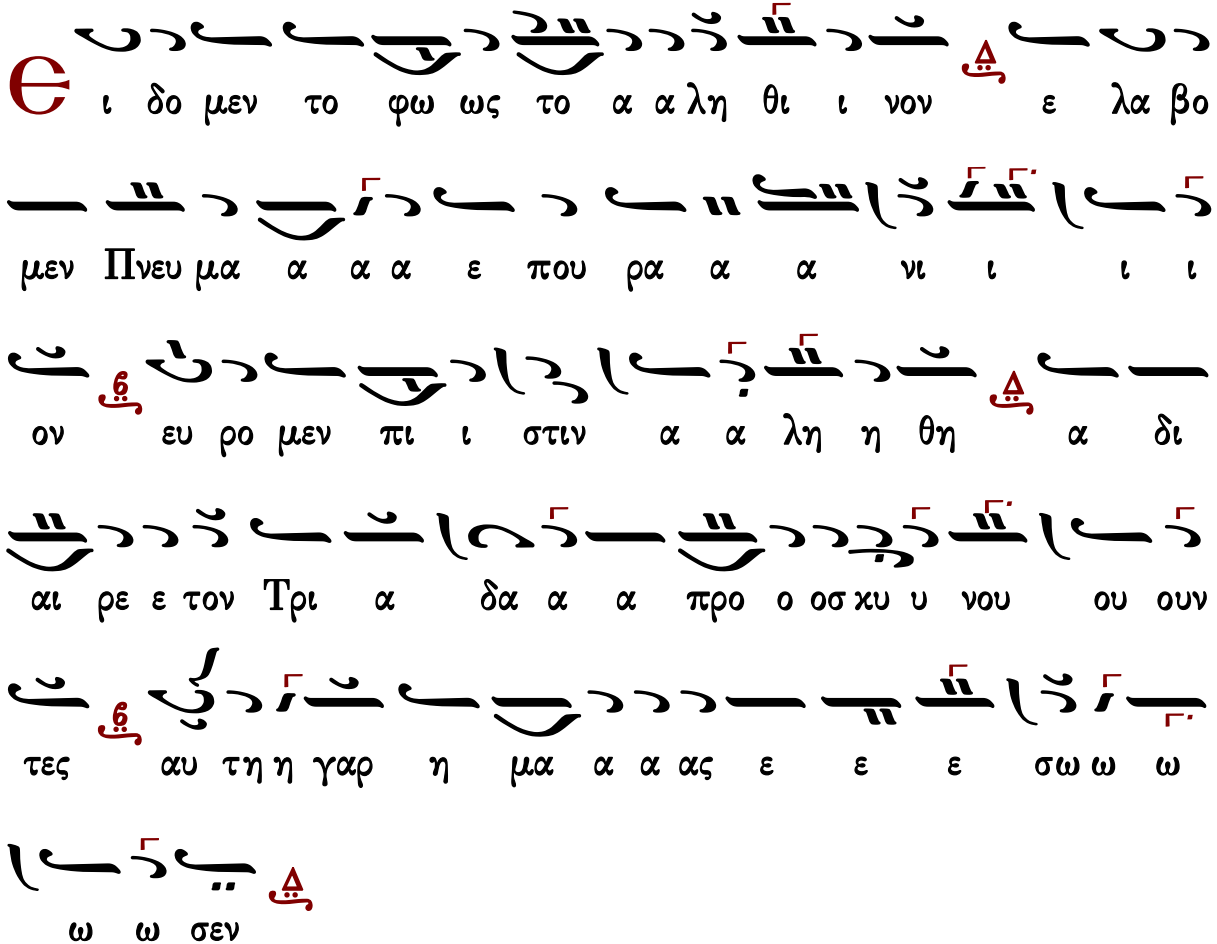

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

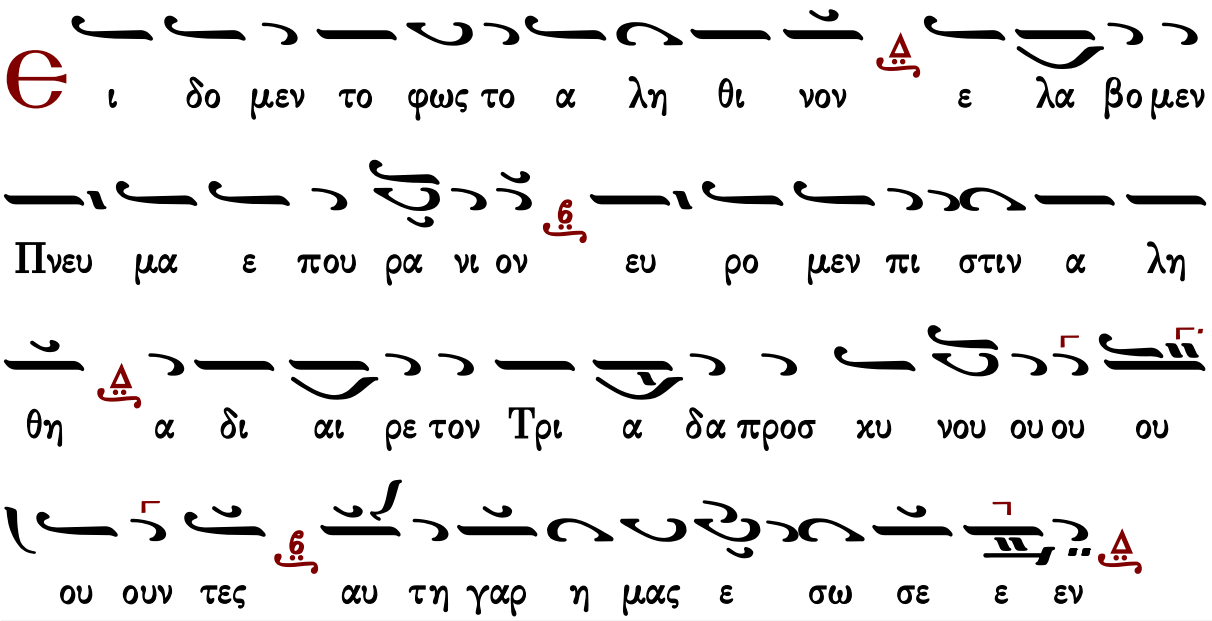

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

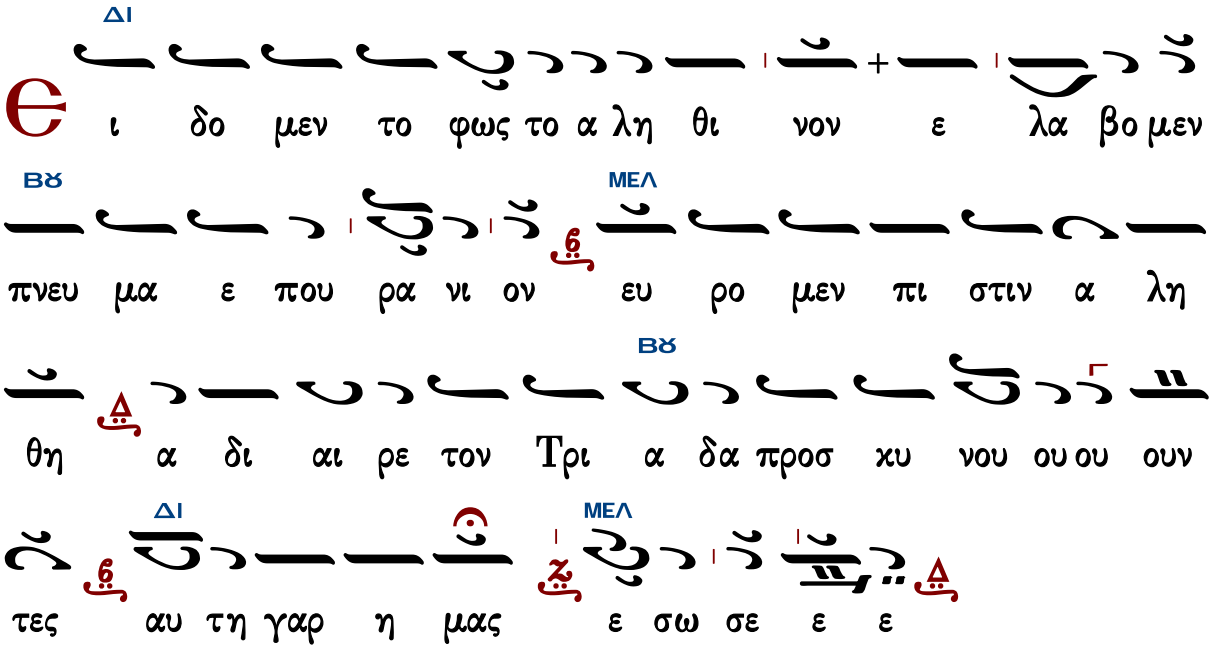

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν

Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν πι στιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προσ κυ νου ου ου ουν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

Α μην α μην α μην εις α φε σιν α μαρ τι ων

χαι εις ζω ην την αι ω νι ον

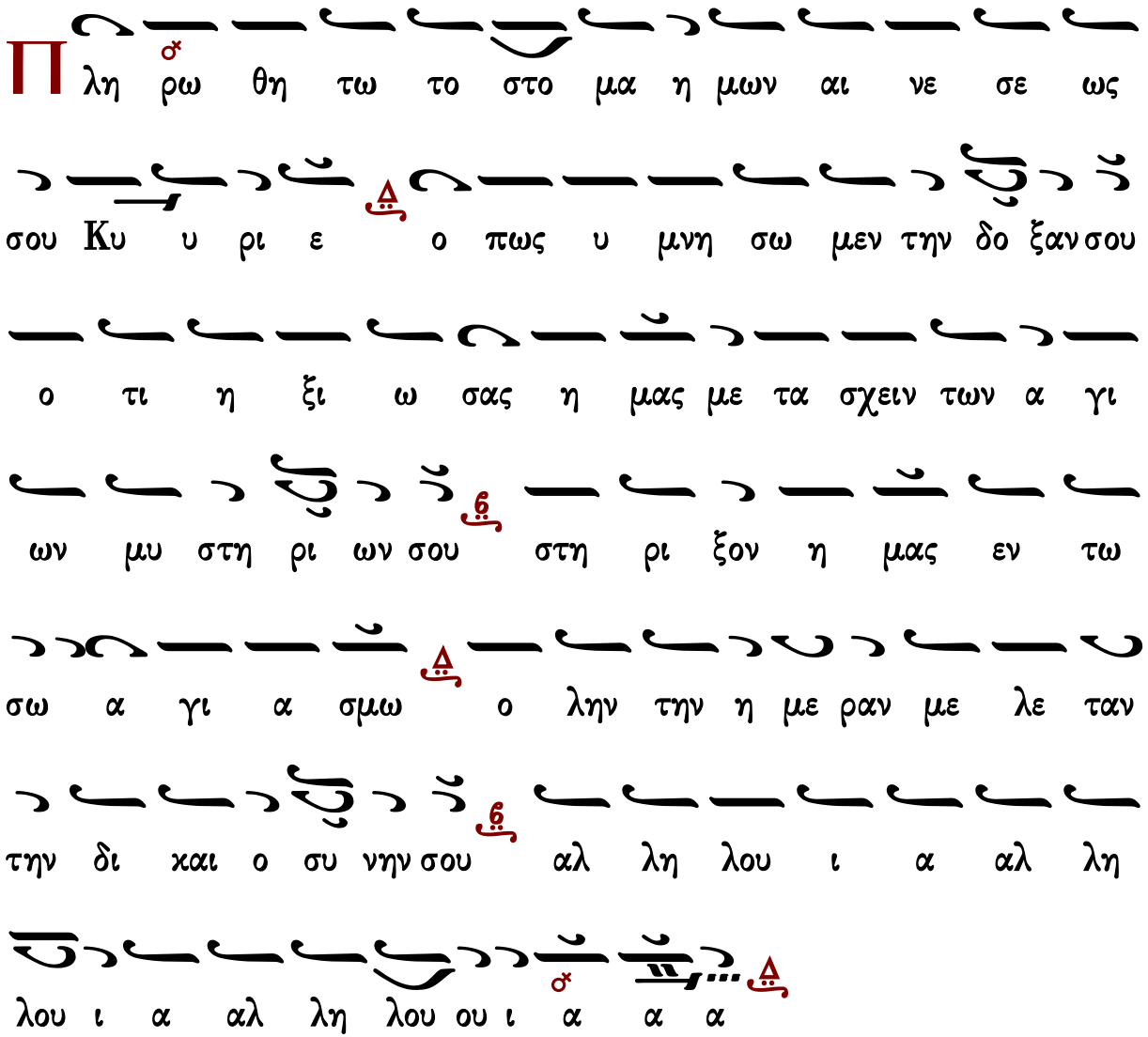

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

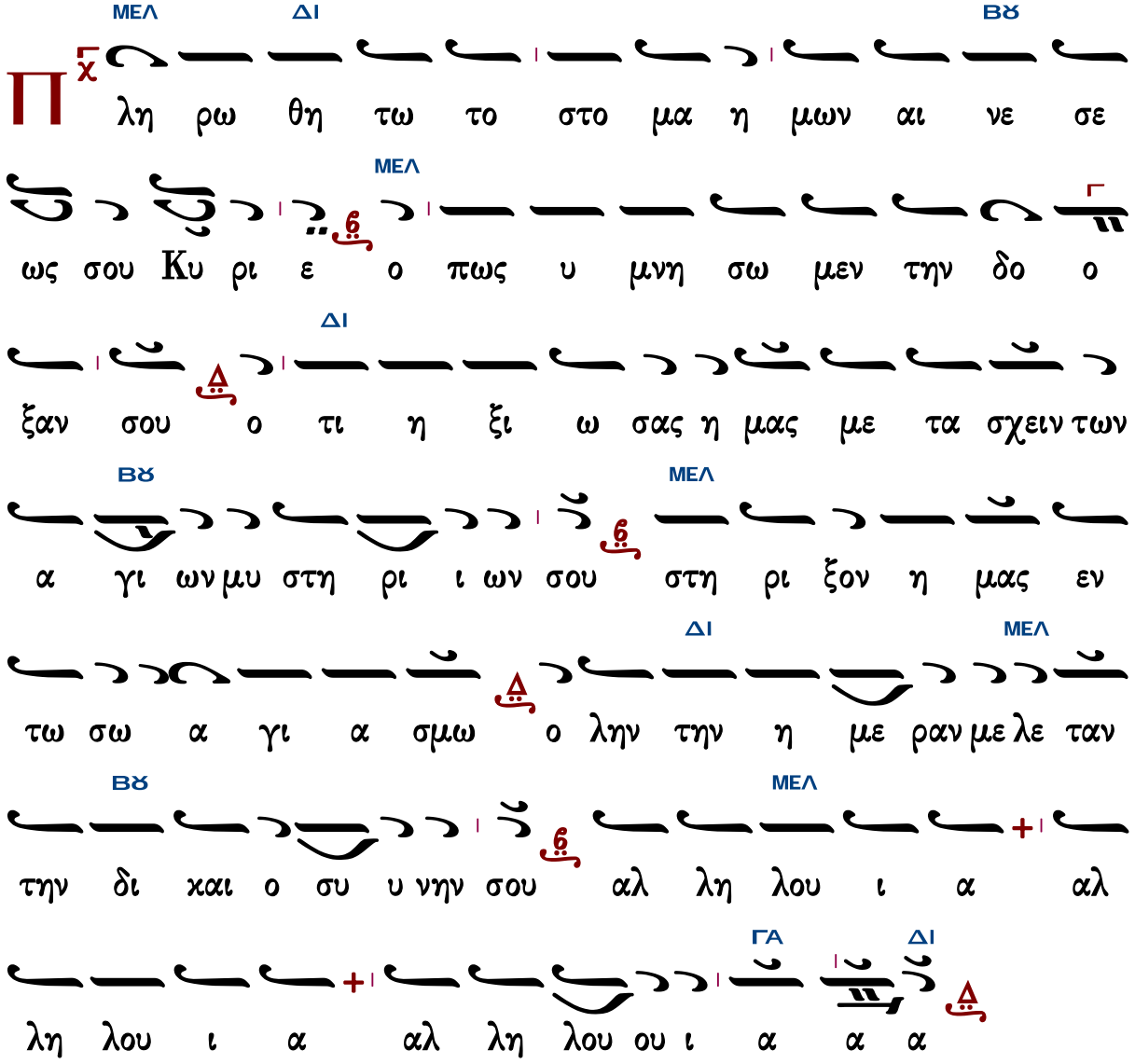

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

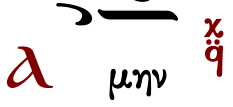

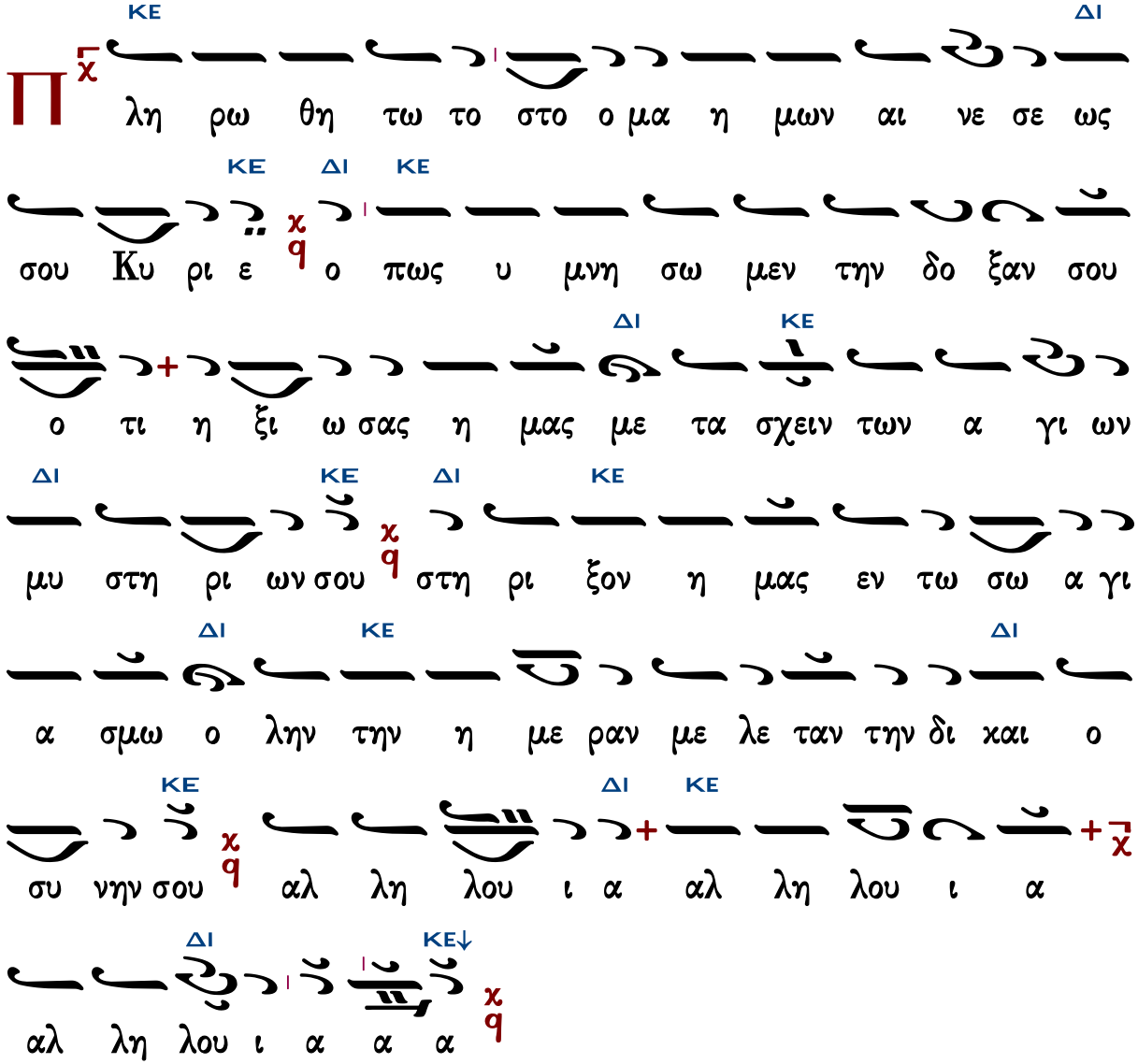

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

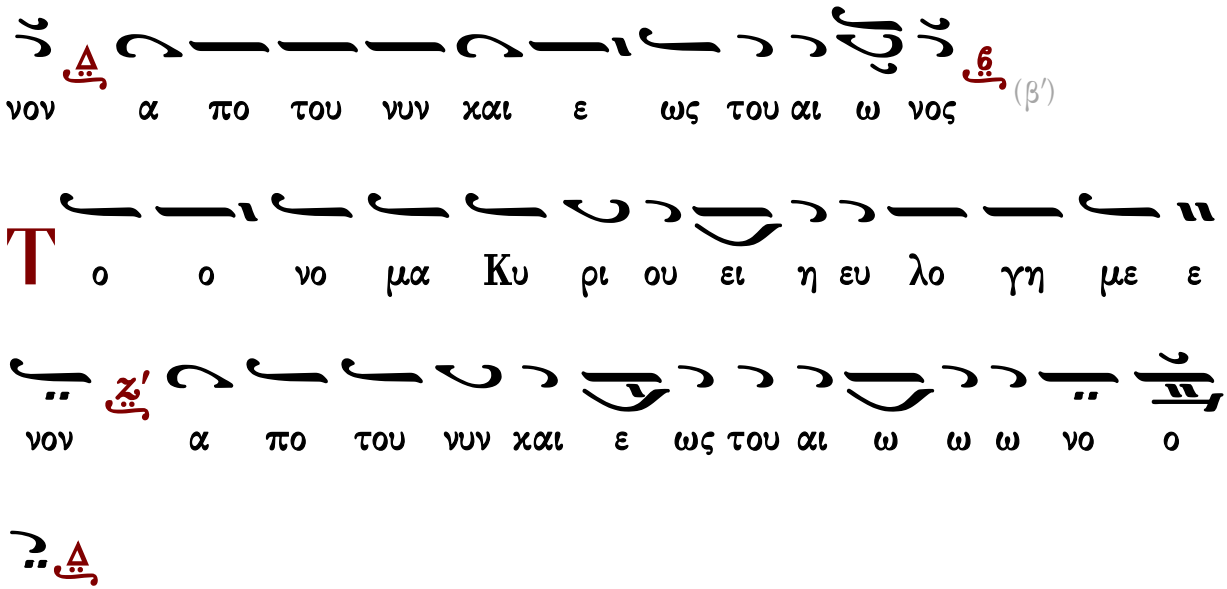

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

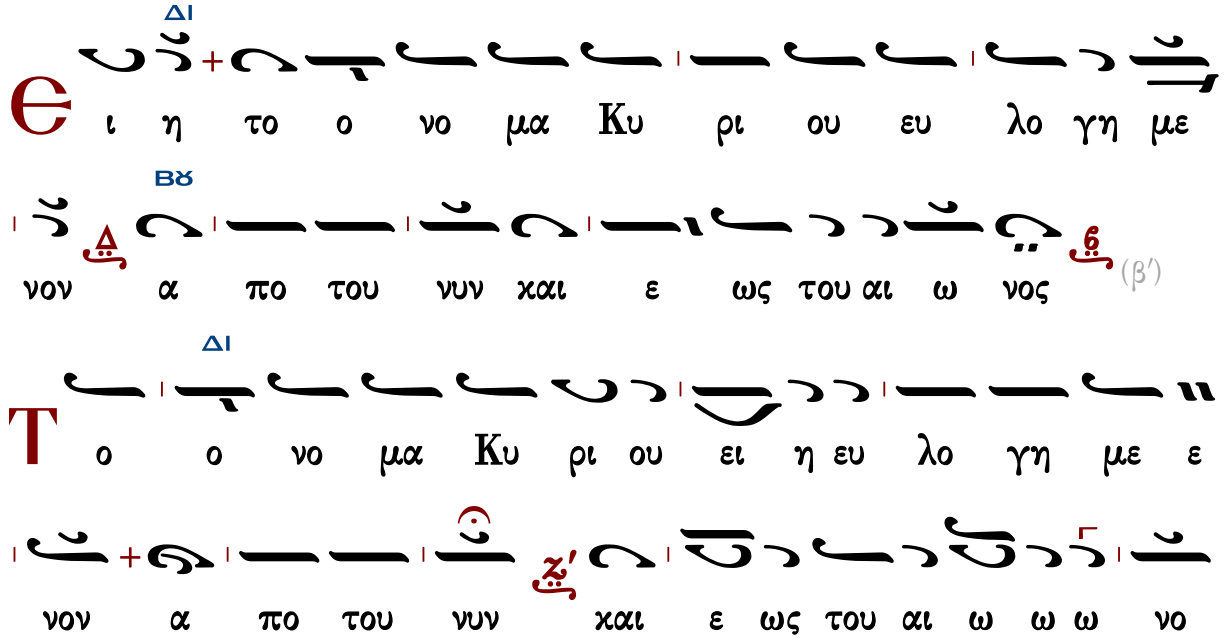

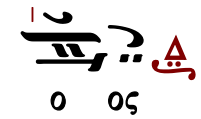

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

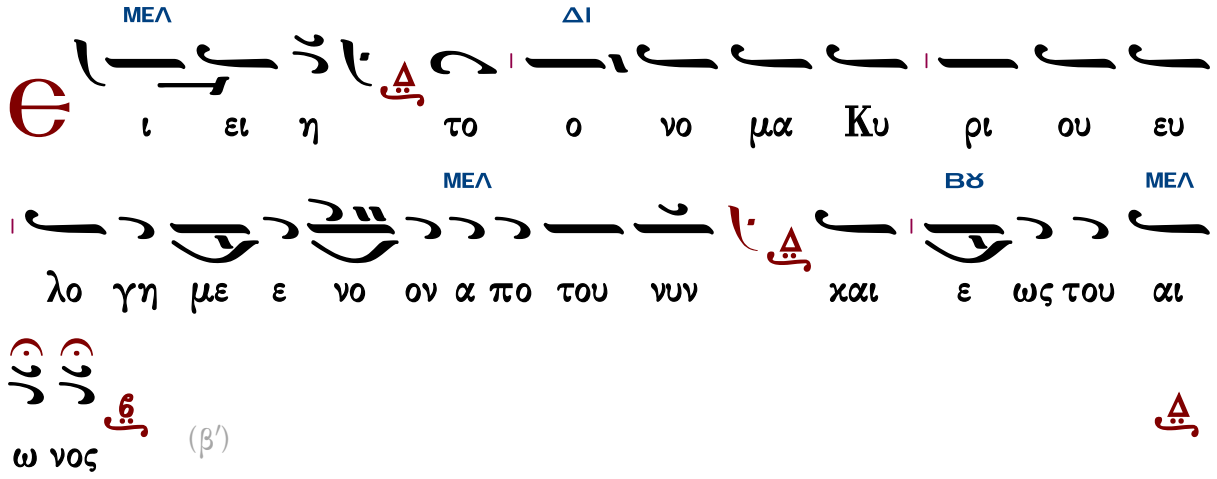

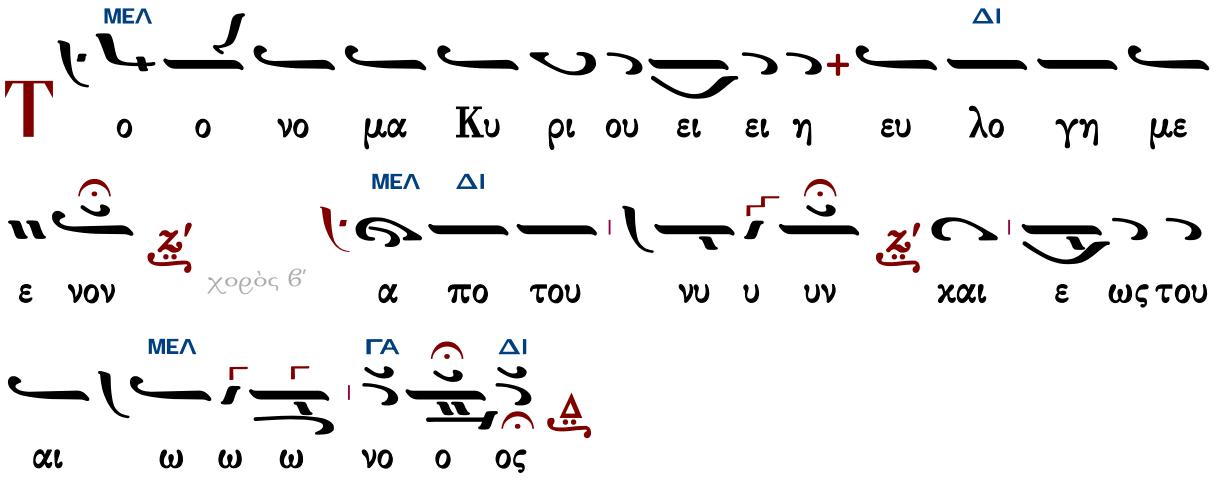

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

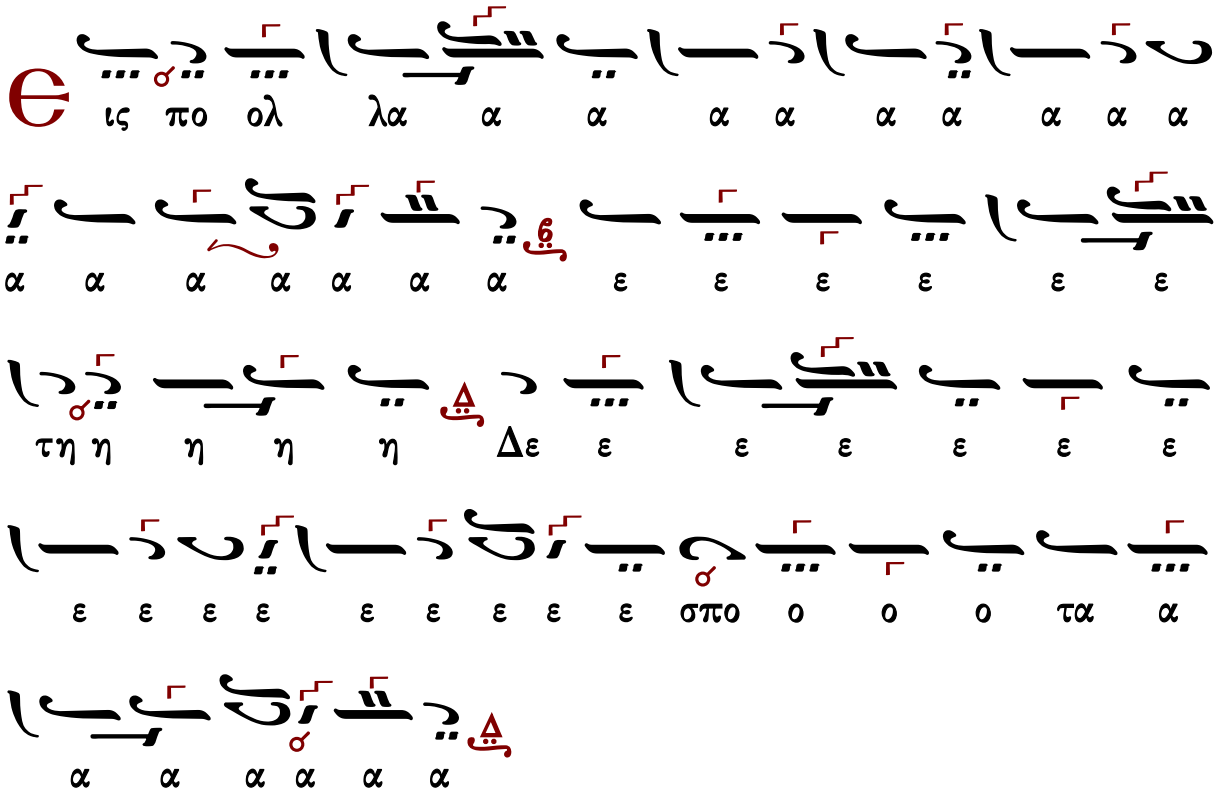

[Προοιμιακὸς ψαλμὸς](#) [Καταβασίαι](#)

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

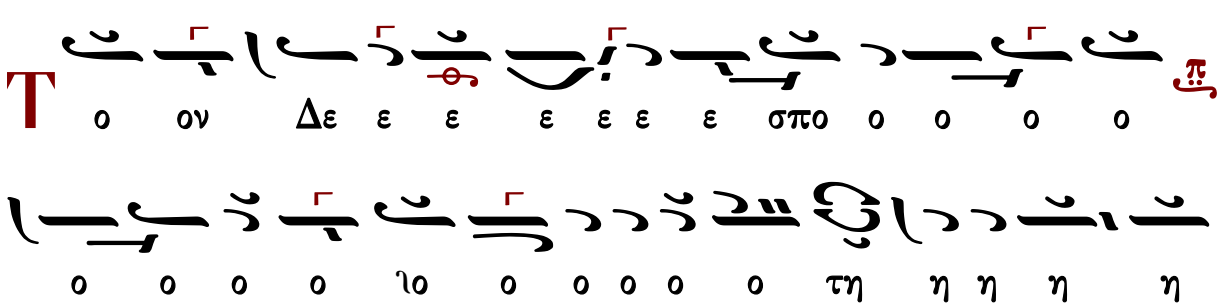

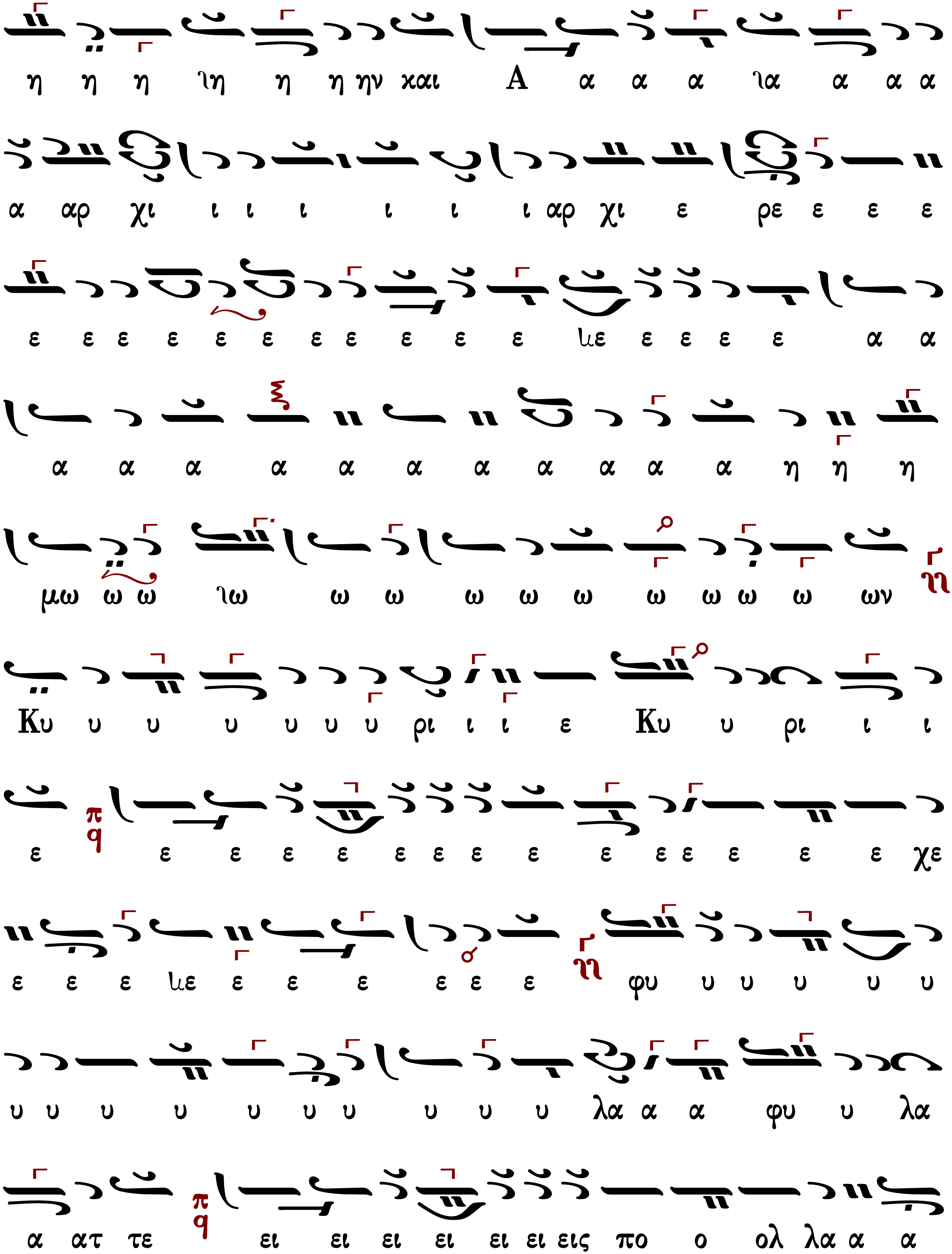
η η η ιη η η ην και Α α α α ια α α α
α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε α α
α α α α α α α α α α α η η η
μω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων
Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα α α φυ υ λα
α ατ τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α α

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

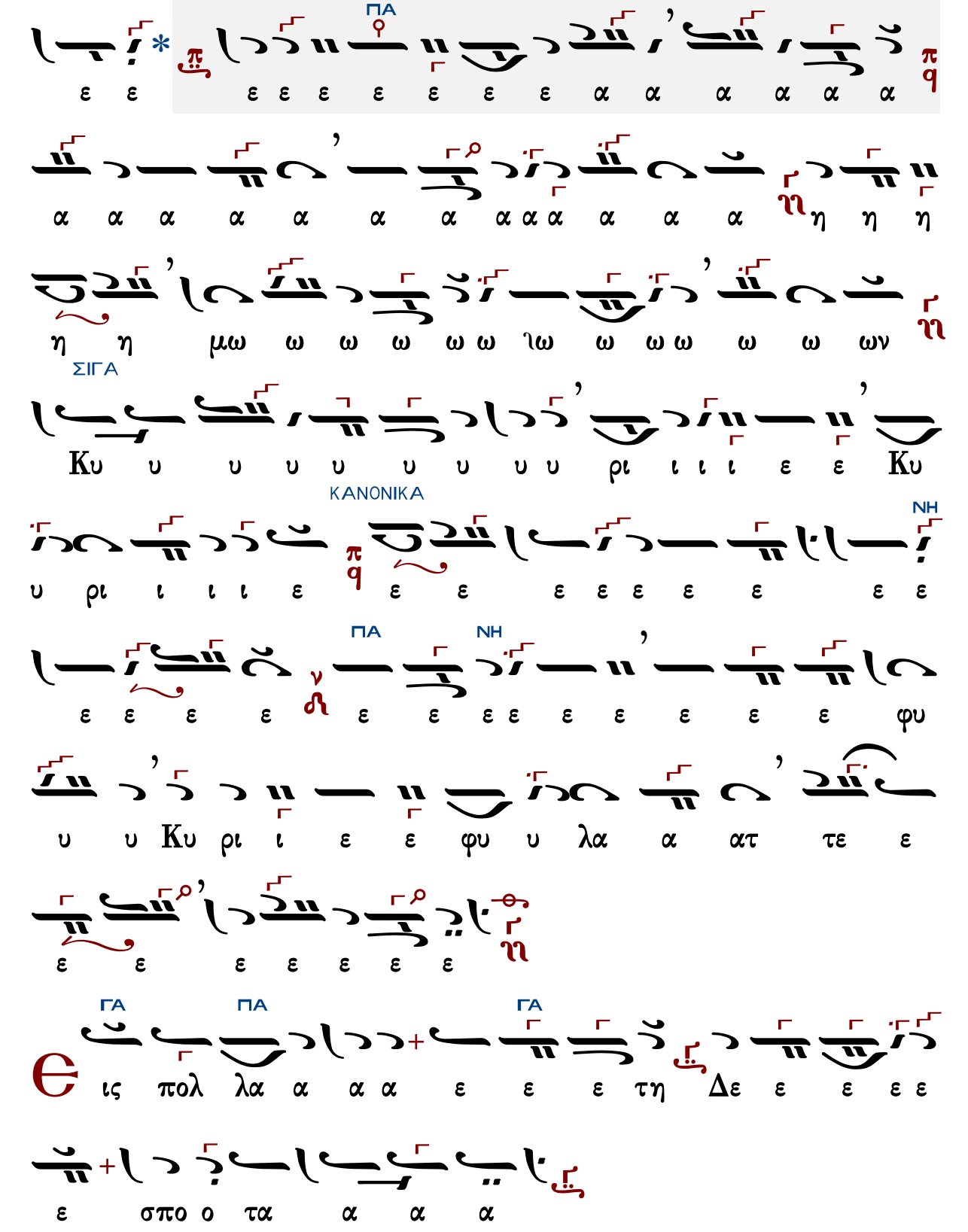
ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α
α α α α α α α α α α α α η η η
η η μω ω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ων
ΣΙΓΑ
Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΝΗ
υ ρι ι ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ ΝΗ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε φυ
υ υ Κυ ρι ι ε ε φυ υ λα α ατ τε ε
ε ε ε ε ε ε ε
ΓΑ ΠΑ ΓΑ
ις πολ λα α α α ε ε ε τη Δε ε ε ε ε
ε σπο ο τα α α α

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

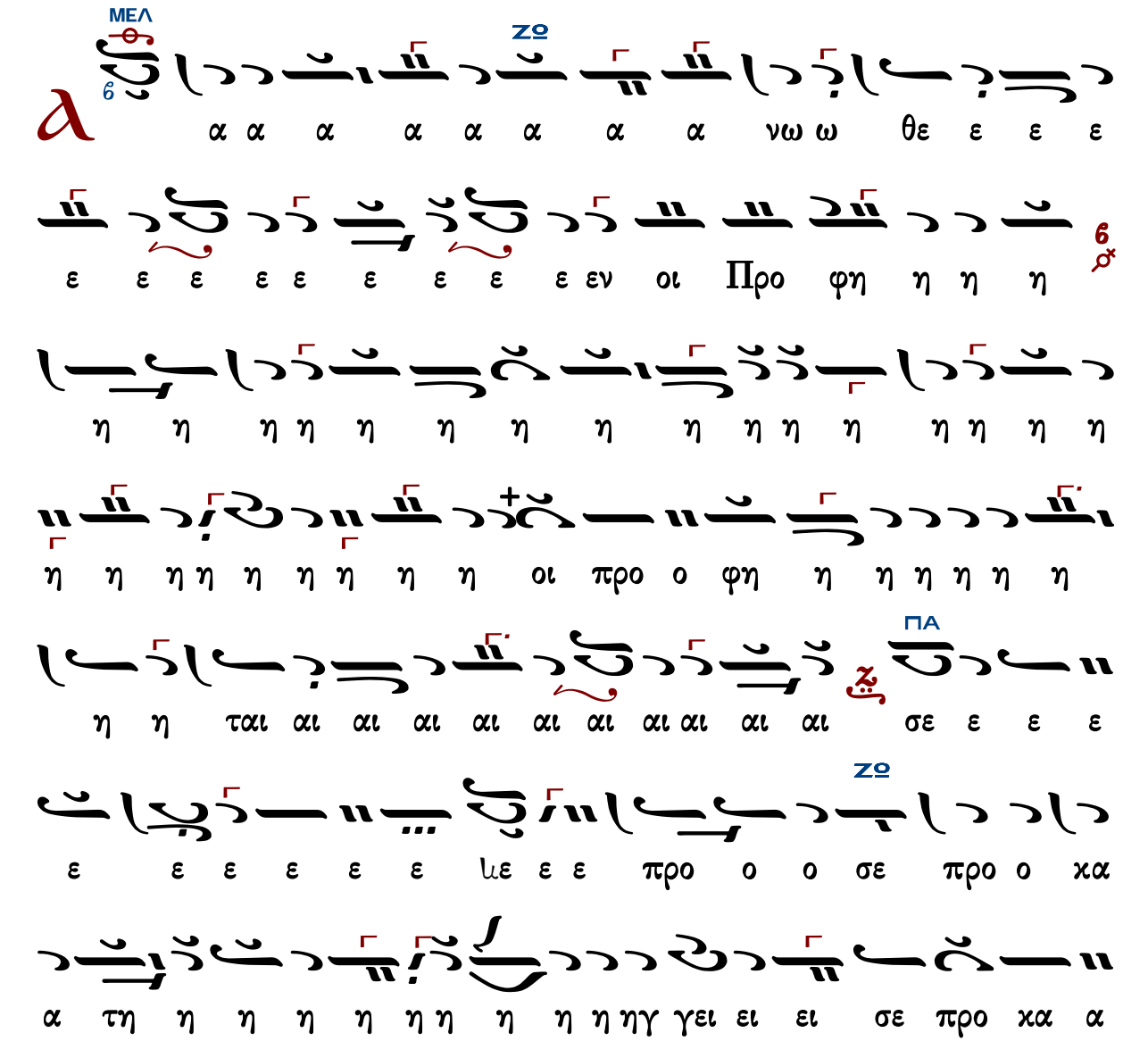

α α α α α α λα α α α α α ει ει γει γ η η η η η τη
α μνο ο στα μνο α α α αν στα α α α α α α α
ΠΑ
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον
π
q
πλα α α κα α α α α α α α α κι ι
ΖΟ
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω κι ι βω το ο ο
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
α α α ια α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΠΑ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α λα α α α α α α α α α

ο ο ι ο ο το α α λα α α ο ρο ος α α α α α

ο το α α λα ος ο ρο η μ ο ο ο ο ο ο ο ΠΑ ΝΗ

ου ου σου υ υ υ υ χρυ ον ο ο το η μ ο ο ο ο

ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ ΖΟ

υ υ υ υ πυ ον ο ι ι ρι η η η τι α α ι ι μι ΠΑ

υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον χαι
θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο
ΔΙ
ΜΕΛ
ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε
ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω ω ως προ κα τη η η η ηγ
ΓΑ
ΠΑ
γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η
ΝΗ
ΖΟ
η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι
ΜΕΛ
ΖΟ
αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε
ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε
ρε ρε ε ρε ρι ριι ρι ρε ρι ριι ρι ρε ε ρε
ΔΙ
ριι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ τε

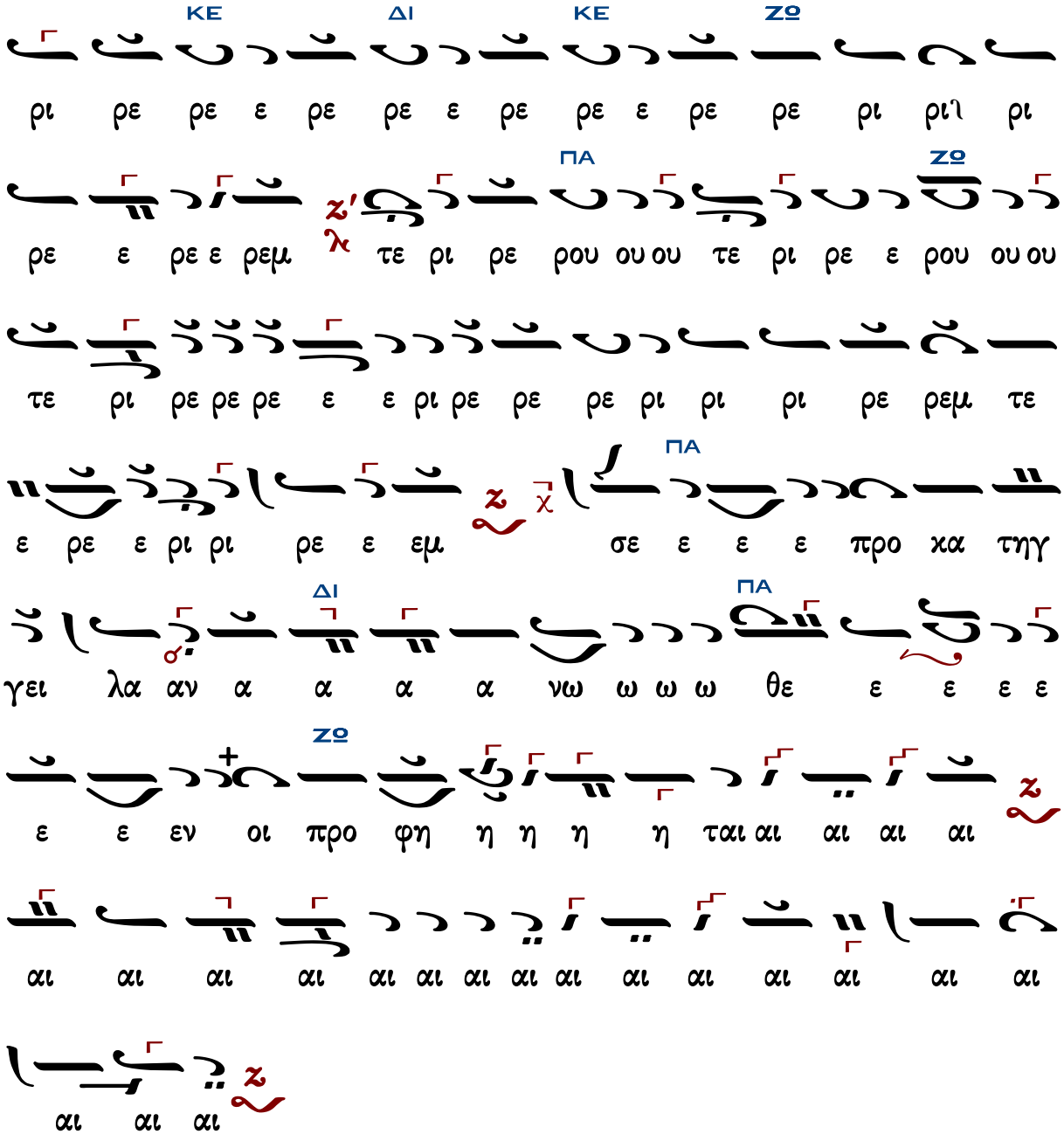

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ πλ. δ΄

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

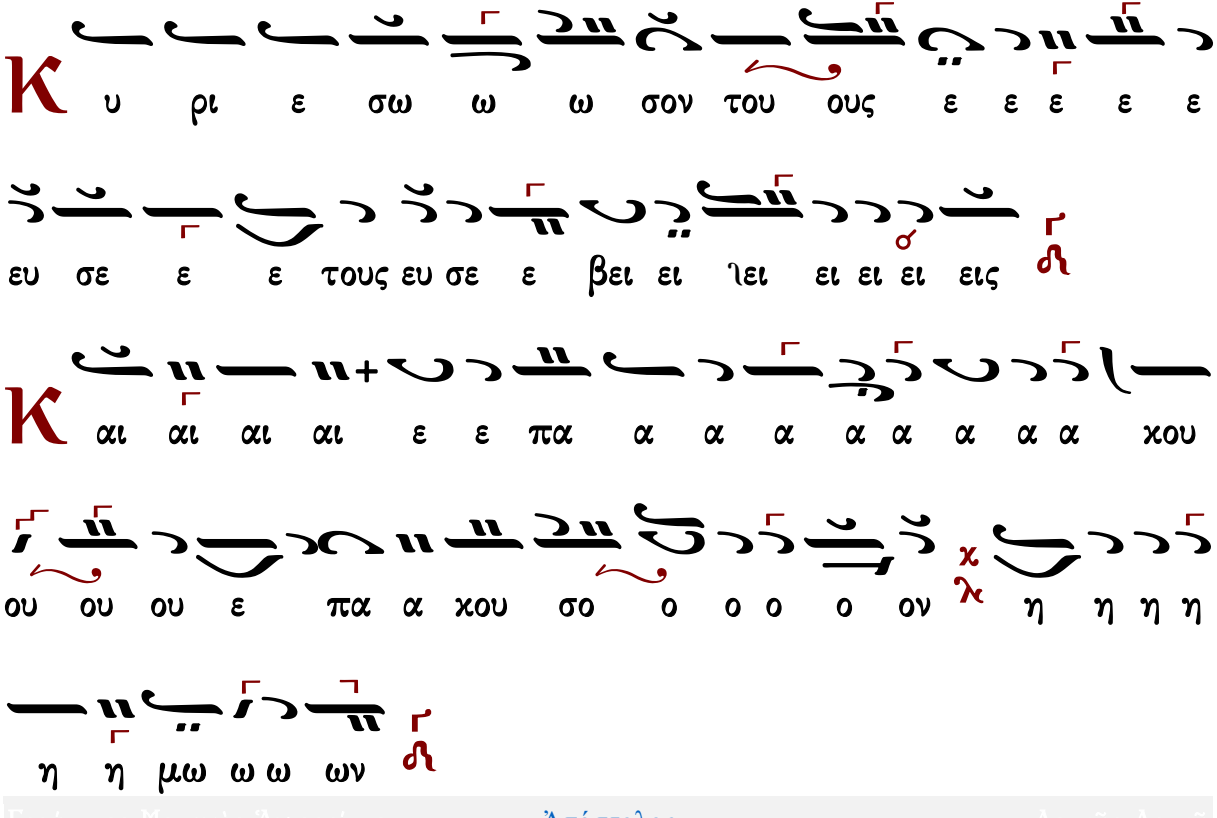
Κ υ ρι ε σω ω ω σον του ους ε ε ε ε ε
ευ σε ε ε τους ευ σε ε βει ει ιει ει ει ει εις
Κ αι αι αι αι ε ε πα α α α α α α α χου
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον χ λ η η η η
η η μω ω ω ων